

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

GLORIAE

SANCTO RITUM

Erectum à Venerando P. Fratres

CASIMIRO FÜESSLEIN

Ord. S. Francisci FF. Recollectorum Provinciae
Argentinae.

Anno Domini M. DC. LXXXVI.

Hoc est

Conciones in Festa occurrentia per annum, ex
facris paginis, SS. Patribus, aliisque probatis Authori-
bus summo studio & labore concinnatae in Usum Verbi DEI
Praeconum.

Cum Gratia & Privilegio Sacrae Caesareae Majestatis

Et

Permissu Superiorum.

SULZBACI,

Sumptibus

JOANNIS CHRISTOPHORI LOCHNER

Bibliopolæ.

Francisco R. Rojas
Argentine

Dr. M. C. L. L. L.

Author of "The Argentine Republic"
and "The Argentine Republic and the World"

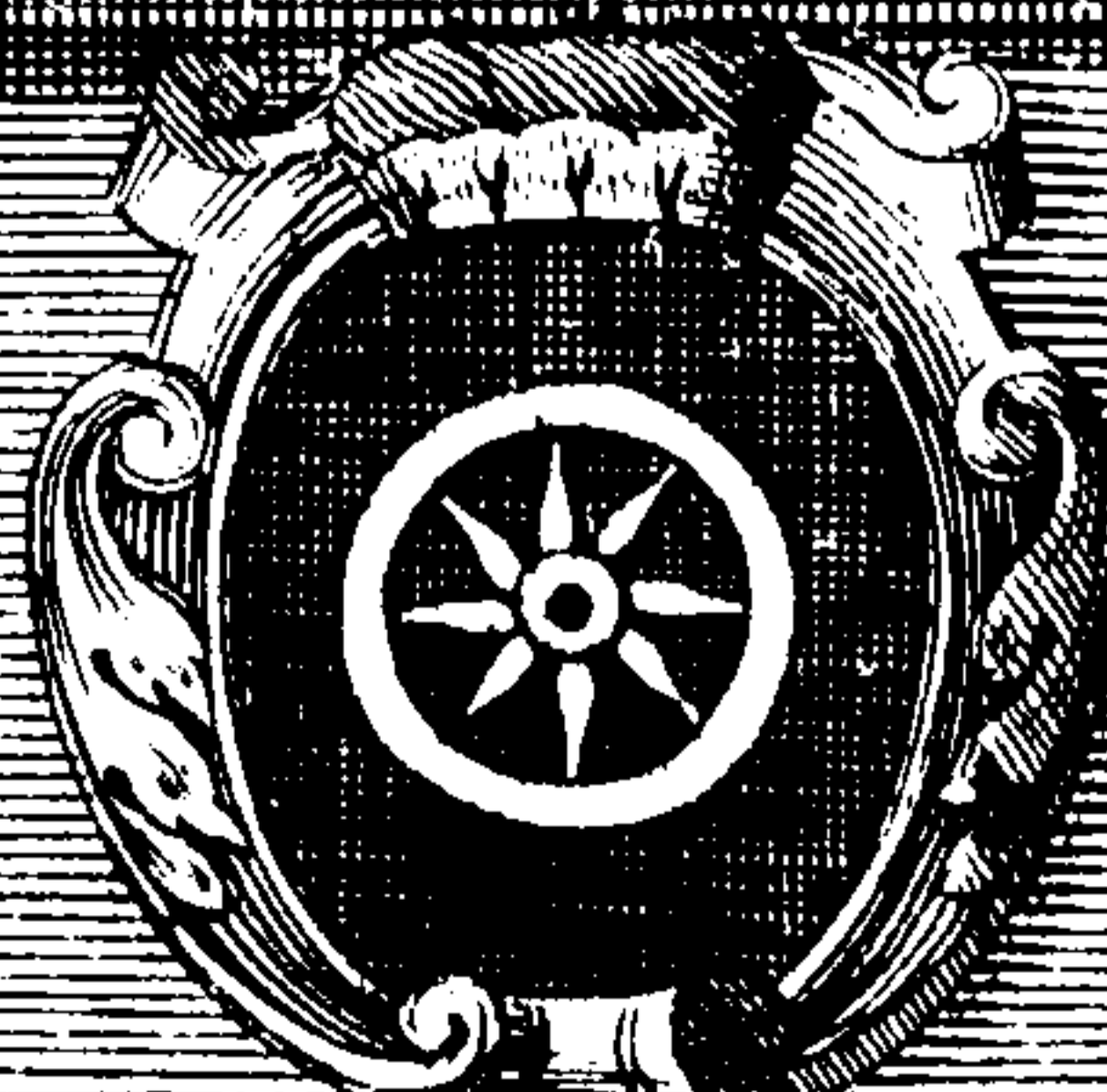

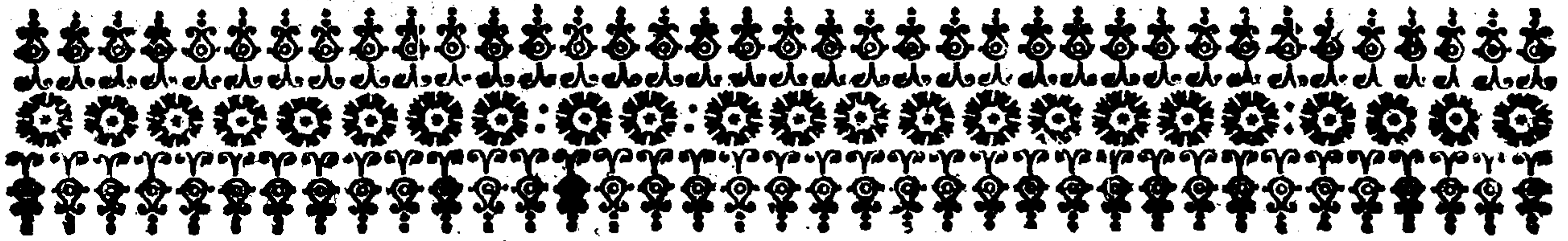
THE BACK

Argentine

Reclino
Eminentissimo
Principi ac Domino Domini
IOHANNIS FRANCISCVS
Sacra Moguntina Sedis,
Archiepiscopo S. R. I. per Ger-
maniam Archi Concellario
PRINCIPIS ELECTORI
Episcopo Bambergensi
Duo suo Clementissimo

Reverendissime & Eminentissime

ELECTOR:

Clementissime

PRINCEPS.

Eriò quidem injunxeram **LIBELLO** præfenti, ut à præli sordibus dealbatus, quamprimùm absque ambage sacram peteret **SEDEM** Moguntinam, demissoque poplite venerabundus Celsissimo se se sifteret. Principi **LOTHARIO** : & ut ad iter

❁ ❁ ❁

promptiorem redderem, verbis Sulmonensis Poetæ blandè sum adhortatus dicens:

*Parve, nec invideo, sine me Liber ibis in Urbem ;
Heu mihi quod Domino non licet ire tuo.*

Sed contra spem resistere, imò recalcitrare est ausus inobediens Partus: Causam dicere jussus inobedientiæ hujus, **TIMOREM** Reverentiâ mixtum allegavit, quem non tam formidandi Gentilitii Leones, ad sacrum Limen excubantes, sed **LOTHARII** potius Majestate plena facies incuteret: Susplicere enim se in eo Cellissimum S. R. I. Principem, Cruce & Gladio metuendum: Cernere se in eo Reverendissimum Episcopum Bambergensem **PALLIO MITRAQUE** Privilegiatâ Venerandum: Intueri se in Eo Archi-Episcopum Sacræ Moguntinæ Sedis Metropolitanum: Contemplari se denique in Eo S. R. I. Eminentissimum Electorem ac per Germaniam Archi-Cancellarium ob rara Virtutum Decora toto Imperio nominatum: Hæc Timorem ingerere, hæc gressum retardare.

Bene est, dicebam, si ergo meticulosè Lepus trepidas adire **LOTHARIUM**, resumpto animo ne veraris accedere **FRANCISCUM**: Quantum enim Majestatis est in Lothario, tantum Comitatis & Clementiæ residet in **FRANCISCO**: Leones quidem Gentilitii circumstant **LOTHARIUM**, at **AGNELUS** Mansuetus **FRANCISCI** est inseparabi-

parabilis Comes, nemini aditum ad sacrata Limi-
na interdicens.

Age ergo, & hoc Tempore, quo felicia renas-
centis Anni auspicia celebrat Orbis, gratulantium
te immisce Turbæ, Sacróque Limini demissè priùs
libato osculò, Reverendissimo ac Eminentissimo
LOTHARIO FRANCISCO Te siste, ac voce
stentoreâ Clementissimo Principi vove, & accla-
ma, **ANNOS NESTOREOS; REGIMEN FE-
LIX; VALETUDINEM INCONCUSSAM;** si-
mulque in Tesseram centenarum tuarum Obliga-
tionum pro exili Strena & Xenio Celsitudini suæ
demisso in terram poplite offer, dica; & consecra
THEATRUM GLORIÆ SANCTORUM, non
variegatis Scenarum coloribus superbiens, sed ru-
di simpliciq̄ue penicillo in tenebris à paupere Ar-
chitecto adumbratum, radiis tamen gloriosis mox
ubi ad Celsissimas manus admissum fuerit, illu-
strandum: Nulli enim melius Theatrum Gloriæ
Sanctorum dedicatur, quàm quem Supremum
Numen, providentiâ admirabili, in Theatro Gloriæ
hujus Mundi collocavit.

Dignare igitur, Reverendissime, Celsissime &
Eminentissime Princeps, ac Sereno Oculo respice
Theatrum hoc Gloriæ Sanctorum, quot enim Cœ-
lites id exornant, tot habebis Oratores & Advoca-
tos apud Altissimum pro Te & Tuis interceden-
tes.

● ● ●

Vive interim D E O & Populo; Zelator Glo-
riæ divinæ , Gregi tuo Tutela & Præsidium ,
Patriæ Spēs & Firmamentum , Imperii Decus ac
Luminare, donec post longa Annorum Curricula;
Meritis plenum ac glorioso senio confectum , Su-
peri TE ex Theatro Gloriæ Humanæ transferant
ad THEATRUM GLORIÆ SANCTORUM, ubi
æternum cum omnibus Sanctis læteris & trium-
phes. Ita precatur & vovet .

*Reverendissimæ & Eminentissimæ Celsitudinis
vestræ*

Ad Pedes & PEDUM prostratus

F. CASIMIRUS FUESSLIN,
Ord. S. Francisci Provinciae Argentinae.

FACUL-

FACULTAS

Admōdum Reverendi

P. MINISTRI PROVINCIALIS.

Ego F. Demetrius Widman Ordin. FF. Min. Recol-
lect. Lector. Jubilatus : p. t. Provinciae Argentinensis
Minister Provincialis, hisce facultatem, quantum
in me est, concedo, ut Theatrum Gloriae Sanctorum
à Ven. P. F. Casimiro Fueslin Provinciae nostrae Concio-
natore erectum, ac à Theologis ad id deputatis lectum, &
approbatum prelo dari possit : in cujus fidem has Officii mei
Sigillo munitas dedi in Conventu nostro Augustano die 27
Junii 1695.

(L. S.)

F. Demetrius

Qui supra.

)() 2

PRI.

PRIVILEGIUM CÆSAREUM.

Cum Sac. Cæsareæ Majestatis Privilegio cautum sit omnibus
& singulis Typographis & Bibliopolis, ne libros à nostri
Ordinis Patribus editos, vel impostero edendos impri-
mant, recudant, aut alibi recusos intra S. R. Imperii,
Regnorumque ac Ditionum hereditariarum Domûs Austriacæ fines
adducant, vendant vel distrahant absque assensu & facultate di-
ctorum Patrum sub gravissima multa &c. Hinc Ego F. Demetrius
Widman Ord. FF. Min. Recoll. Provinc. Argent. Lector Jubila-
tus, ac Minister Provincialis, Joanni Christophoro Lochner, Civi
& Bibliopole Norimbergensi in impressione Libri, cui Titulus
Theatrum Gloriæ SS. à Venerand. P. F. Cajetano F. H. s. lin con-
scripti, per præsentem facultatem concedo utendi dicto Privilegio:
in quorum fidem has meâ manu subscriptas, & Officii sigillo mu-
nitas dedi in Conventu nostro Augustano die 27. Junii 1695.

L.S.

F. Demetrius

Qui supra.

APPRO.

APPROBATIO THEOLOGORUM.

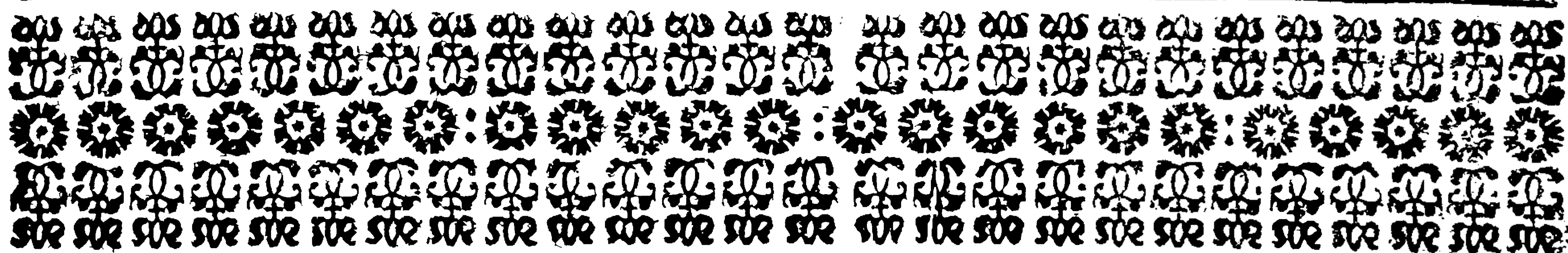
Theatrum Gloriæ Sanctorum à Ven. P. Casimiro Fueslin
Concionatore Ordinis Fratrum Minorum Recollectorum
Provinciae Argentinae mysticè erectum, Symbolis sele-
ctioribus eruditè illustratum, nec non Sacrae Scripturae
testimoniis, & SS. PP. Sententiis solide roboratum, accura-
tius perspexi, nihilque sanis moribus, aut Fidei Orthodoxae
contrarium reperi: Proin ad utilitatem publicam publicae
Luci exponatur. Ita censeo ex Conventu nostro D. Virg. mi-
raculosae propè Dettelbacum 24. Martii Anno 1695.

F. LUCHESIUS MANGOLD,
ejusdem Ordinis ac Provinciae
SS. Theologiae Lector Jubilatus
in praefato Conventu Ca-
suum Professor.

● ● ●

DE voluntate Superiorum attentè & studiosè inspexi
& perlustravi Theatrum Gloriæ Sanctorum à Ven.
P. Casimiro Füeslin Concionatore Ord. S. Francisci,
FF. Minorum Reçolledorum Provinciae Argentinæ ere-
dum, nec solùm non inveni ab Authore in sua erectione
contra Regulas morales quidquàm aberratum, sed totum
in nostra S. Fide, & moribus Christianis fundatum, Con-
ceptibus Scripturæ & SS. PP. Authoritatibus firmatum,
ac efficacissimis (ad emendandos mores) eruditionibus ela-
boratum: Hinc ad communem tum populorum utilitatem,
tum ad Honorem & Gloriam DEI ejusq; Sanctorum in pub-
licam Lucem deduci, ac omnium oculis spectandum exhibe-
ri poterit. Ita censeo in Conventu nostro Dettelbacensi die
23. Martii 1695.

F. APOLLINARIS KAPP
Ejusdem Ord. & Provinciae in præfato
Conventu SS. Theologiae Lector
Ordinarius.

CENSURA ORDINARI.

Infra scriptus perlegi Theatrum Glorix Sanctorum à Re-
verendo P. Casimiro Fueslin Concionatore Ordin. FF.
Min. Recollet. Provinciae Argentinæ concinnatum, &
cum nihil ibidem, quod bonis moribus, aut Orthodoxæ
fidei contrarietur, sed omnia magno studio & industriâ
pro bono publico, præsertim Concionatorum, diligenter
elaborata invenerim, ideò illud prælo omninò dignum cen-
seo. Bambergæ 18. Junii 1695.

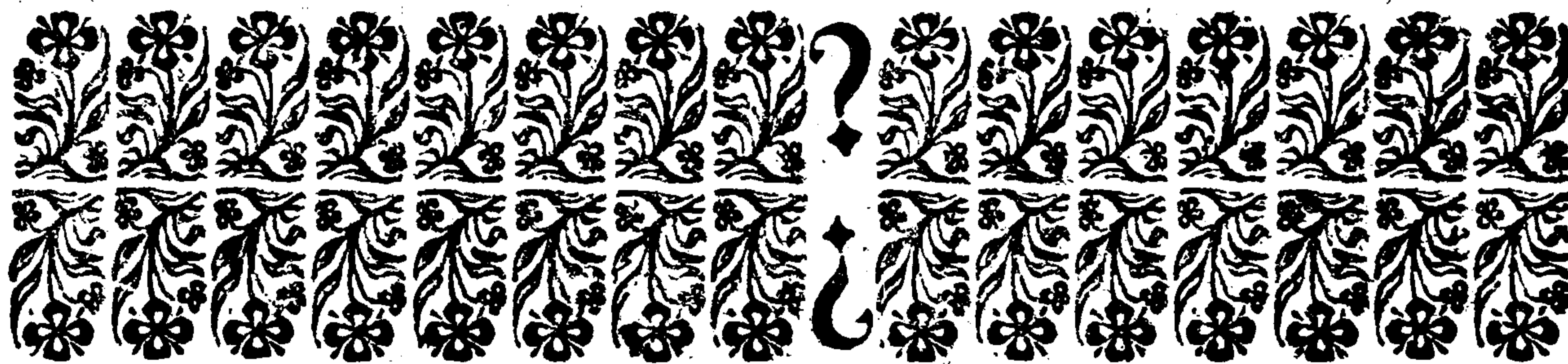
JOANNES ERNESTUS SCHÜBERT,
SS Theologiæ Doctor, Protono-
tarius Apostolicus, ad S. Jacobum Deca-
nus, & per Dioccesin Bambergensem in
Spiritualibus Vicarius Generalis.

Conciones Venerandi P. Casimiri Füeslin, Concionato-
ris Ordinis S. Francisc. FF. Min. Recollect. Provinciae
Argentinae, sub Titulo Theatrum Gloriae Sanctorum,
vidi & accuratè legi, & quia nihil Fidei Orthodoxae,
Sacrae Romanae Ecclesiae Dogmatibus, aut bonis moribus in-
veni contrarium, quin potius magnum non sub scenis mutis,
sed mystico vivacibus reperi stimulum, quò Fideles ad omnis
generis non minus Virtutum quàm Scientiarum Opera indu-
cantur, idcirco illas Luce & Prælo dignas censeo. Bambergæ
18. Junii Anno 1695,

JOANNES HELVICUS WALTHER

SS. Theologiae Doctor, Protono-
tarius Apostol. insignis Ecclesiae
Colleg. ad S. Stephanum Deca-
nus & Consiliarius Ecclesiasti-
cus.

INDEX CONCIONUM

HOC

OPERE CONTENTA- RUM.

Kalendis Januarii.
In Epiphania Domini.
In Festo St. Sebastiani
Martyr.

In Festo Purificationis.
In Festo St. Matthiae A-
post.

In Festo St. Chune-
gundis V.

In Festo SS. Iosephi.

Somnium admirandum.
Prognosticon Sacrum.
Martyrum Maximus.

Processio Luminum.
Ætna æternum ardens.

Sine sanguine Martyr.

Admirandus Orbis Phœ-
nix.

) () (

In

In Festo Annuntiationis B. V.	Legatio Triplex.
In Festo S. Georgii M.	Draco Venenatus.
In Festo SS. Apost. Phi- lippi & Jacobi.	Phlebotomia Sacra.
In Festo Inventionis S. Crucis.	Comitia Arborum.
In Festo St. Antonii de Padua.	Petrus Secundus.
In Festo St. Joan. Bapti- stæ.	Miraculum Triplex.
In Festo SS. Apost. Petri & Pauli.	Luminaria Magna.
In Festo Visitat. B. M. V.	Refugium Peccatorum.
In Festo S. Henrici Impe- rat.	Mirabilia Mundi.
In Festo S. Magdalenæ.	Arcus Cœlestis.
In Festo S. Jacobi Apo- stol.	Baculus Gloriosus.
Festum S. Matris Annæ.	Urānoscopus Sacer.
In Festo Portiunculæ.	Dies Secunda.
In Festo St. Laurentii M.	Lenimen Dolorum.
In Festo S. Claræ V.	Signum Magnum in Cœ- lo.
In Festo Assumpt. B. M. Virg.	Certamen Cœli & Ter- ræ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

In Festo S. Thomæ Apost. Festum Nativitatis Do- mini.	Incredulitas Sancta. Concionator Tacens.
In Festo S. Stephani Pro- tomartyris.	Echo Christi Crucifixi.
In Festo S. Joan. Apost.	Aquila Privilegiata.
In Festo SS. Innocentum. Festum Ascensionis Do- mini.	Monstrum Triforme. n' Dies Domini.
Festum Pentecostes.	Ventorum Pugna.
In Festo SS. Trinitatis.	Homagium Vasallorum.
In Festo Corporis Chri- sti.	Bolus optimus & sump- tuosissimus.
In Festo Dedicationis.	Domus DEI.
In Parasceve Domini.	Testamentum Jesu Chri- sti.

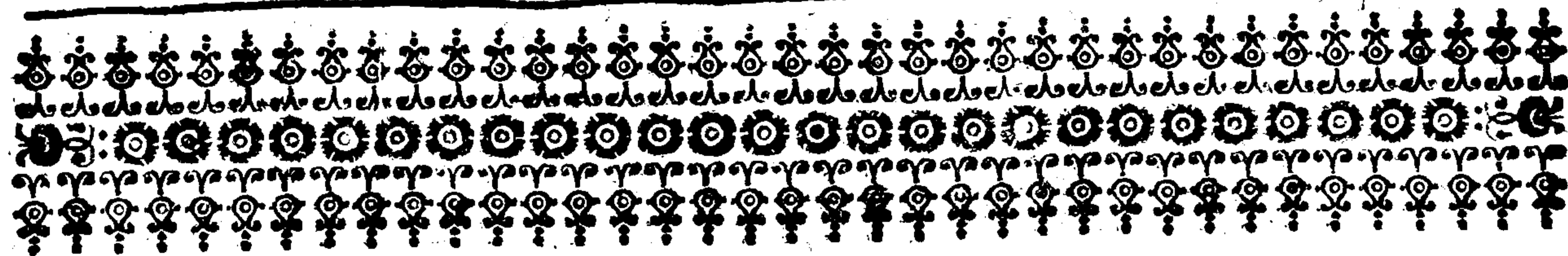
Ad

AMICUM LECTOREM.

AMice Lector! non est quod à te petam aliud, quàm ut mihi condoleas, & lamenta Libri hujus benignè audias; verba ejus ita sonant, Misere mini mei saltem vos Amici mei, quia manus Typographi malè posuit me. Errores facile corriges, si errata ad finem libri annotata aspexeris. Vale.

AD LECTOREM

e lectore non est quod a te petam
 prout ut mihi condoleas, & in cu-
 rram tuam benignè accipias; verba e-
 runt. Misere enim vultu vos Ami-
 cibus manus Typographi male voluit
 notes facile corriges, si errata ad hunc
 locum adhiberis. Vale.

KALENDIS JANUARI.

Audite Somnium meum, quod vidi, Gen. 37.

Estupescendum ac vix
credendum somnium fuit,
quod se vidisse testatur
Poetarum nostri temporis
Phoenix, Jacobus

Balde lib. 7. Silvarum, Ode 15. ita
canens:

*Dum vivo, dum tento Lyram, dum
carmina dico,*

Non tale vidi Somnium:

A

Ex

culum enim istud, mox aureas suas pennas demittent superbi pavones; ad speculum istud factum deponent ob divitias elati Eucliones; ad speculum istud, demissè de se sentient ob scientiam inflati Platones; ad speculum istud lapidis instar obrigescent ob formæ pulchritudinem superbæ Veneres & Junones: nam superbæ edomandæ potentiùs remedium secundùm Capadociæ Præsulem Basilium non invenitur, (a) quàm viva mortis meditatio, hæc enim *contra omne peccatum est amuletum: sicut enim anchora navem retinet, ait S. Antonius Paduanus, (b) ne in saxis se frangat, sic mortis memoria vitam nostram retinet, ne in peccata ruat.*

Sapienter proinde B. Ephrem Syrus Speculum hoc ad frangendam superbiam mortalibus offert, dicens: (c) *Inclinate vos ad sepulchra permixtos ossium acervos, craniaque carnibus exuta cernite; & hæc considerantes, vos ipsos in illis velut in speculo quodam contemplamini: Subsudet tumor, evanescet fastus, tumentes denique suos fluctus ambitio hinc franget & allidet.*

Lancem secundam totam auream ubi detexi, plus obstupui, nil enim inerat, quàm oblongæ binæ Aures Asini. Dubitabam diu, num fortè hæc aures stetit in capite Asinæ Baalam; an forsan reliquiæ forent Asinæ illius, quæ Christum in stabulo adoravit, aut alterius, quæ Salvato-

rem in die Palmarum Hierosolymam vexit; sed Corona regia in lance artificiosè sculpta, dubium omne resolvit, ac Aures Midæ Regis Phrygiæ esse declaravit; de hoc enim Rege memorant Poëtæ, adeò eum felicem fuisse, ut à Bacho, (quem lauto hospitio exceperat) optio ei sit data, quidvis petendi & impetrandi: petiit Midas, ut quidquid contingeret, mox in aurum verteretur; annuit Bachus, at cum stolidus Rex sentiret & cibos & potum in aurum verti, facti pœnitens ne fame periret, Bacho iterum supplex factus, rogavit, ut concessum donum auferret, & gratiofo hoc malo sese liberaret: impetravit iterum quod voluit; at in pœnam stultæ electionis ei postmodum ab Apolline Asinæ Aures sunt appensæ.

Aures hæc Asinæ, dicebat Senex meus, neminem magis, quàm avaros Eucliones decent, his ergò illæ donandæ sunt & appendendæ. Stolidi utique habent capita aurei hi Asini, qui in hoc toti sunt & desudant, ut aurum & argentum coacervent; divitias & opes transitorias corradant; cæli ac æternorum bonorum toti inmemores; non attendentes monitum illud Christi: *Quid prodest homini, si mundum universum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur, (d)*

Optimè de his Midæ Sociis ait Ambrosius: (e) *Divites quidem sunt, sed pœnam pauperum patiuntur: jejnant*

A 2

pu-

(a) Basiliius Hom. 11, in Genes. (b) Ant. Pad. Serm. in Dom. 16 post Trin. Item Dom. 4. Epiph. (c) Ephrem Serm. de Vita Spirituali. (d) Matth. c. 16. (e) Ambr. Lib. de Cain & Abel.

pauperes, quia ad manus quod edant, non habent; in abundantia auri avari famem patiuntur, quia quod habent, præ avaritia attingere non audent: malè vestiuntur pauperes, divitum vestes corrumpunt & absument tinea: dormiant pauperes securè, dormire divites non sinunt curæ, nam teste Innocentio tertio Papâ, (a) *divitis mentem assiduò labor in acquirendo, timor in possidendo, dolor in amittendo fatigat & affligit; dies laboriosi ducuntur, & noctes expenduntur insomnes: Vix de terra aurum eruunt, & mox iterum id sub terra abscondunt, unde exclamat Augustinus: (b) Quæ est ista rogo animarum insania, acquirere aurum, & perdere cælum!*

Auribus asininis sunt ergò tales digni, attestante S. Cypriano, (c) dum miserè non intelligunt speciosa sibi esse supplicia, auro velut mancipia se illigatos teneri.

Lancem tertiam detegere non erat opus; ex Crystallo enim erat, tota quanta pellucida.

Inerat Scutellæ huic Piscis rosis circumdatus, cui opticus tubus adiacebat: rogabam Senem meum, cui obsecro ferculum hoc esset destinatum, quid opticus tubus sibi velit? Responsum mihi, ad Amasios & Procos, quos impurus ardor stimulat, Xenium hoc spectare, donum omnino accommodatissimum. Symbolum enim Cupidinis est Rosa & Piscis; (d)

Piscis silentium denotat, Rosa spinis scatet: Ex symbolo hoc amantes hi amantes firmiter credunt amores suos furtivos non facilè detegendos aut propalandos, sed muti instar Piscis æternum silentium observandum; sed falluntur splendidè: in scutella enim diaphana, nequeunt abscondi scelera, produntur eminus; & uti Rosæ & Piscibus pungentes adherent spinæ & aculei, ita & amorem à pede comitatur luctus & dolor, acutisque mentem lancinant puncturis; unde Boëtius l. 3. de consol. canit:

*Habet hoc omnis voluptas,
Stimulis agit furentes,
Aprumq; par volantem
Ubi grata mella sudat,
Fugit & nimis tenaci
Perit ita corda morsu.*

Monstrat hoc abundè vel ipsa imago Cupidinis.

Cæcus pingitur Cupido; quia pericula & laqueos non cernit, ignorans quod ad vincula stultus trahatur; (e) hoc apertè testatur D. Ambrosius l. de Abraham c. 6. dicens: *Cæca est omnis libido, & quod est ante se, non videt, sibi ipsi oculus eruit, & destituta lumine mentis, in foveam iniquitatis agitur præceps: addit Clemens Alexandrinus lib. 6 in Joan c. 21.*

Alatus est amor, quia momento avolat; nam secundum Petrum Cellensem, (f) *Currit, fluit, labitur, evanescit.*

Pha-

(a) Innoc. Papa c. 14. de contemptu mundi. (b) August. lib. de doctrina Christ. Serm. 25. de Verb Dei. (c) D' Cyprianus lib. 2. ep. 2. ad Donat. (d) Camerarius in Symb. Alciatus. (e) Proverb. 7. (f) Petr. Cellens. Lib. 5. Epist. 13.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

non serenantur, nisi per gemitus & lacrimas proximi; quorum dolor non tollitur, nisi per tormenta æmuli; adeste, & vobiscum sumite sanguine livido stagnantes hos oculos, ac Mantuani Poëtæ versus de livore subscribite;

*Livor tabificum malis venenum
Intactis vorat ossibus medullas;
Testatur gemitu graves dolores,
Suspirat, fremit, incutitq; dentes:
Pallor terribilis genas colorat,
Infelix macies renudat ossa;
Non lux, non cibus est suavis illi,
Non somnum capit aut quiescit unquam,*

*Torquet viscera carnifex cruentus,
Vivit pectore sub dolente vulnus,
Quod Chironia nec manus levaret,
Nec Phœbus, sobolève chara Phœbi.*
Quintam Lancem totam replebant virides locustæ, cum binis conchis marinis aquâ & silvestri melle repletis.

Ferculum hoc, ajebat Senex meus, repositum est Epulonibus illis, quorum deus venter, ac gloria in confusione; qui die noctuque edunt, ludunt, bibunt, vorant, vomunt ac eruçant: Admonent Lurcones istos hæ Locustæ sobrietatis, abstinentiæ & jejunii, quo maximus inter natos mulierum Joannes in Eremo eis præluxit; cujus cibus unicus erant locustæ & mel silvestre; cujus latex, aqua ex Jordane hausta & ad mensuram modicè sumpta: Melius foret his Epulonibus modò cum Joanne locustis hinc velci, quàm ibi aliquando vi-

peris, lacertis ac bufonibus saginari: satiùs esset fontanâ sitim restinguere, quàm aliquando felle draconum & absinthio potari, pice & sulphure inebriari; pro brevi delitiosa merenda, interminabilem miseriarum cœnam mercari; pro guttula mellis, inexhaustum mare fellis permutare: opipara quidem prandia cum divite Epulone hi sumunt, at maledictam Cœnam apud Inferos æternùm cum ipso non digerent; celebrantur quidem nunc læta Bachanalia; at æterna, ac durissima eos expectat Quadragesima.

Scutella sexta maculosâ pelle tigridis tegebatur, nec aliud nisi tres pugillares una cum spongia intus occultabantur.

Divinabam diu, quid Pugillares hi sibi vellent, ad quosve spectarent; num forsitan ex iis essent, de quibus Scriptura meminit, dum Zachariam Patrem Joannis petiisse pugillarem, ac in eo nomen filii descripsisse memorat: Sed pellis Tigridis discrepans à pilis Camelorum, quibus vestitus erat Joannes, aliud innuebat.

Occurrerunt tandem animo meo fatales duo Pugillares post necem sanguinolentæ Tigridis Caligulæ inventi; quorum primo, nomen erat Pugio, alteri Gladius; in quibus nomina eorum consignata erant, quos vel clam perimere, vel palam neci dare decreverat barbarus Tyrannus.

Rectè divinasti, respondit Senecio meus; cruentas enim & vindicativas has belluas, quæ Tigridum instar hostium

hostium suorum sitiunt sanguinem, & carnibus eorum saginantur; qui ad gemitus & suspiria supplicum surdi, ad prostratorum lacrimas inexorabiles, ad condonandas injurias, saxo & marmore duriores existunt; non alia pellis decet, quàm rabidæ & velanæ Tigridis, utpote cujus naturam & ferociam imitantur.

Spongiâ hæ Tigrides pro Xenio opus habent, ut injurias & pertinax odium, ungue adamantino in pugillaribus suis scriptum generosè deleant, & exemplo Ludovici XII. Regis Galliæ ad nomina persecutorum & inimicorum suorum crucem appingentes dicant: Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt: de hoc enim Rege scribitur, quod cum regno pulsus, ac gravia quæque à primoribus aulæ ministris esset perpeffus; rebellionem sopitâ ad primum ingressum regni, omnium aulicorum nomina in suis descripsit pugillaribus, & ad marginem quorundam, qui primarii incentores ferebantur, crucem sat magnam apposuerit; quo comperto, cum aulici plerique vitæ suæ metuentes fugâ sibi contulissent, Rex intellectâ fugâ subrisit, ac dixit: Pessimè hallucinatos esse hos Ministros, utpote nescientes differentiam inter alphabetum Mundi & Christi: ad hoc enim à se cruce signata nomina eorum, quod oblitus præteritorum pro malo bonum reddere, ac primariis in regno officiis eos donare in animo

statuisset; redirent proinde alacres, & oblatâ gratiâ fruerentur. Vox tanto Rege digna; factum cunctis vindicativis imitandum.

Lanc septima ex indica testudine torno scitè elaboratâ, inclusam tenebat vitream clepsydram, persimilem illi, quam Senex meus in capite gestabat: circa hanc formicarum integrum agmen sursum & deorsum discurrebat, totum negotiosum & labori intentum: Xenium & munus opportunum illis, qui ludis toti dediti, otio torpent & marcescunt, à formicis meritò in ruborem dandi: nam Chrysofomo teste, (a) *formicis deterior est Vir piger, deses, & otio torpens*; unde meritò Salomon tales ad formicas remittit: (b) *Vade ad formicam o piger, & considera vias ejus, & disce sapientiam.*

Clepsydra lanci inclusa admonet hos, ut majorem rationem pretiosi & irreparabilis temporis habeant, à quo tota felix aut infelix pendet æternitas: singula momenta sollicitâ curâ metiantur, nec ita temerè & prodigè insumant, ut meritò lamentetur Bernardus: (c) *Transeunt dies salutis, & nemo recogitat; nil pretiosius tempore, & heu hodiè nil vilius invenitur*; quin & ipse Ethnicus Seneca id ipsum impropere, dicens: (d) *Magna vite pars elabatur malè agentibus, major nihil agentibus, maxima aliud agentibus; quem mihi dabis, qui aliquod pretium tempori ponat? qui diem æstimet?*

(a) Chrysof. in Psalm. 48. (b) Proverb. cap. 6. (c) Bern. Sermone ad Scholares. (d) Seneca Epist. 1. ad Lucilium.

Et revera negare non possumus, magna enim pars temporis labitur inter mensas & jucundos calices, major perit inter confabulationes, lusus, jocos, & aleas: maximam partem consecramus somno & otio, nullius rei minus memores quam temporis.

Ex boris 8760. quas annus numerat, minima momenta cedunt numini; & utinam hæc cederent! audiant hi prodigi dilapidatores temporis, quid supra cit, Bernard Serm. ad Scholares dicat: *Nemo vestrum parvi estimet tempus, quod in verbis consumitur otiosis; Et dicat, fabulemur, donec hora prætereat: heu donec prætereat hora, quam tibi ad agendam poenitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam miseratio conditoris indulget, Et hanc, o miser, vis, ut prætereat, O si horam unicam aut momentum revocare & mercari possent damnati, quid non darent, quid non agerent, quas crucces & tormenta non subirent? Sed actum est, clausa est janua, venit nox, in qua nemo amplius operari potest: pensent hæc & ruminent ii, quorum dies hæctenus præterierunt velociores cursore, fugerunt & non viderunt bonum: Oculos in Clepsydræ hanc omni momento conjiciant, & dum tempus habent, operentur bonum. (a)*

Pensent hoc & contremiscant, qui diem in noctem verterunt, de die dormientes, de nocte ludos & choreas

agentes, otiosi perversores temporum; quorum oculi vix aut raro auroram vel orientem Solem conspexere; merito his occinendum illud Catulli, vobis cum semel occideret brevis lux, nox est perpetuo una dormienda; sed eheu nox longa, nox atra, inter ignes & incendia æternum duratura.

Ultima demum Scutella ductilem continebat Tubam cum duro silice. Videbatur mihi hæc tuba una esse ex illis, quorum clangore sub Josue, Muri corruerunt Jericho; sed imago poenitentis Hieronymi lapidi impressa docuit me aliud: præsentari nimirum hæc Tubâ, Tubam illam tremendam, de qua Hieronymus fatetur: (b) *Sive comedam sive bibam, sive aliquid aliud faciam, semper videtur Tuba illi sonare in auribus meis: Surgite mortui, venite ad Judicium!*

Tubam istam obduratis, & obstinatis peccatoribus D. Augustinus pro amico consignat Xenio, dicens: (c) *Tuba itaq; Peccatoribus est necessaria, que non solum aures eorum penetret, sed Et cor concutiat, nec deleat cantu, sed castiget auditu.*

Certe si ad tremendum Tubæ hujus sonitum ita cohorruerunt Sancti, ut ad solitudines, antra & spelæa confugerint, facti socii Struthionum & Draconum in desertis Ægypti: Si Hieronymi lapidibus pectora ferierunt; Si Arsenii lacrimis falsis toti diffluxere; Si Bernardi totis artibus

contre-

(a) *Ad Galatas c. 6.* (b) *Hieron. c. 5, in Mat. Item Epist. ad Florentium.*
(c) *August. Serm. 106, de Temp.*

contremuerunt; Si Augustini in tristitia hæc lamenta eruperunt; (a) *Vae mihi misero cum venerit dies Judicii, cum aperti fuerint Libri conscientiarum, quid faciam, cum Cœli revelabunt iniquitatem meam, & terra consurget adversum me?* Si hoc fecerunt Sancti Dei, quid faciendum peccatoribus terræ? qui hæctenus in luto peccatorum ut jumenta computruerunt; quorum tota vita fuit peccare, & Deum noviter crucifigere; qui velut aquam sic iniquitatem hæctenus biberunt? an non jure meritissimo hujus Tubæ clangor eos concutiat, feralis sonus exanimet? lapis corda ipsorum ut malleus conterat & confringat? Melius utique illis erit in hac vita corda ferire filice, quam aliquando montibus clamare: (b) *Cadite super nos, & collibus, operite nos.*

Dum hæc sacrâ cogitatione percussus Tubam lapidemque semel iterumque manibus verso, repente nemine mortalium Tubam inflante, Tuba terrifico clangore personat, subitoque & Aula & Mensa & Senex Ductor meus ex oculis evanescere meis.

Auditores, audistis nunc Somnium meum; vos ipsi jam Interpretem agite. Sed ne hodierno die officio meo deesse videar, ac solo somnio pastos domum remittam, Xenium & ego adjungo, quod procul & de ultimis finibus terræ, ex ipsa usque Japonia vobis attuli, donum rarum, nescio tamen utrum charum: nec

Xenium meum aliud est, quam annosa, rugosa, lippa, edentula, ac omnibus artibus præ senio tremens. Vetula: Docebit hæc vos breviter exemplo suo recens inchoatum Annum, & sanctè incipere, & bono fine claudere.

De hac Anicula memorant annuæ Japonenses anni 1621. eam Idololatricæ & superstitionibus patriis ita fuisse addictam, (c) ut in honorem Idoli cujuspiam singulis diebus decies quater millies in terram sese dejecerit, & venerabundo ore Idoli nomen, ut sibi propitium existeret, invocaverit: At cum dispulsis tenebris fidei lumen ei illuxit, ac sacro laticæ est tincta, adeò indoluit, ut imposteriorum cunctos honores Idolo prius impensos, in Deum retulerit, ac vicissim de die 14000. vicibus sanctissimum nomen Jesu & Mariæ inclamavit ad cultum hunc divinum persolvendum, uti prius à Dæmone, ita & nunc à Custode Angelo excitata: Documento insigni omnibus Christianis relicto, ut annos mundo & carni impensos, imposterum Deo & Virtuti consecrent, juxta monitum Pauli, (d) *Sicut exhibuistis membra vestra servire immuditiæ & iniquitati, ita nunc exhibete membra vestra servire Justitiæ in sanctificationem.* Dicere vult Apostolus: Si protendebantur manus vestræ prius ad rapiendum aliena, cum Zachæo nunc extendantur ad largiendum propria: Si hæctenus pauperum obliti cor habuistis durum

B

& im-

(a) Aug. libro medit. c. 29. (b) Luc. c. 23. 32. (c) Amide. (d) Rom. 6.

& immisericors; aperite nunc viscera charitatis, & Christi membra fovete, pascite & contegite: Si pedes vestri prius currebant ad iniquitatem, ad saltus & alia ludicra; nunc ad Ecclesias properent, ad conciones; ad supplicationes, ad invisendos ægros & morbosos festinent: Si oculi vestri per incautos aspectus deprædati sunt animam vestram, deducant nunc cum Davide lacrimas quasi torrentem per diem & noctem: Si stybio & cerusâ facies vestras depinxistis, cincinnos capitis cum Magdalena crispastis, propudiosè denudato corpore, ut lascivæ Veneres in publicum processistis, cilicio nunc corpus tegite, flagellis in servitum redigite, pedes Crucifixi lacrimis rigate, extensis manibus stringite: Affligendum enim est corpus, quod multis vacavit deliciis; longus risus perpeti compensandus est fletu, serica lintamina asperitate cilicii commutanda, pro unguentis cinere; conspergendum caput, omniaque loca, in quibus antea lætari consueveramus, lamentis atque singultibus complenda.

Si cum Epulone crapulæ & ebrietati indulstis, nunc abstinentiâ & jejuniio intemperantiam corrigite: Si lingua vestra instrumentum fuit malitiæ, jocos, fabulis, impuris discursibus exorbitans; nunc divinis laudibus resonet, orationi instet, Psalmis occupetur: Si odio habuistis inimicos, injuriam fecistis proximo; compensate id beneficiis & obsequiis, honore & charitate eos complectimini.

Verbo, quidquid præterito deliquistis anno, præsentis nunc corrigite, & cum Bernardo ingemiscetes dicite: (a) *Suscipe Domine de mea misera vita obfero residuum annorum meorum; pro his verò annis, quos vivendo perdidit, quia perdit è vixi, cor contritum & humiliatum ne despicias: Impossibile est, ut annos & dies meos revocem, placeat tibi, ut recogitem eos in amaritudine animæ meæ.*

Sic amissum redimitur tempus, Anselmo dicente: (b) *Tempus redimimus, quando antea vitam, quam lascivendo perdidimus, flendo reparamus.*

(a) Bernard. Serm. 20, in Cantica. (b) S. Anselmus in Ep. Pauli ad Ephes. c.

IN FESTO EPIPHANIANÆ DOMINI.

Vidimus Stellam ejus in Oriente, Math. c. 2.

Diversos titulos Cœlo, sacræ attribuunt paginæ.

Isaias Sedem Dei vocat: (a)
Cœlum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum.

A Baruch Domus Dei dicitur: (b)

O Israel, quàm magna est domus Dei, & ingens locus possessionis ejus.

Rex David Civitatem Dei vocat: (c) Gloriosa dicta sunt de te Civitas Dei.

Deuteronomii c. 28. nuncupatur

B 2

thesau.

(a) Isai. c. 66. (b) Baruch c. 3. (c) Psal 86.

thesaurus: *Aperiet Dominus thesaurum suum optimum Cœlum.*

A Mathæo nominatur Thronus Dei: (a) *Non jurabitis per Cœlum, quia thronus Dei est.*

A Daniele denique Templum Dei dicitur: (b) *Benedictus es in Templo sancto glorie tue.* Universi benè. Est enim Cœlum magnifica Sedes Dei; Spatiosa domus, in qua mansiones multæ; Civitas gloriosa, thesaurus inexhaustus, thronus regius, ac templum majestate plenum. Verùm plus mihi hodiè arridet titulus ille, quem Cœlo antiquissimus attribuit Origenes, dum explanans verba Genesis c. 1. erunt in signa ait; *Liber quidam grandis est Cœlum, in quo Deus depinxit quaecunque futura sunt: Neque est quod quisquam Titulum hunc stupeat velut exoticum, si recogitet Magnum illum Antonium Eremitarum Patriarcham rogatum aliquando, quomodo contemplari queat in vasta solitudine Magnalia Dei, libris undique destitutus? respondisse: Liber meus est mundus iste, in quo rerum creatarum naturam, & Dei Oracula lego.*

Responsio conformis illi, quam D. Basiliius Hom. 11. in Hexameron tradit: *Universa hæc mundi moles perinde est ac liber litteris notatus, palàm depredicans gloriam Dei.* Si ergo Sanctis licuit Mundum terrenum comparare libro, cur Cœlo denegetur titulus ille, quem Joannes ipse confir-

mat dicens, vidisse se cœlum sicut librum convolutum? (c) *Recessit Cœlum sicut liber involutus: Si ergo Cœlum liber est, characteres erunt Stellæ, ex quibus series futurorum successuum legi poterit.*

Expertus est hoc Constantinus Magnus, cui in Cœlo Crux Stellis velut litteris insignita apparens, Victoriâ de Maxentio & Licinio reportandam prædixit. (d)

Quis nunc miretur S. Augustinum, Magorum Stellam, (e) linguam Cœli vocare, dum ait: *Quid erat illa Stella, nisi magnifica lingua Cœli, quæ inusitatum Virginis partum inusitato fulgore clamaret.*

Charissimi AA: audiamus & nos, quid hæc lingua de Christo nobis loquatur; quid inusitatum hoc fidus portendat aut præfagiat.

Omnis in Cœlo vultus est, ait sapiens Seneca, (f) ubi novus Orbi Cometes illuxit, omnes horrent, omnes stupent, omnes augurantur, si pallidus existit, mortem Regum, necem Principum aut Cæsarum signare censent: Si ferali crine rubet, bellorum esse tesseram, ac in ore gladii terras vastandas autumant: Si Virgatus existit: famem, pestilentiam, morbos ac steriles annos minitari credunt: Si comatus aut trabalis, mutationem regnorum ac Religionis ferunt portendere.

Ita vulgi habet opinio, nec abs re; experientia loquitur, exempla probant.

Fatale

(a) *Matb. c. 5.* (b) *Daniel c. 3.* (c) *Apocal. 6.* (d) *Baronius ad annum Chri. 312.* (e) *Augustinus Serm. 3, de Epiph.* (f) *Seneca lib. 7, nat.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cam & Europam in unam Monarchiam à Cæsare redigendam.

Non unum omen Nativitatem Parvuli Jesu antecessit: (a) Floruerunt Vinca Engaddi, stillarunt (b) Balsamæ in Aegypto; fluxit Romæ fons Olei in tyberim; ex specu Bethlehem salutare eruperunt aquæ; obmutuerunt Oracula Deorum; (c) Jani fores à Cæsare sunt occlusæ, in Capitolio Jovis & aliorum statuarum de cælo (d) fulmine tactæ; oblitteratæ sunt litteræ (e) in Columnis, in quibus Romanæ leges inscribi sunt solitæ, nox versa in diem, stella denique nova in Oriente visa. (f)

O admiranda prognostica! o obstupescenda auguria! quis Oedipum nobis aget? ac obstrusa enodabit mysteria? Oedipo non opus est nobis Auditores; negotio facili cuncta evolventur prognostica, cuncta mox patebunt mysteria.

Ecce florent Vineæ Engaddi, nuntiantes Botrum cypriatum; botrum, ex quo aliquando Vinum Angelos, hominesque lætificans sit exprimendum.

Stillat Romæ fons Olei, significans descendisse de Cælis in Jericho Samaritanum divinum, ad Oleum misericordiæ divinæ vulneribus nostris instillandum.

Obmutescunt Oraculorum mendacia, dum veritas de terra orta, (g) & justitia de cælo prospexit.

Clauduntur, fores Jani, ut nato Principe Pacis, hominibus bonæ voluntatis, aperiantur Januæ Cæli.

Corruunt in Capitolio prono capite in terram simulacra Deorum, ut attestentur non alteri quam novo Regi Judæorum caput & genu curvandum.

Ex columnis delentur Reges Romanorum, dum ad terras descendit Legifer Cælorum: Nox diescit, quia nox peccati præcessit, dies autem gratiæ appropinquavit; ut abiciamus (h) opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Ecce auguria!

Sed agite Astrologi, quid vos de stella hoc nova in Oriente visa auguramini? quid portendit, quid præfigit?

Plurima in ea notanda ego observo: Splendor ejus est extraordinarius, ita ut Prudentius de ea canat, Stella, quæ Solis rotam vincit decore ac lumine: lucens non de nocte solum, sed & claro sole, ubi cætera sidera se se abscondunt.

Adhæc cursus ejus est mirabilis, dum non ordine & motu cæterarum Stellatum, ab Oriente in Occidentem; sed à Septentrione meridiem versus ferebatur teste S. Thoma p. 3. q. 36. art. 7.

Forma non minus eam obstupescendam facit, dum figurâ Parvuli Crucem manu gestantis est insignita, uti Chryostomus seu Author Operis

(a) Baronius in apparat. (b) Orosius lib. 6. c. 20. (c) Arnobius l. 5. contra gentes. (d) Cornel. in cap. 2. Aggæi. (e) Drexelius de Christo nascente. (f) Dio Rom. Hist. Lib. 37. (g) Ps. 84. 10. (h) Rom. 13. 12.

peris imperfecti refert Hom. 2. in cap. 2. Mathæi. (a)

Adde quod Hierosolymis occulta, paulo tamen post ad pristinos redierit splendor: omnia hæc rimanda & ponderanda sunt.

Lucet stella: occultatur: iterum emicat: quid aliud quam vitæ Christi cuius est adumbratus? lucet Christus in Nativitate, ita ut media nocte fiat dies, lucet per miraculum, dum cæci vident, (b) claudi ambulant, leprosi mundantur, mortui resurgunt: occultatur & obtenebratur Hierosolymis, dum in Cruce inter spissas tenebras emoritur: iterum emicat, dum gloriosus è tumulo resurgit.

Quid miramini splendorem extraordinarium? dum natum Justitiæ Solem designat, de quo S. Hieron. ait: (c) *igneum quid ac sidereum radiabat ex oculis ejus, & divinitatis majestas relucebat ex facie.*

Quid cursum ejus exoticum stupetis? dum Christus contrariam viam à mundo tenet & docet, dum aurum lutum, divitias spinas, honores fumum nuncupat; dum superbiam deprimit, humilitatem exaltat, voluptates damnat, cruces & tribulationes amplectitur.

Dum autem Crucem in stella hac cernitis, scitote nil aliud illam nisi passionis ejus esse insigne ac tesseram; nil nisi tormenta, opprobria ac mortem designare: nec illa so-

lùm, sed omnia in Nativitate ejus Acta, sunt semina atque prognostica Passionis; oculos vestros proinde acuite, ac in parvuli nascentis Historia, historiam ac præludia quondam morituri notate.

Ecce! novem mensibus clausus est in utero virginali, qui in novo aliquando claudetur monumento, (d) in quo nondum quisquam positus erat. (e)

Nullus locus remanet ei, in diversorio, (f) qui in cruce non habebit ubi caput reclinet.

Nascitur nudus in stipula, qui nudus pendeat in arbore crucis.

Vagitu & singultu orditur vitam, qui clamore valido spiritum in manus æterni Patris commendabit. (g)

Pannis nunc involvitur ac fasciis stringitur, catenis, vinculis ac restibus in horto stringendus.

In cunis nunc jacet speciosus præ filiis hominum (h) cui in passione non erit species neque decor. (i)

Lacte Virginali nunc cibatur, olim in cruce aceto & felle potandus.

Nascenti applaudunt & concinnunt Angeli; capto eo plaudet Solyma, & ter gallus cantabit.

Oscula nunc Mater filio inprimit; osculo aliquando Judas filium hominis prodet.

Accurrunt nunc Pastores ad Agnum adorandum; convenient aliquando

(a) S. Chrysof. citatus à Bosquier in ara cœli conc. 17. (b) Mathæi c. 11. (c) Hieron. in cap. 21. Math. (d) Math. 27. (e) Joan. 19. (f) Luc. c. 2. (g) Luca. c. 23. (h) Ps. 44. 3. (i) Ps. 53. 2.

quando Lupi rapaces ad eum dilacerandum.

Inter Bovem & Asinum nunc jacet in præsepi; inter duos Latrones aliquando pendeat in cruce.

Mediâ nocte nunc oritur dies; olim in medio die mundum involvent tenebræ.

Nova nunc Nato præsentat se stella, patiente eo sol & luna sese occultabunt;

Facta nunc multitudo militiæ cælestis, migrabit aliquando in turbam Judæorum, cum gladiis & fustibus eum comprehendentium.

Clamatur nunc in terra pax hominibus, (a) acclamabitur aliquando tolle, crucifige. (b)

Sanguinem nunc mittit octavo die in Circumcisione, missurus aliquando in Gethsemani horto guttas sanguinis decurrentis in terram. (c)

Nunc innocens ejus Caro circumciditur; Olim in atrio Pilati totum corpus flagris concidetur.

Clamant nunc 3. Reges, (d) ubi est Rex Judæorum, inquirent, idem aliquando Pilatus & Herodes.

Magi nunc eum flexo poplite adorant, aliquando genu flexo illudent ei Judæi,

Aurum, quo nunc à Regibus donatur migrabit in 30. denarios, redolens thus in spica, Myrha in fel & acetum.

In Nativitate ejus exultat nunc u-

niversus Orbis, in morte ejus plangent omnes Tribus. terræ. (e)

O linguam cœli filio Dei aspera prælagientem! ò fatalem stellam dira omnia nuntiantem! ò feralem Cometam supplicium Crucis jam jam Vagienti in cunis Parvulo minitantem!

Auditores! quid ex hoc boroscopo Christi discimus? quam doctrinam eruimus? quid loquitur nobis hæc lingua cœli? quid prælagit hoc sidus cruce insignitum? nil aliud sane, quàm quod Thomas Kempensis (f) ait, *Tota vita Christi Crux fuit & Martyrium, & tu queris requiem & gloriam.*

Aberratis toto cœlo Mortales, si aliud expectatis, quàm quod postea Christus discipulis dixit, *Videte manus meas &c.* (g) & discite quomodo sic oportet intrare in regnum cœlorum; hoc idem vobis hodie inculcat: Videte feriem vitæ meæ, cernite cunas, spectate præsepe, inîtia hæc sunt dolorum: attendite extremam pauperiem meam avari Eucliones; linqvite transitoria bona terræ, & inhiate thesauro indeficienti in cœlis: recogitate infinitam humilitatem meam vos inflati pavones, & pennas aliquando demittite: Volvite & revolvite vitam meam, qui nil nisi delicias & gaudia mundi lectamini, & invenietis eam, non extitisse aliud, quàm perpetuam crucem & Martyrium:

(a) *Luc. 2. 14.* (b) *Joan. 19. 15.* (c) *Luce cap. 22.* (d) *Matth. 2. 2.*
(e) *Matthæi cap. 24.* (f) *Lib. 2. cap. 12.* (g) *Luc. 24. 39.*

rium: ex quo enim carnem assumpsit *Salvator noster*, semper in pœna fuit, ait (a) Seraphicus Doctor Bonaventura, & tu quæris requiem?

Habent quod discant ex hocce Cœli Phœnomeno Illi, quibus semper stellæ propitiæ lucent cum jucunditate, quibus semper sereni fluunt dies cum omni prosperitate, ut recogitent occultaturam se aliquando stellam, ac disparituram: (b)

Nemo confidat nimium secundis,

Quem dies vidit veniens superbum,

Hunc dies vidit fugiens jacentem.

Habent quod discant in tribulatione positi, qui in tenebris persecutionum desolati ingemiscunt, ut credant se tandem velut stellas ex medio turbidarum nubium iterum eluctaturos; emerget enim aliquando lumen & splendor pristinus, & in tempore suo verificabitur in illis (c) *cum te consumptum, putaveris, orieris ut Lucifer.*

Habet deniq; tota Germania, ut extimescat & consternetur ad aspectum hujus sideris: Si enim Filio Dei, (d) qui peccatum non fecit, longè segregatus à peccatoribus (e) & excelior cœlis factus, tam dura tam funesta nuntiavit, quid non sceleratis peccatoribus prælagiet (f) *Trabalis nuperus ac metuendus in Cœlo Cometa?*

Cavete, ne sit illa ipsa Stella, quam discipulus Domini in Apocalipsi jam prævidit, (g) *cujus nomen est absynthium: faxit & prohibeat Deus, ne ejus amaritudinem, paulò post ad nauseam usq; gustare cogamur.*

Metuo ne Angelus ultimus phialam (h) postremam Iræ divinæ sit evacuaturus, ex qua bibant omnes (i) peccatores terræ; nec aliud metetur vita moderna Christianorum ità deperdita, ut planè ultima instare tempora non absurdè prælagire cogamur.

Signa enim duodecim, quæ olim Cyprianus citatus in Biga salutis à Fratrem quodam Ungaro, recensuit, omnia jam quasi completa videmus.

Sic autem ille scripserat:

Ultimis temporibus

*Senes erunt sine prudentia,
Christiani sine Fide.*

Adolescentes sine obedientia

Divites sine misericordia.

Pauperes sine humilitate & patientia.

Prædicatores sine opere.

Plebs sine disciplina & correctione.

Principes & Magistratus sine justitia.

Christianus populus sine Religione.

Prælati & Clerici sine sanctitate.

C

Reli-

(a) S. Bonav. Ser. 3. de pass. (b) Seneca in Agam actu 1. (c) Job. 11. 17. (d) 1. Pet. 2. (e) Heb. 7. (f) Anno 1680. (g) Apoc. 8. 11. (h) Apoc. 16. (i) Ps 74. 9.

Religiosi sine bona vita.

" *Conjugati sine continentia debita.*

Nunc considerate tempora nostra, mores & vitam ponderare, & invenietis cuncta propè fatali vaticinio Cypriani respondere.

Videt eam non senes nostri sint sine prudentia! vident & palpant in capite Canos suos, & adhuc ut Juvenes vitulantur: hæret pes unus in tumulo, & tamen de morte audire nil volunt, non recogitantes effatum Abb. Guarici dicentis, (a) *Mors juvenibus est insidiis, senibus in janua.* Obsecro quæ prudentia?

Prudens est, qui præterita recogitat, præsentia disponit, & futura præcavet; hæc minimè faciunt senes nostri. Notunt vitam præteritam traductam in peccatis, sed minimè eam plangunt, lætantur potius in rebus pessimis! Vident horologium vitæ suæ ad finem tendere, fatiscentem domum corpusculi sui undiq; rimas agere, nec tamen ad æterna se disponunt: ante oculos versatur districtus gladius Judicis, nec tamen ictum præcavent; olfaciunt sulphur & picem tartari; nec tamen ad iter æternitatis se disponunt. Ah utinam saperent ac novissima provide- rent! non est igitur sapientia, non est prudentia, non est consilium in senibus.

Uti senes sine prudentia, ita & moderni Christiani sunt sine fide: Cultores Christi in superficie, intus nil Christiani nominis habentes. Ore fidem crepantes, factis verò eam negantes; formam Christianorum præferentes, moribus & vitiis ipsos Turcas & Saracenos superantes.

Dicite obsecro quotus quisq; credit quod Servator noster docuit? docuit Christus beatos esse (b) pauperes spiritu, infelices è contra divites, *Væ vobis divitibus!* (c) quis credit hoc? docuit Christus divitias esse spinas, aurum lutum, gemmas sputum: & tamen plenis manibus involamus in spinas, tota brachia exerimus ad lutum hoc extrahendum, ad spumas has maris colligendas. Docuit Christus (d) diligendos inimicos, benefaciendum his qui oderunt nos: quotus quisq; hoc credit? omnes uno ore clamant: (e) *durus est nobis hic sermo, & quis potest eum adimplere?*

Docuit Christus arctam viam (f) quæ ducit ad cælum, asseruit eam obseptam vepribus, stratam spinis; latam verò & floridam, quæ ducit ad perditionem; sed ridentur hæc & exhibitantur, ludibrio sunt & contemptui omnibus, dum in curribus & quædrigis asperam hanc viam se penetraturos somniant.

Peram-

(a) *Abbas Guaricus Serm. 3. de adventa.* (b) *Luc. 6. 20.* (c) *Luc. 6. 24.*
(d) *Matt. 5. 44.* (e) *Joan. 6.* (f) *Matt. 7. 13. 14.*

Perambulate regias aulas, pertran-
site tribunalia & curias, lustrate ar-
ces & residentias Principum, circui-
te civitates & oppida, ubiq; invenie-
tis, qui pro fidelibus Christi se ven-
ditent, in secreto autem cordis cum
Atheis clament, *non est Deus!* talibus
Chymæris Christianis hodie plenus
est mundus.

Nec tertium præfagium fallit, af-
ferens adolescentes sine respectu fo-
re & obedientia. Experiuntur ve-
ritatem hujus nimium quantum in-
felicis Parentes, ac refractarias cer-
vices filiorum falsis deplorant lacri-
mis: eò enim jam deventum, ut si-
ne fronte seclerati hi filii genitoribus
in faciem resistere; jussis eorum pa-
lâm obloqui; admonitiones & cor-
reptiones protervo vultu rejicere,
& effroni licentiâ Parentum seni-
um subsannare non reformident: de
quibus meritò lamentari possunt de-
solati Parentes ac dicere: filios enu-
trivimus, illi autem spreverunt nos,
His discolis filiis meritò imprecatur
Sapiens proverb. c. 30. 17. ut oculos,
qui subsannant Patrem, & despici-
unt partum Matris suæ, effodiant
corvi de torrentibus & comedant
eos filii Aquilæ: Ego verò addox:

*Effossos oculos voret atro guttu-
re corvus.
Intestina canes, cœtera membra
lupi.*

Prædictione Quartâ & Quintâ Di-
vites erunt sine misericordia, pau-
peres verò sine humilitate & pati-
entiâ, nihil est verius.

O quot avari Eucliones dantur,
quorum corda marmorea, nec gemi-
tus nec lacrimæ pauperum emollire
possunt. Clamant hi miseri ante
arces, & Palatia Divitum micam pa-
nis cum Lazaro flagitantes, nec
eam obtinent, canibus infeliciores,
quibus non ossa tantum, sed & car-
nes projiciuntur computrescit: feri-
na in doliis, tricum in horreo, pau-
peribus interim diram famem pati-
entibus.

Vestes eorum in cistis corrodu-
tur à tineis, econtra inter frigora ad
januam prostat nudus & pauper. Se-
ricis tapetibus vestiti sunt parietes;
membra verò Christi qui tegat, nemo
invenitur.

O aspera corda! ô duras cautes!
quas nulla commiseratio misero-
rum tangit. Væ vobis divitibus,
qui enim obturat aures suas ad cla-
morem pauperis, & ipse clamabit a-
liquando cum Epulone, & non exau-
diatur.

Sed & pauperes hoc tempore non
sunt sine noxa, fax hominum pesti-
ma, pigra bestia, laboris impatien-
tes; canes procaces quemlibet alla-
trantes, humilitatis, patientiæ & re-
verentiæ penitus obliti; dum enim
quod petiere, non impetrant, mox

C. 2. integra

integra plaustra convitiarum in servos & dominos evomunt; cædes & incendia minitantes. Pauci abiëre anni cum ex elemosina collectum panem non solum ad sepes abjecerunt, sed & pedibus concularunt, impudentes hæbestiæ; quæ quidem ad templa catervatim accurrunt, sed non ad orandum, sed hominibus illudendum, dum in oculis hominum miseros se simulant, sed in hospitiiis receptam elemosinam scurriliter & bestialiter helluonum more decoquunt. Monstra indigna quibus Christiana succurrat charitas.

Impatientes pauperes sequuntur Principes & Magistratus sine observatione justitiæ.

Prædictionem hanc verificant viduarum ac pupillorum lament in cælum clamantia; & quia in terris justitia illis denegatur, merito è cælis eam efflagitant.

Heu! eò jam ventum, ut manus iudicis nil obsignet, nisi prius auri oleo uncta; lingua nil loquatur, nisi argento vivo sit tincta: protrahuntur studio lites, ut miseræ partes ad ossa usq; emungantur; pars ea sola victoriam reportat, quæ majus pondus libræ justitiæ appendit. Vah quot doli, quod fraudes in Curis & Tribunalibus regnant! quot sancta testamenta in vertuntur! quot pia legata annullantur! quot ultimæ bonæ

voluntates cum ægro tumulantur! ad palmaria scelera altum conticescunt Judices, contenti mulctâ pecuniariâ iniquitatem dealbare. Auro ubiq; prostant venalia Jura; venalis auro est lingua, venalis calamus, Verbo, (a) *omnes diligunt munera, sequuntur retributiones, pupillo non judicant, & causa viduæ non ingreditur ad eos.*

Ad fatalem prædictionem septimam, octavam & nonam præstaret magis silere, quam multa loqui; fatendum nihilominus est & nostro ævo dari subinde Prædicatores vanos sine opere, (b) Phariseorum in primo gradu consanguineos, qui dicunt & non faciunt, qui docent & quod docuere non observant, qui quod docuere verbis, destruunt exemplis, de quibus S. Prosper ait, (c) *benè docere, & malè vivere, quid aliud est, quam se suâ voce damnare?*

Nec minor planctus est Ecclesiæ de Prælatiis & Clericis sine sanctitate viventibus. Quod de Nazaræis olim dixit Jeremias, idem de his affirmat mundus: (d) *Candidiores Nazaræi nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, Saphiro pulcbriores; (at quid sequitur?) non sunt cogniti in plateis, denigrata est super carbones facies eorum.*

Olim

(a) *Isaia. 1. 23.*

(b) *Matth. 23.*

(c) *S. Prosper l. 1. de vita contemp.*

(d) *Tbren. 6. 4.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Olim dentes excussi quadragesimam esu carniū violantibus; nunc præter miseros Religiosos vix est qui observet Jejunium, omnes dicunt non possum, Juvenes cum senioribus.

Olim abscissæ linguæ blasphemis, nunc nomen Dei jugiter absque metu ullius pœnæ blasphematur.

Olim festa erant sacrosancta Domino, nunc sunt occasio omnium scelerum & peccatorum.

Olim Verbum Domini erat pretiosum, nunc est fabula & risus populi. Heu quantum deseruit Devotio & Religio Christiana!

Pudet nunc publicè Christianos signare se cruce, pudet collo appendere Agnos Dei aut cineres Sanctorū; pudet nunc manu volvere Rosarium, legere libellum precatorium; huc huc deventum est; O tempora o mores! Sanctius Judæi agunt in suis sy-

nagogis; modestius Saraceni in suis Moscheis quàm Christiani in Deo dicatis & sanctificatis templis.

De conjugatis viventibus sine continentia debita, non est quod addam, nisi mortuas esse Cunegundes & Delphinas, quæ & in conjugio vixêre Virgines, toti mundo obstupescendæ. Nunc eheu pluribus locis vivitur (abusivè) more primorum Christianorum, ubi omnia erant communia.

O Misera & peccaminosa tempora, à quibus ira divina longè abesse non potest!

Audistis A. A. fatale Vaticinium, quid ad hæc dicitis? Utinam ah utinam non stellæ cadant brevi de cælo ac renoventur clamores Sodomæ altissimusque dicat, *descendam & videbo utrum clamorem, qui venit ad me, opere compleverint, ac cuncta redigat in cinerem, favillam & nihilum.*

(a) Gen. 15. 11.

IN FESTO S. SEBASTIANI MARTYRIS.

Quis Similis Tui in Fortibus? Exod. c. 15.

EXorta est Lucæ c. 22. gravis inter discipulos Christi concertatio, quis eorum videretur major? Juxta mentem* Primat in ambiebat Petrus, utpote ab ipso Salvatore caput Ecclesiæ con-

stitutus, cui dictum, *Tu es Petrus, & super hanc Petram edificabo Ecclesiam meam.* Ja(

Andreas Frater Petri, majorem se cæteris autumabat, quod primus discipulus Christi esset, ante Petrum ad Apo-

*Vincentij Ferrerij. Ja(*Matth. cap. 16.*

Apostolatum vocatus; cuius operâ demum & ipse Petrus ad Christum fuisset adductus. (a)

Joannes virginali allegabat castimoniam, ac amorem Christi in se extraordinarium, utpote qui se in ultimâ cœnâ non solum in sinu recumbere sic passus, sed & manifesto signo Judam detexerit proditorem.

Reponebat è contra Joanni Jacobus major, jus primogenituræ, ætatique prærogativam, cedere proinde minorem oportere majori.

Thadæus, Simon & Jacobus minor præcedentiam urgebant, eò quod nepotes existerent ex prima sorore Virginis MARIÆ.

Mathæus majorem se cæteris rebatur, ob aurum & argentum pro Christo abdicatum; cum priorum nullus nisi lacera redia, & hamos exiles reliquisset.

Philippus major esse volebat, eò quod à Christo ipso diu inquisitus, tandem inventus, & ad sequelam ejus sit invitatus: se causam extitisse, cur populus voluerit Christum regem facere; ad suam instantiam panes multiplicatos, se patrono & procuratore gentiles ad Christum videndum admissos,

Bartholomæus genus allegabat regium, quo ortus; decere proinde piscatores non altum sapere, sed retia sua subjicere purpuræ.

Thomas gloriabatur de suâ scientiâ ut qui legis peritus, & Doctor existe-

ret profundus, juxta nomen suum, decere proinde, ut piscatores rudes sequantur ductum Doctorum.

Ipse denique Judas proditor oculos monstrabat turgidos, ex quibus velut ubere cornucopiæ ab ipso cuncti alerentur.

Hi erant discursus eorum fatui, antequam Spiritu sancto essent afflati, uti eos concertantes bellè introducit Vincentius Ferrerius: (b) sed à Christo verbis paucissimis tota eorum controversia est decisa: *Qui major est ex vobis fiat sicut minor.* Luc. cap. 22.

Si hodiernâ luce de primatu etiam purpurati contenderent Martyres, quis eorum existeret major, cui existimatis A. A. ex turba illa magna, undecim millionum numerum excedente (juxta computum Causini (c) & aliorum) palmam concedendam honoris? quis dicendus Martyrum maximus? tot inter millenas stellas quænam deprædicanda lucidissima?

Fateor inter lacrum & saxum hæreo ambiguus, perplexæ hujus controversiæ constitutus arbiter; hinc inde me vota trabunt, nunc huc, nunc illuc affectus inclinant.

Contemplor tamen, in hoc numero cœlestium athletarum choro, Martyrem quendam, non aliter quàm stellam magnitudinis primæ præ cæteris scintillantem, quæ adeo amorosis suis radiis magnetis in morem, totum Cor meum ad se rapit, ut Pa-

ridis

(a) Joann. 1. (b) S. Vincent. Ferrerius. Ser. 2. Fer. 3. post Dom. 2. Quadrag. (c) Causinas. Tom. 3. aula sanctæ, 2.

ridis instar captus, non a'leri quàm huic victricem palmam addicam, dicamque (salvo tamen meliori iudicio) inter laureatos Christi Martyres non surrexit major Martyre SEBASTIANO, utpote Martyrum maximo. Dum igitur in causa gloriosi hujus sancti peroro, benevolas quoque auditorum aures imploro.

Siccine inter laureatos Martyres Sebastianus sit Maximus? non credam inquiet non nemo.

Ita, ita est; Sebastianus Martyrum existit Coryphæus, & cœlestium pugilum maximus; sicut enim inter planetas eminent Sol, inter gemmas rutilat Adamas, inter montes extollitur Olympus, inter volucres supervolat aquila, inter arbores caput levat cedrus, inter flores flagrat rosa, inter metalla præponderat aurum; ita inter Martyres eminent Sebastianus, velut Saul altior in populo ab humero & sursum.

At ubi probatio? ubi Argumenta, quæ hoc convincant?

An Maximus forsan ob generis splendorem, gratiam Cælaris, officij dignitatem, heroica ac præclara facinora? dum primæ cohortis Cæsareæ Dux est constitutus? minimè: pares enim Sebastiano in hoc vel superiores extitère Placidus, Georgius, Leopardus, Gallicanus; Mauritius, Ursus & Victor, Viri nobilissimi, Militiæ decora, belli triumphales Ducēs,

An ideò Maximus, dum in persona

militis Apostolum occultavit? dum militari balteo, ob hoc solummodo est dræcinctus, ut Christianorum animos in tormentis vacillantes, roboraret? quod abunde præstitit, (a) dum Matcum & Marcellianum fratres decollandos, accurrentium Parentum lacrimis, uxorum lenociniis, nato- rum expansis brachiis, emollitos, ac jam penè fidei desertores vi divini Spiritus ita confortavit, ut non solum eos ad Ecclesiæ castra eduxerit, sed insuper eorum parentes & conjuges salutari laticè tinctos, paulo post glorioso Martyrio defunctos ad æterna gaudia transmiserit? Idem præstitit in convertendo Romanæ Urbis præfecto Chromatio, cujus lararium ingressus ad 200. Idola confregit, lac comminuit, totâ familiâ ejus, ad mille & quadringenta capita se extendente, ad Christum conversâ, unde a Cajo Pontifice maximo meritò defensor Ecclesiæ Sebastianus est nominatus. Nec hæc de causâ Maximus Martyrum existit Sebastianus; præstitit enim hæc, & majora alij.

An forsan Maximus, dum supremo numini itâ dilectus, (b) ut septem cœlestes Spiritus, qui aliàs Deo assistere solent, etiam huic glorioso Martyri ad inserviendum à Deo è cœlis sint submissi, qui ipsum candidissimo pallio vestiêrunt velut candidatum ætheris? nec hoc evincit; gratias enim æque magnas, si non majores exhibuit Deus & aliis millenis Viris sanctis.

D

AN

(a) Baronius an. Christi 284. (b) Tobie cap. 12. a. 1. v. 12. (c)

An fortè præferendus aliis ob grandia signa & miracula, de quibus Baronius ait, tantâ signorum ac prodigiorum multitudine claruit, tantâ virtute in omni genere sanitarum eminuit, ut à nullo mortalium eorundem miraculorum aut numerus comprehendi, aut varietas valeat annuntiari, quorum quædam tanti stuporis esse narrantur, ut humanæ imbecillitatis fidem excederent, nisi certum esset Dominum nostrum Jesum Christum, pro quo idem passus est, omnia quæ vult, per divinam potentiam facere posse, in qua illi omnis creatura in cælo & in terra subjecta est. Hæc Baronius. (a)

Experta est abunde miraculosam Sebastiani dexteram Nicostrati Uxor Zoë ex morbo muta & elinguis, quæ oratione à sancto ad Deum factâ, & cruce linguæ ejus impressâ, mox loquelæ pristinæ est restituta.

Expertus est eandem Thaumaturgam manum præfectus urbis Chromaticus ab incurabili podagrâ per preces Sebastiani liberatus; expertus est mirabilia sagittarius ille, qui primam sagittam in Sanctum torserat; cum enim telum retrosum abivisset, ac oculus ei erisset, ex recenti Martyris sanguine mox infelicit; facta est medicina, ac oculus integer restitutus; experti id sexcenti alij, uti Camillus; Episcopus Bellicensis hom: de S. Sebastiano testatur unde non

immerito in missâ de Sancto Ecclesia canit; multitudo languentium veniebat ad eum; quia virtus de illo exibat & sanabat omnes. Nec tamen hæc, cur inter Martyres Sebastianus sit maximus, causa est sufficiens; claruere enim & alij Martyres dono sanitarum præclari orbis hujus Thaumaturgi.

An fortè Primus inter Martyres censendus ob tormentorum gravitatem, dum teste Pelbarto, (b) ita sagittis est repletus, ut Ericium referret spiculis undique scatientem? Minimè gentium; graviora enim tormenta passi sunt milleni alij Martyres; dum cum Hypolito indomitis equis in quatuor partes distracti; dum æneo bovi à Trajano cum Eustachio & Theopista inclusi; dum cum Erasmo intestina illis eruta & evulsa; dum corpora eorum cum centenario Episcopo Simeon ferrâ divisâ; dum exemplo Bonifacij clavi inter ungues intrusi; dum craticulis ignitis, impositi cum Laurentio; dum Lanienâ crudeli cutis detracta cum Bartholomæo; dum Leonibus objecti cum Ignatio; dum tristi gemitu, pice, stupâ & sulphure perfusi, ad mensam Neronis, ut lamentanda nocturna lumina ardere sunt coacti. Millies sagittas Martyris superant cruciatus, hi & enormia tormenta.

An fortè diuturnitas Martyrij eum primum facit? Nec hoc inter SS. Marty-

(a) Baronius ad annum Christi, 826. (b) Pelbartus serm. de S. Sebast.

Martyres Sebastiano primatum parit, longè graviora passus est Carolus Spinola cum Sociis per quatuor annos rigidissimo inclusus carceri, ac tandem per integras tres horas lento tostus igne. Atrociora sustinuit Jacobus intercisus, novem horarum carnificinâ ab Isdegerde, Persæ Rege, dilaniatus, cunctis membris ac articulis corporis successivè detruncatis. Superat diuturnitatem Martyrii Apostolus Andreas, triduo in cruce pendens.

Superat & S. Marcellus cingulotenus defossus in terrâ, triduo in laudibus divinis perseverans.

Graviora sustinuit Marcus Arethusus Episcopus melle toto corpore oblitus, apium, vesparum ac culicum moribus in Sole depositus, ut lento martyrio sentiret se mori. Majora passus est S. Artemius, intra duas petras compressus, omnibus membris confractis, oculis elisis integro die & nocte animam in tormentis trahens: Graviora sunt passi Gregorius Armeniæ & Clemens Ancyrae Epil. opus; quorum prior totos 14. annos in perferendis cunctis suppliciis infractus; alter annis 28. novis semper tormentis subjectus, diuturnâ morte sunt consumpti; Nec diuturnitas ergo supplicii Sebastiano præ eminentiæ palmam confert inter Martyres.

Quæ ergo causa primatus ejus ac præcedentiæ? Propaletur illa.

Docent passim Theologi, doctri-

nam veterum Patrum secuti, nullum in terris dari meritum martyrii majus posse, quod perfectissimæ cujusdam Charitatis actus in eo exerceatur; nam Christo teste, (a) *majorem charitatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis*, quo in actu ex amore Dei id prodigimus, & offerimus, quod naturali quodam instinctu præ aliis rebus diligimus, vitam inquam, & mortem, à qua maximè abhorremus, spontè amplectimur.

Hoc posito fundamento, inferunt S. Antoninus & Paludanus Serm. de S. Sebast. ac dicunt: Si quis post consummatum martyrii sui agonem ad vitam revocatus, alterâ vice martyrio subiectus mortem subiret, duplici laureâ, martyrii fore coronandum; Atqui talis est S. Sebastianus, qui cum à Diocletiano ad primæ cohortis Cæsareæ principatum evectus esset, ac diu titubantes & vacillantes Christianos in fide animasset; proditus tandem Cæsari in militari chlamyde age e Apostolum, atrocibus primò verbis à Cæsare increpitus, cum constanter & imperterritè fidem Christi profiteretur, ac sub signaturum se sanguinè suo clamaret Evangelium, ad sagittas condemnatus, à tota cohorte tela in eum (velut ad scopum) jaciente tandem in mortem pro cubuit, pro mortuo ab omnibus habitus & derelictus: cumque noctu sepeliendi corporis gratiâ generosissima Matrona adesset, mortuumque (&

(a) Joan. c. 15.

(b)

quid mirum tot telis petitem mori; cum una aut altera sagitta ad eum enecandum suffecisset) domum suam deportari fecisset, paulò post aromatis condendum: Subitò divinà eum resuscitante gratia redivivus surrexit, ac mox, ubi sagittæ extractæ, & vulnera perfanata sunt, cum more Pauli in sporta submissi, aut exemplo Petri Romã abeuntis, fugere & se subducere posset, sicque irati Cæsaris aspectum & furorem declinare, ne in nova tormenta iteratò incideret, nihilominus, reputans illud Imperatoris Trajani, fugitivo nulla corona; obviam ultrò iterum Diocletiano processit, certus de morte inferenda, incertus quã nece tollendus; nescius an expectaret se rota, in quam ageretur; an flammæ, quæ eum in cineres redigerent; an gladius, quo caput demetendum; an crux, cui affigendus; dubius an ardentes laminæ, an formidandi Leones & Tygrides sese expectarent, à quibus in frustra discerperetur, ad hæc & majora his patatus.

Obvius ergo Tyranno, de novo impietatem ejus perstringere cœpit; (a) cumque scintillantibus præ furore oculis ab eo interrogaretur: Tu ne es Sebastianus, quem nos sagittis interfici jusseramus? respondit intrepidè Sanctus: Ad hoc me Dominus meus Jesus Christus resuscitare dignatus est, ut conveniam & contester, te coram omni populo, injusto judicio

persecutionem tuam in Christi famulos ebullire. (b) Vix hæc dixerat, cum denuò captus; virgis & fustibus servilem in modum tam diu est cæsus, quo ad usque iterum sanctissimam efflaret animam, bis mortuus bisque coronandus: uti testantur Gontinus, Pelbartus, Paludanus, Antoninus, Bosquier & alii.

An non ergo maximus, qui vitam, quam alii semel, bis pro Christo generosè posuit? *Semel vincit*, ait Cyprianus, (c) *qui statim peritur, at qui iterum concreditur cum dolore & morte, duplicem coronam reportat.* Hinc non miror amorosum illud lamentum S. Martyris Gordii, uti Basilus de eo refert, (d) dum inter tormenta exclamavit, *ab quale damnum passior, non potens pro Christo sapere mori; sed quod S. Gordio aliisque Martyribus est denegatum, glorioso nostro Sebastiano est concessum, dum binam gloriosam mortem appetit.*

Laudatur & benedicatur Ilac à Domino, uti ait Augustinus, quia bis vitam obtulit, primam ex voluntate, cum gladio Patris se submisit; alteram ex necessitate, cum appositus est ad Patres suos: at vincitur Ilac à Sebastiano Martyre, qui non ex necessitate, sed ex voluntate & amore sui Creatoris ambas Deo obtulit, unam sagittis, alteram flagris & fustibus exponendo.

Invenies, ait Bosquier, (e) qui primos quidem impetus eosque breves

(a) Surius in vita. (b) Baronius ad annum Chr. 286. (c) S. Cyprian. Epist. 16. (d) S. Basilus Homilia de S. Gordio. (e) Bosquier Tab. 2. Naus. Ser. de S. Seb.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

meritò Judæi dicebant, ecce quomodo amabat eum. (a)

Vel cum D. Ambrosio respondebitis, (b) lacrimas circumstantium provocasse & Christi lacrimas; movebatur misericordia, cum videret in obitu lacrimas plorantium: Ita ille.

Aut dicetis causam extitisse mysticam, eò quod in Lazari persona denotatus sit peccator infelix, & inveteratus, in scelerum sordibus putrescens ac foetens.

Omnia benè. Sed melius placet expositio Ruperti Abbatis Tuitiensis, dum ait lib. 10. in Joan. *Lacrimatus est non tam quod mortuus est, quam quod revocare illum oportebat ad tolerandas rursus hujus vitæ miseras & mortem*: Hæc causa lacrimas Christo elicuit, lamenta expressit.

Manet igitur firmum, Sebastianum inter Martyres existere primum, utpotè qui secundum non habuit, qui binâ vice animam suam pro Christo poneret, ac secundam mortem subiret.

Quin & ipse Deus ter Optimus Maximus præcedentiam inter reliquos Martyres visus est Sebastiano tribuere: nam uti in veteri testamento, ad servum suum Job, ut intercederet & oraret pro tribus amicis, misit Eiphaz dicens, (c) *iratus est furor meus contra vos; ite ad servum meum Job, & offerete Holocaustum pro vobis, Job autem servus meus orabit pro vobis, faciem ejus suscipiam*. Ita & hunc ho-

norem Sebastiano deferre visus est ipse altissimus.

Cum enim, uti refert Baronius anno 680 Justitia divina adversus septicollem Romam ob enormia patrata scelera exarsisset, horrendam pestem immittendo (visus enim est à pluribus diabolus de die cum hasta circuitens, ac ad Angeli præcedentis imperium, cuspide domorum ferire januas, ubi postero die numerus mortuorum, hastæ ictus æquabat) ibat clamor eorum in cælum, offerebantur sacrificia, distribuebantur divites elemosinæ, instituebantur devotæ processiones, oratio fiebat sine intermissione, sed omnia in cassum, crescebat indies sæva lues, donec in somnis moniti Romani desolati, Altare in Ecclesia S. Petri ad vincula, ad honorem S. Martyris Sebastiani extruxêre, quo extructo, velut Deus faciem & preces Sancti respexisset, per intercessionem ejus mox sæva lues est extincta: Unde & in hodiernum diem ab Ecclesia Catholica pro singulari Patrono ad avertendam Epidimiam est electus.

An non ergo in Themate meo benè dictum, inter Martyres non surrexit major Sebastiano?

O Martyrem gloriosum & dilectum supremo numini! quem altissimus ipse Ecclesiæ suæ recommendavit, cujus honorem & gloriam ipsi cœlites dilatare sunt conati.

O Triumphatorem coronâ duplici redimendum!

O Vi-

(a) Joan. 11. (b) Ambros. lib. 2. de Penit. (c) Job cap. 42.

O Virum ineffabilem, cui septem
cœlestes spiritus ad custodiam sunt
deputati! O militem invictum, in-
ter verbera carnificum constantem,
inter minas Cæsaris non trepidan-
tem, morte binâ Christi Evangelium
consignantem.

Habet mundus in S. hoc Milite
quod obstupescat, & miretur; habet
& quod discat & imitetur.

Eheu! gratulamur quidem Marty-
ri, sed gloria ejus confusio nostra est,
veneramur Patiorum, sed pauci imi-
tantur exempla.

Verbera Carnificum, ignominio-
sas virgas, contumeliosos fustes, pa-
cato & imperturbato pertulit is ani-
mò, nos verba vix ferimus. Tela is
& sagittas magnanimo corde in sese
recepit, nos vix aculeatum dicterium
toleramus.

Onos miseros & impatientes Chri-
stianos, mordax & aculeatum ver-
bum si vix patimur, quomodo cuspi-
des gladiatorum & sagittarum sustine-
bimus? Si pulicis morsum metui-
mus, quid faciemus, si aggrediantur

nos Tigrides & Leones? Si candelæ
flammam aut Solis æstum sustinere
nequimus, quomodo succensas crati-
culas & ignitas sartagine perferre-
mus.

Ad Te igitur ô fortissime ac maxi-
me Martyrum recurrimus, venis no-
stris frigore concretis de tuo nonni-
hil decurrente sacro ac ardente in-
funde sanguine, ut accendatur in ani-
ma nostra, ignis & ardor charitatis il-
le, qui in corde tuo æstuabat; impetra
nobis intimationibus nostris robur
& victoriam, tolerantiam & patien-
tiam in adversis; temperantiam &
demissionem in prosperis; ne felicitate
extollamur, aut adversitate deji-
ciamur. Accende in nobis ze'lum ho-
noris divini, da' ut in seculari pectore
Cor apostolicum circumferamus; Pe-
stem denique ac luem mentis & cor-
poris à nobis benignus depelle.

Ite ergo Fratres dilectissimi ad ser-
vum Domini Sebastianum, ipse ora-
bit pro vobis, & Altissimus suscipiet
faciem ejus, & dabit vobis Dominus
petitiones vestras. Amen.

IN FESTO. PURIFICA- TIONIS B. M. V.

Lumen ad revelationem Gentium, Lucae 2.

EXesto hodie ac in æternum
exilium proficiscere stulta, cæ-
ca & gentilis Roma, quæ non
solum ligno, & lapidi divinos
tribuisti honores, sed & omnium
gentium deus deasque, tam incæ-
stuosos Joves, quàm infames Vene-

res supplici genu adorasti; quin &
ipsi inferorum Regi ac Reginae Pro-
serpinæ, hodiernâ luce propudiosa
Februa ac Lupercalia festa institui.
At: pudet vel solum meminisse tur-
pitudinum tuarum, ô insipiens Gen-
tilitas?

Procul

Procul ergo cum thyrsis uris, ce-
tite insanientes Luperci; procul fa-
cessite lascivientes Bachæ, quæ accen-
sis tedis ac luminaribus circumcur-
santes, raptam à Plutone, infelicem
inquiritis Proserpinam: procul este
& vos, Sacrilegi Cultores Dæ Fe-
bruæ, qui, ut in bello, placatum ac
propitium vobis reddatis Martem,
Matri ejus Cereri, detestanda lumi-
na & faces accenditis, ac scelerato
circuitu, totam Romam lustratis.

Expurgate vias ocius ò Quirites,
& monstra hæc infernalìa ex Urbe
vestra ejicite.

Sanctius Festum celebrat hodie
Ecclesia, veterum Romanorum im-
pietatem detestans, è contra Chri-
stianâ devotione, non inferorum Re-
ginæ raptum recolens, sed Mariæ
purissimæ Cælorum Regiæ festum
celebrans, in memoriam magni il-
lius Luminis, illuminantis univer-
sum Orbem, quod hodie Solymæo
templo illatum à Maria, benedictos
cereos ac luminaria accendens.

Hæc est Mater illa, non sanguino-
lenti Martis, sed ejus, qui Princeps
est Pacis.

Hæc est benedicta illa Ceres, quæ
panem de cælo eürienti & famelico
mundo subministravit.

Hæc est illa mulier fortis, quæ non
solum acinacem Martis stitit, sed ip-
sam Numinis dexteram, ob scelera
nostra trifurco fulmine armatam, fas-
ciis in præsepistrinxit ac involvit,

Hæc est Mater illa benedicta, quæ
hodierno die æterno Patri sacrifici-
um tale obtulit, cui cælum ac terra
par, aut simile non aspexit; ad cujus
Virginis proinde honorem & glori-
am Auditores meos hodie invito ad
Processionem Luminum contemplá-
dam, non in Urbe aut Templo Solymæ,
sed in extremis Finibus terræ;
inveniemus & ibi, cum confusione
Hæreticorum nostrorum, clara &
evidentia Signa Solemnitatis hodie-
næ: Procedamus ergo obviam Pro-
cessionem huic admirandæ, sumamus
Crucem, levemus vexilla, lingua-
mus paulisper Europam, ac ad Pu-
rificationis Festum in altero orbe ce-
lebrandum nos accingamus! Cerei
benedicti absque numero dabuntur
nobis quos postmodum reduces ex
antarctico Orbe Fratribus nostris
absentibus distribuemus. Proceda-
mus ergo in pace.

Processiones plures insolitas & ad-
mirandas vidit & obstupuit mun-
dus.

Lamentabilis erat illa, (a) quæ Mes-
sanæ in Sicilia, ad avertendos inso-
litos terræ motus per Urbem ducta
est, ubi parvuli præviâ cruce bini &
bini flagris in corpora sua ad sangui-
nem usque desævierunt; Virgines
verò sertis spineis redimitæ Lytanas
lacrimabili voce decantavêre.

Humilis ac pœnitens Processio
erat illa, quam septuaginta Roma de-
venerari

E

(a) Gump. in Atlante Mariano.

venerari non satis potuit; (a) quando Leo 4: Pont. summus Comitibus cum Episcopis ac universo Clero Romano, ad avertendam stragem, quam exitialis Basiliscus Romæ edebat, nudis pedibus miraculosam imaginem Dei genitricis circumtulit, devotionem & exemplum supremi capitis universo populo Romano lacrimis & suspiriis prosequente.

Majestate piena erat Processio illa, (b) dum Constant nopolis post insignem relatam Victoriâ ab Imperatore Joanne Comneno Statua B. Virginis Nicopæjæ triumphali curru sex equis candidis instructo, per cuncta Urbis compita est circumducta, totâ aulâ imperatoriâ sacrum hunc currum insequente.

At magis admiranda & obstupescenda non fuit visa, quàm illa, quam ante novum orbem detectum America in Provincia Chilensi aspexit ac admirari non satis potuit. Seriem rei Alphonsus Espinosa l. 1. c. 2. & Athlas Marianus Imagine 6. sic describunt

Est in Regno Chilensi Insula, quam incolæ tenariffama Hispani verò magnam Canariam vocant: Idolorum hic, si uspiam alibi vigeat cultus ac veneratio: quidam enim eorum ignem (qui in regno Chilensi è quampluribus montibus velut inferni caminis erumpit) pro Deo coluerunt; alij opera manuum suarum adorârunt, sed quia authorem rerum non cognoverunt ac venerati sunt, De-

us ineffabili suo consilio fecit, ut centum & quinque annis priusquam illic advenirent Christiani, horum loco lapides illis loquerentur, eosque erudirent.

Audite mira,

Cum gregem pascerent duo Insulanî, in caverna ad maris crepidinem, territus recessit grex ad præsentiam statuæ B. Virginis gestantis brachio puerum Jesum: pastorum unus ratus puellam esse vivam, lapide eam petiit, sed manus repente obterpuit, etiam brachio toto rigente: sed & socius immotam miratus puellam priore audacior tentat cultro digidum abscindere, sed & ipse suos sibi digitos mirè sauciavit illasâ statuâ. Ubi ad regem de Guimar hæc prodigia sunt relata, continuo ipse se hæc cum aula sua contulit, divinum aliquid esse non vanè suspicatus: mox ergo statuam aulæ suæ destinat, ubi decentius habeatur, sed cum nemo esset, qui manum admoveere auderet malo pastorum eos deterrente Pastores prædicti jussi sunt hoc officium præstare, majora à Rege quàm à statua metuentes: Majore igitur reverentiâ ubi sanctam statuam attigere, uterque integram Sanitatem accepit, nam & illi brachium & huic digiti in integrum sunt restituti.

Tanto miraculo motus ipse Rex, cum præcipuis anlicorum manus admovit: sed statuæ pondus plures poscebat manus, ut communi bono advenisse cerneretur: itaque plebejæ nobi-

(a) *Baron. ann. Ecc. 847.* (b) *Nicetas sbonietesio annalibus.*

nobilium manibus sociatæ, sanctam Statuam in aulam deportavêre, magnum prodigium futuræ felicitatis, paulò post in cryptam decore excavatam intulerunt, tum aulæ moribus ne offenderetur tum ut decentius coleretur.

Hæc prima erat Processio, quam novus orbis in honorem intemeratæ Virginis instituit, colens & devenérans nondum sibi cognitam Matrem Domini.

Plus tamen Cœlites sacram hanc Statuam honoraverunt, nam & concentus cœlestes à Barbaris circa Statuam sunt auditi, ac supplicantium Ordines fulgentibus candelis, per maris crepidinem peregrinis & nunquam hic visis cæremoniis accedere sunt visi: nonnunquam inventa sunt integra candelarum fragmenta, quandoque etiam adhuc fumigantia, tanquam tunc primùm extincta.

Accidit ut Gentiles, inter patriæ suæ miranda, Hispano, quem prima navis advexerat, ostenderent & hanc imāginem: stupuit ille venustissimi operis Statuam, Filium brachio dextero sustententem; quomodo enim barbari illam, cujus ne unquam famam audierant, effigiarent, cum totâ Insulâ nullus sculptor reperiretur? optasset Hispanus adesse eos, qui linguam calerent, ut sacro baptismo eos tingerent. Fecit tamen

quod potuit, docuitque Statuam hanc flexo poplite, erectisque in cœlum manibus coli velle; sensuros auxilia certa, si Statuæ huic dicerent Ave! plura volentem revocavit navis: duravitque Gentilium devotio in Statuam, usque dum PP. Societatis supervênere, ac cum tum Virginis auxere. Nomen inde Statuæ huic admirandæ impositum est à Christianis *Maria de Candelaria*, estque miraculis clarissima, & quod mirandum, barbari characteribus hinc inde inscripta, quos Insulanî hunc in modum explicavêre. Inscriptio prima incipit à collo *Typus Matris*.

Ad manum sinistram incisum *in corrupte, desponsata Imperatrici cœli & terre, Sponse Creatoris æterni.*

A manu dextera legitur, *Hic est Infans, qui genitus fuit sine principio ab omnipotente Creatore.*

In Fimbria cernitur, *Hæc est pacifica Maria, que fuit Anne partus.*

In Zona exaratum est; *pro nobis ora ò advocata.*

In manu sinistra legitur, *Purificatio & Presentatio Infantis.* Ita refert Athlas Marianus Imagine 6.

Hem! Quanta ex Statua hac sacrosancta Fidei nostræ eruere possu-

mus testimonia ! dum Sapiencia æterna Lumen Fidei, quod eheu in Europa per hæreses propè extinctum, in orbe in cognito mirabiliter iterum accendit.

Ah quantum confundit hæc Barbarorum Gentilium devotio in Virginis Statuam, inurbanitatem Hæreticorum nostrorum, qui vel nomen Virginis vix pati aut tolerare queunt: incogniti & barbari characteres perverſæ Fidei eos condemnant.

Gratulor interim tibi ò dilecta Deo Insula, quæ quidem longis sæculis derelicta sedebas in tenebris, tandem lux orta est tibi completaque est prophetia in te, quam Maria in cantico suo prædixit, (a) *Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes*: ultimâ horâ vocata es ad Vineam Domini, & tamen præ aliis illustravit te lumine suo Virgo amicta sole, (b) cui luna sternitur sub pedibus; felix es & benedicta Insula, quæ in veritate ad adventum admirandæ hujus Statuæ dicere potuisti, (c) *Unde mihi hoc, ut Mater Domini mei veniat ad me?*

Auditores! tempus est, ut revertamur in Europam, finita quippè est Processio nostra, nec de benedictione Virginis dubitandum; interea sumamus benedictos cereos no-

biscum, fratribus nostris absentibus pro sacro munere distribuendos.

Primi, inter quos hæc luce cereos distribuam, occurrunt mihi fratres nostri non uterini, quos non Ecclesia Christi, sed Schola Satanæ effudit, qui risibus & cachinnis Cæremonias Ecclesiæ nostræ Catholicæ exhibitant, inimici Crucis & Lucis Christi: his offero Cereos aliquot ex Insula Teneriffa, partim extinctos, partim adhuc fumantes, quibus perquam bellè Fides eorum adumbratur, fumat nonnihil adhuc Fides eorum in articulis quibusdam, in plerisque est extincta.

Utinam Cerei hi corda eorum illuminarent, ac tenebras mentis dispellerent: (d) Sapere se credunt, sed non ad sobrietatem: scrutentur obsecro, quid egerint majores eorum, quid de luminaribus his scripserint antiqui Patres Hieron. Beda. Chrysost. & alij. Audiant sanct. Cyrillum Episcopum Jerosolymitanum ante mille & plures annos orat, de Purif. sic perorantem: *Leti bodie lampades ornemus, jam Filij Lucis, Ceras veræ luci Christo offeramus, quoniam Lumen ad revelationem gentium mundo apparuit.*

Audiant Bernardum (e) errores eorum confundentem, dum hæc luce

(a) *Luc. 1. 48.* (b) *Apoc. 12. 1.* (c) *Luc. 1. 43.* (d) *Rom. 12. 3.* (e) *S. Bern. serm. 2. de Purif.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ad noctuarum oculos illustrandos utiq; potens. Engelgrave in Festo Purificat.

Secundi sunt decrepiti Seneciones, qui Processioni nostræ interesse non poterant, his dono (a) Cereum P. Petri Scargæ, Stephani Regis Poloniæ Confessarii, Viri cultui Mariano addictissimi; Hic paulò ante mortem, Cereum ex Virgine cera manibus suis confecerat, quem ad Deiparam Cestokoviensem dono misit, ut coram sacra ejus imagine arderet; mirum dictu, arsit is tam diu, usque dum Pater vitam finiit, ibi & cereus arderè desit.

Recogitate ergo cygni candidi, Quid est vita vestra? cereus ardens, qui repentino vento, aut inclementiore aurâ extinguitur; recogitate, quia paucitas dierum vestrorum finietur brevi; admonet vos hujus nivea vestra cæsaries, secretò vobis inclamans, videte quoniam jam albæ sunt regiones (b) ad messè; in universo corpore vestro nil nisi prognostica mortis occurrunt: rotatur vertigine senile caput, caligant oculi, surdescunt aures, excidunt dentes, defluunt crines, tremunt manus, nutant genua, languent Spiritus, sensim emoriuntur membra, ac guttatum defluens cereus repente extinguetur.

Advertit hoc optimè Grandis ille Carolus Quintus, (c) in Oriente & Occidente Victoriis & Triumphis clarus: cum enim resignatis regnis

ac paternis imperiis adverteret ad finem tendere cleplydram vitæ; condictâ die solemne indixit Requiem: nigro amictu lugebant parietes templi, excitatum castrum doloris stabat ad medium, mortualem tumulum representans, quod regii Ephæbi faces & luminaria manibus gestantes, circumstabant: Mortuale interim sacrum mæsto cantu Monachorum, tristè personabat, cum repente Carolus funeri suo præludens ad Offeritorium ad Sacrificantem ascendit tēdā; ardente sublatis in Cœlū oculis, sacerdoti in manus traditâ ait, quemadmodum ò Deus Vitæ meæ arbiter nunc Sacrificans Cereum hunc in manus suas recipit, ita & te rogo & obtestor, ut animam meam vinculis corporis, quondam solutam in benedictas manus tuas recipias. Sumite proinde in manus vestras cereum hunc ò senes, & in tempore ad ultimam luctam vos præparate, nam Guarico teste, (d) mors juvenibus latet in insidiis; senibus autem stat ad januam.

Absentes à Processione nostra etiam seêre, justo tamen titulo, languentes & morbis oppressi Lazari, in infirmate versantes fratrum suum, dierum minuta non a iō horologio, quàm fillicidiis lacrimarum & gemituum metientes. His offero cereum benedictum, quem beatæ Lydwinae Virgini per viginti octo annos cum omni morborum genere patienter decertanti, ac jam jam ani-

(a) Engelgrave Festo Purif. (b) Joan. 4. (c) Famianus Strada. (d) Guaricus ser. 3. de Adu.

nam agenti Salvator noster, B. Virgine, aliisque Sanctis eum comitantibus in manus dedit, felici præludio, ut velut Cereus, & ipsa luceret in cælo in perpetuas æternitates.

Aut si alium affectant, consigno eis Cereum, quem gloriosus Japoniæ Apostolus Xaverius in manus tradidit (a) inclyto postea in Japonia Martyri Francisco Mastrillo, cui cum Neapoli 1633. in excitando pegmate in honorem Virginis immaculatæ occupato, malleus grandior è superiore loco cadens - lethaliter caput fauciasset, isque desperatâ salute ad infirmorum receptacula humeris fratrum esset deportatus, S. Xaverius in forma peregrini apprensus jam jam agonizanti cereum ardentem unâ cum baculo peregrinorum obtulit optione factâ, ut, ad quod placeret extenderet manum; an placidâ morte per cereum mortualem designatâ vellet defungi; an verò scipione assumpto placeret amore Dei pergere ad Japonas Evangelii dilatandi causâ: & ecce elevatis oculis moribundus generoso animo apprehendit baculum, vitam & sanguinem pro Christo daturus, ac momento à Sancto est persanatus obstupescente tota Neapoli.

Resignate & vos in voluntatem Dei delolatæ animæ, & si placet supremo numini, ut ulterius doloribus ac morbis velut aurum in fornace afflictionis purgemini, dicite

cum D. Martino, Domine, si adhuc ad honorem tuum pati me desideras, fiat voluntas tua non recuso vel laborem vel dolorem.

Ab Ægris & morbidis, qui cum dolore luctantur, descendimus ad eos, quos improba voluptas exercet & titillat, qui à concupiscentia sua tentantur abstracti & illecti: (b) & his porrigendi sunt cerei, quibus roborentur, ut animosè concupiscentiis suis resistent.

Hinc Maribus, quos subindè blanda Venus stimulat ac improbâ libidine accendit Cereum consigno concionatoris illius Foroliviensis Laurentii Fucci ex ordine S. Francisci FF. Capucinorum: (c) Is cum aliquoties graviter in vitium carnis detinisset, graviter etiam exulceravit animos quorundam lascivorum Juvenum, qui, ut se de eo ulciscerent, ac infamiæ labem aspergerent, Meretriculam vesperi clam in cubiculum Patris introduxere. Studebat ad lucernam eo tempore Patet concioni in crastinum habendæ, libris totus intentus, quem cum Lena procaz sensim adrependo, noctibus oculorum ac totius corporis, ad lasciviam provocaret; Ille totus immotus, scorto nequidem appellato, digitum mox candelæ accensæ admovit, ac incredibili patientiâ tamdiu super flammam immotum tenuit, donec caro dissolveret. Attonita ad hanc constantiam Patris

(a) *Vita Mastrilli.* (b) *Jacobi c. 1.* (c) *Joan. Rbo l. 7. de Virg. c. 2. §. 11.*

Lupus, scelerisque auctores detestata, magno fletu impudentiæ veniam rogavit, ac facti pœnitens ex cubiuclo recessit: confusi exindè nebulones obscœni, majorq; honor & fama Victori accrevit.

Hunc Cereum conducibilem fore credo ad omnes tentationes propulsandas, efficacem ad cunctos ardores libidinis temperandos: proficuum flammam hanc futuram ipse arbitratur (a) Chrysostomus dicens *si libidinis igne flagras, ignem illum (gehennæ) appone, atq; hic confestim extinguetur: Ignis igni remedio erit.*

Non absimilem Cereum huic, offero devoto scœmineo sexui, usui ipsius futurum, si quando corda eorum salax cupido sollicitat & titillat, de hoc cereo auctor Vitæ S. Brigittæ refert sequentia.

Habebat hæc S. Vidua in servitiis suis pedissequam, quæ cum aliquando impuro amore arderet erga quendam Juvenem, ac destinato tempore ob metum Dôminæ suæ ad eum furtivè venire non posset, subitò divino radio illustrata cogitare cœpit, an æquum sit ac rationabile pro momentaneâ voluptate æternos ignes mereri; probatura ergo utrum par foret gehennæ tolerandæ, pedem ardenti cereo superposuit, & vix per aliquot momenta inter dolores eum super flammam tenuit, cum subitò omnis tentatio evanuit, nec unquam per reliquam vitam stimulos carnis est passa,

Medicinalem sanè Ancilla hæc experta est Cereum, qui ardorem libidinis flammâ suâ absumpsit, secuta est Chrysostomi consilium; flagravat igne prius lasciviæ, appossuit ignem gehennæ & triumphavit. Vade & tu, & fac similiter.

O quisquis es, monet Drexelius in suo Nicæta l. 2. c. 11. cum te urit libido, admove oro extremum digiti gracili Cereo, nec cum prius flammulæ illi subtrahere, quàm orationem Dominicam semel duntaxat pronuntiaveris; quid cunctaris id experiri & ecquid injectum, digitum subitò retrahis? vix duas voculas pronuntiasti, & mox intolerabilem ais esse cruciatum: perdura & redde digitum igni; at negas id posse fieri ob nimium dolorem: Ah mi Deus; concludit Author, *digito modicum ignem tangere borremus, & quomodo non formidamus, si totum corpus ligatis manibus & pedibus projiciatur in ignem æternum, ubi non per unum aut alterum momentum, sed in omnem æternitatem ardebimus: ah quis habitabit cum ardoribus sempiternis?*

Restant deniq; binæ candelæ, quas desperatis peccatoribus in manus trado, de quibus sequentia referunt annuæ littæ Societatis Monasterii Westphalorum 1673.

Monasterii Westphalorum miles plurimorum capitalium scelerum reus, jussu Colonelli ad carcerem extractus, nec multò post militari judicio damnatus, patibulo est addictus: advenè e

(a) Chrysof. hom. 10. in Ep. ad Cor.

advenere varij Religiosi, pro periclitante anima solliciti, sed omnia in cassum; marmor erat, imò marmore durior hic miles; velut aspis venenata obturans aures suas ad omnia sacra; unde sine ulteriori Ceremoniâ, tanquam cum desperato altera die ad furcam est properatum, & quia quæ ad salutem ejus erant audire detrectabat, diabolo futurus victima patibulo est appensus: quid fit? dum infelix ita pendet in aëre; rumpitur repente laqueus, velut culex aut ense foret dissecatus, & impium pondus in terram labitur; cuncti stupebant factum, qui tristi spectaculo aderant, ac refocillatum ad carcerem reduxere, ulteriorem sententiam ducis præstolaturi.

Advenere mox altera vice zelo pleni Religiosi, marmoreum pectus hoc divino ariete expugnaturi, sed irrito iterum successu, tota enim die illa immobilis perstabat in desperatione sua: & ecce ad vesperam radius tandem divinus pectus durum penetrat, foeditatem conscientiae ad longum depingit, ac instantem æternam perditionem patheticè ante oculos ponit; hoc divino ariete rupta est tandem duritia hominis; totus ergo mutatus in alium, confessorium advocari rogat, dolore ingenti peccata confitetur, ritè absolvitur, ac ad instantem mortem totus lacrymis diffluens adeò sollicitè se parat ac disponit, ut cuncti novitatem rei admirarentur, ac præsentem digitum Dei agnoscerent: In-

terrogatus igitur unde existimaret hanc gratiam extraordinariam à Deo se se consecutum, an fortè celestis Patroni cujusdam interventu ac Patrocinio hoc factum? aut quid operis aliquando Deo patrasset? Respondit is ingenuè, nec virtutum aut honorum operum se unquam studiosum fuisse; nullius Sanctorum Patrocinium unquam curasse, nec meminisse se unquam quid boni operis Deo aut Sanctis præstitisse & exhibuisse, nisi quod semel, & quidem in crapula, ad imaginem B. Virginis binas candelas accenderit, in honorem S. Matris postea arsuras.

Hoc audito concludebant universi, exiguum hunc honorem Virgini exhibitum, perditio huic & scelerato militi ostium aperuisse cœlorum.

Has igitur binas candelas, o peccatores! domum vobiscum deferte, & discite, nec minimum quid impensum in honorem gloriosæ Virginis indotatum aut indonatum abire. Videte quàm parvo obsequio Mariæ Patrocinium comparari queat. Unica depositio pilei, aut reverentia imagini in transitu exhibita; Unicus nummus in honorem ejus pauperi datus; unicum Ave cum devotione dictum, referare nobis poterit cœlos; unica candela accensa claudere & oblerare infernum.

Et quis non amet MARIAM? quis non omni veneratione Matrem misericordiae prosequatur, quæ tantæ benignitatis est, ut peccatores jam jam ad Tartarum properantes gra-

tiosa dexterâ in semitam justitiæ & salutis & reducat.

Ad Te nunc me converto, O purissima & immaculata Virgo, quæ puritate vincis Angelos, benignitate & misericordia omnes superas Sanctos : Tu o gloriosa Regina in cœlesti quidem Jerusâlem nunc affides tuo filio ; at nihilominus nobis in valle lacrimarum exultantibus porrigis benignam dexteram : non transit dies, non nox, non hora, non momentum, in quo tu non singula-

re aliquod humano generi præstes beneficium.

O Mater salutis ; O fons misericordię, ad te suspirant ; tibi supplicant gemebundæ animæ nostræ, age purissima Domina oculis nos tuæ pietatis respice, ac filio tuo dilecto nos reconcilia, & præsta, ut sicut hodie immaculata templum Solymarum intraſti ; ita & nos culpis soluti, ac in Sanguine Agni dealbati à te aliquando filio tuo in templo gloriæ præsentari mereamur.)

IN FESTO S. MATHIÆ APOSTOLI.

Descendant in Infernum Viventes. Psalm. 54.

Veteri fertur adagio, Mathiam frangere glaciem, dissolvere gelu: Utinam, ah utinam Is glaciem, quã corda nostra sunt indurata, aliquando dissolvat! teste enim Bonaventurã (a) *frigida supra*

nivem sunt corda nostra, frigida verba, frigida sunt opera: in cordibus nostris, congelatus est amor Dei, obrigit charitas proximi, concretæ torpent, virtutes, frigore obducta rigent nostra sancta proposita, Deus novit quando

F 2

(a) *Bonav. Ser. 2. in F. Magd.*

quando sint dissolvenda: Unde merito supplicandum Apostolo, ut glaciem aliquando cordium nostrorum disrumpere dignetur. At quibus mediis? an secures & asciae adhibendae? an exemplo Hannibalis scopuli indurati rumpendi aceto? an solis ardore trahendum gelu? *perit enim glacies, ubi ferit solis acies.*

Minime: ita enim induruerunt obstinatorum peccatorum animi, ut solo igne sint perdomandi, igne videlicet, quo & ipse Apostolus usus est, ut induratos ac marmore duriores Auditorum suorum animos frangeret, & emolliret: nam cum in Macedonia Evangelii disseminandi causa venisset, ac cerneret omnes conciones flocci haberi, Verbum Dei contemni, sacras admonitiones explodi, minas intentatas risui esse & ludibrio: Zelo divino accensus coram conferta multitudine altum exclamans dixit; denuntio vobis quod vivi in infernum descensuri sitis progenies Viperarum: (a) cumque iterum risu & cachinnis verba ejus eluderent, disrupta est subito terra sub pedibus eorum, & descenderunt viventes in infernum, flammis undique ex terra erumpentibus, ac maledicta corpora eorum vorantibus. (b)

Has infernales flammis, hos ignes, haec incendia proficua credo ad frangendam glaciem peccatorum, summum utilem ad eliciendas lacrimas, dolores sufficientes ad conterenda

corda, gemitus & suspiria apta ad dissolvendum gelu: Hinc ut rumpatur glacies peccatorum, conabor hodie nonnihil Infernum vobis adumbrare, ut secundum D. Gregorium M. (c) *tandem vel poene terreant, quos praemia non invitant.* Descendamus igitur consultore D. Bernardo in Infernum, viventes, ne descendere cogamur morientes. (d)

Quid est ergo Infernus? responsi loco solum monstro Alphabetum sequens terribile, & dico, Infernus est

Armamentarium ire divinae.

Babilon infernalis, ubi nullus ordo?

Clibanus jugiter ardens.

Dolorum officina.

Exilium aeternae gloriae.

Filiorum Belial Patria.

Gebenna a furore Domini succensa.

Hereditas Filiorum ire.

Jugum Maledictionis.

Lacus picis & sulphuris.

Metropolis malorum omnium.

Nox aeterna.

Oceanus tormentorum.

Porta desperationis.

Querelarum Echo.

Rota aeternitatis.

Spelunca Draconum.

Theatrum crudelitatis.

Umbra mortis & sempiternus horror.

Ve! Ve aeternum.

Secundum Job cap. 10. *Terra miseria & tenebrarum, ubi nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.*

Secun-

(a) Hist. Lomb. (b) Petr. de Natalibus de S. Math. Jac. de Voragine. (c) Hom. II. in Evang. Gregorius, (d) D. Bern. ad fratres de monte Dei, item de vita solitaria.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Tardæ denique & otiosæ Testu-
dinis.

Portale majus refert Draconem,
cauda sua totam civitatem comple-
tentem, ignes ex naribus & ore Ve-
suvij instar eructantem. Lemma Por-
tali adscriptum: *In Inferno nulla est
redemptio.*

In medio Civitatis hujus inferna-
lis visitur Palatium grande, flammis,
fumo & sulphure totum denigra-
tum, Regia & aula Luciferi, Prin-
cipis filiorum superbiæ: columnæ,
quibus id sustentatur, ex viperis, la-
certis & serpentibus implexis exur-
gunt: Scalas & ascensum præbent
damnatorum corpora, quibus calca-
tis ad superiora ascenditur: Tapetes
aulæ hujus sunt detestanda scelera
Mortalium, quæ à condito orbe Sol
vidit, & luna sepelivit. Aulici sunt
formidanda monstra, deformia spe-
ctra ac ferales Larvæ: Gynæceum
formant Furia, Harpyæ, Gorgo-
nes passis crinibus, hianterictu for-
midabiles; Incolæ & Cives, sunt in-
fames Bestiarij, Sodomitæ, Scorta-
tores, adulteri, fures, sicarij, prodi-
tores, incendiarij, Magi denique &
Arioli.

Nulla lex inter eos, nullus ordo:
Nil auditur nisi rixæ, contentiones,
diræ, execrationes & blasphemix,
vestes & togæ eorum sunt paluda-
menta ignita. Lecti eorum craticulæ
igne succensæ: (a) *Cibus ignis sulphur*

Spiritus procellarū pars calicis eorum:
Potus: (b) *fel draconum Vinum eorum,*
& venenum aspidum insanabile, ex quo
bibent omnes peccatores terre. (c) Odo-
ramenta eorum & balsamum, foetor
ex pice & sulphure intolerabilis. Mu-
sica stridor dentium, latratus & ulu-
latus multus, horrifonum fulmen
horrendis mugitibus infelicem Civi-
tatem concutiens: Supernè volitant
igniti dracones, basilisci & metuendi
gryphes; infra serpunt lacertæ, bu-
fones, dypsates, viperæ, colubri,
& scorpiones.

Ibi visuntur succensæ fornaces,
ardentes clibani, in quibus miseri
cremantur: Hic spectantur craticu-
læ & fumantes sartagine, in qui-
bus velut in frixorio torrentur. Ibi
fixæ sunt rotæ & patibula; in qui-
bus miseri suspenduntur; ad latus im-
m in et stagnum ignis & sulphuris, in
quo balneantur, mox à calore nimio
transituri ad glacies & aquas nivium;
ubi erit fletus & stridor den-
tium. (d)

Duo enim secundum (e) Gregorium
magnum & Augustinum principalio-
ra tormenta sunt in Inferno, frigus
intolerabile & calor ignis inextin-
guibilis. Hic iterum ligatis mani-
bus & pedibus præcipitantur in pute-
um interitus. Hic miseri circum-
eunt famelici, ut canes, & com-
manducant linguas suas præ dolore;
ibi am-

(a) *Pf. 10 6* (b) *Deut. 32. 33.* (c) *Pf. 74. 9.* (d) *Job. 24 19. Matt. 8. 12. 13. 42. c. 22. 13. 24. 52.* (e) *Greg. Mag. in c. Math. Aug. serm. de triplici habitaculo.*

ibi ambulant succincti flammis, quas succenderunt peccata eorum, præ angustia spiritus gementes & dicentes, heu nos miseros! heu infelices! pereat dies, in qua nati sumus.

(a) Discurrunt interim undique demones scintillantibus oculis, de quorum naribus procedit fumus, quorum capita ut draconum, dentes sicut elephantum prominentes, quorum caudæ ut scorpionum, quorum voces ut fremitus Leonis sonant, vociferantes, (b) Ure, seca, percute, lacera, tunde, merge, macra, trucida, præcipita. Virg. Æneidos:

*Non mihi si linguæ centum sint
oraq; centum,
Omnia pœnarum percurrere no-
mina possem.*

Auditores! sistamus nunc paululum ad portam istam desperationis; atque statum infelicissimum Tartaræ hujus Civitatis ulterius ex ipsis inquilinis indagemus; audiamus tremantibus & tinnientibus auribus quid nobis loquantur. (c)

Audite sine clamores horrendos, ululatus miserabiles! heu nos miseros! heu dolentes!

O præteritum infelix! o præsens, lamentabile! o futurum formidandum! (d) *Quid nobis profuit superbia? quid divitiarum jactantia? transierunt omnia tanquam Umbra.*

O Insipientes trapezitas, qui cum maledicto Achab pro unica vinea, agro, arce, pago, cœlestem vendidimus Hierusalem!

O Insanos! qui cum rege Lyfimacho pro haustu frigidæ, pro momentanea voluptate regnum perdidimus sempiternum.

O Insensatos! qui cum infelici Esau pro vilissimo pulmento æternam perdidimus Cœnam!

O Amenites! qui tot annos, tot horas ludendo, bibendo, dormiendo, otiaando insumpsimus, nec unicum momentum nobis reservavimus, quo per confessionem, aut sinceram contritionem in gratiam cum Deo rediremus.

O Infatuatos! qui semper intenti ad nostrum Interesse, semper solertes & indefessi ad nostra lucra & commoda, æterna tamen bona non curavimus; ob guttam mellis nos in pelagus amaritudinum & absinthii præcipitantes.

Ex omnibus, quæ in mundo possedimus, sola peccata nobis remanserunt æternum castiganda: amœnæ villæ, pomposa palatia, aurum & argentum, honores, tituli, officia, dignitates transierunt sicut somnium, nil nobis reliquum remansit, nisi fili *recepisti bona in vita tua.* (e)

O Infelices! qui toties claves cœli in manu nostra verlavimus, &

jam

(a) S. Antoninus (b) Bernard in sermon. apud Inchino de inferno. (c) Inchino, 4. p. 8, § de inferno. 8. (d) Sap. 5. (e) Luc. 16, 25.

jam à cœlesti excludimur janua ! ò infortunatos ! qui toties summitatem scalæ cœlestis attigimus , & nunc repentè in abyssum interitûs præcipitamur : qui aliis in diluvio salvatis , nunc fluctibus inferni submergimur ! qui cœteris ex incendio Sodomæ liberatis , victimæ nunc & nutrimenta æterno igni alendo deputamur.

Cernimus tandem sed serò , quid mundus fallax nobis contulerit , ob quem spontè cœlum perdidimus. O fallax mundus ! detestanda ambitio , divitiæ infortunatæ ! amores maledicti ! odia inveterata ! ob quæ æternos ignes incurrimus !

Sed quid frustra lugemus præterita amissa ? intueamur præsentia. O præsens crudele & infelix ! ò ignis , qui viscera nostra torques & depascis !

Adeste dolores invadite nos , concutite nos febres ; lacerate nos podagræ ; inficite nos lepræ ; rumpan- tur oculi , excutiantur dentes , distra- hantur artus , detrahatur cutis ; de- licia nostræ hæc erunt.

Veniant gladii exacuti , votæ cul- tris armatæ , ardentes forcipes , ig- nitæ sartagine , horribiles catastæ & equulei ; pictura erunt tormen- torum , nostrorum.

Alium , alium patimur ignem , qui non est sicut focus vester. Aug. in Psal. 49.

Ignis secundum Hieronimum (a) in quo uno omnia supplicia sentiunt pec- catores.

Ignis secundum Anselmum , (b) cui noster comparatus est umbra & nihil,

Ignis , qui teste Isidoro , (c) lucebit miseris ad augmentum pœnæ , ut vide- ant unde doleant.

Ignis , de quo Augustinus , (d) cu- jus potentiam nulla vox , nullus ser- mo poterit exprimere. Ignis , in quo æternum velut Salamandræ vivemus nunquam morituri.

Ignis , qui corpus & animam affli- git. Ignis , cui conjunctus stridor dentium. Ignis , qui comburit & non incinerat , cruciat , sed , non occidit. Aeternus in sua duratione , tremen- dus in castigatione , terribilis in cru- cijatu , formidabilis in potentia : Ig- nis quem venti & turbines non extin- guunt , quem nives & gelu non op- pugnant , quem mare & aqua non temperat , Ignis denique , in quo in- ter carbones desolatorios æternum ardebimus.

Vivimus quidem , sed inter tormen- ta ; nutrimur ; sed felle draconum ; respiramus , sed flammam solùm at- trahimus ; videmus , sed solùm inferna- lia monstra ; audimus , sed nil nisi desperatas voces & blasphemias.

Hanc catenam ferream proculdit nobis consuetudo criminum. Hoc Sulphur & absynthium infudit nobis , crapula & ebrietas. Hunc strido- rem

(a) Hieron Ep: ad Pammachium.
(c) Isidor. l. 1. c. 31. de summo bono.

(b) Anselm. apud Viv. titulo Infer.

(d) August. Serm. 18. de temp.

rem dentium' causavit livor noster & invidia; has flammæ accendit impurus amor & luxuria; Has tenebras patimur, quia lucem fugimus, opera agentes tenebrarum. Væ nobis, quia peccavimus.

Verum quid hæc tormenta deploramus, dum longè gravior nos pœna torquet damni; dum velut filii iræ, cœlesti hæreditate proscribimur, ac velut infernaliam monstra à visione Dei arcemur: ah quàm benè dixit Chrysostomus, (a) *intolerabilis quidem res est Gehenna, quis nescit, & supplicium terribile: tamen si mille ponat aliquis gehennas, nihil tale dicturus est, quale à beata illius gloriæ honore repelli, exosumq; esse Christo, & audire, nescio vos.* Clausa est janua; est enim satius mille fulmina sustinere, quàm vultum illum nos averfantem videre: *addantur tormenta tormentis*, clamamus cum Brunone, (b) *pœna pœnis, sevirant sevirissimi Ministri iræ Dei; modò Deo non privemur.*

Sed actum est, nequaquam ultra vivemus, nec videbimus faciem Dei, lata est sententia, *in inferno nulla est redemptio.* Heu nos miseros! heu dolentes! Valete astra, quæ lucetis Domino cum jucunditate; nam vestræ illustres scintillæ oculos nostros amplius non perstringent.

Vale Sol, mundi oculus, lumen delectabile; nobis infernalibus noctuis non est delectabile videre lumen tuum.

Vale Luna, luminare minus; tenebrosos nostros carceres splendor tuus nequaquam illustrabit.

Valete Ver, Æstas & Autumnus; rigidus solum December glacie contractus nobis remansit aptus ad stridorem dentium excitandum.

Vale Iris signum pacificum, tessera reconciliationis; non esse poterit amplius Pax impiis.

Vale Cœlum, Aula Dei, olim quidem nobis promissa patria; sed eheu à te exules in æternum proscribimur.

Valete amici, tempus nobis ad pœnitendum remansit; nobis verò est abscissum.

Vale dies; nox æterna incubat; *venit enim nox, in qua nemo operari potest.* (c)

Valete Angeli, custodes quondam nostri, qui toties curastis Babylonem, at non est sanata. (d)

Valete Sancti Beatorum Chori; nam tempus patrociniandi effluxit pro nobis; *letabitur enim justus, cum viderit vindictam peccatorum.* (e)

Vale superna Jerusalem, paradysus voluptatis, ad quem nobis æternum clausa est janua.

Vale Regina cœlitum Maria, nam justum Filii tui iudicium improbare nequis. Vale denique Deus, qui siccis oculis ignitas nostras lacrymas nil profuturas vides, qui surdis auribus gemitus, lamenta & suspiria nostra rejicis: *Justus es Domine, &*

G

rectum

(a) S. Chrysost. hom. 28. Tom. hom. 49 ad pop. - Item hom. 24. in Math. cap. 7.
 (b) Bruno Serm. de Judicio. (c) Joan. 9. 4. (d) Jerem. 51. 9. (e) Ps. 57. 11.

rectum iudicium tuum. (a) Væ! Væ!
nobis, quia peccavimus.

O nos infelices noctuas; qui ad æternas tenebras ejicimur, visionis beatæ incapaces! O miseras salamandras, qui æternum in ignibus volubimur! O infelices Tytios, quorum corda à vulture conscientia æternum arrodentur! O maledictos Ixyones, rotæ æternitatis in sempiternum alligatos! ubi æternum volvemur ac revolvemur.

O ignes! ô incendia! ô tenebras!
ô pœnas! ô tormenta, ô vermem æternum!
O futurum formidabile!
nunquam terminandum! pereat dies,
in qua nati sumus, pereat nox, in qua
concepti fuimus.

Talia dixerunt in inferno positi, Sapientia c. 5.

Auditores dilecti! quis nunc vester est sensus ad discursum hunc infernalem? An nondum præ horrore ambæ vobis aures tinniunt? An non inhorrescunt capilli capitis vestri? An sacro terrore nondum concutuntur ossa vestra? An vermis immortalis conscientiam vestram nondum rodit & mordet? An hoc infernali ariete nondum quatiuntur dura peccata? An hæc incendia, hæc flammæ, hi ardores gelu & glaciem peccatorum vestrorum nondum dissolvunt?

Nunquid caro vestra ænea est? aut sensus vester adamantinus?

Parcite mihi ô peccatores, tantum abestis à tartaro, quantum qui in fra-

gili cyinba sedet, à naufragio: uti enim hic unico assere morti est proximus, ita & vos unico perpetrato scelere appropinquatis inferno: Unicus illicitus tactus, unicus lascivus alpectus, unica rapina, furtum, defraudatio, denigratio famæ, momento id efficiunt: Gratias millenas agite Numini ac Creatori vestro clementissimo, qui millies jam meritos in tartarum ac infernalem abyssum vos nondum detrusit.

Insensati igitur estis filii Adam, qui ob vanam ambitionem æternæ confusio- ni vos exponitis: Stulti, qui pro divitiis fugitivis æternam egestatem & pauperiem mercamini: dementes, qui pro unica voluptate æternos ignes comparatis: Stolidi, qui ob dulcedinem vindictæ, vindictam Dei æternam incurritis!

Ah insensati Galatæ! (b) *Quis ex vobis habitare poterit cum igne devorante?*

Vos Inviçtissimi Reges, Potentissimi Principes, qui ob elata capita vestra totam terram inquietatis, ferro & flammâ regna dividitis, quomodo habitare poteritis cum igne devorante? cum ardoribus sempiternis?

Vos Illustrissimi Comites, Generosi Barones, qui subditorum vestrorum colla & capita fastuosè calcatis, medullas eorum coloratis titulis exugitis, omni libertate privatos mancipiorum instar oneribus Camelorum instar deprimitis, quomodo habitabitis cum igne devorante?

Vos

Vos delicatæ Domicellæ, sepulchra dealbata, quæ nec aculeum publicis perfertis, quæ ad Chyrurgi lanceolam totæ expallescit, quomodo carnes vestras dilacerari, cutem detrahi patiemini? Ah quantas lacrymas ex oculis vestris eliciet fumus tartari, quantum non denigrabit super carbones politas & minio depictas vestras facies flamma hæc infernalis.

Vos Magistratus & Judices iniusti, muneribus corrupti, donis infatuati, eheu qualia tormenta, quos cruciatus vobis comparatis?

Vos Mercatores & Opifices, qui illicitis lucris ditescitis, quantum non damnum incurritis; *Quid enim prodest homini, si universum mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum faciat?* (a)

Vos Rustici & Agricollæ, qui talpæ instar toti vos terræ immergitis, cœli immemores, quomodo aratrum tartari & jugum ferreum tolerabitis?

Vos superbi Pavones, quomodo contemptum, opprobria & confusionem æternam feretis?

Vos luxuriosi Capri, quomodo ignitas sartagine præparatas concupiscentiis vestris sustinebitis? Vos ebriosæ cucurbitæ, quæ ad Quadragessimæ & Jejunii nomen expallescit, quomodo picem, sulphur & absinthium gustabitis? Vos iracundæ Tygrides, quæ nec mordax verbum

toleratis, quomodo verbera & flagella dæmonum sustinebitis?

Vos demùm invidi Canes, quoniam oculo eos, quos aliquando in terris habuistis in derisum, nunc computatos inter filios Dei contemplantur?

Eligite nunc, ô Peccatores! quod vobis placet, aut ardendum hîc amore Dei, aut ibi ardendum igne inferni; extinguendi sunt hîc per pœnitentiam ignes concupiscentiæ, avaritiæ & vindictæ, aut ibi tolerandi ardores Gehennæ.

Audite obsecro Augustinum: (b) *Si igne cœli non accenderis, ignem time gehennæ, si non amas esse in regno, time esse in camino ignis.*

O miseri peccatores! per unicum Ave digitum candelæ accensæ applicare nequitis, & quomodo stulti per æternitatem incendia tolerabitis? Ah quis ex vobis habitabit cum ardoribus sempiternis? (c)

Finio Sermonem cum S. Macario ad Fratres suos in Eremô Thebaidis perorante; Ita is ait: (d) *Plangamus, ô Fratres, & lacrymas oculi nostri producant; antequam hinc eò migremus, ubi lacrymæ comburunt corpora, plangamus modò, quia tempus non erit ultra; descendamus nunc imaginatione seriâ in infernum viventes, ne mortui eò descendere cogamur.*

Plangamus ex animo Charissimi, & alphabetum vitiorum ac scelerum nostrorum ex corde nostro radicibus eradamus.

G 2

Dele-

(a) *Matt. 16.26. Marc.8.36. Luc.9.25.* (b) *S. August. Serm. 52. de tempore.* (c) *Isa. 33. 14.* (d) *S. Macarius apud Cornel. in c. 5. Matb.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

imparem cenſet magnum illud flumen eloquentiæ Hieronymus, quid condignum loquetur lingua mea honori SS. Imperatricis, quæ multis paraſangis Paulam ſupergreditur?

Fuerit Paula nobilis genere, Patria Romana, Soboles Grachorum, uti eam intitulat Hieronymus, ſplendore tamen generis plurimum illa edere cogitur Chunegundi Palatinæ Rheni & Moſellæ, coronatæ Reginæ & Imperatrici Romanorum.

Fuerit Paula felix naſta Matrimonium, utpote juncta Toxotio Viro inter Romanos Nobiliſſimo: Nobiliorem longè Chunegundis conſecuta eſt Conjugem Henricum Sanctum ſimul & Potentiſſimum Cæſarem.

Pepererit Paula Toxotio Matrimonii quinque nobiliſſimos ſoſculos, Bleſillam, Paulinam, Eutochium, Ruſſinam & Jūvenem Toxotium: At infinities plus Chunegundem exornat Thorus immaculatus, & virginalis puritas ad mortem uſque in matrimonio conſervata.

Extruxerit Paula juxta Bethlehem tria Sacrata Deo Aſceteriola; quid hæc ad magnificas Baſilicas & integros Episcopatus, quoſ ex dote ſua, Regia munificentia extruxit Chunegundis?

Fuerit Paula, teſte Hieronymo, potens quondam in divitiis, ſed Chriſti poſtmodum paupertate inſignior; attamen & hic omnium judicio palmam Chunegundi cedere cogitur, utpote quæ in rei veritate, Regnum

mundi, & omnem Pompam ſæculi propter amorem Domini contempſit.

An non ergo juſtius Hieronymo exclamare poſſum & dicere? Si cuncta corporis mei membra verterentur in linguas, & omnes artus humanâ voce reſonarent, nihil dignum Sanctiſſimæ Chunegundis virtutibus dicerem: Quid enim condignum de ea eloqui potero? an aſſerere, quod rarus & inſolitus Phœnix ſui extiterit ſæculi? an obſervatam in matrimonio Virginalem integritatem incombuſtum Rubum Moysiſ eam proclamare? an amoroſum Pelicanum erga pauperes & egenos dicere, à cujus facie nunquam vacuo ſinu pauper eſt reſſus?

An Angelum terreſtrem nominare? utpote quæ in terris puritatem Angelorum eſt imitata; *in carne enim præter carnem vivere non terrenavita eſt, ſed cœleſtis*, ait Chryſologus ſerm. 143. an comparare eam Opalogrammæ illi 60. pulchritudinum, uti eam vocat Iſidorus, (a) in qua una omnium aliarum gemmarum gratiæ reſplendent? quidquid horum dixerò, nil ſupra verum affirmabo.

Extitit enim Chunegundis inter adverſa ſolidus & indomabilis Adamas:

Ob virginitatem incontaminatam candens & nitida Margarita.

Ob virtutum ſplendorem radians Topazius.

Ob contemplationem & terrenorum deſpicientiam cœruleus Saphyrus.

Ob

(a) Iſidorus de gemmis.

Ob conformitatem voluntatis suæ cum divina, amabilis Ametistus.

Ob spem & fiduciam in Deum viridis Smaragdus.

Ut verbo complectar, tot tibi sunt laudes, quot sidera cœlo. *Multæ filię congregaverunt divitias, tu supergressa es universas.*

Quid ergo, ô Serenissima Imperatrix, laudibus tuis condignum hodiè adjicere poterò? quam obsecro gemmam coronæ tuæ immortali inferere? dum inter Virgines es Virgo, inter Maritatas immaculata Uxor Cæsaris, inter Viduas Religiosa vidua, inter Religiosas demum Deo dicata Monialis.

Nil ergo restat, quàm ut Rubinum seu Carbunculum adjiciam coronæ tuæ, ac titulum Martyris tibi attributam; quem titulum dum Chinegundi convenire vel maximè probo, patientiam vestram expecto.

Referunt Annales Magnæ Britanniæ, ad nuptialem solemnitatem Eduardi Regis Angliæ splendidius illustrandam (alii Henrico id tribuunt) cunctis Regni Proceribus solemnia indicta fuisse Torneamenta.

Advenère magno numero Magnates Regni, armati clypeis & symbolis suis. Primus, qui comparuerat, in clypeo gerebat depictas Rosas, spinis circumdatas, quo innuere volebat, se velut Rosam per medias hostium sarissas penetrasse, ac sanguine eorum aspersum triumphasse.

Alter ostentabat candidum Liliū, cum inscriptione, Candor illæsus, indigitare cupiens, fidelitatem suam erga Regem ita hætenus candidam extitisse, ut nulla eam turpitudinis maculam unquam denigrârit.

Tertius prodibat in Scuto, monstrans Erinacium spiculis rigentem, cum lemmate, Nemo hîc se fricet: significans, se parem cunctis adversariis, semperque paratum ad hostium insultus excipiendos.

Quartus gloriabatur flore Heliotropii, cui subscriptum erat, Solem meum sequor; monstrans, se ad omnem Regis nutum pendere.

Quintus in Scuto depictum habebat Ramum Myrrhæ, cui innexus Ramus Gliceritæ, indigetans, cuncta, quæ pro Regis gloria degustasset amara, dulcia sibi visa fuisse.

Sextus præferbat Anchoram, quæ rupi adhærebat, cui Regia Insignia incisa erant, cum lemmate: mihi adhærere bonum.

Septimus in Scuto depictum Tormentum bellicum gerebat, cui manus ignem Scipione admovebat, cui adscriptum, Si tangor, tono.

Sequebatur tandem cæteros Rex, Scutum præferens aureum, cui Corona Regia incisa cum lemmate, In me omnia. Hæc annales.

Si à Supremo Numine, cœlestium Virginum gynecæo concederetur, & hodiernam solemnitatem amabili suâ præsentia etiam condecorare, prodirent illæ utique longo & venusto ordine, instar Amazonum, peltis,

peltis, scutis & vexillis variis exornatæ, in quibus depicta nobilissima Symbola foret cernere.

Videretis prodeuntem Agnetem, ac monstrantem in vexillo Agnum coronatum liliis cum lemmate, Sequor quocunque ierit.

Prodiret Lucia, ac ostenderet in scuto suo Rogum accensum, ac in medio ejus Salamandram, cum inscriptione, *In medio ignis non sum estuata.*

Monstraret in alio symbolo Barbara Turrim, cui adscriptum, *Turris fortissima Nomen Domini.*

Adesset Dalphina, Elzearii Comitæ Conjux immaculata, monstrans in vexillo Lectum stratum liliis, cui ad binum latus additi velut pudicitie custodes duo candidissimi Cygni cum subscriptione, *Honorabile Connubium, & Thorus immaculatus.*

Prodiret Isabella Regina Portugalie, ob zelotipas suspiciones à Rege suo Dionysio mali sugillata, ferens scutum, in quo Basiliscus depictus stans ante speculum, cum lemmate, Nil impurum in me invenies.

Compareret Rosalia ferens in scuto Coronam inversam, & sceptrum diffractum, cui adscriptum; Propter amorem Domini mei Jesu.

Adveniret Mater Constantini M. Beatissima Helena in vexillo templum & crucem præferens, cum lemmate, Lignum & lapides laudem dicent.

Videretur Elisabetha Hungarie Regina, Cornucopiam in vexillo ge-

stans, cum manu ex illa spargente nummos, cujus inscriptio, *Manum suam aperuit inopi.*

Adesset Walpurgis cum ampulla olei in clypeo, cui subscriptum, *Ægri surgunt sani.*

Monstraret Catharina Rosam, cum lemmate, Mens immota manet.

Adferret Ursula sagittas involutas rosas & liliis, quibus subscriptum, *Paraverunt sagittas suas.*

Prodiret demum ultima Chune Gundis, ac monstraret Imperiale vexillum, cui inscriptum in corde aquilæ, *In me omnia;* ac si insinuare vellet & dicere, quod in his omnibus suspexitis, in me habetis in compendio.

Nam ut innocens Agnes à teneris annis secuta sum Agnum, *qui pascitur inter lilia.*

Velut turris inconcussa steti & ego inter cunctas adversitates ut Barbara.

Instar Salamandræ & ego cum Lucia inter ignitas vomeres steti, & flamma non nocuit mihi.

Instar Dalphinæ & meus Thorus fuit immaculatus, similis proinde olori, cui lemma ponitur, Tangor non tingor.

Exemplo Rosaliæ & ego *Regnum mundi & omnem ornatum seculi contempsi.*

Æquè ac Helena Templum Deo erexi, ac ad offertorium unà cum particula sanctissimæ crucis me ipsam supremo Numini obtuli.

Non aliter ac Elisabetha Hungarie Regina aperui & manum pauperi, & *palmas meas extendi ad pauperem,*

Instar

Instar Lusitaniæ Reginæ Isabellæ & me virulentus Basiliscus afflare tentavit, sed Innocentiæ meæ objecto speculo, suo exitio est disruptus.

Æquè ut Walpurgis Tumulus & meum Sepulchrum est gloriosum, centenis miraculis coruscans.

Eodem oculo ut Catharina Rotam felicitatis humanæ suspexi, ac mens mea immota stetit.

Æquè demum ac Ursula Sagittas & ignea Tela nequissimi superavi, ac in Triumphum Cupidinem duxi. Manet ergo

In me omnia.

Quod enim dispersum in aliis, in Me ubere cornucopia est collectum.

Virgines fuere, & ego.

Maritatae excitere, & ego.

Viduae mansere, & ego.

Claustra subiire, & ego.

Martyres fuere, & ego.

Videor mihi audire in Secreto nonnullos mussitantes, Martyrem dixisti Chunegundem, quomodo probas?

Rectè monetis; quod dixi, Dixi; nec unum Jota revoco, sed repeto

Chunegundis est Martyr, & quidem triplex: jam intendite; sub tribus Tyrannis passa est Chunegundis: Primus telis & sagittis eam est aggressus, facesque ardentis lateri innocenti admovit.

Alter æquè crudelis in equuleo eam miserè torfit.

• Tertius post quindecennalem carcerem tandem eam in crucem egit; sub quo gloriosè vitam finiit, quis er-

go Chunegundem Martyrem neget? explico nunc Mysterium.

Primus igitur Tyrannus extitit pharetratus Cupido, Tyrannus quidem parvus, sed facibus suis ac telis oppidò infestus & molestus, *nec est qui se abscondat à calore ejus*; Carnifex crudelis, vinculis torquens non manufactis, vulnerans corda insontium, læviens in membra & corpora etiam Sanctorum: Tyrannus nulli parcens, qui Bernardo Teste *impubes stimulat, Juvenes inflammat, Viros enervat, Senes decrepitos fatigat*, qui non aspernatur Tuguria, non reveretur Palatia: Unde concludit, Castitas ergo in Juventute, Parcitas in Ubertate, Largitas in Paupertate Martyrium est sine sanguine: Martyrium grave, quod sine intermissione innocentes animas torquet.

Agnovit id optimè S. Augustinus, Serm. 46. de SS. ita scribens: *Nemo dicat, Fratres Charissimi, quod temporibus nostris Martyrum certamina esse non possunt, habet enim & pax nostra Martyres suos, nam carnem affixisse, libidinem superasse, de mundo triumphasse pars magna martyrii est.*

Hinc aptissimè in rem nostram ait S. Chryostomus Orat. de S. Bariam Martyre: Persecutionis quidem tempus non est, at Martyrii est tempus; non persequuntur homines, at persequuntur Dæmones; non vexat Tyrannus, at vexat Diabolus, vexat caro Tyrannorum lævissimus; non objectas prunas conspicias, at cupiditatis flammam accensam in te conspicias:

hæc ille; Unde Chunegundi quotidie ante, & in Matrimonio dimicanti, hostiumq; tela & faces generosè propulsanti meritò verba illa, quæ B. Laurentius Justinianus generoso pugili Hieronymo attribuit, adscribere possum ac dicere, Chunegundis sine sanguinis effusione gloriosi Martyris Triumphum obtinuit, quod enim Carnificis mucrone non petulit, hoc in se ipsa Castitatis amore complevit: nam Teste Bethlemitano Doctore in vita Paulæ, non sola effusio sanguinis in confessione reputatur, sed devotæ quoque mentis servitus immaculata quotidianum martyrium est, horrore quidem mitius, sed diuturnitate molestius: hinc Martyrum illa corona de rosis & violis plectitur, hæc de liliis. Et hæc de primo Tyranno.

Calumnia & Suspicio alterum Tyrannum egere, ac Chunegundem in equuleo ac catasta dirum in modum torquentes, ignibus tandem cruciandam subjecere.

Res sic est acta.

Chunegundis nobilissimo sanguine prognata, utpote Sigefridi Palatini Rheni & Mosellæ Principe, in omni virtute & innocentia educata, Henrico II. Imperatori cælo Hymenæum benedicente in matrimonium est tradita: Vixere in hoc matrimonio bini Conjuges, velut terrestres Angeli, utpote semper illibatæ Virgines per plura lustra, donec Dæmon sanctissimo huic connubio invidens supereminavit zizania, specie generosi Militis per diversa spatia sese repræsen-

tans, quem cum aliquoties Aulici manè è cubiculo Imperatricis prodeuntem oculo livido observassent, rem tandem ad Imperatorem detulere, plurimum nitri addentes.

Henricus perpensâ delatione, animum zelotipiâ & suspicione amaricatum diu quidem pressit; At cum ad Majestatem Imperatoriam conservandam non videretur esse conveniens facinus silentio tegere, tandem secretò advocatam Chunegundem ardentibus oculis sic est affatus: Quid frustra conaris te castam dicere, cum opera reclamant, homines decipere potes, sed non omnipotentis oculum; recede, jam non es mea.

Non sic tonitru consternat Mortales, ut hæc verba Chunegundem: Verbum effari non poterat, præ magnitudine calumniæ, ubi tamen paulò post ad se rediit, pernegat illa admisum crimen, sed non auditur; innocentiam suam allegat; at aures occlusas habet Cæsar: invocat in Testem numen; ventis quæritur; vim lacrimarum addit, sed omnia in cassum; unde eò devenit, ut si innocentiam probare vellet, id fieret iudicio ignitorum vomerum.

O Deus! tu scis, quis cruciatus fuerit cordis, quæ angustia innocentis pectoris, quæ lancinatio mentis? Zelotipiâ & suspicione plenum cernebat Cæsarem, Aulam videbat titubantem & suspensam: acceptare conditionem, non erat aliud, quam Deum tentare, rejicere illam & detestari, nil erat, nisi nocentem se declarare: postquam

quam igitur exemplo Saræ secretiùs Aulæ cubiculum est ingressa, cum lacrimis & jejuniò tota nocte illâ deprecata est Dominum, ut ab isto improperio liberaret eam: manè factò innocentia suæ confisa ac consolitatione altissimi roborata, tota imperterrita, iterum Cæsarem accedit, ac fatetur, se promptam iudicio ignitorum vomerum culpam diluere: extruitur proinde ferale pegma, confluit populus, accenditur rogos, injiciuntur vomeres, egreditur Aula ad lamentabile spectaculum, Cæsar de fenestra exitum præstolatur: procedit ad rogam Chunegundis velut ovis ad occisionem ducta: quis luctum cordis, quis angorem animi sufficienter describet?

Candentes interim vomeres ex rogo ferreis forcipibus hinc inde rectâ viâ collocantur, per quos innocenti Chunegundi transeundum, tum illa flens ac cum innocente Susanna suspirans in cœlum ita est fata:

Domine Deus Creator cœli & terræ, qui probas renes & corda, iudica iudicium meum, & eripe me: Testem te hodie & Iudicem invoco, quod neque hunc Henricum præsentem, neque quemvis alium Virum carnali consuetudine cognoverim; quod si adultera sum, Deum oro, ut candenti hoc ferrò ita comburas, ut punitæ pudicitia conjugalis aliis mulieribus præsentissimum sim exemplum.

His dictis, denudatis pedibus, lacrimante omni populo, castissimis plantis per quindecim passus, candentes

vomeres sine ulla læsione calcavit, stupente aula, applaudente populo.

Jam dicite AA. utrum Chunegundem asserere Martyrem sit vetitum & nefas? an nescitis effatum S. Gregorii Magni: *Mori à persequente martyrium in aperto opere est, ferre vero contumelias, & odientem diligere, martyrium est in occultâ cogitatione*: num vos latet dictum Chrysostomi hom. 25. ad pop. non enim in ligno suspendi solum, in equuleo torqueri hoc Martyrem facit, nam si sic esset, extra coronatos tales Job poneretur, nec enim ante tribunal Judicis fuit constitutus; non vidit Carnificem, nec suspensus in ligno, attamen multis Martyribus graviora passus est, cur ergo non dignus Martyri comparari?

Plurima quidem tormenta passi sunt Martyres, ut Paulus memorat I. 1. cap. Heb. dum ait, *distenti sunt, lapidati sunt, in occisione gladii mortui sunt*, at ubi passi? ubi cruciati? in corpore in membris: econtra Chunegundis passa est in mente, in anima, & cum animi fortuna omni exceptione sit major corporis, quidni dicamus gravissima tormenta pertulisse Chunegundem?

Secuti sunt Martyres cum Isaia, grande tormentum? at qualis cruciatus, ubi duo corda amicissimè unita subito rumpuntur? Separatio dura?

Lapidati sunt cum Stephano Martyres plures, grande martyrium? at D. Athanasio teste *ictus calumniae gravius quàm lapides feriunt*.

Telis confixus est Sebastianus: gran-

dis dolor? at Nazianzeno attestante aciores habet dolorum aculeos contumelia; penetrant pectus, lacerant mentem, tenebrant cor, ac mentem disrumpunt.

Mortui sunt in occisione gladii, mors formidanda! at teste Thearida *acutus gladius, sed acutior calumnia.*

Cutis detracta est Bartholomæo; grandis carnificina! at ubi pallium diripitur, & vestis innocentiae, plus dolet Sponsa. Ardentes vomeres quidem non sentit Chunegundis in corpore, at animum gravissimè urebat atrox impacta calumnia. Eja ergo AA, recognoscite & in calumniis æquanimiter perferendis Chunegundem extitisse Martyrem.

Tyrannus tertius extitit amor divinus, qui Chunegundem in carcerem adulterii detruxit, ac triplici catenâ votorum amorosè constrinxit; nunc percipite, quàm generosè in hoc carcere gesserit se Chunegundis.

Mortuo Imperatore Henrico, & ad cœli gaudia translato, per anni curriculum vidua permansit, in oratione, in vigiliis, in Elemosinis, aliisque charitatis obsequiis Deo famulans: anno igitur sic transactò, jam Conrado Imperatore in Defuncti locum electò, Ipsa ad dedicationem Ecclesie Confugiensis à se extructæ & dotatæ Archiepiscopos cum Episcopis convocat, ac ubi comparuere, inter Missarum Solemnia, Imperiali cultu ornata ad offertorium stipante eam toto Gynæceo versus Altare majus processit, ac templo partem de Dominica cruce

auro inclusam ac gemmis ornatam pro dono obtulit; Tum Augustali coronâ depositâ, regalem purpuram exuens, armillas, annulos moniliaque; deponens, tunicam fuscam, quam ipsa manibus suis operata fuerat, unâ cum velo benedictò induit, crinibus prius ab Episcopo celebrante, inter lacrimas Gynæcei resecante, cantante interim choro Virginum Regnum mundi & omnem ornatum sæculi contempti propter amorem Domini mei Jesu. Quindecim ipsos annos in religioso hoc carcerè Monialium Confugiensium certavit Chunegundis, omnium quasi famula; operabatur manibus suis, orabat, psallebat, prima in Choro, postrema exco, Læctiōi Sacræ semper intenta: Visitabat ægras, compatiēbatur eis: Læctus ejus non plumis, sed cilicio erat stratus; potus fontana, cibus jejunium & abstinentia, quâ austeritate vitæ, tenerum corpus viribus exhaustum sensim deficit, & cum ingravescente morbo, ultima instarent momenta, jamque vestes Regales pro ea induenda, aureas telas ac velamina pro exequiis adornari cerneret, pallentes oculos attollens inter mortuis vocibus exclamavit: *Amicus iste non est meus, aufer te hinc, Ornatus hic alienus est, his terreno Sponso, istis cœlesti copulata sum:* Nuda de utero Matris meæ egressa sum, nuda revertar, his vilem miseram carnis materiam involvite, & corpusculum meum juxta tumulum fratris mei ac Domini Henrici in proprio loculo reponite: An non videtis Henricum puritatis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

IN FESTO S. JOSEPHI.

Non est inventus similis illi, Ecclesiastici. c. 44.

MOs erat antiquus, Imperatoribus, Regibus ac Principibus usitatus, dum Regna adirent, coronas reciperent, Reginae cuiusdam desponsarentur, aut victoribus aquilis triumphandi de hoste redirent, aurea & argentea numismata in applaudentem populum gratio-
so nimbo spargere,

Ita Constantinus Magnus devicto Maxentio & Licinio Imperii perductilibus, (a) numisma cudi iussit aureum victoriae relatæ perpetuum monumentum: Ex una parte ceinebatur laureata effigies Constantini, ex altera erat labarum crucis, in labaro 3. orbes, supra verò victoriosum Christi nomen ✠ : infra ad stipi-

(a) *Jacobus Gretserus Tom. 3. de S. Cruce l. 1. cap. 5.*

tem crucis, jacebat in spiram sese volvens contritus serpens; Numismate hoc nil aliud denotare volebat pius Cæsar, nisi Victoriæ Virtute Crucis partam; divictas 3. Orbis partes, hostium deniq; Maxentii & Licinii serpentina capita contrita, & contusa.

Philippus Cæsar Aug. Arcam Noë impressit numismati aureo cum binis columbis; Imperium bellis undiq; velut diluvio quodam inundatum, à se tandem pristinae serenitati restitutum indigitans.

Antoninus pius Numismati suo impressit Aquilam, Pavonem & Noctuam, Jovis, Junonis & Minervæ Symbola, ut ostenderet Imperium minimè stare aut florere posse, nisi faventibus superis.

Q. Cœcilius Metellus in latere numismatis uno, Elephantem & Ciconiam sculpi fecit, ut significaret, se fortitudine & pietate imperium defensurum.

In alio Numismate Vespasianus Cæsar Fortunam effinxit dexterâ suâ Temonem Navis regentem, sinistrâ verò Cornucopiam ostendentem; innuere volens regna firmari Vigilantiâ & abundantia pacis.

Rex deniq; Aegipti Ptolomæus cum à Senatu Romano Tutorem pro impubere filio suo flagitasset, (a) missusq; esset Alexandriam Metropolim Aegipti, Marcus Lepidus inde cūsum numisma aureum, in cujus una facie scœmina cernebatur referens

Urbem Alexandrinam, in altera Titulus extabat *Marcus Lepidus Pontifex Maximus, Tutor Regis.*

Triumphat hodie in cœlo, coronâ immortalis redimitus gloriosus & Sanctissimus Josephus, sponsus Reginae Cœli & terræ, de Tyranno Herode Victor, *Tutor Regis æterni:* Quodnam igitur in ejus gloriam & honorem cudemus numisma? an Aquilam oculos in solem defigentem? an Leonem de Tribu Juda Cunas parvuli custodientem? an infra Solem & Lunam, Stellam matutinam resplendentem.

Melius, nobilius & accommodatius mihi non arridet ullum numisma emblematicum, quàm illud aureum cūsum in honorem Cardinalis Richelii Tutoris Regii Delphini, in quo Phoenix ex una parte in arbore super fruem lignorum cernebatur, quem radii solis inflammabant; ex altera parte cum hoc addito Lemmate: *Nec est, nec erit, nec fuit alter.*

Meliori jure ac justiore titulo hoc numisma aureum Josepho nostro adaptabimus, utpote cui similis nec fuit, nec erit, nec est, verè admirandus Phoenix in sponsa; magis obstupescendus Phoenix in Filio; gloriosissimus deniq; Phoenix in morte.

Delitescite proinde generosæ Aquilæ, pennas demittite Manucodiatæ cœlestes, silete sacrae Alaudæ & Luscinia; pedes vestros contegite oculati Pavones; dum de Phœnicæ hoc sacro dissero, dum Josephum omnium

(a) *Valerius Max. lib. 6. c. 6.*

omnium Volatiliam Cœli Regem extollo & veneror.

Phœnix est ergo Josephus (a) secundum Tertullianum Avis de singularitate famosa: rara Avis in terra, cui æqualem à condito Orbe non reperit Deus, qui dignus existeret, ut sponsus foret Reginae Cœli & terræ, vir secundum cor Dei, cui ut servo fidei committeretur à Deo Secretum absconditum à sæculo.

Videtur mihi Electio Josephi in sponsum Virginis non absimilis fuisse Electioni Davidis in Regem 1. Reg. 16. Missus erat à Deo Propheeta Samuel, qui unum ex filiis Isai Bethleemitæ ungeret in Regem Populi Israel: Oblati sunt ei filii septem ordine, at cuicumq; volebat eorum manus imponere, mox audiebat, non hunc elegit Dominus, ne respicias vultum eorum, neq; altitudine staturæ, quoniam abiecit eos, (b) *nec juxta intuitum hominum ego judico: homo enim videt ea, quæ parent Dominus autem intuetur cor.*

Donec tandem sors felix cecidit super Davidem filium Isai postremum & minimum Pastorem Ovium: Hic hic prætermittis cæteris omnibus unctus est in Christum Domini.

Ita videtur & mihi Omnipotens Deus hinc inde in orbem terræ misisse Angelos suos, ut inquirerent adjutorium simile Mariæ: Iustrabant hi cunctos Angulos Judææ, Palestinae

& Galileæ; scrutabantur corda singulorum, ponderabant pondere sanctuarii omnium merita & virtutes; sed omnes inventi sunt minus habentes, solus Josephus dignus est inventus, qui esset fidelis servus & prudens, quem constituere parabat Dominus super familiam suam, Vir secundum cor Dei electus ex omnibus.

Prærogativa dignitatis hujus & excellentiæ abundè patebit, si penetremus mente, (c) quod S. Thomas expressit calamo dicens, *Tria sunt à Deo producta, quæ nequeunt fieri majora: Humanitas Christi, quia hypostaticè unita est verbo divino: Lumen gloriæ, quia terminatur ad objectum infinitum, deniq; esse Matrem Dei, quæ est dignitas ineffabilis æq; ac infinita*

Exinde nunc argumentamini & colligite dignitatem Josephi, siquidem non potuit Deus ei dare majorem aut excellentiorem Sponsam (d) quàm Genitricem Dei: Unde tenè exclamat D. Bonaventura: *Isa est quâ majorem Deus facere non potest, (e) majorem mundum facere potest Deus, majus Cælum facere potest Deus, Majorem quàm Matrem Dei non potest facere Deus: an non ergo meritò cum David exclamare potuit Joseph, (f) nunquid parum vobis videtur Generum esse Regis? cui Pater æternus, Rex omnium sæculo-*

(a) Tertul. lib. de resur. conc. de S. Josepho. (b) 1. Reg. 16. 7. (c) S. Thom. 1. p. q. 25. c. 6. ad 4. (d) In spec. c. 8. (e) Item lib. 4. de Virg. serm. 3. (f) 1. Reg. 18. 23.

rum filiam suam in sponsam & conjugem assignavit.

O felicissimas tedas, dum Virgo Virgini jungitur! ò fausta sponsalia cœlesti columbâ comprobata ò Beatum Conjugium, cui æternus Pater benedixit! ò nuptias cœlestes, ad quas celebrandas Angelus Domini hortatur.

Sed amabò te ò Sacerrime Phœnix, qualis est dilecta tua, ediffere nobis: respondentem pro Josepho (a) audio Claravallensem abbatem Bernardum *nec primam similem visa est, nec habere sequentem*: Si enim pulchritudinem ejus intueri velimus, Tota pulchra est, & macula non est in ea: pulchra ut Luna, electa ut Sol, cujus pulchritudinem Sol & Luna mirantur. Si prolapiam quærimus; Regali ex progenie Maria exorta refulget: Si dignitatem investigemus; fatetur expressè Anselmus, (b) *nihil tibi o, Domina equale, nihil comparabile; omne enim quod est, aut supra te est, aut infra te est: Solus Deus super te est, quod infra te est, omne id est, quod Deus non est.* Si fortitudinem ejus spectetis Turris est eburnea, (c) ex qua mille clypei pendent, & omnis armatura fortium. Si prudentiam? Virginem prudentissimam proclamant eam Angeli: Virgo prudentissima quo progredieris quasi aurora rutilans. Si divitias? de ea fatetur sapiens: (d) *multa filia congre-*

gaverunt divitias, Tu supergressa es universas. Si Sanctitatem delideretis? Secundum Andream Cretens. (e) Maria est omnis Sanctitatis thesaurus. Si Dotem postuletis, Cœli & Terræ est Domina. Si deniq; vestitum ejus intueri vobis est cupido; amicta est Sole, (f) & Luna sub pedibus ejus, in capite ejus corona Stellarum 12. Verbo, formosior est Rachele, fortior Judithâ, amabilior Esthere, castior Susannâ.

O sponsam nobilem! ò pulchritudinem incomparabilem! ò divitias inexhaustas! ò dotem inauditam! ò amictum obstupescendum! Felix ac ter fortunatus es Joseph, cui Deus non ut olim Adamo terram excolendam, non ut Cherubino fores paradisi custodiendas; non ut Noe arcam gubernandam; non ut Salomoni, Templum extruendum commisit: Tibi enim ò, Joseph concreditus est hortus ille conclusus voluptatis; hortus, in quo teste Idiotâ (g) Deus Pater plantavit Lignum Vitæ, ad quem serpens aditum non invenit, ex quo fructus vitæ est decerpitus: Traditus est tibi Ager, cui benedixit Dominus; concredita est tibi Porta Cœli, porta misericordiæ, porta salutis: Commissa est tibi Arca, Noe latior, longior, illustrior, ut ait Hesichius. (h) Templum deniq; tibi traditum non Salomonis; sed Templum, in quo ipse altissimus habi-

(a) S. Bern. serm. 4. de assumpt. (b) S. Ansel. de Excel. B. M. V. c. 24. (c) Cant. 4. (d) Proverb. 31. (e) Andr. Cretens. orat. 2. de Deip. (f) Apoc. 12. (g) Idiota part. 14. contemp. 40. (h) Hesich. bom. de Deip.

tare elegit, Templum à Spiritu S. consecratum, Templum pacis, in quo (a) osculata est Divinitas humanitatem, in quo obviaverunt sibi misericordia & veritas, ac amplexatæ sunt se invicem pax & justitia, Templum (b) Dei vivum nemini claudens gremium pietatis, uti Mariam vocat Mauritius à Villa prob.

Sciebat eminentissimas has prærogativas gloriosus sponus, unde ex intima demissione cum Centurione dicebat, Domina non sum dignus, ut intres sub tectum meum, aut cum Petro iterabat: exi à me Domina, nam homo peccator sum, uti refert Origenes (c) dimittam eam, major est enim ejus dignitas, superexcellit ejus Sanctitas, nec meæ congruit indignitati: Exi à me Domina, quia homo peccator sum.

O admiranda sublimitas tua Joseph, O dignitas incomparabilis; dum Mater Dei Regina Cœli & Domina Mundi appellare te Dominum non indignum putavit, exclamat Gerson serm. de Nat. Virg. An non ergo jure meritissimo in sponsa sua Josephum nuncupem Phœnicem singularitate famosum.

Fortunatior adhuc Phœnix extitit Josephus in Filio: cui enim mortalium Pater æternus; qui olim Isaia cap. 42. juraverat, *gloriam meam alteri non dabo*, tantum honoris

& excellentiæ tribuit, ut cum eo gloriosum Titulum Paternitatis divideret? potestatem insuper daret, ut unigenito Filio suo nomen imponeret, (d) ac diceret, filius meus es tu.

Cui mortalium concessum, ut Is, qui (e) terram tribus digitis appendit, qui (f) mare clausit ostijs, cui (g) mare & venti obediunt, eousq; se demitteret, (h) ac obediret voci hominis, (i) majorq; serviret minori?

Ubi auditum à sæculo, ut Is, qui fabricavit auroram & solem, Fabro foret subditus, ac diceret Pater fiat voluntas tua? Cui unquam datum est Privilegium sacrum, ut divinus ille Spiritus Virginem obumbrans, dignitatem sponsi cum altero partiretur?

Obvelant pennis faciem suam Angeli, excellentias has Josephi demirantes, ac dicunt, quis est hic, cui non mare & venti, sed maris ac terræ Dominus obedit? Nobis quidem (ajunt) concredita est custodia hominum, at hic constitutus est Custos Unigeniti filii æterni Patris: præsumus quidem Regnis, Imperiis ac Provinciis, at hunc (k) *constituit Dominus Dominum domus suæ & principem omnis possessionis suæ*. Semel cibavimus esurientem in deserto, at hic enutrivit eum per lustra plurima; esurienti escam, sitienti potum subministrans: applausimus quidem Christo cantibus

(a) Alb. M. in Bibl. Mariana sup. lib. 3. Reg. (b) Serm. 26. Corona aurea. (c) Origenes Hom. 1. de diversis. (d) Matth. c. 1. (e) Isai. 40. 12. (f) Job. 38. 8. (g) Matt. 8. 27. Marc. 4. 41. (h) Ps. 73. 16. (i) Luc. 2. 51. (k) Gen. 41. 40. Ps. 104. 21.

bus & melodiis in Nativitate; hic in cunis posito ac vagienti milles ap-
plausit ac amabili odâ arrisit, hic hic
gressus titubantem formare docuit,
balbutienti verba infusurravit; An-
gelis major, Phœnix sacer choros no-
stros cœlestes longè prætervolans.

Abite nunc vani & mendaces titu-
li, quò Persarum Rex Sapor se fra-
trem Solis & Lunæ ac participem si-
derum vocari voluit; evanescite
vanitatum fumi, quo Alexander
Magnus se filium Jovis; quo Soly-
mannus se regem regum & domi-
num dominantium; quo Rex Bisna-
gar se Dominum Orientis & Occi-
dentis; quo Syriæ demum Soldanus se
montium auri & gemmarum Regem
proclamari iussit.

Omnes hos titulos multis parasan-
gis excedit dignitas Josephi, dum
sponsus (a) Mariæ Nutricius & Pa-
ter Christi nominatur. Hinc meri-
tò (b) Richardus de S. Victore ex-
clamat, *Deum habere hominem Patrem,*
humilitas est incomparabilis; hominem
habere filium Dei subditum, sublimitas
ineffabilis & inestimabilis.

Magnus quidem extitit Petrus cui ag-
nos (c) suos pascendos commisit Do-
minus: at major extitit Josephus,
cui concreditus est agnus ille pascen-
dus, qui tollit peccata mundi. (d)

Admirandus fuit Josue, qui curren-
tem solem stitit, (e) *obediente domi-*

no voci hominis, magis tamen obstu-
pescendus Joseph, dum Sol & Lu-
na, luminaria illa magna JESU &
MARIA ad vocem Joseph steterunt
in custodiis suis, & dixerunt adsu-
mus.

Beatus extitit senex ille Simeon,
(f) dum in ulnis portare meruit Sal-
vatorem sæculi: Fortunatus Joan-
nes, (g) qui supra pectus Domini in
cœna recubuit; at fortunatior his
fuit Joseph, qui tóties inter brachia,
inter felicia oscula, inter suaves am-
plexus, ad pectus strinxit Dei filium.

Felicior Moysè, ut qui non qua-
draginta solum diebus, (h) sed annis
30. vixit in consortio Dei: beatior
Regibus & Patriarchis, (i) qui votis
omnibus desiderabant videre & au-
dire, quod Joseph vidit & audivit, &
mannus ejus contrectaverunt Ver-
bum nimirum vitæ.

Felix quidem fuit Joseph ille Vê-
teris Testamenti, (k) cujus colla Ae-
gypti Rex Pharaon torquem circum-
posuit auream, tulitq; annulum de
manu sua & dedit eum in manu ejus:
beatior multò Joseph noster, cujus
brachiis pependit sæculi pretium:
cui traditus à Deo annulus (uti Bea-
tam Virginem nominat (l) Bernardi-
nus de Bustis) cui inclusa Margarita
pretiosa orbis terrarum, uti Mariam
vocat S. Cyrillus Alexandrinus hom.
6. in Epist. ad Ephes,

I. 2

O fortu-

(a) Luc. 2. 45. (b) Richard. de S. Vict. apud Albericum Conc. de S. Jo-
sepbo. (c) Joan. 21. 15. 16. 17. (d) Joan. 1. 29. (e) Josue. 10. 14. (f) Luc. 2.
28. (g) Joan. 13. 2. 5. 21. 20. (h) Exod. 34. 28. (i) Luc. 10. 24. (k) Gen.
41. 42. (l) Bernardin. de Bust. Serm. 1. de Respons. unquod ni. 2. 1. 3. (6)

O fortunata Josephi Brachia! O felices oculos, O faciem benedictam! O manus beatas! O sinum gloriosum, super quem, & in quo toties suaviter quiescebat sapientia æterna, O quam verum est, quod de te Patriarcha Sanctissime canit Ecclesia Dei, (a)

*Post mortem reliquos mors pia
consecrat
Palmamq; emeritos gloria
suscipit.
Tu vivens superis par
frueris Deo
Mira sorte beatior.*

Phoenix deniq; gloriosus in morte extitit Josephus. Referunt Naturæ Interpretes de Phœnice, eum dum approximare sentit ultima vitæ suæ momenta, nidum sibi construere, ex myrrha, cassia, Cinnamomo, alijsq; aromaticis lignis, ac vi radiorum solis, accensam subintrare hanc pyram, sicq; inter ardores & suaveolentes flammæ abire.

Non absimili morte, in cinerem abiit Josephus noster: cum enim juxta historiam Orientalem, Cedrenum, Petrum Mor, ac doctissimum Augustinum Paoleti (b) ad annum 69. pervenisset, deficientibus præsenio viribus, tandem ad commune sepulchrum tendere cœpisse: correptus igitur inusitato languore, corpus super paupere strato reclinare

cœpit, ad unum latus sanctissima sponsa, ad alterum stabat altissimi filius, quos languidâ voce sic est affatus.

En ego deficio, ò Veneranda Sponsa, in extremis labris, reliquias vitæ meæ persentisco, propero ad vitam alteram: ah parcite lacrymîs & singultibus, dum anima mea vincula rumpit: recipite interea & audite ultimam meam dispositionem ac testamentum.

Non alias vobis relinquo divitias præterquam paupertatem: Thesaurus, quem tibi configno, Virgo immaculata, Dilectus est filius tuus: divitiæ, quas tibi relinquo Fili, est observatio Matris tuæ: suppellex, cujus hæredes Vos constituo, sunt Ligna, Clavi, Dolabræ, mallei, secures, spongiæ, ferræ, chordæ ac terebræ: Hæ fuerunt exercitiî mei domestici quotidiana instrumenta; At propheticis oculis video & vaticinor hanc totam suppellectilem & instrumenta ad passionem filii mei aliquando adhibenda.

Ligna crucem formabunt, clavi & mallei pedes & manus terebrabunt, securi Crux succidetur ac dedolabitur: Chordæ migrabunt in funes, Spongia præbebit acetum, terra dividet tandem animam Matris & Filii.

Hæc ubi finiit, ait: En ego hinc abeo viam universæ carnis, contentus quod te viderim Fili mi:

Mortem

(a) Eccles. in hymn. (b) Serm. 6. de S. Josepho.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

li cives, exclamantes cum Seraphinis, (a) *non est inventus similis illi.*

O gloriosissime Patriarcha! O ardentissime Phoenix! O Sancte inter cœli cives Beatissime, qui tot gloriis, tot gratiis, tot privilegiis, tot prærogativis, tot benedictionibus ab Altissimo es dotatus & circumventu.

Leva in circuitu oculos tuos ac vide, (b) omnes isti congregati sunt & venerunt de longè, ad benedicendum nomini sancto tuo; omnes unanimi voce gratulantur tibi felicitatem immensæ gloriæ tuæ, ad quam te Altissimus evexit & sublimavit.

Suscipe igitur preces nostras, quas demissimâ mente ad te effundimus, aspice in terram prostratos ac in Cœlum levantes manus & brachia, Videlacrymas, audi gemitus & suspiria, percipe clamorem nostrum, sub tuum præsidium confugimus, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris.

Tu es enim ille, (c) qui sæviente crudeli gladio Herodis in Bethlehem noctu, monitu Angeli fugiens, Matrem & Filium in tuta Aegypti, elusâ regis irâ transtulisti.

Tu es ille, de quo memorat Cæsar Recupitus, (d) qui, cum totus arderet Vesuvius, ac igneos torrentes latè per viciniam spargeret; ad humiles preces afflictissimæ Camillæ, inquilinæ civitatis Herculani, incen-

dia fugientis ac derelictum demihocentem suum parvulum tibi commendantis, securo tramite, per ignes & incendia miraculo inaudito traduxisti, ac Matri salvum & incolu- mem in manus consignasti.

O Sanctissime Joseph oculos tuos obsecro ad patriam nostram miseram & derelictam converte; vide & considera afflictionem ac exterminium nostrum; ardet undiq; bellis Europa, ubiq; bellona classicum canit; fremit ubiq; mars truculentus, ac in omnes partes innoxio cruore stillantem vibrat acinacem; in cineres & acervos lapicum subsidunt Urbes, flammis absumuntur villæ & pagi, ignivomis globis munitissimæ dei ciuntur arces, expilantur & de honestantur Deo dicata templa, violantur Matronæ & Virgines, in exilium pelluntur integræ familiæ facultatibus suis prius spoliatae; trucidantur infantes, nescientes causam, cur mori cogantur.

Nunquid Sanctissime Patriarcha oculis siccis grandia hæc mala & miseria intueri vales? nunquid Patronæ gloriosissime, cor tibi est, adamantinum, ut populum sub tuum præsidium confugientem deseras ac derelinquas? absit hoc à te, de quo (e) Theresæ ancilla tua humillima dixit, Aures tuas benedictas ad omnes necessitates mortalium momento esse apertas.

Age ergo & benignissima illa vo-

(a) *Eccl. 44. 20.* (b) *Isaie c. 40.* (c) *Matt. 2. 13. 14.* (d) *Cæsar Recup. de incendio Vesuviano.* (e) *S. Theres.*

te nos solare, quâ Prorex Aegypti Joseph Fratres suos in ultimis angustiis positos; & præsentem mortem metuentes est consolatus; cum enim videret lacrymas, & audiret gemitus ac singultus eorum, ulterius se continere non potuit, viscera quippè ejus commota erant, sed verbis illis pacificis fletu intermixtis sic eos est allocutus: (a) *Ego sum Joseph Frater vester, nolite pavere*: Sonet & hæc vox tua in auribus nostris ò Sanctissime Joseph! audi obsecro ad genua tua prostratos servos & clientes, ah commendamus tibi Templâ & Lares, corpora & animas, omne deniq; quod possidemus: Tu scis quia iniquè insurrexerunt in nos inimici nostri, evaginaverunt gladium, intenderunt arcum dicentes: Euge devorabimus eos, qui non est, qui eripiat: esto adjutor noster in tempore tribulationis; Apprehende arma & scutum, & expugna impugnantes nos; gladius eorum intret in corda ipsorum, & arcus eorum confringatur.

Si olim dilectum tuum filium Herodis acinaci, (b) ac morti jam destinatum mirabiliter subduxisti; age & nos ab instanti ruina & excidio erue, libera nos à duabus caudis titionum fumigantium: Leva manus tuas in superbias eorum, dissipantes, quæ bella volunt, confringe potentias eorum, scutum, gladium & bellum, confundantur & pereant sicut cera, quæ fluit à facie ignis.

Habete fiduciam, non averfabitur Joseph Clientes suos; non derelinquet sperantes in se: (c) non derelinquet Josephum Josephus; donec offerat illi sceptrum regni & potentiam adversus eos; qui eum deprimebant, arcum conteret, & confringet arma; & scuta comburet igne.

De affectu ejus paterno nullus hæsitet, nullus diffidat; Phoenix est gloriosus qui omnes sub tegmine alarum suarum recipit; fovet & consolatur.

Fugite proinde ociùs ad Josephum Auditores, securi sub pennis ejus latitabitis.

Si tribulatio & persecutio vos infestat, ite ad Joseph, consolator est afflictorum & oppressorum.

Si tentationes mentem vestram arietant, ite ad Joseph, nam & ipse tentatus est per omnia; Vires is vobis suggeret, ad resistendum cunctis ignitis telis Diaboli.

Si pericula vos involvunt, ite ad Joseph, Ariadna fidelis erit, & ex omni periculorum labyrintho educet.

Si morbi & dolores vos molestant, ite ad Joseph; ipse medicus erit, & dolores vestros absterget.

Si ærumnæ ac mala egestas vos urget & premit, ite ad Joseph, fidelissimus est Oeconomus lupus familiam suam, in omni necessitate subsidium.

Si Orcus minatur; ite ad Joseph, contrivit Maria caput serpentis, conteret & hic molas draconis.

Si deniq;

(a) Gen. 45. 4 (b) Matt. 2. 14, (c) Sap. c. 10.

Si deniq; magnitudo & multitudo
scelerum vos consternat, ite ad Jo-
seph, vimpetrabit vobis Veniam.

Curre (inclamat cunctis peccato-
ribus) B. Isolanus, curre o Cbri-
stiane ad Joseph, pervenies per eum ad
Virginem, per Virginem ibis ad Jesum,
& si graciosus fuisti Josepbo, gratiam
consequèris à Jesu & Maria.

Claudo Sermone, & cum Eccle-
sia exclamo: (a)

Te Joseph celebrent agmina Cœlitum,
Te cuncti resonent Christiadam Chori,
Qui clarus meritis junctus es inclite
Casto scedere Virgini. Vivant in
eternum. JOSEPH, JE-
sus & MARIA.

(a) Eccles. in hym.

IN FESTO ANNUNTIATIONIS B. M. V.

Missus est Angelus Gabriel à Deo, Luc. I.

Varias Legationes hinc inde ad Imperatores, Reges, & Principes vidit & admiratus est Orbis:

(a) Luctuosa, tristes & lamentabilis extitit illa, dum Trojam Urbem

Apulix obsideret Henricus Imperator, cuncta ferro & flamma vastaturus; (b) cujus ut conceptam iram sisterent obsessi Cives, Legationem adornarunt ex meris infantibus ac balbutientibus parvulis constantem;

K

Eremita

(a) Kibler p. 2. tract. 1. (b) Adelsreiter in Annalib. Boicis.

Eremitâ quodam crucem præferente, ac flebili tono *Kyrie elegson* intonante, cui tota parvulorum turba, velut lamentabilis Echo respondebat; vox lamentanda ac aspectus miserandus Legatorum parvulorum ita cæsareum pectus emollivit, ut in uberes lacrimas solutus Imperator, obsidione mox solutâ toti pepercerit civitati: Legatio verè tristis & luctuosa!

(a) Legatio altera totam Europam obstupescit, dum ab ultimis usque Finibus terræ Anno Domini 1582. Tres Japonum famosi Reges, Franciscus Rex Bungi, Filium suum Don Mancino Itò; Prothasius Rex Arimæ Don Michaellem Cingo, Bartholomæus denique Rex Omuræ Don Julianum Nacaura unâ cum Patre Walsignano Visitatore Generali Societatis J. B. S. u. ad Gregorium 13. Pontificem Maximum Romam obedientiam sacræ Sedi Romanæ præstituros miserunt: appulerunt illi Romam anno 1585. 20. Martij post triennium, inter ingentia maris & tempestatum pericula exactum, cum ingenti apparatu & jubilo excipiente eos populo Romano: Felici itinere post visitatos varios Reges ac Principes Europæ redierunt iterum in Patriam 21. Julij anno 1590. octennio integro in itinere insumpto, mille periculis Oceani expositi: de quibus meritò illud psalmistæ dici poterat, (b) *qui descendunt mare in*

navibus, ipsi viderunt opera Dei & mirabilia ejus in profundo.

Legatio tertia Majestate & gravitate plena erat, quam antiqua Roma (c) Livio teste ad Antiochum Epiphanem Regem Syriæ misit, ad deterrendum eum, ne bellum inferret Ptolomæo Regi Ægypti; quam Legationem auspiciatus est M. Popilius Lænas, qui ubi in regiam & conspectum Antiochi est admissus, mox Scipione in circulum reducto Regi significavit, ex hoc circulo non exeundum, nisi ea, quæ pacis essent, sponderet.

Auditores! Tres & ego hodie vobis adduco Legationes; Luctuosam & flebilem Patrum in Limbi carcere detentorum: alteram cœlestium Spirituum deprecatoriam ac dissuasoriam: Tertiam Majestate divinâ plenam, demisso poplite nobis venerandam, pacis & reconciliationis nostræ nuntiam: Spectate, videte.

Sedebat per plura sæcula in Limbi tenebris captivum genus humanum, sub jugo infernalis Pharaonis; magnis gemitibus novum Moysen desiderans, qui eos educeret ex Umbra mortis & captivitatē hac durissimā; Davidem novum inclamans, qui tartareum Gigantem quotidie insultantem & exprobrantem, fundā cœlesti sterneret Daniele suscitari exoptans, qui infernalem Draconem objecto bolo neci daret: Clamor unus erat omnium, (d) *Rorate cœli*

(a) Cornelius Hazard, in *hist. Eccles.* (b) *Psal.* 106, 23. (c) *Livius.* (d) *Isaias* 45, 8.

cœli desuper, & nubes pluant Justum: (a) *utinam disrumperes cœlos & descenderes*, Salvator Israel.

Dum igitur lacrymis & suspiriis incessanter indulget Lymbus consurgit Propheta David ac exclamat: usque quò lugetis? (b) nunquid in æternum irascetur nobis Dominus? aut extendet iram suam à generatione in generationem? Eamus ad Dominum quoniam bonus & multæ misericordiæ, quoniam ipse evellet (c) de laqueo pedes nostros; ipse catenas nostras disrempet: bonus est & non est numerus misericordiæ ejus; quis scit si convertatur ab ira sua & misereatur nostri?

Placuit hic sermo in oculis omnium destinâruntque Legatos quatuor Abrahamum Patriarchæ, Isaiam Prophetæ, Reges Davidem, Sacerdotes denique Araonem flentes igitur dicebant, ite ad Dominum, (d) *exaudiat Dominus orationes vestras & reconcilietur vobis*. Dum igitur in Spiritu rapiuntur, cœloque appropinquant exclamat David, (e) *aperite mihi portas Justitiæ & ingressus confitebor Domino*.

Ad clamorem hunc mox Justitia divina evaginato gladio ad cœli atria progreditur, ac interrogat, qui vos estis? aut unde venistis? prostrati ante Justitiam, percusso pectore mœstos trahentes gemitus respondent; de terra longinqua venimus nos servi tui; de terra tenebrarum & umbra

mortis. Instat Justitia, & quæ est petitio vestra? uno ore responderunt, (f) *Salvatorem exspectamus Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ*: (g) *ostende nobis Domine misericordiam tuam & salutare tuum da nobis*: ne reminiscaris delicta parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris; solve catenam colli nostri, resera portas cœlorum, & ingressi confitebimur Domino.

Replicavit fronte torvâ & minitabundâ Justitia divina dicens, recedite vasa iniquitatis, Viri sanguinum, Artifices idolorum, Viri polluti labiis: (h) *Hæc porta Domini, Justo intrabunt in eam*, cumque jam flammantem in eos stringeret acinacem, adfuit de repente & Misericordia ictum gladii excipiens; quæ blandis verbis eos consolata dixit, ite in pace, quia Dominus suscitabit super vos verbum bonum, & reducet vos de captivitate vestra, ego rogabo pro vobis.

(i) Facta est ergo Bernardo teste concertatio magna inter justitiam & misericordiam: provocavit igitur Misericordia ad Tribunal Dei, & sic exorsa est pro humano genere perorare.

Advolvor genibus Majestatis tuæ divinæ, inexhaustum bonitatis & misericordiæ tuæ abyssum imploratura. Mitissime Deus, cui proprium est semper misereri & parcere, respice in opus manuum tuarum: Tu es

K 2

qui

(a) *Isa. 64. 1.* (b) *Psal. 84. 6.* (c) *Psal. 24. 15.* (d) *2. Machius. 5.* (e) *Psal. 117.* (f) *Philip. 3. 21.* (g) *Psal. 84. 8.* (h) *Psal. 117. 20.* (i) *Serm. de Annunt. B. M. V.*

qui creâsti hominem ex nihilo ad imaginem tuam; nunquid voluntas tua est ut pereat? nunquid odisti aliquid eorum, quæ fecisti? lapsus est homo per peccatum in mortem; Tu vita es, vivifica eum; sedet miser in tenebris & in umbra mortis; Tu es lux mundi illuminans orbem, irradia tenebras mentis ejus: captivus tenebroso lympi detinetur carcere; apud te pendent claves mortis & inferni; solve catenam colli ejus, educ de custodia confitentes tibi: reminiscere miserationum tuarum, quia venit tempus miserendi ejus; audi suspiria, percipe lamenta, attende lacrymas: non dicat inimicus prævalui adversus eum: si rigida semper tonet Justitia timendi te causas, non amandi argumenta, habebit homo.

Interrupit sermonem hunc Justitia, ac sic est exorsa:

Justissime Judex, videtur mihi hodiernâ die, non loquendum de minuenda, sed addenda pœna inobedienti terræ vermiculo: mitius actum est cum eo, ac merebatur; & quis ita effrons, ut peroret pro eo, qui non solum non resipiscit, sed peccata peccatis accumulât: (a) *Justus es Domine & rectum judicium tuum*: Si justus es, fiat justitia & pereat mundus; Angelis purissimis spiritibus non pepercisti, & parcas impuro homini? uterque est læsæ majestatis reus; æquale est peccatum amborum; voluit ille similis esse altissimo; & hi affectâ-

runt esse terreni Dij scientes bonum & malum; luant igitur æquali pœnâ, qui æquale scelus commiserunt.

Illi illi danda est venia, qui culpam agnoscit & deprecatur; non qui se in latebras abscondit & crimen, quod deffendum erat, audaci contumaciâ defendit, ac in ipsum Altissimum summâ inverecundiâ transfundere conatur; serò nimis quærit pœnitentiam homo; actum est, tum tempus erat cum vocatus ad te, Adam ubi es? si culpam ibi agnovisset & reatum suum, obtinisset veniam; at bonus vir hic non comparuit. Nunquid Domine, qui dixisti, (b) *Ego Dominus & non mutor*, irritum facies judicium tuum? statutum est, morte moriatur; sic pereant omnes peccatores terræ.

Replicavit mox cum suspirio Misericordia: Scio, soror, peccata hominum ita gravia, ut nimium sit humano generi indultum; scio peccata eorum quotidie in immensum augeri: sed quid mirum: cœlo sunt proscripti, exules miseri, desideriiis & concupiscentiis suis pessimis traditi, à gratia cœlesti deserti, errantes in inextricabili labyrintho, à quo eluctari non poterunt nisi divino brachio educantur: si novâ iterum gratiâ donarentur, si manus ipsis cœlestis porrigeretur, spes foret emendationis securæ, quod utique in laudem & summum honorem tuum cederet altissime.

Adde

(a) *Psal, 118. 137.* (b) *Malach, 3. 6.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

terra est, & in cinerem revertetur: Inconstantiae imago, umbra vanitatis, fortunæ ludus, morborum seminarium, theatrum calamitatis & miseriarum, saccus stercoreum, cibus vermium, sperma foetidum, cujus conceptio culpa, nasci poena, labor vita, necesse mori: ad quid ergo naturam cogitas assumere humanam?

Respondit Christus, cogitationes meae non sunt sicut cogitationes vestrae; amore totus langueo.

Auditis his comparuit Hierarchia altera ante thronum caelestem supplicii genu provoluta dicens

Ah Domine, cur descendere paras in terram? homines sunt marmore duriores, genus crudele; nil aliud quam improperia, contumeliae, flagra, spinæ & crux maledicta te expectat; exempla crudelitatis ediderunt in Prophetis, hos ferrâ dividerunt, illos lapidibus obruerunt, alios trucidarunt, hos incarcerarunt, illos Leonibus dilacerandos objecerunt; si tu veneris, dicent, (a) *hic est heres, venite occidamus eum, & nostra erit hereditas*: Si ad eos descendas, tentaberis plusquam Job; persecutiones majores patieris quam David; calumnias graviores sustinebis quam Joseph, quid si, ut ille 30. vendaris argenteis? quid si funibus & catenis vinciaris ut Sambson? quid si ludibrio & derisui sis populo ut Elisæus? quid si in crucem agaris, transfigaris lanceâ, sepeliaris in corde terræ, uti per triduum in pisce Jonas? Nihil

horum me absterret, reposuit Dei filius; miseras antepono felicitati, injurias honori, odia dilectioni, spinas floribus, ignominiam gloriæ: Ego enim non solum alligari, sed & mori paratus sum pro eis. Hoc audito

Processit Hierarchia tertia dicens: Domine si inveni gratiam in oculis tuis, loquar verba paucula: Quid quaeris ab homine amicitiam? amicitia vera consistit in tribus, in utili, delectabili & honesto: at neutrum horum habebis: quam enim utilitatem sperare poteris ab homine? Ille erit, qui te millies blasphemabit, abjurabit pro obolo, beneficia tua spernet, te sublannabit, ac te spreto, hostibus tuis adhærebit. Si te allicit delectabile, in mundo nil nisi ærumnæ, miseriarum, tribulationes, paupertas ac ignominia: Si honestum consideres, dedecet ut Dominus commisceatur luto, Sol obscuretur tenebris, margaritæ projiciantur ante porcos, sapientia misceatur ignorantiae, omnipotentia fragilitati, infinitum finito, æternum mortali: Ah Domine quid terram adamas? mane in sinu Patris, in throno gloriæ, inter concentus Angelorum, nobilior est sius Patris, quam uterus Virginis, melior thronus caelestis, quam praesepe terrestre, suavior cantus Angelorum, quam mugitus bouum, aut clamor asinorum, magis decet stola gloriæ, quam fasciæ infantiles; sufficiat tibi, ô Domine, esse filium Altissimi, cur affectas filius esse ancillæ pauperis?

Repo-

(a) *Marc. c. 12. 7.*

Reposuit Christus, (a) *deliciae meae esse cum filiis hominum*: statutum est, vade Gabriel, esto Paranympus: dic filiae Sion, adora thalamum tuum, (b) ecce Rex tuus venit: Veniam pollicere reis, redemptionem captivis, vitam sepultis: dic populo completum, quod praedixerat Isaias, Deus ipse veniet & salutabit vos.

O excessum amoris! ut mancipium liberet Deus, ipse sibi carnis injecit vincula: an non optimè de Christo Bernardus dixit, (c) Triumphat de Deo amor, quem è folio majestatis, è sinu Patris, ex contubernio Angelorum in uterum Virginis dejecit.

Dicto interim obediens volat in Galilæam cœlestis Genius, Virginem contemplationi divinæ immerfam salutatur, (d) *Ave gratiâ plena*: turbatur illa, timet, stupet, hæret, quærit, qualis esset ista salutatio; timidam confortat Gabriel, (e) *ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum: te æternus Pater elegit in Filiam; Filius in Matrem, Spiritus denique Sanctus in Sponsam*: (f) *ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen ejus JESUM: hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur*. Reponit mox subtimidâ voce verecunda Virgo, (g) *quomodo fiet istud, quoniam Virum non cognosco*.

Quid moraris, ô Virgo, exclamat Augustinus? (h) intueri nuntium fe-

stinantem, & Deum in vestibulo cœli subsistentem; ex ore tuo dependet redemptio captivorum, offertur tibi pretium nostræ salutis, affusus genibus tuis supplex hoc rogat Orbis, hoc supplicat flebilis Adam cum prole sua misera exul de paradiso: sonet vox tua in auribus nostris, pande sinus roseos ô Virgo benedicta, Vox tua modo homini aut aperit cœlum aut claudit.

Confortat dubitantem interim Gabriel, ac mysterium exponit, (i) *Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi*, quod enim ex te nascetur, Sanctum Domino vocabitur: penetrato igitur divino hoc mysterio, mox Sanctissima Virgo in genua abjecta, oreque benedicto terræ apposito, felicissimum illud humano generi protulit verbum: *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum*, ac virtute virgineæ hujus vocis, teste Bonaventura, (k) velut adamas aut magnes occultâ sympathia ad se ferrum trahens, ita & Virgo Sancta ad sed, eduxit de supernis Verbum Dei. O fiat potens, ô fiat efficax, ô fiat super omne, fiat perpetuo honore venerandum, exclamat Thomas de Villa nova. (l)

Vix verba finierat Maria, cum factâ prius profundâ reverentia discessit ab ea Angelus, ac momento super omnia cœli convexa volans, consensum

(a) Prov. 8.31. (b) Isa. 62.11. Matt. 21.5. (c) S. Bern. Serm. 64. super Cant. (d) Luc. c.1. v.28. (e) v.31. (f) v.32. (g) v.34. (h) S. August. Serm. 17. de Nativit. Domini. Item Bern. hom. 4. sup. miss. (i) Luc. c.1. (k) Serm. 2. de B. V. (l) S. Thom. de Villanova Serm. de Annunt.

sum Sponsæ universæ cœli militiæ apportat: fit plausus & verbo, quod modò caro factum, curvantur genua cœlestium, terrestrium, & inferorum.

Gaudeamus & nos Fratres dilectissimi in hac sacratissima die, nemo enim expers est gaudii, (a) *exultet Sanctus, quia propinquat ad palmam, gaudeat peccator, quia invitatur ad veniam*; hæc est enim felicissima illa dies, quâ justitia & pax osculatæ sunt se invicem: hæc est dies, quâ obsertus infernus, ac reseratum est cœlum; hæc est dies, quâ ad terras descendit Deus, ut ad cœlos ascendere posset homo: hæc est dies, quâ, ut ait Augustinus, per Mariam restauratur, quidquid per Evam perierat: quâ per Gabrielem promittitur, quidquid per Diabolum erat desperatum & amissum. Auctrix peccati Eva, auctrix meriti Maria; Eva occidendo obfuit, Maria vivificando profuit, illa percussit, ista sanavit. S. Augustin. Serm. de Assumpt.

Gaudeamus igitur dilectissimi, & ex prima Legatione discamus, quàm dolorosos gemitus causârit unicum peccatum, quot millenis planctibus, quàm densis tenebris per tot centena sæcula sit punitum. Quàm stolidi igitur filii Adam; qui adhuc finem peccandi non faciunt, qui scelera sceleribus addunt, olim æternis ignibus ac gemitibus non finiendis castigantur.

da: ex ignorantia crassa prodire hoc est necesse, dum ignorant quid sit peccatum.

Aves hoc forsitan scire ô infelix peccator? ecce uno ore respondent tibi sacri Doctores; esse malum super omne malum.

Lepram spirituales vocat peccatum S. Bernardus Senensis dicens: (b) Mortalis culpa, spiritualis est lepra, deterior quàm corporalis, illa enim ejecit è consortio hominum, hæc autem à consortio Dei.

Mortem animæ nominat peccatum Ezechiel, (c) *anima enim, quæ peccaverit, ipsa morietur.*

De peccato ait Bernardus: (d) *Malitia crudelis & execranda est peccatum, quæ Dei potentiam, justitiam, sapientiam perire desiderat.*

Malorum omnium causam esse peccatum, attestatur Chrylostomus: (e) Ex peccato enim tristitia, ex peccato bella, morbi, atque omnes, quotquot nos premunt, passiones, originem ducunt.

Peccatum animæ Idololum vocat Augustinus, (f) quod in se nihil est, quod aures habet, & non audit, nares habet, & non odorat, oculos habet, & non videt, os habet, & non loquitur, manus habet, & non palpat, pedes habet, & non ambulat.

Vis plura de peccato audire? Ecce! Peccando vendis animam tuam Diabolo, & mancipium ejus te facis:

pecca-

(a) S. Leo Serm 1. de Nativ. (b) S. Bernardus Senensis Tom. 2. S. 27 a. 3. c. 5. (c) Ezech. 18. 4 20. (d) S. Bern. Serm. 3. de Resurrect. (e) S. Chrysostr. Homil. 5. ad pœnit. (f) August. Soliloq. cap. 5.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

mo factus est, hoc ultimum est, quod Deus efficere potuit, amplius enim efficere aliud non valuit; unde ait S. Cyprianus: (a) *Non mundi butus statum admiror, non stabilitatem, non Lunæ defectum & incrementum, non Solem semper integrum, & laborem ejus perpetuum; non temporum vicissitudines; miror Deum in utero Virginis; miror, quomodo Verbo Dei caro adhaerit, quomodo incorporeus Deus corporis nostri tegumentum induerit?*

Denique in ore nostro semper hæreant & revolvantur Verba illa Archangeli: (b) *Ave gratia plena, Dominus tecum*, non recedat ab ore, non recedat à corde: oratio quidem parva verbis, ut ait B. Alanus, (c) alta mysteriis, brevis sermone, alta virtute, super mel dulcis, super aurum prætiosa: Oratio, teste Bernardo, (d) cælo grata, inferno molesta, hominibus salutaris; unde ait, cælum ridet, Angeli lætantur, Dæmones fugiunt, infernus tremit, quoties cum Reverentia dicimus, Ave Maria. O quot milleni à fulmine incinerati, ab undis hausti, ab hostibus cæsi, à Dæmone discerpti fuissent, nisi salutatione hac cælesti periculo se subduxissent.

Abundè hoc patuit in Nobili illo, cujus meminit Petrus Antonius Spinelli in Throno Dei c. 38. num. 22. Erat Toparcha quidam apud Teutonas vitæ profligatæ, quem præter alia scelera continuæ prædationes

supra modum infamem reddebant (nam ævo illo vis valebat pro Jure) Hic castrum possidebat, in quod velut spoliarium quidquid à prætereuntibus rapere poterat violentâ manu inferebat: & licet in omni scelerum colluvie demersus jaceret, in hoc tamen unico erat commendandus, quod Legem sibi indixerit inviolabilem singulis diebus semel B. Virginem uno Ave salutandi, quæ res eum sola ab interitu præservavit. Excubabat hic Prædo in arce sua aliquando velut in specula, intentus in rapinam; cum subito inaccesses venit Cœnobita quidam, qui sese non invitum capi est passus (à Deo quippè illuc destinatus erat, ut Prædonem prædam faceret) ductus ergo ad arcem interrogatur, quæ causa viæ, quid extra Monasterii septa quærat? Respondit is, habere se secreta quædam Domino communicanda, quæ in salutem totius familiæ spectent, convocaret proindè familiam, tum se abdita, aperturum: Stimulatus ergo curiositate nobilis (insidias à Præside Provinciæ sibi structas sperabat fortè patefaciendas) jubet convocari familiares: præsto sunt ad obsequium famuli; circumspicit asceta captivus, & unum aliquem è famulitio abesse notat: censetur familia, & deprehenditur deesse ille, qui Domino serviebat à cubiculis. Ocyus mittitur, qui hominem adducat,

(a) S. Cypri. Serm. de Nat. Dei. (b) Luc. 1. 28. (c) B. Alan, L. de Psal. cap. 70. (d) S. Bern. Serm. super Missus.

cat, tergiversatur is venire, imperat iterum Herus nec sine minis, præsentem ergo se tandem stitit Tenebrio, sed ad primum ingressum mox instar Energumeni spumare linguâ, stridere dentibus, oculos invertere in capite, ut crederetur in dementiam lapsus: animadvertit mox Ascetes, qualis sub hac larva lateret Mimus, unde sacra adjuratione eum urget, ut fateatur quis sit: Alastor sublimiori vi adactus, confitetur se Genium ex inferis esse, humana sub specie 14. annis Hero inserviisse ex Imperio Principis tenebrarum ad hoc solummodò, ut si qua die Herus salutandæ Virginis consuetudinem intermitteret, eum mox strangulatum ad

inferos secum abriperet, quibus dictis magno cum foetore disparuit, Nobilemque cum Prædonum globo attonitum reliquit, qui mox ad Religiosi pedes abjectus, affectu, quo potuit, ardentissimo gratias egit misericordiæ Matri, scelera per confessionem humilem deposuit, ad sanctiorem vitam cum reliquis imposterum se revocans documento omnibus quantas utilitates vel unica amorosa salutatio angelica importet.

Unde denuò ad hoc hortatur omnes mellifluus Bernardus, (a) *in periculis, in angustiis, in rebus dubiis Mariam cogita, Mariam invoca, non recedat ab Ore, non recedat à Corde.*

(a) *S. Bern. Serm. 2. super Missus est.*

IN FESTO S. GEOR- GII M.

Traxerunt ventum quasi Dracones, defecerunt oculi eorum, Jerem. 14.

ARdentissimè in hoc semper desudârunt Apostolici Concionatores, ut motum & compunctionem in animis Auditorum suorum excitarent, ac à vitiis abstractos ad studium virtutis

impellerent; memores verborum Hieronymi ad Nepotianum: *Docente te in Ecclesia non clamor populi, sed gemitus suscitetur, lacrimæ Auditorum laudes tuæ sint: Conciones enim floridæ, quæ aures solùm titillant, & corda non feriunt,*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

mini causam præbeant, cur feris & bestiis dilaniandum populum objiciat totque flagellis castiget; cessatura mox mala, ubi cessaverint peccata; pactum inde Cives inter & Lupum, ut hi famelicum imposterum alerent, ipse verò neminem læderet: vixit post hæc biennio integro cicur Belua per Urbem in noxiè obambulans, præsentia suâ cunctos à peccatis absterrens, & ad laudandum Deum invitans.

Franciscum imitatus est Capistranus, Patrem sanctum, Filius optimus. (a) Hic enim cum Aquilæ versaretur cerneretque graves discordias ac dissensiones Civium, coram confertissimo auditorio concionem suam sic est exorsus: Hodiernâ die charissimi filij adducam coram vobis rabiosum & furibundum illum canem qui pacem & concordiam vestram turbare conatur; & ecce ad vocem viri Dei mox horribilis Molossus, torvo vultu minax, scintillantibus oculis ferox, hirsutis nigrisque dependentibus villis metuendus, spumante ore, latratu rauco per confertam multitudinem cucurrit, ac summa omnium consternatione & terrore evanuit, cunctis Dei misericordiam in clamantibus.

Exemplis his permotus statui & ego hodiernâ luce venerando huic confessui sistere ac præsentare monstrum horrendum, informe ingens; non famelicum Lupum Francisci; non

rabiosum Molossum Capistrani; sed pestiferum venenatum & execrabilem Draconem, non lybicum illum ad Urbem Silenem, de quo triumphasse fertur gloriosus noster Georgius: non Babylonium pro numine habitum, quem oblato bolo disrupi fecit Propheta Daniel: non Epidauricum illum Ragulæ Mœnia infestantem, quem B. Eremita Hilarion in cineres redegit: Truculentior his omnibus, formidabilior & magis pestifer est, de quo dissero, & quia ad vivum oculis vestris monstrum hoc subjicere nequeo, ad minimum formam ejus, naturam, strages, & malitiam nonnihil adumbrare & depingere tentabo, ut justum odium & horrorem in animis vestris excitare valeam. Nec alius Draco est, de quo dicere intendo, quàm pestilens invidia, fera illa pessima.

Variè illa adumbrata est tam à (b) Philosophis quàm SS. Patribus. Seram cordis nominat eam Anacharsis.

Ulcus animæ dicta est à Socrate.

Animæ Tinea vocata ab Augustino Putredo ossium à Salomone Prov. c. 19. Cogitationum tabes & rubigo dicta est à Cypriano serm 2, de Zelo & timore Carnificem sui vocat eam Chrysologus Serm. 172. utpotè quæ torquet animos, discruciat mentes, & corda corrumpit.

Nec contenti his Titulis, ulterius sunt progressi SS. Patres.

Tigridi

(a) Chron: Minor p. 4. c. 7. (b) Laertius cap. 7. Le. Blancin psal. 72. S. Augustinus 83. de temp.

Tigridi comparat invidum Clemens Alexandrinus. (a) Sicut enim Tigris Musica, ita & hic felicitate proximi exasperatur.

Noctuæ invidum assimilat Bonaventura, (b) quia uti illa radiis solis, ita & hic virtutibus proximi excæcatur.

Phœnici similem dicit Augustinus, (c) utpote qui seipsum necat, & incinerat.

Basilisco eam comparat Thom. (d) de villa nova, utpote qui oculo necat & speculo necatur. (e) Hugo demùm Card. invidum vocat Feram illam pessimam & abominabilem, quæ innocentem devoravit Joseph.

Omnium tamen optimè invidiam meo iudicio descripsit à Theatro suo famosus Laurentius Beierlinck dum Conc. in Festo S. Joan. Bapt. eam Draconi assimilavit dicens, Invidia non inmeritò comparatur, Draconi de quo Apoc. cap. 12. dicitur, quod trahebat, caudâ suâ tertiam partem stellarum, nam caudæ suæ veneno viros sanctos & perfectos, qui velut stellæ lucent, involvit, & ne in illis virtutes splendeant, contendit. Comparatio nobilissima, maneamus in ea, & ulterius pestem hanc exentremus.

Originem suam, ex mente eorum qui de naturis animalium scribunt, habent Dracones ex venenata con-

gerie serpentum ac bufonum, uti observatum est sæpius.

Invidiam exitiale & pestiferum monstrum parturivit in corde suo Lucifer, Draco ille magnus & rufus, serpens antiquus, teste Chrylostomo dicente, (f) *nec aberraverit quis invidiam diaboli filiam appellans, invidiam enim diaboli, mors introivit in orbem terrarum.*

Formam Draco habet formidandam, caput horridum & exangue, oculi flammantes & igniti, color gilvus viridi permixtus, corpus squamis armatum, dentes horridi & monstrosi, lingua venenata, ungues pedum exacuti instar tigris, cauda spiris implexa: Hæc forma Draconum. Audite nunc obsecro, an non & hanc ipsam formam invidiæ tribuat vel Ethnicus Poeta lib. 2. Metam. (g)

*Pallor in ore sedet, maciesque in corpore toto,
Nusquam recta acies, livent rubigine dentes,
Pectora felle virent, lingua est suffusa veneno,
Risus abest, nisi quem visi fecere dolores:
Nec fruitur somno, vigilantibus excitatur curis:
Sed videt ingratos, intabescitque videndo
Successus hominum, carpitque & carpitur una,
Suppliciumque suum est,*

AN

(a) Calomat. V. Invid. (b) In diæta Salutis c. 4. tit. 1. (c) August. ser. 18. ad ff. (d) Thom. de Vill. ser. 6. post. Dom. pas. 9 (e) Hugo in c. 23. proverb. (f) S. Chrysof. hom. 44. ad pop. Ant. (g) Ovid. lib. 2. Metam.

An non hoc idem est dicere, quod scripsit Cyprianus, (a) *Invidio est vultus minax, torvus aspectus, pallor in facie, in labiis tremor, stridor in dentibus, os maledictione plenum & amaritudine, Venenum aspidum sub labiis ejus, veloces pedes ejus ad effundendum Sanguinem.*

Sex autem proprietates in Dracone observavit Plinius. (b)

Prima quod Rex sit serpentum & viperarum.

Alterā, quod ex ore ignem & flammam eructet.

Tertia, quod venenum in lingua & felle absconditum gerat.

Quarta, quod visum acutissimum habeat ac raro dormiat.

Quinta Sanguinis sit sitientissimus.

Sexta denique, quod nullus locus sit tutus, quin à Draconibus infestetur; nam Augustino teste, natat in aquis, volat in aere, repit in terra.

Videamus nunc, utrum non & in invidia ferales hæ proprietates inveniantur.

Et primò quidem, licet Gregorius Nyssenus invidiæ non tribuat titulum Regiæ, (c) eam tamen vocat *Mortis matrem, primam peccati januam, vitiorum radicem, doloris initium.*

Quod invidia flammam & incendia spirat, fatetur Bernardus; (d) cunctos admonens, ut ab ea cave-

ant: *Væ vobis à Dracone, latmanis est bestia, flatu igneo quidquid attigerit necat, non modò bestias terræ, sed & volucres cœli, justos & peccatores; pergit ulterius c. 42. Medit Invidia pectus urit, cor hominis, quasi quædam pestis depascit, & cuncta bona ardore pestifero consumit.*

Quod Venenum gerat in lingua & felle testatur apertè sanct. Ephrem Syrus (e) dicens: grave & pestiferum est invidiæ Venenum, unde de tractiones, odia & cædes pullulant.

(f) *Hæc fera Lernæo rabies maculata Veneno, Omnia depascit, nullis innoxia, nullos præterit illesos, nulli mansuescit, in omnes.*

Invenitur, quod agit, non est sanabile Vulnerus.

Johann. Baptist. Mant.

Quod raro dormiat, testatur Virgilius de livore dicens. (g)

Non somnum capit aut quiescit unquam Torquet viscera carnifex cruentus.

Quod visum acutissimum habeat affirmat Johann. Fabri Episcopus Viennensis, (h) Invidus semper in oculo proximi festucam videt; in propriis sceleribus est talpa, lynx in alienis.

Quod invidia sitiens sit sanguinis, testis luculentus est impius Hebræo-

(a) S. Cyprian. ser. de livore. (b) Plinius lib. 8. (c) Gregorius Nyssenus in vita Moysis serm. 48. (d) S. Bern. in psalmum qui habitat. (e) S. Ephrem de vitiis & virtutibus. (f) Johann. Bapt. Mant. lib. 6, calam. (g) Virgilius Maro. (h) de mis. vite humane.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Recensere potest Ragula, quas acceperit clades, (a) à dracone Urbem velut hostilis exercitus obsidente, cujus metu cunctæ Urbis portæ claudebantur; fame conclusis fuisset pereundum, nisi eorum infelicem sortem misertus fuisset Eremita Hilarion, ac ope divinâ è spelunca extractum & in mapali stramineo conclusum, ignibus absumpsisset metuentum hostem.

At quis invidiæ strages enumeret? (b) cum Chrysostronus dicat, *quodcunq; malum videris, ex hac radice pululat.*

Comitamini me parumper AA. ostendam strages, monstrabo damna, quæ viulenta intulit Invidia.

Adcamus primò campos Damascenos: cernite in pellibus & perizomate (c) hinc inde discurrentes primos Parentes nostros, quis Paradiso ejecit? Invidia.

Egredimini ulterius in agros, videte, ibi in sanguine jacentem innocentem Abel, (d) quis occidit? Invidiâ fraterno primò maduerunt sanguine campi.

Videte propè Dothaim (e) in cisterna desolatum Joseph; quis destruxit? Invidia: *inviderunt ei fratres sui.*

Concedite nunc in Babylonem, (f) cernite conclusum in lacu Leo-

num insontem Danielem; quis precipitavit? Invidia.

Aspicite in Judææ montibus (g) profugum David; quis exulem fecit? Invidia Saulis.

Secedite ad suburbana Solymæ, (h) videte Stephanum lapidibus obrutum; quis lapidavit? Invidia.

Ascendite demum Clivum Calvariarum, (i) aspicite Filium Dei cruci affixum, quis affixit? Invidia; *quid facimus, quia hic homo multa signa facit &c.*

Has omnes strages, aliasq; infinitas causavit Invidia.

O Monstrum horrendum! O pestem execrandam! Edicite obsecro invida genimina Viperarum, quid ex detestabili hoc vitio lucri reportatis? qui alienam felicitatem, iniquo lumine, felleo pectore aspicitis, & occulto invidiæ veneno contabescitis? quem gustum, quid voluptatis vobis affert invidia? omnia alia vitia habent objectum, quo delectentur: delectatur superibus honore, gaudet posse digito monstrari, & dici hic est.

Habet Libidinosus spurcas suas delicias; refert fur spolia, avarus opes; Iracundo dulce est hoste carere; sola Invidia nil reportat, nisi doloris & gemitus.

Mens Chrysostroni est, (k) cætera peccata

(a) *Athlas Marianus, Imag. 47.* (b) *Chrysostr. hom. 44. ad pop.* (c) *Gen. 3.* (d) *Gen. 4* (e) *Gen. 37.* (f) *Dan. 6.* (g) *1. Reg. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27.* (h) *Act. 7. 58.* (i) *Matt. 27. 18, Marc. 15. 10.* (k) *S. Chrysostr. hom. 44. ad pop.*

peccata omnia veniâ videri digna, invidiam verò omni veniâ carere; omni veniâ caret hoc peccatum, prætextu enim quodam colorato se cœtera vitia excusant; Odium & vindicta allegant injurias sibi injustè ab hoste irrogatas; Luxuria prætextit fragilitatem Naturæ; Superbia allegat claros Natales, scientiam ac doctrinam, dignitates & officia: Avaritia prætextit temporum vicissitudines, hæredes copiosos, pericula incognita; metendum tempore: fur allegat paupertatem & immiserordiam divitum: Gula sententiâ Epicuri se defendit, ede, bibe, lude, post mortem nulla voluptas.

At sola Invidia nil habet quod in defensionem suam alleget, quia nemo eam læsit aut perstrinxit, nisi solum bonum & felicitas proximi, hoc solum falso nituntur enthymemate, Frater tuus bene habet, ergo tibi est malè; frater meus laudatur; ergo ego vituperor frater meus est felix; ergo ego infortunatus: ò conclusionem stultam! ò excusationem frivolam! ò prætensionem sine intellectu!

Unde non miror, quod Gregorius Papa dicat, (a) *quamvis per omne vitium, quod perpetiatur, humano cordi virus antiqui hostis infundatur, in hac tamen nequitia, tota sua viscera serpens concutit, & imprimende malitiæ pestem vomit: fugiamus ergo in*clamat

nobis S. Zeno, (b) *fugiamus invidiam, obicem pietatis, obstaculum regni cœlorum, viam gehennæ, pignus & primitias quasdam pœnæ perpetuæ.*

Audite es! quodnam remedium expellendi & enecandi hujus draconis inveniemus? de remedio invidi propè desperat doctissimus (c) Galfridus dicens, quem semel invidia veneni sui peste corruptit, pœnè dixi carere remedio: nihilominus tamen (d) Laurentius Justinianus invidis sequens præscribit remedium; notate: qui ab hac pestifera tentatione liberari desiderat, proximum tanquam fratrem, tanquam cœlestis regni cohæredem diligat.

Remedium alterum adfert Bernardus, (e) ac supplicando rogat invidum; ut sibi parcat, neq; carnifex sui esse velit, nomini enim plusquam sibi ipsi nocet, velut canis rabidus lapidi dentes infigens: Verba Bernardi sunt sequentia: (f) *O quisquis es, qui saluti invides alienæ, parcito vitæ tuæ. Si enim verum ubi invidia ibi mors, profectò non potes invidere simul & vivere.*

Audite, utinam ita felices essemus, (g) ut cum S. Golinducha in antrum Draconis à Gentilibus conjecta, frœnum quoq; uti ipsa Draconi, ita & nos invidiæ injicere possemus.

Utinam cum SS. Episcopis Rophilo & M 2

(a) S. Greg. lib. 35. moral. (b) S. Zeno serm. de livore. (c) Galfridus incap. 8. Jonæ. (d) Laurent. Justin. de perfectione monaste. (e) Bernard. Epist. 7. (f) S. Bern. Epist. 7. ad Adam Monachum. (g) Nadasii 11. Julii.

lo & Mercurio (a) indicto triduo
jejunio, draconem hunc noxium
stolâ injectâ è specu educere ac in
puteum interitus præcipitare & la-
pidibus obtrudere possemus!

Utinam cum Daniele, (b) conce-
datur nobis temperatum ei bolum
obicere, ut medius dirumpatur.

Utinam cum Sanctissimo Papa (c)
Sylvestro ac Hilarione Eremita pre-
cibus eum fugare; cum Golone E-
quite Rhodio canibus & gladio pe-
rimere queamus, cum S. Donato E-
piscopo, signo Crucis & sputo inte-
rimere valeamus.

Sed eheu! oratio nostra nimium
est tepida, preces frigidae, Vires fra-
giles, metus vehemens, ita ut adori-
ri & impetere draconem hunc non
audeamus.

Ad te proinde gloriosissime Mar-
tyr Georgi tendunt preces nostræ,
victoriosa & invicta tua dextera

non solum Draconum illum Lybi-
cum Silenen Urbem miserè vastan-
tem, sed & illum tortuosum ac anti-
quum serpentem generosè devicisti,
ac post tormenta, carceres, ungu-
las, sartagine, molares lapides igni-
tos calceos, aliaque centena tormen-
ta generosè triumphasti: Audi ob-
secro preces & gemitus nostros, ac
ex corde nostro radicicè evelle o-
mnem invidiam ac livorem, interfice
pestiferum hunc Draconem; vel
exemplo Angeli illius (d) Apoca-
lyptici, religa catenis adstrictum hoc
monstrum ad mille annos; aut præci-
pita eum in puteum abyssi ad paren-
tam & genitorem suum Luciferum.

Gratiam hanc læti agnoscemus ac
Victrices laudes tuas devoti servuli
decantabimus in æternum. Vive Ge-
orgi Monstrorum Domitor ac in
æternum juba & tri-
umpha.

(a) *Nadasi 18. Julii* (b) *Dan. 14. 26.* (c) *Nadasi 31. Decemb.*
(d) *Apoc. 20, 2.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

amœni Paradisi terræ : exularet ubiq; frigidum illud verbum, *meum & tuum* : quisq; cum Diogene contentus, requiesceret in dolio suo, alieni nil appetens : Pauper in patientia toleraret inopiam suam, spe fretus suum aliquando fore regnum cœlorum : Dives abundaret quidem auro, sed & liberali manu illud effunderet in egentes, memor centupli olim recipiendi : (a) Subditi præ amore vitam ponerent pro dominis, Magistratus è contra cor divideret cum civibus : In Curiis causas decideret ferrea Virga Justitiæ, ad munera aut respectum humanum inclinari nescia : Ad aulas Principum rediret iterum tam diu exul, & errabunda veritas : Tempora forent non spelæa latronum, sed portæ Cœli & aræ miserationum :

A vitiis ut à Monstris abborrent universi, nemo superbiâ extolleretur, nemo rancorem, aut odium contra proximum foveret ; nemo stimulis invidiæ ageretur ; nemo ventri, & concupiscentiis indulgeret, nemo illicita quæreret, quisq; Virtutibus studeret, sola virtus coleatur ; Solus Deus in æa & centrum foret, cui cultum, cui laudes tribuerent universi,

Verbo, Homines forent Angeli, & terra existeret paradysus.

Cum injuria objiceretur nobis, quod Massiliensis Episcopus, l. 3. de provid. (b) Christianis ævo suo ob-

jecit dicens, quid est aliud pæne omnis cœtus Christianorum, quam sentina vitiorum. Improperari non posset nobis, quod zelosissimus (c) Ludovicus Granatensis Auditoribus suis cum summa confusione improperavit dicens ; non ex operibus, sed ex templorum solummodò turribus agnoscimus, quod in Christianorum finibus versemur : Sed è contrario cum veritate diceretur de nobis quod S. Petrus 1. Pet. c. 2. ait : *Vos autem Genus electum, regale sacerdotium, Gens Sancta, populus acquisitionis*, hoc est, essemus omnes electi per fidem, Sancti per gratiam, justificati per merita Christi. Votum igitur meum hodiernâ die hoc unicum est, ut à superis accipiamus gratiam, ut juxta Regulas & Leges à Christo traditas vivamus.

Respondere vos audio, piacere quidem omnibus hoc votum meum, at impossibile esse illud in opus deducere : dicitis cum Averroë, legem quidem Christianorum esse pulchram, sed impossibilem.

Allegatis debilitatem naturæ, ab origine ad omne malum proclivis : asseritis passiones esse fortes, carnem verò infirmam ; hostes esse potentes, insidias multiplices : Objicitis ipsos Angelos ; (d) si enim in Angelis reperit gravitatem, quid agent homines ex iuto & cinere compacti ? quis ergo sanctus erit ? quomodo possunt hæc fieri ?

Audite

(a) *Matt. 19. 29.* (b) *Salvianus l. 3. de provid.* (c) *Ludovic Granat. conc. de corrupt. mor. Christ.* (d) *Job. 4. 18.*

Audite quid non Ego, sed S. Augustinus serm. 47. de SS. respondeat, sic ille ait, *sed dicit aliquis, & quis est, qui possit SSrum. & Brum. Martyrum vestigia sequi? huic ego respondeo, qui non solum sanctos Martyres sed ipsum Dominum cum ipsius adjutorio, si volumus, possumus imitari: Ut Sanctus sis non opus est, ut miracula patres aut signa facias; miracula alia tibi præscribit Isidorus Hispalensis l. 1. cap. 27. nunc in Ecclesia plus est bene vivere, quam signa facere.*

Non opus est, ut in crucem cum Philippo agaris; cum Augustinus dicat, tota Christiani hominis vita, si secundum Evangelium vivat Crux est & Martyrium.

Non opus est, ut cum Jacobo sanguinem fundas, de pinnaculo templi dejiciaris, cum S. Gregorius hom. 35. in Evangelio dicat, *nos sine ferro & flamma Martyres esse possumus, si patientiam in animo veraciter custodiamus.*

Auditores, nolite despondere animum; Omnes Sancti fieri, esse & mori possumus, si velimus; nullus Status, nullus sexus, nulla conditio, nulla ætas excipitur: Virtus ubique terrarum, inter spinas & petras, inter arenas & saliceta florere potest, nullo constricta est tempore nulli affixa climati.

Medium autem conducibilius ad hoc obtinendum non judico, quam ut hoc vernali tempore phlebotomiâ sacrâ utamur, quâ omnis impurus sanguis purificetur, & cor-

rigatur, ac vetus homo in novum transformetur. Hanc sacram curam dum pluribus manifesto, patientiam vestram imploro.

Doctissimus Aloysius Juglaris S. J. Concionator, dum conc. 25. annorum series à Christo nato ad hæc nostra tempora computat, unicuique sæculo ingenioso sale conditum epiphonema apponit.

Primum sæculum vocat *Prodigiosum*, plenum miraculis, ubi cœli universo mundo annuntiaverunt gloriam Dei.

Secundum nominat *Victoriosum ac Triumphale*, in quo tot milleni Martyres gloriosissime de Tyrannis triumpharunt.

Tertium intitulat *Solitarium*; in quo exemplo Pauli & Antonij integra Anachoretarum Agmina in solitudines & spelæa Thebaidis sese condidère.

Quartum vocat *Doctum*, in quo scriptis suis claruerunt Athanasius, Hilarius, Ephrem, Basilius M. Gregorius Naziazenus, Epiphanius, Ambrosius, Hieronymus, Augustinus.

Quintum dicit *Barbarum*, quo ab Hunnis Italia & Gallia, à Wandalis Africa, à Gothis Hispania est devastata.

Sextum ait fuisse *Sæculum Contradicens*, cui merito Lemma illud adscribendum *Nulli cedo*.

Septimum dicit fuisse, *Ignorans* in quo scientiæ, artes, & doctrinæ dormierunt somnum suum.

Octavum vocat *Rinosum*, ubi Gothorum

pro-
sed

per

ab

epo-
nici-

As-

d a-

om-

po-

dit-

ant-

Gothorum regnum eversum à Mauris in Hispania, Longobardorum in Italia, ubi sensim regnum unum post aliud corrui in nihilum, Saracensis ubique victoriosum caput extollentibus.

Nonum ait extitisse *Extravagans* sine Ordine, sine Pondere, sine Numero, sine Mensura, ubi Ludovicus Pius Imperator à propriis Filiis est exauctoratus.

Decimum asserit fuisse *Politicum*, ubi vulpes Sambsonis ad Gubernacula sedebant.

Undecimum vocat *Invidio suum*, quo quisque Princeps oculum sibi unum eruisset, si alter caruisset binis, quod abundè patuit in Bello sacro.

Duodecimum clamat extitisse *Miserum*, quod meritò Threni Jeremiæ decuissent, dum Hierosolyma à Saladino recepta, Cruxque Christi per plateas ignominiosè tractata ac flagellis est cæsa.

Decimum tertium statuit fuisse *Rixosum*, ubi toti orbi imperabat frigidum illud Verbum Meum & Tuum, quando per 28. annos capite vacabat Imperium, ac cuncta primò occupanti cessere.

Decimum quartum affirmat extitisse *Crudele*, ubi Guelphi & Gibelini miserrimè cuncta cædibus funestabant: Crudele sæculum, in quo Andreas Rex Neapolis ab Uxore strangulatus; Petrus Rex Castellæ securi percussus; Bajazethes Turcarum Imp. à Tamerlane ferreæ cavæ inclusus; ubi condictâ die tot

centeni Templarii sunt occisi, ac nomen eorum funditus deletum.

Decimum quintum scribit fuisse *Schismaticum*, ubi dissidiis Tunica Christi scissa est in partes innumeras, ubi Bizantium expugnatum à Mahomete ac Imperium Orientale transit ad Turcas.

Decimum sextum lamentatur extitisse *Hæreticum*, in quo totus propè Septemtrio ab avita defecit Fide, & in infinitas Sectas ac Hæreses recessit.

Nostros denique nonaginta duos annos, quos hoc sæculo viximus vocat sæculum *apparens*, Iridi simile, ubi quidem colores pulchrè resplendent, sed sine Realitate. Ita ille. Ego verò bonâ Authoris hujus veniâ Sæculum hoc nostrum nomino *Bellicosum* simul & *ingeniosum*, in quo Mars & Pallas Sceptra gerunt, in quo Mars per inaudita prius Mundo stratagemata belli, Pallas verò per recondita studia & centenas inventiones novas in Europa triumphant.

Non memorabo hic subtilitates Theologorum, novitates Philosophorum, Paradoxa Astronomorum, Astutias Juristarum: Tacebo de Tubis ac Thelescopiis Mathematicorum, quibus longissimè distita, velut præsentia oculis nostris observantur, quibus & minimas maculas in sole luna & stellis ad oculum nobis repræsentant.

Non extollam artificiosum illum Tubum acusticum Kircheri, quo in Monte

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

non & guttæ sanguinis immaculati agni, ac Servorum Dei possint præstare aridæ, ac jam jam maledicendæ ficui, ut emortua & putrescentia corda peccatorum iterum denovo reviviscant?

Si Elephantes ostenso sanguine uvæ aut mori, uti 1. Math. c. 6. legimus, ostenderunt eis sanguinem uvæ & mori, ut acuerent eos in prælium; spiritus novos & fortitudinem accepere, ut imperterritè hostium agmina rumperent, cur non & sanguis generosus Martyrum nos animet, ac confortet, ut certemus bonum certamen, cursum consummemus, donec coronam gloriæ reportemus.

Exemp'o simili gloriosus noster Antonius Ordini nostro accessit: eum enim Anno 12. 19. SSmus Pater Franciscus quinque Fratres Bernardum, Petrum, Adjutum, Accursium & Othonem ad Mauros in Africam Evangelij, diffeminandi causâ misisset; illique longo itinere emenso Marochium tandem appulissent, ac publicè Mahometis legem detestantes, Christi Evangelium prædicarent, (a) ac eapropter ab ipso Rege Maurorum Miramolino Maroci 1220 manu propria fuissent trucidati, corporaque eorum ex Africa Conimbriam advenirent, ac ad S. Crucis Cœnobium mirabiliter à Mula deportata ipso Rege ac Regina cum universo populo Sanctorum

Cineres comitante ad altare summum deponerentur, moxque ingentibus signis ac miraculis corruscarent: S. Antonius Cœnobij illius Inquilinus visis his SSmis Corporibus sanguinolentis, ita in Spiritu exarsit, ut mox Ordinem nostrum ingressus ad simile certamen sese animavit. Verum proinde est effectum Tertulliani: (b) *sanguis Martyrum, semèn est Christianorum*: Nil enim aliud sunt Exempla Sanctorum, quàm calidæ & ardentes guttæ sanguinis, quæ ubi in nostras venas & cor inciderunt, mox in amore Dei nos accendunt & inflammant, ac ad viam virtutis inducunt Augustino teste l. 1. Conf. c. 2. *Exempla servorum tuorum, quos de nigros luctuos, & de mortuis vivos feceras, congesta in sinum cogitationis nostræ, urebant & absumebant gravem torporem, ne in ima vergeremus & accendebant nos valdè, valdè.*

Vix viderat Bonifacius (nigerrimus prius in conscientia Veneris Alumnus) Tormenta Martyrum in Tarso Ciliciæ; vix osculatus fuerat eorum manus & vulnera, vix sanguine eorum è membris defluente oculos suos linierat, cum subito ita exarsit, ut & nobilissimus ipse paulò post Martyr evaserit, omnibus tormentis superior.

Quid mirum ergo si S. Augustinus dicat serm 3. de FF. Machab. *Martyr, cum patitur, non sibi solum patitur,*

(a) Bernardus Sannius in Chronica p. 2. l. 1. c. 5. (b) Tertullianus in Apolog. capite ultimo.

patitur, sed omnibus: sibi enim patitur ad meritum, omnibus ad exemplum, sibi patitur ad requiem, omnibus ad salutem.

Venite ergo omnes qui laboratis & onerati estis, & sanguis Christi ac Martyrum reficiet vos.

Ut itaque feliciter succedat cura, ante omnia ad reformandum conceptus humilitatis nostræ instillemus guttas quasdam benedictas in corda nostra avida, de sanguine immaculati Agni, hic innocens sanguis emundabit certo in corde nostro omne quod putridum, aut infectum invenerit: (a) Si enim Paulo teste sanguis hircorum & taurorum, & cinis vitulae aspersus sanctificat ad emundationem Carnis, quanto magis sanguis Christi emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi. Heb. c. 9.

Sanguis hic, ut ait Cornelius à Lapide, in Epistola 1. Petri, Balneum quoddam est pretiosissimum ad sanandos omnes animæ morbos, cunctasque virtutes conciliandas efficacissimum vigorem & spiritus novos diffundens in cordibus nostris.

Si efficax judicatum est à Medicis Balneum de sanguine Infantum ad lepram abstergendam præparatum Constantino M. Cæsari, melius & felicius hoc efficiet sanguis Christi, ac animam nostram ab omni lepra peccati emundabit, accidet

nobis quod Naaman Syro, (b) qui cum septies in Jordane lavisset, mundatus est à lepra, & restituta est caro ejus sicut caro pueri parvuli 4. Reg. 5.

Post hunc pretiosum sanguinem inspergite venis vestris etiam non nihil de sanguine Apostolorum & Martyrum; (c) Isti enim sunt, qui viventes in carne plantaverunt Ecclesiam sanguine suo, ut in fide & charitate Christi radicati nunquam ab eo vos separari patiamini, ut dicere possitis cum sancto Paulo, (d) *Quis nos separabit à Charitate Christi; sanguis enim Martyrum semen est Christianorum.* (e)

Abundè hoc testati sunt Neo-Christiani Japonæ, & mundo monstrarunt, quàm generosos Spiritus in corde accendat cruor Martyrum. Cum enim anno 1597. jussu Taicosamæ Imperatoris Japoniæ, viginti sex Martyres ad terrorem cæteris Christianis, incutiendum Nangasaci in crucem essent acti, ac lanceis per præcordia transfossi? tantum flammæ & ardoris erumpens sanguis è corde Martyrum (f) in pectoribus adstantium Christianorum accendit, ut mox Congregationem Martyrum instituerint, (g) cujus unicus Scopus esset pro Christo etiam sanguinem & vitam ponere, crevit adeò hæc sacra Congregatio, ut infra paucos dies ad tria millia Sodalium numerârit

N 2

Regula

(a) Hebr. 9. 13. (b) 4. Reg. 5. 10. (c) Eccles. in Breviario Romano de Apostolo. (d) Rom. 8. 35. (e) Tertullianus, (f) Cornelius Hazard, (g) Congreg. Martyrum in Haponia.

Regula prima Sodalitij erat, si Frater bonis spoliatur terrenis, ac confiscationem patiatur propter Evangelium Christi, fortiter id & patienter patiatur.

Regula secunda: Exilium, tormenta, mortem fidei causa omnes FF. pro lucro summo æstiment.

O quàm præclarè dixit Chrysostomus hom. 40. de SS. Juven. & Max, MM. *non borti aquis irrigati ita germinant, & fecundi sunt, ut Ecclesie si Martyrum irrigentur sanguine.*

Ah utinam amatores mundi quibus pompa sæculi Idolum quoddam est, quod diu noctuque adorant instilarent cordi suo vel unicam guttam ex venis Apostolorum Philippi & Jacobi, ex arteriis Francisci Alexij & Chalybitæ, qui totam mundi pompam pedibus calcarunt, & non solum propter Christum reliquerunt omnia, sed quod perfectius est, secuti sunt Dominum, ah quàm citò fluxa mundi hujus spernerent, & cum Philippo dicerent, *Domine ostende nobis Patrem & sufficit nobis*: cum Francisco exclamerent, *Deus meus & omnia*, cum Alexio & Jacobo canerent, *cur mundus militat sub vana gloria cujus prosperitas est transitoria.*

Utinam illi Heliuones, quorum Deus venter est, qui velitis etiam ab Ecclesia diebus à carnibus non abstinent, legis perfidi transgressores,

sumerent stillas pauculas de Johanne Baptista, & Apostolo Jacobo, (a) quorum primi cibus erat mel silvestre & locustæ, ac fontana Jordanis, Jacobi verò linguam nec caro aut vinum unquam humectârunt! (b) ab his discere hi possent salutarem abstinentiam, ne aliquando audire cogantur illud Isaïæ c. 5. (c) *Ve qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam, & potandum usque ad vesperam, ut vino estuetis.*

Utinam & in illos, qui in templis velut Elephantes altari adstant, & ad elevationem sacræ Hostiæ vix unum genu ad adorandum Numen incurvant; ex quorum ore vix per annum unum aut alterum *Pater* aut *Ave* stillat, cruoris aliquid ex genibus SSmi Jacobi stillaret; cujus genua ex assidua præparatione ita indurere, ut Camelorum instar callos obduxerint; utique hi melius exemplo S. Apostoli addiscerent adorare Deum in *Spiritu & Veritate.*

Utinam Vindicativæ Tigrides effusato suo pectore instillarent guttas nonnullas de stillicidiis Jacobi aut Stephani, quorum ambo sub tmbre lapidum memores mansuetudinis Christianæ extensis in cœlum brachiis; pro hostibus sunt veniam deprecari: hi procul dubio discerent effervescentiam bilis moderari, ac condonatis offensis in hostium redire gratiam.

Utinam

(a) *Matt. 3. 4. Mare 1. 6.* (b) *Tyrin in Prolog. Epist. S. Jacobi*
(c) *Isaisas 5. 11.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Phlebotomiâ ritè peracta tria adhuc observanda restant. Primò non statim dormiendum, sed vigilandum; Secundò Diæta temperatè observanda; tertio frigidus & nubilus Aer vitandus. Quid sunt obscuro hæc tria AA?

Vigilantia, in Lege Domini monente Petro, (b) *Fratres Sobrii estote & vigilate; quia adversarius vester tanquam Leo rugiens circuit querens quem devoret!* Vigilantia igitur opus est, ne ad Deum conversis, somnus

& tepiditas in via virtutum obrepant.

Secundò Diæta est observanda, id est, passiones sunt frænandæ, ne vel in ira, vel amore, aliâve passionè exorbitemus.

Tertio Nubilus frigidusque aer est vitandus: id est, frigidi in amore Dei homines sunt fugiendi; Societasque prava vitanda, ne generosi Spiritus hausti ex sacro cruore

MM. & Confessorum hæc Societate iterum infrigidentur.

(a) 2. Petri 5. 8.

IN FESTO INVENTIO- NIS S. CRUCIS.

CruX fidelis inter omnes arbor una nobilis. Ecclesia.

Quis sapiens aliquando somniaisset? cui in mentem venisset? quis fidem adstruxisset? futurum aliquando, ut arbores terræ, rationis expertes, discursus in capaces, politi es ignaræ, Comitiam indicerent, serio mandantes, ut statuto

tempore universæ adessent & communibus votis de Rege eligendo deliberarent, quæ ex ipsis scepro aut purpurâ digna foret.

Res paradoxa hæc credi poterat, & tamen Jud. c. 9. Joathan Filius Gedeonis rebellanti Civitati Sichem Comitiam hæc objecit dicens, *jerunt Ligna,*

In

Ligna, ut ungerent super se Regem &c. (a) *ni & impera nobis; quæ & ipsa renuit.*

Statutâ igitur die comparuere ad Comitâ hęc ad Cœlos usq; porrectæ Cedri Libani; adstabant fortissimæ Quercus Basan; presto fuere virides Palmæ ex Cades, incomputribiles Cypressi ex Syon, latè Umbra suam diffundentes Platanus ac triumphales Lauri, unaquæq; harum Coronam sollicitabat.

Cedrus allegabat altitudinem; Quercus monstrabat fortitudinem; Platanus gloriabatur in Umbra; Cypressus jaçtabat immortalitatem à carie; Laurus objiciebat securitatem à fulmine; Palma monstrabat virides comas, quas ne hyems nec æstas auferret: aliæ alias prærogativas allegabant, quibus dignas se scepro autumabant; sed inventum est in unaquaq; earum quod sugillaretur.

In Cedro & Cupresso taxabant altitudinem, timentes, ne aliæ depreflores arbusculæ ab his spernerentur; in aliis culpabant nimiam duritiam, aut asperitatem, à quibus exigua compassio erga cœteras speranda; in aliis deniq; centeni alii defectus numerabantur, quo minùs fors in illas caderet; donec Vota omnium ceciderunt super Olivam, (b) *dixeruntq; Olive impera nobis; quæ noluit! dixeruntq; Ligna ad Ficum; (c) veni & super nos regnum accipe; quæ noluit: (d) Locutaq; sunt Ligna ad Vitem, Ve-*

His contrarietatibus perspectis fors tandem Coronæ devoluta est ad Rhamnum, (e) *dixeruntq; omnia Ligna ad Rhamnum, Veni & impera super nos.*

O Stultæ & insipientes Arborea! quid agitis? siccine Corona vobis est vilis, ut offeratis Oleæ? quid obsecro auxilii præstabit illa vobis? Si minimum quid ei accidat, exarescit, momento concipit ignem, & cinis est: quid ergo eam in regem eligitis?

Quid Ficui Sceptrum offertis? florem nullum progerminat, minimo frigore perit, & cortice nudatur quid auxilii sperandum?

Et cur in Regem abjectam Vitem eligitis? quodnam præsidium ab ea expectatis? quæ ipsamet aliorum Lignorum sulcris est firmanda, ne humi serpat; cujus Ignis ad nihil aliud valent, nisi ut ardeant, & in cineres eant.

Rhamnum stultiùs elegistis, cui pro foliis & fructu est solùm pungens spina, quis hîc se fricet?

Errastis toto cœlo in electione vestra: si enim Coronâ & Sceptro dignam quæsiistis arborem, dignior & sanctior nulla fuit inter omnia Ligna silvarum, quàm Arbor Sacrosanctæ Crucis, cujus Inventionem hodiernâ die cum jucunditate celebrat Ecclesia: hanc igitur postquam inter omnes Coronâ dignissimam vobis

(a) *Ibid. v. 8. (b) v. 8. (c) v. 10. (d) v. 12. (e) v. 14.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

biliter primi nostri parentes fuerunt intoxicati.

In finitibus laudibus extollat Insula Ferro, una ex Canariis, omni scaturigine aquæ ac pluviis destituta, (a) admirabilem suam Arborem ab Hispanis *Sanctam* dictam, quæ semper viridis, continuâ nebulâ est involuta, quæ si paulatim per folia nuci similia resolvatur, sufficientissimas aquas Incolis ad omnem usum, deorsum depluit: præclarior longè est *Cruz Christi*, (b) de qua S. Leo ait, *Cruz fons est omnium benedictionum, causa gratiarum, per quam credentibus datur virtus de infirmitate, gloria de opprobrio, Vita de morte.* Ex arbore *Crucis* Bernardo, teste, defluunt quotidie rivi gratiarum ac flumina benedictionum, omnes sitientes ad salutarem potum invitantes, Unde exclamat Bonaventura S. 2. de S. And. *Semper lignum Crucis vitam germinat, fructificat jucunditatem, & Oleum lætitiæ stillat, Balsamum sudat Spirituum charismatum, non est silvestris Arbor, lignum vitæ est apprehendentibus eam.*

Glorietur deniq; Nōva Hispania & liberalitatem admirandam deprædicet Arboris suæ *Maguey* seu *Palmæ* indicæ, quæ victum, amictum, potum & cibum ad miraculum ipsis subministrat; dum cortex contusus in pulverem pro medicina servit; dum medulla pinguedinem habet, (c) oleum optimum subministrans; dum

rami ejus curvati & abscissi liquorem destillant, ex quo Indi variâ arte, (d) saccarum, vinum, lac, butyrum, (e) & acetum conficiunt: dum ex foliis chartam & materiam vestium & pileorum conficiunt.

Hæc laus sola S. Crucis est, cujus altera tantum est Umbra: ò quàm benedicit S. Ephrem hom. 3. de S. Cruce, *Cruz cibus est esurientium, fons sitientium, nudorum tegumentum: ò ineffabilem atq; immensam benignissimi Dei bonitatem, qui tot & tanta bona per crucem generi humano donavit, gloria ipsius benignitati, & adoratio, atq; imperium in sempiterna secula.*

Uterius pergit in Laudibus Sanctissimæ Crucis S. Chrysostr. hom. 4. de cruce; *Si nosse desideras virtutem Crucis, audi. Cruz est spes Christianorum, Cælorum dux, claudorum baculus, Consolatio pauperum, periclitantium Portus Tribulatorum requies, scutum perpetuum, adversus demones triumphus: verè (f)*

*Cruz fidelis inter omnes
Arbor una nobilis,
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, germine.*

Cunctis accidet, quod arboribus circumstantibus in India (g) *Gariophylum Regium*, qui solum nascitur circa Amboinum, Ternate, & Tidor, coram quo cæteræ circumstantes, quando hic flores emittit, sese curvant &

(a) Seyfrid. Benzo. Dapper. (b) S. Leo Serm. 8. de Pass. D. (c) Maphæus. (d) Pigafeta. (e) Boterus. (f) Eccl. in bym. (g) Seyfrid in medulla.

erant
e. (d)
r. (e)
foliis
& pi-
cujus
quam
de S.
fons
m: o
vivi
bera
glo-
ria
San-
m. 4.
atem
mo-
bus,
ntium
atum
tiam

vant, & velut honorem regum de-
ferunt.

In consideratione harum qualita-
tum exclamat Bernardus ser. 28. *O
verè cœlestis Planta, pretiosior cunctis,
Sanctior universis, ò verè lignum vite,
quod solum fuit dignum portare Jesum
salutis fructum; digna ergo Coronâ
& Imperio, digna, . antequam om-
nes reliquæ sese incurvent, & ado-
rent fructum ejus; & hoc ex præro-
gativa triplici.*

Estq; Titulus primus ad Coronam
quia sanguine Christi est tinctâ, A
membris ejus sanctificata, cui ipse
Filius Dei humeros suos subjecit.

Vigorem & gratiam omnem à Ro-
re & Pluvia accipiunt arbores, sed
Cruz Christi gratiam & virtutem
imbibit à Sacro sancto sanguine Sal-
vatoris, quo tota tinctâ est & irri-
gata: Verè beata Arbor, cujus bra-
chiis pretium pependit Sæculi.

O quanta tibi gratia facta est Ar-
bor Sanctissima! Magna quidem
gratia contigit Præcursori Baptistæ,
qui verticem Christi Jordanis meru-
ruit tingere lymphâ.

Magna gratia facta Judæ, cui non
denegatum labia labjis apprimere
Christi. (a)

Maximâ gratia facta Joanni, (b)
cui in cœna datum recumbere super
pectus Domini.

Maximâ gratia facta Petro, (c)
quem jam jam mergentem dextera

Christi erexit & è fluctibus maris e-
duxit.

Magna gratia facta Magdalenzæ,
(d) cui misericorditer pedes suos Do-
minus unguendos & deosculandos
præbuit.

Sed tu, ò Cruz, omnia & singula
membra Christi attigisti, Te Te am-
plexus est ambobus brachiis, te hu-
meris suis portavit ad montem Cal-
varizæ, in te extendit manus & pe-
des suos clavis terebrandos: Te san-
guine suo & lacrymis asperfit, & ul-
timum deniq; spiritum cum clamo-
re valido tibi impressit.

Verè *Arbor decorâ & fulgida orna-
ta Regis purpurâ, (e) dignâ tam San-
ctâ membra tangere.* Hinc (f) Eccle-
sia in Parasceve canit, *Ecce lignum cru-
cis, in quo Salus mundi pependit! Veni-
te adoremus.*

Hinc etiam Justinus in Apologeti-
co scribit, *magna vis & dignitas* **†** *cui
ipse Dominus humeros subjecit.*

Omnes reges terræ Christo colla
sua subjiciunt, & sub eo curvantur,
qui portant orbem terræ, at Christo
Cruz dominatur, huic soli subjecit
humeros, hanc solam amorosè am-
plectitur, & in ea expirat.

Titulus alter ad Coronam est, quia
à ligno regnavit Deus & in eo tri-
umphavit. Fatetur hoc expressè (g)
Ecclesia canens, *O Cruz Ave super o-
mnia ligna Cedrorum: tu sola excel-
sior, in quâ vita mundi pependit, in qua*

O 2

Christus

(a) Luc. 22. 48. (b) Joann. 13. 25. & 21. 20. (c) Marc. 14 31.
(d) Luc. 7. 39. (e) Eccles. in hym. Vesper. (f) Eccles. in Offic. Parasce.
(g) Eccles. in Offic. S. Crucis.

Christus triumphavit, & mors mortem superavit.

Hinc Augustinus ait, (a) *domuit Orbem non ferro sed ligno.* Hinc & Chrylſtomus ait, *Crux ipsa regni inſigne eſt, & propterea Jeſum Regem appello, quia video Crucifixum.* Maſenius in f. S. Crucis.

Coronam non ſemel Chriſto, & Regnum Judææ obtulere Iſraelitæ, at ſemper, ubi cognovit quod venturi (b) eſſent eum rapere & facere Regem, fugit in ſolitudines, & in cavernis montium ſe abſcondit: Ubi verò levatus eſt in crucem, titulusq; regius *I. N. R. I.* ſuper caput ejuſ fixus, promptiſſimè illum admittit; oſtendens ex throno Crucis regnum ſe auſpicaturum: quod adverſus latro mox clamavit ac primam regiam gratiam poſtulavit, (c) *Domine memento mei cum veneris in regnum tuum*, moxq, audivit aſſenſum Regis, *hodie mecum eris in Paradifo* (d)

Si benedictum eſt lignum, per quod fit Juſtitia Sap. 14. quantã benedictione conſignatum erit lignum Crucis, (e) per quod facta eſt miſericordia? *per lignum ſervi facti ſumus, & per crucem liberati ſumus: Fructus Arboris ſeduxit nos. Filius Dei redemit nos*, Unde ſubdit Bernardus: (f) ſi te Regem, o Jeſu, quæro, circuire poſſum Cœlum & terram, mare & aridam, & nunquam inveni te, niſi

in Cruce; Crux thronus tuus eſt; ibi dormis, ibi paſcis, ibi cubas in meridie, quem thronum conſiderans S. Auguſtinus tract. 17. in Joan. ait, *Grande ſpectaculum, ſed ſi ſpectet impietas, grande ludibrium, ſi pietas, grande myſterium; Si ſpectet impietas deridet regem pro virga regni, lignum ſai portare ſupplicii; ſi pietas, videt Regem bajulantem lignum, quod fixurus erat aliquando in frontibus Regum.* Unde in Pſal. 44. ait, *attende gloriam Crucis Chriſti, jam enim in fronte Regum Crux illa fixa eſt, cui inimici inſultaverunt.*

Laus tertiã & Titulus ad Coronam eſt, quia Crux Chriſti nunquam putreſcet, ſed in diem Judicii reſervabitur: (g) Hoc enim ſignum erit in Cœlo, cum Dominus ad judicandum venerit Matth. 24. & hoc quidem ad conſolationem juſtorum, & ad terrorem impiorum, ut ait Chryſoſtomus hom. 1. de Cruce. Sententia eſt communis. ita Waldenſis tom. 3. de Sacrament. tit. 20. cap. 198.

Paulus de palatio in Math. Cornel. Chryſoſt. hom. de Cruce & Latrone.

Auguſtinus & Cyrillus Cathec. 15. imò 3. poſteriores, teſte Cornelio, docent hanc ipſam crucem ab Angelis, ante Judicem præferendam. Auguſtinus Serm. 130. *præcedet exercitus Angelorum, qui Signum illud, id eſt*

(a) S. Aug. in Pſal. 54. (b) Joan. 6. 15. (c) Luc. 23. 42. (d) v. 43.
(e) Eccleſ. in Exalt. S. Crucis. (f) Bernard. Serm. de paſſ. Domini.
(g) Eccleſ. in Offic.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quantum nunc ea sit exaltata; quomodo coram ea omne genu curve-
tur, cœlestium, terrestrium & infer-
norum; ah quanto cum ululatu cla-
mabunt hi miseri, heu nos insensa-
tos! qui Crucis honorem æstimaba-
mus insaniam, & finem illius sine ho-
nore; ecce quomodo in cœlis nunc
rutilat & triumphat; ò nos miseros
& insensatos! pereat dies, in qua na-
ti sumus, pereat nox, in qua concepti
fuimus.

Exultabunt è contra Iusti & læta-
buntur in aspectu hujus signi ama-
bilis, quod omnem lacrymam ab-
sterget ab oculis eorum.

Ultimò demum & ipse Christus
calculum ad coronam, Sanctissimæ
Cruci visus est dare, dum libentius
in brachiis Crucis, quàm in amplexu
dilectæ Matris inclinato capite mori
voluit, Sacræ Crucis tanquam instru-
mento salutis, (a) quo salutem ope-
ratus est, in medio terræ ultimum
honorem profundâ inclinatione ca-
pitis exhibens, & eam Reginam ar-
borum constituens.

Ave ergo millies Crux benedicta!
mille osculis suavianda, mille sacris
amplexibus stringenda, mille mille
laudibus & præconiis deprædican-
da; ad te anhelare est pietas, te fer-
re est gloria, in te mori est consola-
tio & salus.

Totus orbis, ut ait (b) Rabanus
Episcopus Moguntinus, te ò Sanctissi-
ma Crux beatificat, te Cœlorum ag-
mina collaudant, coram te genua

flectunt Reges & Principes: O Crux
pretiosa! tu excelsior es Cedris Li-
bani, dignissima Coronâ & Imperio,
quod doctè innuit Calixtus III. Pa-
pa pingens in Symbolo suo Crucem
super tiaram Pontificiam, cum in-
scriptione *Omnes Gentes servient ei.*

Optimè ergo hodie S. Ecclesia
cum exultatione & gaudio Inventio-
nem Crucis celebrat, per quam no-
bis Porta cœli est referata, per quam
Chirographum peccatorum nostro-
rum est delatum, per quam salus per-
dita est reparata.

Gloriemur ergo hodie Fratres in
Cruce Domini nostri Jesu Christi, in
qua est vita, salus & resurrectio no-
stra, per quam salvati & liberati su-
mus.

Sed heus boni Viri, æq; Cruces
Spirituales, quas vobis Deus immit-
tit, sunt honorandæ ac ipsissima S.
Crux; quia eadem virtus illis à Deo
est indita, æq; participant, de passio-
ne & cruore Domini æq; sunt Cla-
vis Cœli, æq; hæ magni ac illa sunt
æstimandæ, æq; patienter ac illa à
Domino, nostris humeris ferendæ,
æq; ac illa ardentè desiderandæ,
æq; cum gaudio ac illa acceptandæ,
Turpe enim est si ad Crucem feren-
dam cogendi simus, & angariandi,
ut Simon Cyrenæus. (c) Salutan-
dæ illæ potius cum Andrea sunt de
longè, ac in quacunq; tribulatione di-
cendum, *Salve Crux pretiosa.*

Si morbo tentaris dic à longè, *Sal-
ve Crux pretiosa.*

Si calum-

(a) *Psal. 73. 12.* (b) *Raban. de laude Crucis.* (c) *Marc. 15. 21.*

Si calumniâ appeteris, si in fortunium pateris, si damnum incurris, semper cum Andrea de longè clama, *Salve Crux pretiosa, diu quaesita ardentis animo concupita.*

At teste Thoma de Kemp. l. 2. c. 12. durus multis videtur hic sermo, abnega te met ipsum, & tolle Crucem tuam & sequere Jesum, sed multò durius erit audire illud extremum Verbum, (a) *discedite à*

me maledicti in ignem eternum, qui Sanctissimam Crucem inhonorastis, & Cruces, quas humeris vestris injeci, portare nolulistis; ò quàm benè citatus Author scripsit, 2. c. 11. habet Jesus nane multos amatores regni sui coelestis, sed paucos bajulatores suæ Crucis. Concludo ego sermonem cum illo, & omnibus inculco, quid times tollere Crucem, per quam itur ad regnum & requiem eternam.

(a) *Matt. 15. 41.*

n in.
o no-
si fu.
i Deo
i sent
inda,
andi,
ano-
it de
Sal-
lum.

IN FESTO S. ANTONII DE PADUA.

Viderunt Insulæ & timuerunt, extrema terræ obstupuerunt, Isa. 41.

Quis mihi tribuat, ut sonorus hodie existam Tubicen ac intenso tubæ meæ clangore, ad solemnitatem B. Antonii celebrandam, universum quâ latè patet convocem

Orhem! ad normam illam, quâ Germaniæ decus Athanasius Kircherus, in monte S. Eustachij ad vesperam cunctos circum circa adjacentium pagorum inquilinos, ad aliquot miliaria distantes Tubo suo acustico velut

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

bes & Emporia, quem dicunt homines esse Antonium?

Audio vos uno ore respondentes iisdem verbis, quæ olim Petrus Damiani de SSmo. Episcopo Nicolao protulit: (a) *Glorificatur in Mari, laudatur in terra, in omnibus periculis invocatur, miracula ejus per totam latitudinem mundi diffundantur.* Optime respondistis: sed non contentor hoc responso, particularia enim judicia exposco.

Age Ulyssippo Urbs regia, Metropolis Lusitaniæ, quæ primam vitalem auram Antonio dedisti, quid censes de Antonio? quem dicunt homines esse Antonium? quem nam titulum honoris eidem tribuis?

Audire mihi videor ab hac Urbe regia, voce lugubri reponi sequentia.

Nunquam credidissem Antonium meum adeo immemorem futurum Matris ac Nutricis suæ, ut eâ derelictâ, nomine Ferdinandi deposito, in peregrinis oris, preto sanctissimorum Ascetarum, consortio sanctitatem inquireret, alienas terras beneficiis ac portentosis miraculis impleret, natali solo, matre & fratribus suis derelictis: sed quia vocantem Deum est securus, patienter hæc fuere toleranda.

Gaudet nunc mater Ulyssippodeam grandi filio, cui magni Thaumaturgi nomen ingentia per orbem peperere prodigia.

Latatur & gratulatur sibi vita m

dedisse Antonio, qui centenis alis, imprimis verò parenti suo vice alterâ vitæ prolongavit flamina, admirandâ postâ per millena milliaria Ulyssipponem ex Italia ministerio Angelorum momento delatus, ubi desperatam Genitoris sui causam non solum defendit, sed intentatum jam acinacem à jugulo ipsius avertit; ac mox hoc pietatis officio perfunctus eodem temporis articulo priorem in Italiam viam relegit, corona quercinâ veteri Romanorum more coronandus, quia non civem, sed Genitorem ipsum à morte servavit: Uude Titulum ei tribuo novi cujusdam Habacuc, qui, uti ille ex Judæa repente in Babylonem est raptus, ac fame jamjam pereuntem Danielem servavit, ita & ipse à parentis cervice mortem præsentem evertit.

Vera dicit civitas regia: actum fuisset de optimo parente, nisi in tempore periclitanti subvenisset Antonius.

Quæstoris regij officium gerebat Parens, homo antiqui moris, qui itendidem iis, qui aulicis muneribusungebantur; aliquid vel de suo petentibus, vel mutuum rogantibus, ex ære publico depromebat non petito chyrographo, quo fidem accepti facerent; cum vetò rationes dati acceptique urgerentur, pernegarunt illi quidquid sibi datum. Vir innocens ergo humano nudatus præsidio ad divinum confugit, Illuxerat jam

(a) Bernardus serm. 2. de S. Nicolao.

rat jam dies 5. decretoria, quâ Antonij Pater à Senatu regio repetundarum postulatus comparere jussus est in judicio; quo se verteret miser omni cautione & syngraphâ destitutus? dum ita consternatus hæret; necquid respondeat habet: Ecce vir religioso habitu venerandus ingreditur, ac torvo supercilio præsertes intuens; nominat diem; horam, locum, monetam accepti ab illis argenti, fraudes manifestat; & minas intentat Numinis: obriguere ad inopinatum causidicum ministri regij, moxque datis syngraphis accusatum judicio liberarunt. Nec hoc satis:

Duplicavit Antonius beneficium, quando eidem suæva calumnia oppresso suppetias æquæ mirando prodigio tulit Homicidium quidam sicarius patrârat memorata in Urbe, ac ut crimen lateret, cadaver in hortu parentis Antonij contiguo inhumavit: rumor spargitur crimen ad ædium illarum dominum pertinere; subornantur falsi testes, habetur fides mendacio, capitis damnatur iterum innocens pater: re pridie divinitus intellectâ Antonius à Superiore licentiâ petitâ quasi tantisper in apicium prodeundi repente velut alter Habacuc Patavio Ulyssipponem iterum deportatur, præfectum rerum capitalium convenit & obtestatur, ne insonti sanguine manus com naculet, in signum innocentiae ex t imulo occisum ad vitam revocet, qui ubi testimonium innocentiae reddidit, mox absoluto à vinculis patre Patavium rursus revectus

est in cœnobiâ Ribadeneira. Surrus. Pexenfelder historia duodécima. Vivat Igitur Antonius novus Habacuc, veredario celeriore usus, quam ipse Phœbus.

Quid tu docta Conimbria, sedes sapientiæ & scientiarum ais? quem dicunt homines esse Antonium? Respondet illa experta sum Antonium omni tempore morigerum discipulum, devotissimum ac religiosissimum in Asceterio S. Crucis: instruxi illum liberalibus disciplinis instillavi illi pietatem cum scientia SS. rum, sed non arriserunt ei epomides doctorum, vel mitræ Abbatum, ad altiora aspirabat mens Antonij: nam quamprimùm intellexit quinque S. P. Francisci Aseclas Marochij in Africa ob prædicationem Evangelij à Barbaris funestâ morte interemptos, ac sacra eorum pigora plurimis miraculis jam clara à Serenissimo infante Petro Conimbriam adducta, ita sacro desiderio Martyrij exarsit, ut multis lacrymis & precibus à Præiato suo obtentâ licentiâ mox habitum humilem B. Francisci suscepit, ac paulò post fundendi sanguinis pro Christo avidus trans mare ad Africæ littora abnavigavit, nullis adhortationibus amicorum, cœptum ejus iter retardare valentibus, in quò itinere teste Rudolphio non alia suspiria, die noctuque audiebantur, quàm, misericors Deus, quando præstabis mihi, ut licitori ferire prærato, poplites meos flectam: putasne videbo, putasne experiar aliquâdo, quod

totis præcordiis concupisco !
 Hinc titulum ei assigno Martyris
 in desiderio , ac eum SSmo Martino
 Pontifici æquiparo ; cui æque acula-
 mari potest quod Martino , O sanctis-
 sima anima , quam etsi gladius perse-
 cutoris non abstulit , palmam tamen
 Martyrij non amisit . Vivat ergo vir
 desideriorum Antonius , cui non vo-
 luntas Martyrio , sed voluntati Mar-
 tyrium defuit .
 Fare & tu Messana : quid ais de An-
 tonio ? Respondet illa : stitit quidem
 ventis contrariis ex Africa pulsa na-
 vis ad portum meum , Antonium ,
 se ægrum , debilem , & afflictâ va-
 letudine : cum charitate sulcepi eum
 nec aliud de eo habeo dicere , quam
 fuisse in patientia joboparem , in hu-
 militate verum Minoritam . In te-
 stem adduco refectorium Messanen-
 se ; in quo cum Antonius totus in-
 nocens à P. Quardiano asceta nimi-
 um rigido , ob culpam quam non ad-
 miserat ; acriter esset correptus , ita
 humili & patienti animo correptio-
 nem pertulit , ut nec minimo ver-
 bulo excusationem ullam prætende-
 ret , multò minus contradiceret : in
 cujus humilitatis signum locus , ubi
 in genua procubuerat Antonius nulla
 ratione lapide firmari imposterum
 potuit , unde in hodiernum diem ad
 perpetuam humilitatis memoriam
 locus lapide vacuus clathris ferreis
 est obductus , simile quid præferens
 vestigiis impressis in monte oliveti .
 Abraham de S. Clara in Juda f. 325 .
 Interi cum à me discederet Antonius

litteris ejus dimissorialibus nil aliud
 inscripsi , quàm quod , *Pius prudens ,*
humilis , pudicus , sobrius , castus fuerit
& quietus .

Triumphet ergo in gloria Anto-
 nius humilis Minorita . Ita .

Audiamus quid Æmilia de Anto-
 nio dicat : quem dicis fuisse Antoni-
 um ? Respondet illa , à Fratre Grati-
 ano redeunte à capitulo generali re-
 commendatus est mihi Antonius ,
 recepi eum cum gaudio , paulòque
 post transmisi eum ad horridam ere-
 mum S. Pauli , experti sunt inibi in
 Antonio antra & Icopuli novum in
 vigiliis & precibus Hilarionem &
 Macarium : in silentio Agathonem
 & Pachomium : in contemplatione
 Stylitam & Arsenium : in p̄upertate
 & Bessarionem & Alexium : in casti-
 gatione corporis Paulum & Hierony-
 mum : in jejuniis denique & abstinencia
 novum Johann. Baptistam ita e-
 nim carnem jejuniis , abstinentiâ vi-
 giliis & precibus afflixit Antonius ,
 ut horâ refectionis instante , nutan-
 te præ nimia imbecillitate gressu ,
 seipsum interdum vix sustentare pos-
 set , utique in veritate verba psalmi
 centesimi octavi usurpare valens ,
 (a) *genua mea infirmati sunt à jejuniis* :
 Unde illum comparat Paulus castigantem
 corpus suum & magno illi Joanni
 Baptistæ , de quo Evangelium ait
 Math. c. 11. erat (b) *joannes non man-
 ducans neque bibens* .

Et quid tucenses Forum Livii de
 Antonio verbo dicam : absque lucer-
 na Diogenis , deprehendi ego luce
 clara

(a) Psal. 108. 24. (b) Luc. 7. 33.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

, fere pisces, attonita erigentes capi-
 , ta, ac caudis applaudentes Concio-
 , natori sacro, nec prius se sub undas
 , condidère, nisi postquam extentâ
 , manu benedixit illis Antonius: Viso
 , tanto prodigio mox & capita sua
 , submisère, ac victas manus dedère
 , perfidi hæretici, impia soboles Be-
 , rengarii. Triumphat ergo Antonius
 , utpote

*Orpheus in silvis, inter delphinos
 Arlon.*

Quid tu septicollis Roma censes,
 quem dicunt Romani esse Antonium?

Respondet Roma, renovata Apo-
 , stolorum tempora ego experta sum
 , in Antonio, dum Apostolorum mo-
 , re in Pentecoste variis linguis loque-
 , batur magnalia Dei: nam B. Viri
 , linguam ita instruxerat gratia Spiri-
 , tus S. ut licet suo idiomate loque-
 , retur, at tamen Itali, Galli, Germa-
 , ni, Angli, Græci, Poloni, cæteræque
 , nationes, velut nativâ suâ linguâ
 , loqueretur, intelligerent.

, Unde non opus est, ut novo titulo
 , sanctum condecorem, cum id abun-
 , dè præstiterit Gregorius Nonus,
 , Summus Christi in terris Vicarius
 , *ARCAM TESTAMENTI* eum nuncu-
 , pando.

Supra modum contentasti me sep-
 , ticollis Roma Elogio hoc in Antoni-
 , um collato, Titulus enim hic adeo
 , grandis & nobilis est, ut nulli hæc-
 , nus Sanctorum, nisi soli cælorum Re-
 , ginæ sit attributus ab Ecclesia, dum
 , in Lauretanis Lytaniis salutatur,

Fœderis Arca ora pro nobis. Licebit
 ergo & hodie nobis cum iubilo hoc
 titulo salutare Sanctum, ac dicere,
*Sancte Antoni Fœderis Arca ora pro no-
 bis.* Vivat arca hæc benedicta, & be-
 nedicat nobis, sicut benedixit domui
 Obededon; (a), econtra confundan-
 tur & erubescant cuncti irrisores,
 Viri Bethsamitæ.

Adesto Verona, da gloriam Deo &
 Antonio: ediffere quem dicunt ho-
 mines esse Antonium? Reponit illa,
 sileat Carthago Hannonem, qui pri-
 mus domitum Leonem generosâ ma-
 nu circumduxit,

Taceat Nursia Florentium Mona-
 , chum, qui pro tutela gregis non alium
 , opilionem, quam prægrandem ursum
 , adhibuit, statâ horâ pecus ad pascua
 , educentem ac reducentem. (b)

Sileat Ægyptus Abbatem Helle-
 , num, qui Crocodilis pro navi ulus
 , rapidos fluvios cum sarcina sua trans-
 , fretavit. Marulus l. 4. c. 5.

Domitores quidem hi extitère be-
 , stiarum: at ad Antonii verba cicurata
 , est bestia lævior Leone, crudelior ti-
 , gride, rapacior lupo, ferocior urso,
 , monstrosior Crocodilo: Portentum
 , scelerum, sentina iniquitatis, invisus
 , terræ, exosus cælo Ezelinus, famosus
 , à vitis, execrabilis ob feritatem, no-
 , tus à rapinis & libidine, detestabilis
 , ob tyrannidem.

Hoc monstrum, quod nemo cicu-
 , rare poterat, vidit & obstupuit Ver-
 , na. ultrò ad genua Antonii prostra-
 , tum. Cum enim quadam die Vir San-
 , ctus

(a) 2. Reg. 6. 12. (b) S. Greg. in dial.

Etus misertus tot cædium, audientiam à facinoroso Ezelino impetrâset; sine ambage, & absque fumo verborum eum est aggressus.

Quousque rabide canis ac Tyranne scelestissime desæviet mucro tuus, ac tingetur sanguine innocentum? ut qui unâ die ad 11000. infantium Paduanorum barbarie inauditâ trucidari fecisti? an nondum cernis cervicibus tuis incumbentem furorem Domini? respisce ô monstrum scelerum, & age pœnitentiam, si fortè misereatur tui Dominus.

Obstupuit ad liberam objurgationem istam tota adstantium caterna, nilq; exspectabat, quàm ut Antonius novum funus adderet, reliquis; sed præter omnem exspectationem tigris hæc est cicurata, ac agni instar in genua procidens, cingulumq; Viri Sancti collo suo circumponens veniam est deprecata, ob enormia scelera condignam spondens pœnitentiam.

Hinc pro Elogio merito Titulum ei tribuo Zelosi Eliæ corripientis impium Achab, (a) aut Leonis Magni, (b) qui Tigridem illam terribilem Hunnorum Regem Attilam, tota obstupescente Româ suis pedibus adstratum vidit ac perdomuit.

Monstrorum ergo domitor manet Antonius.

Et quem tu Antonium esse dicis Regia ac grandis Civitas Neapolis? quis tibi videtur esse Antonius? Audio respondentem ac dicentem: Titulum alium non attribuo Antonio,

quàm quod similis existat Angelo illi Apocalyptico c. 1. cui datæ sunt claves mortis & inferni.

Monstravit id abundè Neapoli anno 1632. 4. Julii. Erat Neapoli Vir potens, qui inter alios censuum debitorum quendam habebat Villicum è pagò Nicera, haud ita procul à Civitate Neapolitana, ac ignivomo illo monte Vesuvio distante.

Villicus ergo hic, cum statuto quodam tempore ingenti labore comparatam pecuniam Domino persolvisset, nullam tamen ab eo apocham obtinere potuit, jussus solo verbo Nobilis esse contentus.

Paucis post annis Domino vitâ functo hæredes Colonum alterâ vice ad solutionem adigunt, quia verò defectu apochæ solutionem à se factam contestari non poterat, neque dicenti fides adhibebatur, in maximas conjectus est calamitates & ærumnas: humano ergo destitutus auxilio, mœrore plenus ad Conventum FF. Franciscanorum Sancti Laurentii se contulit Neapoli: Guardianum evocat, miserrias aperit, ac quædam sacrificia in honorem S. Antonii exposcit, quæ & obtinuit, ac præsens devotè audivit, dum ita desolatus, in Antonii tamen confidens patrocinio domum repetit, in via Vir quidam habitu Franciscano ei se associat, ac amicâ salutatione peractâ causam mœstitiæ exquirat, mox bono animo esse jubet, ac secum ad montem Vesuvium deducit: eò ubi perventum, pede terram pulsat

(a) 3. Reg. 21. (b) Breviar. Rom. 11. April.

pullat ter Antonius : progreditur mox dæmon ex flammis Vesuvii, quem Sanctus interrogat, num quendam Virum talis nominis in ardenti suo spelæo contineat? respondet affirmativè dæmon: affer ergo illum huc, inquit Antonius, qui paulò post adductus comparuit.

Inquirit ex eo Sanctus, cur Colonia huic legitimâ solutione præstitâ apocham non tradidisti? Resp. ille horrendo ululatu ob hanc aliasque à me exercitas injustitias justo Dei judicio nunc æternas pœnas sustineo: subjungit Antonius, Tu ergo apocham trade, ne ulterius à tuis gravatur hæredibus. Quibus dictis mox dæmon scribendi exhibuit instrumenta, damnatus verò apocham conscripsit ac subscripsit. Datum in monte Vesuvio 4. Julii 1632. subscribere itidem protestibus coacti sunt & alii 2. damnati ad hoc ex monte educti.

Obtentam apocham tradidit. Clienti suo Antonius, quærens, num illi jam satisfactum? ubi ille humili cum gratiarum actione annuit, subito Antonius disparuit: Colonus ergo spe plenus cum de monte descendisset, remq; Neapoli Guardiano indicasset, isq; quid actum Episcopo & Inquisitori retulisset, citati sunt ab his hæredes, ac cum rationum libris à defuncto Nobili relictis adesse sunt jussi: Inde apocha cum aliis scriptis collata, decreta fuit convenire omnimodè manui Nobilis: in cujus rei memoriam apocha ibidem adhuc asservatur, ac interdum ostenditur. Ita refert F. Pa-

cificus Beutgen in fasciculo gemino Miraculorum & Pietatis in S. Antonium fol. 75. Manet ergo, Antonium esse stupendum illum Angelum, habentem claves mortis & inferni.

Et quid tu ais Urbs Lemovices? quem dicunt esse Antonium Cives, tui fidei heterodoxæ, quos ad caulam Ecclesiæ portentosis signis reduxit Antonius?

Quid dicerent respondet illa: stupent, admiranturque Antonium tanquam hominem cælo lapsum videntes eum ex arida vite recentes botros producere: ad mandatum ejus irrationalia animalia coram Creatore sub speciebus panis recto in genua procidere; absque noxa in testimonium fidei veneno tinctos cibos sumere, Bufonem portentosâ metamorphosi in pinguem capum transformari, hinc uno ore clamant, *nemo potest hæc signa facere, nisi Deus fuerit cum eo*, Joan. 3. Thaumaturgop. oin- dè Gregorio similem prædicant, imò prisca miracula Exodi c. 9. renovata clamant: Nam dum in patenti campo Incolis Burgenfibus aliquando concionaretur, densissimis nubibus cælum cœpit obduci, ac tonando, fulminando metuendam tempestatem minitabatur; populus turbine tenebroso perterrefactus cœpit tumultuari, fugere ac tecta, quibus se ab imminente tempestate defenderet, inquirere. Antonius diaboli technas advertens, spe nixus in Domino, jussit populum sistere, vaticinatus, nec à minima gutta molestias infe-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

1. **vela**, priusquàm ea in Brasiliam tenderent, arcem quandam Lusitanorum in Africa ad promontorium candidum sitam deprædati sunt, jugulatoque Præfecto cum militibus, mœnia ad terram dejecere, nec hoc contenti templum quoque, altaria, imagines, ac quidquid religiosum ac sacrum erat, sunt demoliti, servatâ duntaxat ad ludibrium S. Antonii statua, quam ubi in navem primariam recepere, mox contumeliosè gladio accinctam, sclopo oneratam ac mille convitiis illusam per contemptum de genibus rogârunt, suam ut navem ad portum Bajensem feliciter perducatur: at brevi ultrix Dei manus adfuit, ac fœdâ tempestate universam classem, huc illucque disjecit, ita ut binæ solum naves oram Bajensem attigerint, quarum tamen prior in conspectu portûs aquis hausta, altera verò, qua divi Antonii statua vehebatur, ut prius ridendo postulârunt, hæretici, paulò post Bajam est perducta: veriti verò sua ne pateret impietas, imaginem truncatam ac mancam in mare præcipitem dederunt, sed frustra; statua enim ringentibus inimicis, velut alter Petrus, cum per aliquot dies inter medios fluctus maris, tanquam in solido gradiens velut phantasma à longè ab iuquilinis Bajensibus esset conspecta, ad portum tandem Bajanum exscendit, ac in littore stetit, impietatem Iconoclastarum in se admissam apertè patefaciens: interrogati enim de statua hac, scelus

admissum cum negare non possent, condignas pœnas non multò post dedere. Statuam mox Urbis Præfectus plausu totius populi ac supplicatione Cleri exceptam in Ædem sacram FF. Minorum Ord. S. Francisci honorificè transtulit. Ita ludibrium, quod à Sacrilegis passus erat Antonius, in gloriam transit æternam.

Eusebius Nierenbergius, in historia naturali de statua ambulante cap. 60.

Et cur Antonio Petri secundi titulum non tribuamus, cum in portentis & miraculis eum sit imitatus. Miraculum primum, quod patravit Petrus, fuit persanatio claudi ex utero matris, ante portam speciosam jacentis, quem in verbo Domini salvum & incolumem in pedes erexit: (a) majus quid Petro præstitit Antonius. Nam cum aliquando Ticini præberet aures confitentibus, adfuit & Juvenis quidam, Leonardus nomine, (b) hic cum inter alia peccata se accusasset; quod ex ira Matrem suam pede in terram dejecisset: Antonius enormitatem sceleris arguere volens, inter alia Juveni dixit, pedem hunc pro meritum esse abscissionem. Juvenis ratus, quod Sanctus Pater pro pœnitentia hoc sibi injunxisset, quamprimum domum venit, arreptâ securi pedem ex simplicitate detruncat; fit clamor & concursus vicinæ; Mater irâ fremens, ad Antonium properat, simulque exprobrat, quod causa mortis existat filio; negat ille mansuetè se hoc Juveni imperasse, comitatur

tamen

(a) *Act.*, 3. 7. (b) *P. Sedulius in Vita.*

tamen mœstam & desolatam Matrem ad domum, quam ubi intravit, reperit Juvenem inter dolores mortis jacentem in sanguine suo: in genua ergo sua procumbit Antonius, factaque oratione ad Deum, abscissum pedem in manus sumit, ac cum læso poplite conjungit, protinusque ambo ita fortiter coaluere, ut ne signum aut cicatrix truncationis ullæ fuerit derelictum, apprehensâ igitur manu cum eum elevasset, exiliens stetit Juvenis ambulans & laudans Deum, qui mirabilis est in Sanctis suis.

Triumphâ igitur in æternum Sanctissime Petre secunde, vive in cœlis, floreto in terris, laudes tuas enuntiet Ecclesia Sanctorum: Vive Antoni! Gloria Europæ, Splendor Africæ, Lux Asiæ, Salus Americæ, Gaudium universæ terræ.

Vive nove Habacuc! & sicut periclitanti Parenti in tempore succurristi, ita & ad adjuvandum nos festina.

Vive Martyr desiderio, & vel unicam guttam tui sanguinis nobis instilla, quatenus in amore Dei ita accendamus, ut citius vitam perdere, quam Deum offendere malimus.

Vive humilitatis Magister, Doctor absconditus ac verus Minorita, & fac, ut vestigiis tuis, quæ Messanensi Triclinio impressisti, cum omni demissione & humilitate insistamus.

(a) 2. Reg. 6. 12,

Vive rigidissime Baptista, in Eremito S. Pauli non manducans neque bibens; instrue nos per jejunia & abstinentiam, mortificare carnem cum concupiscentiis suis, ac petulans corpus in servitutem redigere.

Vive nove & dulcis Arion, admirande Thaumaturge, qui per portentosa & inaudita signa contumaces Hæreticos in semitam justitiæ reduxisti; illustra obsecro, & irradia etiam corda nostrorum incredulorum, ut abjectis erroribus ad verum Petri redeant ovile.

Vive zelose Elia, qui marmore durius, ac in sceleribus inveteratum pectus Ezelini, verborum tuorum tonitru perfregisti, age & hodie dirumpe sanctorum indurata corda peccatorum, ut meliora spondeant, & quæ promiserunt, opere exequantur.

Vive Pater Sancte, ad quem divertere, manibusque tractari divinus Pusio non est designatus: age & Jesum, benedictum fructum Mariæ, nobis post hoc exilium ostende.

Vive demum ac vale Arca Testamenti, & sicut illa benedixit domui Obededon, (a) ita & Tu benedictionem suam in nos benignus effunde, cui enim portentosa manus tua benedixerit, erit benedictus.

IN FESTO S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Quis est Hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua, Eccles. 31.

Mortalium studia semper eò collimant, ut portentosa Edificia, magnifica templa, pomposa extruerent Palatia, que velut rara mundi miracula tota obstupesceret, & admiraretur Posteritas.

Ita Posterum Adam post inundationem universi orbis turrim illam cœlis ipsis gemitabundam moliti sunt in Campo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

liaria nocturnis ignibus prælucentem.

Non memoro auream Cyri Regis Medorum domum, quam arte prodigâ Menon alligatis auro lapidibus (a) pretiosis fabricavit, de qua Majolus ait, laquearia ejus fulserunt auro gemmis & margaritis eo ordine, ut totius cœli & siderum ordinem repræsentarent.

Et hæc erant rara illa & stupenda miracula, quæ stolidus celebrabat Orbis, de quibus non aliud dico, quàm quod Martialis. (b)

*Barbora pyramidum sileat miracula
Memphis,
Assiduis jactet nec Babylonæ labor,
Ære nec Vacuo pendentia Mausolea,
Laudibus immodicis Cares in astra
ferant.*

Sileant igitur hæc barbara miracula Orbis, dum hodie vobis Joannem Baptistam *triplex miraculum Mundi*, uti eum Villanova vocat, ob oculos pono,

“Juvenem innocentem & rigidè
“pœnitentem,

“Inter applausus & honores non tu-
“mescentem,

“In aula deniq; versantem, & à ve-
“ritate non aberrantem.

Habebit in eo mundus, quod plus admiretur & obstupescat, quàm in septenis miraculis Mundi.

Salomoni licet Sapientissimo tria tamen erant cognitu difficilia, & quartum penitus se ignorare est professus: (c) *Viam Aquilæ in cœlo, viam colubri in Petra, viam navis in medio mari, & viam viri in adolescentia sua*; difficultatis hujus rationem dat Ambrosius, dum ait, (d) lubricæ sunt & perplexæ viæ Juventutis, labyrintho similes, in quo mille meandros, gyros & errores est invenire, beatus cui Ariadne filium porrigit; vix inter millenos est unus, quem Minotaurus non discerpat.

Miramur plurimum Hilarionem sexto decimo ætatis anno; Paulum verò primū Eremitam decimo quinto ex hoc labyrintho evasisse incolumem, atq; Aegypti solitudinem intrasse; miremur & magis obstupescamus Joannem, dum vix terræ nascitur, & jam ad cœlum anhelat, dum vix mundum aspicit, & mox vanitatem ejus despicit, dum quinque annorum parvulus, relictâ paternâ domo, spretis divitiis, repudiatis illecebris, mundo valere jussu solitariam vitam in deserto auspiciatur, uti de eo Ecclesia canit. (e)

*Antra deserti teneris sub anis
Civium turmas fugiens petisti
Ne levi posset maculare vitam
Crimine lingua.*

Unde exclamat Bernardus, (f) *mira rerum conversio, hominem vix mundum*

(a) Majolus in Canicul. (b) Martialis. de Amphitheat. Domit. (c) Prov. 30. 18. (d) S. Ambros. in obitu Valentiniani. (e) Brev. Rom. in Offic. Fest. (f) S. Bern. Serm. de Nat. 40.

*dum ingressam, mundi fugere consortium, & seculi cupiditates non solum obli-
visci, sed nescire.*

Adeste, & mente mecum parumper in solitudinem concedite; cernite ibi puerulum inter scopulos hærentem, ac in Dei laudes intentum: cernite ut innocens corpus in utero matris jam sanctificatum alterat, dum nunc frigore congelantur, nunc è contra calore solis aduruntur teneri ipsius artus; dum nudj pedes hinc lapillis, inde veribus sauciantur. Cernite! vestem ei præbet aspera & hirsuta pellis cameli; innocentes lumbos cingit zona pellicea: habitatio ejus sunt excavati scopuli & antra ferarum; deliciae & mensa regalis locustæ & mel silvestre; potum præbet fluentia Jordanis, Lectus est terra, cervical saxa, scoii ipsius feræ & gementes turtures.

Ecquæ amabo sunt tua scelera Puffio sanctissime? quamnam petulantiam castigat asperitas cilicij? quodnam scelus expiat jejunium tuum perpetuum? Respondet pro Joanne Ecclesia, dum canit. (a)

*Antra deserti teneris sub annis
Civium turmas fugiens petisti
Ne levi posses maculare vitam
Crimine lingua.*

Ah quam confundunt nos senescentes in delictis nostris prima, eaq; tam aspera rudimenta Joannis, heu quan-

tum jejunia ipsius gulam & ebrietates nostras damnant, heu quantum asperitates ipsius lascivias nostras pungunt; vivebat ille more concharum nutritus solo rore Cœli; & nos peccatores insensati, qui sicut aquam, sic iniquitatem bibimus, pro palmaribus nostris peccatis refugimus castigare sceleratam nostram carnem, aut in levitatem redigere, condignas & meritas pœnas de ea sumere! heu quantum distamus à Joanne! merito proinde nobis socordiam nostram exprobrat Bernardus, dum ait, (b) *considera* (peccator impie) *hominem Angelico promissum oraculo, conceptum miraculo, sanctificatum in utero, & novum in eo pœnitentiæ admirare fervorem*: Signum quidem nullum legeris fecisse, sed ipsa tua Juventus innocens ita austerè habitata signum sufficiens erat, quod milites è castris, cives ex domibus, Phariseos ex templo, totam deniq; Solymanam ad Jordanis ripas excivit.

Quod olim ad conspectum decidentis de cœlo manna obstupefacti exclamarunt Israelitæ, (c) idem ego Joannem in applausu & honore constitutum, humiliter tamen de se sentientem considerans reiterare cogor ac exclamare *Manhu!* quid est hoc? quid enim mirabilius honorari, & non elevari, coli, & non extolli, cum expressè (d) B. Thomas de Villanova fateatur, *Nemo est, quem dulcedo hæc non tangat*; Mel enim quod-

(a) *Brev. Rom.* (b) *S. Bern. serm. in Nativ. S. Joan.* (c) *Exod. 16, 45.* (d) *B. Thom. à Vill. nov. de S. Joan.*

dam est honor, & laus humana, quod omnes à vidè lambunt; dulcis est musica adquam aures omnium tinnunt; liquor est gratus, quem cuncti fitiunt, Odor est suavis super omnia aromata, quem universi expetunt, & patulis naribus attrahunt.

Obstupuit Neo - Cæsarea Ponti Gregorium Thaumaturgum montem Ecclesiæ ædificandæ obstantem solâ oratione aliò transferentem.

Admirata est Barcino Raimundum Pennafortium absq; remis & navigio, solo super undas strato pallio mare sulcantem, ac intra 6. horas ex Baleari Insula Barcinonem usq; id est 160. milliaria itineris conficientem.

Consternata est Africa cernens Episcopos in persecutione Wandalarum abscissâ licet linguâ loquentes tamen magnalia Dei.

Obstupuit Babylon tres pueros in fornace ignis ardentis illæsos cantantes & benedicentes Dominum.

Verùm S. Bernardus magis stupet & admiratur hominem honoratum, (a) & tamen humilem, dum ait, *magna proorsus & rara virtus est humilitas honorata*, rarus & insolitus Phoenix; nam sicut impossibile est glaciem ad prunas poni, & non liquefieri, aquam per mineras sulphureas labi, & saporem non imbibere, picem contrectare & non inquinari, ignem tangere & non aduri, ita impossibile esse videtur, audire applau-

sus, & non titillari, laudibus extolli, & aures non tinnire, in honore & respectu esse, & caput non attollere, (b) nam, Augustino teste, *facile est laudem non cupere dum negatur; difficile eâ non delectari cum offertur.*

Tua hæc laus est, ò maxime internatos mulierum, quem stirps antiqua Araonis, non populi ardens studium, non aulae obsequium, non laudum tituli vel minimum in transversum flectere potuerunt; quocunq; oculos levabas laudum tibi occurrebant præconja,

Si sanguinem avitum considerabas, à Regali Sacerdotio originem trahebas; si cognationem Christi eras consanguineus: (c) si Parentem attendebas, erat is Sacerdos Altissimi, justus ante Dominum; si Matrem, (d) erat hæc de filiabus Aaron: (e) si populi affectum; confluebat ad te omnis Hierosolyma; (f) si Aulam Herodis tanquam Prophetam te habebat, si Christum, pedibus tuis adstratum in Jordane noveras; si te ipsum contemplabaris, sciebas te repletum Spiritu S. sanctificatum in utero, nutritum in eremo, Virginem corpore, prophetam Spiritu, Conversatione Angelum, austeritate admirandum orbis miraculum: Verbo, Aula, Urbes Campi, Compita, silvæ ac fluentia Jordanis, nil nisi laudes tuas resonabant, & tamen cunctis his Syrenibus cum Ulyssæ tu aures obturabas tuas.

(a) Bern. homil. 4. super Missus est. (b) S. August. Epistola ad Dioscorum. (c) Luc. 1. (d) Matt. 3. 5. (e) Marc. 1. 5. (f) Matt. 14. 5.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Maximus in oculis omnium, minimus est in oculis suis;

Orara virtus humilitas honorata!
 (a) Unde ait S. August. nullum tantum meritum habuit Joannes, quam de hac humilitate, quod cum posset reputari Christus, confessus est aperte, se non esse Christum: Magnum quidem erat in utero sanctificari, magnum inter miracula nasci, magnum in eremo enutriri, magnum jejuniis & asperitatibus atteri & consumi, at demissio Joannis honores & cunctam gloriam mundi generoso pede calcans palmam de omnibus refert. Et hoc ait Chrysostomus, *fidelis servi officium est, non solum Domini sui gloriam non occupare, sed à multitudine tributam propulsare.*

Ab quam bene ad cor nostrum loquitur (b) Abbas Guericus dicens utinam nos haberemus humilitatem in peccatis nostris, quam sancti habuerunt in Virtutibus suis, majores profecto essemus coram Deo, quam cum magni coram hominibus esse volumus.

Sed ad tertium pergo miraculum, ac ex Jordane ad Aulam Herodis gradum facio.

Si Aulas mihi comparare concessum foret, similes eas esse dicerem templis Aegyptiorum, erant illa structure superbæ, auro incrustata, verum ante ea foris stabat statua Sera-

pidis, digitum ori imponens, & silentium indicens: sic sunt constitutæ Aulæ, quisquis ingredi cupit, digitum ori imponat necesse est; regnant omnes Dii in aulis: Jupiter, Mars, Mercurius, Venus, Pluto, Neptunus, unicus excipitur Veridicus, cui Aulas introire est interdictum: Regibus enim obloqui, idem est ac apibus mel detrahere, & aculeos non sentire, serpentem pede calcare & veneno non aspergi, super carbones ignitos ambulare, & pedes non adurere: Tange montes hos, & fumigabunt: Testantur hoc abunde Eliæ fuga, Jeremiæ compedes, Danielis lacus, Isaïæ terra, Zachariæ denique sanguis innoxius ad ipsum altare effusus.

Tanges montes hos & fugiunt.

Videamus AA. quomodo & hoc in passu se gesserit Joannes.

Erat Joannes in Aula Herodis notus omnibus, singulis charus ac Venerabilis: (c) *Herodes enim metuebat Joannem, sciens eum Virum justum & Sanctum &c. Et audito eo multa faciebat, & libenter eum audiebat.* Accidit interea, ut Rex Uxoris suæ pertæsus, alterius captus amore, fratri suo Philippo raperet Uxorem: accendit injustum facinus Zelum & justam bilem in Joanne, unde omni adulatione sepositâ Aulam Herodis ingreditur

(a) S. August. Tractatu 4. in Jo.
 (c) Marc. 6, 20.

(b) Guericus Abb. Serm. 1. de purif.

ingreditur, ac torvo supercilio ore liberrimo intonat, (a) *non licet tibi habere uxorem fratris tui.*

Quid agis Joannes? quid moliris? quis es tu, qui clamas & inquietas regem? an nescis, Reges Leges condere, sed nolle ijs obligari? *Licet illis quod libet* juxta impiam regulam Neronis: Fabrum imperitum agis, ferrum amore candens percutis, sed ignitæ scintillæ te brevi adurent: tormento bellico similes sunt Reges, vel minimo digito tacti ignitos globos evomunt; siste, siste! Serpentem calcas, mordebit ut coluber; Urso catulos eripis, fatalem time complexum; Tigridem stimulas, in furias agetur; Jovem oppugnas; fulmen certum tibi impendet; Mægeram aggredieris, in furias agetur & acheronta movebit; *non est enim ira super iram mulieris.* Eccles. c. 25.

Et quale motivum efficacius ad irritandum erat, quàm opponere se regis delicijs, arcere cupiditates, quas nequit relinquere, Actum est de tuo favore, mi Joannes, hætenus Herodes venerabatur te ut Patrem, timebat ut Prophetam, & multa faciebat, nunc omnis Veneratio & respectus evanesceat in nihilum.

An non mulierosus Rex hæc reprehensione irritatus clamabit sibi imperari à Servo? contemni ac vi-

lipendi à mancipio? an non illa separationem à thoro judicabit esse degradationem à regno? quid non iræ & amore perciti solvent? quas non insidias struent? Ambo in necem & mortem tuam jurabunt, sanguis tuus scelus eorum eluere aut dealbare debet.

Hæc omnia noverat Joannes, (b) sed corde intrepido, velut Leo confidens, qui ad nullius occursum pavet, constans sibi, Regem adoritur, & altâ voce intonat, *non licet tibi:* non Sceptra veretur, coronam non respicit, securès non metuit, carceres non formidat, sed velut adamas in sententia immobilis perstat, ac omnî momento regis auribus inclamat, non licet consanguineos incestare thalamos; nefas est sacra conjugij jura revellere; *non licet tibi:* irascatur Herodes, insidietur Herodias, fulminet & tonet, turbetur & minetur Aula, nec ille minis, nec hæc insidijs obfirmatum animum expugnet.

O quàm verè, Joannes, de te dixit Salvator, (c) quod arundo, mobilis non existas, sed velut palma omni vento superior; quam nec indignatio Regis, nec Regina furor de sententia concepta dejicere poterant; jure dicere poteras, (d) *loquebar de testimonijs tuis in conspectu Regum & non confundebam.*

R 2

Quid

(a) *Matt. 14. 4. Marc. 6. 18. Luc. 7. 24.* (b) *Prov. 30. 35.* (c) *Matt. 11. 7.* (d) *Pf. 118. 46.*

Quid ad hæc vos aulicæ vulpes obgannitis? qui velut altetnativi Prothei, velut versicolores Chamæleontes, velut mobiles & constantes Vertumni, ad omnia Regum & Principum scelera id unum acclamatis, *quod libet licet*, probra aularum, in utilia pondera terræ, dehonefamenta regnorum, pestes republicæ.

Detruditur interea in carcerem Joannes, vincitur funibus, constringitur catenis; liber tamen clamat, *non licet tibi habere uxorem fratris tui.*

Ad est spiculator ac feralem mortis sententiam nuntiat; in trepido tamen ore Joannes repetit, *non licet tibi.*

Obvelantur sudario innocentis Prophetæ oculi; intonat tamen Joannis solemne suum, *non licet tibi.*

In genua procumbere jubetur, clamat tamen nihilominus, *non licet tibi.*

In altum levat licitor fulminantem acinacem; nec tamen timet aut, tacet Joannes.

Amputatur deniq; sacrum caput; trunco tamen capite respondet vox clamantis, *non licet tibi* Age, macta, occide, trucida sanguifuga Herodes; invanum laborabis; vox cla-

mantis est Joannes, quæ occidi nequit, sed corporis absoluta angustis, magis ac magis detestabile tuum scelus toti patefaciet orbi, & si hæc vox tacuerit rupes & saxa Macheruntis crudelitatem tuam lachrimabili Echone detestabuntur; linguam unam sustulisti, ait Basilius Seleuciensis, (a) sed vicel inguæ Joannis, totus est mundus ad te accusandum.

O Miraculum rarum, quod totus obstupescat orbis! o gloriosum præconem veritatis! o insolitum speculum humilitatis! o inauditum poenitentiae & abstinentiae exemplar! cum omni veritate nobis hodie illud Lucæ cap. 5. exclamare licet, *quia vidimus mirabilia*, Sanctum nimirum, quo major non surrexit inter Natos mulierum, conceptum miraculo sanctificationis in utero, natum inter prodigia, educatum in eremo, mortuum in carcere, Virginem corpore, Prophetam Spiritu Eremi incolam, Laureatum Martyrem, Christi consanguineum Præcurso-rem Domini, sanctitatis prodigium, innocentem Juvenem & tamen austerè poenitentem; honoribus circumdatum & tamen bumiliter de se sentientem; in Herodiana aula versantem & tamen à veritate & Sanctitate non deviantem.

Adeste

(a) Basilius Seleuciensis orat. 18. cap. 6.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Non licet tibi ò Mercator fallere,
 Non licet tibi ò animarum Pastor
 ovibus scandalum præbere,
 Non licet tibi ò domicella ità nu-
 dè incedere,
 Non licet tibi vetitis cum Hære-
 ticis carnibus vesci.*

*Ita admonet (a) Bernardus, ferveat
 etiam in nobis Zelus iste, nemo vitia
 palpet peccata dissimulet nemo.*

*Nullus in aulis principum inve-
 niatur. Ita ista, ne reputetur
 pro Atheista,*

(a) S. Bernardus serm. de Nativitate S. Joannis.

IN FESTO SS. APOSTOL. PETRI ET PAULI.

Fecit Deus duo luminaria magna Gen. I.

SI jure Aristogitoni & Armodio columnæ binæ cum statuis sunt erectæ, (a) quia Athenas à Tyrannide Pisistrati liberarunt; æquiore jure binæ columnæ cum statuis ponendæ erunt Petro & Paulo,

qui Romam à colluvie fallorum Deorum expurgarunt,

Si Astylo Crotoniatæ, quia tribus vicibus victor ex Olympicis rediit, (b) si Polydamæ athletæ, quia Leonem inermis in Olympia interfecit,

(a) Plinius l. 34. (b) Ravifius.

fecit statua generosa cum columna est posita ; ponatur & talis Paulo, qui teste Epist. 1. ad Corinth. cap. 15, Ephesi fortiter pro Christo pugnavit ad bestias ; (a) de se ipso fassus, (b) *bonum certamen certavi, cursum consummavi.*

Si Marco Porcio Catoni ob restitutos bonos mores, (c) à Romanis statua est erecta ; potiore jure talem merentur Apostolorum 2. Principes, de quibus S. Pontifex Leo serm 1. ait, (d) *Isti sunt, viri, per quos tibi Evangelium Christi Roma resplenduit, & que eras Magistra erroris, facta es discipula veritatis*

Si Claudio Marcello ob Hannibalem apud Nolam in Campania superatum & deletum, Columna cum statua posita est in Æde Palladis ; meliori jure talem merentur Petrus & Paulus, utpote belli triumphales Duces, qui vexillum Crucis primi Romanis arcibus intulerunt.

Si Flavio Josepho ob historiam de expugnata per Titum Hierosolyma Cæsari dedicatam, statua est erecta ; (e) quid ni melius Apostolis talis ponatur, ob Epistolas spiritu & verbo Dei plenas variis Ecclesiis in consolationem & fulcimen virtutum transmissas.

Si Athenienses Beroso ob varias prædictiones Columnam & statuam deauratâ linguâ posuere : (f) majori æquitate talem merentur bina Ecclesiæ capita, quorum linguæ à spi-

ritu sancto auro charitatis deauratæ Evangelium universo Orbi aſſuntiarunt & divulgant.

Si Antonio Musæ medico celeberrimo ob Cæsarem Augustum (g) à morbo feliciter curatum, Romani statuam proximam Aesculapio erexere, quid non merebuntur Petrus, qui claudum-ex utero Matris ad portam speciosam in nomine Jesu in pedes erexit ; quid Paulus, qui Eutichum Trojade de tertio Cœnaculo cadentem, (h) & mortuum sublatum in vitam resuscitavit,

Si Horatium Coclitem, eò quod Hetrulcorum aciem in sublicio Ponte solus sustinisset, quousque Pons à tergo interromperetur, statuâ excelsâ honorârunt Romani, quis denegabit honorem similem Apostolis, qui contra phalanges Dæmonum, contra assultus Hæreticorum, contra arietes Idololatrarum imperterriti steterunt, ac cum confusione summa Hostes Christi in fugam egerunt ?

Sed amabo, quasnam Columnas ac statuas in honorem tantorum Apostolorum erigemus ?

Displicet mihi primâ fronte statua Regis Nabucodonosor, cujus caput quidem aureum, pectus de argento, (i) venter ex ære, tibiæ ferreæ, pedum pars quædam ferrea, altera fictilis ; lapis enim de monte abscissus sine manibus percussit & contrivit eam Dan, c. 2.

Displicent

(a) *Vide Cornelium.* (b) *2. Tim. 4. 7.* (c) *Plutarch. in Catone.* (d) *In Natal. Pet. & Paul.* (e) *Textor Ravif.* (f) *Plinius l. 7.* (g) *Suetonius in Aug.* (h) *Actorum c. 20.* (i) *Daniel cap 2.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Apostolos Domini, primatu nobilis, potestate maximus, cui traditæ à Christo claves Regni cœlorum, Sol illustris refulgens in Ecclesia Dei.

Excellentia non minor Solis est, dum radios suos undequaque diffundit in omnes beneficus Planeta; ab oriente in occidentem singulos terræ angulos illustrans, calefaciens & fecundans. Petrum quod attinet, spargit & is in omnem terram radios gratiarum & beneficiorum: (a) Circuibat teste Leone M. Pontum Galaciam, Cappadociam, Asiam Bythiniam, luce suâ ubique tenebras Idololatriæ, ubique sanitatum dona conferens, & oppressos à Diabolo personans; quin & Solis hujus umbra ita benefica erat in omnes, ut Act. 5. *in plateas eicerent infirmos*, (b) *Et ponerent in lectulis & grabathis, ut veniente Petro saltè umbra illius obumbraret quæquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis.*

Vitalem ac fecundum influxum Solis in arbores, plantas, gemmas ac metalla nemo sanæ mentis negabit juxta commune effatum, Sol cuncta vivificat & vgetat; at calor illius & radii omnes non tantæ virtutis extitère, ut minimus radius Petri, quem Actor. cap. 3. in claudum ex utero Matris ad portam speciosam coniecit, vix enim dixerat ad eum *Respice in nos, intende oculos tuos in solem, & protinus consoli-*

datæ sunt bases hujus & plantæ, & exiliens stetit & ambulavit. Eâdem vitali influentia octo annis jam ingrato decumbas Aeneas paralyticus jussu Petri in pedes erectus est Act. 9. (c)

Major radiorum solis hujus virtus se exeruit in Tabitha, quàm Petrus vocatus in Joppen, (d) ac mortuam in cœnaculo inveniens, binis verbis *Tabitha surge, à morte ad vitam revocavit.*

Nullibi tamen vitalis vigor & influentia solis hujus magis eluxit, quàm in S. Materno Episcopo Coloniensi, discipulo Petri. (e) Hic sanctus anno Christi 48. in socium itineris à S. Petro assumptus, postquam Romam devenit, in Galliam & Germaniam remissus unâ cum Eucharis & Valerio post plurimos exantlatos labores, (f) toleratas persecutiones, ac disseminatum Evangelium, tandem Ellæ in Alsatia febris obiit: bini ejus socij postquam corpus terræ mandarunt, Romam abiere, inortem Materni Petro cum lacrymis nuntiantes; auditâ morte Petrus mox tradito baculo suo pastorali mandat, ut ad sepulchrum Materni redeant, id aperiant ac Materno dicant: *Frater Materne, Petrus Apostolus Jesu Christi mandat tibi, ut in nomine Patris & Filij & spiritus sancti è mortuis resurgas, & officium tuum Episcopale continues.* Et ecce Maternus, qui non ut Lazarus quatriddua-

(a) Leo Papa serm. 1. de Petro & Paulo. (b) Actorum c. 5. (c) Actor. 9. (d) Actorum c. 9. (e) Cronica 3. plex Fortunat, Hueber pag. 962. (f) Adamus Weber fonte 29. exemplo 4.

nus, sed ultra 40. dies jam in tumba jacuerat, ad verba illa & impostum baculum, velut ad orientem solem oculos aperuit, & surrexit; ac per plurimos annos Rheni Apostolum ac Coloniensis Ecclesiæ Episcopum donec egit, tandem alterâ vice Coloniæ in Domino requievit. Ecce virtutem & vitalem influentiam Solis nostræ etiam in alio Hæmispherio existentis.

Referunt Poetæ fabulam de Icaro Dædali Filio, cui cum pater alas cereas adpatasset, isque gloriæ cupidus in aëra sese librasset, ac ad Solis orbitam contenderet, mox liquefactis alii ardore radiorum Solis decidisse in mare Jonium, ac in fluctibus sepultum.

Quod Poetæ fabulati sunt de Icaro, id veritas extitit in Simone Magico, erat hic ob præstigias suas Neroni Imperatori charissimus, inimicissimus è contra Petro, utpotè qui fraudes illius non semel cum grandi confusione patefecerat: iratus igitur Galilæis seu Christianis ad Neronem venit, denuntians, sese à Petro offensum velle evolare ad cælum sedem suam paternam repetiturus, rumoreque tali totum Romanum populum ad spectaculum excivit; aderrat Petrus cum Collega Paulo audaciæ tantæ iratus, ac in genua sese ante Dominum abiecit, rogans cum lacrymis, ne fidem suam his vestigiis Simonis sineret periclitari, & ecce vix oratio Petri penetravit

ad cælum, cum temerarius impostor ex aëre velut alter Icarus fractis crucibus decidit in terram. Unde S. Maximus serm. de Apostolo ait: *factum est orante Petro, ut qui paulò ante volare tentabat, subito ambulare non posset; & qui pennas assumpserat, plantas amitteret.*

Qualitas alia Solis est, ut per rimas intima penetralium penetret, cuncta rimetur ac illuminet: hinc Casianus solem non immeritò vocavit *Oculum ætheris.* Nec hanc qualitatem Solis denegare Petro possumus, utpotè qui cor hominum, de quo Jeremias ait, *inscrutabile est cor hominis, & quis cognoscet illud,* (a) intimè penetravit; ac suis radiis perstrinxit: Abundè hoc monstravit in Anania & Saphira, quorum, (b) mendacem linguam & animum repentinâ morte castigavit.

Rimatus est & arcana pectoris Simonis Magi; detexitque fraudulentiam in corde illius latentem, unde Actor. cap. 8. in faciem ei improperat *in felle amaritudinis; & obligatione iniquitatis video te esse; poenitentiam itaque age, ab hac nequitia tua; & roga Dominum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui.*

Quod antiquis credibile non erat, hoc fecerunt credibile Astronomi nostri, monstrantes ad oculum telescopiis suis in serenissimo cæteroquin sole maculas non una teste Gallilæo & Tichone. Fateri eheu cogimur, & in sole nostro muculas deprehen-

fas plures: Macula grandis erat abnegatio trina in atrio Pontificis. (a) Maculam alteram incurrit in horto turpi fugâ Magistrum suum deserens. (b) Macula iterum gravis erat modica fides & titubatio in mari, unde meritò à Christo culpatus cum dicitur cordi ejus infixo *modicæ fidei* (c) *quare dubitasti?* has tamen infames maculas continuis lacrymis & singultibus velut lixivio sacro delavit: (d) audite quid Nicephorus de Petri lacrymis scribat: Ex tunc Petrus traxit in consuetudinem ut in primo Gallorum cantu, usque ad horam matutinam fleret, tanta cum abundantia, ut oculi ex fletu continuo madidi ac sanguine suffusi apparerent: (e) De lacrimis his ait S. Leo felices lacrymæ tuæ ò Petre, quæ ad diluendam culpam negationis, virtutem sacri habuerunt baptismatis. Maneat ergo Elogium Petro, *quasi Sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei;* (f) Hinc ait Chrysostomus quot Reges Urbes everterunt, portas extruxerunt, & nominibus suis inscriptis decesserunt; nec tamen eis quidquam profuit, sed silentio & oblivioni mandati sunt; Piscator autem Petrus etiam post mortem resplendet sole clarius: (g) & Augustino teste, *nunc ad memoriam Piscatoris flectuntur genua Imperatoris.*

Hæc de Petro, ad Paulum nunc nos vertamus, à Sole ad Lunam, à vase admirabili, ad vas electionis,

à Petro ad Paulum, (h) qui sicut Luna plena luxit in diebus suis.

Qualitates varias Lunæ adscripsere Philosophi; videtur tamen S. Ambrosius. (i)

Omnia optimè eas adumbrasse, dum ait.

Luna est decor noctis;

Æmula Solis.

Dominatrix Maris.

Præfaga tempestatum.

Solamen iter agentium.

Omnes hæ excellentiæ & qualitates apprimè cadunt in vas electionis: Jure meritò appellari potest Paulus Decor noctis, utpote missus à Deo ad tenebras Gentilitatis & Idolatræi illustrandas, ut esset luminarie minus, quod præset nocti, (k) juxta id quod Isaias prædixerat, *posuit te in Lucem gentium.*

Noctem utique dicetis fuisse tenebrosam, ubi allia & cepæ pro Diis culta sunt; fecit hoc tamen Ægyptus;

Noctem utique dicetis, ubi argento & auro, ligno & lapidi curvata sunt genua; ubi pro Deo adoratae sunt creaturæ; fecit hoc totus propè orbis; unicum angulum Judææ si excipias.

Nox utique erat, ubi sapientissimi Aræopagita ita cœcutiedant, (l) ut Aram ignoto Deo Athenis erexerint.

Nox utique erat, ubi sceleri nulla pœna sed laus & merces; ubi flagitorum nullus metus, nullus modus.

Nox utique fuit, ubi Princeps tenebrarum sceptrum gerebat, & legem ponebat impiis ut malè agerent. Nox

(a) *Math. c. 26.* (b) *Math. c. 26.* (c) *Math. c. 14.* (d) *Nicephorus 2. c. 37.* (e) *S. Leo serm. 9. de pass.* (f) *Chrysostomus hom. in psal 48.* (g) *August. serm. 28. de SS.* (h) *Ecclesiast. c. 50.* (i) *S. Amb. in Hexam.* (k) *Isaia.* (l) *Act. c. 17.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Paulus æmulus Solis adeò in charitate ardens erat, ut omnes creaturas & tormenta provocaverit ad certamen, (a) *quis nos separabit à charitate Christi?* tribulatio an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? certus sum, quia neque vita, neque angeli, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei.

Pares ambo extitère in laboribus; pares in animarum zelo; pares in miraculis, pares in morte; pares in gloria.

Umbrâ Petri sanabantur infirmitates; (b) semicinctia & sudaria Pauli fugabant morbos, (c)

Erexit Petrus claudum ex utero matris in pedes ad portam speciosam templi; (d) idem præstitit Paulus Lystris. (e)

Ad vitam revocavit Petrus Tabitham; (f) Eutichum de 3. cœnaculo cadentem in terram, ac sublatum mortuum in pedes vivum erexit Paulus. (g)

Debelleavit Petrus Simonem Magum, ac volentem ex aère dejecit: (h) debelleavit Paulus Elymam Magum, ac cœcitate percussit. (i)

Ambo pares, ambo æmuli; nec in morte sunt separati; ambo martyrium subière sub Nerone, ambo Romæ passi & sepulti.

Nec minor qualitas est Lunæ, quod sit dominatrix Maris & præsaga tempestatum. Dominium maris si Paulum vocem, non erro: (k) Ter naufragium quidem fecerat Paulus, die noctuque in profundo maris jactabatur, sed nunquam dominati sunt ei fluctus maris; semper emerfit, semper eum manus Domini de limo profundi extraxit.

Testari hoc poterunt animæ illæ ducentæ septuaginta sex, certò aliàs in pelago sepeliendæ, nisi precibus Pauli delinitum Nomen, universas charitati Pauli donâsset Actor. 27.

Non tempestatem maris solùm & naufragium nautis prædixit Paulus, sed de graviori tempestate & interitu brevi secuturo admonuit Andronicum-Comnenum Imperatorem Constantinopolitanum: (l) Hic enim, Niceta teste, (m) cùm in honorem Pauli in templo 40. Martyrum auream erexisset imaginem; visa est illa paulò ante necem Cæsaris copiosis lacrymis diffluere, quas licet famuli stropholis abstergerent, novæ tamen semper guttæ eruperunt, interitûs & necis ipsius prænuntiæ: ô quàm verè tunc dici poterat:

Pallida Luna pluit, Rubicunda flat,
Alba serenat.

Non minima laus est Lunæ, quod sit solamen iter agentium. Ah quàm perversum iter inceperat Paulus Dalmacum

(a) Rom. 8. (b) Actor. cap. 5. (c) Actor. cap. 19. (d) Actor. cap. 3.
(e) Actor. cap. 14. (f) Actor. cap. 9. (g) Actor. cap. 20. (h) Baron. An. Chr. 68.
(i) Actor. cap. 13. (k) 2. Corinth. cap. 11. (l) Cornelius in Proœm. in Ep. Pauli.
(m) Nicetas Lib. 1.

malcum versus, dum spirans minarum
 & cedis in Discipulos Domini accessit
 ad Principem Sacerdotum, & petiit ab
 eo Epistolas in Damascum, ut si quos in-
 venisset hujus via Viros & Mulieres,
 vindictos perduceret in Jerusalem; Actor.
 cap. 9. Iter sanè peryerlum; simile
 Balaami, cui in via evaginato gladio
 resistit angelus Domini: non Ange-
 lus Paulo resistit in via, sed ipse Domi-
 nus; cum enim appropinquaret Da-
 masco, subito circumfulsit eum lux
 de cœlo, & cadens in terram audivit
 vocem dicentem sibi, Saule; Saule,
 quid me persequeris?

Ah quàm grande solamen hoc est
 peccatoribus: Heu quoties currunt
 cum Paulo vindicativi ad fundendum
 sanguinem! heu quoties ambulant
 in via peccatorum & iniquitatis! imò
 ob multitudinem & gravitatem pec-
 catorum desperabundi properant ad
 barathrum inferni! sed gratia Dei &
 exemplum Pauli, eos subindè gratio-
 sis radiis illuminat, ac ab interitu re-
 trahit, ne desperent; sed potius confi-
 dant exemplo Pauli ex vasis iniqui-
 tatis fieri adhuc posse se vasa electio-
 nis. Luna igitur solamen iter in pec-
 catis agentium.

Tot excellentias & prærogativas
 licet habeat Luna; habet tamen illa
 juratis inimicis canes, qui eam, ubi
 plena est, allatrare non desinunt, ejus
 lucem non ferentes; nihilominus
 illa incontaminata refulget, ac cur-
 sum suum prosequitur.

Vah quot rabidi canes insurrexere
 contra Paulum, ac eum vocibus ma-

gnis allatrârunt? quot persecutio-
 nes ac insidias ei struxere, ut eum
 perderent?

Allatratus est Ephesi Actor. c. 19.
 ubi omnis populus contra Paulum in-
 surrexit.

Allatratus est Lystris, ubi lapidibus
 adversus eum est concursus. Actor.
 cap. 14.

Allatratus est ab Elyma Mago,
 Act. c. 13. quem tamen splendor Lu-
 næ hujus mox excœcavit.

Allatratus est demum Actor. c. 23.
 à 40. Judæis, qui sese devoverant,
 non manducatuos priusquam Pau-
 lum occidissent: semper tamen in-
 trepidè cursum suum peregit Paulus,
 semper exclamans, quis nos separa-
 bit à charitate Christi: sæviant Ju-
 dæi, insurgant tyranni, latrènt im-
 pudentes canes; cursum consumma-
 bo, fidem servabo. Quis ergo non
 exclamet? sicut Luna plena luxit in
 diebus suis.

Manet ergo, Petrum fuisse in Ec-
 clesia Luminare majus, qui ut Sol ef-
 fulsit in domo Dei: Paulum Lumi-
 nare minus, æmulum tamen Soli in-
 claritate, in fulgore, in virtutibus, in
 meritis & gloria.

Nunc ad vos me converto, ô San-
 ctissimi cœlorum Principes: quas-
 nam vobis ô Beatissimi Apostoli re-
 feremus gratias? Vos estis, qui tene-
 bras splendore vestro è mundo eli-
 minâstis.

Vos estis, qui Christum nobis &
 Evangelium ejus annuntiâstis.

Vos

quod
 tem-
 Pau-
 nau-
 die
 aba-
 et ei
 lem.
 o pro.

z ille
 abas
 vus
 erfas
 27.
 lum &
 tabus,
 eritu
 roni-
 Sen-
 a, Ni-
 a Pau-
 cream
 paulo
 acry-
 i sto-
 tamen
 eritus
 quàm

da fiat,

quod
 quàm
 us Da-
 alcam
 cap. 3.
 Et. 63.
 Pauli

Vos estis, qui idololatriam, quâ totus mundus polluebatur, in fugam egistis.

Vos estis, qui gaudentes ibatis à conspectu Concilii, quoniam digni habiti estis pro Christo contumelias, carceres, virgas & verbera pati.

O Gloriosi Apostoli! gratulamur vobis triumphos vestros, deosculamur, catenas & compedes, quibus vincti; lapides, quibus appetiti; virgas, quibus cæsi; crucem & gladium, quibus martyrio affecti; Jubilamus ad victorias & triumphos, quos de Nerone retulistis; ad palmas & coronas, quibus à Christo in cœlis condecorati estis: nunc finem acceperunt labores vestri; hyems transiit, imber abiit, tempus æternæ felicitatis advenit; nunc laborum vestrorum mer-

cedem copiosè vobis reddidit Deus, lacrymasq; & sudores vestros absterxit; nunc redimiti coronâ gloriæ & stolâ immortalitatis æternum cum Christo in cœlesti Solyma triumphatis.

Respicite obsecro, ô magna cœli Luminaria, sedentes in tenebris ac umbra mortis; consolamini desolatâ in valle lacrymarum jacentes; intercedite pro populo Dei & Ecclesia Sacrosancta; ac impetrate nobis, ut in fide, quam prædicastis constantes; in amore, quo ardistis ferventes; in patientia, humilitate, cæterisque virtutibus, quibus nobis præluxistis, imitatores seduli existamus; donec post pugnas & labores pro Domino exantlatos, paradisi januam nobis pandatis, ut si hi

JESU

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ens, relicta domo paternâ, unicâ solum ancillula comitante, Petaso caput tecta, scipione in manus sumpto, iter longinquum ac perquam difficile aggreditur, & cum festinatione montes & colles Judææ transcendit, donec ventum in Hebron, ubi ignotam domum ingressa, spatio trium propè mensium in ea est demorata.

Quid de hac actione judicandum existimat s. auditores? Ipsi Angeli eam obstupefcunt, ac præ admiratione illam non capientes, sese interrogant: (a) *Quæ est ista, quæ ascendit de deserto?* Quasnam ergo cogitationes, quas supiciones, quæ judicia non formabunt homines? quibus etiam actiones innocentes, libindè sunt suspectæ.

AA: Non sumus præcipites in iudicando, sed castigemus iudicia nostra, ne & nobis à Christo obijciatur id, quod olim Math. c. 9. objectum est Scribis & Pharisæis taxantibus opera Christi, *ut quid cogitatis mala in cordibus vestris?*

- Apage cum iudiciis his perversis, quæ non capiunt mysteria Dei.

Sancta prorsus & gratissima altissimo extitit peregrinatio hæc, à Spiritu Sancto dictata, à Filio Dei in utero Virginis pauculos ante dies concepto ratihabita.

Piena est omni sanctitate & gratiâ, devotissima peregrina nostra Maria, quæ acceptâ salutatione ab Archangelo Gabriele, post obumbrationem Spiritûs Sancti & incarnationem filii

Dei, mox relicta Nazareth cum festinatione ad Montana Judææ contendit, donec ad sacerdotalem urbem Hebron pervenit, ac domum Zachariæ ingressa amantissimam cognatam Elisabeth salutavit & complexa est.

Ita apertè docet hodiernum Evangelium Lucæ cap. 1. *Exurgens autem Maria in diebus illis, abiit in Montana cum festinatione in civitatem Juda, & intravit in domum Zachariæ, & salutavit Elisabeth.*

Sed quis difficultates Evangelii hujus & recondita Sacramenta sufficienter enodabit? cum vix per anni decursum occurrat Evangelium, quod tot pariat curiosas quæstiones, tot intricata generet dubia, tot moveat sacras speculationes SS. Patribus, quàm hodiernum; dum ab iis disceptatur.

Cur Evangelista nomen taceat civitatis Juda, ad quam ita festinantèr Maria contendit?

An civitatis illius nomen proprium sit Montana? uti docet Euthymius ac Nicolaus de Lyra in cap. 1. Lucæ.

An secundum Adrichomium in descriptione terræ S. sit Emaus, ubi incipiunt Montana Judææ? an secundum Card. Toletum Bethlehem civitas David? in c. 1. Lucæ.

An verò Cariath-arbe seu Hebron juxta Baronium in annot. super c. 1. Lucæ?

An domus Zachariæ juxta Brocardum in descriptione terræ S. sita fuerit ad vallem Raphaim?

Quod

Quot dies aut miliaria in hoc itinere insumpta?

An pedes iter confecerit, aut humi vincta a fello, exemplo filio suo praeiverit?

An ministerio angelorum cum festinatione in domum Zachariae sit deportata?

An Ierosolymam prius diverterit Virgo ex itinere? uti opinatur Cornelius in cap. 1. Lucæ, gratias ob beneficium incarnationis altissimo actura?

An Joseph Sponsam sit comitatus, uti perperam cenlet Jansenius?

Quali salutatione ad Elisabeth veniens sit usa?

An Joannes in utero agnovit Christum, adeoque ei usus rationis acceleratus?

Sufficiet nobis hodie transmissis curiosis his quaestionibus, causam festinati itineris solum indagare, dabit id nobis doctrinam sufficientem, quatenus & nostras visitationes imposterum sanctè instituamus.

Sine praemeditato consilio Virginem peregrinationem hanc in Montana ita festinanter esse aggressam, nemo sanæ mentis dixerit: latent praegnantæ causæ, videamus, an eos deprehendamus.

An fortè ad Hebron Virgo properat, urbem trium Patriarcharum, Abraham, Isaac & Jacob tumulis illustrem? Votum suum ibidem exolutura exemplo Absolonis, qui 2. Reg.

c. 15. ad Patrem suum dicebat, vadam & reddam vota mea, quæ vovi Domino in Hebron.

An certificata ab Angelo (a) filium suum modò in utero conceptum regnaturum in domo Jacob, exemplo Davidis, auspiciatura ibidem regnum ascendit in Hebron 2. Reg. c. 2.

Num fortè insidias à Dracone foetui suo cœlesti metuens instar mulieris illius apocalypticæ (b) duabus alis aquilæ assumptis fugit in Montana cum festinatione?

An abominatio desolationis prædicta à Daniele Propheta Math. 24. modo appropinquavit, *ut qui in Judæa sunt, fugiant ad montes?*

An fortè Maria est Heroïna; de qua Isaias c. 40. dixit: *Super montem excelsum ascende Evangelizatrix Syon* [uti Hebræus textus habet (c)] *dic civitatibus Juda, ecce Deus vester, scilicet quem in utero gesto.*

Cogitationes hæc quidem sunt plausibiles, sed ne abeamus à Semitis Doctorum, sensum SS. Patrum hac super re investigemus.

Si Mediolanensem Antistitem Ambrosium interrogemus, inveniemus eum hanc festinationem adscribere verecundiæ & virginali pudori, dum in cap. 1. Lucæ ait, *Festnavit Virgo, ne extra domum diu in publico moraretur*, suo exemplo erudiens Virgines, publicum fugere; unde addit, *discite Virgines non demorari in plateis, non in publico miscere sermones; nam Virgo, quæ sæpè in publicum*

T. 2

sine

(a) *Lucæ c. 1.* (b) *Apocal. cap. 12.* (c) *Vivien conc. 5. de Visit. Virg.*

sine causa prodit, rarò melior domum redit.

Si Bonaventuram consulamus, arbitratur is, hoc iter à Maria non alia de causa susceptum, quàm ad demissionem & charitatem proximi exercendam, ut inserviret cognatæ Elisabeth, unde in spec. Virg. c. 4. B. Virginem figuram humilis Abigaëlis hic adimplesse contendit, quæ per nuntios ad Davidem vocata respondit: *Ecce famula tua sit in ancillam, ut lavet pedes servorum Domini mei*; Confirmat mentem Bonaventuræ mellifluus Bernardus, dum serm. 1. super signum magnum ait, Maria totâ alacritate montana ascendit, ut ministraret cognatæ Elisabeth; nec mirum, quæ enim paulò prius à Gabriele salutata se ancillam Domini asseruit, etiã in obsequio cognatæ, humilis famula esse desideravit, memor illius effati, *quantò major es, humilia te in omnibus*, Eccles. c. 3. Obstupuit ipsa Elisabeth demissionem hanc, hinc teste Eusebio Emiseno hom. de visitat. B. V. ait: *Unde mihi hoc, ut Mater Domini mei veniat ad me?* quasi dicere vellet: Ego potius ire debui ad te: Ego in utero solùm fero Luciferum, tu Solem justitiæ; Ego solùm vocem clamantis, tu verbum, per quod facta sunt omnia; Ego præcursores, tu Messiam & Dominum. Unde ergo mihi hoc? Verùm tua tuique filii humilitas te coëgit venire ad me. Christus ergò in Virginis utero delitescens erat Virgini humilitatis incentivum & Exemplar: humilem enim paritura, quidni

& ipsa humilitate præluceat? Si Filius venit, non ministrari, sed ministrare, cur Mater servitia hæc dedignetur?

Undè concludit Bonaventura l. c. O verè admiranda humilitas! Ecce non solùm Domini ancilla, sed etiam servorum Dei ancilla dignatur esse Maria.

Causam aliam æquè ponderosam affert itineris hujus & festinationis venerabilis Beda hom. 1. sup. 1. c. Luc. gaudium nimirum & exultationem; dum Deo plenam se sensit, ac ab Angelo intellexit, opprobrium longævæ sterilitatis tandem à cognatæ Elisabeth ablatum, hinc ait, intrat Virgo domum Zachariæ, non quasi dubia de oraculo, quod acceperat, sed ut congratulatura de dono, quod conservam Elisabetham accepisse didicerat. Unde ait Rupert, Abbas l. 1. in Cant. habent Ss. hoc proprium, ut ita gratulentur de beneficiis, quæ aliis impensa perceperunt; quemadmodum & de illis, quæ sibi met collata sunt. Tangere visa est & ipsa Virgo B. M. hoc gaudium, dum in illas lætissimas voces præ Júbilo erupit: *Magnificat anima mea Dominum, quia fecit mihi magna, qui potens est.*

Veneror & exosculor rationes has Patrum, magis tamen arridet mihi, quod Origenes hom. 7. in Lucam, Concilium Basileense Sess. 43. ac Cyrillus Alexandrinus in c. 1. Lucæ sentiunt, quorum ultimus in cap. Lucæ ita loquitur: *Festinavit Maria, ut Joannem per Filium suum, quem in utero ferebat, in utero Matris sanctificaret, & suam sic pro peccatoribus patefaceret curam.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Felicia fuere proinde montana Hebron, in quibus à vinculis originalis peccati Joannem necdum natum suâ præsentia exolvit Virgo Mater, titulum refugii peccatorum ibidem primùm promerita.

Ascendamus & nunc parum per montem Calvaria, ibidem quoq; deprehendemus titulum hunc refugii peccatorum à Christo inclinato capite confirmatum esse Virgini.

Quam causam existimatis, Auditores, extitisse, cur latro tot scelerum reus ita repente ex filio gehennæ factus sit hæres paradisi?

Adscribetis fortè conversionem hanc insolitam cum Doctore Ambrosio, (a) inconcussæ fidei Latronis, dum patientiam Salvatoris inter millenas injurias, maledicta, derisiones, tormenta & dolores adeò invictam admirans intellexit, quod pro alienis peccatis has plagas susciperet, pro alienis sceleribus hæc vulnera sustineret, credens, quod illa in corpore Christi vulnera, non essent Christi vulnera, sed Latronis atq; ideò plus amare cœpit, postquam in corpore ejus sua vulnera recognovit, undè mox audire meruit: Hodie mecum eris in Paradiso; hanc tantam gloriam Latroni Fides præstitit: fides enim est, quæ peccata cooperit, quæ vincit Crimina, quæ facit de Latronibus innocentes; Hæc magnus ille Doctor.

Aut cum Sancto Vincentio Ferrerio id adscribetis salutiferæ umbræ Christi Latronem obumbrantis? (b) Si enim umbra pertransientis Petri adeò potens erat, ut in via jacentes infirmos quoslibet persanaret, (c) quantæ virtutis credendum est, fuisse umbram Salvatoris? juxta esatum Osee c. 14. *convertentur sedentes in umbra ejus.*

Aut fortè cum Abbate Ludovico Blofio assignabitis hoc dexterae Christi, sicut enim ille ait. Unde Latroni huic tam cita correctio? & postea: hæc mutatio est dexterae Christi, ad quam infelix pendeat, de qua virtus hæc exhibat.

Aut cum Ruperto (d) abbate Tuiensi ad meliora tractum asseretis, ubi oratio illa Christi adeò intente Patrem pro inimicis obsecrantis: Pater dimitte illis &c. auribus ejus velut sacrum tonitruum est illapsa.

Aut cum Hieronymo lucem divinam Latroni abortam arbitramini, ubi *tenebræ factæ sunt super terram.* (e)

Aut immutatum cor ejus lapideum, ubi petra scissæ, ita enim sensit ille dicens, soie fugiente, terrâ commotâ, (f) saxiq; disruptis & ingruentibus tenebris Latro cœpit credere & confiteri Jesum. Consentit Hieronymo August. lerm. 130 de parasceve in eodem passionis tempore, Crucifixus universam creaturam turbavit & saxa dirupit, durior

verò

(a) Parte 3. serm. 44. § 45. (b) Fer. 6. in Parasceve. (c) Act. c. 5. (d) Rupertus in verba bodie mecum eris. (e) In c. 27. Matb. (f) Hieron. loc. cit.

verò lapidibus animam (Latronis) attraxit.

Omnia sanctè, omnia doctè, omnia benè.

Verùm magis arridet mens S. Anselmi de excell. Virg. magis placet quod loquitur Hesichius tom. 2. B. B. de laud. M. V.

Magis approbo, quod Cardinalis Petrus Damiani serm. de pass. Domini testatur, idcirco Latronem resipuisse, eò quod Maria Virgo inter Crucem Christi & Latronis posita filium pro Latrone sit deprecata, hoc suo beneficio antiquum Latronis obsequium, quo fugientes in Ægyptum à cæteris prædonibus defendit a hospitio suscepit recompensatura, verba ipsa audite piissimi Cardinalis: **Latro in Cruce conversus est; sed cur? cur non resipuit, cum Jesum in via sequebatur? cum eum Crucem ferentem vidit? ac respondet, tunc convertitur Latro ille, cum Maria juxta Crucem stabat, ac pro eo deprecabatur filium, qui inclinato capite annuens, nil denegandum fore peccatoribus monstravit, si ad hoc refugium peccatorum accederent.**

AA. Si vobis hætenus non satis est probatum, Mariam in binis his montibus titulum refugii peccatorum esse promeritam, ascendite obsecro mecum adhuc & in tertium, & monstrabo vobis ad Cavernam quandam aureis literis hunc titulum exaratum: **Refugium peccatorum ora pro nobis.**

Mons, ad quem tendimus, est perpetuis ignibus & sulphure infamis Æthna, in hoc monte miles quidam exauthoratus, Dionysius nomine, ex milite factus prædo, speluncam quandam elegerat futuram sibi receptaculum prædarum, ex hac Pharo observabat omnes transeuntes, & si quis fortè ad insidias ejus devenit, actum erat de eo, nam tractum ad cavernam suam. mox jugulabat, pejor illis Latronibus in Jerichuntina via, qui semivivo relicto abierunt.

Negotiorum causâ compulsus erat periculosum hoc iter inire Mercator quidam Catanensis Aegidius nomine; dissuadebant omni ratione infame iter amici & cognati, utpote quod plurimi eò issent, sed non redjissent; monebant ut saltem armis probè se muniret ad omnem vim hostilem propulsandam, quibus is non aliud reposuit, quàm si Deus pro nobis, quis contra nos, sic Deo tre tus in viam se dedit.

Olsecit mox pinguem hanc prædam à longè infamis hic Cacus, & ex insidis notis deturbatam ex equo, tunc ad collum alligato ad spelæum suum pertraxit, gulam illi præcisurus, cum Aegidius in tanto periculo ad Mariam conversus multis lacrymis opem ejus in extremis implorat, actum de le jam ratus: & ecce dum jam sub cùltro Latronis fatalem ictum exspectat, totus mons horrendo terræ motu concutitur, dissiliunt saxa Cavernæ, ac vox ig-

nota ter nomine suo Dionysium in-
clamat: stupet ille, tremit ac Pauli
instar quærit, Domine quid me vis
facere? Cui subito apparens Virgo
ac splendore totam specum illustrans,
ait, desine crudelis Latio infontem
ferire, dissolve vincula servi mei Æ-
gidij, & in pace eum dimitte, tu au-
tem perditissime homo emenda vi-
tam tuam, & in loco hoc, ubi tan-
tum infontis sanguinis effudisti, pœ-
nitentiam age, & deplora scelera tua,
quibus filium meum & me ad iracun-
diam provocasti, ac proximam ur-
bem Acimadi, & indica, ut supplices
huc cum Cruce & vexillis compare-
ant, ac in eo loco ubi viderint per
circulum stantes grues, in honorem
mihi & filio meo templum extru-
ant, gratias exinde sentient injun-
tas, hæc ubi dixit, disparuit jace-
bant interim ambo cœlesti lumine in
terram dejecti, Dionysius veluti
alter Saulus tremens ac stupens,
Ægidius instar victimæ ictum
supremum expectantis, amborum
oculi lacrymis diffluebant, Ægidio
lacrymas eliciebat gaudium, quod ita
mirabiliter eum à morte eripuisset
Patrona Virgo; flebat e contra a-
marissime Dionysius in recordatio-
ne anteaactæ vitæ, ambo laudibus ex-
tollebant providentiam Numinis &
auxilium Virginis, unus, quod neci
Subtractus, alter quod ab interitu
servatus.

Quod autem maximè stupendum
erat, fuit admiranda Metamorpho-

sis Latronis, qui non mente solum,
sed & specie & habitu corporis à
Maria transformatus fuit in virum
alterum: Amictus enim erat ad ta-
los usq; rigido cilicio, renes succin-
cti fune, capilli capitis omnes abradi,
barba cana ad pectus usq; defluens,
ita ut in veritate cum Paulo ad Ga-
lat. 2. dicere posset, *vivo autem ego
jam non ego, vivit verò in me Chri-
stus.*

Ubi ergo ambo ex consternatio-
ne sese non nihil recollegere, actis
infinite gratias Deo & Virgini, Æ-
gidius cœptum iter ad negotia sua
peragenda est aggressus, Dionysius
autem in viam se dedit versus Acim
imperata Virginis acturus.

Obstupuit nimium quantum uni-
versa civitas Acim, ubi novum hunc
& insolitum Eremitam aspexit; cre-
vit in immensum admiratio, ubi jus-
sa & mandata Virginis, ac quid cir-
ca se & Ægidium actum exposuit:
mox enim adornatâ Processione ad
antrum Latronis universus populus
sele effudit, ac in loco illo, ubi à Vir-
gine designati in circulo grues sta-
bant, initium structuræ templi da-
tum, vix aliquot ictus facti erant
pro fundamento eruendo, cum fons
salutarium aquarum erupit, & cum
profundiùs alibi in terra foderetur,
eruta est etiam Imago Virginis pul-
chritudinis eximie, amicta erat Vir-
go peplo cœruleo stellis intermixtis,
dexterâ tenens filium; qui unâ manu
veluti benedicebat populo, sinistra
vero

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Alterum est, ut sicut Visitatio gloriosæ Virginis ex Sanctissimo sine processit, ut nimirum labes peccati à Joanne abstergeretur, ita & vos caveatis, ne visitationes vestræ ullo modo contrarientur Sanctitati,

& scelestâ vestrâ urbanitate animæ innocentes potius pervetantur, quàm convertantur, ad scelera potius, quàm ad virtutem inducantur.

IN FESTO S. HENRICI IMPERAT.

Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Ecclesiast. 31, c.

Totus perplexus ac dubius hodiernâ luce, velut in bivio Herculis constitutus hæreo; quonam competenti honoris encomio, reverentiâ & demissione debitâ Sacratissimum Cæsarem Hen-

ricum salutem: Tot enim merita, tot excellentias, tot virtutes est reperire in illo, ut difficile videatur, inveniri posse elogium condignum, quod universas excellentias ejus adæquet.

U 2

Si enim

Si enim Magni nomen ej attributam, vera quidem dico, sed novi nil apporto; nam pluribus sæculis, antè eum, titulo hoc à mundo cõdecorati sunt, Alexander, Pompejus, Cato, Constantinus, Theodosius, omnes nuncupati Magni.

Si Pium ac probum dicam Cæsarem veritati contentanea loquor; sanctitas enim & probitas ejus universam illustravit Europam: Sed & hoc elogium ei præripuit Quintus Metellus, Antoninus, Ludovicus, Albertus, omnes dicti Pii.

Si Victoriosi nomen ei imponam, nil extra Rhombum affirmo; meruerunt hoc, expeditiones ejus victoriosæ in Græcos & Apulos, in Longobardos & Flandros, in Bohemos & Polonos. Sed & iterum Austriaci duo prodeunt Imperatores Rudolphus & Albertus, ac de titulo hoc contendunt, Primus ex 14. Prælis victoriosi nomen sortitus, alter ob 12. præclaras victorias ab hoste reportatas, à militibus suis triumphator cognominatus.

Si Henrico encomium liberalitatis & magnificentiae adscribam in Deum & homines; veritati adstipulor, Testes sunt hujus magnifica templa & Episcopatus, quos hinc inde plusquam Regiâ magnificentiam erexit, Testis Bambergæ, quam ex alle hæredem scripsit; sed & hic præter alios controversiam movet Henrico, Alphonfus Rex Castellæ, cujus liberalitas Teste Mariana l. 9. c. 8. adeo

magna, ut passim Alphonfus à perforata manu diceretur: affectat & pro se titulum hunc Jacobus I. Rex Aragoniæ, cujus liberalitate in solo Aragoniæ Regno ad 2000. Templorum in honorem Dei, ac Genitricis ejus sunt extructa. Fornerus l. 3. Palmæ triumph. cap. 12. cui dabo?

Si Henricum nuncupare velim defensorem Ecclesiæ; jam publico diplomate Pontificio, concessus est titulus iste à Leone Decimo Henrico VIII. Regi Angliæ; à S. Gajo Pontificè, Sebastiano glorioso Martyri.

Si nomen ei imponam Catholicici, non patientur id Reges Hispaniæ, à Ferdinando, qui Mauros ex Hispania gloriosè ejecit omnes dicti Catholicici.

Si Justi deniq; Encomio Henricum honorare tentem, jam pridem nomen hoc Justi Athenæ impoluerunt Aristidi, Roma Trajano.

Titulus igitur vix ullus, exprimens excellentias gloriosi Cælaris, videtur super esse, nisi is, quem Othoni 3. Imperatori, undecimo anno ætatis ad moderanda Imperii Sceptra electo, ob præcocem sapientiam & prudentiam Germania & Italia uno ore dedit, vocans eum Mirabilia Mundi. Hunc igitur Titulum (cujus se Otho Barbarâ cæde Crescentij Consulis Romani, injustâ nece Comitibus Mutinensis fœdis demum amoribus, indignum reddidit) ab Othone sublatum, meliori jure in Henricum transferemus vocantes eum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tionem, Delator iram & vindictam; Leno denique flores veneris, conjunctim verò carduos juniperos & spinosos paliuros, ita ut vix ex mille sit invenire Principem, qui in has spinas pedem non impingat: Hæc mali causa & origo.

Nihilò secius inter hispidos hos carduos & Rhamnos adolevit candidissimum Liliū à consuetis aula- rum spinis prorsus intactum & illæsum, gloriosissimus nimirum Imperator Henricus, cui aula non solum non nocuit, sed potius ad sanctitatis fastigium gradum præbuit; dum à Purpura & Corora humilitatem & demissionem, à gladio & hasta clementiam & mansuetudinem, à Thalamo denique & thoro in contaminatam addidit puritatem.

Quis ergo obstabit, quò minus Henricum nominem.

Mirabilia Mundi?

Admiror quædem Franciscum hiemali tempore ex vepribus odoriferas collegisse rosas; Franciscam verò Romanam ex arbore mense Januarii recentes decerpisse uvæ.

Stupeo baculum Petri de Alcantara infixum terræ, salutare protulisse ficus:

Non capio quomodo frustilla panum pauperibus à B. Rosa eroganda transmutata sint in Rosas.

Non assequor lampades Goæ ad tumbam S. Xaverii pendentes, malitiosè ab Ethnicis aquâ repletas nihilominus arsisse, ac si repletæ forent oleo.

Obstupeſco mortuo S. Antonio Paduæ, companas O.issipone urbe tot centenis milliariis nemine impellente læto bombo Patriotæ parentasse,

Hæc cuncta licet rara existant Prodigia, non suspicit, non admiratus Bernardus; at honoribus sæculi demissè de se sentientem, in applausu aulae humilem, hunc satis admirari nequit, unde hom. 4. supermissus est ait *magna prorsus Grava virtus humilitas honorata*; quæ cedere non novit honoribus, inolescere gloriâ nescit: ardua revera res est hæc, & candido simillima corvo; Dulcedo enim gloriæ suave nimis est Manna, quod omnibus orexin movet: Thus honorum odore suo etiam sapientissimorum nares titillat: Purpuræ color, etiam reluctantium oculos falcinat: Adulatorum Palb etiam generosas animas corrumpunt, nam teste Augustino super psal. 69; *Nihil est quod tam facile corrumpat mentes sicut Adulatio plus enim nocet lingua adulatoris, quam gladius persecutoris.*

Sed hæc laus tua est Sanctissime Imperator Te enim nec coronæ fulgor nec purpuræ splendor, non magnitudo principatus, non gloria Imperii non aulicarum lyrenum cantus dementare, aut in transversum agere potuerunt, nunquam mens tua Ambitionis fumo est afflata, nunquam animus superbiæ vento intumuit, semper demissè de te sentiebas, semper cum Davide cor tuum canebat, *Domine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, neque*

neque ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me, psal. 130.

Prædixerat quidem Henrico, sub ænigmate cœlum coronam & Imperium, dum ad Tumbam B. Wolfgangi Ratisbonæ oranti apparuit sanctus, digitum intendens in parietem ubi exaratae erant. hinc litteræ *Post sex*: verum humilis Princeps omnia alia quàm Imperium est interpretatus, suspicatus sextum ab oraculo diem sibi fore ultimum; hinc omnia cepit ad supremum mortis calum adornare & fatalem diem sedulo expectare; cum verò dies sextus nullo mortis iudicio abiisset, credidit sextam septimanam futuræ ad superos abitioni esse præfixam, rursusque semestre in mente procuranda posuit, ubi tandem sextum Mensem valens & incolumis permansit, sexennium dedit sanctæ mortis meditationi, donec vocatus ad Regnum anno sexto, D. Wolfgangi prælagium intellexit.

Sed quid hoc commemoro; jam Romanorum Rex proclamatus eras, & tamen Regiæ Majestatis oblitus, ubi audisti B. Romualdum Abbatem ad S. Emmeranum Ratisbonæ mortuum, propriis humeris, uti olim S. Angliæ Rex Eduardus paralyticum, ita & tu Abbatem hunc mortuum, in feretro ad scrobem extulisti, vesipillo verè Regius. Adzreiter part. 1. lib. 15. Annal. Boic.

Et quanta non dem sio fuit, cum in Synodo Episcoporum Bambergæ congregata, votum tuum & Conju-

gis de erigendo Episcopatu patefaciens, flexis genibus id egisti, nec prius assurgere voluisti, donec Willegisi Electoris Moguntini manibus es erectus; & cum cerneres nutare Episcoporum vota, allegantium non nulla privilegia, quo minus id fieret, rursus in genua procidisti, ac pro favente suffragio es deprecatus. Adzreiter part. 1. lib. 15. Annal. Bou.

Et si unquam Humilitatem & Demissionem Regiam demonstrasti, factum est id abundè quando Heriberto Archiepiscopo Coloniensi es reconciliatus; cum enim mortuo Ottono tertio Imperatore, cum ipsius exuviis ex Italia Imperij insignia essent allata, ac tibi custodienda tradita, sceptrum videlicet, globus aureus & corona; ac secum sacram lanceam, præcipuam Regnantium Tutelam S. Heribertus Episcopus Coloniensis jam clanculum detulisset, ei demum daturus, quem vota Imperatorem salutassent; Aulicorum dicacitate factum est, ut inter binos hos Sanctos orta sit materia dissensionis, quam tamen non multò post cœlum diremit, quando Henricus cœlitus cognitâ Sanctitate Heriberti Blaterones aulæ, ac in consultam suspicionem detestatus in Procerum oculis, detractâ purpurâ, ad pedes Heriberti supplex ac lacrymabundus veniam petiit, nec ante surrexit, quam is veniam lacrymis quoque ubertim cadentibus impertiretur, attonitâ universâ aulâ ad hoc spectaculum humilitatis, Regibus inusitatum.

Non igitur noxuit Henrico primus Aularum inceptor Adulator, non aulæ splendor, aut purpuræ nitor mentem ejus extulit aut vitiavit, in omnibus non est exaltatum cor ejus.

O quàm dissimiles Henrico extiterè ambiciosa portenta mundi Nabucodonosor, Xerxes, & Alexander Magnus, qui dum Dii esse affectant stulti facti sunt, à mundo ut in sensati exhibitati, & explosi.

Tu verò quia demissè in omni gloria de te sentiebas, meritò ad astra usque extolleris, & laus tua resonat in omni terra; dum ab universo orbe ut rarum miraculum mundi adoraris. Nihil enim teste Hieronymo in regali cervice splendidius fulget quàm humilitas.

Quod in Aulis Principum graves subinde & metuendæ exoriantur tempestates; quod donet & fulminet, non est mirandum: tange montes ait sacer Textus, & fumigabunt.

Tempestatum harum unica causa sunt plerumque delatores, & maledicti susurriones; qui mite ingenium principum exasperant, in iras & vindictas vel nolentes impellunt, acclamantes cum Persarum Satrapis illud irato Asvero, *Justa est indignatio Regis.*

Causas quidem millenas habuisset Henricus irascendi, nec deerant incentores similes, sed semper iram in freno habuit, memor illius Statii g. Theb.

- - - *Ne frenâ animo permittite calenti,*

Da spatium tenuemque moram, malè cuncta ministrat, impetus;

Clementia enim juxta Vopiscum in Aureliano prima Dos est Imperatorum & Principum.

Vix erat electus Henricus Rex Germaniæ, cum competitores in eum raptis armis insurrexerent. Primus erat Hermannus Dux Sueviæ & Alsatia, coronam Henrico vi & ferro erepturus, sed ubi collatae sunt acies, fusus est in fugam Hermannus, cumque videret se à cæteris desereri, Henricum verò crescere, supplex ad Henricum venit, veniam petiit clementiæ ejus confusus.

Quem exitum expectatis AA. num fortè injuriâ hâc irritatus irruerit Leo Bojicus exemplum secutus Jacobi Regis Angliæ, qui Comiti Atholiciæ regnum affectanti, coronam ferream candentem capiti ambitioso clavis ferreis affigi jussit?

An aurèâ pelvi soli exposita excœcari eum jussit, uti fieri præcepit Bernardo Regi Italiæ, Imperator Ludovicus cætroquin Pius.

An exemplo Tamerlanis usus, qui captum Bajazetem ferreæ caveæ inclusum per Imperium suum circumduxit?

Nil simile passa est mansuetudo Henrici ignovit clementer Regni æmulo, ac hoc solum pro pœna injunxit, ut damna, quæ milites ipsius, exspoliando Templum Argentinense fecerant, relarcirent; magis sollicitus de injuria Numini illata recompens-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

fortemve audire. Adlzreiter art. 1. l. 15.

Rectè & sanctè pronuntiatum? nam Senecâ teste lib. de clem. c. 24. non minus Principi sunt turpia multa supplicia, quàm Medico multa funera.

Nec minus ferrum Cæsaris promerita erat Tijoia Urbs Apuliæ, ausa venienti Henrico, non solùm portas claudere, sed & armis bilem ejus provocare, ad tertium mensem pertinaci audaciâ obsidionem tolerando: Si vixisset Barbarossa quispiam, fünditus Urbem, uti olim Mediolanum, evertisset, in æternam contumeliam sale superseminato.

Si in Tamerlanem ità peccâssent hi Græci, sensissent lanienam similem illi, quam olim experta est Damascus, portas illi occludere ausa, ubi Urbe captâ à barbaro victore, loco Trophæi, tres Pyramides, excelsarum turrium instar ex meris cæsarum civium Calvariis sunt erectæ, æternum utique barbaræ crudelitatis monumentum.

Nec Græci ità cæci erant, ut non à longè impendentem sibi & Urbi ultimam ruinam cernerent, quam ut averterent, ac iratum Cæsarem mitigarent, quidquid in Urbe erat ætatis innocentis, in longum coëgere supplicantium ordinem, jubentes lugubri habitu ad Cæsaris castra procedere: agmen ducebat Anachoreta præferens Xti de cruce pendens effigiem; ad castra ubi ven-

tum, Parvuli miserabili clamore Cæsaris implorabant clementiam ingeminando identidem *Kyrie eleison*, id est, Domine miserere; quorum agmen flebile ubi intra castra ad Tentorium suum accedere vidit Henricus, lacrymas tenere non potuit, sed clementer eos sic est allocutus:

Miseret me tui infelix Innocentia, quam scelus parentum solùm ream facit: innocens ego sum à sanguine vestro; Rebello & pertinacia progenitorum vestrorum ad lanienam & mortem vos deturbat, parentibus vestris imputate hæc mala, *Thronus autem meus sit immaculatus.* Inde ad astantes conversus ait, ferrum pectus & marmore durius sit, quod sustineat eorum hauriri sanguinem, quorum ne lacrymas quidem nisi crudelis oculus posse intueri: Tum pueros jussos esse bonis animis salvos remisit in Urbem: Postridie cum eadem Pompâ lamentabili, rursus prodeuntes conspexisset, nec ultra misericordiam potest premere, misereor, exclamat, supra turbam, deinde jubet Magistratui renuntiari, si salvi esse vellent, liberos imitentur, & ante omnia mœniorum partem ex templo diruerent, & tum de victoris sperarent clementia: (a) parvè illi sine mora, & dejectis vallis & mœnium parte apertisque portis obviam prodeuntes victori, veniam exoptatam à mitissimo Principe impetrârunt.

Ah quàm appositè Isidorus l. 6. similis,

(a) Adlzreit. p. 1. lib. 5.

similit. ait, *Magna est virtus, si non ledis eum, à quo lesus es; magna est gloria; si cui potuisti nocere parcas.*

Quin & moriturus adhuc clementiæ & mansuetudinis memor fuit, dum Principibus rogantibus, quem pro successore dignissimum judicaret, præter omnium expectationem Conradum Salicum Franconiæ Ducem nominavit, qui tamen æquè graviter & sæpius in Henricum impegerat, fovendo clancularias Rebelliones, detrectando imperia & officia clientelæ. Adlzreiter, art. 1. lib. 16.

O Miraculum mansuetudinis, o prodigium clementiæ!

Ubinam, & quo loco Terrarum sunt illi Reges, qui ita graviter offensi in iras non exurgunt, gladium non stringunt?

Ubi sunt illi Principes injuriis læcessiti, qui non tonant non fulmiant?

Pauci sunt, qui cum Henrico merentur elogium illud à Cicerone olim Julio Cæsari attributum, dum orat. pro Q. Ligario ita exclamavit, nulla de virtutibus tuis plurimis Cæsar, nec gratior nec mirabilior misericordiâ est, nullum enim ornamentum Principis fastigio dignius pulchriusque, quam corona illa ob Cives servatos reportata, ait sapiens Seneca lib. 1. de clem. cap. 26. Clementia enim, pergit is cap. 5. in quamcunq̃e domum pervenerit, eam felicem præstabit, sed in Regia quò rarior eò mirabilior, quid

enim est mirabilius, quam eum, cuius iræ nil obstat, si excanduerit, sibi manum injicere, & potestate suâ melius placidiusque uti. Orarum Imperatoris Miraculum! fulmen ad arbitrium manu tenere, & nunquam, nisi violenter extortum emittere!

Præter has binas admirandas demissionis & clementiæ excellentias effulsit in Henrico & Tertium summè præ omnibus admirabile Prodigium, Virginalis nimirum Castitas etiam in Conjugio ad mortem usque observata; rarus in orbe Phœnix, in coronato vertice vix visus.

Virtus hæc in Henrico eò magis est admiranda, dum ad communem velut scopulum offensionis, & Petram Scandali (vicii contrarii) sapientissimi etiam famosissimiq̃; Reges graviter impingere, & splendoris ac gloriæ suæ ecclipsin pati soleant: quod probè Henricus in Othone tertio Antecessore suo observavit:

Is enim Victoriis licet clarus & inclitus, à fortitudine, Justitiâ & liberalitate commendatus, ob Sapien-
tiam & Prudentiam pro miraculo mundi habitus, quia Scyllam (amores impuros) à Crescentii Consulis Romani vidua dementatus, non vitavit, miserrimo naufragio periit, intoxicatis ab ea chyrothecis sub-
latus: Terruit supra modum infelix exitus Henricum, unde doctus prioris naufragio statuit sanctiore se-
mita artem dirigere, ac blandien-

tium Syrenum syrtes cautius declinare.

Hinc contractis quidem Christiano ritu nuptiis cum Chunegunde Sigefridi Palatini seu Moseliani Reguli filia, castimoniam tamen integritatem ad vitæ finem usque illibatam conservavit: cum enim supremam sibi horam sentiret imminere, accersitis auxiliæ Proceribus, quos inter & Consanguinei Chunegundis erant, cum omnes ad pietatem & justitiam colendam, ac regni tranquillitatem conservandam sanctè esset hortatus, conversus demum ad Chunegundis propinquos & hanc intuitus, blandèque dextram dextræ implicans, non sine lacrymis obstupescendum sæculis arcanum aperuit dicens, recipite quam mihi tradidistis Virginem vestram, prout eam accepi iterum reddo, quo dicto paulò post placidissimè cælo Spiritum consignavit Anno 1024. ætatis 53. nondum impleto Regni 24. Imperii undecimo nullo hærede relicto, nisi Ecclesiis quas supra mille regiâ manu erexerat, aut dotârat, ratus Nepotes & posteros interire; at omni ævo superesse, quod Deo sacratum.

Adizreiter part 1. Annal. Boicor. lib. 16,

O Conjugium sacrum! ò Thorum immaculatum! ò infelices nuptias, ubi dos integritas, ubi non corpora, sed animi casto fœdere sunt conjuncti: ò factum cunctis sæculis extollendum! ò exemplum omni po-

steritati memorandum! ò victoriam inauditam, quâ Venus & Cupido in Triumphum sunt ducti: ò scenam personatam, quam non nisi ultimum momentum vitæ mundo detexit; ò Mirabilia mundi à sæculo nunquam audita! *in carne enim præter carnem vivere non terrena vita est, sed cælestis ait, Chrysológus lerm. 143.*

Glorietur Roma in suo Augusto; extollat Macedonia Alexandrum; deprædicent Medi & Persæ suum Cyrum; exaltet Constantinopolis Constantinum; laudibus celebret Gallia Carolum Magnum, Hispaniâ Alphonsum Castum, Polonia Boleslaum Pium, Angliâ Eduardum sanctum Germaniæ sufficet habuisse Henricum Imperatorem sanctum, Regem Pium, Conjugem castum, Principem gloriosum, gestis & victoriis inclytum, Virtutibus Magnum, de quo Cuspinianus sic loquitur, Henricus secundus fortibus gestis adeò insignis fuit, ut mirum sit Hominem itâ Religioni deditum potuisse imperii terminos & ab hostili incurfureddere tutos, regnumque suum locupletare & augere; quod enim cæteri Reges ensibus & humani sanguinis effusione non sine magna multorum calamitate perfecerunt, hic Pietate Religione ac Virtutibus peregit, & Imperialem dignitatem decore, gloria ac Majestate coronavit. magis precibus, quam Armis triumphans.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

IN FESTO S. MARIAE MAGDALENÆ.

Vide Arcum, & benedic eum, qui fecit eum. Ec-
clesiastici c. 43.

Poetarum Princeps Ovidius in
libro, quem Metamorphosin
inscripsit varias, & mirabiles ho-
minum transmutationes nobis
considerandas proponit; horum ali-
qui ob detestanda facinora, in varia
informia monstra fuere transmuta-
ti. (a)

(a) Ovidius in Metam.

Ita

Ita Lycaon Rex Arcadiæ, ob car-
neshumanas hospitibus appositas, in
famelicum Lupum, (a)

Tereus ob detestandum cum Phi-
lomela Uxoris suæ Sorore incæstum,
in turpem Upupam, (b)

Hippomanes & Athalanta ob de-
lubra Deorum turpi intemperantiâ
violata, in sævos Leones,

Hecuba ob maledicentiam linguæ,
in mordacem Molossum,

Actæon ob oculorum lasciviam, in
Cervum est transmutatus,

Mitio rem pœnam sensere alii, qui
in arbores & flores sunt immutati.

Sic Daphne in Laurum, Phyllis in
Amygdalum, Cyparissus puer in Cu-
pressum, Clytia Nympha in Heliotro-
pium, Narcissus & Hyacinthus in flo-
res sui nominis abiere transformati.

Quin & aliquando Deorum favore
à terra in cœlum sunt recepti, ac inter
sidera collocati

Ita Pleyades & Hyades, cum pri-
mæ Patrem Athlantem in montem
transformatum deplorarent; hæ ve-
rò fratrem Hyanthem à Leæna in-
terfectum continuo planctu defle-
rent, in septem stellas pluvias sunt
immutatæ.

Ita Callisto Lycaonis Regis Arca-
dum filia, cum à Diana, cujus Comes
erat, ob pudicitiam violatam, ex
Nympharum choro esset pulsa, ac
à Junone in horridam ursam trans-
mutata, jamque eam Filius Arcas in
nemore obviam factam sagittâ ferire

vellet: Jupiter ejus misertus in cœ-
lum eam transtulit, ac inter sidera
reposuit, addito privilegio, ut cœ-
teris stellis occidentibus ipsa semper
circa Polum giraret iter suum, ac
nunquam ab oculis nostris occur-
beret.

Relinquo ego Poëtis fabulas suas;
ostendam tamen auditoribus meis
hodie Metamorphosin non absimi-
lem, quæ circa Magdalenam acci-
dit: erat & hæc uti Callisto imme-
mor pudicitia; utpotè in civitate
peccatrix; à vitiis & concupiscen-
tiis suis quasi in horridam ursam
transformata; imò à septem dæmo-
niis obsessæ: miseratus est ejus be-
nignissimus Salvator, ac à peccatis
resipilcentem, perque rigidam pœ-
nitentiam expurgatam, in cœlum
transtulit, ac in iridem, seu arcum
cœlestem transformavit, quo con-
specto omnes peccatores veniant in
spem salutis.

De hac gloriosâ Iride dum plura
differo, patientiam vestram exspecto.
Iridis origo seu causa, testibus
Galfrido & Hugone non est alia,
quam reflexio radiorum Solis in nu-
bem humidam; nunquam enim ori-
tur Iris, nisi post pluviam & tempe-
statem.

De Magdalena ait Camus. Episc. (c)
*Nubes humida & rorida fuit Magda-
lena, quando pedes Domini lavit, & ca-
pillis tersit, ibi radiis Solis est percussa,
ac Iris cœli facta.*

(a) Jo. Ravisus Textor. Episc. Belicens. in Festo Magd.

(b) Natalis Comes in Mythol.

(c) Camus.

Variis

Variis encomiis passim decoratur Iris. Augustinus eam vocat divinæ amicitiae tesseram.

Chrysostomus Dei hominibus reconciliati chryographum,

Bernardus sempiterni foederis obfidem.

Cyprianus cœlestis benignitatis typum.

Plato denique Iridem vocat Taurimantiam, id est, admirationis filiam.

Magdalenam æquè mundo proponit Salvator ut admirationis filiam:

(a) *Ecce mulier! Vides hanc mulierem angelis & hominibus obstupescendam, benè eam considera: Vide arcum, & benedic eum, qui fecit eum, valde enim speciosus est in splendore suo.* Ecce mulier! quæ prius erat in civitate peccatrix, nunc est speculum pœnitentium; Vide Arcum!

Ecce mulier, quam prius septem dæmonia obsidebant; (b) huic nunc turba cœlestium spirituum inservit, ac septies de die eam in aera sustollit. Vide Arcum!

Ecce mulier! quæ prius infami vitâ totam scandalizavit Solymam, hujus nunc sanctitatis fama totum replet orbem. Vide Arcum!

Ecce mulier! quæ prius arbor erat sterilis & maledicta; nunc arbor est, cui benedixit Dominus, quæ fructum attulit in tempore suo. Vide Arcum!

Ecce mulier! quæ heri erat filia diaboli; hodie fit sponsa Christi; in qua prius abundavit iniquitas,

nunc superabundat gratia. Vide Arcum.

Ecce mulier! cujus anima prius super carbones erat denigrata, nunc tota pulchra & formosa Nazaræis speciosior apparet. Vide Arcum!

Ecce mulier! quæ prius erat vas contumeliæ; modò est vas electionis in honorem; quæ prius erat petra scandali, lapis offensionis, sentina scelerum; nunc est Idæa virtutum. Ecce mulier!

*Ab ipsa fauce Tartari
Redit ad vitæ limina,
Post fluxa carnis scandala
Fit ex lebetæ phiala,
Ex vase contumeliæ
In vas translata gloriæ.*

O peccatores! levate capita vestra, & considerate hanc Iridem; facta est hæc vobis, ait Laurentius Justinianus, (c) occasio spei, conversionis speculum, magistra pœnitentiæ, devotionis exhortatrix, & charitatis forma.

Hanc Mulierem, ait Cornelius in c. 7. Lucæ, Deus voluit peccatoribus statuere in vivum pœnitentiæ exemplar, ne quis ob enormitatem scelerum de venia desperet, sed in immensa Dei misericordia confidat. Vide arcum, & benedic eum, qui fecit eum, valde enim speciosus est in coloribus suis, uti vertit Lyranus.

Pulchritudinem maximam trahit Iris, à quatuor coloribus, quibus in cœlo resplendet:

Rubrum

(a) *Luce cap. 7.* (b) *Marci cap. 16.* (c) *Laurent. Justinianus serm. de Magd.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

merum hominem, sed DEI filium
existere.

Surgam igitur, & vadam ad eum,
qui Michæâ teste (a) *DEUS est, cui
non est similis, qui aufert iniquitatem,
& transfert peccatum electorum suo-
rum;* utique me non repellat pecca-
tricem licet maximam; qui cum pec-
catoribus manducare non dedigna-
tur; Cor contritum & humiliatum
utique non despiciet.

Videte obsecro Auditores spem
Magdalenæ, ponderate fiduciam
ejus; quomodo solam anchoram spei
jacet in petram Christum: an non de
ea affirmari poterit, quod de Sufan-
na sacer textus memorat, (b) *erat Cor
ejus fiduciam habens in Domino, en ut
spes firma sperantem in Domino non
confundit.*

Progrediamur ad colorem cytri-
num, per quam Magdalenæ inaudita
humilitas repræsentatur.

Ecce intrat Magdalena domum
Pharisæi, Mulier sanguine nobilis,
divitiis abundans, pulchritudine
excellens, vanitati asveta, deliciis
dedita, honoris avida, Idolum ado-
ratum à juventute; intrat ista cœ-
naculum Pharisæi, ac deposito omni
respectu hospitem, abjicit se ad pe-
des Salvatoris; lacrymis eos rigat,
osculis demulcet, unguento perun-
git; crines aureos solvit, ac pedes
Domini tergit; nec respectus hono-
ris, nec decus nobilitatis, nec con-
temptus hospitem eam à cœpto ab-
sterrent: à Pharisæo ut immunda su-

gillatur; discumbentibus pro mente
capta habetur; digitis omnium ut
peccatrix notatur.

Tacet illa, generosè temeraria
judicia contemnit, dicteria & sar-
casmus non attendit, ultò se peccatri-
cem maximam profitetur, & quia vo-
cem singultus & dolor intercludunt,
corde solùm loquitur ac mente ex-
clamat.

Audite montes threnum meum,
& intendite colles lacrymas oculo-
rum meorum; testes estote petrae
in planctu animæ meæ; audiant
verba mea cœli, & scribantur la-
crymæ meæ ante conspectum firma-
menti.

O Jesu Fili Dei miserere mei, ego
ego sum infelix & famosa peccatrix,
infame stabulum, ubi cuncta vitia sta-
bulantur; tu qui fons es omnis pu-
ritatis, immundum purifica, infamem
sanctifica.

Ego ego sum ovis illa errabunda,
per deserta peccatorum errans; Tu
Tu es Pastor bonus, qui pro ovibus
tuis animam ponis, audi balantem,
ac in humeros tuos errantem sume;
rideant me Pharisæi, contemnat me
orbis, hæc & plura sum merita.

Symbolum, Magdalenæ statum
lamentabilem, melius declarare non
poterit, quàm id, quod Valentina,
filia Galeacii Vice-Comitis Medio-
lanensis elegit; trucidato enim Lu-
dovico Duce Aurelianensi Marito suo
Regis Franciæ Caroli VI. fratre, pin-
gi curavit phialam aqua plenam; ex
qua

(a) *Micheæ 6, 7.* (b) *Daniel. 6. 13.*

qua aquarum guttæ in lacrymarum formam diffuebant, addito lemnate : hâc factâ jacturâ pro nihilo dico cœtera.

Symbolum hoc apprimè convenit Magdalenz, quæ non aliud inclamat, quàm offenso Deo modo reconcilier, non curo cœtera.

Valete honores, valete applausus, valeto sanguis nobilis ; valeto munde, valete divitiæ ; fumus estis, umbra estis, nihil estis : retia fuistis, quæ me hætenus & alios innocentes illaqueastis : muscipulæ eratis, quæ animum meum decepistis : fiscus fuistis, cui misera anima adhæsit, & infixæ est in limo profundi : hâc factâ jacturâ non curo cœtera : Vanitas vanitarum & omnia vanitas.

Aspice Arcum hunc, ô superbelperpende colores demissionis resplendentes in Magdalena ; ac consultore Hieronymo, (a) humilitatem sequere, non quæ ostenditur aut simulatur gestu corporis, aut fractâ voce verborum ; sed quæ puro cordis affectu exprimitur ? aliud enim est virtutem habere, aliud virtutis similitudinem.

Consideremus & nunc colorem puniceum, Amorem Magdalenz nobis referentem.

Grandem hunc fuisse testimonio Christi novimus ; quoniam dilexit multum. Æthnæ aut Veluvio si quis simile Cor Magdalenz dixerit, vix aberrabit.

Mens hæc est Beatissimi Bernardini Senensis, qui serm. 46. in feriam 5. Pass. ait, Septem amoris flammis inflammatum ardebat Cor Magdalenz, erat enim Amor ipsius

Insuperabilis,

Inseparabilis,

Infatigabilis,

Invariabilis,

Insatiabilis,

Insociabilis,

Inaccessibilis.

Insuperabilis, dum ad Pharisei & Judæ murmuraciones, ad sororis Marthæ quærimonias imperturbata stetit, utpotè cujus cordi profundè impressum erat illud Sponsæ : *Pone me juxtate, & cujusvis manus pugnet contra me.* (b)

Erat Amor Magdalenz Inseparabilis, quia à primo conversionis momento Christo adhæsit, nec eum unquam Apostolorum more deseruit, qui relicto eo fugerunt ; sed ad montem usque Calvariæ & sepulchrum est comitata : secuta est viventem, cum ad pedes ejus sedens audiebat verbum illius : secuta est morientem ad aram crucis adstans, ejusque sacrum cruorem ex sacris vulneribus defluentem colligens : secuta est mortuum & sepultum, teste Joanne c. 20. *Maria autem stabat ad monumentum foris plorans*, ac à dilecto separari, vel avelli non sustinens. Hunc amorem inseparabilem Magdalenz perpendens Origenes hom. de Magd. sic eam disserentem introducit.

cetri.
avo.s pu.
men; Tu
vobis
nem,
fume;
at meatum
enon
cina,
edio.
Lu-
o suo
pin-
; ex
qua

Effundite lacrymas óculi mei, plorate & nolite deficere: (a) Heu! quo abiit gaudium meum? ubi latet amor meus? Ó dolores! Ó angustia! angustia mihi sunt undique, & quid eligam ignoro: si juxta monumentum maneo, ego illum non invenio; si à monumento recessero, nescio infelix quo vadam: discedere à monumento mors mihi est; stare ad monumentum irremediabilis dolor: melius est autem mihi sepulchrum Domini mei custodire, quàm ab illo longius ire; si enim longius abiero, ipsum sublatum inveniam & sepulchrum destructum, qui amat, timet: Stabo igitur & hic moriar, ut saltem juxta sepulchrum Domini mei sepeliar: quàm beatum Corpus meum erit, si propè Magistrum meum sepultum fuerit: Ó quàm felix anima mea erit, quæ egrediens de vase fragili, mox ingredi poterit in sepulchrum Domini. Amorem hunc Inseparabilem attendens doctissimus Pachiugelli ait, (b) certissimum arbitror, si divinus Magister diutius apparitionem distulisset, & se amore tabescenti discipulæ conspiciendum non præbuisset, quod procul dubio animam propè sepulchrum exhalasset. O Amorem Inseparabilem!

Non solùm Amor Magdalenæ erat Inseparabilis, sed & Infatigabilis; colligi hoc abundè potest ex respon-

so illius, quod Christo in forma Hortulani sibi apparenti dedit, dum sepulchrum vacuum cernens ad eum dixit: (c) *Domine si tu sustulisti eum, dicito mihi, ubi posuisti eum, ut ego eum tollam.*

Itane hoc Magdalena polliceri audes? res hæc vires tuas excedit: obsecro si Hortulanus corpus illius ad domum Caiphæ ibidem securius custodiendum deportavit, quid ages? Ego eum tollam. Quod si ad prætorium Pilati sit delatum, quid ages? penetrabo ego in prætorium usque ad amatum corpus, inde in Bethaniam transportabo.

Quid si fortè Pilatus quem vivum ad Herodem misit, etiam mortuum illuc remisit? quid ages? Ibo per arma, per tela, lustrabo Regiam universam, donec Magistrum invenero; ubi flexis poplitibus primùm eam adorabo, dein amobus brachiis correptum, inspectantibus & tremantibus aulicis domum meam deferam; nec sacram hanc rapinam quisquam ex manibus meis eripiet.

Sed si odio furentes Judæi forsitan eum miserunt in lacum Leonum discerpendum à voracibus bestiis, quid ages? Ego cavæ ferratos postes diffringam, & ex ipsis belluarum faucibus dulce depositum tollam. At si ad rogam in cineres cremandus, & deportatus? Ego eum tollam, in medios ignes insuiam, & flammam compescam.

Quid

(a) *Origenes Hom. de Magd.* (b) *Pachiugelli L. 32. in Jonam.* (c) *Joan. cap. 20.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ad sepulchrum Domini evasit in incendium, quo tandem in antro deserti velut Phoenix, inter generosas flammæ amoris divini in cinerem est redacta.

Restat nunc nobis Iridis color ultimus observandus, nempe Cæruleus lacrymas & rigidam pœnitentiam Magdalensæ denotans.

Si scire desideratis rigorem ejus pœnitentiæ, audite solum initium hom. 33. Sancti Gregorii, dum ait: cogitanti mihi de Mariæ Magdalensæ pœnitentia, flere magis libet quàm aliquid dicere; cujus enim vel saxum pectus hujus peccatricis lacrymæ ad exemplum non emolliant?

Concedite obsecro mecum paulisper ad horridum illud antrum Massiliense, Magdalensæ Palæstram pœnitentiæ.

Cernite oculos pœnitentis, qui prius in amore fuere duces, quomodo nunc falsis stagnent imbribus lacrymarum: cernite faciem illam, quæ totam Solyman in admirationem traxit, cinere nunc conspersam & mortuali Calvariæ non absimilem.

Habitatio illius est excavata rupes, duræ Cautes præbent lectum; potus ejus sunt lacrymæ, panes insulæ radices, suppellex flagra, spinæ & catenæ, quibus corpus assiduo laniat;

Aura resonat suspiriis & lamentis, cum Davide omni momento clamatur tibi soli peccavi, inæsta singula respondet Echo peccavi.

In hoc igitur antro Magdalena priores culpas detestans, vanitatibus mundi valedicens, offensas & delicta Juventutis, Vigiliis jejuniis aliisque mille asperitatibus castigans, per 30. ipsos continuos annos in rigidissima pœnitentia vixit draconum & struthionum socia.

O Felicem specum! O fortunatam rupem Magdalensæ lacrimis humectatam! O fortunata flagra & Vepres pœnitentis sanguine cruentata!

O felix caverna maceris, in qua dilecta Christi columbula est deargentata! o felices scopulos! quæ quotidie suavissimos concentus Angelorum audistis. O pœnitentiam gloriosam, quæ non uno aut altero mense, sed post sex lustra primùm finem accepit; pœnitentia verè dolorosa quam perpetui gemitus ac lacrymæ sunt comitata.

Hæc forma & norma veræ existit pœnitentiæ, ut, quæ se prius extulit per superbiam, per humiliatam nunc sese dejiciat, quæ prius vanas carnis illecebras est secuta; nunc carnem jejuniis maceret, vigiliis atterat, & rebellem carnem spiritui subijciat.

O quàm verè prædixit Magdalensæ apparens Angelus, ac Crucem Domini ante antrum deſigens! Magdalena! hunc locum vult Deus te lacrymis irrigare perfusis, (a) ut futuris sæculis exemplum pœnitentiæ perpetuæ fias, & tanto quidem tempore

(a) *Surius in Vita.*

pore, quanto JESUS amor tuus in terris propter te vixit.

Claudamus Sermonem Verbis Gregorij M. qui hom. 25. in Evang. ait, quid in Maria debemus aspicere nisi immensam misericordiam conditoris nostri, qui nobis velut in signo, ad exemplum pœnitentiæ posuit eos, quos per pœnitentiam vivere post lapsum fecit: Fortasse in fide lapsus est aliquis? aspiciat Petrum, qui amarè flevit, quod timidè negârat. Exarsit forte alius contra proximum in materia crudelitatis? aspiciat Latronem, qui & in ipso mortis articulo ad vitæ præmia pœnitendo pervenit. Alius avaritiæ æstibus anhelans aliena diripuit? aspiciat Zachæum, qui siquid alicui abstulit, quadruplum reddidit. Alius fortè libidinis igne succensus carnis munditiam perdidit? Aspiciat Magdalenam, quæ in se amorem carnis, igne divini amoris excoxit: ecce omnipotens Deus ubiq; oculis nostris, quos imitari debeamus objicit, ubiq; exempla suæ misericordiæ proponit.

Adeste ergo peccatores! hodie nostra est solemnitas, quâ cœlum ad gloriam suam vos per pœnitentiam invitat: quis enim desperet, (a) ait Petrus Damiani tantâ peccatrice, non veniam solum sed & gloriam consequente?

Vide arcum ô peccator, & benedic eum, qui in Cœlo omnibus hunc contemplandum proposuit, An non

vos provocat peccatricis hujus exemplum? an non inflammat vos fervor ejus & dilectio? an non vos stimulat humilitas ejus & demissio? An non vos confundit, rigor vitæ ejus & pœnitentia? Nunquid non vobis sunt oculi, ut effundant lacrymas, quibus antea scelera eluantur? Nunquid cor deest quod in gemitus & suspiria cum Magdalena erumpat? nunquid pectus vobis est residuum, quod cum peccatrice tundatis? nunquid vires desunt, quibus passiones nostras coërceatis? Quod potuit foemina vos non possitis? nondum abbreviata est manus Domini: Levate capita vestra & considerate arcum, & benedicite eum, qui fecit eum, valdè speciosus est in splendore suo: Considerate Magdalenam, perpendite peccatricem: Magistra facta est hæc vobis, ait (b) Laur. Justin. occasio spei, conversionis speculum, Magisterium pœnitentiæ, charitatis forma.

Gradu ergo concito ô peccator cum Magdalena curre ad Salvatorem, pedibus ejus te adsterne, lacrymis eos lava, gemitibus & suspiriis terge, ulcera, peccatorum tuorum pande, Veniam & misericordiam contrito corde implora; neq; cessa à lacrymis, donec & tibi cum Magdalena dicatur, remittuntur tibi peccata tua.

Vide arcum, & benedic eum,
qui fecit eum.

IN

(a) Petrus Damian. Item Bern. in Fest. Magd. (b) Laur. Justin. Serm. de Magd.

est. &
hu.
quo.
pecc.
it per
in cele
is ille.
em je.
& re.
at.
Magd.
cem
Mag.
te la.
ut fu.
entiz
tem.
poro

IN FESTO S. JACOBI APOSTOLI.

Data est mihi omnis Potestas. Math. c. 28.

Bona dies sit vobis Nobiles & excellentissimi Domini Pictores, statuarii & sculptores. Verbum mihi hodiè unum est ad vos, Respondete mihi, Laudo & extollo artificiosa scalpra & penicilla vestra, quib9 & ipsam propè Naturam in Certamen provocatis; admiror vi-

vida. colorum vestrorum temperamenta, deprædico ingeniosas inventiones; laudo amabiles oculorum deceptiones. Hæc omnia laude digna, at cum verecundiæ metas transilitis, cum pudicitia leges violatis, cum nûdas & investes Floras depingitis, vitupero labores vestros, dete-

tor

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

periculis, Patronus in omni ad-
ficate; quin & sæpius in peregrino-
rum forma & habitu à clientibus
suis visus: Baculus ergo & conchæ
non immerito peregrinorum Patro-
num decent.

Mens fortè hæc erit aliquorum,
Pictorum & Sculptorum causæ fa-
ventium, sed scopus non tangitur,
quò collimandum, aliam eamq; Apo-
stolo honorificentiorẽ ego adduco
causam.

Scitis Moysen depingi cum corni-
bus & virga in manu: cornua ejus
denotant splendorem & radios ex
facie relucẽtes, quos ex consortio
Sermonis Domini in monte Synai
contraxit: Virga seu Baculus in sig-
ne extitit authoritatis & potestatis
à Deo in cuncta elementa Moyfi tra-
ditæ, ut Cornelius ait in caput 4.
Exodi.

Admirandæ hujus Virgæ porten-
ta non semel monstravit Moyses.

In Aère dum Exodi nono exten-
dens Virgam in cœlum, tonitrua,
grandinem, ac discurrentia fulgura
prodûxit, & Ægyptum triduo tan-
tis tenebris involvit, ut nemo videret
fratrem suum Exod. 10.

In aqua, dum Exodi 7. Virga per-
cutiens Nilum, aquas ejus commu-
tavit in sanguinem: dum iterum Num.
20. Virga percussit Petram in Ho-
reb, & egressæ sunt aquæ largissimæ.

Potestatem eandem monstravit in
igne, dum Num. 16. ignem cœle-
stem, qui quatuordecim millia & sep-
tingentos hominum ob murmura-

tionem contra Dominum jam ab-
sumperat, ne ulterius grassaretur,
compescuit & extinxit: dum iterum
Num. 21. ignitos serpentes, qui po-
pulum miserabili strage confecerant,
erecto alio æneo serpente fugavit ac
interemit.

In terra deniq;, dum Num. 16. ad
mandatum Moysis sese terra aperi-
ens, Core, Dathan & Abyron vivos
devoravit cum tabernaculis & uni-
versa substantia eorum: unde bene
ait Philo lib. 1. de Moyfi, singula ele-
menta obediebant.

Moysen spectastis depictum cum
cornibus & Virga, nunc Jacobum
considerate cinctum conchis mari-
nis, & baculum in manu tenentem.
Conchæ demonstrant eum filium
piscatoris, imò & piscatorem homi-
num, Salvatore ipso id attestante,
faciam vos piscatores hominum; Bacu-
lum tenet in manu Jacobus, quia &
ipsi à Domino potestas & imperium
in cuncta elementa est concessum,
teste Aug. serm. 1. de Apostolis Pe-
tro & Paulo, *dedit Dominus Apostolis
potestatem super naturam, ut eam cu-
rarent, super Dæmones, ut eos everte-
rent, super elementa, ut ipsa immuta-
rent.*

Initium potestatis portentosi ejus
baculi desumamus ex aère. Factum
admirandum, quod 2. Mach. cap. 10.
legimus, reiterasse de novo videtur
Deus in Apostolo suo Jacobo.

Appropinquabat Judææ cum exer-
citu grandi nimis Timotheus su-
premus Dux militiæ Regis Antiochi
sub-

subversurus integrum Regnum; audito fatali ejus adventu, populus tanto timore est consternatus, ut jam actum de Corona & Sceptro Judææ crederent; hinc fuga sese proripuerunt in montes, in latebras & speluncas solus Judas Machabæus animo non concidebat, sed manipulis paucis intrepidus obviam processit hosti; binis ergo exercitibus stantibus in acie, cum vehemens pugna esset, apparuerunt adversariis de cælo viri quinque in equis frænis aureis decori, ex quibus 2. Macchabæum medium habentes armis suis circumseptum, in adversarios tela & fulmina jaciebant; quibus viginti millia & quingenti peditum, sexcenti vero equitum prostrata interiëre.

Nunc audite differentem Eusebium Nierenbergium ad Marianam Scotum lib. 11. de rebus Hispanicis c. 13. quid portenti patrocinate nostro glorioso Apostolo acciderit.

Anno 834. cum Saraceni, Mauris mixti infestis armis Hispaniam invasissent, ac subjugatâ unâ & alterâ provinciâ ad reliquas jugo suo subjiciendas armato Marte contenderent, post spoliata & everfa templa, post exustas Cruces & Sanctorum statuas, post milenos innocentes juvenes ac virgines in turpem servitutem abductas, eò deniq; est ventum, ut infelici Regno ultima ruina & excidium ante oculos versaretur.

Vidite infelicitatem hanc & miseriam patriæ Ramirus Rex Castiliæ

Alphonso casti filius, multisq; lacrymis lamentabilem regni calum deflevit, diu noctuq; intentus, quâ ratione ferox hostis patria pelleretur.

Sed quibus medijs? vana enim sine viribus ira: ærarium regium totum erat exhaustum, populus ad bellandum inexercitatus stragibus aliquot jam acceptis exterritus & consternatus exterorum Regum ac Principum auxilia nulla speranda.

Hæc cernens Ramirus cum humana non suppeterent præsidia, ad superna auxilia oculos & animum adjecit; belli aleam ac salutem derelicti populi protectori Patriæ totam resignans & commendans, spe plenus, fore ut gloriosus baculus Jacobi, superbum hostem sternat, ac injurias à barbaris Deo & Sanctis illatas severè vindicet: Indè cepit populum desolatum animare & armare, manipulos fugitivos militum colligere, ad sacrum bellum cunctos adhortari: multo labore ductatum est, donec ad arma capessenda timidus populus exurgeret. Ventum igitur ad pugnam, sonant buccinæ & tympana, fluctuant vexilla, nudantur enses, resplendent montes à clypeis, volant undique jacula & sagittæ, it clamor cælo, concurrunt acies, fit impetus & strages, nutant phalanges hispanæ ac retrò ferunt timidos pedes tanto furori hostium impares; fugientes insequitur à tergo hostis, effugium undiq;

præclusurus; actum de Sceptro, in manu victoriam portant Mauri.

Quid in extrema hac necessitate Ramirus? madidos attollit oculos in cœlum, ac tutelaris sui Jacobi denuo efflagitat patrocinium; & ecce subito in nubibus equo candido insidens desolato populo properat in auxilium Jacobus, unâ manu vexillum rubicundâ Crucē notatum rotat, ac alterâ victrici suo baculo ut verus tonitruus furius intet trifurca fulmina & lapidum grandines, tantâ strage Mauros sternit, ut sexaginta eorum millia (alij octoginta memorant) internecioni sint data.

Videte Auditores, quantum Dominium, quantum imperium ostenderit Jacobus: Cernite in baculo latentem acinacem, quo barbarorum colla impia demessa; cernite ex conchis marinis erumpentia fulmina, ac dicite, de cœlo dimicatum est contra illos.

Aëris Dominum esse Jacobum, æquè testabitur: adolescens ille Germanus, qui cum in via Compostellam versus falso à procaci filia hospitis (cujus impia petita rejecerat) furti accusatus, in furcam actus esset, triginta sex diebus ad reditum usq; parentum ex peregrinatione Compostellana pependit, à glorioso Apostolo in aere semper sustentatus ac cœlesti dulcedine refocillatus, donec portentoso miraculo assati Galli in patina reviviscentis, de infami ligno vivens & vegetus depositus

est, redditusq; parentibus suis, Jacobi gloriam & favorem toto orbe deprædicantibus.

Ab elemento aëris ad aquas pergamus, videbimus Jacobum & his imperantem.

In aquis licet non unum miraculum patratum sit à Moysè, maximum tamen fuit, quando virgâ suâ percussit mare rubrum divisaque est aqua & ingressi sunt filij Israël per medium sicci maris, erat enim aqua quasi murus à dextera & læva Exodi 14. grande imperium! palmare miraculum!

Nec minor Moysè in compescendo hoc elemento extitit Jacobus. Notum est ex cap. 12. Actuum Apostolorum ab Herode circa Pascha Jacobum Hierosolymis occisum esse gladio.

Misit Herodes Rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia, occidit autem Jacobum Fratrem Joannis gladio. Discipuli igitur illius solliciti de corpore sacro, noctu clam Judæis illud auferentes ad Joppen civitatem maritimam id deportarunt, per mare in Hispanias illud ulterius transportaturi: imponunt igitur illud fragili & laceræ cymbæ ac sese numini & beato Jacobo commendantes pelago committunt.

Adesto nunc sapientissime Salomon, qui inter tua difficilia capere non potuisti viam navis in medio mari, id te hodiè docebit Jacobus noster. Vide cymbam fragilem, destitu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

das: obtemperant quidem Dæmones mandato Magi, verum ubi ad locum venere, ubi Jacobus deprecabatur Dominum, subito incendii quod patiebantur impatientes, in aëre ululare coeperunt; Jacobo Apostole Dei miserere nobis, (a) quia antequam tempus nostrum adveniat, ardemus, nisi quidem sumus ab Hermogene ad te & Philetum transfugam nostrum comprehendendum, sed mox ut ad te venimus, Angelus Dei nos catenis igneis religavit, plurimumque cruciavit, majora enim patimur incendia ab oratione tua, quam quibus obnoxii sumus in balthro infernali.

Ignis domitorem extitisse Jacobum clarè demonstrat, quod in Historia Lombardica refertur à Jacobo de voragine Episcopo Genuensi sic scribente: Anno Domini 1238. in vigilia Sancti Jacobi in quodam Castro inter Florentiam & Pistorium sito, juvenis quidam, cum adverteret tutorem suum hæreditatem suam paulatim sibi usurpare velle, ita & juvenili levitate abreptus, in segetis tutoris ignem injecit, ut fruges brevi in cineres abirent: inquitum mox in authorem facinoris, indiciisque manifestis deprehensus est juvenis reus: tentus igitur ac crimen confessus sententiã latã adjudicatus est morti, ita quidem, ut ad caudam equi alligatus per aspera loca ad rogam & incendium prius raptaretur, abiturus & ipse po-

stea lege talionis in cineres. Audita dirã hãc sententiã cum juvenis nullum effugium mortis cerneret, ac patrocinium Sancti Jacobi voto facto confugit spe plenus in tantis angustiis à tam glorioso patrono nulla ratione deferendum. Articulo igitur executionis instante raptatur miser hinc inde per aspera & inculta loca, ad palum alligatur, lignia undecunque congeruntur, igneque supposito ligna & vincula comburuntur, nec tamen tetigit eum ignis aut contristavit; Beato Jacobo vim flammaram reprimente, cumque iteratò à lictoribus in flammam esset injiciendus, à populo misericordiam Dei inclamante morti eripitur, votumque suum exoluturus liber & incolumis iter Compostellam versus adoritur, ubique magalia Dei & præconia Apostoli enuntiarurus.

Impletum denique est in Jacobo, quod Philo de Moyse scripsit lib. 1. singula elementa obediebant ei: non aër, non aqua, non ignis solum, sed & terra & petra obediebant Jacobo. Testantur hoc formidandi Maurorum & Saracenorum carceres in quibus ferreis catenis connexi mortem præstolabantur innocentes Christiani, ad quorum tamen preces & vota portas æreas contrivit, & vectes ferreos confregit Jacobus. Testatur hoc specus & antra subterranea, in quibus velut in umbra mortis gemebant captivi, quorum

(a) *Author Hist. Lombardica.*

quorum tamen infelicitati condolens Jacobus, vincula dirupit, & de tenebris ac umbra mortis in libertatem pristinam eduxit. Sufficiat ad probandum intentum unica Rupes illa, in qua expositum corpus Sancti.

Quod Christo morienti accidit, dum petrae scissae & monumenta aperta sunt invitantes, quasi eum ad sepulchrum & requiem, idem prope accidit Jacobo, vix enim discipuli ejus portum attigere Galliciae, ac sacrum corpus in adjacentem petram expoluere, cum marmor seposita duritia, tanti hospitis obstupefactum adventu, ceræ instar sese expandit, ac adveniēti Apostolo locum, & loculum quietis præbuit.

Extollant alii sepulchrum Catharinæ angelicis manibus in monte Sinai præparatum: Laudent alii Leones, qui demortuo Paulo Eremitarum primo scrobem funebrem unguis effodere; deprædicent alii admirandum sepulchrum sancti Clementis Papæ cum anchora in mare demersi: Laudabo ego & extollam è contra sepulchrum Apostoli nostri, non manufactum, sed coelitus constructum, de quo jure dicere possum, *Et erit sepulchrum ejus gloriosum*, gloriosum utique à stella, quæ illud illustravit, gloriosum à rupe, quæ illud miraculosè suscepit, gloriosum à peregrinis, qui ex toto orbe ad illud confluunt, gloriosum denique à portentis & miraculis, de quibus Calixtus Pa-

pa ait, si mille haberem ora, mille, quæ linguis præditus essem, non possem partem laudum Apostoli attingere, aut miracula cuncta recensere.

Et licet coram mundi amatoribus gloriosus extiterit tumulus Alexandri Magni, cui ob victoriam arma tres orbis partes catenis vincitæ incisæ fuerant, cum inscriptione: Alexandri Victoria! attamen infinites est gloriosius sepulchrum sanctissimi nostri Patroni Jacobi, cui non tres orbis partes, sed devicta quatuor Elementa victrici catenâ colligata appingi & incidi queunt, adjuncto lemate, Jacobi victoria!

O gloriosum Apostolum! meritis insignem! potestate magnum! qui primus Apostolorum caput Martyrio subjecit, & acinacem Herodis suo sanguine purpuravit. Magnus quidem extitit Patriarcha Jacob, cui dormienti Angeli in scala ad cælum usque porrecta apparuere: major nomine & re extitit Jacobus Apostolus Dei, utpotè cui non Angeli solum, sed Angelorum Regina (dum adhuc in vivis degeret) consolatura labores illius, Cæsaraugustæ in columna apparuit, Angelorum pennis illuc transvecta,

Magnus quidem extitit Moyses, qui portentosa virga sua ex dura petra Horeb in deserto Sinai elicuit fontem aquarum: major Moyse est Jacobus, qui ex durissimo marmore elicuit non aquas, sed lacrymas & singultus, dum ex Hermogene perversissimo mago fecit discipulum

Christi;

Christi, ac eum à castris Satanæ tra-
duxit ad castra Dei. Magnus qui-
dem Josue, dum inaudito miraculo
solem stitit: at Major Josue extitit
Jacobus, qui sententiam damnatio-
nis adversus unum & alierum fraude
Dæmonis sese specie Martyrii inte-
rimentium, jamjam à Judice feren-
dam stitit, ac ut in vitam revoca-
rentur ab Altissimo impetravit.

Magnus extitit Samson, qui in
mandibula asini mille interfecit Phi-
listæos: major Samson extitit Ja-
cobus, qui non semel integros exer-
citus Maurorum & Saracenorum ba-
culo suo prostravit & interemit.

Magnus fuit Elisæus, opere & ser-
mone potens, sed baculus illius ce-
dere cogitur baculo Jacobi: miserat
quidem Elisæus Gieti famulum suum
cum baculo suo ad Sunamitidis Fili-
um resuscitandum, *accinge lumbos tu-
os, & tolle baculum meum in manu tua,
& vade*: sed mortem pellere ne-
quirit, reversus enim nuntiavit ei
non surrexit Puer: non mortem so-
lùm, sed & infernales Spiritus com-
pescuit felicissimus baculus Jacobi,
Hermogene teste: hic enim cum pri-
us Dæmonum extitisset cultor ac
mancipium, videretque signa & vir-
tutes Apostoli, ac adverteret præ-
stigias suas contra Sancti preces, nec
hilum valere, *toto corde compua-*

ctus, ac veniam deprecans, com-
bustis libris suis necromanticis Chri-
sto & Evangelio adjunctus, ab Apo-
stolo nulla ratione discedere voluit,
nisi habito prius aliquo memoriali
de manu Jacobi dicens, novi ego
iras Dæmonum, quod si me conver-
sum invenerint, occident me: ut
igitur tutum ac consolatum à se di-
mitteret, baculum ei suum dedit,
ad propulsandos omnes insultus ho-
stium tam visibilibus, quam invisi-
bilibus medium potentissimum.

Hunc ipsum baculum & nos sup-
plici prece, hodie à te sanctissime A-
postole nobis gratiose concedi de-
poscimus: age quod non semel egi-
sti: ecce insurrexerunt in nos inimi-
ci nostri, evaginaverunt gladium,
exacuerunt sagittas suas, exurge in
adjutorium nostrum apprehende ar-
ma & scutum, leva ut Josue clypeum,
ita & tu baculum portetorum in cæ-
lum, sterne hostes Christiani nomi-
nis, macta, trucida cunctos, qui in-
potentiavirtutis tuæ glorianur, con-
tere arcum, confringe arma, fulgu-
ra, tona, fulmina o metuende Boa-
nerges, ac in favillam redige scutum
gladium & bellum: & laudabimus
nomen tuum dicentes, (a) *de cælo di-*

micatum est contra eos, hæc est

Victoria Jacobi.

(a) *Jud. c. 5.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

nat Hieronymus serm: qui incipit, postulastis filiæ Jerusalem apud Polium cap. 1. de vita S. Annæ. *Hæc est Terra S. quæ rubum ardentem, sed incombustum permanentem germinavit.*

Abbas Trithemius lib. de laudibus S. Annæ cap. 5. *Gazophilacio Dei eam assimilat dicens, O quanto honore dignus Annæ venter credendus est, qui Dei Gazophilacium factus, inæstimabilis pretii Thesaurum bajulavit.*

Devotissimus Justus Landspergius serm. de S. Anna, hanc magnam Matrem vocat *supernæ benedictionis Terram, de qua cœlesti Figulus Ollam Spei nostræ composuit beatam Virginem Mariam.*

Titulo nobilissimæ Arboris conestatur S. Annam Joan. Osorius conc. de S. Anna dicens *Benedicta Arbor, quæ fructum vitæ Mariam nobis protulit.*

Titulum *Fertilis Agri Annæ* attribuit Adelbertus Tylkowski, (a) qui Margaritam protulit, pro qua emenda cœlestis Negotiator omnibus venditis descendit.

En quot Titulos honorum, quot Præconia sacra; in SSmam. Aviam Christi conferunt Doctores? sed neuter horum mihi hodie aridet. Sit Anna Damasceno *Vitis frugifera*; Hieronymo *Terra sancta*; Trithemio *Gazophilacium Dei*; Landspergio *Terra benedictionis*, ex qua Olla spei nostræ, à cœlesti figulo figurata: Sit Osorio *Arbor benedicta*; sit Adelberto Tylkowski *ager felix*, qui Margaritam inæstimabilem Mariam pro-

(a) *Conc. de S. Anna.*

duxit; sit aliis Anna *Oliva fructifera* in domo Domini: sit serenum & stelleriferum Cœlum, de quo orta stella Jacob; sit amabile Roletum ex quo prodiit Rosa illa Jericho spinis carens, dentur SSmæ. Matri mille alii tituli gloriosi, mihi tamen non satisfaciunt; sensu enim meo nobiliorem Titulum SSmæ. Aviam attribui posse non credo, quàm si eam *sacrum piscem* dixerimus, in quo non Stater Petri, sed diu exoptatæ Claves ad referandas portas Cœlorum inventæ: quod dum vobis pluribus, remonstrare satagō, sic ad recursum & suffragium Matris & Virginis invito.

Non autumo futurum, ut quispiam ex AA. meis existat (dum Annam sacro pisci comparo) qui propositionem meam ut novam, singularem & erroneam sugillet aut traducat; quâdoquidem pridem ante me Augustinus tractatu 123. in cap. 21; Joannes; Venerabilis Beda cum Lyrano in cap. 24. Lucæ Christum passum dixere *Piscem assum Verba refero Lyriani Piscis assus ipse mediator passus, in aquis humani generis captus laqueo mortis assatus tempore Passionis.*

Jam ante me Rupertus Abbas lib. 8. off. cap. 10. Martyrem Christi Laurentium *Pisem* appellavit dicens, *Beatus Laurentius unus & bene notus de magnis illis Piscibus, Piscis magnus idemque assus, culus assatura suaviter in tota Christi fragrat Ecclesia.*

Jam ante me S. Bartholomæum Apostolum Anguillæ excoriatæ symbolo figuravit Lucarius apud Ab-

batem

batem Pincinelli tit. anguilla Exempla sequor Seniorum & Doctorem.

Et cur obsecro Annæ Titulum Piscis non attribuam? cum Joannes Nadasi è Societate Jesu in suo anno cœlesti referat die 26. Julij Piscatores quosdam in regno Siciliæ cum nihil piscium longo tempore prenderé possent, ideòque magnâ egestate premerentur, Sanctissimæ Annæ nomine impiorato traxisse rete plenum piscibus, eò majore Piscatorum gaudio & admiratione, quod cuncti in dorsis nomine *S. Annæ* signati essent, quod miraculum plures oculati testes sunt contestati.

Fixum ergo maneat Annam Piscem esse sacrum, quem sapientia Dei ante sæcula mundo perdito præparavit.

Sed quo nomine Piscis eam insigniemus?

An piscem alatum & volantem in Freto Aniano vocabimus? non: altâ enim nunquam petiit Anna, sed in demissione & humilitate Deo servivit.

An Delphinum dicemus? non: quia hic jocabundè ludens in mari tempestatis brevi secururæ certum est prognosticon! ludus enim Ceti signum est tempestatis ait Steph. Cant. lib. alleg. in c. 1. Genes.

Melius & accommodatius nomen non invenio, quàm ut Sanctissimam nostram Matrem Annam vocitem Callyonimum, seu *Uranoscopum* (ein *Himmel-Seher*) de hoc enim Pisce referunt Aldrovandus, Gesnerus, Masenius ac doctissimus Philippus Pin-

cinelli lib. 6. cap. 10, eum in falso mari natâre, ac oculum unicum in superiore capitis parte collocatum à natura habere, unde assiduo caput extra fluctus levans cœlum contemplatur, cujus lemma, *Oculus semper in cœlo.*

Jam edicite AA, annon vobis S. Anna similis Uranoscopus videtur? inatabat Anna falso sterilitatis mari per 4. lustra prole carens, repleta omni amaritudine cordis, instar Rachel, plorantis filios suos, & noluit consolari, quia non sunt: jaetabatur nunc tristitiæ fluctibus, quasi derelicta à Deo nunc quassabatur procelis diffidentia, quasi ob occulta delicta maledictioni Legis subjaceret; inde flatu gemina cor ejus desolatatum impellebant, hinc gravis Boreas, illinc inexorabilis Auster assiduo mœsto pectori insonantes lamentabile illud maledictum Moysis Exordi cap. 23. *non erit infœcunda, nec sterilis in terra tua:* & alterum Isaia cap. 31. *Beatus qui habet Semen in Syon, & maledicta sterilis, quæ non parit;* luctabatur ergo pluribus annis cum tempestate valida sterilitatis, sed in profundum nunquam descendit, semper enim superior undis tribulationum enatabat, semper *Oculus ejus erat in cœlo*, vox ejus unica, *levavi oculos meos in montes, unde venient auxilium mihi:* (a) durabantque preces ejus non per horam, diem aut mensem, sed integris viginti annis.

A a 2

Cum.

(a) Psalm. 120.

Cumque aliquando post contumeliosam repulsam à Sacrificio Altaris Viri sui Joachim ob sterilitatis probrum factam Jerosolymis, piena lamentis esset reversa in Nazareth, coramque Domino triste cor suum in horto effunderet; cerneretque aviculam in proxima arbore mirè pro nidulo suo comparando sollicitam, (a) inque alia arbuscula audiret passer cum pullis pippientes, copiosis perfusa lacrymis ita ad Dominum est locuta. Polius Hist. S. Annæ c. 4.

Domine Deus magne & terribilis! in ditione tua omnia sunt posita, & non est, qui possit resistere voluntati tuæ; cur desolatam non audis? cur mœrore confectam non consolaris? respice obsecro super me; aufer opprobrium meum, & ostende misericordiam tuam: usque quo oblivisceris me in finem, iratus est furor tuus contra me? tu nosti mentes hominum; tibi patent arcana cordium: Tu scis, quod virum non carnis amore, sed legis coactione in Conjugem acceperim posteritatis solùm expectatione; & ecce opprobrium facta sum vicinis meis, & despectio plebis; usque quo ergo oblivisceris me in finem, inclina aurem tuam ad preces meas; tolle à me maledictionem, & infunde cordi meo rorem benedictionis tuæ, vide afflictionem meam, & considera, quia facta sum vitis, ac converte obsecro luctum meum in gau-

dium mihi. Et quia noverat ex Tobia, bonam esse orationem cum jejuniis & eleemosyna; obsecrationi suæ, ut velocius ad cælum ascenderet, binas alas addidit, videlicet jejunium & eleemosynam, dum trifariam bona sua divisit, (b) unam partem Deo, & ministris templi consecrando, alteram egenis, orphanis & peregrinis distribuendo, tertiam verò pro sustentanda familia sibi reservando, in hoc præveniens mentem Augustini dicentis: (c) *Vis orationem tuam volare ad cælum, fac illi duas alas, jejunium & eleemosynam.*

Nec repulsam passa est oratio humilis, siquidem paulò post Aliger cœli Annæ iterum in borto oranti apparens lætum attulit nuntium, exauditam esse orationem ejus, opprobriumque sterilitatis detersum à Domino; (d) surgeret proinde, induereturque vestimentis lætitiæ, ac viro suo Jerosolymam ad portam auream obviam procederet, ac sciret ambos post novem mensium circulum nobilissimâ prole beandos: hæc fatus, ac Annam plenam consolatione relinquens ad convexa cœli revolavit.

O quàm benè ait Augustinus serm. 226. in illa verba Tobia: *Bona est oratio &c. ascendit precatio, & descendit Dei miseratio, licet alta sit terra, altum cælum, audit tamen Deus hominis linguam, si mundam habeat con-*

(a) S. Vinc. Ferrar. serm. de S. Anna. (b) Jacob Polius in Vita c. 3. (c) August. in Ps. 42. (d) Polius in Vita.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cùm non semel , uti stater Petri in ore piscis , ita & in ventre piscium sint inventæ deperditæ claves.

Testem adduco Maurilium Episcopum Andegavensem: ain beatissime Præsul , quis te fugitivum per alienas terras , ad Episcopatum tuum , quem occultè deserueras , ad propria reduxit? Piscis captus , in quo iterum inventæ sacrarii claves. Nam cùm ad Maurilium sacris operantem mulier cum moribundo infante accurrisset , rogans , ut sacro latice ablutum chrismate inungeret , ille e contra piis affectibus in corpore & sanguine Domini consecrando totus absorptus moras traheret , desiit puer trahere animam , atque prius ille vitam , quàm Maurilius missam absolvit : finito sacro ubi puerum jam obiisse comperit Vir sanctus , inconsolabilibus lacrymis negligentiam suam deplorabat , & quia credebat non aliter piaculum istud nisi abdicatione infulæ , ac voluntario exilio esse expiandum , clam profugit , consensaque navi dum vestes mutat , ne fortè agnosceretur à suis , derepentè etiam Claves Sacrarii (quas incogitanter secum sumpserat) è manibus in mare delapsæ duplicavère mœrorem : hinc indignum ratus se infulâ , vovit non prius rediturum ad propria , nisi denudò claves essent inventæ sibi que restitutæ.

Septennio ergo toto trans mare incognitus Hortulanum egit , do-

nec tandem ab Ecclesia Andegavensi missi Legati , qui amissum Pastorem inquirerent : fecere illi , quod injunctum erat , ac per varios terrarum tractus frustra inquisitum , tandem in minori Britannia deprehenderunt , monstratisque clavibus amissis (quas dum in alto veherentur , in exenterato Pisce invenerant) cum gaudio & exultatione , ad Episcopalem thronum Exulem reducere : ubi in patriam ventum , mox ad defuncti parvuli tumulum Vir Dei properavit , erutaque terrâ in genua procumbens , sat longam copiosis lacrymis intermixtam orationem ad Christum fecit , quâ finitâ & puer surrexit , ac in baptismo Renati nomen à Maurilio accepit , è vivis sublato , successor in Episcopatu ac hæres in virtutibus & miraculis extitit. Surius tom. 5. die 13. Septemb.

Et tu beatissime Metron (cujus sacrum corpus Veronæ requiescens in summâ veneratione habetur) ain & tu ; quid tibi in extrema austeritate pœnitentiæ tuæ , in tot annorum continuato luctu & mœrore , dum velut novus Prometheus horridæ cautis antro affixus gemebas , quid tibi lacrymas tuas absterfit ? quid catenas & compedes ferreos , quibus pœnitentiam S. acturus , ultrò manus & pedes induisti dissolvit ? ac indicibili gaudio delibuto , mortem aliàs amarissimam tibi reddidit suavissimam ? Piscis captus , ais , in quo inventæ claves ,
quas

quas prius pœnitentiam acturus in Athesin flumen præterfluens projeceram, tum crediturus deleta & remissa peccata mea, ubi eæ iterum inventæ forent. Petrus de Natalibus l. 4. c. 147. Marulus l. 4. c. 10.

O felices pisces, qui amissa repositis, & lugentes consolati estis!

At quis mundo perduto clavem Regni cœlorum retulit? ubi obse-
ro inventa illa? Dicam veritatem, non alibi, quam in sacri nostri Uranoscopi benedicto ventre, qui Mariam protulit: ita aperte testatur Doctissimus Pelbartus de Temeswar Serm. de S. Anna: Anna gratia dicitur, quia gratiâ erat plena; felix & omni laude dignissima: *ex hac enim terra illa sumpta est, de qua veritas orta est, ex hac Clavis David est facta, per quam Paradisi porta cunctis est patefacta*, unde jure merito Mariam ita salutatur D. Ephrem: (a) Ave portarum cœlestis paradisi referamentum, ave nostra consolatrix, quæ mœrores sedâsti, ave Clavis Regni cœlestis.

Cônsonat huic, quod adfert Joan. Damascenus (b) primos nostros parentes sic loquentes cum Maria introducendo: *Tu sanguis noster, ô beata filia, nostrum solvisti nefas: Nos cœli januas clausimus, tu referâsti, per nos luctuosa ex nobis mundo sunt orta, per te verò ex luctuosis aurea secula redierunt: nam teste Hugone (c) uti*

paradisi porta per Evam cunctis est clausa, ita & per Mariam Virginem iterum est patefacta. Et sicut Petrus lacrymis suis non tantum peccatum suum diluit, sed cœli claves recepit, ita & Anna oratione & lacrymis non solum sterilitatem depulit, sed & claves Regni cœlorum à Domino per Mariam impetravit.

Vah! quot peccatrices animæ à porta cœlorum fuissent exclusæ, nisi clementissima manus Virginis clavibus suis januam eis referâset.

Detrudenda jamjam erat in Tartarum, æternis ignibus assanda Alexandra nominata meretrix illa Hispana, quam Rivales plurimis vulneribus confectam, capite decusso, in puteum præcipitârunt: æternaliter periisset illa, nisi intercedens Virgo inducias ipsi à filio impetrâset, ac Judicis sententiam suspensam tenuisset, quoad usque D. Dominicus (de lamentabili casu divinitus edoctus) Alanus ex ferali puteo, in quo per centum & 50. dies jam jacuerat, evocatum Alexandræ caput à peccatis per dolorosam confessionem expiaret; quod & factum stupente universâ civitate.

O felicem Annam! in cujus benedicto utero Claves cœli repertæ: quis donum hoc cunctorum Sanctorum gratias longè excedens satis admirari queat? quis prærogati-

vam,

(a) Ephrem. serm. de laud. Virg. (b) Damasc. serm. 2. de dorm. Virg.
(c) Mansi in Fest. Annunt. B. V. disc. secundo.

vam, ad quam per filiam suam benedictam ascendit, condignè de-
prædicabit? (nūquid, ut cum Da-
vide loquar) parū vobis videtur
esse Matrem Reginæ cœlorum, Avi-
am unigeniti filii Dei? cui unquam
Angelorum aut Sanctorum conce-
sum, ut filio Dei dicere posset: Ne-
pos meus es tu? quis unquam ex
filiis hominum ad tam gloriosum
apicem honoris & excellentiæ ascen-
dit? Verè verè benedicta es tu à Do-
mino Deo excelso, præ omnibus
mulieribus super terram (a). Ite
proindè & sepelite cunctas præro-
gativas vestras Veteris Testamenti
Heroinæ, Sara, Rebecca, Rachel,
Debora, Jahel, Ruth, Judith, Esther,
Abigail, Abisag & Sunamitis, ac ve-
lut undecim stellæ Josephum, sic
& vos Sanctissimam Aviam Chri-
sti demisso poplite adorate, ac ma-
nipulos vestros pedibus Annæ sub-
sternite (b)

O quàm appositè dixit & scripsit
Damalcenus Orat. 1. de Nat. Virg.
O beatum par Conjugum! vobis
obstricta est omnis Creatura, An-
geli, Patriarchæ, Prophetæ, Justi,
Peccatores, totus denique mun-
dus: Angeli, quia mediantibus vo-
bis receperunt Reginam; Patriar-
chæ, quia nata Virgine finem ac-
ceperunt suspiria eorum & lamen-
ta: Prophetæ, quia ex vobis nata
illa, quam pluribus sæculis venturam
prædixerant: Justi, quia solamen,

Peccatores, quia advocatam per vos
receperunt, universa denique ma-
china mundi, quia per vos excisa
columna illa, quæ ruentem orbem
sustentaret: quod enim non cor-
ruat mundus, Virgini debetur, ait
Aloysius Novarinus in Umbra Vir-
ginea.

Quis ergo Cliens & Servus humi-
lis non desideret esse tantæ Matris
& Filiæ, apud quas Claves porta-
rum cœlestium resident? Quis ad
servitia vestra se & omnia sua non
devoveat? Beatus homo, qui vigi-
lat ad fores vestras quotidie, & ob-
servat ad postes ostii vestri, qui enim
Patronos vos invenerit, inveniet
vitam, & hauriet salutem à Do-
mino. (c)

Experius est hoc Cliens ille Ma-
tri & Filiæ devotissimus, de quo re-
fert Polius (d) & Nadasi 26. Julii,
qui cum sedulo versaret Rosarium
Virginis, sequæ dulcissimæ Virgini
recommendarer, aliquando Virgo
apparens dixit: Fili, rem mihi gra-
tissimam facis dicendo Rosarium,
quot enim ave recitas, tot capiti meo
rosas imponis, placeret tamen sin-
gulariter, si post cujuslibet Rosarii
complementum, unicum Pater &
Ave annexeres in honorem dulcis-
simæ meæ Matris; quod si feceris,
habebis eam in omnibus angustiis
advocatam, & in agone Matrem. Ob-
secutus est monenti non solum Cli-
ens Virginis, sed & alios ad pieta-

(a) *Judith* 13. (b) *Gen. cap. 37.* (c) *Proverb. cap. 8.* (d) *Polius*
6, 18. *Vita.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

dit: Beatus homo, qui Annam continuâ devotione ac sedulis precibus habuerit Advocatam. Claudio ego Sermonem, ac cum Conrado Celte exclamo:

*Nullius Anna preces unquam demisit inanes,
Sed tulit optatam, candida semper opem:*

Ergo piam Matrem multo cumulemus honore,

Nullius vacuas que finit esse preces:

Anna tuæ Sobolis laudes super Astra volabunt,

Te quoque felicem Sæcula cuncta ferent.

IN FESTO DED. S. MA- RIÆ ANGELORUM.

Hodie Salus Domui huic facta est. Lucae cap. 19.

NOli indignari, aut amariùs subirasce sapientissime Regum Salomon, si hodiernâ luce id tibi contingat, quod olim Regi Balthasar accidit; (a) ac in pariete templi tui appareant digiti, & scribant verba non placitura tibi; non

sunt quidem fatalia illa tria Danielis, *Mane, Thecel, Phares*, sed confusibilia illa tria ex decimo quarto capite Lucae desumpta.

Da huic locum.

Novimus quidem [Scripturâ id testante (b)] Monarcham te extitisse

Bb 2

maxi-

(a) *Daniel. c. 5.* (b) *3. Reg. 1. c. 4.*

maximi & potentissimi Imperii, ut potè habentem omnia Regna à flumine terræ Philistiim usq; ad terminos Ægypti.

Fatemur te magnificatum super omnes Reges terræ præ divitiis & gloriâ; novimus auri tibi & argenti tantam fuisse abundantiam (a) quantum & lapidum; cunctam suppellectilem Regiam vasâq; domus salus Libani ex auro extitisse purissimo, (b) ut meritò de te dixerit Ecclesiast. cap. 47. *collegisti, quasi aurichalcum aurum, & ut plumbum complesti argentum.*

Suspiciamus quidem & magnificamus magnificam structuram Templi tui, quod universus orbis admirabatur, (c) in quo nihil visebatur, quod non auro tegeretur, in cujus exstructione per septennium liberalissimâ manu à te bis mille, nongenti & viginti milliones auri sunt expensi. (d)

Extollimus quidem sapientiam & scientiam tuam, quæ tanta erat, ut teste Clemente Alexandrino longissimè excesserit Intellectum Pythagoræ, Prudentiam Socratis, sapientiam Platonis, scientiam Aristotelis, imò omnium Orientalium & Ægyptiorum. 3. Reg. cap. 4.

His tamen non obstantibus manet fixa sententia nostra.

Da huic locum.

Extiteris licet Monarcha in potentia maximus; in thesauris Cro-

lo ditior, in gloria & magnificentia nulli secundus, in sapientia cunctos reges excedens; manet tamen quod scriptum:

Da huic locum.

Quod tibi accidit à Justiniano Imperatore Constantinopoli, hoc tibi hodie contingit Assisij à mendicabulo.

Constantinopoli illudum est tibi, quando Justinianus famulo illo templo Sophiæ inauditâ arte & magnificentiâ absoluto ad confusionem & ludibrium, statuam tuam marmoream sculpi fecit, manu suâ frontem obtegentem, quasi te ad conspectum hujus artificiosæ Machinæ suppuderet templi tui in Jerusalem; quam statuam postea ad extremum angulum fabricæ suæ rejecit, victum te esse à Justiniano omnibus demonstrare volens.

Sed non solum Constantinopoli explosus es ab Imperatore, sed & hodiè Assisij detriumphatus à paupere Francisco, qui te divitiis & thesauris, Sanctitate & magnificentiâ templi, Sapientiâ deniq; Sanctorum infinites præcedit ac superat.

Cede ergo huic Locum.

Dum vobis hæc plenius explico, patientiam vestram imploro.

Verum quidem est, quod titulum sapientis Salomoni attribuat Scriptura sacra. 3. Reg. c. 4. asserens: *præcedebat sapientia Salomonis sapientiam omnium Orientalium & Ægyptiorum,*

& venie-

(a) 2. Paralip. cap. 1. (b) 2. Paralip. cap. 9. (c) 3. Regum c. 6.
(d) Juglaris fer. 2. Dom. 1, in quad.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

vastatis regionibus portas obsederint civitatis, omnisq; plaga & infirmitas presserit, si quis de populo tuo Israël fuerit deprecatus, & expandit manus suas in domo hac, tu exaudies de Cœlo.

Ecce insipientium regis sapientissimi, nil æternum, nil cœleste, sed mea transitoria & caduca petit.

Aliter docet Ambrosius in Psal. 118. nos postulare. Tu cum oras, magna ora, quæ æterna sunt, non quæ caduca: noli orare pro pecunia, quia ærugo est, noli orare pro auro, quia metallum est, noli orare pro possessione, quia terra est.

Stultè ergo egisti Salomon, quia petisti caduca & res nihili.

Alia longè petiit à Deo Pater tuus David:

Psalm: 50. *Ne projicias me à facie tua, & Spiritum Sanct. ne auferas à me:*

Psalm: 24. *Delicta Juventutis meæ & ignorantias meas ne memineris Domine; Vias tuas Domine demonstra mihi & semitas tuas edoce me.*

Psal. 118. *Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam, & custodiam illa in toto corde meo; fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis.*

Siccinè ergo sapientissimus ita desipiat, ut nil aliud à Deo petat, nisi cor docile, pluvias cœli &c. petisset cum Parente Davide unam à Domino, ut inhabitaret in Domino Domini omnibus diebus vitæ suæ. Petisset cum Davide cor immaculatum, remissionem peccatorum assi-

stentiam Spiritus Sancti, perseverantiam in lege Domini & mandatis ejus, melius cum eo actum fuisset; petisset regnum Dei, & cœtera omnia adjecta ei fuissent: Hinc meritò carpit eum Rupertus, (a) quod sapientiam, non sanctitatem petierit, verba ejus sunt, *in eo reprehensibilis est, quod datâ sibi optione tam pronâ ad dandum largitate Domini, Bonum illud, quod verum & summum est, non postulavit.*

Longè prudentius & sapientius rem ponderavit Franciscus, nam cum noctu aliquando in tugurió proximo Sacelli Mariæ Angelorum orationi totus esset intentus, significatum est ei per angelum, Christum ejusq; Sanctissimam Matrem, cum ingenti caterva Cœlitum in sacello eum expectare: surrexit illicò vir Dei ac summâ cum devotione sacellum ingressus, quâ maximâ potuit animi demissione in genua provolutus, divinam Majestatem adoravit, quem Christus benignissimè compellans jisdem verbis, quibus olim Salomonem graticè monuit, *postula à me, quod vis, ut dem tibi.*

Hæsit servus Dei non nihil attonitus donec amabili annutu Matris Dei os suum aperuit, ac demissimè petiit non cor docile, ut Salomon, sed cor contritum cum Indulgentia plenaria pro universis fidelibus, qui corde contrito peccata confessi sacellum hoc devorè visitassent, ita ut non solum reatus culpæ, sed & pœ-

nz tem-

(a) Rupertus apud Cornelium in c. 3. l. 3. Reg.

næ temporalis æternâ oblivione delerentur.

Ad petitum humile & sapiens annuit mox Filius Dei, at ut respectus & honor debitus maneret suo in terris Vicario, uti olim leprosus ad sacerdotes, ita & Franciscum ad summum sacerdotem Honorium tertium Pontificem misit, ut gratiam concessam & ipse annulo, piscatoris obsignaret & confirmaret. Quod & factum.

O quàm sapienter egisti Francisce, quia non petisti à Christo miraculorum gratiam, ut veluti Petri umbra, ita & tua cunctos tibi appropinquantes sanaret.

O quàm prudenter egisti, dum non flagitasti à Domino raptus aut extases cum Paulo ad tertium Cœlum.

O quàm sapienter egisti, dum non petisti scripturarum intelligentiam, discretionem spirituum, spiritum principalem, quo in omnem terram sese diffundentem regeres tuum ordinem.

Sapienter omnino & prudenter egisti, dum non petisti cor docile ut Salomon, sed cor contritum & Deum amans; quia ergo fecisti hanc rem benedictus eris & fiet, quod petisti, imo & cœtera adjicientur tibi.

Causas verò cur exemplo Abraham animas solum à Domino expetierit, habebat Franciscus plurimas & ponderosissimas.

Noverat perbellè nobilitatem & grande pretium animarum, utpotè

in quarum comparatione totus Mundus cum omni pompa sua, arena esset exigua & nihilum, quidquid enim Cœli ambitu continetur, inferius anima humana est, ait August. soliloquiorum cap. 20.

Noverat dictum Hieronymi in 1. Epist. ad Titum, quod majus lucrum potest esse, aut quid pretiosius, quàm si humanam animam quis lucretur, cum Teste August. tract. 32. in Joann. majus opus sit ex impio justum facere, quàm creare Cœlum & terram.

Noverat has nobiles margaritas per triginta tres annos indefinenter à Christo quæsitas, tantiq; æstimatas, ut in pretium sanguinem & vitam in Cruce pro ijs ponere non dubitarit.

Undè S. Chrysoftomus in Psalmum. 48. ait, *vis scire quantum sit pretium animarum nostrarum, redempturus eas Dominus, non Mundum, non aurum, non gemmas, non terram, non maria obtulit, sed suum pretiosum sanguinem, magna proinde res est anima,* ait Bern. Epist. 54. *quæ Christi sanguine redempta est.*

Exæstuans ergo in Cœde Francisci Charitas, virum Dei urgebat, ut nil nisi animas à Diabolo seductas expeteret, easq; per Indulgentiam plenariam dealbatas ad Dominum reduceret.

Et sanè multò felicior in petitione sua fuit, quàm Pater Abraham, licet non uno ariete pro Civibus Sodomæ, ut ab interitu servarentur, intercesserit,

esse
sicut
pro

pro
i, Bo-

cius

cum
elo
lo vir
facel-

vit,

lacris
amē
non,
antia
qui
la-
ta ut
pce-
tem

tercefferit, tamen quod desiderabat impetrare non potuit.

At quod Abrahæ negatum, concessum est liberaliter Francisco, nimirum ut cuncti peccatores æternis ignibus jam destinati modò ab irato Numine, corde contrito veniam poscant, peccata confiteantur, sacro pane resecti preces suas ad Deum effundant, plenam scelerum suorum veniam & remissionem reportent.

Et hic est thesaurus ille nobilis super omnes gazas tuas o Salomon, quem Franciscus pauper & humilis non in alia aurifodina comparavit, quam in Portiunculæ Sacello, ac in omnes fines terræ divitias has dispersit: Divitiæ tuæ o Salomon putrefactæ sunt, aurum & argentum tuum æruginavit, transierunt omnia tanquam umbra, sed thesaurus iste, quamdiu stabit orbis nunquam exhaurietur: *Age ergo dabitur locum, & recumbe in novissimo Loco; Pauper quidem est Franciscus, sed tamen ditior omnibus gazis tuis, nam attestante Hieronymo Epist. 1, ad Heliodorum affatim dives est, qui cum Christo pauper est, ex quo, per quem, & in quo sunt omnia; nobilior purpurâ tuâ est lacera vestis Francisci, pretiosior Cucullus ejus, coronâ tuâ pyropis interpuncta.*

Nec multum tibi gloriandum est de templo tuo, quod respectu Ecclesiarum nostrarum nil erat, nisi magnificentum macellum victimarum, in quo nil Sancti incretat, nisi arca con-

tinens Virgam Moyfi, pauxillum de manna & binas tabulas legis.

In nostris præstò est Panis vivus, qui de Cælo descendit, in nostris non tauri aut vituli, sed Agnus Dei immolatur, qui tollit peccata Mundi: Magnum licet & spatiosum fuerit templum tuum, antecedit tamen id centies sacellum humile Portiunculæ, non enim magnitudo, sed Sanctitas locum commendat.

O Portiuncula Sacellum fortunatum præsentia Christi & Matris ejus sanctificatum, concentu Angelorum non semel decoratum!

O Portiuncula, non possum, quin in laudes tuas excurram ac verbis Prophetæ utar, quibus urbeculam Bethlehem deprædicavit, dico igitur & ego, & tu portiuncula nequaquam minima es inter Ecclesias Dei, verè fecit tibi magna, qui potens est.

In te lapidem Angularem ordinis posuit Franciscus, in te Spiritum ultimum iterum in manus Creatoris reddidit.

Felix Sacellum, cui indulgentiæ non à Christi Vicario, sed ipso Christo Domino in perpetuum sunt concessæ nunquam revocandæ.

Felix Sacellum, à quo omnes Ecclesiæ orbis per subsequentium Romanorum Pontificum decreta & indulta, hujus thesauri indulgentiarum fuere factæ participes.

Felix Sacellum, quod cunctis, peccatoribus factum est asylum, ut protegantur à facie furoris Domini.

O Portiuncula lavacrum nobile!
in quo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ac ad Molendini rotas damnatū mole-
re eum fecerunt, peccatorem parem,
existimavit Tert. l. de pœnit. apud
Vivien. tit. 5. Peccator. Aug. in
Psal. 88.

Ad rem porro nostram nullus ac-
commadatius sensit quàm doctissi-
mus Josephus Mansi tract. 6. de an-
gel. f. 218. qui per incarcerationem &
& vincula Petri aptissimè adumbrari
ait, animam peccatoris per pecca-
tum mortale à dæmone incarcerati
& vinculis peccatorum constricti.

Quid est enim mala conscientia
peccatoris? nisi juxta Cardinalem Hu-
gonem in c. 12. Actorum, Carcer
quidam squalidus, moestus & tenebri-
colus, in quo captiva anima absq;
lumine superno & consolatione cœ-
lesti habitat.

Quid somnus Petri notat? nisi fa-
talem somnum animæ peccatricis,
de qua Ephel. c. 5. scriptum, surge
qui dormis; nam teste Augustino in
Psal. 62. somnus animæ est oblivisci
Deum.

Quid binæ catenæ designant, qui-
bus Petrus vincit? nil aliud quàm
fluxam voluptatem & perversam vo-
luntatem: apertè hoc fatetur Au-
gustinus l. 8. Conf. cap. 5. suspira-
bam ligatus non ferro alieno, sed
meâ ferreâ voluntate, velle meum
tenebat inimicus, & inde mihi cate-
nam fecerat.

Quid sunt Custodes ante ostium?
nisi juxta Hugonem in c. 12. Acto-
rum, Dæmones & mali socij qui con-

tinuò vigilant, ne bona cogitatio,
vel sanctior iuspiratio, aditum ad
cor peccatoris inveniat.

Quid Angelus Dei & lumen reful-
gens in habitaculo, nisi radius Spiri-
tûs Sancti. Cor penetrans & men-
tem illustrans.

Quid percussio lateris Petri, nisi
compunctio cordis, attestante enim
Sancto Vincentio Serm. de Vinc. Pe-
tri. Personam, quam Deus vult ad se
convertere, percutit, dando ei cordis
compunctiones & commotiones.

Et quando cadunt catenæ? nisi ubi
peccata sua plangit & confitetur
peccator; quando enim homo con-
fitetur, & Confessor elevans manum
dicit, absolvo te, rumpuntur omnes
catenæ, ait prædictus S. Ecclesiastes
Vincentius loc. cit.

Cum ergo secundum sacros Inter-
pretes incarceration & liberatio Petri
perfectissima sit adumbratio captivi;
& à vinculis peccatorum absoluti
peccatoris, hinc palàm est non sine
adorando mysterio à Christo statu-
tum, ut Indulgentiæ hæc solemnes,
ad vespervas secundas primæ diei Au-
gusti initium suum sumant, & ad ve-
spervas secundæ diei Augusti inclusi-
vè terminentur.

Agite ergo peccatores, currite,
properate, prostat affixum vexillum
veniæ & Indulgentiæ, patent Ther-
mæ salutes, balneum salutis, pen-
det ad altare Domini spongia, quâ
cuncta debita rationarij divini uno
ductu deleantur.

Obsecro ne simus injuriosi felici-
tati

tati nostræ, & si fortè adhuc aliquis igniculus vivit ergà salutem nostram, ne simus crudeles nobis ipsis, recusantes fortè aut adversantes id, quod promovere potest nostram beatitudinem : Deus nobis ultrò suas affert gratias, interventu servi sui Francisci, erimusne adeò infelices, ut renuamus eas acceptare.

Ecce Franciscus, Angelus ille Apocalypticus, ascendens ab ortu solis, habens signum Dei vivi, nos Petri instar excitat & invitat ad surgendum à somno peccatorum; surge velociter Petre, Ferdinande, Marce. Surge Martha, Barbara, Genovesa, solve vincula colli tui captiva filia Sion, surge, qui dormis & illuminabit te Christus Ephes. 5. Va- de, ad pedes Sacerdotis te prosterne, peccata tua confitere, & mox de manibus tuis cadent catenæ, surge velociter, & operiet te iterum vicarius Christi vestimento salutis & innocentia, quod centenis maculis prius per peccata deturpâras ac in sanguine agni dealbatum circumdabit corpori tuo.

Audi ergo O peccator vocem Domini, exequere consilia, attende monita illius: in tua situm est potestate exire de captivitate Sathanæ in libertatem filiorum Dei, & dicere cum Petro, nunc scio verè quia misit Dominus Angelum suum & eripuit de manu infernalis Herodis, & de omni expectatione turbæ inferorum,

O fortunatam diem! O felix momentum, quod terminat Tyrannidem Sathanæ, catenas scelerum dirumpit, funes peccatorum dilacerat, debita contracta delet; O diem salutis! qui portam Paradisi nobis repandit, infernum verò occludit: paucis opus est.

Confitere contrito Corde, quæ peccasti, propone seriam emendationem, imple injunctam pœnitentiam, accede altare, ac pascere manna cœlesti, funde preces pro necessitatibus SS. Ecclesiæ & concordia Principum Christianorum, &c. Et ex filio gehennæ evades filius Dei, ex peccatore justus.

Ah peccatores! credite mihi, venient dies, quando inimici vestri vos circumdabunt in lectulo mortuali, ac ita coangustabunt, ut actum de vobis credatis, ibi, ibi exclamabitis: O me infelicem, qui toties habui occasionem salutis, & neglexi, qui unicâ sincerâ confessione Cœlum mercari potuissem, & non feci, qui divitias bonitatis Dei contempsi.

Nunc tempus evanuit, nunc abijt occasio, è contra dolores inferni circumdant animam meam, pereat dies, in qua natus sum! Hæc erunt lamenta & voces desperabundæ eorum, qui vocem Domini non audierunt in tempore opportuno Ne ergo & te tam tristes catastrophe apprehendat, surge velociter!

IN FEST. S. LAURENTII MARTYRIS.

Dic mihi obsecro, ubi est maxima Fortitudo tua?
Judic. 16.

VTinam hodiernâ die Audito-
res meos ad mœnia septicol-
lis Romæ sistere possem; mona-
strarem ego illis in Tiburtin-
via Locum, in quo ante millenos an-
nos sub Decio & Valeriano spectante

universâ Româ theatrum horridum
& funestum est exstructum.

Sedebat ibi in superbo pegmate,
vultu atroci, ac torvo super cilio mi-
nitabundus Valerianus, stipabant
eum regii Satrapæ, latera cingebant
militum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

dores & flammam animo invictus? dic nobis obsecro ubi est maxima Fortitudo tua?

Audiores! ardor ignis, & violenta flamma intercipit loquelam, & verba sanctissimo Martyri, tormentis consumpta Hostia in latus se vertit alterum, oculisque in cœlum levatis, amicum cœlo caput inflectit, ac animam in creatoris sui manus consignat; moritur Laurentius, ac in sacros cineres abit Levita Christi mille fertis coronandus; nostrum nunc erit indagare mentem & responsa Sanctissimorum Patrum, unde tanta, tamque invicta Fortitudo sit Martyri, dum discursum hunc pluribus prosequor, etiam patientiam vestram exspecto.

Edicite ergo vos Doctores & Ecclesiæ lumina, ubi creditis absconditam esse fortitudinem, & invictum animi robur Martyris illustrissimi?

An forsan autumatis Laurentium à Matre sua Patientia, unâ cum materno lacte, hos generosos susses animos, ad modum Prophetæ Eliæ, (a) qui in Cunis jacens, visus est pro lacte nutricis, flammis & ignibus pasci.

An forsan induit naturam Salamandræ, quæ ignibus nutritur, in flammis vivit?

An imitatur lapidem Asbestum, qui in igne detrimentum non patitur, sed solum nitidius purgatur.

An naturam habet rigidi Adamantis, qui nec ferro, nec igni cedit.

An adscribitis hoc ferventissimæ

ejus charitati, quâ totus in Deum ferebatur, quâ pectus ejus succensum ardebat interius, nam juxta Philosophorum effatum, commune Intus existens prohibet extraneum? (b) ita manifestè sentire videtur S. Leo, ita impium Valerianum alloquens *Flammis ejus superari charitatis Christi flamma non potuit; seignior fuit ignis, qui foris ussit, quam qui intus accendit.*

Consentit rationi huic Ambrosius serm. 19. dicens, ardebat extrinsecus Beatus Martyr Tyranni sævientiis incendiis, sed major illum intrinsecus Christi amoris flamma torrebat, nam secundum S. Maximum ubi cor ardet, (c) membra flammam non sentiunt.

Forsan hoc adscribetis memoriæ Passionis Domini, quæ animo Martyris tantum robur subministravit? hoc sentire videtur Petrus Bleffensis in cap. 1. Job dicens, stat Martyr afflictus quidem, sed invictus, vidensque sanguinem suum ex diversis corporis partibus ebullire, non sua, sed Redemptoris vulnera attendit.

Assentitur Augustinus serm. 31. de Sanctis dicens: *Ubi Martyr Christi supplicia cogitat, frigidum est illi omne quod patitur.*

Forsan adscribetis tam grande robur Martyris Dominico Sacramento? cujus Dispensator extitit Laurentius, cui à Sanctissimo Papa Sixto commissa erat dominici corporis & sanguinis dispensatio: Mens hæc est Augustini, qui tract. 27. in Joan.

ait,

(a) *In vita.* (b) *Ser de S. Laur.* (c) *Ser. de S. Laur.*

ait, in illa longa nocte, in illis tormentis, quia benè manducaverat & benè biberat, tanquam escâ illâ saginatus, & illo calice ebrius, tormenta non sentit, nam teste Hieronymo nihil itâ vescentis animum roborat, quomodo panis vitæ, de quo scriptum est, panis confirmat cor hominis, in fortitudine igitur cibi hujus refectus animus Martyris non sensit, quid caro pateretur, unde Laurentius Justinianus serm. de Eucharistia ait, frequentatur in Ecclesia hoc Sacramentum, ut justis gratiam, peccantibus veniam, debilibus robur, lætitiâ mœstis, nutantibus spem, victoriam certantibus, captivis libertatem, atque defunctis conferat requiem.

Omnia doctè est appositè: sed aliam, eamque genuinam fortitudinis hujus causam insinuare nobis videtur ipsissimus gloriosus Martyr Laurentius, dum moriturus, oculis in cœlum elevatis exclamat: *Gratias tibi ago Domine, quia januas tuas ingredi merui.*

Advertitisne Auditores causam tanti roboris? Aspectus ille cœlorum, contemplatio gaudiorum æternorum, tantum robur, tantam fortitudinem pectori ejus impressit, ut flammaram ardores non persentiret, uti clarissimè hoc attestatur S. Maximus sermone quinto de Sancto Laurentio dicens: *Ardet totis visceribus fortissimus Martyr, & uritur, sed regnum cœli mente pertractans, refrige-*

rio conscientie vittricis exultat. Corroborat dicta prioris Mediolanensis Antistes Ambrosius serm. de S. Laurentio dicens; non potuit ignis tormenta sentire, qui sensibus Paradisi refrigeria possidebat; nam Tertulliano teste, (a) *nihil crus sentit in nervo, cum animus est in cœlo lib.* ad Martyrem cap. 2.

Cœli ergo aspectus Beatissimo Martyri lenimen dolorum ac robur animi dedit, ut etiam in tormentis ipsi Tyranno insultaret dicens; asatum est, jam versa & manduca,

Et quis miretur, quod aspectus cœli tantum possit, si mente recogitet, quid præstet in sublunaria influxus Solis, Lunæ, ac Siderum, ergone Solis ardor excoquat aurum in montibus, & cœli aspectus non possit ardorem charitatis imprimere humanis mentibus? ergone Luna fervere & exæstuate faciat maria, & cœli obtutus, non queat immutare corda mortalium? Magnes trahat ferrum, & cœlum non attrahat mentes hominum? si tanta vis inest Sanctorum reliquiis? si Agathæ velum sistit & retrò agit, exæstuantis Æthnæ flammæ & incendia? si cincinni capitis beatissimæ Mechtildis in aerem sublatis tempestates sedant & tonitrua? quid non aget in humanum pectus memoria cœli ac æterna gloria? quos animos, quos genereosos Spiritus non sumetis, si sursum corda & oculos levetis, ac recogitetis: Hæc est Civitas illa sancta, cujus plateæ auro stratae, cujus turre, gem-

(a) Tertullian. l. ad M M. cap. 2.

mis ædificatæ, promissa hæreditas filiorum Dei, ubi æternum cum Deo lætabuntur Justi: an non mox omnia terrena desipient? an non cum Paulo exclamabitis? *Cupio dissolvi & esse cum Christo?* an non cum Ignatio fatebimini Heu quàm sordet mihi terra, cum cœlum aspicio.

Certè hic aspectus, hæc consideratio ita beatos Martyres inflammavit, ut in tormentis exultarent, ac ipsis Tyrannis insultarent.

Conspiciebant ante se ignitos & accensos æneos boves, intra quos cum Placido ac Theopista clauderentur: stabant ante eos equi indomiti, à quibus cum Hypolito in partes & frustra discerperentur, cernebant liquefacta metalla, ori ipsorum infundenda: videbant congelatos lacus, in quibus frigore conficerentur: aspiciebant ardentes rogos & craticulas, in quibus torrerentur; intuebantur, in manibus Licitorum enses, & secures, quibus capita eorum demeterentur: videbant exacutas subulas, quibus oculi eruerentur; laqueos, quibus strangularentur: fustes, quibus artus artus & ossa frangerentur; bestias quorum unguis & dentibus dilaniarentur, cruces, in quas agerentur; ignes denique, quibus in cineres redigerentur: sed cœli aspectus, flammam in refrigerium, dolores in gaudium, tormenta in exultationem & jubulum convertit, uti bellè in encomio Martyrum S. Ephrem id describit dicens: insultabant Judicibus, quasi sensus doloris expertes, & qua-

si in alienis corporibus paterentur dicentes, si graviora habetis tormenta admovete; ignis vester frigidus apparet, percussoresque imbelles; gladii vestri sunt ligna marcida, ad plura & majora consistimus: non roigus ardens, non stridentes flammæ, non ignitæ sartagine, non ollæ ebullientes, non candentes laminæ, non ferarum dentes aut unguæ nos deterrent. Unde obsecro hoc? audite rationem, quam assignat; læra quippe & jucunda vobis fuit futurorum expectatio, quæ vos ita animavit; ita roboravit, ut singulis horis, nova vobis & acriora adhiberi cuperetis supplicia: probarunt hoc abundè lætæ illæ ac triumphabundæ voces Martyrum, in tormentis jubilantium.

Obstupuere barbari Saraceni, quando audiere beatos nostros Daniele, Hugolinum cum aliis quinque sociis stantes sub formidando acinace, non aliud inclamantes quàm *Gaudeamus omnes in Domino diem festum celebrantes, gaudeamus!* en nobis cœlorum janua est aperta.

Obstupuit crudelis Tyrannus Dacianus glorioso Martyri Vincentio in equuleo pendenti insultans, ac ignes, unguas, aliæque innumera tormenta minitans, quando eum respondentem sibi audit, non minari mihi videris, sed quod votis omnibus concupieram offerre frustra fatigaris Daciane, non potest tam horrenda excogitare tormenta, quanta paratus sum sustinere carcer, unguæ, candentes laminæ, morsque ipsa,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

O Cœlum ò Cœlum ; Tu es illa cynosura , quæ in turbido mari hujus sæculi fluctuantem naviculam nostram dirigis , & ad optatum portum Salutis perducis : Tu es quæ dolores & angores nostros temperas , cruces & tribulationes allevias ; Tu es suavissimus & fortissimus ille magnes , qui & reluctancia corda nostra ad te trahis.

O Cœlum ò Cœlum ! cum te mente considero , omnis terra mihi sordet.

Cœlum igitur insatiabili oculo contemplemur , ac in illud omnes nostros obtutus figamus : Hæc illa sedes est æternæ quietis , hæc regio beata , hæc terra viventium , ob quam Chrysofostomo teste, (a) etsi milies esset laliendum in ignem , tamen condigna non pateremur ad futuram gloriam : Hic aspectus hic obtutus , omne ablynthium tribulationis cœlesti ambrosiâ condit , hic ad omnem tolerantiam excitat , robur in doloribus & adversitatibus addit , nutantia corda confirmat , ac in patientia solidat.

Paupertas te forte premit , cœlum aspice , ibi divitiæ & omnis gloria te exspectat : in luctu aut mœrore es ; cœlum cogita , ibi absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum : tribulationes fortè & persecutiones pateris , Cœlum respice , ibi ibi te æterna manet requies & consolatio : dolores & gemitus mortis te fortè circumdant , menti mox &

animo tuo occurrat Laurentus , digito in cœlum intento tibi acclamans , gratias ago tibi Domine , quia januas tuas ingredi merui.

Claudo verbis Corneli à Lapide (b) in omnibus actibus tuis cœlum spectes , cum ergo arduum quid occurrit , cum tentatio ingruit , cum crux gravior imponitur , respice civitatem cœlestem , dic feram , patiar , superabo , quamvis sint dura & aspera ; sic itur ad cœlum , sic triumphatur cum Laurentio.

Ad te me nunc verto Illustrissime Martyr Laurenti : Ito nunc gloriose Martyr , ito pugil Christi ad domum æternitatis , ito ad Jesum tuum , pro cujus fide & amore tantum agonem obiisti , Jesus te exspectat , ut coronet , qui spectavit & roboravit te , ut vinceret : bonum certamen certasti , cursum consummasti , fidem servasti , thesauros Ecclesiæ in pauperes dispersisti , accipe nunc coronam gloriæ , thesaurum non deficientem in cœlis. Ito ! ito Martyr fortissime in domum fortium Dei ; ito Virgo castissima in cœlestem montem Syon , sequere Agnum cum Choris Sanctarum Virginum , quocunque ierit , canta canticum novum : Ito Levita gloriosissime in cœlestem aulam æterni Regis , ille victricem imponet tibi coronam ; ille à corpore tuo absterget omnem fimum & odorem ignis ; ille æterno Patri suo te victorem Tyranni sistet , ut pro modico ignitæ craticulæ tormento,

(a) De reparatione lapsi (b) In Isaiam.

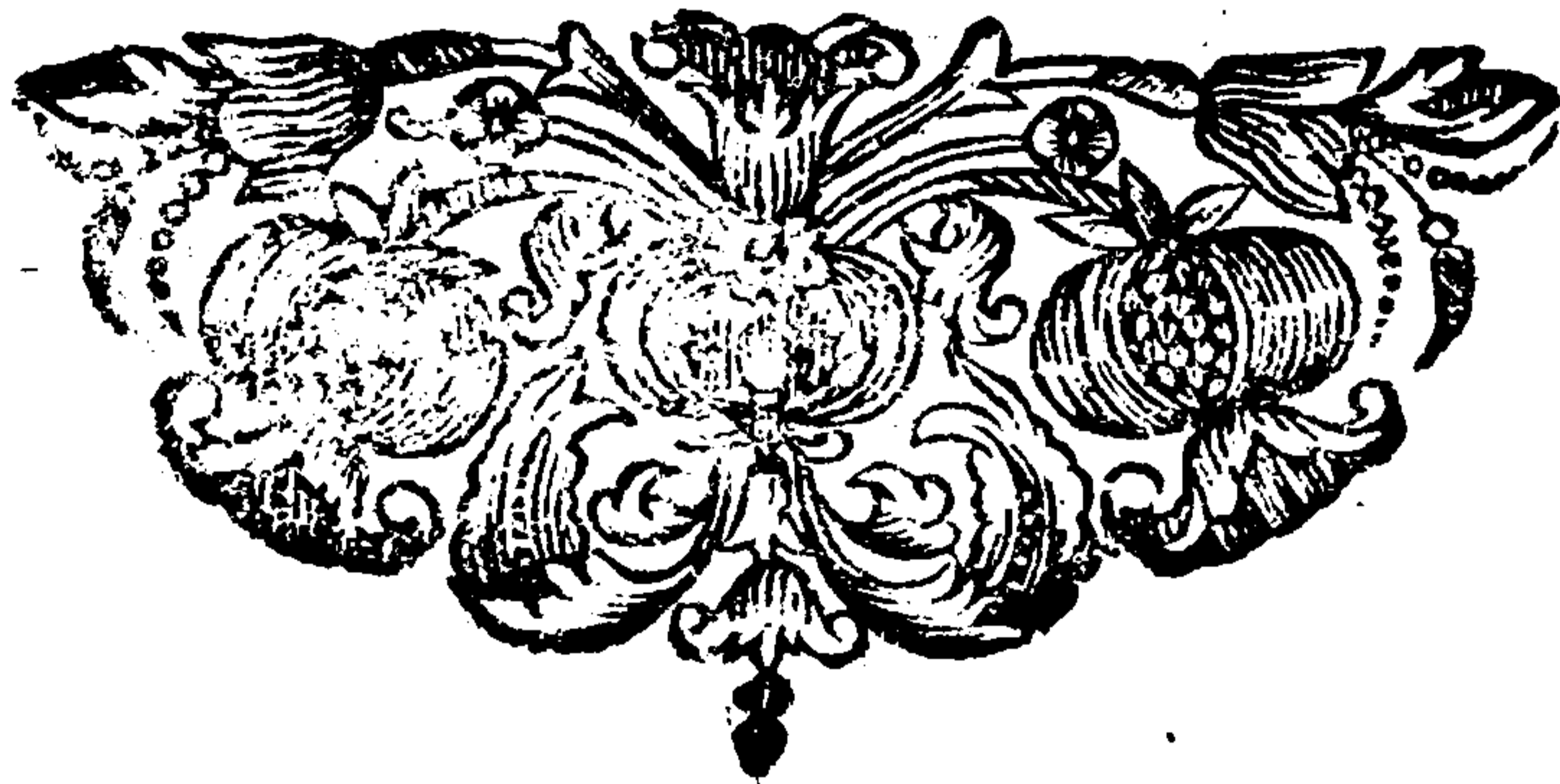
tormento, æterni regni diadema recipias.

Ito Martyr laureate, ac nobis ad cœlum viam sterne: paucis horis fortiter luctando, cœlum gaudio, fideles exemplo, Ecclesiam gloriâ, Orhem fama, Angelos exultatione complevisti.

Vive & triumphâ Laurenti generose Scævola Ecclesiæ Catholicæ, ac tuâ generositate nostrum torporem, tuis ignibus nostrum frigus, tuâ Fortitudine nostram imbecilli-

tatem, tuo exemplo socordiam nostram pelle.

Eja ex alto nos respice, ut tui certaminis vestigia fortiter sequi, ac gloriæ tuæ participes fieri mereamur: verificetur denique in nobis, quod de te Augustinus testatus est serm. 30. de Sanctis dicens Laurentius flammâs, quas ipse per tulit, omnium Christianorum corda calefecit: & dicat omnis populus, fiat, fiat!

IN FESTO S. CLARÆ VIRGINIS.

Signum magnum apparuit in Cœlo, Apoc. cap. 12.

AVe CLARA luce clarior, lucis æternæ Filia, Cœlorum Sidus nobile: ad encomia quidem tua fideli populo de-prædicanda adsto, sed quibus te laudibus efferam nescio: si verum, quod Salomon proverb. cap. 17, dixit,

Gloria Filiorum Patres eorum, laus tua prima erit Matrem te habuisse HORTULANAM, quæ nobile illud Liliun Horto intulit JËSU Nazareni, quod odore suo universum postmodum replevit terræ ambitum.

Nec

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

In densis tenebris scelerum, in horrida calligine hæresum jacebat sepulta non solum Umbria, sed & universus Christianus orbis: ubique nox erat, pauci filii lucis: Titubabant fides & Religio, schismate divisa erat Ecclesia, oblivio summa erat Numinis & præceptorum ejus; gemebant ob inter necina bella Guelphos inter & Gibellinos, miserè quassata regna & Provinciae, exulabat pietas, ridebatur continentia, explodebatur mansuetudo, triumphabat iniquitas: at mox ubi Clara lucem aspexit, nova lux oriri est visa, quæ puritate vitæ, splendore virtutum, caliginem discussit, noctem fugavit, ac velut stella matutina in medio nebulæ in domo Dei effulsit.

Obstupuit quidem cælum & terra bonitatem Dei in creatione mundi, dum Altissimus non contentus ex luto creasse Adamum, mox de adjutorio simili ipsi providit, ac Evam ex costa dormientis Adami produxit, novum portentum matrem viventium: sed non minùs in reformatione Orbis postmodum obstupuit totum universum, videns ex immensa & inscrutabili bonitate Dei pauperculum Franciscum à Domino suscitatum ac constitutum, ut in Ecclesia Dei plantaret & evelleret, ædificaret ac destrueret orbem; in maligno positum, ac toto cælo aberrantem ad leges Ecclesiæ reduceret, nec non ad hoc grande opus perficiendum additum Franciscò adjutorium simile, ac velut ex costa Francisci productam Claram, quæ esset & Soror, & Filia, Virgo & Mater,

zelatrix perfectionis & Evangelicæ Reformationis coadjutrix, quæ exemplo Francisci aurum & argentum generoso pede calcaret, honores & plausus mundi fugeret, deliciis & voluptatibus nuntium remitteret; Vigiliis econtra orationibus, jejuniis ac macerationibus innocens corpusculum attereret, ac in servitutem redigeret.

An non portentum hoc? An non signum & prodigium grande? tempore tam perverso non visum? ita, ut ipse Summus Pontifex & Cardinales hæc videntes stupescerent dicerentq; Man hu, quid est hoc? non capientes, quomodo Virgo tam tenera & fragilis viam Evangelii tam atctam non solum amplecti, sed & ad extremum vitæ halitum subsistere posset.

Signum ergò magnùm merito dici potest Clara, quæ inaudito exemplo, velut Magnes cœlestis in carceres voluntarios, tot nobiles animas traxit, quibus gaudia mundi desiperent, econtra in votis & desiderio esset crux Christi.

In majus adhuc excrefcit laus & encomium Claræ, si addatur alter titulus: *Mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus ejus.*

Iterum adverto vos hæere, ac cum Nicodemo inquirere, quomodo possunt hæc fieri? quibus æquè respondendum censeo ut Nicodemo: *Tu es Magister in Israel, & hæc ignoras?* Facilis via patet ad hoc probandum; relegeite solum annales Umbriæ, & invenietis, quàm parùm Assisium patria
S. Cla-

S. Claræ abfuerit ob bellonæ furores ab ultimo exitio, & exindè conclude-
tis jure optimo Claræ nobilem hunc
titulum adscribi.

Obsederat armatâ manu Assisium
Imperator Fridericus II. hostis eorum
intensissimus, ad cujus fortiorem op-
pugnationem & ruinam ultimam ex-
civerat colluviem Maurorum & Sa-
racenorum, eorum viribus urbem
certò subjugaturus. Hi omnia obvia
igne ferroq; vastabant nulli ætati par-
centes: Ventum proindè ad S. Da-
miani monasterium, ubi Clara cum
suis filiabus in Domino erat congre-
gata: jam scalas Mauri applicaverant
muro, jam jacula & acinaces acue-
bant, aut pudorem aut vitam Deo di-
catis Virginibus extorsuri.

Trepidæ filiæ in hoc periculoso re-
rum statu ad Claram confugiunt, au-
xilium & solamen exposcentes, flent,
gemunt, pectora feriunt, extrema
quoq; formidantes: Clara quamvis
ægra, misetta filiarum adaram, ubi
Venerabile asservabatur, se deferri
imperat, ibi profusis lacrymis, plena
tamen fiducia Dominum precatur,
ut refrænet furorem & iras Barbaro-
rum, conservet famulos suos sibi ser-
vientes, neque tradat bestiis corpora
confitentium sibi; assumptâque sacrâ
pyxide, quâ Venerabile Sacramentum
recondebatur, velut mulier fortis, *ar-
mata & amicta Sole Justitiæ*, impertur-
ritè ad claustrum sui fines egressa, scu-
tum non aliud objecit hostili furori,
quàm cœlestem suum Sponsum, ad cu-
jus aspectum mox Barbarâ phalanx

trepidare, pars fugere, pars per muros
cadere, pars à scalis invisibili manu
deturbari cœpit, liberantur interim
innocentes Virgines, gratiæ aguntur
Numini, Clara de hostibus triumphat.

An non ergò Clara mulier amicta
Sole? an non Luna, Saracenorum
symbolum, sub pedibus ejus concul-
cata jacet? Nec velim, inānem meam
esse speculationem censeatis, lustrate
solum Aloyfii Novarini librum, Agni
mystici cap. 72. & cap. 76. videbitis ibi-
dem cum admiratione æri incisam
duplicem imaginem S. Claræ Virginis
manibus Venerabile gestantis, pri-
mam circumdatam stellis, alteram So-
le: hisq; imaginibus hostias minores
signatas recenset Assisis ex eo tem-
pore, quo mirabiliter Saraceni à mo-
nasterio S. Claræ sunt depulsi.

Sed ubi corona stellarum duode-
cim, quæ caput Claræ circumdat? Vi-
demini mihi præoccupare conceptum
meum, intraque vos dicere, coronam
hanc non stellas, sed duodecim gem-
mas denotare, ac per eas duodecim
illustres virtutes ac prærogativas Cla-
ræ describi: adducētis in testimonium
D. Bernardum, qui ser. 1. explicans
cap. 12. Apocalypsis, per 12. stellas
non aliud intelligit, quàm præroga-
tivas 12. gloriofæ Virginis, quibus
Maria singulariter adornatur.

Creditis ergò per Adamantem, (ut
potè cœteras gemmas, splendore, pre-
tio & duritie superantem) Claræ con-
stantiam & fortitudinem denotari-
optima cogitatio; constans enim sem-
per in sua prima resolutione per man-
fic

fit Clara, nec carni aut sanguini unquam cessit. Ubi ad nobiles annos pervenit, instabant parentes, omni modo matrimonii nexibus eam illigaturi: erat autem illa velut casta Penelope, de die in diem moras nec tens. arietabant in eam cognati sacrum ejus propositum disturbaturi, addebantur blandimenta, promissa, ac minæ; sed frustra; semper enim inscriptum erat sacro huic Adamanti Nulli cedo: unde nil obtinuerunt, nisi ut nudum monstraret verticem & abscissos cincinnos, quin & fortitudinem hanc ac constantiam in sororem Agnetem transfundere est visa, dum immobilem eam in proposito reddidit.

Aut forte creditis per Sapphirum gemmam cæruleam, colore suo cœlum, cum serenum est, imitantem, intelligi Claræ mentem & animum per continuam contemplationem non in terris, sed cœlis conversantem, cujus cor toto vitæ spatio ambiebat solùm, *quæ sursum sunt, non quæ super terram*: non aberratis, credibile hoc fecerunt ejus sacræ extases & raptus.

Aut vobis forsan persuadetis per tertiam gemmam Carbunculum (qui velut carbo ignitus de die & nocte scintillat, qui in acetum missus magis splendet, aut aquâ perfusus magis inardescit) charitatem Claræ non solum in Deum, sed & in proximum designari? benè auguramini: tanta enim in corde ejus extitit charitas, ut non solum amicos, sed & inimicos sit complexa, ut Cardinalis Hugolinus aperte sit factus, ac dixerit, si quis à Clara se

cuperet amari, opus solum esse, ut eam in uno aut altero offendat aut mortificet, rem mox fore salvam.

Aut imaginamini per Smaragdum (quæ omnium viridium gemmarum obtinet principatum) S. mæ Claræ spem & fiduciam in Deum denotari? non fallimini: experta est eam quam optimè urbs Assisi, in qua omnia desperata & conclamata erant, foris gladius, intus timor, hostis ad muros minitans extrema: spem tamen non posuit Clara, sed memor beneficiorum à civitate acceptorum, ad orationem conversa, caput suum & filiarum cinere conspergere, manus & oculos in cœlum levare, lamentis cœlum complere, precibus Sponsum fatigare non destitit, donec libertatem & pacem urbi obtinuit.

Aut creditis per Sardonicen (qui teste Beda in cap. 21. Apocalypsis ex oniche candorem, ex sardio ruborem trahit, ac nil impuri patitur) Claræ verecundiam ac illibatam virginitatem designari? vera narratis; tanta enim hæc puritas extitit in Clara, ut nunquam baptismatis innocentia in ea sit in minimo contaminata.

Aut per aurei coloris Topazium, virtute suâ repellentem cunctam tristitiam animi denotari forte existimatis voluntatem & animum Claræ semper in prosperis & adversis voluntati divinæ conformem? Ita est: Vox enim unica Claræ per omnem vitam fuit, *Pater non mea, sed tua voluntas fiat!*

Aut per Achatem, qui veneno ac venenatis morsibus serpentum resistit,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

potè quæ in vita sororem Ludmillam 15. annorum parvulam mortuam per Responsorium, qui Lazarum resuscitasti à monumento foetidum, ad vitam revocavit, ac mortua Carolum IV. Imperatorem & Regem Bohemiæ bis à præsentaneo periculo mortis sese invadentem liberavit. Sannig p. 2. l. 3. f. 152. an non stella splendida?

Stella secunda extitit Chune Gundis, Belæ IV. Regis Hungariæ filia, stella verè fulgida & matutina, quæ nata non flevit, sed hungaricè dixit Ave Regina cælorum, Mater Regis Angelorum: tradita postmodum Boleslac Regi Poloniæ in matrimonium, cum eo, ad exemplum S. Chune Gundis & Henrici, quadraginta novem annis in virginitate vixit, eoque mortuo mox monasterium à se ædificatum est ingressa, in eoq; sanctissimam vitam duxit. Fontem leucâ distantem à cœnobio, impositione sui baculi retroegit; obiit anno 1292. post mortem, ejus intercessionè 80. mortui sunt resuscitati; 60. cœci illuminati, aliq; innumeri ad tumbam ejus perfanati; unde usque hodiè magna Poloniæ est Patrona. Eugend. Spiegel S. Claræ p. 1. l. 1. vitæ.

Tertiam stellam se exhibuit Eleonora, filia Alphonfi I. Regis Lusitanæ, quæ Santareni non procul à Tago nobile extruxit Asceterium, in quod paulò post mundo valedicens sese abdidit, vocans se impostherum Helenam à S. Antonio, ob sanctitatis splendorem magnum decus & ornamentum Ordinis.

Demissio animi, ac charitas proximi binæ erant columnæ, quibus structura virtutum ejus innitebatur; unde summa ejus erat oblectatio in abjectis sordidisque officiis culinæ & infirmariæ propter Deum & amorem proximi exerceri, quam charitatem Altissimus non semel miraculis concedere est visus; nam cum aliquando Infirma quædam afflictim desiderio recentium cerasorum teneretur, Helena voluntati ejus obtemperatura mox in hortum Conventus concessit, factoque signo crucis cerasa immatura manu decerpit, quæ tamen repente in manibus ejus maturuere, ac ubi ab ægra sunt gustata, pristinam sanitatem contulere: & cum post mortem Helenæ ossa ejus essent exhumata, & cum processione ad locum decentiorem transportarentur, sacerque chorus valetudinarium pertransiret, subito, quotquot infirmæ ibi decumbebant, sanæ surrexere, ac sacros cineres ad locum destinatum sunt comitata. Sannig. p. 5. l. 3. f. 240.

Et quis Stellam non dixerit Chune Gundem alteram Friderici III. Imperatoris filiam, quæ post trigesimum splendidissimo apparatu Alberto Duci Bavariz perfolutum, cum ex templo B. V. Monachii juxta monasterium ad Sanctum Christophorum curru principali præterveheretur, subito sisti jussit, ac vale facto cunctis optimatibus ac nobili Gyneczo, ingressa cœnobium, cantataq; antiphonâ Regnum mundi & omnia ornatum sæculi con-

tempſi &c. cunctos ſtupore complevit, duodecim annis in vigiliis & affiduis jejniis omniq; virtutum genere exercitata, donec 6. Aug. in Feſto Transfigurationis Domini ad Sponſum evolavit. Ad cujus merita demonſtranda inſolita ſtella ſupra tectum Monasterii ſtare eſt viſa, quæ totum Monasterium unâ cum urbe admiratione complevit, Sannig p. 6. lib. 2. f. 131.

Nec denegari poterit Titulus Stellæ quintæ Mariæ Fernandez Coronel apud Iſabellam Caſtiliæ Reginam, regii Gynecæi illuſtriſſimæ Præſectæ; cujus formam ac decorem extraordinarium cum ſupra modum Petrus cognomento crudelis Rex Caſtiliæ deperiret, inſidiasque occultas plurimas pudori ſtrueret, hæc ſcelus infamæ exoſa ardenti titione faciem fœdum in modum deturpavit, exiſtimans ſanctius eſſe denigratâ facie, quàm animâ coram mundo comparere; At cum cerneret inſaniam amoris quotidie in Rege incrementa capere, nullusque effugii locus amplius pateret, ad Conventum Sorotum S. Claræ confugit, & quia metuebat, ne amens Rex inſequeretur, deprecata eſt Moniales, ut ſe vivam potiùs ſepelirent, antequam honoris pateretur ſuſpensionem: dictum factum: Vix ſcrobis erat eruta, parumque terræ ſuperingestum, cum ecce per miraculum areola illa terræ, Petroselino tota conſita apparuit. Rex ubi Mariam per omnes angulos inquitam non invenit, irâ fremens abſceſſit: illa ve-

ro periculum ulterius exoſa Sæviliam petiit, ubi binis extructis conventibus ſeſe in uno eorum hoſtiam immaculatam Deo conſecravit, corpus ejus in teſtimonium ſanctitatis cum poſt centum & 50. annos eſſet exhumatum, inventum eſt omni parte integrum. Martyrologium Arthuri 3. Julii.

Et quale non Aſtrum extitit ſereniſſima Margarita de S. Cruce, Maximilianii II. Imperatoris Filia? cui primus gradus ad ſanctitatem fuit cor immaculatum Altifſimo offerre: nam cum mortuo Imperatore Parente, cum matre in Hiſpaniam ad patrium ſolum rediret, ac in itinere ad Montem Serratum diverteret, tanto amore puritatis incaluit quindecim annorum Virgo, ut cultello pectus aperuerit, ac ſanguine emiſſo, ſyngraphaque ſcriptâ ſeſe totam in ſponſam JESU Chriſto obtulerit; hiñc factum, ut non ſolum nuptias Philippi II. ſed & ſceptrum cum corona generoſâ mente à ſe rejecerit, ac decimo ſeptimo ætatis anno ex Aula Madritana ad Cœnobium Clariffarum rectâ præſente Philippo II. Matre quondam Imperatrice, Principe Philippo, binis Infantibus Iſabellâ & Catharinâ univerſaque Aulâ Hiſpanicâ illacryman- te, ſacro habitu induta fune præcin- cta, manu propriâ, Epifcopo cincinnos ſuos detondendos porrexerit.

Humilitas tanta ei inerat, ut miſeriam ſuam unicè deſleret, quod domum Dei everrere, aliâque obſeqvia vilia ſororibus præſtare prohibere-

tur; & cum subolferet se in Abbatissam eligendam, à Summo Pontifice diploma obtinuit, quo sororibus electio hæc prohibebatur.

Paupertas tanta ejus fuit, ut præter parvam mensulam, vasculum aquæ lustralis, candelabrum electio, sedem humilem ac Breviarium nil possideret:

Ita Clausuræ erat addicta, ut cum urgeretur, etiam monstratâ dispensatione Pontificiâ, ut matrem moribundam in domo Monasterio contigua morantem inviseret (cum matrem aliâs intensissimè diligeret) ne pedem quidem extra septa Monasterii voluerit extendere; in quo voluntario carcere, cum annos 50. in omni virtutum genere transegisset, tandem cœlesti musicâ recreata, à Sponso suo Christo sibi apparente ad cœlestem gloriam est invitata. Obiit Madriti 5. Julii 1633. Joan de Palma in vita ejus, Sannig part. 6. l. 3. f. 190.

Taceo Coletam, filiam Rudolphi, ex Austriaca Famîlia Imperatoris I.

Taceo Salomzam Reginam Poloniæ, Boleslai Pudici Sororem.

Taceo Isabellam Reginam Franciæ, Ludovici Sancti Germanam:

Taceo Sanciam Reginam Siciliæ; Elisabetham Reginam Lusitanæ, Elisabetham denique alteram, Andreæ Regis Hungariæ Filiam, Principem Thuringiæ, stellas candidas, lucentes in perpetuas æternitates, quæ omnes

Integram panegyrim laudum & præconiorum merentur, quarum radii regna & provincias gratiarum influentiis lætificârunt; quarum splendore Ordo supra modum est illustratus,

O coronam illustrem! coronam gloriæ & tertium exultationis! O stellas illuminantes universum orbem! ab ortu Solis usque ad occasum radios virtutum diffundentes!

O Claram! signum magnum in cœlo! O mulierem amictam Sole, cui ad pedes sternitur Luna! O dignum, ut cum Bernardo loquar, stellis coronari caput, quod & ipsis clarius micans ornat eas potius, quam ornatur ab eis. Quis unquam Regum aut Cæsarum tui redimitus est coronâ? tot micantibus coronatus est pyropis? Gratulor tibi ex animo ô sanctissima Mater felicem sortem & gloriam tuam: Veneror & adoro immensa merita tua: admiror & obstupesco fortissimam dexteram tuam, quam impia gens Saracenorum Affris sensit: Eja age & hodiè leva manum tuam contra adversarios nostros; insurgunt enim & contra nos inimici nostri, ac Ecclesiam oppugnant Barbari; Saraceni, Tartari & Turcæ; age antiqua operare miracula, percute, sterne, & in fugam age maledictam Mahometi sobolem, Lunæque cornua sacratis tuis pedibus elide & conculca!

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

natum est inter Darium & Alexandrum, causa unica erat Sceptrum & corona Persiæ, hinc voces illæ ambitiosæ Pellæi Juvenis, sicut Cœlum binos soles, ita nec Persiæ regnum duos patitur Reges.

Decennio integro Marte, sanguinolento decertatum est inter Asiam & Græciam, vastatum Ilium, in cineres redacta Troja, hostili ferro fortissimorum militum bini milliones utrinq; immolati; fax belli unica infamis Helena à Paride rapta & Trojam abducta.

Decennio integro armis concursus ab Aenea & Turno, causa non alia quam Lavinia Latini Regis filia ab ambobus Procis in sponsam ex petita.

Quin & quandoq; in ipso Cœlo similes concertationes exarsisse fabulantur Poetæ, & quidem inter suprema Cœli Numina, Junonem, Palladem & Venerem: causam pugnæ huic & concertationi præbuit aureum pomum clam à Discordia mensæ Deorum illatum cum inscriptione, detur pulchriori: hoc pomum omnes propè Deos invicem collisit, & millenis stragibus ansam præbuit.

Auditores, relinquamus Poëtis fabulas; negare tamen non possumus sub his fabulis subindè veritatis Symbola, & doctrinæ mysteria delitescere: Notum est illud prælium magnum in cœlo, (a) ubi in duas acies hostiles, geniorum cœlestium divisus est exercitus, quondo Mi-

chael & Angeli ejus præliabantur cum dracone; sed postquam à Michaele cœlestis stetit Victoria, projectusq; est in Tartarum Draco ille magnus, serpens antiquus, facta est requies, pax, salus & virtus in aula Dei

At hodiernâ die novî ac recentis belli semina & scintillæ in cœlo & in terra iterum apparent, novum certamen, nova concertatio exoritur; Terra cœlum provocat; . terræ se cœlum opponit: pro terra stant cuncti Reges & Principes Orbis; pro terra militant Univerſæ Urbes, civitates, arces & propugnacula, montes & colles, valles & abyssi; foederi huic junguntur cuncta elementa, & quorquot demùm orbis numerat creaturas.

Pro Cœlo excubant Sol & Luna, stellæq; manentes in ordine suo cum universa militia cœli, millia millium & decies centena millia, (b) omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi.

Pugnæ huic & concertationi causam præbuit Obdormitio & mors gloriolæ Virginis Mariæ: hinc pro possessione sacri hujus thesauri ac sanctissimi corporis certant & contendunt invicem cœlum & terra teste S. Ildephonso ser. 6. de assumpt. dum ait *Nec diu sacratissima Virgo post domini ascensionem in terris potuit permanere, quam desiderabant Angeli, cœlum etiam ipsum de ejus ascensione que rebatur.*

Auditores vestrum nunc erit attentis

(a) Apoc. 12. 7. (b) Cant. 3. 8.

tentis auribus sacro huic Litigio intendere, vim rationum, & Argumentorum ponderare, causas partium examinare, iudicium demum absq; passione ferre, ac concludere, cui victoria cōpetat, ac sacer hinc thesaurus Virginis gloriosæ sit adjudicandus.

Nota est univērsis concertatio illa, quam I. 3. Reg. cap. 3. Thronus Salomonis spectavit, ubi de duobus infantibus, uno vivente, altero mortuo à binis fæminis, stupente tota aula, est acriter litigatum: non dissimili modo depugnant inter se hodie cœlum & terra: cœlum clamat mea est Maria, negat hoc terra & reclamat, non tua, sed mea est Maria, utraq; pars prætendit jura, allegat rationes ad possidendam Mariam.

Terra lugubri ac defluente thalari tunicâ succincta, peplo nigro faciem obtegente, comitante eam mœstâ catervâ Creaturarum, terrestrium, coram cœlesti throno in genua procumbens tracto ex intimo corde suspirio sic lamentari, ac perorare cœpit.

O Triumphum! triumphum! non materiam gaudij & exultationis, sed doloris & mœtoris nobis subministrantem! ò assumptionem Virginis humano generi non decantandam, sed mille singulis lamentandam! ò infelicem sortem filiorum Adam! in veritate hodie comprobatur, quod os mellifluum serm. 1. de Assumpt. dixit, *plangendum nobis quàm plauden-*

dum magis videtur: quantum enim de Mariæ presentia cœlum exultat, nunquid non consequens est, ut tantum lugeat hic noster inferior Mundus ejus absentiam?

Unde cum grandi gemitu hodie repetere cogor verba desolatæ uxoris Phinees, (a) cum audiit à Philistæis captivam abductam Arcam fœderis, ac exclamare *Translata est gloria de Israel*; ablatum est gaudium, consolatio, & refugium universæ terræ.

Sed ò metuende & adorande Deus, si inveni gratiam in oculis tuis, loquar paucula verba ad Dominum Deum meum, ac rationibus & argumentis conabor probare, plus juris terræ esse in Mariæ corpore in terris retinendo, quàm ad cœlum transvehendo: & primò quidem ex promissione & ultima voluntate Testamenti unigeniti filii tui id deduco; utpotè qui in Cruce pendens, antequam in manus tuas adorandas Spiritum traderet, Joanni dilecto suo discipulo, & in ipso cunctis mortalibus Mariam in æternam & fidelissimam Matrem consignavit, & transcripsit: respice ergo in testamentum filii tui domine; nunquid quæ procedunt de labiis Christi facies irrita? ut quid ergo nos sine matre relinquis orphanos, & pupillos desolatos? redde nobis Mariam: (b) Si Rosa est Jericho, si lilium convallium, in terra erit plantatio ejus: si cedrus exaltata est in Libano, si odor-

(a) 1. Reg. 4. 21. 22. (b) Eccl. 24. 15. Cant. 1. 2, Eccl. 24. 17. 18. 19.

odorifera cupressus in monte Syon, si elevata Palma in Cadés, si oliva speciosa in câmpis, si Platanus frondosa juxta aquam, in terra radicés suas agat, frondes & ramos explicet: probat hoc ipsum Altissimi effectum Eccles. 24. dum Mariæ præcepit & dixit Creator omnium, qui requievit in Tabernaculo ejus, *in Jacob inhabita, & in Israel hereditare, & in electis meis mille radices*: reddatur igitur terræ Maria, ut sub benedicta umbra ejus vivamus.

Jvisset benedicta anima Virginis ad Cœlos, mansisset saltem Corpus Mariæ incorruptum in terra, uti corpus S. Francisci Assisi in Umbria: S. Xaverii Goæ in India: S. Eduardi R. in Anglia: S. Stanislai Episcopi M. Cracoviæ in Polonia: S. Catharinæ Bononiensis Bononiæ: B. Mariæ Magdalenzæ de Pazzis Florentiæ: S. Rosæ Virg. Viterbij: S. Jacobi à Marchia Neapoli: S. Ubaldi Eugubij.

O lacrimanda mortalium fors! ad impii Mahometis sacrilegam & maledictam tumbam, tota confluit Asia & Africa, ac supplici poplite Idolum detestandum veneratur; & Mater Dei, sponsa spiritus sancti careat tumulo? expers sit Venerationis? si ad Mecham tantus est concursus populorum, quid fieret ad gloriosum tumulum Mariæ? quot ægri sanarentur, quot dæmonum centuriæ pellerentur, quot infirmi ac mortui attactu sacrae hujus tumbæ

reviviscerent? (a) si umbra Petri transeuntis languores profligavit, quid faceret umbra Mariæ permanentis?

En totus orbis in genua procumbit, ac venerabundo poplite cunctas offert amœnas valles: montes spondent omne marmor, aurum & argentum: mare promittit cunctas margaritas & gemmas, quibus secundum decentiam tantus thesaurus includatur, ac monumentum ornentur.

Ergone aliorum Sanctorum reliquæ adeo honorentur, & Mater Dei honoris sit expers? ergone benedicta brachia ac pedes qui Christum fugientem in Ægyptum tulerunt, sacrum Corpus, quod novem mensium spatio Christum in utero portavit; ubera, quæ eum lactârunt, labia, quæ mille ocula Christo impresserunt, osculis & honore priventur? ex memoria hominum eliminentur, ac evanescant? aliorum è contra Sanctorum Lipsana & sacri cineres auro includantur, gemmis ornentur, devotione supplici colantur.

Ergone sumus tam infelices filii, qui nihil Matre tam divite hæreditemus? (b) Enoch, Elias, Joannes abeuntes ex hoc mundo, libros, pallium, crepidas reliquere, æternæ memoriæ pignora: & Mater nostra, Domina Cœli & terræ nil sacrorum cinerum derelictis filiis relinquat? O sortem acerbam mortalium!

(a) Act. 5. 15. (b) 4. Reg. 2. 13.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

gentia scelera vestra eam vobis surripuit? (a) juraverat quidem Dominus David veritatem, semen tuum in æternum manebit, (b) & filii tui sedebunt super sedem tuam, sed scelera & peccata eorum in causa fuere, ut de throno deponeret, & eiceret eos à facie sua, tanquam purgamenta terræ.

O scelerati Posteri Adam! num existimatis dignum, ut apud vos remaneat cœlestis illa Margarita, pro qua inventenda, & comparanda de cœlo descendit filius Dei? abjiciatur ne illa gemma in lutum, & conculcetur pedibus impurorum porcorum? Liliūne illud candidum relinquatur inter urticas, spinas & tribulos? sacræne illa Arca fœderis, statuatur & ponatur juxta Dagon? Arbor illa, ex qua fructus vitæ prodiit, radices agat in mundo, qui totus in maligno positus? (c) Immaculata Virgo relinquatur in medio nationis pravæ & perversæ, quorum sensus & cogitatio ab adolescentia prona sunt ad malum & iniquitatem? (d)

Si Cynosura est Maria & stella maris, ascendat superius, & collocetur ac rutilet in firmamento cœli: Si arca est Noetica, requiescat in montibus cœlestis Armeniæ: si Filia æterni Patris, si Mater filii, si sponsa est Spiritus Sancti; obumbranda est radiis Spiritus Sancti; stringenda brachiis filii; benedictione demum

æterni Patris est replenda. Filia si cupis esse Mariæ, illi potius gratulare & congaude: An cupis ut semper gladius ille doloris penetret cor ejus, ut dicere cogatur, (e) *fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi semper ubi est Deus tuus?* exspectat æternus Pater filiam, filius amplecti cupit matrem, Spiritus sanctus desiderat videre sponsam, cœlum exoptat ejus præsentiam, & terra sese opponat? sufficiat vobis tot annis Arcam hanc quievisse in domo Obededom.

Concursum populorum allegas, devotionem Peregrinorum extollis, honorem filii urges in Matrem, optime! at obsecro qualis & quanta est devotio vestra? heu quàm illa frigida? quàm brevis? quàm momentanea? per horulam subindè effervescit, & paulò post cum sonitu campanarum finitur & sepelitur.

Et quo honore tandem Cœli & terræ Reginam exciperetis? Aurèum forte pararetis Mausolæum: gemmis distinctâ caput cingeretis coronâ, sceptrum eburneum locaretis in manibus, vestem aureis & argenteis floribus contextam aptaretis sacro Corpori, hinc omnis pompa & splendor esset circumscriptus & finitus: at in cœlo nunc est amicta sole, Luna sub pedibus ejus, in capite rutilat corona stellarum duodecim, sic honorari decuit Matrem à filio; honor enim Matris causa erat

(a) *Pf. 131. 11.* (b) *Pf. 88. 37.* (c) *1. Joan. 5. 19.* (d) *Gen. 8. 21.*
(e) *Pf. 41. 4.*

filio justissima, cur eam ad æthereum thalamum assumeret.

Notæ sunt vobis abundè abominandæ irreverentiæ, quas sacrilegus furor, tum Judæorum, tum hæreticorum ausus est patrare in Christum sub specie panis in altari velatum: heu quot sacræ hostiæ conspurcatæ, acubus & cultris transfixæ, pedibus conculcatæ, flammis deniq; absumptæ! Si hostiis ipsis non pepercerunt? quid fecissent aut ausi fuissent in Cineres gloriosæ Virginis Mariæ?

Quid non egerunt impii Iconoclastæ in cineres Sanctorum tam in Belgio quàm Gallia; ubi Cæsaraduni anno 1552. Corpus S. Francisci de Paula ultra quinquaginta annos semper incorruptum, flammis absumpsere, pro ligno, & pabulo flammæ utentes majori Crucifixo templi, quem in hunc finem in centum frustra secuerunt: Ne igitur similia contingerent dilectæ Matri, cavit filius, & eam in cælum transtulit; Unde præclare ait S. Augustinus ser. de Assumpt. Virg. *tam pretiosum thesaurum dignius est in cælo servari, quàm in terra, ubi inhonorari potuisset.*

Neq; illa discessit à mundo ita, ut nihil filiis suis de hæreditate materna reliquerit: reliquit enim primò obsidem filium suum in Venerabili: reliquit Messanensibus Litteras; Tungrensibus guttas quasdam lactis Virginei: Capilli ejus servantur Annicii: de indusio Virginis gratulatur sibi Aquisgranum; pars togæ

ipsius monstratur Romæ; Calceum unum habent Sueffionenses: Anulus ejus sponsalitijs ex Oniche servatur Perusii: Zona ejus seu cingulum monstratur Nuceriæ in regno Neapolitano: Velum ipsius custoditur Melite: Domus deniq; ejus Nazaretana stat Laureti.

His adde tot Domus sacras, tot ayla & refugia peccatorum; tot beneficas & portentosas Imagines Genitricis Dei

Eremi in Helvetia,

Cellis in Styria.

Oetingæ in Bavaria.

Laureti in Italia.

Lauduni in Gallia.

Cordubæ in Hispania,

Monferrati in Catalonia.

Tungris in Belgio.

Warthæ in Bohemia.

Catanæ in Sicilia.

Cestokovizæ in Polonia.

quot ægri ibidem sanantur, quot legiones dæmonum pelluntur, quot signa & portenta accidunt, quot gratiæ & favores à Virgine reportantur?

Obtrudis deniq; servitia à B. V. Christo exhibita: de ore tuo te judico, ergo assumi debuit; an nescis promissum Christi, (a) *Volo pater, ut ubi ego sum, illic sit & Minister meus:* & quis magis Christo inservit, quàm benedicta Mater ipsius? si meretur ille, qui dat pauperi indumentum, quid illa, quæ propriâ carne vestivit filium Dei? nudum

Ff 2

fasciis

(a) *Brev. Rom. de un. Mat. Joan. 12.26. & 17.24.*

fasciis & pannis involvit? si meretur ille, qui pauperi porrigit haustum frigidæ, quid illa, quæ Virgineo lacte Christum potavit?

Exigebant ergo hæc Matris merita, (a) ut in Cœlum assumeretur Augustino teste, *nec enim fas est alicubi te esse ò Virgo, quàm ibi, ubi est id, quod à te genitum est*: non dividenda erat caro Christi, nam secundum (b) Bernardinum Senens. si eorum, quorum eadem est natura, idem est locus; ipsius autem Mariæ & filii Dei eadem est caro, ergo idem locus erit, quapropter & meritò & loco vicinissima erit filio suo, non secus ac stella polaris Polo suo.

Decuit ergo eam omni modo ad cœlos assumi, ut si filius ostendat irato Patri vulnera, Maria ostendat filio pectus & ubera, nec poterit esse repulsa, ait Arnoldus Carnot. Unde rectissimè Leo Imperator hom. 6. ait, nil jacturæ fecit mundus, nam quibus ut prodesset in hunc mundum venit, iisdem jam quoq; in cœlum translata conducibilia procurare nunquam desistet: Vadit illa in cœlum parare vobis locum: Hinc meritò nos consolatur Bernard. (c) *Advocatam præmisit peregrinatio nostra, quæ tanquam judicis Mater efficaciter salutis nostræ negotia tractabit.*

Abstergite nunc lacrymas desolati mortales, quærelis vanis finem imponite, cessent lamenta; Maria hodie cœlos ascendit, (d) *innixa su-*

per dilectum suum: gaudete mortales. Gaudent hodie Angeli, lætantur Archangeli, quia Reginam acceperunt: gaudeant & filii Evæ, quia Patronam præmiserunt Magna enim fuit erga miseros misericordia Mariæ adhuc exulantis in mundo, sed major est misericordia ejus regnantis in cœlo, quo enim melius nunc videt nostras calamitates, eò indulgentiùs providebit necessitatibus nostris, ait Bonavent.

Adeste nunc & respirate Peccatores miseri, advocatam præmisit peregrinatio nostra, quid fugitis & absconditis vos à facie furoris Domini? accedite ad Matrem, si filium extimescitis; est enim Mater gratiæ, Mater misericordiæ, consolatrix afflictorum, refugium peccatorum.

Si timetis vobis cœli fores claudas, hæc secundum Bernardum est porta cœli, clavis paradisi: porta, quæ nunquam clauditur usq; ad vesperam, id est finem viræ, ut ait Richardus à S. Laurentio. Si Justitia divina ad promeritas pœnas vos citat, Maria, teste Ephren Syro est Asylum & hospitium peccatorum. Si arcum suum extendit Dominus, ut inebriet sagittas suas sanguine impiorum, hæc sagittas avertet à vobis & retinebit manum Judicis. Hæc in omnibus adversitatibus vestris, in omnibus periculis, in omni angustia & persecutione velut fidelis Ariadna porriget vobis filum cœlestem, &

eruet,

(a) S. Aug. (b) Bernardin. Senens. Tom. 3. Ser. 3. (c) S. Bern. serm. 1. de Assumpt. (d) Cant. 8. 5.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

INFESTOS. APOSTOLI BARTHOLOMÆI.

Venite ad me omnes & Ego reficiam vos, Math. II.

GAudete & exultate Omnes, qui desolati ac gemebundi cum Paralitico pluribus annis ad probaticam piscinam sedentes, suspiratis, languetis & doletis, motum aquæ avidâ mente in horas singulas expectantes; serena-

te corda & mentes vestras, *levate capita, propè est redemptio vestra, Lucæ 21.*

Gaudete & jubilate omnes, quorum strata & lectulos cum Lydwina in dolore, ærurnis ac infirmitate versat Deus; sperate benè, quia dolores

lores ac gemitus vestri convertentur in lætitiā; *neque enim luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra,* Apoc. 21.

Consolamini, consolamini omnes, qui sub onere tribulationum, miseriarum & persecutionum vestrarum contrabescitis; & cum Eliā sedentes subter Juniperum animæ vestræ petitis ut moriatur; (a) surgite, *grandis enim vobis restat via;* sperate, quia omnis tristitia & tribulatio vestra convertetur in gaudio. Joan. 16.

Exultate & vos miseri, à mundo derelicti Lazari, quos paupertas & egestas redegit ad incitas, quos velut infelices pilas huc & illuc mundus jactitat; sperate, auxilium vobis aderit in tempore opportuno.

Tandem, tandem inventum est remedium efficax & potens, ad dolores vestros temperandos, ad miserias vestras sopiendas, ad lacrymas vestras abstergendas.

Medium hoc non est aurum potabile à Paracelso præparatum; non est vinum illud Hermeticum, de quo Proverb. 31. meminit Sapiens, *date siceram mœrentibus, & vinum bis, qui amaro sunt animo, ut obliviscantur egestatis suæ & doloris sui non recordentur amplius.*

Medium hoc non est Emplastrum, aut pulvis sympatheticus à Comite Dickbæo ingeniosè excogitatus, non est unguentum armarium, aut balsamum Egypti, quo vulnere obli-
gentur aut purulenta ulcera liniantur,

Non, non est simile quidquam sed Tympanum.

Non tamen infelix illud tympanum super quod in obsidione Vercellensi duo militiæ desertores tesseris ludere sunt coacti, uti refert P. Joan. Stephanus Homo Dei, ubi insolito calu Catholicus est resti subductus; Socius verò ejus Calvinò addictus laqueum induit; nam cum Catholicus infelici jactu bina solum puncta projecisset, alterque tanquam Victor sui securus contemptim tesseras abjiceret, accidit ut altera super alteram cadente tesserâ, unicum solum appareret punctum; ac infelix sine crux, sine lux ut ajunt in puncto proximæ appensus sit arbori.

Non est tympanum illud lugubre, quod pro mentâ inserviebat fortissimo Heroi Alexandro Farnesio Alidernadam obsidenti; à globo bellico ex Urbe emisso cerebro & sanguine adstantis Ephebi miserè cruentatum.

Non est denique Tympanum illud infelix, de quo Job meminit c. 21. dicens: *Tenant Tympanum & Cytharam, ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt.*

Sed Tympanum pelle sacrosancta B. Bartholomæi obductum, potens cunctos dolores temperare, cunctas miserias & ærumnas mitigare ac sopire. Neque alienum aut novum hoc vobis videbitur, si recollatis id quod de impiissimo Ciska rebelium Taboritarum Duce refertur, qui testamento mandavit, ut ex demor-

(a) 3. Reg. 19.

demortuâ suâ pelle tympanum fieret, certò spondens ad ejus sonitum cunctos hostes exterrendos, examinandos, ac in fugam agendos.

Si ergò impius hic Ecclesiæ Persecutor existimavit, vim ac vires detractæ suæ pelli tantas infuturas, ut hostibus terrorem incutere queat; æquiore jure ego virtutem & efficaciam hanc attribuo tympano nostro sacro & audenter dico, sufficientem ejus sonum fore ad cunctos dolores nostros temperandos, ad cunctas miseras abstergendas, ad quasvis tribulationes laniendas & mitigandas, quod vobis nunc pluribus ostendam.

Verbis Christi igitur convoco omnes, (a) qui cum doloribus, ægritudine, egestatæ, tribulatione aut miseriâ quâvis conflictamini: *Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos*; nec in consolationem vestram adhibebo aliud medium, quam musicam sacri nostri Tympani. Nam teste Hier, Phalero, de laude Musicæ.

Musica turbatos animos, ægrumque dolorem sola levat, meritò divumque hominumque voluptas, quâ sine nil jucundum animis, nec amabile quidquam,

Nec ego primus sum, qui pellem Bartholomæi Tympanum voco, fecit id jam pridem Paulus Aresius illustrissimus Dertonensium Episcopus dicens: (b) Expelle, Bartholomæi Tympanum factum est, per

quod omnes Christi milites animantur ad fortiter dimicandum.

Venite ergò cuncti audituri sacrum hujus Tympani sonum.

Primi accurrunt solatium & auxilium deposcentes Cœci, Claudii, Surdi, Paralitici, Podagrivi, Hydrofici, Hectici, calculo vexati: Hi gemebundo ore, manibus extensis, quasi cum Job me alloquuntur: *Pelli meæ consumptis carnibus adhaesit os meum, & derelicta sunt tantumodò labia circa dentes meos, (c) miseremini mei, miseremini mei saltem vos amici mei,*

Miseria grandis! dolor ingens!

Hos subsequuntur integri manipuli pauperum exulum, viduarum pupillorum, qui scissis vestibus, cinere capiti imposito lamentantes cum Job detestantur & maledicunt diei, quo nati aut concepti: deplorantes domus suas igne absumptas, pecora abducta, aurum & argentum ablatum, vinum effusum, frumenta asportata, patriâ suâ se pullos, nec quidquam sibi derelictum nisi parvulos, qui in singula momenta panem postulent, instare hyemem, nescire se domitilium, nisi velint habitare in montibus & speluncis: extendunt & hi manus suas, & lamentabili voce clamant: (d) *O Vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor similis, sicut dolor noster.*

Tribulatio magna!

Tertium agmen video captivorum,

(a) Matth. 11. (b) Conc. de S. Bartb. (c) Job. 19. (d) Tbren. c. 1.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

quæ vos ob dolores & afflictiones velut intolerabiles, quasi de potestate mentis exire faciunt, quæ vos ita tormentant ac stimulant, ut nunc irâ, nunc impatientiâ, nunc pusillanimitate ac desperatione vos repleât. Credite mihi ad hæc mala omnia propulsanda medium efficacius non est quàm sonus & percussio Tympani Bartholomæi. Tympanum hoc excitabit jacentes, animabit desolatos, jucundos reddet eos, qui amaro sunt corde.

Si enim Chelis illius unicus ductus ægrotante S. Francisco ab Angelo factus, omnium dolorum oblivionem in eo induxit; si Cythara David furorem insanientis Saul compescuit, mentem ipsius serenavit, ut leviùs & meliùs haberet; utique majores vires exeret hoc Tympanum, S. Bartholomæi pelle sonorum. Dissipabit id tristitiam mentis, temperabit dolorum acerbiter, refocillabit languidos Spiritus, animabit denique ad fortiter patrendum fragilem naturam.

Fateor quidem à S. Paulo duplex remedium præscriptum esse cunctis tribulationum ac persecutionum pondere pressis, ut ad patientiam animentur & excitentur.

Primum dedit Epist. 2. ad Cor. c. 4. ubi ait *Momentaneum & leve tribulationis nostræ*: Dum nimirum temporis brevitatem simul & levitatem passionum nostrarum nobis inculcat & describit.

Alterum quando Romæ 8. ait:

existimo quod non sunt condignæ passionis nostræ ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis; dum iterum cunctos stimulat magnitudine præmiorum ac subsequituræ gloriæ; sed non omnes capiunt verbum hoc, *durus est (inquit) sermo iste, & quis potest eum adimplere?* Joan. 6.

Unde universi hi, qui præfatis binis regulis seu remediis non tanguntur necessarium habent, ut recurrant ad tertium, nempe tympanum, ac considerent, quid alii Sancti passi quæ si conferant cum suis passionibus, invenient se nihil passos in comparatione aliorum.

Utinam Soion ille sapiens adesset, ac in montem similes murmurones duceret, monstraretque Pagos, Arces, & urbes subjectos, doceretque millenos sub his tectis degere, qui in majori sint tribulatione positi, atque hi quæruli & impatientes.

Errant hi gravissimè, dum se semper omnium credunt infelicissimos, ac crucem suam cunctas aliorum pondere & mensurâ excedere arbitrantur: Errorem hunc ipse carpit Tragedus Seneca, in choro Troadis canens, est miser nemo, nisi comparatus; tolle felices, removeto multo divites auro, & pauperi surgent animi jacentes: credite certò onus vestrum non est tam grave, quin aliorum humeris gravius incumbat.

Parcite sivos hodie Equites de Ordine S. Lazari nominem, sed imbelles & minimè generosos: audite quid S. Chrysof. hom. 1. de Lazaro dicat.

Lazarum

Lazarum illum mendicum plurimæ affligebant miseriæ & dolores; ulceribus à capite ad calcem erat coopertus; membris à deo captus, ut ne canes abigere valeret: in ærumnis suis & afflictione omni humanâ ope destituebatur: Epulonem quotidie splendidè comestantem cernebat, ipse econtra extremâ fame & siti conficiebatur; jacebat ad januam divitis, ulceribus plenus, cupiens saturari de micis, quæ cadebant de mensa divitis, & nemo illi dabat. Luc. 16, de resurrectione ac præmio cœlesti, unde in spè assurgere posset, nec minimum quid à quoquam inaudierat.

Hæc itaque cuncta sufficientem causam præbebant, cur ingemisceret Lazarus: at nihil ita miserum affligebat, ait prædictus Doctor, nil ita macerabat animum ejus, quàm quod non poterat videre alium Lazarum, in quo miseras suas contempleretur, & patientiam addisceret; malorum enim nostrorum habere confortes multum adfert solatii lugentibus; ille verò nullum alium habebat ad quem respiceret, imò ne audire quidem poterat, qui majora & accerbiora ipsius ætate sustinisset: verbo non poterat videre Lazarum.

Hoc nullus istorum miserorum dicere valet, mille enim exempla Sanctorum ante oculos eorum versantur, qui graviora mala summâ æquanimitate tulerunt, hi omnes hos quæculos confundunt, ac in aures impatientium horum insusurrant: Miser quid quæreris? nondum us-

que ad sanguinem restitisti Hebr. 12.

Attende Bartholomæum, nondum tibi cutis de corpore est detracta.

Nondum tibi plumbum in os infusum, ut Sancti Miniati Militi & Martyri.

Nondum Maxillæ lapidibus contusæ, ut S. Adriano.

Nondum ignitæ subulæ in aures trusæ, ut S. M. Aquilinæ.

Nondum Viscera eruta, ut S. Erasmo.

Nondum clavi pedibus infixi, ut S. Georgio.

Nondum candenti bovî inclusus, ut Eustachius.

Nondum dentibus Leonum aut Tygridum objectus, ut Ignatius.

Nondum lapidum imbre obrutus, ut Stephanus.

Nondum sagittis confossus, ut Sebastianus.

Nondum in craticula tostus, ut Laurentius.

Millies atrociora passi sunt Sancti parum est, quod tu pateris, plus mereris.

Pateris fortè contemptum, quid contemptus tuus ad contemptum Christi? qui à Judæis dæmoniacus, ab Herode stultus est habitus.

Pateris fortè paupertatem: gravio-rem passus est Christus, in stabulo natus, in cruce nudus mortuus, non habens ubi caput reclinaret. Luc 19

Pateris forrè dolores, & caput tuum nondum est coronatum spinis, attende S. Lydwinam 28. annis lecto affixam.

que

vicio

recur-

ranum,

si pas-

simo-

as in

e, qui

siti, at-

mpara-

multo

crani-

us ve-

ratio-

t.

le Or-

belles

quid S.

cat.

rari

Pateris exilium, Pontifices, Episcopi Sancti, innumeri MM. illud pertulerunt gaudentes.

Pateris persecutiones: an nescis illud Pauli 2. Tim. 3. *Omnes qui pie volunt vivere in Christo Jesu persecutionem patientur?* Omnes Sancti quanta passi sunt tormenta, ut Hæredes fierent, in Domo Domini.

Obsecro vos Cœlites juvate perorantem. Tægite quæso fortiter Tympanû hoc sacrum, & excitate hos pusillanimes: monstrate illis quàm parû quasi quâ ingens & longa restet via, ut Bartholomæum in tormentis & doloribus assequantur: extendita sanguinolentam pellem ipsius; numerate & monstrate yuina; passione Apostoli at temperate miserias, sâguine ejus dulcorate amaritudinem dolorum, ut tandem sentiant & verum esse agnoscant: Momentaneum & leve tribulationis nostræ, (a) æternæ gloriæ pondus operabitur in nobis.

Extremè confundit hos pusillanimes sexu fragilis Natalibus nobilis Matrona illa Japonensis, Maria nomine, quæ cum (uti refert Cornelius Hatzard p. 5. c. 21.) Anno 1614. Arimæ tanquam Christiana esset comprehensa ac Judicibus præsentata; Judices misericordiâ personæ Nobilis moti, protestabantur, potestatem sibi nullam esse, vitam Matronæ adimendi; aiebant proindè se eam missuros in civitatem Tacavaca, ut ibi juxta Legem Imperatoriam proximè latam sententiam subeat; verum cum

fit Nobilis Familiæ indulgeri & concedi ipsi, ut iter indictum Equo peragat.

Nolebat illa hanc gratiam admittere, sed ultrò spondebat peditem se eò ire velle, Christum imitari cupiens. Judex, contemni se, ratus ait, furibundo ore, ica fiat, & ut citius eò pertingas rudam te eò mittemus, summum hoc est infamiæ genus apud Japonenses, Respondit illa mox placidâ & serenâ fronte, & si vobis placet ò judices, etiam cutem prius detrahite, citius enim sine illa curram: Vox hæc omnes Judices confudit, unde indignati in exilium eam, eiecêre, Vivat Heroïna ista, cuti suæ non parcens.

Mulier verè fortis, cujus pretium procul & de finibus terræ. Proverbiorum 31.

Substituo in confusionem horum imbellium, alium Bartholomæi æmulum, qui soporem & segnitiam his excutiat, estque Theodorus Martyr, qui inter dira tormenta Cytharam petiit, ut ante exitum animæ ex hoc ergastulo Dei laudem adhuc cantare posset cum gaudio, & cum pellis ei detracta esset, vitam inter verba illa psal. 33. *Benedicam Dominum in omni tempore &c.* Gloriosè finiit; memoria ejus agitur 9. Novemb. in æternum duratura.

Ecce gaudent Sancti inter exquisita tormenta, gratias agunt inter detractas pelles; inter succensas pyras exultant; extensi in equleis ridet;

(a) 2. Cor. 4.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

IN FESTO NATIVITATIS B. MARIE V.

Cum jucunditate Nativitatem B. MARIE celebremus.

Saluto te ex toto corde, ô aurea dies felicitatis nostræ ! dies tot sæculis exoptata, tot votis expetita, tot suspiriis & singultibus à Patriarchis & Prophetis desiderata.

Tu es dies illa benedicta, quâ felix Aurora prodiit, prodroma & felix nuntia orituri Solis justitiæ.

Salve millies dies benedicta ; quæ pulsâ mortis caligine, cœlum & terram ineffabili gaudio perfudisti,

Fate-

Fatetur hoc pleno ore Ecclesia di-
cens: *Nativitas tua Dei Genitrix Vir-
go, gaudium annuntiavit universo
mundo.*

Hæc est dies illa gaudii & exulta-
tionis, quâ Orbi nata fortis illa Mu-
lier, de qua dictum Gen. 3. adserpen-
tem illum tortuosum: *Inimicitias po-
nam inter te, & mulierem, inter semen
tuum, & semen illius, ipsa conteret caput
tuum.*

Hæc est dies illa boni Nuntii, quâ
[teste Ruperto (a)] nata Maria, *quæ
finis tristitiæ, & letitiæ nobis extitit
principium.*

Hæc est fortunata illa lux, quâ te-
ste Sergio Hierosol. orat. in Nat. B. V.
dum nascitur Maria, unâ cum ea
mundus renascitur & renovatur.

Fortunatos quidem plures dies nu-
meravit September, nullum felicio-
rem quàm octavam Septembris, quâ
nata Maria.

Felix & fortunata dies universo
Romano populo extitit secunda Sep-
tembris, quâ Augustus Cæsar Marco
Antonio & Cleopatram navali prælio
devictis, civili bello finem imposuit.
Sueton. (b)

Serena & fausta toti Ecclesiæ Ca-
tholicæ extitit dies sexta Septembris,
(c) quâ Ferdinandus III. Romano-
norum postea Imperator Protestan-
tium vires attrivit, ac nutantem Ca-
tholicorum fortunam iterum erexit,
ad Nordlingam memorabili præ-

lio 12000 hostium cæsis, ac 6000
captis.

Felix ac victoriosa extitit 12. dies
Septembris anni 1683. (d) quâ Cara
Mustapha Magnus Turcarum Vezir-
ius cum ducentorum millium exer-
citu, cunctis relictis impedimentis,
probrosè obsidionem Viennæ solvere
est coactus, ubi die 14ta subsequente
in æde B. Stephani, præsentibus Leo-
poldo Imper. Joan. Poloniæ Rege,
aliisque innumeris Principibus so-
lemnissimè Te Deum laudamus est
decantatum, lætùm reboantibus per-
mœnia tormentis.

Felix ac triumphalis extitit dies
14. Septembris, quâ præter memo-
rabilem victoriam de Rege Colroe
Heraclius Imperator longis annis
captivam apud Persas crucem Domi-
ni, Hierosolymam iterum cum trium-
pho reduxit. (e)

Fortunata dies extitit 17. Septem-
bris, quâ Judæi ex diuturna captivi-
tate Babylonis cum Nehemia Jeroso-
lymam iterum rediêre, ac jactis fun-
damentis novi templi Festum sole-
mne cum júbilo & exultatione cele-
brârunt. Esdræ c. 3.

Fausta demum & ominosa dies Fa-
miliæ Habsburgicæ fuit 29. na Se-
ptembris, quâ 1323. Rudolphus hu-
jus nominis primus absens (f) (dum
Basilæam obsidione cingeret) una-
nimi Electorum voto Imperator est
salutatus.

(a) Rupertus Libro 6. in Cant. (b) Suetonius Dion. an. Urb. 722. (c) Ga-
briel Bucelinus in Nucleo. (d) Relatio Historica anni 1683. (e) Baronius ad
annum Chr. 628. (f) Gabriel Bucelinus in Nucleo.

At

cele.

felix
felix

quæ
se ter-

Fate-

At felicitatem dierum horum omnium longè superat aurea lux Nativitatis Mariæ, quâ nata est Imperatrix cœli & terræ.

Gloria generis humani, ut eam vocat Blofius in Endologia ad B. V.

Finis fufpiriorum noſtrorum, ut eam nominat S. Germanus Constantin Orat. 2. de Præſent. B. V.

Terminus miſeriæ noſtræ, ut eam indigetat Adam de Perſen in Aſſumpt. B. V.

Spes omnium finium terræ, ut intitulat eam Mauritius de Villa probata ſer. 2. Coronæ novæ.

Felix utique dies, quâ orta eſt Stella ex Jacob, (a) Solis juſtitia præambua.

Fortunata utique dies, quâ apertum mundo Gazophylacium, in quo reſoſuit Deus omnia dona gratiarum, Richard. à S. Laurent. (b)

Fauſta utique dies, in qua Lucem primam aſpexit pupilla oculi, quam Trinitas ſemper cuſtodivit. Idiota in contemp. 1. p. 16.

Reſonemus ergò in cymbalis, jubilemus in Canticis, clangamus tubis, exultemus in tympanis: ac cum jucunditate Nativitatem præceſſæ Virginis celebremus, ut ipſa pro nobis intercedat ad Dominum Jeſum; una ſit omnium vox: Vivat Maria, *pretioſa Margarita orbis terrarum*: (c) cujus nativitas gaudium annuntiavit univerſo mundo, vivat Maria!

Mos eſt perantiquus in Aulis Regum ac Principum, ad natales cunas illuſtris ac generoſi alicujus enaſcentis ſurculi, laxare habenas gaudiis, terrasque complere lætitiâ. cuncta elementa in adjumentum gaudii provocantur.

In aëre plauſum faciunt artificioſi miſſiles ignes, quaſi nova quædam errantia cœli ſydera.

Ceres, Thetis & Neptunus ſubmiſtrare menſis coguntur, quidquid poſſident in abditiffimis reſſibus ſuis, ad inſerviendum delicatæ gulæ mortalium.

Fenestræ, Turres & Plateæ millenis collucent facibus, noctem in lucidam diem tranſmutantes.

E fontibus diverſi generis generoſa vina ſcaturiunt.

Mœnia circum circa feſtivo tormentorum boatu mugiunt; his læto choro tubæ & tympana reſpondent.

Auditum titillant organa, cytharæ fides, & quidquid læti carminis muſica novit: Sequuntur artificioſi ſaltus, feſtivi luſt & comœdiæ; cuncta complentur jubilo, cuncta ſtrepunt gaudiis, ubique reſonat lætitia; relegite annales Angliæ & Hiſpaniæ; Luſtrate Hiſtorias Galliæ & Germaniæ, & invenietis vera eſſe, quæ dixi.

Sed quid nos Auditores? Redit & nobis hodiè felici gyro Memoria Nativitatis Regiæ cœlorum: quidnam

hono-

(a) Num. cap. 34. (b) Richardus à S. Laurentio de laud. Virg. (c) Cyrillus Alexand. hom. 6.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

tando transibant ; donec frustra uno alteri imposito columna nobilis erecta stetit, quam mox hi parvuli sertis suis ingeniosè circumvolvebant : in capitello autem columnæ grandior flos in modum Tulipæ eminebat, qui dum parvuli saltum suum continuant, paulatim sese aperuit, in quo, omnibus rei novitatem stupentibus, Imago B. V. parvulum Jesum ulnis suis complectens stetit : Ex columna interim, velut è fonte uberes aquæ scaturiebant, quod cum aliquamdiu durasset : Pueri iterum columnæ frustra in humeros sumentes, ac per Aulam tripudiantes tandem disparuère.

A.A: Finem habet saltus ac ingeniosum Drama Goanum; nunc spectate Theatrum Marianum, ac sacram scenam, quam in honorem Virginis in orbe terrarum æterna ludit Sapiencia.

Periochæ illius hæ sunt.

Primò erectum cernebatur Theatrum pomposum ; à varietate scenarum admirabile, à multitudine Actorum nobile, ab amplitudine magnificentum, cui titulus in fronte appensus:

Omnia in figura contingebant. 1. Cor. cap. 10.

Comœdiæ præludebat Musica universalis, amabili concentu resonans à quatuor ventis cœli.

Textus erat: *Quàm magnificata sunt opera tua Domine, omnia in Sapiencia fecisti. Psal. 103.*

Indè Prologus per aëra volans spectatores ad lustrandam comœdiam invitabat.

Curtinis postea Theatri reiectis:

Aperta est Scena prima, apparuitq; Hortus deliciosus, ac in medio ejus Arbor decora nimis. (a)

Scena secunda inter decumanos fluctus aquarum, sulcantem cymbam, columbam cœlestem, respicientem Arcam, ac de longè advolantem portantemque ramum olivæ tepræsentabat. (b)

Scena tertia Noctem, syderum choro illustratam adumbrabat, ac somno sopitum pastorem: caput in lapide reclinantem monstrabat; propè quem scala è terra sese erigebat ultra nubes protensa. (c)

In Scena quarta ad crepidinem fluvii spectabantur in arena duo invicem luctabundi; donec amborum certamen exurgens aurora diremit. (d)

Scena quinta objiciebat oculis jugum præcelsi montis, & in eo Aram exstructam cum Sacrificulo adstante, ac orituram stellam nuntiantem. (e).

Has scenas sequebatur chorus, ubi æterna sapientia exædificavit sibi domum, (f) ac 7. columnas excidit, quarum tamen unam præ cæteris nobilem in medio locavit, ab omnibus venerandam; in cujus capitello incisæ Litteræ

M. M. M. C. M. ad
postumentum verò M. M. I.

Choro

(a) Genesis cap. 2. (b) Genesis cap. 7. (c) Genesis cap. 28. (d) Genesis ap. 32. (e) Numer. cap. 24. (f) Prov. 9;

Choro finito 3. novæ Scenæ denudò sese aperuere.

In prima prodibant quatuordecim senio venerandi Patriarchæ, spectatum illustrissimam hanc columnam, facibus accensis eam illustrantes.

Hos insequēbatur coronâ redimitus Cytharædus, quem alij tredecim Reges subsequēbantur supplicij genu coronas suas & scepra columnæ appendentes.

Post hos prodibant ex variis scenis alii 14 partim Principes, partim Sacerdotes infulis venerandi; columnam thure ac balsamo incensantes.

Agmen clauēre 5. illustres Heroinæ, quarum quæque scutum littera ac symbolo notatum præferebat: Hæ cum gratioso saltu columnam fertis ac floribus coronâssent, paulatim flos instar lilij sese expandit, ac in medio stetit *Mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus ejus*, (a) scaturientibus interim ex columna gratiosis aquarum rivis.

Audistis Periochas, nunc percipite mysterium earum.

Mundus est magnificum illud & pomposum Amphitheatrum, varietate scenarum admirabile; structura immensum; Actorum seu Creaturarum multitudine stupendum; quod non manus hominum, sed digitus Omnipotentis ex nihilo produxit in gratiam Virginis, ut scilicet in hocce, mundi theatro æterna sapientia præluderet secuturæ quondam Nativitati Virginis: Ita apertè sentit Isi-

dorus Orat. de Annunt. dicens: *Propter Mariam initio creatus est homo, & extensum cælum & terra, & quidquid productum est præter hominem: & iterum Orat. de Assumpt. Propter te, ô purissima Virgo, Dominus cælum produxit, & terram fundavit.*

Musica, quæ Comœdiæ prælusit, concentus erat Angelorum à novem choris Harmoniâ ineffabili resonans, quâ jubilabant astra matutina, ac creaturæ cæteræ laudabant Dominum, ob Virginem aliquando à Deo producendam.

Hinc S. Vincentius Ferrerius serm. de Concept. Virg. ait: Angeli conciperunt Virginem in suis mentibus, per quam eorum ruina repararetur, & inceperunt tripudiate & facere Festum magnum.

Hinc S. Ephrem de laud. Virg. ait: Virgo est Hymnodia Angelorum, Canticum Cherubin & Seraphin: quam hymnodiam priusquam nata fuisset (Maria) inceperunt.

Prologum sacræ hujus Comœdiæ egit Genius cœlestis similis illi, qui in Nativitate Domini pastores ad præsepe invitans Luc. 2. cecinit: *Ecce evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia nascetur & vobis illa, de qua aliquando verbum æternum prodibit. Venite, videte, cernite nunc in ænigmate & figuris, quod aliquando videbitis facie ad faciem.*

Cortinis inde retractis Apparuit Scena I. Hortum seu paradisum

Hh 2

disum

(c) Apocal. cap. 12.

os spe-
-liam
-ctis:
-ruitq;
-o ejus
-umanos
-m cym-
-epicien-
-antem
-repræ-
-m cho-
-clomno
-in lapide
-pe quem
-a nubes
-em flu-
-so invi-
-rum cer-
-mit. (d)
-culis ju-
-o Aram
-actan-
-untian-
-rus, ubi
-vit sibi
-excidit,
-cæteris
-omni-
-pitello
-I.
-Choro
-Geniss

disum deliciarum repræsentans, in cujus medio stabat arbor decora nimis proferens lignum vitæ, Gen. 2. per quam nihil aliud designabatur, nisi Maria Virgo nascitura, lignum vitæ, his, qui apprehenderint eam. Prov. 3. Ita apertè eam salutat B. Amadæus hom. 8. de laud. Virg. *Salve arbor plantata in medio paradisi, at tollens verticem in altitudinem cæli, de superno rore concipiens fructum proferens salutarem, fructum vitæ, de quo qui manducaverit, vivet in æternum.*

Nec Scena II. aliud per columbam ramum olivæ rostro suo fluctuanti naviculæ apportantem adumbrabat, nisi Virginem gloriosam, divinæ nuntiam pacis ac reconciliationis: ipsa enim, ait Rich. à S. Laurent. (a) est columba, quæ cessante diluvio ramum olivæ in ore suo detulit ad Noe in arcam, Deum humano generi reconciliatum demonstrans: Sicut enim Noe hoc ramo viso cognovit Numinis iram cessasse, sic Nativitas Virginis olim orituræ finem signabat miseriæ & initium consolationis.

Scena III. Scala nimirum dormienti Patriarchæ Jacobo ostensa iterum symbolum extitit Mariæ nascituræ, de qua ait Petrus Damiani in Nativ. B. V. (b) *Hodiè nata est scala cælestis, per quam Supremus Rex humiliatus ad ima descendit, & homo, qui prostratus jacebat, ad superna exaltatus ascendit: Scala, quam demisso poplite salutabat Joan. Damascenus (c) dicens:*

Salve scala, per quam è terra in cælum, & ab interitu ascendimus ad vitam.

Supremus scalæ gradus, cui Dominus innixus est, est beatus Joseph, Vir Mariæ, de qua natus est Jesus. Rupertus l. 1. in Matth. apud Vivien in F. S.

Unde Vatablus & Rupertus existimant, (d) singulariter Spiritum Sanctum per scalam hanc repræsentasse incarnationem seu generationem Christi ex Jacob nascituri & descensuri per varios gradus, id est, progenitores, quorum ultimus gradus esset Joseph & Maria.

Lucta illa nocturna, quæ in Scena IV. spectata fuit inter Jacobum & Angelum durans usque ad exortum auroræ, teste Hailgrino Cardinali certamen designat habitum inter Deum & veteris testamenti Patriarchas amoroso desiderio incarnationis diem præstolantes, quo Sol justitiæ sedentibus in tenebris aliquando illucesceret, qui suspiriis eorum delinquitus auroram, id est, Mariam surgentem eis ostendit, ex qua brevi prodituro Solem justitiæ sperarent, ac si diceret, dimitte me, jam enim ascendit aurora, nox præcessit, dies sequetur. Ab illa enim hora, ait Petrus Damiani serm. 4. de Assumpt. (quæ Adam prævaricatus est præceptum Domini) tenebræ factæ sunt super universam terram usque ad Virginem; nec inventus est aliquis, qui vel exiret de tenebris, vel tenebras dis-

(a) Richard à S. Laur lib. 4 de laud. V. (b) Augustin. Serm. 11. de nat. Dom. (c) Damascenus orat. de Nat. Virg. (d) Rupertus l. 1. in Matth.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ozias, Joathan, Achaz, Ezechias, Manasses, Ammon, Josias : quos tandem post Babylonicam servitutum insecuti sunt 13. alii inclyti Duces, Jechonias, Salathiel, Zorobabel, Abiud, Eliacim, Azor, Sadoch, Achim, Eliud, Eleazar, Mathans, Jacob, Joseph vir Mariæ: qui complevere gradus scalæ illius, cui tandem innixus est Jesus & Maria.

Illustrissimæ verò quinq; illæ Heroïnæ ante columnam tripudiantes, initialibus litteris nomen Mariæ ac figuram ipsius præferunt.

Prima est Maria soror Moysis in scuto exhibens Pharaonis currum demersum cum inscriptione: (a) *Cantemus Domino, gloriose enim magnificatus est.* Ambrosio teste, Typus Virginis Mariæ, & sicut hæc demersio Pharaone Deo carmen concinebat, cantemus Domino, ita & Maria Timpanistria Sacra, ut eam vocat Bernard. canticum Deo decantavit; (b) *Magnificat anima mea Dominum, quia fecit mihi magna qui potens est. Deposuit potentes & exaltavit humiles.*

Altera est prudens Abigail, scutum (in quo cithara depicta) manu tenens, cui inscriptum: (c) *Temperat iras:* sicut enim Abigail Davidis iram suavissimo eloquio, ne stultus Nabal interficeretur, pacavit, ita & Maria hominem Deo reconciliavit, unde ait Bernard vel Bellarm. Con. 2. super Missus: (d) *Mariâ Abigail*

illa est prudentissima, quæ Dei iram justissima indignatione succensam, contra stultum Nabal, id est hominem peccatorem suis precibus & intercessionem mitigavit, & sicut illa 1. Reg. 25. coram nuntiis Davidis in terram prostrata intimè sese humiliavit ac dixit *ecce famula tua sit in ancillam ut lavet pedes servorum Domini mei;* sic & Maria in genua proci-dens ad Gabrielem dixit: (e) *Ecce Ancilla Domini fiat mihi secundum Verbum tuum.*

Tertia est formosa Rachel pro scuto tenens speculum, cui inscriptum: *Et macula non est in te:* Typus verissimus Mariæ, nam sicut illa peperit Joseph Salvatorem Ægypti; ita & hæc peperit Salvatorem mundi, enixa puerpera Regem, qui cælum & terram regit in sæcula sæculorum.

Quarta Animosa Jahel, quæ in scuto circumfert caput clavo transfixum, circa quod scriptum: (f) *Ipsa conteret:* sicut enim Jahel caput contrivit Ducis Silaræ, ita & hæc contrivit caput serpentis, dicente Bernardo serm. 2. super Missus: *Cui hæc servata Victoria nisi Maria, ipsa enim contrivit caput serpentis venenatum.*

Quinta denique casta Abilag Sunamitis, in cujus scuto Armelinus cum inscriptione, *illesus Candor:* figura nobilis Mariæ; sicut enim hæc Iola servitio Davidis inventa est dig-
na, ita

(a) Exod. cap. 15. (b) Lucæ cap. 1. (c) 1. Reg. 25. (d) Bernard. sit. à Bellarmino. (e) Luc. c. 1. (f) Judicum cap. 4.

na, ita & Maria, quæ sola à Gabriele inventa est inter filias Syon humilis Ancilla, quæ in habitatione Sancta coram filio David ministraret.

Figuris & Typis his cum per singula sæcula à Sapiencia Divina esset lusum in orbe, apparuit tandem flos ille campi, de quò August. teste ser. 2. de Annunt. B. V.) ortum est Lili-um illud convallium; cumq; folia in Orbem explicasset, stetit tandem *signum illud magnum, Mulier amicta sole, coronata stellis & Luna sub pedibus*, (a) quâ natâ mox fontes gratiarum ac benedictionum emanârunt irrigantes univerlam superficiem terræ.

Audistis Comœdiam Marianam, vestrum nunc est Virgini applaudere.

O Maria!

Quod stellæ sunt cœlo,

Quod atomos numerat Æther,

Quot aquarum stillas protrudit mare,

Quot scintillas eructat Aethna &

(a) Apoc. 12. (b) Psal. 34.

Vesuvius, toties te salutamus, ò Nata prospero sydere.

Novissimus ò Serenissima cœli Regina, te esse fortem illam mulierem, quæ contrivisti antiqui draconis caput.

Expertî vidimus Lunam Othomanicam subjectam pedibus tuis, impiaq; cornua Mahometi per intercessionem tuam contracta, castra impiorum fugata & cæsa.

Aspice ulterius benignissimis oculis tuis Exercitum Christianorum, apprehende arma & scutum, & exurge in adiutorium nostrum: (b) percutite, fulmina, dissipate gentes, quæ bella volunt, ut cognoscant, quia non est alius, qui pugnet pro nobis nisi Jesus & Maria.

Plaudite nunc Cœlites, inflatæ tubas Angeli, buccinate in Neomenia tuba, sumite Psalmum, & date tympanum, in insigni die solennitatis præcellæ Virginis Mariæ.

Valete, Vivite, plaudite,

IN FEST. STIGMATUM S.P. FRANCISCI.

Tu Signaculum Similitudinis, Ezechielis, cap. 28.

Res insolitæ ac portentosæ semper admirationem, ac plurimam quæstionem post se traxere.

Vix Hebræi in deserto sui aspexere per circuitum castrorum insolitum Manna, cum subito præ admi-

ratione exclamaverunt *Manhu? quid est hoc?* (a)

Vix Math, cap. 21. Salvator noster ad diem Paschæ intravit Hierosolymam cum ad ejus introitum commota est universa Civitas dicens, *quis est hic?* Populi autem dicebant, *hic est*

JESUS

(a) *Exod cap. 16.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

cum 2. pomis in manibus, ex cista prodire. (a)

2. Erubuit ignis ac obstupuit, dum Franciscum cum in Ægypto, cum Barry civitate Apuliæ velut Salamandram in pavimento ignitis carbonibus strato, absq; ulla læsione jacentem conspexit. (b)

Obstupit. deniq; totus siderum Chorus, cum post mortem animam Francisci nube lucidâ circumdatam, velut stellam matutinam in medio nebulae, recto tramite ad convexa cœli ascendentem vidit ubi utiq; stellæ manentes in ordine suo interrogarunt, quis est hic? (c)

Quod si vero Elementa orbis necdum sufficienter vobis demonstrarunt quis sit Franciscus, interrogate ulterius sacros Doctores & Ecclesiæ capitula, hi, quid de Francisco sentiant, vos clarius edocebunt.

Christiani orbis fulcimentum, Ecclesiæ reparatorem vocat eum Gregorius nonus in posito ipsi Epitaphio.

Vexilliferum Christi nominat eum Leo X. in bulla unionis, ut qui non solum in terra dum viveret vexillum crucis prætulit, verum etiam in extremo judicii die id orbi præteret.

Rota conc. 29. de S. Franc.

Amoris Miraculum nuncupat eum Picus Princeps Mirandulæ: Bosquier in Fest. S. Franc.

Angelum ascendentem ab ortu so-

lis habentem signum Dei vivi vocat eum Bonavent. in c. 7. Apoc.

Sanctitatis prodigium, & novum humilitatis ac mundi contemptus exemplar nuncupatur à Doctissimo Suarezio Tom. 4. de vera Religione lib. 7. cap. 7.

Claudit Elogiorum Elenchum piissimus Cardinalis Bellarminus conc. Dom. Sexag.

Franciscum nominans,

Prodigium omnium Prodigiiorum.

O præclara Elogia! o grandes Sanctitatis Titulos? o Encomia gloriosa, quibus quod addam non habeo, nisi ut cunctos hos titulos annulo includam, ac dicam Franciscum esse Annulum Dei obsignatorium, in quo sculpta Filii Dei imago, quo Annulo Deus iam jam in mundo oblitteratum suum obsignavit Evangelium, concupiscentiam oculorum, concupiscentiam carnis, ac superbiam vitæ, per humilitatem, abstinentiam & rigidam paupertatem Francisci condemnans: quod dum pluribus &c.

O Annuli aurei & Argentei? quantas tragœdias mundo dedistis? in quantas miseras & calamitates mortales coniecistis? Aurum vestrum fuit miseris in laqueum, quo incauti, compedes induerunt: gemmæ fulgor, erat, fulmen; quo infelices prostrati: non Regio est, quæ non fatales deploret annulos.

Surculum ultimum Sueviæ Ducem

Con-

(a) *Wadding* 1222. num. 10. (b) *Wadding*, 1219. Num. 64. 1222. num. 16. (c) *Wadding*, 1226, num. 38.

Conradinum, cum adversus Carolum Siciliæ Regem ad lacum Fucinum infelici proelio pugnâisset, ac fuscâ acie fugam in re coactus esset; Annulus pro pane coemendo Nautæ traditus, prodidit, ac infelici gladio caput innocens Neapoli subjecit. *Pexenfeld, Hist. 143.*

Annulus Nuptialis inter Cymelia Soli expositus in Arce Tockenburghensi, ac à prætervolante corvo fure raptus, in quantas infelicitates & miseras innocentem Comitissam Ittam non coniecit? quantas lacrimas, quantos singultus causavit? dum velut reâ violati thori, ex Arce per subjectas rupes præcipitata in immam vallem, manû tamen divinâ sustentatâ, pluribus annis inter rubos & dumeta, radicibus, herbis ac pomis sylvestribus vitam in solitudine ducere est coacta. Vita ipsius.

Annulus Davidis an non innocentem Uriam ferro perdidit hostili? *2. Reg. cap. 11.*

Annulus maledictæ Jezabelis, an non innocentem Naboth lapidum imbrevit? *3. Reg. c. 21.*

Annulus, quem Valentinianus Cæsarinus lucratus est à Maximo, an non Cæsarem & cum ipso totum propè Imperium Romanum perdidit? Maximo (Wandalis alijsq; imperii hostibus clam advocatis) injuriam uxori suæ per Valentinianum turpiter ille tam per hostium arma se ulciscente.

Baronius ad annum Domini. 454.

Vah annulos infelices ac funestos,

Job

innumerabilium tragoediarum innocentiores?

Non talis annulus infelix existit Franciscus noster, sed fortunatus, felix, Artificiosus, raritatis & virtutis nunquam antea visæ.

A Materia quidem non multum est commendabilis, dum non ex auro & Argento, sed ex Cinere & Terra est compactus.

Placent tamen & subindè vilia, maximè si ars extraordinaria accedat.

Sculptorem habuit hic annulus non ingeniosum Mentorem, non nominatum Phydiam, non nobilem Lisyppum, à quo solum sculpi se passus est Magnus illè Macedo Alexander, sed in specie alati Seraphin ipsum Deum teste Pisano lib. 3. Conc. p. 2.

Sculptor ergò hujus annuli, non fuit Angelus sed ipse Christus in forma alati Seraphin, uti ipsemet Franciscus retulit dicens, scias quod ille, qui tunc apparuit, non fuit Angelus, sed Dominus meus Jesus Christus in specie Seraphini, unde optimè dicere poterat Franciscus illud Jobi *Manus tuæ fecerunt me*; Congruitq; illi, quàm maximè quod Amb. l. 6. Hex. c. 7. de imagine hominis scripsit, pictus (seu sculptus) à Domino Deo tuo es, bonum habes Artificem atq; pictorem.

Non solum Artifex, sed & locus nobilem ac pretiosum fecit annulum; Gloria hæc non Romæ, non Parisiis, non Venetiis, non Londino debetur sed Monti Alverniæ; Ibi teste

Wadingo, visitur ingens rupes discissa per medium, estq; inter extrema rupium profundus hiatus, hunc dum subintrat Franciscus, ut sibi ad Deo in contemplatione vacat, advocat repentè coeli aliger, docetq; Franciscum, Petram illam unà cum aliis in Passionet Christi per medium scissam, ut sensum, quem Deo patienti in Cruce negabat homo, auctori suo Petram exhiberet: quo audito totus Franciscus mox osculis eam salutat, amplexu stringit, ac lacrimis lavat, non fecus ac Patriarcha Jacob, qui lapidem, supra quem Genes. 28. pernoctarat, ac, admirandam scalam in somnis videret, manè olco percunctum erexit in Titulum; Ita Francisco rupes Alvernæ erat Titulus & Altare, ad quod dolorosâ mente, lanienam & tormenta Salvatoris sui die noctuq; rememorabat.

Et ecce! Circa diem exaltatæ Crucis adest in aëre volans Seraphin sexualis ignitis spectabilis, in forma hominis Crucifixi, ad cuius aspectum Franciscus obstupescens totus amore diffuebat; cumq; imago hæc sensim viro sancto approximaret, radiis tandem ignitis, inter doloris & amoris gemitus manibus pedibusq; ac lateri ejus sigillum impressit Salvatoris, inauditâ sculpturâ insculpens signa Redemptionis nostræ, vulnera nimirum Iesu Christi Crucifixi, quibus secundâ vice obsignare Evangelium tuum voluit Altissimus, & quidem in Tempore opportuno.

Nam miseranda prorsus, & calamitosa erat tum temporis fatiscens Ecclesiæ facies?

Grassabatur impunè & Ecclesiam affligebat Hæresis Waldonis & Albingensium.

Diffidebant extremè inter se Cæsar & Pontifex:

Ardebant ubiq; bella, seditiones & schismata Guelphos inter & Gibelinos:

Impunè serpebant vitia, sine vindice passim grassabantur scelera & peccata:

Exulabat pietas & virtus; extincta jacebat reverentia Numinis:

Evangelii ac Christianæ legis æstimatio exigua:

Consilia Christi, de mansuetudine, paupertate & continentia ut impossibilia explodebantur:

Memoria Passionis in omnium cordibus erat velut mortua & oblitterata.

Verbo omnes declinaverunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus suis, nec erat, qui faceret bonum.

Hic status miserandus erat ruentis Ecclesiæ, quem ipse Salvator oranti Francisco intimavit, ac periculi admonuit dicens: *Francisce vade, & repara domum meam, quæ, ut cernis, tota destruitur.*

Unde Clementissimus Dominus renovaturus Ecclesiam suam, beneficiumq; redemptionis cordibus fidelium de novo inscripturus, novo & inaudito portento, aberranti Mundo per

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Noëticae, quæ totum orbem circumvolans, nullibi invenit locum ubi requiesceret pes ejus: jamque eò ventum erat in hac virtute, ut vel sola moderatio libidinum, pudicitia crederetur, isque satis castus haberetur, qui ad minus cautus in hoc vicio esset.

i Quo medio ergo corrigeretur mundus tam immundus? cerrè non alio, quam austeritate vitæ & exemplo Francisci ac Sociorum ejus; Monstrum hoc impurum variè domuit Franciscus; nunc flagris in se sæviendo, nunc cilicio corpus atterendo nunc jejuniis & abstinence illud enervando, nunc vigiliis & maceratione illud castigando, quandoque inter spinas & nives ei illudendo, subinde accensis ignibus illustrem victoriam de eo reportando: Quid innuebant Mundo præclara hæc Francisci exempla? nisi vade & tu & fac similiter Lucæ c. 10.

o Fuit igitur Franciscus superbis & ambitiosus, in demissione humilis formica; vindicativis in mansuetudine Agnus, Epulonibus in abstinentia Joannes non manducans & bibens; Luxuriosis casta Salamandra in igne; avaris pauper; Testudo omnia sua secum portans; Mundi denique amatoribus annulus amarus, cui inscriptum.

Deus meus & omnia.

o Annulum rarum! paupertate celebrem! puritate nobilem, demissione sublimem, insignitum signis redemptionis nostræ, sculptum ab

artifice illo omnipotente, per quem facta sunt omnia.

Heu! quam dissimiles Francisco sunt annuli nostri, dum non sculptam gerunt imaginem Crucifixi, sed subinde cum libidinoso Julio Cæsare venerem aut cupidinem; cum vindicativo Pompèjo, Leonem evaginatio gladio minitabundum; cum invidio Gaiba canem è prora navis prospicientem; cum Augusto monstroriam Sphingem; cum avaro Mœcenate incisam ranam habent.

Procul procul abjiciantur Annuli infames, qui bestiarum characterem habent, qui Adonidis notâ sunt insigniti, qui signo & imagine carent Crucifixi: exemplo nobis prævit Franciscus, eoque supra modum admirando audite casum.

Cum invisisset Assisi anno 1449. sepulchrum S: Francisci Nicolaus V. Pontifex Maximus, invenit Sancti Corpus super basem marmoream, ac si viveret, erectum stare, oculis in cœlum intentis, manibus ad pectus decussatis, vulneribus recentem sanguinem stillantibus: Consternatus hoc portento mox in terram sese dejecit, multisque profusis lacrymis rogavit Sanctum, ut meminisset Ecclesiæ, ac precibus uti hæctenus, apud Altissimum eam sustentare pergeret: his dictis cum ad pedem dexterum deosculandum propius accederet, humilis Franciscus stupente Pontifice pedem retraxit, quo viso majori devotione inflammatus Papa ait; novi Beatissime Pater humilitatem tuam, quæ

quæ etiam post mortem in te resplendet; si ergo inveni gratiam in oculis tuis, ad minus manus & latus tuum deosculandam præbe, & sufficit mihi: inde uno aut altero gradu suppedanei marmorei consensu oscula plura manibus ac lateri recenti sanguine rubenti impressit ac indicibili gaudio, quasi extrâ se raptus; annulum digito suo detractum manui sinistrae Francisci indidit; qui tamen repente in terram decidit; Pontifex casu id factum ratus, resumptum annulum dexteræ ejus reimponit; & ecce! Paupertatis amator: ac auri contemptor elevatâ à pectore manu dictum annulum longius à se rejicit; quo viso turbatus est supra modum Pontifex, at ubi paulò post se recollegit, in genua iterum provolutus ita Sanctum est affatus: Francisce semper obedientem filium, dum viveres, experta est te Apostolica Sedes, noli igitur post mortem Vicario Christi esse refractarius, sed ad perpetuam tesseram meæ in te Devotionis recipe annulum istum, quo tibi de novo afflictam & desolatam recomendo Ecclesiâ: vix hæc fatus fuerat Pontifex, cum eo momento Sanctus non solum manum, sed & digitum exporrexit, quo facilius annulus indi posset; quæ cum recepisset, manum ut antea iterum ad pectus reposuit Filius obediens etiam post mortem. Ita Sannius p. 4. l. 4. cap. 12. Cronicæ & Francisci, citans Wadignum in annalibus ac Archivum conventus Assiensis ad S. Franciscum;

Væ væ nobis miseris! si enim innocens annulus Piscatoris rejicitur, quid aget cū anulis nostris Altissimus Crucifixi imagine non insignitis? utique non aliud, quàm quod per Jeremiam cap. 22. est comminatus dicens; *Vivo ego, dicit Dominus, si fuerit Jechonias filius Joackim Regis Judæ annuus in manu dextra mea, inde evellam eum*; idem profus accidet & anulns nostris; ut metallum adulterium abjicientur de manu Dei in tenebras exteriores: ut sigillum inutile carens imagine Imperatoris cœlestis annulabuntur; Annulus autem dilectus Franciscus in æternum erit custoditus quasi in fasciulo viventium apud Dominum, ad omnia vota nostra paratus in tempore opportuno obtinere ab altissimo, quidquid nobis fuerit placitum.

Si ergo fortè persecutionem pateris, *Sede cito & scribe, Domine Deus meus in te speravi, Salvum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me* psal. 7. Obsigna litteras tuas annulo hoc sacro, & mox audies, *multe tribulationes Justorum, & de omnibus his liberabit eos Dominus.* psal. 33.

Si morbi te infestant, sede cito & scribe, *Domine quem amas infirmatur, Joann. c. 11. & mox respondebitur tibi, infirmitas hæc non est ad mortem; sed pro gloria Dei Joann. c. 11. forti esto animo, in proximo est, ut à Deo cureris.* Tobix c. 5.

Si Tentationes ingruunt & molestant te; sede cito & scribe, *Domine vim patior, responde pro me* Isaia 38. & mox

& mox cessabunt venti tentationum,
 & erit tranquillitas magna: fidelis enim
 Deus est, qui non patitur vos tentari
 supra id, quod potestis 1. Cor. 10.

Si Calumniis opprimeris, si peri-
 clitatur fama tua: sede citò & scribe,
 surge Domine judica causam meam &
 redime me à calumniis hominum psal. 118.
 quia locuti sunt adversum me lingua do-
 losa psal. 108. & respiciet altissimus
 signaculum annuli sui, & conteret
 dentes eorum in ore ipsorum, & hu-
 miliabit calumniatorem. psal. 71.

Verbo, quidquid orantes petieritis

à Patre, dabit vobis, modò annulo
 hoc sacro petitiones vestras obfigne-
 tis: quod enim olim dixit Dominus
 ad Eliphaz Themanitem & ami-
 cos ejus Job. c. 42. Ite ad servum
 meum Job & offerte Holocaustum,
 pro vobis, Job autem Servus meus
 orabit pro vobis, faciem ejus susci-
 piam: idem videtur Dominus innu-
 ere nobis; ite ad servum meum Fran-
 ciscum, signatum signis redemptionis,
 ipse orabit pro vobis; faciem ejus
 suscipiam, & in annuo imaginem
 meam recognoscam.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

tua, an aliud quidpiam monstroſi; tunc lucernâ Diogenis, aut aquilini oculi Pauli ſimplicis (magni illius Abbatis Antonii diſcipuli ex ſingulari gratia Dei, conſcientias & corda hominum intimè penetrantis) ad juſtum & æquum judicium ferendum, neceſſariò mihi erunt conſulendi, ne erronei judicii reus exiſtam.

Age proindè mi Diogenes Philoſophorum veraciſſimè, è dolio tuo prodi, lucernam tuam accende, ac in omnem partem gira, oculos tuos acue, ac effare nobis, quid vides? quid intueris in Telonio Capharnitano? quid eſt quod ibi inter acervos ac cumulos auri & argenti reſidet? Num opulentus Cræſus, aut auro inhians pygmalion?

Non non: Reſpondet Diogenes: non hominem cerno, ſed formidabilem harpyam, quæ faciem quidem hominis præſert, ſed aduncis unguibus eſt metuenda: quomodo enim hominem dicam, qui raptò vivit, pelle proximi veſtitur, ſubſtantiâ alienâ nutritur, medullâ pauperum ſaginatur: Non homo eſt, ſed rapax harpya, quæ inſidiatur in abſcondito, quaſi leo in ſpelunca ſua plal. 9. quæ velut inſomnis draco, ad aurea Heſperidum poma diu noctuque vigilat; velut lupus famelicus nunquam dicit ſufficit.

Vera dicis mi Diogenes, & belle avatum publicanum in telonio lucris injuſtis intentum depingis: monſtro enim ſimilis Auguſtino teſte eſt ava-

ritia. ſerm. 15. de Verbo Domini, ſemper rapit & nunquam ſatiatur, modum non habet, nec capièdo expletur, ſed incitatur. Ita & publicanus juxta Joan. Sarisberienſem, (a) eſt caput rapinæ, Lex violentiæ, prædo ſine pudore.

Et quid tu vides Beatiffime Paule ſimplex, Magni quondam Antonij nobilis diſcipule? (b) cujus ita perſpicaces erant oculi, ut etiam abſcondita cordis humani arcana rimerentur, ediſſere quid vides in telonio illo? Ego, reponit ille, ſicut aliquando in introitu templi peccatorem quendam graviffimum, quem cuncti ingredientem venerabantur, conſpexi vultu monſtro ſimilem, nigriorem æthiope, catervâ demonum cinctum, quem unus capifiro aureo vincitum frænabat; ita & in telonio cerno non hominem, ſed camelum gibboſum inter auri & argenti pondera in terra jacentem ac ſuſpirantem, quem aureo capifiro ducit Mammon.

Spero tamen fore, ut ſicut Aethiopi ille miſerante Deo in templo aliam formam induit, ita & deformis Cameli ſpecies ſacrâ metamorphoſi non ſolùm tranſeat in formam hominis, ſed & Angeli faciem aliquando repræſentet.

Benè vidifti mi Paule, benè diviſiſti; non caligant oculi tui: Camelus erat Matthæus auro & argento, rapinis & injuſtis bonis, gravatus ad terram; verum prætereunte Salvatore,

(a) Polyantb. V. avaritia. (b) Bexenfelder Hiſt. 22.

tore, mox formam hominis induit, naturam cameli exuit; cum transiret indè Jesus, (a) *vidit hominem sedentem in telonio Matthæum nomine, & ait illi, sequere me, & surgens secutus est eum Matthæi 9.*

Obstupeo factum admirandum hoc, ac Metamorphosin tam subitam non capio: An non sacra pagina memorat Luc. 18. facilius camelum transire per foramen acus, quàm divitem intrare in regnum Dei? unde ergo deformis hic camelus in momento per foramen acus penetravit in regnum Dei? factus ex Publicano Apostolus; ex filio Mammonæ filius Abrahæ; ex Magistro rapinæ, Magister paupertatis; ex Telonario Augusti, Evangelista Christi; ex peccatore Angelus? quæ causa transformationis tam subitanæ? Patientiam parvulam habete, & intricatum hunc vobis nodum gordium mox exsolvam.

Quàm tenax gluten, ac inextricabilis vilcüs existat aurum & argentum, testantur infelices illæ volucres, quæ volunt divites fieri, & incidunt in tentationem & laqueos diaboli: 1. Tim. 6. aurum enim fascinat mentem, illaqueat cor, excæcat oculos, captivat voluntatem; infatuat intellectum, inflamat denique pectus & animum, nam Chrysologo teste auri furor ardentius humano fervet in pectore, quàm caminus totus ignescit incendiis; crudelitatis dominus sæ-

vus hostis; amando lædit, captivat aspectum, fidem frangit, vulnerat charitatem, turbat quietem, docet furta, suadet fraudes, imperat latrocinia; verbo radix omnium malorum cupiditas.

Hinc Ambrosius in consideratione furti illius, quod infelix Achan, dum expugnaretur Jericho, contra expressam interminationem Dei & Josue cap. 7. commiserat, suffurando pallium coccineum, ducentos Siclos argenti regulamque auream 50. Siclorum. Josue 7. exclamat: *Josue solem sistere potuit, ne procederet; avaritiam hominum non potuit sistere ne serperet; ad vocem ejus stetit Sol, avaritia non stetit.* Unde alibi lib. de Cain & Abel concludit, avaritia quò plura abstulerit, eò magis inopem se credit; nullus rapiendi modus, ubi nulla mensura cupiendi.

Quis nunc miretur, quod doctissimus Scribanus asserere non vereatur ex 100. luxuriosis facilè triginta salvari, ex 100. superbis quinquaginta, ex centum verò avaris vix tredecim damnationem effugere.

Et tamen in momento Matthæus aurea, quibus ligabatur, rumpit vincula, in momento argenteas diffringit compedes, in momento auro graves excutit divitiarum sarcinas; in momento ex publicano evadit Apostolus; ex iniquo raptore pauper Christi discipulus ex telonario Evangelii Chronologus; ex terro æthiope

Kk, 2. can-

(a) *Matthæi cap. 9.*

mihi
scilicet
Mando

Paule

um ab

em ac

Aethi-
emplo
delor-
amor-
nam
m all-

divi-
ame-
ento,
cus ad
Salva-
tore,

candidus Nazaræus; ex maledicta
ficu cedrus paradyfi.

Hæc mutatio dextræ Excelsi psal. 76.

At unde hoc?

An fortè insolitæ conversioni an-
sam præbuit miraculorum Christi ce-
lebris fama totam pervagata Judæ-
am? dum inaudit. Medicum cœlestem
appulisse; qui sine pharmaco mor-
bos abigere, sine emplastro vulneri-
bus mederi, sine pilulis febres fugare,
sine potione hydropé curare, lepram
mundare; solo luto oculos sine her-
bis cœcorum illuminare, aures surdo-
rum sputo aperire; vitam denique mortuis
solâ voce reddere nosset: teste enim
Joanne, cap. 2. *multi crediderunt in no-
mine ejus, videntes signa, quæ faciebat.*
Joan. c. 2.

An fortè conterritus est vocis il-
lius tonitru, quo Salvator Hebræo-
rum obstinata corda sæpius concus-
sit, ac sceleratam vitam exprobravit,
interitum certum, ni pœnitentiam
agerent, illis denuntiatis ac væ æter-
num auribus eorum intonans. *Væ
tibi Corozaim, væ tibi Bethsaida, &
tu Capharnaum usque ad cœlum exaltata
usque ad infernum demergèris:* (a) væ vo-
bis divitibus, (b) qui hic habetis con-
solationem vestram; væ vobis, qui satu-
rati estis quia esurietis: *Væ vobis,
qui ridetis nunc, quia lugebitis &
flebitis, idque illis validè probans
adducto tragico exemplo divitis E-
pulonis in inferno sepulti.* (c)

Et quid mirum; si marmore du-
rius pectus Telonarii tadem est emol-
litum? (d) *Vivus est enim sermo Dei
& efficax, penetrabilior omni gladio
incipiti, pertingens usque ad divisio-
nem animæ ac spiritus compagum quo-
que ac medullarum; confringens ce-
dros libani, concutiens desertum &
comminuens vitulos Libani.*

An fortè cauteriatam ejus conscien-
tiam radius quidam cœlestis repente
perstrinxit, quo illustratus visâ turpi-
tudine infamis quæsturæ, quæ non ali-
ud erat quàm officina rapacitatis, cel-
larium fraudis, spelunca crudelita-
tis, ut eam nominat Paschasius Ab-
bas: avaritiam detestatus, ad me-
liora pedem retulit vulneratæ con-
scientiæ emplastrum quæsiturus.
Nam Bernardo teste: *Nulla pœna
major est malâ conscientia: ipsa est
testis, ipse Judex, ipsa tortor, ipsa
carcer; ipsa accusat, ipsa judicat,
ipsa condemnat.*

Verum quidem est fortissimos
hos extitisse arietes, ad cor & ani-
mum Matthæi expugnandum; sed
ita oculi ejus fulgore auri erant
falcinati; ita in cor ejus iniquus pe-
netravit Mammon; ut salutis suæ
totus incurius; ut viri divitiarum
dormierit somnum suum, à veter-
no avaritiæ non nisi divino tonitru
& fulgure excitandus.

Quod

(a) *Luce capite 10.* (b) *Luce 6.* (c) *Luce capite 16.* (d) *Hebr.
capite 4.* (e) *Bernardus l. de conscientia.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

igneum quid, quod incuteret timorem; Sydereum quid, quod conciliaret amorem; Igneum quid, quod averteret à malo; Sydereum quid, quod converteret ad bonum; Igneum quid, quod terreret improbos; & ad se pertraheret etiam averfos.

Si Regina Esther radiis oculorum Assyrii ita est perstricta (a) (terribilis enim erat aspectu) ut corruerit, & in pallorem colore mutato lassum super ancillulam reclinârit caput; quid cogitandum de oculis Christi, de cujus aspectu Psalmista ait Psal. 103: *Qui respicit terram, & facit eam tremere, qui tangit montes, & fumigant.*

Experta est hoc damno suo infelix urbs Indiæ Thaman dicta, uti refert Leopoldus Mancinus l. 4. dissert. 8. Christiana quidem civitas, sed flagitiis, præsertim vindictæ & libidinis, tota cooperta, (b) huic anno 1618. clara die imago crucifixi in aère apparuit, non amabilis, ut illa Constantino Magno, sed tota terribilis, torvis oculis respiciens civitatem, quæ sensim tamen disparuit, successitque ejus loco avis incognita, velut illa fatalis aquila Apocal. 8. per medium cœli volans, ac væ væ habitantibus in terra denuntiâns; nam è rostro ejus voces prodiere sequentes: Videbitis mox vindicem iram Dei; indè cœlum totum turbatum per turbines, mare exæstuans ad 4. milliaria effusum, naves in portu demersæ, secuta indè fulgura, ful-

mina, grandines, domos, arbores, pecora, homines sternentia: An non hoc erat aspectu suo facere terram tremere.

Benè igitur Habacuc ait: (c) *Aspexit & dissolvit gentes, & contriti sunt montes Seculi.*

Entra suo bono expertus est priori Sæculo, Anno nimirum 1582. fortitudinem hanc oculorum Christi Regulus ille Americanus Gentilis, (d) ad quem cum captivus adductus esset Neophita Christianus cum lignea effigie crucifixi, isque torvo supercilio interrogaret, num hæc imago foret illius Numinis, à quo deletum imperium Ingarum in Mexico, & Regna Peruvii sub jugum missa Hispanorum? annuenteque Christiano, Barbarus Iconem Salvatoris in manus sacrilegas sumptam sputis deturpatam, ac mille diris devotam ad pedes Christiani dejiceret: è vestigio Imago sacra, velut spiraret, torva tuens, spiransque oculis flammantibus iras, minaci obtutu cunctos adstantes Aulicos, quorum numerus facilè ad 300 ascendebat, ita exterruit, ut ad modum Judæorum in borto olivarum Jesum comprehendere volentium proni in terram corruentes trium horarum spatio pro mortuis jacuerint, donec ad se reversi ac virtutem crucis agnoscens exclamare coacti sunt: Magnus est Deus Christianorum; Regulus hoc casu ita est perterritus, ut

mox

(a) *Esther cap. 15.* (b) *Leopoldus Mancinus.* (c) *Habacuc, cap. 3.*
 (d) *Thomas Bozius de Sig. lib. 5.*

mox Cuscum, regiam urbem cum plurimis suorum profectus divulgato stupendo miraculo baptisma suscepit, ac nomen Christo dederit. Thomas Bozius de Sig. Eccles. lib. 5.

Si tantum robur, si tanta virtus inerat lignæ imagini Salvatoris? Quid cogitandum de vivis ac lucidissimis ipsis oculis Domini, dum in carne adhuc apud nos ambularet: Ah quam amorphos, quam vivaces, quam potentes radios eum vibrasse in corda hominum credendum est.

Fortis quidem fuit prodigiosa virga Moysis, (a) quæ mare rubrum est divisum.

Fortis vox Josue, quæ Solem stetit, obediens Domino voci hominis. Josue c. 10.

Fortis tubarum clangor, (b) quo muri Jericho conciderunt: at longè fortior extitit benignissimus aspectus oculorum Christi in corde Matthæi, ab hoc enim muri Jericho, quos iniquitas fundarat, avaritia extruxerat, Mammon custodiebat, funditus mox corruerunt.

Fortis quidem erat Josue, qui Solem stetit, fortior vox Christi: Sequere me, quæ avaritiam in momento, ac omnem cupiditatem auri stetit; nam Ambrosio teste, (c) Josue Solem sistere potuit, ne procederet, avaritiam tamen hominum sistere non potuit, ne serperet, ad vocem ejus stetit Sol, avaritia in Achan non

stetit. Undè par aut majus prodigium reputat Chrysologus: (d) *Emendare avarum, & suscitare mortuum.*

Verba illius sunt: quod est dare vitam mortuo, hoc est largitatem tribuere avaro; at Matthæus ad ictum primum oculorum Domini, ad primam vocem, surgens relictis omnibus secutus est eum; aurum ut lutum, gemmas ut sputum, honores ut fumum reputans: Undè Cassianus coll. 1. 2. c. 12. actionem istam summo prodigio comparat dicens: quod majus potest esse prodigium, quam sub momento brevissimo ex rapacissimis publicanis Apostolos fieri?

Si symbolo quopiam aut docto Emblemate statum miserum Matthæi ante adventum Salvatoris in Capharnaum adumbrare vellem, aptius non invenirem, quam ut delinearem ac depingerem firmamentum cœli totum tenebrosum, uti nocturno tempore apparet; ac in erectâ turri, solare horologium cum inscriptione: Sine tuo lumine nihil est in homine; infra verò appingerem solsequium languidum cum Lemmate: *Anima mea desideravit te in nocte.*

Antequam enim in Hemispherio Capharnitano Sol oriretur & illucesceret; in corde Matthæi nox erat & densæ tenebræ; ambulabat is in umbra mortis ad instar talpæ, globo terrestri affixus, auro & argento ex terræ visceribus eruendo totus quantus intentus.

Vir,

(a) Exodi cap. 14. (b) Josue cap. 6. (c) Ambrosius in cap. 7. Josue. (d) Chrysol. 28. Serm.

ti sunt

1582.

co, &

is in

i com-
in ter-
e (pa-
ec ad
agno-
Ma-
legu-
s, ut
mox
cap. 3.

Vir, qui secundum Psalmistam (a) non posuit Deum adiutorem suum, sed speravit in multitudine divitiarum suarum, & prevaluit in vanitate sua.

Vir, qui secundum Job (b) putavit aurum robur suum, & obrizo dixit fiducia mea.

Horologium quidem splendidum, cujus lineæ & numeri de argenti, stylus aureus gemmis interpunctus, sed vanum & inutile, utpote radijs Solis justitiæ necessariis destitutum.

At quam primum Sol justitiæ Capharnaum irradiare cœpit, ac lux cœlestis illabi pectori Matthæi, mox tenebræ noctis evanescere, ac horæ æternitatis sese spectandas obtulere; insiliitque in publicanum Spiritus Domini, & mutatus est in virum alterum, exclamans illud Rom. 13. *Nox præcessit, dies appropinquavit, abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis.*

Videte Dilectissimi robur, virtutem & efficaciam oculorum Christi.

An non merito dicendi, admirandi duo magnates, qui cœlesti influentiâ ferrea ad se pertrahunt corda hominum?

An non bene Rupertus Abbas has binas pupillas l. 6. in Joann. vocat *fenestras salutis, & portas misericordiæ, per quas gratia & veritas emittitur?*

Noverat hoc robur David, (c) unde tam sollicitè orabat: *Illustra faciem tuam super servum tuum: nam Ambrosio teste: Aspectus ejus salus nostra est, in Psal. 45.*

Stupendum est, quod in Athlante suo Mariano Imagine 533. Eruditissimus P. de Gumperberg recenset.

Inquilini non procul Nanceio habitantes, cum iteratis vicibus in colle quodam comparere cernerent candidam cervam, ominati sunt non variè Deum cupere sibi in eodem loco sedem & Ecclesiam strui: accedentes igitur ad S. Ganzelinum Episcopum Tullensem rogant demissè quatenus illis liceat ibidem in honorem Virginis Mariæ templum struere; annuit is piis eorum votis, ac primus lapidem angularem posuit: Surrexitque modico tempore ad medium fabrica sacra: at ubi paulatim defecere pecuniæ, defecit & primus fervor. Cessatum proinde ab opere: sed non cessavit Cœli Regina; in somno enim apparens Regiæ Franciæ, monuit Ierio, ut pecuniam camelo impositam transmitteret illi loco applicandam, ubi camelus esset substitutus. Factum ita. Camelus velut viæ certus sine duce & comite itinere recto ad Murtam fluvium, quam parte Buxerianum montem interfluit, ad fluvium subsistit cum divite onere: & ecce! Lembus, qui in altera ripa religatus erat, spontè se solvens advenienti camelo occurrit, ac intra se receptum securè in alteram ripam exponit, qui iter cœptum ulterius prosequens tandem in loco extruendi templi defatigatus substitit: rem gestam mox mutus ad Episcopum detulit, qui gratiis Deo

(a) Psalm. 51. (b) Job. c. 31. (c) Psalm 50.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

thæo, qui Amalphi ad sepulchrum suum oranti B. Brigittæ apparens, in hunc modum conversionem suam revelavit: Voluntas mea talis erat eo tempore, quo Christus juxta Capharnaum præteriit Telonium, quod neminem defraudare volui, sed desiderabam invenire viam, quâ separarem me ab isto officio, & toto corde adhærerem Deo soli: prædicante igitur Amatore meo Jesu Christo, inflammabatur sicut ignis verbum vocationis suæ in corde meo; sic dulciter sapuerunt verba sua mihi, quod de divitiis & honoribus non plus cogitabam quàm de paleis; imò mihi magis flere placuit, & gaudere, quod Deus meus tantillum & tantum pec-

catorem vocare voluit ad gratiam. Hæc Cornel. de S. Matth. in cap: 9. Matthæi.

Si ergò cor vestrum & animus similis fuerit cordi Matthæi ad conversionem suam aspirantis; credo & spero firmiter, si prætereat Jesus, futurum, ut & vos oculis suis benignissimis respiciat, & de luto peccatorum vestrorum extrahat.

Nemo desperet, ait Chrysoft. hom: 14. in Matth. Si publicanus es, potes fieri Evangelista; si blasphemus, potes fieri Apostolus, si latro es, poteris Paradisi colonus effici, si magus es, poteris adorare Dominum, nec est ulla malitia, quæ pœnitentiâ non solvatur.

IN FESTO S. OTHONIS EPISCOPI & CONFES- SORIS.

Ecce Sacerdos Magnus! Ecclesia.

Votum triplex hodiernâ die in corde meo æstuat AA: desidero enim pennam, linguam, virgam mensuriam; desidero pennam floridam Hieronymi ad Panegyrim æternæ memoriæ Othoni describendam;

Ambio linguam disertam Chryso-
stomi, ad laudes & præconia ejus uni-
verso orbi enuntianda:

Virgam denique mensuriam apo-
calyptici illius Angeli Apoc. cap. 21.
civitatem S. Jérusalem dimetientis
flagito, ad immensa merita & virtu-

res sanctissimi Præfulis ad longum & latum differendas; sed ubi Panegyricum ordiar, non invenio; ubi Præconia terminem, non perspicio.

Si nomen Othonem Pastorem bonum, stant longo ordine alii infu-
lati Præfules Ambrosius, Augustinus, Nicolaus, Martinus &c. qui titulum hunc affectant.

Si dicam stellam matutinam in medio nebulae, iterum prodeunt grandia Ecclesiae Luminaria Hilarius, Athanasius, Chrysostomus, Basilus, qui jure merito stellae matutinae in medio nebulae & persecutionum sunt dicendi.

Si Palmae comparem, titulum affero omnibus Justis communem, Justus enim ut Palma florebit. Psalmo 91.

Si Lucernam ardentem, & lucentem nuncupem; Praeconium hoc Praecursori Baptistae jam pridem adjudicavit Evangelista Joannes, dum c. 5. scripsit: Ille erat Lucerna ardens, & lucens.

Si Apostolum & Doctorem infidelium deprædicem; pridem hunc titulum Paulo contulit Ecclesia, salutans eum: Tu es vas electionis S. Paule Apostole, Praedicator veritatis in universo mundo. Cadunt ergo conceptus mei, rumpitur pena, deficit lingua; panegyris in auras abit:

Desertus igitur ab hominibus subsidium cogor petere à lapidibus, si quo modo hi mei loco laudes & præconia loquantur Sancti, ubi enim ho-

mines tacuerint, lapides clamabunt, Luc. c. 19. nam teste Habacuc cap. 2. Lapis de pariete clamabit, & lignum, quod inter, juncturas ædificiorum respondebit.

Quod bruta aliquando sint locuta, res est testata.

Asinam locutam cum Balaam ariolo, recenset Num. cap. 22. Scriptura.

Bovem ante tertium punicum bellum grandi voce exclamasse: Vae tibi Roma; tradit Julius obsequens lib. de prodigiis cap. 55.

Ab Equo Achilli mortem & interitum prædictum confirmat Homerus Iliade 19.

Quod Leo à Tyranno immissus in Martyrem Maminantem, ad pedes ejus corruens cum voce hominis salutaverit: Salve serve Dei, qui es habitaculum Spiritus Sancti, testatur Bollandus tom. 2.

Sed quod lapides loqui queant, hoc vobis forte novum videbitur, sed si vitam venerabilis Bedae evolvatis, inveniētis & voces inesse lapidibus.

Alphabetum Deo gratius & nobilius non vidit orbis, quam quod Carolus Magnus orbi exhibuit, dum juxta alphabeti initiales litteras 25. Magnifica per Europam hinc inde templa ad honorem supremi Numinis munificentiam regiam extruxit.

Imitatus est non infeliciter in pietate hac Cæsarem Otho noster, si non & superavit (quid enim reditus episcopales collati cum regia gaza?) dum faventibus superis ultra viginti Cœnobia sacra, in diversis Episcopatus,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Non desumimus Magnitudinem ejus à præclaris Officiis & Legationibus, quas apud Reges & Principes obiit, dum primò Sacellanum Aulicum apud Juditham sororem Imperatoris Henrici, desponsatam Boleslao Polonorum Duci egit, quam & in Poloniam est comitatus: Non quia ab intimis consiliis Henrico quarto Imperatori fuit, ac munere Cancellarij supremi in Aula Cæsaris est functus: Non desumimus magnitudinem ejus ab honore extraordinario, quem à Paschali 2. Pontifice maximo est consecutus, dum Anagninæ in Festo Pentecostes ab ipso Sanctissimo in Pontificem est consecratus, ac Pallium è propriis ejus manibus 1102. recepit.

Hæc licet omnia in oculis hominum magna sint & sublimia; Titulum tamen Magni non peperere Othoni, sed sola virtus, dum in honore humilis, in divitiis pauper, in abundantia mensæ, abstinens & jejunos, in charitate demum. ergo proximos prorsus Magnus extitit & mirabilis: Hunc enim solum reputat magnum & mirabilem Mellifluus Bernardus serm. 1. de omnibus SS. dicens: quid majus, aut quid mirabilius, quàm inter epulas esurire; inter vestes multas & pretiosas algere, paupertate premi inter divitias, inter honores & dignitates esse humilem: rara enim Avis in terra humilitas honorata; hæc, hæc fecere Othonem

Magnum: Unde S. Greg. M. epist 54. ad Archiepiscopum Ravennatem ait, *nihil in Episcopali cervice splendidius fulget, quam humilitas.*

Humilitas ergo prima virtus fuit, quæ Othone n. Magnum fecit: demissionem hanc Ratisbonæ abundè coram universa Imperatoris Aula remonstravit, quando ab Henrico Imperatore ei Annulus & Mitra Episcopalis gratiosè fuit oblata, (a) quam tamen in genua abjectus, multis lacrimis à se est deprecatus, indignum se tali honore asserens; in hoc æmulatus S. Malachiam Ep. Hiberniæ, qui vocatus ad Archiepiscopale onus, omni quo potuit annisu restitit, Anathema autem ei, (b) ni parerèt minitantibus, respondit: *ad mortem me ducitis, sed obedio spe Martyrii.*

Magis resplenduit Humilitas, & ima demissio in Othone, (c) quando declaratus Episcopus Bambergæ, appropinquans Civitati à Clero & Populo salvere jussus de equo descendit, & solutis calceamentis, nudis pedibus etiam rigidissimo hyemali tempore urbem intravit, usq; dum ad S. Gregorii Basilicam est perventum.

Crevit humilitas in illo, dum jam electus Episcopus, (d) Confirmationem & Consecrationem suam per triennium distulit, inde Romam profectus in manus Pontificis Pedro & Mitra resignatis Romæ va'edixit, quem tamen revocatum ex itinere, & renitentem propriis manibus A-

(a) *Jacobus Gretferus lib. 1. c. 7. lib. 1. c. 8.* (d) *Vitalis lib. 1. c. 10.*

Vita. (b) *Surius in Vita.* (c) *Vita*

nagninæ

nagnia in Festo Pentecostes in Episcopum consecratum Jure Pallii ipsi & successoribus confirmato, cum multa benedictione Bambergam remisit: Rectè proinde dixit Bernardus l. de modo bene vivendi cap. 39.

Qui sibi vilis est, ante Deum magnus est.

Et quanta demissio, & extraordinaria humilitas extitit illa, (a) dum in consuetudinem duxit à manibus sacerdotum ob errores commissos, disciplinas usq; ad sanguinem recipere? Adhæc Monachis in monte S. Michaelis non solum ministrabat ad altare, (b) sed & ad mensam, aquam manibus affundens, cibos manibus sacratis triclinio inferens: hinc factum, ut passim humilis Otho diceretur: Sed Titulus humilis, peperit ei Titulum Magni; Nam Senecâ teste *nihil magnum in rebus humanis nisi animus magna despiciens.*

Observabat proinde Sanctissimus Otho ad amissim effatum illud Eccles. 3. *quantò major es humilia te in omnibus*, (c) fundans se penitus in Doctrina Magni Augustini asserentis: *Magnus esse vis, à minimo incipe, cogitas magnam fabricam construere celsitudinis; de fundamento prius cogita humilitatis.*

Quemadmodum Otho humilis erat in Honoribus, ita & Pauper extitit in divitiis. Præceptum, quod Psalmista divitibus Psalmo 61. tradidit, *divitie si affluant, nolite cor apponere*, ad amissim observabat: Redi-

tus Episcopales erant, ampli & pingues, his accedebant magna & multiplicia Xenia ab Imperatoribus & Ducibus transmissa; sed non sibi, sed pauperibus ac Ecclesiis Dei ea reservabat.

Præter alia vasa aurea & argentea 20. libras excocti auri transmisserat. Othoni Bela Rex Hungariæ: in quem usum existimatis Aurum expensum ab Othone? an fortè in Rhedas deauratas, fræna equorum aurea, Vasa mentæ servientiâ? minimè: Aurum acceptum nil moratus mox B. Michaeli obtulit, mandans ex auro Crucem confici, (d) quam gemmis undiq; ornatam Templo intulit: non cadebat in Othonem acerbum dictum illud Chrysostomi: *mandit equus tuus aurum, & pauper non habet panem, quem rodatur.*

Vestitus ejus, lectus, & alia erant communia, nil magnificum: cum senuisset, pelliceum confici jussit ex pellibus leporinis, prominentibus parvum vulpinis, quod constabat bis binis unciis, in hoc totus luxus vestium fitebat, & cum ob parsimoniam hanc argueretur à suis, respondit, (e) *finite fratres, finite, res Episcopi elemosinæ sunt fidelium, vanis usibus eas profligare non debemus, terrebatur scilicet eum Ambrosius serm. 81. dicens, Esurientium panis est, quem quem tu detines, nudorum indumentum, quod tu includis, miserorum*

(a) *Vita lib. 1. c. 38.* (b) *Vita lib. 1. c. 47 & 48.* (c) *Aug. serm. 10 de V. Domini.* (d) *Vita lib. 1. c. 86.* (e) *Vita lib. 1. c. 36.*

rum redemptio pecunia, quam tu in terra fodis.

Operimentum nocturnum pretiosissimum auro & serico intertextum ac megallinâ pelle suffultum ei aliquando erat transmissum à Boleslao Duce Poloniæ: Otho acceptum donum plicabat ac replicabat, ac Legatis humanissimis actis gratiis dixit; (a) Munus hocce magnæ dilectionis in memoriam perpetuam servare curabo, ita sanè, ut ne fures mihi id auferant, nec tineæ corrumpant. Vocato ergo Vestiario ait, tolle præclarum munus, & charum mihi tegumentum, ac pone super illum paralyticum, ac cooperi miserum: exemplum in hoc secutus Joannis Patriarchæ Alexandrini, qui cum à divite vile grabatium miserante, (b) plumbam culcitram dono missam accepisset, alterâ die venundari jussit, ac pretium pauperibus distribui.

Agnovit hanc magnitudinem ipse Seneca gentilis Philosophus, dum scripsit, Magnus ille est, qui in divitiis pauper est; (c) cui perfectè consonat S. Gregorius M. dicens, *Parvulus est, qui terrena diligit, Magnus, qui æterna concupiscit*: Talis profectò extitit Otho noster, cui quidem effluebant divitiæ, quibus tamen cor non apposuit, sed Deo & pauperibus eas consecravit, dispensator potius, quàm possessor & Dominus, mente semper retinens illud Augustini, serm. 50. de diversis: Au-

rum Ecclesia habet non ut servet, sed ut erogat.

Si quid præterea Magnum & mirabile fuit in Othone, erat Frugalitas ipsius ac Abstinencia in Mensæ ubertate & abundantia l. 1. Vitæ c. 37.

Ipsemet S. Præsul non semel lassus est, dum Episcopatum administraret, nunquam se ad satietatem comedisse: semper enim sobrius, ac penè jejunos de prandio vel cœna surrexit, ac apposita fercula liberaliter inter pauperes & mendicos distribui jussit.

Procuratore ejus aliquando lucium piscem duobus solidis emptum ad mensam intulit, quæsiit mox Episcopus, quanti constitisset, cumq; responderet Procurator solidis duobus; absit à me, inquebat S. Vir, ut miser Otho solus hodie duos solidos absumat, levansq; discum cum pisce, defer ait hunc pretiosum cibum Christo meo, defer ei, sicubi ægrotus in lecto jacet vel paralyticus, nam ego robustus hoc me pane reficiam.

O quàm benè ad mentem D. Gregorii hoc factum est, qui in Pastoralis suo ita scribit: *Illud jejunium Deus approbat, quando quod tibi subtrahis, alteri largiris, ut unde caro affligitur, inde egentis proximi caro reparetur*. Unde Chrysost. ser. 41. de jejunio & Elem. omnibus inculcat, *Fratres, prandiam nostrum sit pauperis Cœna*.

Sed quis admirandam Charitatem ejus in Proximum satis de prædicabit?

(a) *Vite lib. 1. c. 43.* (b) *Marulus lib. 1. c. 2.* (c) *Moral. c. 31.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ardebat Sanctissimus noster Pontifex, si enim verum, quod D. Bernardus serm. 27. in Cant. scripsit, *cujuscunq; anime quantitas estimatur de mensura charitatis*, Magnus imò maximus erit Otho noster, dum charitate Christi totus succensus, non contentus Ovili suo, ad barbaras etiam Nationes Evangelio imbuendas per mille pericula & discrimina in Pomeraniam usq; iteratò excurrit, primus gentis illius Apostolus, in votis nil aliud habens, quam sanguinem & vitam suam pro Christo ponere; & licet intentum suum non sit assecutus, palmam tamen Martyrii non amisit: à Lothario enim Imperatore, aliorumq; Principum litteris revocatus, ne Deo repugnare videretur, visitatis prius circumcirca Neophytis ac in fide confirmatis, Christo cui crediderunt, eos commendans, iter cum suis est agressus, maximiq; laboribus in itinere pro Christo exantlatis, salvus tandem in Vigilia S. Thomæ Bambergam appulit, ab universo populo non aliter ac Angelus Dei susceptus. Sed non diu exultatio populi duravit, siquidem interjecto exiguo temporis spatio viribus exhaustus, senio confectus, doloribus attritus, Sacramentis Ecclesiæ munitus, meritis & Virtutibus plenus Sanctissimam animam in manus Creatoris sui deposuit Anno 1139. tertio nonas Julii, miraculis ante & post obitum clarus.

O Beatum Pontificem, *cujus anima Paradisum possidet!*

O Sanctissimam Animam, quam etsi gladius persecutoris non abstulit, palmam tamen Martyrii non amisit!

O Pastorem bonum; qui animam suam posuit pro ovibus suis!

O Virum ineffabilem! cum quo misericordia de utero Matris est egressa, *cujus elemosynas enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum; cujus laudes Ligna & Lapides loquentur, de quo verissimè exclamat non solum Ecclesia, sed & universus orbis: Ecce sacerdos magnus! Non est inventus similis illi; Otho verè Magnus, Magnus à Natalibus,*

Magnus in Aula apud Reges & Cæsares,

Magnus in Ecclesia Dei,

Magnus in Virtutibus.

Magnus in meritis & sanctitate

Magnus in Patrocinio.

Magnus in Vita,

Magnus in Morte.

Magnus in Terris

Magnus in Cœlis.

Humilis in Honore,

Pauper in Divitiis,

Abstinens in Abundantia

In Charitate demùm mirabilis

Sacerdotum Gloria, Gemma Pontificum, Uno Verbo

OTHO MAGNUS.

IN FESTO S. MICHAELIS ARCHANGELI.

Archangele Michael, constitui te Principem super omnes &c.

GRande beneficium fuit, quo Theseum sibi devinxit ac obligavit Liberatrix ejus Ariadne, Minoris Cretæ Regis filia, (a) cujus ope & industriâ animatus, non solum inextricabilem La-

byrinthum evasit sed & Minotaurum (cum quo ei depugnandum erat) generosè peremit.

Grandis fidelitas fuit Michael filii Saul, (b) quâ Davidem sibi obstrinxit; quando apparitores Saul Regis ad

M m 2

ne-

(a) Ravisus. (b) 1. Regum cap. 19.

est e-

arabit

on lo-

est in-

Ca-

te

his

IN

necandum Maritum immisos strata-
gemate pio elusit, ligneam statu-
am in lecto pellibus coopertam pro
Davide substituendo, donec à se per
fenestram demissus fugâ sibi consule-
ret Maritus, ac gladium evitaret ini-
mici. 1. Reg. c. 19.

Misericordia ingens fuit, quâ Jo-
saba filia Regis Joram obligavit sibi
Joas Filium Ochoziæ; (a) quando
maledictâ Athaliâ omne semen re-
gium interficiente, hunc parvulum
principem morti & gladio destina-
tum furata est de medio Fratrum suo-
rum, & abscondit eum sex annis, in
domo Domini, ut non interficeretur.

Obsequium memorandum fuit,
quo senex quidam Piscator, Wen-
ceslaum Regem Bohemiæ sibi de-
vinxit Viennæ; (b) quando tetro
carcere & turri conclusum beneficio
restis exturri demissum, cymba q; per
Danubium transuectum deviis itine-
ribus in Bohemiam liberum tradu-
xit.

Amorosa Charitas fuit, quâ Pius
(c) Æneas Trojâ incensâ Anchi-
sem Patrem suum per medias Flam-
mas suis humeris extulit, sarcinâ
magis, quàm hostium spoliis felix.

Maxima gratia extitit, quâ sibi Q.
Ligarium obligavit Orator Cicero,
qui eum tanquam rebellem Cæsaris,
comitatus in forum, ac securi jam
subijciendum luculentâ Oratione
defendit, ac sententiam feralem, at-
tonito ipso Cæsare stitit.

Magnas has Obligationes fuisse,

& grandia beneficia, non diffiteor,
sed cedere millies coguntur Obliga-
tioni & devotioni illi, quàm debe-
mus supremo Principi Exercitus Do-
mini Jos. 5.

Præposito Paradisi, Salutis signi-
fero Michaeli.

Hic est enim, qui deducet nos in Ci-
vitatem illam munitam, culus plateæ
aurum mundum, cujus turres gemmis
sunt edificatæ.

Hic est disertus & facundus ille
Cicero, qui nos defendet in tremen-
do Judicio, (d) quando cæli revela-
bunt iniquitates nostræ, & Orbis ter-
rarum consurget adversum nos.

Hic est, qui sceleratos peccatores
in infernale barathrum jam jam præ-
cipitandos, tremendis ignibus sub-
ducit, ac plus quàm pius Æneas ab
interitu servat.

Hic est, qui nos ex diuturno car-
cere captivitatis nostræ, in qua exu-
les suspiramus, euctos; per viam
æternitatis nobis incognitam ad a-
matam patriam deducit.

Hic est, qui velut misericors & sol-
licita Josaba, suffuratur animas no-
stras, & abscondit à furore & ira
Principum tenebrarum.

Hic est, qui ut fidelis Michol, viam
elabendi de manibus quærentium a-
nimas nostras nobis monstrat & o-
stendit.

Hic est, qui nos ex hoc mundi in-
extricabili Labyrintho educit, ac
contra Minotaurum infernalem ar-
mat & defendit.

Hic

(a) 4. Reg. c. 11. (b) Dubrav. l. 23. (c) Virgilius. (d) Job. 20.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

O Hora! ò nox plena angustis, referta terroribus, prodroma æternorum tormentorum!

Foris terrebit miserum gladius evaginatus Judicis, intus pavor, tremor & angustia; infra succensi ignes tartari; supra occlusa janua Paradisi. Ubique retia, ubique laquei.

Ibi stabunt inimici tui constanter accusantes te, tenentes apertos libros peccatorum tuorum; ibi monstrabunt numeros sine numero, ibi titubabit spes tua, ibi justitia Dei exaggerabitur, quæ & angelis non percipit; ibi ostendent tibi tempus misericordię jam effluxisse, ut merito exclamare cogatur æger, (a) Angustię mihi sunt undique?

Hęc facies Trojæ cum caperetur erat;

Expertus est angustias supremę hujus noctis B. Elzearius, in vita sua Angelus terrestris; (b) semper quiescens in vulneribus Christi Crucifixi; speculum Sanctitatis, Patronus & Eleemosynarius pauperum, in Matrimonio Virgo: hic ergo ad ultima deveniens omnibus ritè Deo commendatis, tandem in hæc luctuosa verba erupit; O quàm ego magnam experior esse potestatem dæmonum in morituros, inde cum parumper siluisset, exclamavit. Vici, Vici, tandem subjunxit: me totum censurę divinę submitto.

Si hoc in viridi in arido peccatore quid fiet? (c)

Expertus est Conradus Cardinalis

ex Ordine S. Bernardi, Anno 1225. (d) à Honorio III. Papa missus Monguntiam ob certa quædam Ecclesię negotia legatus; hic vir tantę Sanctitatis, ut digiti, quibus solitus fuit sacram hostiam tenere in sacrificio missę, noctu instar ardentium cereorum lucerent, ad ultima deveniens (Spondano teste) graves singultus deducebat, exclamans ò utinam ò utinam in cœnobio mansissem, ac in culina scutellas cum fratribus lavissem!

Expertus est angustias has Antonius Cirnæus ex Corsica Capucinus mirę Sanctitatis & abstinentię vir, hic semper præcinctus erat aspero cilicio, per totum annum nihil manducabat nisi ter in septimana panem & aquam, dormiebat in assere per tres solùm horas, (e) reliquis 5. boris sese flagellabat, singulis noctibus 6666. ictus sibi infligens, plurimis miraculis per vitam clarus. Hic ubi ad agonem devenit, totis artibus cœpit contremiscere; interrogatus cur? respondit non novus hic timor est, Domini enim judicia expavelco. Zach. Boverius ad annum 1540.

Expertus est tribulationem hanc maximam (f) B. Stephanus Abbas, qui in solitudine per 40 annos in jejuniis, lacrymis, Orationibus & magna Sanctitate vixerat, (g) adeo ut & Leopardum suâ manu nutriret. Hic teste Climaco gradu 7. de luctu, pridie quàm moreretur repentè animo obstupuit, apertisque oculis ad dextram

(a) Dan. 13. (b) Sedulius in hist. Seraph. (c) Lucę. cap. 23. (d) Spondanus in annal. (e) Zachar Boverius ad annum 1540. (f) Corn. in cap. 16. Lucę. (g). Climacus in scala Paradisi gradu 7.

dextram & finistram partem lectuli circumspiciebat, quasi rationem redderet audientibus cunctis, subinde dicebat, ita sanè, sic revera est: sed pro hoc tot annis jejunavi. Aliquando dicebat: Non, non, sed mentimini; hoc non feci: deinde rursus, verè me accusatis, & quidem ad hæc quid dicam non habeo, ideo misericordiam appello; erat hoc profectò ipse speculum horrendum ac terrificum.

Hinc aptè sumè ait Bernardus: (a)

O Anima mea, quis erit ille pavor, cum dimissis omnibus, quorum tibi præsentia tam delectabilis fuit & jucunda, sola ingredieris in alienam ignotam regionem, ubi tibi catervatim occurrent teterrima monstra; quis tibi in die tantæ necessitatis succurret? quis te eruet à leonibus rugientibus præparatis ad escam? quis consolabitur? & quis deducet te? quis advocatus? quis comes tuus erit?

Accidet tibi eheu morituro quod accidit mortuo Francisco Cotinio Comiti de Redundo Indiæ Proregi; (b) qui cum ingenti comitatu totius Cleri Nobilitatis ac frequentia accurrentis populi elatus esset, & ad tumulum depositus; ecce tibi declaratur subitò alius Prorex, qui defuncto succedat Joannes Mendosa, qui & ipse funeri intererat, quo audito cuncti Cotinio deserto ad Mendosam conversi plurimum illi gratulantur, ac in urbem deducunt, unico eoque vili mancipio duntaxat ad humanum cadaver relicto.

Ita & te mi homo cum mortis tuæ ultima periodus instabit, totus mundus delebit, amici tui & proximi tui de longe stabunt, & fratres tui pertransibunt sicut torrens, qui raptim transit in convallibus. Job. 6.

Accidet tibi, quod infelici Absoloni, (c) qui à suis in prælio derelictus, cum occurreret servis David mulo sedens atque ingressus fuisset, mulus subter condensam quercum adhæsit caput ejus quercui, & illo suspenso inter cælum & terram, mulus cui insederat pertransivit 2. Reg. 18.

Sic pertransibit fallax mundus cum concupiscentiis suis, quibus hætenus animam tuam credidisti, ac te inter spem & metum Judicis æterni pendentem, spiculo mortis transigendum relinquet.

Accidet tibi quod infelici Judæ, qui Pharisæos & summos Sacerdotes quidem convenit, ac scelus suum est detestatus, (d) peccavi tradens sanguinè justum, at responsum aliud non retulit, nisi quid ad nos? tu videris! ita & proximi tui bonis & hæreditati tui inhiantes, omni ope & consolatione te destituent, nec aliud tibi respondebunt, quàm quid ad nos tu videris; ut meritò cum Job c. 19. lamentari queas: *Frateres meos longè fecit à me, & noti mei quasi alieni recesserunt à me, dereliquerunt me propinqui mei & qui me noverant, oblitivunt mei*: Unde rectè ait Aug. ser. 45. ad (e) FF. Ecce fratres mei mundi amicitia quanta vel qualis est, An non

verum

(a) Bernard. l. i. Med. (b) Sachinus in histor. Soc. l. 8. (c) 2. Regum cap. 18. (d) Matth. c. 27. (e) Augustinus serm. 45. ad fratres.

122.

corum

animam

roni.

z vir,

peroci-

nam

Hic ubi

avelco,

140.

Abbas,

s in ja-

& ma-

deò ut

teiret,

luctu,

è ani-

alis ad

scram

1 Spon-

27. 16.

verum illud Eccles. 6. *Est amicus secundum tempus, & non permanebit in die tribulationis.*

Jam edicite A. A. in tanta calamitate & perturbatione quo confugiet undique desertus peccator? quem Patronum, quem Advocatum, quem defensorem inveniet?

Si oculos in cœlum levet unde veniat auxilium sibi, videbit iratum Judicem, quem in vita toties contempsit, non amplius extendentem manus, ut prodigium in gratiam recipiat, sed ut in reum sententiam ferat

Si aures arrigat; audiet horrendos clamores accusantium dœmonum, animamque miseri à Judice postulantium.

Ad latus angustabit eum evaginato gladio adstans justitia; intus sentiet mordentem vermem conscientie; infra denique terreat eum apertum infernale barathrum.

O Cœlites! si justus vix salvatur, peccator ubi erit? quis tuebitur eum à rugientibus præparatis ad escam?

Solus & unicuique restat amicus noster fidelissimus Archangelus Michael, cujus officium est animas morientium Deo præsentare, ac judicio particulari adesse.

Amicus optimus, Amicus ad Aram Amicus usque ad tumulum: solus hic tibi Augustino teste (b) *solus hic tibi fidem servabit in die sepulture tue! & cum omnes amici tui recedent à te, ille te non derelinquet, sed tuebitur à rugientibus præparatis ad escam!*

Amicus verè fidelis, qui cum veritate dicere potest illud psal. 90.

Cum ipso sum in tribulatione eripiam eum & glorificabo eum. Dixit quidem Ecclesiast. cap. 6. est amicus secundum tempus suum, & non permanebit in tempore tribulationis, at non talis est Michael, sed similis illi, quem versu 14. describit: Amicus fidelis pro tertio fortis; qui invenit illum, invenit thesaurum

Ah quot milleni æternum interissent: nisi Michael venisset in adjutorium eorum, & causam jam penè desperatam defendisset.

Expertus est ingenti suo bono Patrocinium Michaelis Religiosus ille Osbertus nomine, de quo meminit D. Anselmus (utpotè qui luctæ præsens aderat) (c) decumbebat Osbertus in agone ultimo, gelidusque toro manabat corpore Sudor, cum repente infernales larvæ terno insu'tu eum sunt aggressi, sed præsidio Michaëlis semper repulsi: primus erat de peccatis ante baptismum admissis (fuerat enim in adu'ta ætate baptizatus. Sed respondit Angelus ea omnia baptismatis fonte expiata: secundus erat de iis, quæ post baptismum perpetrârat; subjecit Michael, & per ingressum in religionem hæc remissa fuisse: Tertius erat de iis, quæ in Monasterio degens contraxisset, sed & hæc per obedientiæ opera & diuturnam molestæ ægritudinis tolerantiâ deleta esse. Nihil proinde habere tartareum hostem, quod in Cl-

ente

(a) 1. Pétri cap 4. (b) August. cap. 24. in manu. (c) Anselmus apud Engelgraw in F. S. Michaelis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

O Patronum nobilem! ò Interces-
forem potentem! ò amicum fidelem
necessitatis tempore nos non dese-
rentem! ò Archangelum omni obse-
quio colendum! Ad hoc intentè nos
hortatur Laurent. Justin serm. de S.
Michaele dicens: Agnoscant omnes
illum protectorem suum, laudibus
illum efferant, precibus frequentur
solicite, servitiis amplexenter,
devotione inclinent, vitæ emenda-
tione lætificent. Constat his Eccle-
sia canens:

*Collaudamus venerantes omnes cœli mi-
lites,*

*Sed præcipuè Primatem cœlestis exer-
citus*

*Michaelem in virtute conterentem Za-
bulum.*

Sciens has prærogativas Michae-
lis P. Camillus de Lellis Fundator
Ordinis, qui ægrotis inserviunt,
morti proximus effigiem S. Michae-
lis petiit sibi ante oculos poni tan-
quam Amicum optimum, qui eum
comitarietur in alteram vitam usque
ad thronum Judicis supremi, cum
B. Sophronio orat de SS. Ang. ex-
clamans: (a)

O Ter Sanctissime summeque a-
mande ac venerande Sacræ militiæ
Princeps & Administer Michael An-
gelorum Coriphæe, (b) omni cultu &
celebratione dignissime, qui Judaici
populi ductor quondam extitisti, ip-
sique planam ad meliora viam sum-
mâ fide ostendisti, nobis in terra illa
deserta, plena horroris, in regione

illa mortis & tenebrarum te ducem
præbe: iterum re & nomine Michael
te oro & quanto possum sèsu obtestor,
ut è vitæ hujus curriculo exituro lætus
pacatusque appareas, meque sub ho-
norato alarum tuarum velamine ab-
scondas, atque ex angustiis obscu-
risque inferorum locis ereptum in
locum tabernaculi admirabilis con-
stituas, deducens usque ad domum
Dei in voce exultationis & confessi-
onis.

Clamemus & nos. cum eo ò San-
ctissime Angele Dei ne derelinquas
nos, cum defecerit virtus nostra:
cum nos. coangustabunt inimici no-
stri, defende nos in prælio, ut non
pereamus in tremendo Judicio. Tu
es enim Angelus ille, quem pericli-
tanti Danieli (c) in lacu leonum Do-
minus in subsidium submisit: qui con-
clussit ova leonum, & non nocuerunt
ei. Eheu Leones & Dracones ali-
quando lectulum nostrum mortua,
lem cingent vociferantes: Euge euge
devorabimus eum; exurge tum ò
Michael in adjutarium nostrum, con-
tere dentes eorum in ore ipsorum
& molas leonum confringe psal. 57.

Descende de cœlis ò Sanctissime
Angele, & nos cum morte luctan-
tes corrobora virtute de alto, sicut
corroborasti Magdalenam, cum in
specu sua Massiliensi à spectris & dz-
monibus variè tentata auxilium in-
clamasset de alto, (d) quando deso-
latæ apparuisti, ac in fugam actis
monstris crucem in antri aditu de-

fignes

(a) Jo. Rossi in vita. (b) Sophonius orat. de SS. Angelis, (c) Danielis
cap. 6. (d) Nadasi de Magdal. 22, Julij

figens eam consolatus es dicens: Cave ne extramesces, quia Custos tuus est Altissimus: Ah Gloriosissime Angele adesto nobis, & in illa tremenda hora, quando tentationes ingravescent ac stygii aëstres nos invadere tentabunt, defige Crucem S. signum salutis, ut fugiant partes adversæ ac erubescant, qui volunt nobis mala.

O Sanctissime Michael veni obsecro & visita nos, sicut visitare dignatus es S. Pandulphum Clientem tuum, (a), monstra & nobis cum morte luctantibus scalam prætensam in cœlum, in cujus apice Deus residens, uti Pandulphum ita & nos ad

coronam gloriæ invitet, Nadasi 21. Decembris.

Conforta est robora nos in agone illo tremendo sicuti confortasti S. Aigulphum & Socios MM. (b) quibus in carcere apparens dixisti: confortamini pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum.

Esto Amicus noster usque ad Aram, usque ad tumultum; Dux fidelis per tenebrosam viam æternitatis ac umbram mortis, donec animas nostras repræsentes in lucem sanctam quam inhabitat Pater, Filius & Spiritus S. &c.

(a) Nadasi 21e Decembris (b) Nadasi 3. Septembris.

in b.
cu.
in
con.

quas
coltra,
deli no.

in Co.
con.

nes ali.

iffime
lectan-
, sicut
in in
& da-
in in-
deso-
actis
icu de-
fignet
Davidis

IN FESTO ANGELO- RUM CUSTODUM

Non dormitabit, neque dormiet. Psalmo 120.

Stupendum est, quod de portentoso quodam genere piscium ad Fretum Anianum, narrant hi, qui descendunt mare in navibus: (a) Infelices sunt hi pisces nullibi locorum tuti, Terra, mari ac in aëre hostium insidiis ex-

positi; attamen ad evitanda hæc pericula, natura provida alas illis appendit, ut inimico eos persequente in mari, levare se queant in æthera, instante inimico in aëre, iterum se abscondere & tutari valeant in profundo.

Pisci-

(a) Joann. Neuboss in de Script. regni Sinarum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cumvallata; armis & omni com-
 tu probè instructa; forti denique &
 vigilanti strenuorum militum custo-
 diâ circumseptâ, qui inimicos de lon-
 gè stare compellant.

Sapientissimi hujus Philosophi do-
 ctrinam secuti videntur Sapientes
 Sinæ, dum Imperii sui securitati con-
 sultentes, ut à finitimis Tartaris re-
 gnum suum tuerentur, non solum
 muro fortissimo (qui quatuor Pro-
 vincias ab Ortu usque ad Occiden-
 tem, Leaotung, Peckin, Xansi, &
 Xensi cingit) trecentorum milliari-
 um germanicorum longo, quadragin-
 ta quinque pedes alto, viginti qua-
 tuor pedes lato cinxerunt; nec hoc
 contenti supra murum amplas turres
 extruxerunt, ac pro defensione illius
 decies centena millia militum per
 murum disposuerunt. (a) At frustra,
 nam Tartari contermini & murum
 superârunt, ac totum Imperium sub-
 jugum miserunt. Cur obsecro? Mu-
 rus ingens: propugnacula fortia com-
 meatus abundans, portæ reclusæ, tor-
 menta ad omnem impressionem ho-
 stilem dissipandam disposita; cur ergò
 superâtus murus; China subjugata?
 Custodia erat infidelis, milites prodi-
 tores, hinc custodia deficiente, defe-
 cit & Imperium.

AA: Anima nostra, teste erudito
 Martino Delrio, (b) nobilissima est
 civitas, quinque portas habet, quinque
 nimirum sensuum: tres profundas
 fossas complectitur; Memoriam, In-

tellectum & Voluntatem; cincta est
 hæc Urbs duplici muro præceptorum,
 Dei & Ecclesiæ: Vallis & propugna-
 culis cœlestium gratiarum munita,
 ponte liberi arbitrii strata; Annonâ
 & com meatu Sacramentorum abun-
 dantissimè instructa & provisa. Huic
 Civitati tot infernales insidiantur
 Tartari, quos in abyssu degunt dia-
 boli, qui die noctuque circumeunt
 velut rugientes Leones tentantes
 aditum, quâ irrumpere queant: Urbis
 igitur hujus misertus Deus, custodes
 posuit, qui omnem incursum hosti-
 lem, cunctos assultus repellerent: cu-
 stodes & milites non gregarios, sed
 principes cœlestis exercitus; non me-
 ticulosos aut timidos, sed fortes,
 magnanimos & imperterritos; non
 dormientes, sed vigilias omni mo-
 meto obeuntes: Hinc meritò excla-
 mat Bernardus: (c) Verè munitissi-
 ma civitatum est anima nostra, urbs
 fortitudinis, quoniam à sanctissimis
 Angelis ad tutelam circumdatur;
 quid sub tantis custodibus timeamus?
 Fideles sunt, potentes sunt, vigilan-
 tes sunt, quid trepidamus?

Originem & nobilitatem Angelo-
 rum vestrorum: Custodum si desidera-
 tis, si stemma ac domicilium eorum
 investigatis? Descendunt hi atque
 originem trahunt à Patre omnis no-
 bilitatis. Magno Anania, Tobix, cap.
 Secundum Nazianzenum (d) prode-
 untes à Deo sicut radii à Sole; juxta
 S. Thomam in principio temporis in
 cœlo

(a) *Martinus Martinius in bello Tartarico.* (b) *Delrio in opere Mariano.*
 (c) *Bernardus in Psalm. qui habitat.* (d) *Nazianz. Orat. in Nativit. Domini.*

caelo Empyreo à Deo creati, uti id ex Gen. capite primo, ex verbis: igitur perfecti sunt caeli & omnis ornatus eorum, pulchrè probat Cornelius.

Si qualitates ac naturam eorum penetrare velitis, audite, quid S. Augustinus de cognitione veræ vitæ c. 6. de Angelis dicat: *Angelus spiritus est & substantia incorporea, putredini non obnoxia, mortem non timens, invisibilis, insensibilis, rationalis, intellectualis, immortalis, impassibilis*: Natura proinde illis est pura & subtilis, ætherea, quam nulla materiæ labes infuscat, nullus corruptionis nævus aspergit.

Si officia eorum consideretis: Secundùm Danielem sunt Principes militiæ Dei. Secundùm Blosium cœlestis aulæ Principes. Secundùm Sophronium Præsides Provinciarum. Secundùm Bernardum Domestici Dei, qui semper vident faciem Patris. Secundùm Augustinum (a) Cœli Cives, Principes Paradisi, Scientiæ Magistri, Doctores Sapientiæ; Nuntii & Legati supremi cœlorum Imperatoris, ita celerès, ut uno momento sint, ubi esse desiderant.

Si de scientia eorum interrogetis. Respondet S. Greg. Papa l. 2. moral. c. 32. *Quid porro Angeli de iis, quæ scienda sunt, nesciunt, qui scientem omnia sciunt*: Univerfa eis patent naturæ mysteria, intima penetrant cœli ac terræ arcana, quæ Aristotelem in fluctus maris, Empedoclem in flammam Æthnæ, Plinium in Vesuvium præ-

cipitârunt. Norunt illi omnem herbarum virtutem, lapidum præstantiam, stellarum, Solis ac Lunæ influxus mirandos, conjunctiones stupendas? Imò Lumen illud Africæ Augustinus (b) affirmare audeat: Nauseam creare Angelis nostras quisquillas scientiarum. Angelis ait ille temporarium corporaliumque rerum scientia vilis est, omnis doctrina Platonis, Aristotelis ac Salomonis in quintam essentiam redacta, nihil est, ignorantia est.

Pulchritudinem eorum si contemplari lubet, audite S. Dionysium (c) quomodo eam depingat: Angelus est speculum purissimum suscipiens totam pulchritudinem deformitatis & resplendere faciens in seipso, quantum est possibile: adorasset tantam majestatem & pulchritudinem Pathmi incola Joannes, jam jam ad pedes ejus se prostraturus, nisi inhibuisset ac reclamasset Angelus dicens: (d) *Vide, ne feceris, conservus enim tuus sum*. Undè S. Anselmus (e) considerans eorum pulchritudinem, ait: Si tot Soles, quot stellæ splenderent, tamen unius Angeli claritas obtenebraret omnes. Quis nunc miretur dictum piissimi P. Drexelii, dum ait. Terra cœlo comparata est punctum, homo Angelo comparatus seu collatus formica est & vermis.

En nobilitatem militum & custodum nostræ civitatis, quæ tanta est, ut meritò S. Thomas scribat p. 1. q. 60.

(a) Serm. 46. ad ff. (b) Aug. lib. 9. de civit. cap. 22. (c) S. Dionys. de divinis nominibus. (d) Apoc. 19. (e) Anselm serm. 8. de S. Michaeli. art. 2.

art. 2, Substantiæ Angelicæ sunt supra intellectum nostrum.

Dignitas altera custodiæ nostræ est fortitudo & potentia Angelorum. Varios fortes & lacertosos Heroes celebrant tam sacræ (a) quam prophanæ historiæ.

Samsonem obstupère Philistæi, videntes ab eo Leones hœdorum ad instar discerpi: (b) portas Gazenses unâ cum postibus humeris impositos supra montem Urbi vicinum transferri: (c) recentes funes, ut fila & telas araneorum dirumpi: (d) unicâ mandibulâ asini mille ab eo Philistæos trucidari. (e) Columnas, quibus templum Dagon innixum funditus concuti & dirui. Magna & grandis fortitudo.

Obstupuit Olympia, Plinio teste l. 7. c. 2. Milonem Crotoniatam in olympico certamine obœsum Taurum in humeros sublatum per stadium presso anhelitu sicut hœdum portantem, ac unico demùm ictu pugni neci dantem; Nervum debiliquæ, quo arcus intenduntur, temporibus circumductum concluso spiritus meatu dirumpentem. Grande robur, magnæ vires.

Suspexerunt Turcæ Georgium Castriotam, Scanderbeg dictum, gladio suo cataphractos Turcas à vertice ad umbilicum dividentem. Fortis dextera!

Rapuit Augustum Junius Valens Augustæ cohortis Centurio, adeò vi-

ribus valens, ut quadrigas & carpenta obnitentibus licet equis sola injecta manu stiterit. (f) Fortes lacerti!

Obstupère Etrusci fuso Romanorum Exercitu, (g) dum viderent Horatium Coclitem solum & unicum torum Etruscorum agmen sustinere, donec post tergum poas abrumperetur sublicius, ut ita salvaret patriam, ne hostis transitum haberet, undè exclamaverunt: Romanos vicimus, ab Horatio victi sumus.

Grandis fortitudo, fortis dextera, magnæ vires, ac comparatæ fortitudini nostrorum Custodum, idem erit, quod lutum comparatum Auro, vitrum adæquatum Adamanti, formica aut testudo collara Elephanto.

Citra mendacium & cum veritate dicere possumus, quod Exploratores Terræ Sanctæ cum grandi hyperbole de Gigantibus dixère: *Vidimus Gigantes de genere Enacim, quibus comparati quasi locustæ videbamus.* (h)

Stiterit sanè rotas curruum Julius Valens: An non Exodi 14. *Angelus Dōmini subvertit rotas curruum, ferebanturq; in profundum.*

Opposuerit lese generosè Horatius Hetruscis, ne transirent Tyberim: An non Ange'us Domini opposuit se Pharaoni, ne transiret mare rubrum, *reversæq; aquæ operuerunt & currus & Equites Pharaonis, nec unus quidem superfuit ex eis.* Exod. 14.

Fortis fuerit gladius Scanderbegi, ac medios secuerit Othomannos, non gladio

(a) Judicum c. 14 (b) cap. 16. (c) cap. 15. (d) Ibid. (e) cap. 16. (f) Pontanus in bellariis. (g) Valer. Max. l. 3. c. 2. (h) Num. 13.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Plurimum extulit stulta & gentilis Roma Anseres suos Junoni sacros, qui, ut Augustinus l. 2 de Civit. c. 22. memorat, canibus dormientibus vigilabant, & Capitolii Arcem clangore suo à Gallis seu Senonibus hostibus defendebant; unde in æternam rei memoriam Urbs stulta Festum solemne Anserum constituit, in quo canis, teste Plutarcho; ob vigiliam neglectam in pœnam è trabe suspendebatur, è contra Anser, ut potè vigilans custos, holoserico-pulvinari floribus ornato insidens populo ostendebatur.

Solemnius Festum merentur nostri Custodes Angeli, qui, ut Bernardus asserit; (a) non dormitabunt neque dormiant, centoculo Argo vigilantiores; nunquam dormientes, sed secundum Augustinum c. 27. Soliloq. super muros civitatis tuæ vigilantes, & custodientes vigiliis noctis, ne quando rapiat leo animam tuam.

Quid existimatis protendisse factum illud Jacobi Gen. 32. dum fugiens faciem fratris sui Esau obvios habuit Angelos, ac nomen loci illius vocavit castra Dei. *Jacob autem abiit in itinere, quod cœperat, fueruntq; ei obviam Angeli Dei, quos cum vidisset, ait, Castra Dei hec sunt, & appellavit nomen loci illius Mahanaim, id est, castra.* Obsecro, cur Angelos castra Dei vocat, an ob eorum multitudinem? quia non est numerus militum ejus? An ob fortitudinem, quia terribiles sunt aspectu, ut castrorum acies ordinata?

Non, sed ob vigilantiam, quia in castris continuè die noctuque sunt vigiliae. Sic Angeli nobis dormientibus stant super custodiam suam, ac ut B. Laurentius Justinianus ait: (b) Ubique tanquam fidei comites nos tuentur, dormientes, stantes, & ambulantes, operantes & quiescentes, comitantur nos in periculis, in laboribus, in infirmitatibus, in negotiis, in itineribus; exhortantur ad bonum, protegentes à malo.

O Spiritus cœlestes, intelligentiæ nobilissimæ paradisi, qui à cubis ad tumultum, à primo vagitu ad extremum spiritum & suspirium nobis assistitis; pro nobis die & noctu excubatis, hostium insidias depellitis, orationes & miseras nostras ad thronum Altissimi defertis, quam mercedem Tobiae exemplo vobis dabimus, aut quid condignum præstare poterimus beneficiis vestris?

Vos estis, qui nos cum Tobia à rictu pilcis infernalis Behemoth jam jam non devoraturi millies servastis. Vos estis, qui nos cum Petro jam æternæ morti destinatos ex carcere peccati millies liberastis. Vos estis, qui nos cum Daniele ex lacu leonum perversorum sociorum extraxistis. Vos estis, qui nos cum Judith inter conversationem impiorum castos & incontaminatos reduxistis. Vos estis, qui nos cum 3. pueris in fornace ignis ardentis, in millenis occasionibus proximis peccandi, servastis illætos,

Quod

(a) Bernard. Serm. 77. de Angel. (b) Laur. Just. l. de casto con. c. 8.

Quod milies cervix nobis non fracta, naufragio non absorpti, ab igne aut fulmine non læsi, à globis & gladiis hostium non perempti, à morbis non consumpti, à pestilenti aëre non suffocati, à sagis & veneficis non intoxicati, Angelicum est beneficium; hi nos euntes & redeuntes custodivēre; hi ora leonum obturaverunt, à mortis faucibus eripuerunt. Quid nunc cœlestibus his spiritibus condignum dabimus?

Magnus ille Constantinus, Nicephoro teste l. 7. gratus futurus Custodi suo è tot præliis cum eruenti Michaeli, in utroque littore Euxini maris propè Constantinopolim in honorem ejus duo magna templa extruxit. Excedit hoc fortunas nostras, ac superat facultates.

S. P. Seraphicus Franciscus ad pietatem suam in D. Michaelē contestandam, (a) in honorem ejus quadraginta dierum jejuniū se maceravit. Superat hoc vires imbecilli corporis nostri.

Ocho III. Romanorum Imperator, pœnitentiæ causa (b) in honorem Michaelis in Apuliæ montem Garganum nudis pedibus Româ usque per quinquaginta milliaria germanica perrexit. Peregrinatio nobis impossibilis.

Falco Juvenis Byzantinus, (c) quò magis veneratione & devotione devinciret sibi Angelum suam tutelarem, votum arduum, nunquam mendacium proferendi etiam cum vitæ

dissipendio emisit. Candidè servavit votum, & in extremo vitæ periculo, jam instante capiti ejus carnificis gladio, ab Angelo servatus est. Votum arduum, ab iis, de quibus Psalmista ait: Omnis homo mendax; difficulter observandum!

Collocârunt alii ante ædes suas statuas aut iconem Custodis Angeli: Gestârunt alii imaginem ejus in scutis, labaris ac vexillis: Recitârunt nonnulli novies Pater & Ave, ad honorandas novem cœlestes Angelorum Hierarchias: Oscula novena quidam terræ imprimunt: distribuunt alii totidem elemosynas: alii in gratiam cum inimico redeunt, memores, quod toties secum Angeli in gratiam denuò redierint. Quid igitur nos dabimus? quo honore Angelos nostros custodes præveniemus?

Me consultore melius nihil præstabitis, quàm si gaudium Angelis faciatis. Sed dicetis, quomodo hoc fiet? Respondet vobis S. Augustinus c. 27. Soliloq. Quoties benè agimus, gaudent Angeli, & tristantur dæmones; quoties à bono deviamus, diabolum lætificamus, & angelos suo gaudio defraudamus: per seriam ergo conversionem vestram, Evangelio teste, (d) gaudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatore pœnitentiam agente. Nec unum solùm, sed multiplex est gaudium Angelorum. Lætantur, dum ex atrocitate pœnarum infernalium nos subtra-

Oo 2

hunt,

(a) Bonavent. in vita (b) Petrus Damian. (c) Franc. Xim. Patriarch. Jerôs. l. 3. c. 8. (d) Lucæ cap. 16.

hunt, & nomina nostra ob peccata deleta iterum libro vitæ inscribunt, nec interest liberari nos jam in inferno positos, aut paulò post illuc ponendos.

Lætantur, dum Christus per peccata nostra in nobis prius occisus, iterum de novo nascitur, ac gloriam lætantes canunt in Altissimis Deo. Ita Alb. Magnus.

Lætantur, quia anima nostra domicilium Dei, à diabolo prophantum, & spelunca latronum factum, iterum expurgatur & reconciliatur, ac dedicatur noviter Deo.

Completitur paucis gaudium Angelorum Bonaventura, dum in Lucam ait: Gaudent Angeli de pœnitentia hominis peccatoris, quia destruitur culpa, restituitur iustitia, confutatur dæmonum superbia, efficax efficitur Angelorum custodia, reparatur Ecclesia, placatur ira divina, & restauratur Jerusalem superna, dum amissæ sedes rebellium spirituum novis colonis pœnitentium hominum iterum replentur.

Melius igitur sanctos Angelos colere non valeamus, quàm si conversione

nostra eos gaudere faciamus, ad quod nos unicè hortatur Bernardus super Epist. 1. Pauli ad Hebræos dicens: *Angelos exultare facimus, quando conversi sumus ad pœnitentiam; festinemus complere eorum gaudium, ac de nobis lætitiã.* Væ tibi, pergit hic S. quicumque es, qui deliberas redire ad lutum, reverti ad vomitum; putasne placatos habebis eos in iudicio, quos tanto & tam sperato privare vis gaudio?

Agnoscamus igitur omnes, ut nos admonet Laurentius Justinianus, Protectores & Custodes nostros, effera-
mus illos laudibus, frequentemus precibus, votis amplectamur, devotione inclinemur, & per emendationem vitæ eos lætificemus. Nil addo, quàm ut eorum suffragia adhuc semel pro omnibus implorem, ac omnium voce exclamem cum S. Sophronio: O vos Angeli & Archangeli, cœtus cœlestis, corona impenetrabilis, phalanx præstantissima, multitudo immensa, exercitus innumerus, chorus incomparabilis, succurrite nobis in tremendo iudicio.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

no, per ipsos 80. annos, ut annotat Baronius, stetit immobilis, Portentum sæculorum, ut eum vocat Cornelius in c. 8. Isaiæ.

Concurrere ad eum turmatim Persæ, Armeni, Medi, Scythæ, Æthiopes, Régés ac Principes, ut Portentum hoc Sanctitatis oculis suis cernerent, ac desideratam benedictionem reportarent.

Discipulos plures numeravit admirandus hic Virtutum Magister; (a) Theodorum, Julianum Jacobum, Danielem & Simeonem Juniores, omnes Stylitas dictos.

Septingenti interim & plures post mortem Sanctissimi Magistri intercesserunt anni, cum tandem unum est nactus discipulum adeo docilem, ut & ipsissimum, quàm miraculis, quàm virtutibus superaret Magistram, qui jure optimo thematis mei verba usurpare potest: (b) Auxilio adjutus Dei, usq; in hodiernum diem stet.

Quis est hic, & laudabimus eum? verè non alius nisi gloriosus & Seraphicus Pater noster Franciscus jure meliori quàm Simeon dicendus Franciscus Stylites, alterum Occidentis admirandum & stupendum sanctitatis portentum.

Steterit enim Simeon ille vivus ad 80. annos in Columnâ suâ immobilis Portentum Orientis; At quis satis obstupescat, ait Thomas Bozius l. 15. fig. 65. Franciscum non per 80. solum, sed per 4. jam sæculo Corpore etiam integro & erecto, nul-

lus humanæ industriæ fulcris innixum, solâ divini Spiritus vi sustentatum, facie tota, oculis & manibus junctis, in cœlum semper intentum perstare, alterum Occidentis admirandum Sanctitatis Portentum.

Testem hujus stupendi miraculi produco Vobis Oculatum omni exceptione majorem, Nicolaum V. Rom. Pontificem, qui ducentis ac viginti tribus annis post obitum S. Francisci, cum anno 1449. degeret Assisiis, tenerâ devotione in Sanctissimum Patriarcham ductus, nocturno tempore tribus solum sociis, Uno Cardinali, Episcopo, ac Secretario assumptis, (c) comitante eos P. Guardiano Loci illius, per quosdam gradus marmoreos ad sacellum subterraneum descendens, aperto ferreo Ostio, 3. catenis ac seris firmato, suis oculis vidit Sancti Corpus super Basen seu columnam marmoream stans, per bina sæcula in pedes erectum, ac ex impressis vulneribus recentem sanguinem stillans.

Scriptere de admirabili hac statione Lucas Waddingus, Franciscus de Bautio Dux Andriæ, Henricus Sedulius, aliq; complures.

O Portentum inauditum mundo devictam mortem demonstrans, O donum singulare, O gratiam specialem Humili Francisco concessam!

Plures quidem in Orbe viderelicet Sanctos, quibus miraculosè concessum à Deo, in terram & pulverem non redigi.

Ita

(a) Raderus in Virid. Ss. p. 3. (b) Actorum c. 26. (c) Wading. An. 1230.

Ita Goæ in Indiâ videbitis S. Xaverium; Bononiæ in Italiâ Catharinam Bononiensem.

In Angliâ S. Eduardum.

In Galliâ S. Sigebertum. (a)

In Poloniâ S. Casimirum.

In Siciliâ S. Rosaliam.

In Belgio S. Amandum Episcopum Ultrajectensem.

Florentiæ in Hetruria Andream Corsinum Episcopum Fesulanum.

Venetiis Laurentium Justinianum, Romæ S. Cæciliam.

Leodii S. Hubertum Episcopum Leodiensem.

Viterbij S. Rosam.

In monte Falcone deniq; B. Clarâm.

At jacent & requiescunt omnes in Domino, aureis & argenteis oculis inclusi, nulli tamen horum stare concessum; solus Franciscus prærogativâ hac admirandâ gaudet, obstupescendus post mortem Stylita, utpote qui auxilio Dei adjutus usq; in hodiernum diem stat immobilis.

Auditores Humanissimi! Ego hodiernâ die relictis cunctis admirandis Virtutibus hujus Sancti, transmis portentosus ejus miraculis, totus in hoc ero, ut causas indagem stationis tam admirandæ, & cum me nullo modo sufficientem agnoscam, pro quæstione tam difficili enodanda, consulam Historicos, Ascetas, Theologos, Philosophos, Concionatores ac Poëtas, si quo modo cau-

sam genuinam stationis tam admirandæ deprehendere queam; Patientiæ interim Vestræ negotium totum recommendans.

Historicos si interrogemus, dicent illi, Franciscum videri sibi nondum mortuum: probare id contendent ex admirando Epitaphio quod Anno 1228. Sancto huic posuit Gregorius IX. Summus Pontifex, ubi hæc Verba leguntur.

Viro Seraphico, Catholico,
Apostolico,

Francisci Romani celsâ humilitate conspicui, Christiani Orbis fulcimenti, Ecclesiæ Reparatoris, Corpori nec viventi, nec mortuo, Christi Crucifixi plagarum clavorumq; insignibus admirando; Papa novæ Fœturæ collacrymans, lætificans & exultans Jussu, Manu, Munificentia posuit

Anno Domini MCCXXVIII
16. Kalend. Aug.

Ante Obitum mortuus, post
Obitum vivus.

Credent ergo illi Franciscum dulcissimum & extaticâ contemplatione correptum ad modum Anachoritæ illius, de quo Veterum Patrum historia memorat; (c) cum super Psalmo 89. meditaretur, ac ad illa verba devenisset: *quoniam mille anni ante oculos tuos tanquam dies besterna, quæ præterit*, nec sensum caperet

Verbo-

(a) *Beirlink Tit. Cadav.* (b) *Sedulius Hist. Seraph. Wading. An. 1230.*
(c) *Spec. exempl. V. cælestis gloria Ex. 4.*

verborum, submissam à Deo coelitus aviculam, quæ cantus sui admirandâ suavitate allectum, per 100. annos continuos in solitudine circumduxerit: Exemplo id firmarent 7. fratrum dormientium: (a) Maximiani, Malchi, Martiani, Dionysii, Joannis, Serapionis & Constantini, qui Ephesi anno 430. sub Decio fugientes, in speluncâ usq; ad Theodosii tempora, id est annis 180. dormiverê. Nicephoro & Baronio testibus.

Verùm ratio ista non placet, cum contrarium doceant Annales Ordinis nostri, (b) in quibus refertur, Franciscum graviter ægrotantem deportatum in Ecclesiam Mariæ de Angelis, cumq; fratres ad paupertatem. aliasq; virtutes cohortatus psalmum illum decurreret: *Vocem meam ad Dominum clamavi, ad versiculum illum, me expectant Justi, donec retribuas mihi sanctissimam efflasse animam* 4. Nonas Octobris 1226. Ad alias igitur rationes est procedendû.

Si Ascetas interrogemus, dicent illi, causam non aliam stationis hujus existere, quàm rigidissimam paupertatem Francisci, quâ terram cum gemmis, auro & argento generose calcavit; (c) Nam Augustino teste, divitiæ elevat nos, si sunt infra nos, & demergunt nos, si sunt super nos: Confirmat hoc Minutius Felix in Octavio dicens, proprium est pau-

peritatis sublevare, divitiarum autem auri pondere deprimere: at de Francisco testatur Bonaventura, (d) *Nemo tam auri cupidus, quàm ipse sanctæ paupertatis, nec thesauri custodiendi sollicitior ullus, quàm iste hujus Evangelii & Margaritæ: expertus est id cum stupore Soldanus Babylonius, aurum, gemmas Sancto offerens, quæ tamen omnia, ut lutum platearum calcavit Sanctus. Unde optimè ait Gregorius Nazianzenus Orat. 12. qui in mundo nihil habent, supra mundum existunt; nihil habuit Franciscus, qui aurum ut lutum, gemmas ut spumam maris, honores ut fumos reputavit; dignus igitur, ut qui terram vivus cum omni pompâ calcavit, calcet & eam mortuus.* Optimè ad mentem Ptolomæi in præfatione Almagesti dicentis: *ille inter homines atior est mundo, qui non curat, in cuius manu sit mundus.* At fuerê & alii paupertatis amatores, contemptores sæculi, cur non & illis facta hæc gratia?

Si Philosophos & Astrologos rogemus, quæ eorum mens in quaestione hac difficili; attribuent illi stationem hanc admirandam ignoto Naturæ Magnetismo, qui corpus Sancti in aëre suspendat, ac occultâ Sympathiâ sursum trahat.

In probationem allegabunt Arcam illam marmoream; (e) in quâ

Gor-

(a) Baronius ad annum 253. Metaphrast. Raderus in Virid. (b) Chronic. Ord. Wading. A 1226. (c) Aug. serm. 176. de temp. (d) Bonav. in Vita. (e) Beyerlnk V. Cadaver.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

scum cum Uxore Loth, dum natus, mortuus, & insepultus stat, ut illa.

Fateor, fuerunt & Francisco lachrymæ panes die ac nocte, quibus non solum sua, sed & aliena errata deflebat, non sine periculo cœcitatæ, non tamen in saxum ut Niobe obriquit.

Quod si tamen statua, est Franciscus, non alia erit quam Memnonis, quæ à Solis ortu usq; ad occasum laudem sui Creatoris decantavit; juxta Antiphonam in Laudibus: (a) *Laudans laudare monuit, laus illi semper adfuit, laus inquam Salvatoris; invitat aves, bestias & Creaturas alias ad laudem Conditoris.*

Si deniq; statua est Franciscus; Charitatis erit statua, quam amor seraphicus sculpsit, ad quod alludere visus est Joannes Franciscus Picus Mirandulæ Princeps, qui nummum aureum cudit, in cujus una parte cernebatur effigies Principis, in alterâ verò Francisci, adjecto Lemma-
te :. Amoris Miraculum. Sit ergo Franciscus amoris prodigium, sal universæ terræ; ut Niobe diffuens in lachrymas, sit statua Memnonis semper & ubiq; Laudem Conditoris resonans.

At hæc cuncta difficultatem stationis non elucidant aut solvunt.

Ad Vos pròinde Concionatores plurimum Venerandos me, verto, ac stationis hujus causam resolveri postulo.

Respondent Divini Verbi Preco-

cones cum Psalmistâ Psal. 1. Ideo stare Franciscum, quia *in via peccatorum non stetit.*, nam Justino teste de ritibus Ecclesiæ, Ritus se prosternendi in terram denotat Lapsum, stare autem erecto corpore statum indicat innocentia, unde rectè Hieronymus ad Damasum ait: *stare Justorum est, jacere autem peccatorum.*

Respondent secundò: Ideo stare Franciscum, ut confundat Amatores mundi, dum Sap. 5. *stabunt Justi in magna constantiâ adversus eos, qui se angustiaverunt & abstulerunt sudores & labores eorum.*

Stare juxta præceptum Christi fucine succinctum lumbos, expectantem Dominum, donec revertatur à nuptiis Luc. 12.

Stare ut Atheismum ex cordibus pellat eorum, qui post mortem unum jumentorum & hominum existimant esse interitum. Eccles. c. 3.

Stare instar Columnæ juxta quod Apoc. 3. dicitur, qui vicerit, faciam eum columnam in templo Dei mei, vicit Franciscus, triumphavit de mundo, debellavit carnem, prostravit Sathanam.

Stare deniq; more Vigilis super Custodiam suam, Habacuc 2. ne lupi rapaces invadant ac dilacerent gregem.

Rationes non diffiteor, sunt Ingeniosæ, sacræ, plausibiles, at scopum nondum attingunt.

Genuinam causam ego non recesse

esse aliam, quàm concertationem quandam, inter Cœlum & terram de Corpore Francisci similem illi alterationi, quæ accidit circa corpus Moyſis ſepeliendum, ut legimus in Ep. Cathol. S. Judæ Apoſtoli.

Contendebant Cœlum: Homini, qui terram cum omni pompâ calcasset, qui humilitate suâ se infra cunctas creaturas demisisset, dicendum necessariò: (a) *Amice ascende Superius*. Hominis illius Corpus, cujus vivi conuersatio ſemper erat in Cœlis; necessariò etiam poſt mortem assumendum in Cœlum. Addebat dedecere corpus tactu Seraphico ſanctificatum terrarum ſordibus pollui, ad quid in terra retineatur paupertatis ſponſus, Patientiæ Profeſſor, Veritatis Preco, Sanctitatis ſpeculum, totius Evangelicæ Perfectionis forma & Exemplar? Et cum paupertas in mundo locum non inueniat aut diverſorium, recipiendum ad æthera necessariò pauperem Franciscum.

Terra econtra retinere volebat Paſtorem & Cuſtodem ſuum; Venientes enim timebat lupos, ne invaderent pauperulum Gregem.

Objiciebat idem terra quod Antiocheni Imperatori Leoni, quando adduxerunt ad Urbem ſuam ſacra- tiſſimum corpus Simeonis Stylitæ, (b) ac Leo illud Conſtantinopolim transferre fatagebat; quia muris ajehant orbata eſt Civitas, quos furor Cæſaris dejecit, ideò adduximus

corpus hoc ſanctum, ut ſit murus noſter & antemurale; graviffimum igitur nobis accidet ſacro hoc pignore & aſylo orbari; ad modum hunc lamentabantur derelicti Franciſci filii, ajebant proinde ſufficere Chriſtum in cœlis glorioſa monſtrare vulnera, in terris exinde memoriam: eorum non abolendam, ſtet in Cœlio Prototypon Chriſtus; in terris remaneat ſimilitudo ejus Franciſcus.

At Deus decidit litem, ac neutri adjudicavit, ſed juſſit, ut in aère pendulus pro terra ad Deum intercedat; ut ſit Athlas, qui ruenti Orbi, uti olim Lateranenſi Eccleſiæ ſupponat humeros.

Hinc Wadingus dum ſtationem hanc deſcribit, ait facie totâ, oculis ac manibus junctis in Cœlum ſemper intentum ſupplicantis in modum ſtare erectum.

Nec fruſtra monumento ejus incifa ſunt Verba ea Chriſtiani Orbis fulcimento: Unde Doctiſſimus Maſſi Tom. 4. tract. 87. D. 7. ait: Seraphicus Pater mundo oſtendere velle videtur, illum ſe non ſolum orationibus, verum etiam corpore ſuo Athlantis inſtar ſuſtentare: nec hoc abs re, teſte enim Hieronymo in Verba illa Job. c. 9. *Sub quo curvantur, qui portant Orbem, Sancti portant Mundum; dum eum, ne ruat ac pereat, Orationum fortitudine ſuſtinent.*

Interiſſet funditus Urbs Venetiarum, uti jam Anachoritæ cuidam in

bo ſa-
ncato-
che de
urnon-
ſare
ndicat
crony-
ſorum

o ſare
ntores
ſuſi in
qui ſe
ndores

niti ſu-
ctum-
necur

ſipus
am u-
m em-

quod
nem

mei,
rit de
ndra-

ſuper
ac lu-
ment

nge-
pum

reor
elic

Insula Corfu degenti divinitus revelatum erat, nisi Sanctissimi Patriarchæ Laurentii Justiniani precibus ab interitu fuisset præservata. Spec. Exempl.

Actum fuisset de urbe Turone Anno 845, à Hastingo duce Nortmannorum obsessa; nisi Cives rebus desperatis S. Martini Corpus ex tumulo rapiens hostibus id apposuisset: tanta enim formido ac panicus timor obsessores invasit, ut mox turpi fugâ obsidionem solverint. Baron. ad annum 845.

Desperatum erat de U. be Nisibi, quam sapor Persarum Rex obsederat, igni & ferro eam devastaturus, nisi oratione Jacobi loci illius Antistitis exoratus Deus innumera agmina mulcarum ac culicum in Exercitum imisisset, à quibus Elephantes & Jumenta in furorem & rabiem acta, universum hostilem exercitum in confusionem & fugam præcipientem compulere. Theod. l. 1. c. 7.

Justi ergo & Sancti sunt Bases, sunt fulcra, sunt scuta, sunt columnæ Urbium, Provinciarum & Regnorum, ne ruant, aut exitium patiantur: mitigant hi iram Dei, irato se se opponunt Nûmini, ac tela executiunt armatæ Justitiæ, ne ferire queat; Unde Ruffinus Præfat. in Vit. P. P. ait: quis dubitet mundum precibus stare Sanctorum, ac ne ruat deprecatione fulciri Justorum?

Adesto proinde Bellis quassata, discordiis exagitata, Viribus ener-

vata, ferro & igne devastata misera Europa: age desolatos tuos oculos attolle; gaude & exulta, quia hodie Magnum nata es Patronum, Intercessorem potentem, Advocatum inclytum, Stylitam admirandum, Athlantem fortissimum, qui mundum humeris suis, ne ruat, bajulat & sustentat: ne metuas, hic medebitur tui.

Si enim benedicti Crines Francisci, (a) à Médico olim pro cœmento adhibiti, ruentem Domus Machinam conglutinarunt, quid ni & intercessio Sancti fatiscentem & ruentem conglutinet Europam.

Si olim Franciscus inter animo efferat Principes, Episcopos & Guizæ pacis fœdera sancivit, quid ni efficere precibus suis queat, ut & inter Germaniæ ac aliorum Regnorum Principes Pax aliquando firma coalescat, & sit cor unum & anima una.

Si olim Franciscus Areziz truculentos dæmones super mœnia civitatis tripudiantes, ac populum ad cædes & strages instigantes in fugam egit; agat & in fugam illos infernales genios, qui hætenus in Europa tot turbas, tot bella, tot dissensiones excitârunt.

Si olim visus est Franciscus à S. Paulo gladium mutuari, (b) qui altera die sanguine respersus in fenestra Ecclesiæ apparuit; stringat & hunc in hostes Imperii ac Ecclesiæ.

Si Eugubii fetocem lupum grandia

damna

(a) Chronica Wading, An. 1225.

(b) Platus de bono Status Rel, cap. 33.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

IN FESTO SS. APOSTO- LORUM SIMONIS ET JUDÆ.

Vos Sæcli justi Iudices, & vera Mundi Lumina,

O Torquati! ò Epaminondæ!
ò Othones! ò Hippomenes!
ò Bogores! ò Irenez! ò Clo-
thæj! ò Sigismundi! ò So-
lymani! quid fecistis? quid egistis?
Naturæ jura & sanguinis paterni ob-

liti, quam lamentanda Orbi specta-
cula exhibuistis?

Vidit & spectavit lachrymantibus
oculis Exercitus Romanus à Manlio
Torquato consule, (a) proprium Fili-
um, licet Victorem contra Samnites,
quia

(a) *Livius Valerius Max l. 2.*

quia inconsulto parente pugnaverat, securi cœsum. Valer. Max. lib. 2.

Obstupeere Thebæ Stesumbrotum Epaminondæ Thebanorum Ducis filium, quia cum Spartanis contra editum Patris conflisset, miserè decollatum Plutarch.

Expalluit Italia, dnm vidit amores Othonis III. Imperatoris in ardores & flammæ erupisse, dum amoris conjugalis oblitus, (a) Mariam conjugem Aragonum Regis filiam, in furtivis amoribus deprehensam, manu Carnificis ferali rogo incinerandam injecit. Baron. anno 998.

Cohorruere Athenæ ad Tragediam illam, (b) quam populo spectandam dedit Hippomenes Athenarum Princeps, (c) dum infelicem filiam suam Limonem in adulterio deprehensam unâ cum feroci equo tetra carceri inclusit, ubi tandem misera ab equo, pabuli inopiâ in rabiem acta, in partes discerpta, ac majori ex parte devorata est.

Illacrymata est Francia tristi spectaculo, ubi à Clothario Rege, Chramnum filium acie victum cum uxore & liberis spectavit in casa rustica, injecto igne in cineres actum! Fulgosus l. 5. c. 8.

Consternata est Bulgaria & Constantinopolis, ubi aspexit (d) à Bogore Bulgarorum Rege, (e) & Irene Orientis Imperatrice propriis filiis expuncta lumina ac æternam noctem inductam.

Burgundia & ipsa Turcia infremuere, (f) ubi à Sigismundo & Solymano propria pignora strangulata aspexere; funera infelicia!

Feralia hæc & terribilia judicia extitere, non ob gravitatem pœnarum, aut tormentorum ponderanda, sed potius quia parentes & conjuges, qui Advocati, Patroni & defensores esse debebant, seposito omni affectu paterno & conjugali, in Carnifices, lictores & accusatores abiere.

Horremus ista & ad audita animo concutimur, at longè durius magisque metuendum judicium capitibus nostris imminet, ubi aliquando Patroni nostri evadent severi Judices, ubi spes nostra nos confundet, ubi Asylum nostrum mutabitur in ferale theatrum perditionis.

Uhi Sancti consurgent adversum nos, ac condemnabunt socordiam & negligentiam nostram: dum Festa & Solemnitates eorum toties celebramus, facta tamen & præclara exempla eorum nunquam imitamur.

Væ nobis, quia non solum Regina Austri aut Ninivitæ, sed & Apostoli ipsi consurgent adversum nos, judicantes 12. tribus Israel.

Dum itaque plura de festorum celebratione ac imitatione Sanctorum peroro, patientiam vestram imploro.

Præclarius nemo de festis Sanctorum locutus est, aut scripsit Betnardo Abbate, dum serm. de Vigil. Apost. Pet. & Pauli ait. *Tria sunt, quæ*

in festi-

(a) Baronius anno 998. (b) Beirlinck Tit. Crud. (c) Ovidius in Ibin. (d) Baronius ad annum 845. (e) Fulgosus l. 5. c. 8. (f) Greg. Tur. l. 3. c. 5.

ina,
specta-
antibus
Manlio
um Fili-
amites,
quia

in festivitibus Sanctorum vigilanter considerare debemus! Auxilium Sancti, Exemplum ejus, & confusionem nostram.

Hæc causa erat, cur Ecclesia festa instituerit Sanctorum; ut scilicet manum nobis auxiliatricem porrigerent; ut in illis; tanquam in speculo contemplaremur præclaras virtutes eorum, ac imitemur vestigia Sanctitatis: tertio demum, ut videntes quam longe à perfectione eorum absumus sanctè confundamur, sacroque timore percellamur, ne aliquando Sancti qui patroni nostri esse deberent, existant severi nostri Judices.

Quod verò attinet ad auxilium & intercessionem Sanctorum, non est angulus propè in orbe, qui id non loquatur ac testetur.

Testantur hoc sacri Ecclesiarum Codices ac registra, in quibus millena descripta sunt & annotata beneficia, Interveniens Sanctorum precibus miseris de cælo impetrata.

Testantur Thaumaturgam & auxiliatriem manum eorum innumera sacra Anathemata ad altaria & sepulchra eorum à fidelibus suspensa.

Clamant hoc ligna & lapides templorum; quæ Reges & Principes in honorem Sanctorum ob varios favores & acceptas grâtiâs munificentiam regiâ extruxere:

Testantur hoc demum Textus multiplices Scripturæ ac SS. Patrum:

Job c. 5. jubetur desolatus Job de cælo querere solatium: *voca ergo si*

est, qui tibi respondeat, & ad aliquem Sanctorum convertere.

Apostolorum Princeps post mortem suam omnem opem spondet Ecclesiæ dicens. 2. Pet. i. *Certus quod velox est deposito tabernaculi mei, secundum quod & Dominus noster JESUS Christus significavit mihi! dabo autem operam & frequenter habere vos post obitum meum, ut & horum memoriam faciatis, quod idem est, ex mente Bellarm, dabo operam, ut crebrò vestri sim memot apud Deum, eumque pro vobis orem; ut horum monitorum meorum memoriam vobis refricet.* Ita Salmeron. Petrus Damiani, Suarez Bellarminus lib. 1. de SS. c. 18. censent.

Jeremiæ c. 15. iratus Dominus ob scelera Jerosolymæ, non solum intercedentis Jeremiæ preces ad Dominum rejecit, sed ad eum expressè ait: *Si steterit Moyses & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum;* quasi diceret, ob scelera eorum sum hac vice totus inexorabilis, ita ut ne quidem preces duorum mihi amicissimorum servorum, qui hætenus semper pro populo intercesserunt, sim admissurus.

Machab 2. cap. ultimo vidit Judas Machabæus Oniam Pontificem manus in cælum levantem, ac simul Jeremiam Prophetam pro populo orantem & intercedentem, cujus vultum eum non agnosceret Machabæus, dixit ei Onias: *hic est qui multum orat pro populo & sanctâ Civitate Jerusalem Jeremias Propbeta.*

Unde

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Quis Angelo Raphaeli aures & oculos aperuit, ut de summo cœlo audiret orationem & gemitus Sacræ videretque opera misericordiæ, quæ senior Tobias quotidie in mortuos operabatur, ut ipse Tob. 12. testatur: *quando orabas cum lacrymis & sepeliebas mortuos; & derelinquabas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.*

Nunquid Sancti in Cœlis, Angelis conditione sunt deteriores, de quibus tamen Salvator dicit: *erunt sicut Angeli Dei.*

Viderunt Prophetæ in terris, & intellexerunt abscondita cordium, & hæc gratia negetur Sanctis in cœlis? Ponderans hoc Augustinus cum I. 22. de civit. Dei c. 19. disputasset in verba illa 4. Reg. c. 5. nonne cor meum in præsentem erat, quando reversus est homo de curru suo in occursum tibi? præclare concludit: si Elisæus absens vidit Giezi famulum suum occultè munera à Naaman Syro recipientem: multò ergo magis Sancti in cœlis absentia & remota, quæ in terra fiunt, cernere possunt.

Teste enim S. Petro Damiano Epist. ad Blancam: *Sancti in sapientia, cui uniti sunt omnia sciunt, in omnipotente omnia possunt.*

Habuerunt Sancti in terris gratiam patranda mira & auxiliari miseris, auxilium eorum implorantibus, nunquid in cœlesti gloria hanc gratiam perdidere, nunquid charitas

eorum & sollicitudo est extincta in cœlis? hoc argumento utitur S. Hieron. c. 3. contra hæresiarcham Vigilantiam: *dicis, inquit in libello tuo, quod dum vivimus mutuò pro nobis orare possumus: postquam autem mortui fuerimus, nullius sit pro alio exaudienda oratio, præsertim cum MM. ultionem sui sanguinis obsecrantes impetrare non quieverint: si Apostoli & Martyres adhuc in corpore constituti potuerunt orare pro cœtris, quando pro se adhuc debebant esse solliciti, quanto magis post coronas, victorias & triumphos intercedent? hinc Augustinus serm. 29. de SS. Apost. Petro & Paulo: si opem ferre poterat umbra corporis Petri, quanto magis nunc plenitudo virtutis? si tunc supplicantibus proderat aura pertransientis, quanto magis nunc oratio succurret permanentis in cœlo?*

Magis instat Bernardus in Vig. Apost. Petri & Pauli: *Qui potens est in terra, potentior est in cœlis ante faciem Domini Dei sui, si enim dum adhuc viveret, misertus est peccatoribus & oravit pro eis, nunc tantò amplius, quanto verius agnoscit miseras nostras, orat pro nobis Patrem, quia beata illa Patria cbaritatem eius non immutavit, sed augmentavit.*

Sufficiat incredulis his erronibus solùm respondere id, quod Matth. 22. Christ. Saducæis Angelos & resurrectionem non credentibus objecit: *erratis nescientes scripturas vel virtutem Dei.*

Progre

Progrediamur nunc ab auxilio & favoribus Sanctorum ad imitanda eorum exempla Verbis clarissimis ad hoc instituta esse Festa Sanctorum testatur Author Summæ prædicantium verbo feria C. I. n. 12. dicens: festa ideò instituta sunt, ut in diebus Sanctorum, vitam ipsorum audientes; ipsos tanquam exemplaria vitæ nostræ respiciamus, per eos tanquam per duces ad cœlestia ducamur: Idem statuit Concilium Narbonense Anno 1009. c. 9. allegans verba Augustini: Sanctorum Solemnitates celebrantes Patres consueverunt, ut eorum in animis nostris excitarent imitationem, nam secundum Augustinum serm. 47. de SS. *Solemnitates MM. exhortationes sunt Martyriorum, ut eos imitari non pigeat, quos celebrare delectat.*

Unde S. Thomas de Villa nova Dom. 2. Quadrag. ait: Spiritus Sanctus sciens quantum ad bene vivendum proficiat imitatio, ferè per totam scripturam varia Sanctissimorum exempla passim sparsit, & fidelibus imitanda proposuit, in quibus velut exemplaribus & speculis omnis bene vivendi ars relucet & splendet.

Sunt enim Exempla Sanctorum igniti Carbones, quibus tepida corda in amore Dei accenduntur.

Sunt Cynosuræ & lucentia sidera, quæ navigantes in procelloso & caliginoso mari hujus sæculi ad portum æternæ salutis dirigunt: Gregorio enim teste c. 10. Moral. ut Stellæ no-

ctem, ita Sancti nos illuminant, & virtutum decorem ostendunt.

Sunt Specula, in quibus nostram vitam & mores reformare debemus.

Sunt Magnetes; qui ferreos licet animos ad sese trahunt, & in traxerint virtutis statuunt.

Sunt denique occultæ Exhortationes, quibus ad heroica acta stimulamur, nam testimonio Bern. serm. 54. in Cant. animantur enim filiorum animi, dum Patrum recensentur triumpho.

Validiora enim sunt exempla quam verba, & plenius opere docetur, quam voce: ait Leo Papa serm. de jejunio.

Sed dicetis, quæ exempla, quas virtutes hodie à SS. Apostolis addiscere poterimus? plurima sanè: tot enim virtutes in illis, quot in malo punice grana invenietis.

Reliquerunt ipsi cuncta, quæ habebant, ac omnia mundi hujus bona arbitrati sunt ut lutum & stercorea, & quod perfectius secuti sunt Jesum.

Imitator & tu eorum esto, ac per contemptum mundi tende ad cœlestia, noli peritura querere, sed æterna sectari.

Maledicébantur, & benedicébant, persecutionem patiebantur & patienter sustinebant: Imo ibant gaudentes à conspectu Concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliā pati: *Vade & tu, & fac similiter.*

Eos à charitate Christi non tribulatio, non angustia, non fames, non nuditas, non periculum, non persecutio, non gladius separare poterant:

in
S. Vi-
llo
pro
au-
lit pro
sercim
his ob-
verint;
in cor-
re pro
debe-
s post
nos in-
m 29,
opem
Petri,
vir-
rode-
to ma-
perma-

Vig.
ocens
Es an-
enim
ec-
nunc
agnos-
ro no-
Patria
sed

nos lo-
h 22,
surre-
it: et
fidi.
nata-

terant: Rom. 8. Disce, & tu ab illis fortitudinem & constantiam in adversis: per multas enim tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. (a)

Adierunt illi distitas & longinquas regiones, ut omnes Christo per Evangelii prædicationem lucrifacerent; miraculis & signis doctrinam suam confirmarent, sanguine demum suo Ecclesiam purpurarunt, in nullo gloriati, nisi in cruce Domini. En! quanta virtutum præconia!

Sed opponitis mihi imbecillitatem vestram, dicitis, vires tantas ac gratias à Deo vobis non infusas; asseritis tantum robur ac Spiritum in Pentecoste vos non esse sortitos; scientiam aliaque dona vobis non esse concessa; allegatis impossibilitatem fragilitatis vestrae, quo minus Apostolorum ac Mart. sectari vestigia vobis liceat.

Prævidit hanc excusationem frivolam multorum S. Augustinus serm. 47. de Sanctis dicens: *sed dicit aliquis, & quis possit Beatorum MM vestigia sequi? huic ego respondeo, quia non solum Martyres, sed & ipsum Martyrum Dominum, cum ipsius adjutorio si volumus, imitari possumus.*

Non opus est, ut facias signa & prodigia; alia tibi hoc tempore S. Isidorus præscribit signa & miracula, dum l. 1. c. 27. ait: *nunc in Ecclesia plus est bene vivere, quam signa facere.*

Non opus est, ut cum Andrea in crucem agaris, cum Simone terram divideris, cum Thadæo fuste macteris, cum Bartholomæo excorieris, cum Laurentio in craticula torrearis, cum Greg. hom. 35. in Evang. dicat, nos

(a) Actorum cap. 14.

sine ferro & flamma Martyres esse possumus, si patientiam in animo veraciter custodiamus.

Non opus est, ut sanguinem tuum fundes, quia secundum Augustinum: *carnem affixisse, libidinem superasse, avaritiæ restitisse, de mundo triumphasse, pars magna est Mart. Aug. l. 2. de MM.*

Non opus est, ut cum Simone in Ægyptum, cum Thadæo in Mesopotamiam, & Persidem excurras; habes in Patria, in domo tua, ubi Zelum ostendas, ac ignorantes in bono instruas.

Non opus est, ut variis linguis loquaris; sufficit, si lingua tua, dolos, fraudes, detractiones & similia non loquatur.

Non opus est, ut Edessam ad Regem Abagarum cum Thadæo effigiem Christi in Sindone depictam feras; tu ipse es imago Dei, vide, ne eam peccatis tuis deturpes.

Non opus est, ut sanitatem aliis conferas, medere animæ tuæ, ac lepram absterge; ægros, desolatos invise, ciba consolare. Imitare Simonem, & esto Zelotes in fide, in honore Dei sine ullo humano respectu.

Imitare Judam (quod est laudans) & lauda Deum in prosperis & adversis cum Job dicendo: *Dominus dedit, Dominus abstulit, sit Nomen Domini benedictum.*

Imitare Thadæum in humilitate verborum, cum enim se in Epist. dicere posset consanguineum Christi, columnam Ecclesiae, domesticum Dei contentus fuit titulo ut scriberet: *Judas Jesu Christi servus*: esto & tu talis, nam Deo servire, regnare est, nil prode;

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

buerunt benè vivendi exempla: tot convincar testibus, quot me monuerunt proficuis sermonibus.

Stabit contra vindicativas vipéras Levita Stephanus, inter lapidum grandinem pro inimicis orans, monstratisque lapidibus exprobrabit illis duritiem cordis eorum, quia ad exemplum ejus ignoscere noluerunt.

Stabit contra Helluones & Bacchi affeclas Præcursor Domini, non manducans neque bibens; confundet temulentiam eorum, & opiparas cœnas Palæmon Thebaidis Eremita, qui cum in die Paschatis jussisset Pachomio (a) discipulo suo apparare cibum Festo tanto congruentem, illeque agrestia olera, quibus vesci solebat, apparasset; oleum cum sale condimenti loco addendo, Palæmon frontem pulsans cum lacrymis dixit: *Domine meus felle & aceto potatus est, & ego oleum comedam!* Unde & gustare noluit.

Confundent impuros Veneris alumnos Nicætas (b) in impuram sollicitatricem linguam dentibus demorsam evomens; Benedictus in spinis, Franciscus in ardenti foco, de libidine triumphans.

Exprobrabunt impatientibus ignaviam luam Laurentius & Lydwina, hic monstrando craticulam ferream, in qua lento igne tostus, illa lectulum doloris, in qua per 8. propè lustra versata est in infirmitate suâ.

Pudefaciat nutantes in fide arun-

dines, ac ad quælibet promissa hæreticorum mobiles fortitudine sua Victorinus Proconsul Carthaginensis, qui cum ab Hunerico Rege Ariano per internuntios ad fidei catholicæ negationem invitaretur, liberâ voce respondit, dicite Regi, subigat ignibus, adigat bestiis, excruciet tormentis, si consenserò, frustra sum in Ecclesia baptizatus, Vict. Uticens. l. 3. persec. Wand.

Aderit Joannes Eleemolynarius cum Thoma Villanova, & avaris Euclionibus improperabunt durum & immisericos peccus in pauperes, dum prior in vita octodecim millia pondo auri in eos distribuerit, & cum antè obitum testamentum condere vellet, nil residuum invenerit pauperibus erogandum, nisi tertiam partem floreni; Alter verò in lecto pauperi cuidam prius donato, ac de novo sibi commodato animam sanctissimam exhalare sit coactus.

Confundet Incurios in cogitationibus suis Macarius Anachoreta, ob cogitationem unicum impuram non statim excussam, (c) ante tugurium terram effodiens, & per triennium dimidio corpore hoc sepulchro inclusus, solis herbis & radicibus, quas manuum extensione radere poterat, in terra victitans.

Prodibunt Petrus, Magdalena, aliique milleni pœnitentes, qui in cinere & cilicio asperrimam per plurima lustra egerunt pœnitentiam, ac obstina-

tis

(a) Surius in vita S. Pachomii mense Jun. (b) Drexelius in Niceta. (c) Rader. p. 1. Virid. SS.

tis & impœnitentibus objicient. lacrymas sine fine effusas, cilicia, flagra, catenas, loricas, quibus offensum Numen sibi reconciliârunt.

O miseri Christiani, fideles nomine, sed non re; vel semel tandem expergiscimini, & audite occinentem vobis Isaiam c. 10. *Quid facietis in die indignationis & calamitatis?* - ad cujus confugietis auxiliùm? ab hominibus non impetrabitis consolationem, ab Angelis nullum auxiliùm, à Sanctis nullum patrociniùm, quorum Festa quidem celebrâstis, sed exempla non estis secuti.

Advertit hoc optimè Ludovicus Granatensis Con. 1. de S. Jacobo, undè ita: Hic igitur tantus Apostolus, nunc quidem Patronus est noster, providendum autem nobis summo studio est, ne, qui modo est Patronus, in extremo judicio noster fiat adversarius; quemadmodum de Legislatore Moyse Dominus dixit Joan. c. 5. *Est Moyses, qui accusat vos, in quo vos speratis,* qui enim obsequentibus Patroni sunt, rebellibus atque immorigeris adversarii fient. Hæc ille.

Idem vobis occinitur, surgent Sancti in judicio contra vos, & quos Patronos aliquando vestros futuros somniâstis, ipsi Judices vestri erunt, & condemnabunt socordiam vestram, qui ad exempla eorum non respexistis, & vestigia eorum non intrâstis; nam Augustino teste serm. 39. de SS. *Honorare Sanctos, & non imitari, nihil aliud est, quàm meadaciter adulari.*

Hæc cum ita sint AA. omni conatu adnitendum erit, ut vestigiis eorum insistamus, quos in solemnitatibus nostris honoramus & laudamus: patet & nobis via virtutis & perfectionis, per quam ipsi ambulârunt, & amici Dei facti sunt: agnoscamus illos non fuisse naturæ præstantioris, sed observantiæ majoris, nec vitia nescisse, sed emendasse, ait Ambrosius lib. de Joseph.

Claudio Sermonem verbis Chrysostomi in illud Justorum animæ, ac dico: Possumus nos quoque esse, quod sunt, si faciamus, quod ipsi fecerunt.

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM.

Urbs Jerusalem beata, dicta pacis visio.

UTinam hodierno die igneus ille Eliæ currus (a) cum cœlesti suo Auriga rediret, nosq; per turbinem à terra abstractos, ad tertium usque cœlum concitato raperet cursu!

Utinam cum D. Stephano videremus cœlos apertos, & Sanctos stan-

tes ante thronum in conspectu Agni, (b) amictos stolis albis, cum palmis in manibus eorum! (c)

Utinam Angelus ille Apocalyp-
ticus præstò esset, nosque in Spiritu raperet ad montem illum magnum & altum, ac sic ut Joanni (d) seruo suo ostenderet Civitatem sanctam

(a) 4. Reg. 1. (b) Act. 7. (c) Apoc. 7. (d) Apocal. 21.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

dus Orator verbis exprimere, nec subtilis Theologus ingenio comprehendere queat: Hinc S. Bernardus ad Eugenium ait: (a) Merces Sanctorum tam magna est, quod non potest mensurari, tam copiosa, quod non potest finire, tam pretiosa, quod non potest aestimari; excedit facultatem eloquentiæ, ut loquitur Augustinus, (b) transcendit capacitatem intelligentiæ, illud decus, illa gloria, illa celsitudo, vult dicere, abyssus est, nullâ potest metiri bolyde: Littus est; cujus arenæ nullo calculo subdici possunt: Oceanus est; cujus guttæ omnem numerum excedunt; undè torrenti voluptatis comparat eam Psalmista; ubi semper novæ gaudiorum aquæ sese trudent: Quis jam miretur Paulum ad mœnia solum civitatis hujus gloriosæ admissum mox exclamasse? (c) *nec oculus vidit; nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ Deus preparavit diligentibus se*: Et licet sint infinita, quæ Civitatem hanc sanctam & aulam Dei commendent & illustrent, Tria tamen potissimum sese nobis offerunt, consideranda. Locus, Societas, & Visio Beata.

Locum aliquem nobilem ac celebrem faciunt, magnitudo, pulchritudo, situs ac securitas. Adesto nunc Archimedes, metire amplitudinem Civitatis sanctæ; altitudinem turrium; vallorum robur: Platearum se-

mitas; Portarum magnificentiam describe: deficient te cuncti Quadrantes ac Circini: fateberis, quod Salustius in Jugurtha dixit, de Carthagine filere melius puto, quàm parum dicere: Nec enim pomposa Carthago, gloriosa Babylon, spatiosa Nive, aurea Alexandria, Athenæ doctæ Byzantium Magnificum, Ecbatana nobilis, Roma mundi Domina, Quinzai Civitas Solis, Citor mundi umbella; Armuzium Orbis gemma; collatæ Jerusalem supernæ, aliud sunt, quàm cochlearum domicilia, testudinum domus, formicarum acervi, hirundinum nidi. Alia est amplitudo Civitatis nostræ cœlestis, de qua doctissimus Joannes Gailer (d) dicere non veretur: Tantam esse magnitudinem: quod si Deus è singulis arenæ granis, quæ in littore maris jacent, singulos crearet orbes, ij tamen immensa cœli spatia non explerent: Hinc visa Civitatis hujus magnitudine ac majestate præ stupore exclamavit Baruch: (e) *O Israel, quàm magna est domus Dei, & ingens locus possessionis ejus, magnus est, & non habet finem*. Infinita Sapiencia Dei civitatem hanc cœlestem excogitavit, infinita potentia extruxit, infinita majestas eam inhabitat. Depingunt eam nonnihil in umbra tenebrosa Tobias & Joannes Apostolus, quorum posterior in Insula Pathmo oculatus testis sic ait.

Civi-

(a) Bernard. l. de Confid. (b) August. Serm. 9. de SS. (c) 1. Cor. 2. (d) Joan. Gailer in suo peregr. apud Drex. l. 2. c. 8. de cœlo. (e) Baruch cap. 3.

Civitas in quadro posita est: (a) Fundamenta urbis ex omni lapide pretioso structa: Duodecim Portæ civitatem circumdant ex Margaritis singulæ: Structura muri ex Jaspide polito; Plateæ ex auro mundissimo, quod tanquam vitrum est pellucidum. Turres Jerusalem gemmis ædificatæ: Civitas non eget Sole & Lunâ, Nam claritas Dei illuminat eam: Temporis diuturnitate ruinam non minatur; terræ motu non concutitur; igne non consumitur; aquis non obruitur; ad ejus mœniâ nulli hostium appropinquare est concessum: Civitas gloriosa à portis, gloriosa à plateis, gloriosa à mœnibus & vallis, gloriosa à turribus, gloriosa à majestate, quæ eam inhabitat: Verbo Aula Dei, Oceanus delitium, Angelorum mansio, Portus tranquillus, Requies Sanctorum, Terra viventium.

Unde Jure meritissimo S. Fulgentius Episcopus Rospensis ab Arianis sede suâ pulsus, (b) cum peregrinaretur ad Limina Apostolorum, ac Majestatem Theodorici Regis, splendidissimâ aulicorum coronâ stipati, cerneret, ad socios dixit: *O quam speciosa erit Jerusalem cœlestis, si sic fulget Roma terrestris.*

Plura Angelus Seraphico. Francisco retulit, (c) dum affirmavit, si tota terra migraret in aurum, aqua exundaret in balsamum, montes transformarentur in lapides pretio-

fos, omnia tamen nil fore in comparatione Civitatis hujus sanctæ.

Et hic est Locus ille celebris à magnitudine, nobilis à majestate, admirandus à pulchritudine, commendandus à situ & securitate; quem divina Majestas Justis ac Deum timentibus pro æterna mansione construxit. Nunc ad societatem Civium sanctorum progrediamur.

Ut in loco quis libenter versetur, non tantum à loco pendet; sed & ab Inquilinis loci. Quid enim juvat habitare in aureâ domo Neronis, si cubicula infestent stryges aut lemures nocturni? Si thalami repleti scorpionibus & colubris? Si atria obsessa Minotauris & larvis infernalibus?

Quid juvat degere apud Antropophagos Brasilios, ubi auri, margaritarum & gemmarum quidem copia splendet, at nec momentum datur, quo securus es, quin ab iis ad laniendam traharis, & pabulum infelix, ac tristis eorum cibus fias:

Quæ delectatio apud Mauros & Caffros versari? uti Tigrides, Leones & Crocodili tui sunt inquilini & vicini, unde cum Job lamentaris cap. 30. *Socius sui Draconum & Struthionum?* Societas amica, fidelis, affabilis requiritur, ut & locus placeat: nullius enim boni possessio jucunda est sine socio secundum Senecam lib. 1. Ep. 6.

Rr 2

Pla-

(a) Apocal 21. (b) Surius invita. (c) Cronicon. Min.

de-
tan-
d Salu-
thagi-
urum
archa-
a Nari-
doctæ
batana
Quin-
di um-
tama;
aliud
tilla,
macer-
ampli-
de qua
dicere
agni-
sare-
tis ja-
tamen
terent:
ignitu-
ercla-
quam
is locus
son ha-
Dei ci-
gitavit,
infinita
Depin-
tione-
solus,
ichmo

Civi-
Cor. 2.
Baruch

Placuit quidem Iſraelitis (a) terra Chanaan melle & lacte manans, magnifica à ſplendore urbium, nobilis à diverſitate fluminum, beata à fertilitate fructuum; ſed ubi Exploratores deſcripſere loci incolas, ubi cum gemitu dixere: *Ibi vidimus monſtra quedam Enacim de genere Giganthæo*, quibus comparati quaſi locuſtæ videbamur, tum vociferans omnis turba flevit nocte illâ, & murmuraverunt contra Moyſen dicentes: *Utinam mortui eſſemus in Aegypto, & in hac vaſta ſolitudine utinam pereamus; & non inducat nos Dominus in terram iſtam.*

Cur obſecro ita loquuntur ac murmurant? diſplicuit illis, & contriſta vit eos Societas Barbara: neque enim Seralium Conſtantinopolitanum tapetibus Turcicis ſuperbè exornatum, Scytharum aut Braſilorum palatia auro incruſtata aliud gaudii afferre queunt, quàm Dionyſii Siculi menſa regalis, ab acinace nudo ſuper capita hoſpitem leviffimo filo ſerico dependente famoſa.

At in hac cœleſti noſtra Civitate, ait Hugo Viſtorinus, l. 4. de anima c. 4. Populus habitat ſine murmure, incolæ quieti, homines nullam indigentiam habentes: Quod olim de Roma effatus eſt Legatus Regis Pyrrhi, vidi Civitatem Regum; quot in Curiâ Senatores, tot Reges vidi: Melius & verius de ſuperna Solyma dicetur. *Quid enim*

exiſtimatis eſſe, ſedere in eodem conclavi cum Rege gloriæ, eſſe domesticum Dei, civem Sanctorum, Angelorum choris intereſſe, cum Sanctis Spiritibus gloriæ Conditoris aſſiſtere, præſentem Dei vultum cernere, cinctum eſſe Patriarchis & Prophetis, aſſociatum Apoſtolis & MM. cernere turbam illam magnam ex omnibus gentibus ſtantes ante thronum, amictos ſtolis albis; videre Virgines redimitas liliis, Martyres laureatos, cunctos Regi gloriæ cum ſummâ reverentiâ & jubilo aſſiſtentes? His ſociari, cum his lætari ac in æternum Deum laudare? Si Sol ac ſtelix oculos noſtros delectant, quid erit in cœlo tot mil lenos Soles aſpicere, eorum radiis gaudere? *Juſti enim fulgebunt ut Sol, & ſicut ſtelle in perpetuas æternitates.* Danielis cap. 12.

O Beatam Societatem, in quâ multitudo ſine confuſione; magnitudo ſine ambitione; varietas ſine contentione; inæqualitas ſine diſcordia, æterna absque diminutione demum charitas reperitur!

O Beati cœli cives & amici Dei, quàm eſtis felices! ubi nunc obſecro ſunt cruces veſtræ, ubi dolores & tormenta, quibus in terra afflicti & oppreſſi gemebatis? En cuncta velut ſomnium evanueſcere, nunc corpora veſtra ſunt immortalia & impaſſibilia; facies veſtræ ut aſtra micant; abſterſæ ſunt jam lacrymæ ab oculis veſtris, jam non

eris

(a). Num. 13.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

spem non attingitur, Charitate non apprehenditur; desideria & vota transcendit, acquiri potest, estimari non potest.

¶ Sed quid videbimus obsecro in speculo illo glorioso, in facie illâ, quam Angeli desiderant aspicere? Videbimus perfectissimum sine omni principio principium: Deum non in ænigmate, sed facie ad faciem; videbimus sapientiam increatam, bonitatem inexhaustam, potentiam infinitam, misericordiam sine termino diffusam. Videbimus scaturiginem illam, à quâ cuncta flumina & maria gratiarum originem ducunt & effluunt!

Videbimus lumen illud, à quo Sol & Luna; omnisq; Chorus siderum radios suos mutuuntur!

Videbimus pulchritudinem illam inexhaustam, à quâ cunctæ creaturæ suum decorem, gemmæ splendorem, flores colorem recipiunt!

Contuebimur in hoc divinæ Sapientiae speculo, quidquid unquam factum est. Videbimus in eo omnia fidei & divinarum librorum arcana Altissimæ Trinitatis, Incarnationis & Eucharistiæ mysteria; cuncta vaticinia Prophetarum; quæ hîc credidimus ibi videbimus.

Videbimus obstupescendum divinæ Providentiæ Ordinem: tunc omnium oculis patebit Altitudo Sapientiae & Scientiæ Dei; cur Innocentes oppressi, impii sicut cedri exaltati:

Videbimus omnipotentiam Dei in creando Orbe, Sapientiam & bo-

nitatem in administrando. Fides ibi cessabit, spes deficiet, solus amor in æternum durabit.

O Visionem gloriosam, O scientiæ abjissum inexhaustam! Cedite nunc Salomones & Platones, nam omnis sapientia vestra est delirium.

Cedite Aristoteles & Averroës, scientia vestra est somnium; nam Deum semel conspexisse est omnia didicisse, ait Blossius in Monili.

Cedite Sybillæ & Prophetæ, cuncta quæ vos figuris & umbris adumbrâstis hîc apparent in glorioso lumine.

Hæc est illa Bibliotheca inexhausta, ex quâ cunctus Beatorum cœtus sapientiam Sanctorum hauriet, & non exhauriet: Hæc est illa facies gloriosa, ubi cum veritate dicere poterimus: *Vidi Dominum facie ad faciem, & salva facta est anima mea.* Gen. 32.

Hic est ille Oceanus immensus, ex quo torrentes voluptatis & gaudiorum in æternum emanant.

Hæc est ergo illa civitas cœlestis, in quâ omne bonum; ubi scientia sine ignorantia; Sanitas absq; infirmitate; pax sine perturbatione, Gaudium sine mœrore, vita sine corruptione, ubi omne deniq; bonum manet.

Adumbravi nonnihil vobis Civitatem illam cœlestem, descripsi eam calamo rudi, quid vobis de ea videtur, O insensati amatores mundi, qui pro nihilo habetis terram desiderabilem, qui pro terræ puncto, luto, & sordibus.

fordibus litigatis, & vasta interim cœli atria perditis.

Conferte in unam massam aut cumulum, Sceptra, Coronas, Monarchias, honores, titulos, quos stolidus mundus ita adorat; aculei sunt, qui lancinant animam, puncta sunt inflata in imaginatione solum sita: addite pretiosa metalla, Aurum, Argentum, Gemmas & Margaritas; pulvis sunt & lutum, quibus solum stultitia hominum pretium fecit.

Eheu quàm infames estis Parides, stulta carnis mancipia, dum pro forma fragili, exili gaudio, Dei faciem & æterna Cœli gaudia amittitis. O insensatos filios prodigos, qui glandibus & porcorum siliquis vos saginatis, dum econtra SS. cœlesti ambrosiâ & pane Angelorum reficiuntur.

O miseros, qui ad amara flumina Babylonis sedetis; dum interim Sancti torrente voluptatis potantur. O stultos! qui fumo & umbris honorum ac dignitatum pascimini, æternæ gloriæ obliti, qui auro & argento inhiatis, & cœlestes thesauros cuntemnitis, qui sititis hujus mundi ablynthium, nausæatis fontem vitæ.

Stolidi nundinatores, Itane vile est vobis cœlum? itane æterna gaudia flocci facitis? itane mansio illa cœlestis ne teruntio æstimatur? O insensati filii Adam! vitam bea-

tam quæritis in regione mortis, gemmas in luto, dulcedinem in falsedine maris.

O stulti (a) *quæ sursum sunt querite, non quæ super terram*; oculos aliquando ad cœlum attollite.

O miserandæ talpæ! considerate stupendam illam Civitatem, mansionem illam cœlestem; hæc requies vestra, hæc meta laborum; Hic quid quid libet, quid quid delectat, quid quid desideratur, habetur.

Si vos delectant honores; (b) *nimis honorificati, hic sunt amici tui Deus, gloria & honore coronasti eos Domine.* (c)

Si divitias affectatis, (d) *gloriâ & divitiæ in domo ejus, plateæ ex auro mundissimo.* Apoc. 21.

Si voluptates ambitis, (e) *torrente voluptatis potantur.* Si vita vobis Cordi: *Justi in perpetuum vivent, mors ultra non erit.* (f)

Si pulchritudo placet: *Justi fulgebunt sicut Stellæ in perpetuas æternitates.* (g)

Si agilitatem, (h) *assument pennas Sancti ut aquilæ, volabunt, & non deficient.* Si pacem; (i) *sedabit populus meus in pulchritudine pacis, non erit luctus neq; clamor,* (k) *quomodo ergo ô insensati amatis terram, diligitis lutum, ubi nihil aliud, nisi vanitas vanitatum.*

Ergone nullus ex vobis Daniel? qui in durâ servitute infelicis hujus Babylonis ad minus quotidie aperiat fenestras

(a) *Ad Coloss. 3.* (b) *Psal. 138.* (c) *Psal. 8.* (d) *Psal. 111.* (e) *Sap. 5.* (f) *Apoc. 21.* (g) *Dan. 12.* (h) *Is. 40.* (i) *Is. 32.* (k) *Apoc. 21.*

feneſtras Cordis , & ſuſpirans con-
templatur mœnia Civitatis Sanctæ,
& cum Hugone dicat :

*Heu mihi quàm procul his diſ-
tas mea Patria terris !*

*Quàm procul à cœli ſinibus
exul agor !*

Ergone nullus cùm Davide ex-
clamet ? (a) *quàm dilecta tabernacu-
la tua Domine virtutum, concupiſcit &
deſicit anima mea in atria Domini.*

AA. Semel tandem attollamus o-
culos , Patriamq; noſtram à longè
cum Divo Bernardo ſalutemus. O
Civitas Sancta, Regio beata, de lon-
ge te ſaluto, te amo, ad te ſuſpiro

de valle lachrymarum : (b) *quando
veniam & apparebo ante faciem Dei ?
fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die
ac nocte, dum dicitur mihi quotidie,
ubi eſt Deus tuus ?*

Abjiciamus ergo curam villarum,
mittamus juga boum , avertamus
oculos, ne videant vanitatem; ſina-
mus tranſitoria, agros fertiles, flo-
rentes vineas, promptuaria plena;
linquamus mundo aurum, mari
gemmas, ac feſtinemus ingredi in
illam requiem, properemus ad ſu-
pernam Solymam, ubi nos expe-
ctant Sancti, ac in æternum Deo
acclamant

Sanctus! Sanctus! Sanctus!

(a) *Pſal. 83.* (b) *Pſal. 41.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

sunt scriptæ; breves quidem, sed penetrabiliores omni gladio ancipiti, (a) pertingentes usq; ad divisionem animæ & Spiritus: Pauca verba continent, sed multa paucis complectuntur: Tenor earum est.

Miseremini mei, saltem vos amici mei, (b) dicere volunt, in rigido detinemur carcere, & nemo est, qui liberet; in tormentis suspiramus, & non est ex omnibus charis nostris, qui consoletur nos: Vinculis & compedibus constringimur, & non est, qui ea dirumpat: Debitorum sumus, nec obolus adest, quò debita exolvamus: Famelici sumus, missi in lacum Leonum, & nullus Habacuc comparet, qui derelicto Danieli prandium ferat: Paralitici jacemus, per 30. & plures annos, ad Piscinam probaticam, & hominem non habemus, qui nos in eam immittat. Inter flammaram diluvium fluctuamus naufragi, nondum tamen apparet Arcus cœlestis signum clementiæ & reconciliationis. Ad Patriam nostram Paradisum tendimus, sed Angelus Domini evaginato gladio ingressum nostrum prohibet. Velut cervus anhelamus ad fontes Salvatoris, verùm de eas primoribus labris lambimus, velut à Tantalò, subito diffugiunt à nobis. *Miseremini, Miseremini mei saltem vos Amici mei.* Job. 19.

Vos estis, qui miseris opem, derelictis auxilium, afflictis solamen adferre potestis; apud vos sunt, scilicet

illæ exoptatæ, quibus ex infernali hocce puteo emergere nobis licebit. Apud vos servantur claves, quibus portæ æreæ, & vectes ferrei referari poterunt.

Apud vos remanent. fortes illi mallei & ferræ chalybea, quibus vincula & compedes nostri conteri queant. Vos Vos estis, qui nos in libertatem filiorum Dei asserere potestis.

Utinam oculos vestros aperiret Deus, ut tormentorum nostrorum locum ad vivum cerneretis, in quo ita à manu Dei conterimur, ut præterpati & affligi, nil nobis sit reliquum.

Utinam templum hoc ædificatum foret ad modum truculenti illius Palatii Siciliæ Tyranni Dionysii, ut ex rupium abditis cavernis velut tristissima Echo millena resonarent infelicitium captivorum suspiria & lamenta.

Nec opus est, ut longâ oratione gravitatem tormentorum describamus: colligite in fascem unicum, quid quid morborum; sumite quid quid dolorum; adjicite quid quid cruciatuum in hoc mundo; umbra solum erunt, somnium & nihil: Hæc mens Sanctorum Patrum, Sententia est doctorum.

Audite Bethlemitici antri Incolam D. Hieronymum, quid de tormentis animarum sentiat. (c)

Omnis pœna bujus vite est effabilis,

Hieron. ad Pammach.

(a) Heb. 4. (b) Job. 19. (c)

sed poena purgatorii est ineffabilis; in uno enim igne sunt omnia supplicia.

In alium fasciculum conjicite, quid quid horrendum, immane, crudele, esterum passi sunt cuncti laureati Martyres: veniant in unum cumulum formidandæ secures, candentes craticulæ, exæstuanes fornaces, succensæ pyræ, ignitæ forcipes, liquidum plumbum, metuendi equulei, venenatæ sagittæ, horrida flagra, bestiarum dentes, Leonum rictus, Tigridum ungues; fabula sunt & nihil.

Ita testatur Venerabilis Presbyter Beda, dum ait: (a) *poena purgatorii gravior est, quam quid quid unquam passi sunt Latrones aut Ss. Martyres: imo materialem ignem huic nostrum, non ignem, sed pictuarum ignis & umbram vocat Hypponenſis Præſul Auguſtinus: (b) Ignis noſter materialis, qui tanta efficacia ardet, & in ſubjecta agit, ut cuncta, quæ apprehendit, in cineres convertat, metalla liquefaciat; ad comparationem purgatorii ignis, non ignis, sed pictura tantum est ignis, & umbra.*

Et quid si ab infernali ipsa & tartarea flamma non distingueretur ignis ille? (c) audite S. Gregorium Magnum: Ignis purgatorii idem est cum igne inferni, hoc duntaxat excepto, quod iste est æternus, temporalis, eodem enim igne crematur damnatus & purgatur electus.

Jure igitur meritissimo exclamare possumus cum lamentante in tormentis suis filio Dei: (d) *videte si est dolor similis, sicut dolor meus, cum Angelicus ipse Doctor asserat aperte, poenas purgatorii omnia illa tormenta, quæ Christus in sua sacra passione est passus, superare. Misere mini ergo misere mini!*

Sed quid ignes, quid flammæ quærimur? quid diu tormenta exaggeramus? aliam poenam patimur, cum & tormentis & cruciatibus graviolem, grandem illam poenam damni, quâ infelices exules vultu Dei arcemur.

Amici quidem Dei sumus, quia in gratiâ mortui, hæredes hæreditatis supernæ, sed eheu infortunati ad hæreditatem nondum admittimur.

Ad Patriam cœlestem properamus, in labyrintho tamen hujus carceris inextricabili detenti, exitum invenire nequimus; nulla adest Ariadne, quæ filum porrigat errantibus.

Fructus arboris vitæ ante oculos nostros dependent, & tamen cum manum extendimus, velut poma Tantali evanesunt & fugiunt à nobis. Cuperemus dissolvi & esse cum Christo, at incolatus noster prolongatus est.

Ad Agni gloriosas Nuptias totis votis anhelamus; at deest nobis requisita vestis nuptialis, sine quâ coram cœlesti sponso nobis comparere non licet.

(a) Beda in Psalm. 27. (b) Augustinus Epist. 16 de mirac. S. Hier. (c) Greg. M. in Psal. 3 poenit. item lib. 4 dial. c. 8. (d) S. Thomas 3. p. q. 46. a. 6. ad 3.

ex

scriba-
re quid
id quid
umbra
Hæc
creencia

colam
acnis

abilis,
sed

“ Lumen illud gloriæ desideramus, vultum illum, in quem desiderant Angeli prospicere; at in tenebris sedere, & in umbra mortis cogimur. Fuerunt nobis lachrymæ nostræ panes die ac nocte, dum dicitur nobis, ubi est Deus tuus?

Si autem atrocitatem pœnæ hujus scire delectat, interrogate S. Gregorium Pontificem maximum, hic respondebit, sicut pœna sensus est ineffabilis, si tamen Deus animæ ostenderet faciem suam; nil amplius tormentorum sentiret, sed purgatorium transiret in paradysum, tormenta in gaudia.

Interrogate ulterius Chrysostrum de reparat. lapsi dicet ille: pone hic unam solam pœnam damni, & pone hac ex parte centum ignes inferni, major est hæc sola pœna damni, quam centum ignium inferni pœna. Hinc cum S. Brunone (a) exclamant: addantur tormenta tormentis, & pœnæ pœnis, læviant sævissimi ministri, crescant crudelissima flagellorum genera, modò Deo non privemur. Optimè igitur (b) Augustinus ait: Absentia Dei quoad ejus visionem omnibus pœnis est intolerabilior.

Ad vos proindè vergunt nostræ preces, vota, suspiria, planctus & lamenta. Misere mini, Misere mini! adjutrices manus nobis porrigite, & velut pius Æneas ex his ardentibus flammis nos eripite, scalas cœlestes

apportate, ut ex lacu Leonum emergere possimus: refrigerantes aquas affundite, & incendia nostra temperate: audite clamores, attendite planctus contemplantini pœnas, considerate tormenta.

Jacemus hic mortui in sepulchro velut Lazarus non per 4. solùm dies, sed plurimos annos; ligatæ sunt manus nostræ & pedes infitis, quia amplius mereri nobis non conceditur: facies nostra sudario est circumvoluta, quia Deum videre nequimus. Misere mini, Misere mini! Corda Vestra utiq; non sunt ex chalybe, caro non ex duro marmore, viscera non ex adamante rigido? Filii! nunquid non auditis clamores parentum? Uxores nunquid non hæc vox est dilecti? Cognati & hæredes, nunquid non sanguis vester præ commiseratione circa cor bublit? audite planctus, percipite lamenta, perpendite suspiria.

Lex naturæ jubet succurrere; fratres enim nostri & caro nostra estis: Lex charitatis mandat præbere sitienti potum, esurienti frangere panem, nuditatem tegere veste; ah quàm benè cum Paulo exclamare possumus: *usq; in banc horam esurimus & sitimus, nudis sumus, & colaphis cedimur.*

Lex justitiæ deniq; mandat, ut à quibus bona habetis, ijs & benefaciatis, nisi æternam ingratitude notam incurrere velitis, clamant

(a) Bruno serm. 2. de Judic. (b) Augustin. in Enchir. ..

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

numera multitudo animarum, variis iisque horrendis pœnis excruciantur, vocibus miserandis opem S. inclamantes his verbis: Misere Pater, misere turbæ, succurre victis in lacu leonum, solve vincula colli nostri: somno solutus totus in lacrymas diffudit Nicolaus, ac integrâ postea septimanâ sacrum pro earum liberatione fecit. En primum & potentissimum medium, sacrificium nimirum Missæ adeò refrigerativum, ut S. Hieronymus audacter dicat animas toto corpore, quo sacrum pro illis dicitur pœnas nullas sentire, verba hæc illius sunt: (a) Animæ, quæ in Purgatorio torquentur, pro quibus solet Sacerdos in missa orare, nullum interim tormentum sustinent, dum missa celebratur, (b) Nil magis affectant, nil magis desiderant animæ afflictæ, quam sacrificium hoc incruentum. Testis est huius omni exceptione major.

B Henricus Suso: promiserat is Fratri cuidam post obitum se lecturum 2. sacra mortuo post longum tempus fratre, promissi inmemor Suso, (c) preces tamen quotidianas pro demortuo persolvit: Adest de nocte anima, conqueritur flammis & tormenta; Suso preces quotidianas allegat! cui mox anima O Frater sanguine est opus, qui extinguat ignem, quem patior. Suso ubi sacrum absolvit, mox anima gloriosa apprensus gratiis actis evanuit.

Alterum quod petunt, est Spongia, non solum ad abstergendas lacrymas, sed magis ad diluenda peccatorum contracta debita per quam illis necessaria; sancta nimirum & ter salutaris Eleemosyna.

Spongiam hanc plurimum extollit Chrysostr. hom. 32. in Ep. ad Hebr. dum ait: *Eleemosyna vincula peccatorum dissolvit, fugat tenebras, extinguit ignem, ipsa enim est, quæ Tobia 12. a morte liberat, quæ peccata purgat; & facit invenire misericordiam, & vitam æternam*: Eleemosyna ubique bona est, sed nunquam melius applicatur, quam si pro redemptione animarum harum expendatur.

Grandia olim lytra pro capitibus redimendis fuere postulata. (d) à Carolo Duce Aurelianensi ab Angelis 25. annis in captivitate detento, extorta sunt audeorum quadringenta millia. (e) Pro Henrico, Friderici II. Imperatoris rebeli filio annis 22. captivo, Amicus Henrici auream cænam spondit, quæ totum ambitum murorum urbis Bononiæ exæquaret.

Atabaliba ultimus Cuscorum Rex pro libertate sua 70. Milliones purissimi auri intra 40. dies Hispanis persolvendos adpromisit. (f)

Grandia profecto lytra, Summa stupenda, copiosa redemptio, & hæc vivi pro vivorum salute persolvere.

Pro liberandis mortuis ac redimendis magis sollicitus fuit insignis ille

Dux

(a) Calamat dis 64. de purg. (b) Van. Horn. F. 6. Dom. 4. in Quad. (c) In vita (d) Beyrlinck littera L. (e) Engelgraw in commemor. animarum. (f) Engelg. ibidem. (g) 2. Mach. c. 12.

Dux populi Judas Machabæus, qui (a) collatione factâ 12000. Drachmas argenti Jerosolymam misit, offerri pro peccatis mortuorum Sacrificium.

Charissimi! non terreat vos hæc summa, non ita avarus & rigidus Deus, ut tantum à vobis exigat, minor ipsum etiam ex liberali corde præstita Eleemosyna placare poterit: date id, quod habetis; si expendere non potestis drachmas mille date centum, si nec centum sunt vobis, date viginti, si viginti non habetis, date staterem, si nec stater vobis est prestò, pro mte minutum cum viduâ, poterit & illud purgatorii temperare ignes, ac de contracti debiti summa delere plurimum.

Nolite inhumanitatem & truculentiam sequi Imperatoris Mauriti, (b) qui auri splendore & amore nimium excecatus, milites suos à Barbaro Chagano captivos cum uno folido redimere posset, ac nollet, causam præbuit, ut ab irato hoste ad 12000. in frustra fuerint concisa. Cavete, ne & vos captivas has animas, quas denario forsitan liberare possetis, novis iterum subjiciatis tormentis, ac infernalibus Ministris cruciandos ac dilaniandos obijciatis.

Tertium quod expetunt animæ, est cithara ad luctum earum temperandum, nec alia hæc est cithara, nisi oratio vestra, juxta mentem D. Hieronymi in psal. 143. dum ait: *Hæc est Lyra nostra, hæc Cithara in hac cantemus Domino.* Hæc Citharâ

seu oratione melius juvari poterunt animæ, quàm pullo amictu, facibus accensis, gentilitiis armis, ingeniosâ inscriptione, sumptuoso Mausolæo, Inanibus & personatis lacrymis. Juvetur mortuus, ait, S. Chrysoft. tom. 41. non lachrymis, sed precibus & supplicationibus: personet hæc Cithara in auribus animarum; ut sicut Saul percutiente Citharam Davide; ita & animarum Spiritus refocilletur & levius habeant.

Refert Athanasius Kircher in sua Phonurgia l. 2. Alexandrum M. à Timotheo; ut & Ericum bonum Regem Daniæ ab alio Citharædo in diversissimos affectus, nunc mœroris, nunc lætitiæ, nunc furoris solo sono Citharæ fuisse concitatos, testes adducit Oram M. ac Cranzium l. 5. Daniæ cap. 3.

At quàm feliciores & beatiores motus & affectus causat Oratio; tantæ enim virtutis existit, ut compedes & catenas dirumpat.

Quis enim, cum Petrus vinculus catenis duabus inter duos milites dormiret, catenas & compedes rupit? (c) Oratio! Oratio autem fiebat ab Ecclesia sine intermissione pro eo.

Quis flammam in furnace Babylo-nica excussit? (d) Oratio Stans autem Azarias oravit, aperiensque os suum in medio ignis ait: *Benedictus es Domine Deus Patrum nostrorum.*

Quis mare divisit, ut populus Israel sicco pertransiret pede? (d) Oratio. *Quid clamas ad me? dic ut proficiantur.*

Quis

(a) 2 Mach. cap. 12. (b) Baron. vsi annum 600. (c) Astor, 12 (d) Daniel 3. (e) Exodi 14.

Quis cœlum clausit & aperuit? Oratio Eliæ, a) *Elias oratione oravit, ut non plueret super terram, & non pluit annos 3. & menses 6. iterum oravit, & cœlum dedit pluvias, terra fructum.*

Ino tantæ virtutis est Oratio, ut ipsius Dei manus liget, & captivas teneat ac constringat, ne irasci possit in populum; teste ipso Deo dicente ad Moysen; (b) *dimitte me, ut irascatur furor meus.*

Imitamini Ansbertam peregrinam, quæ cum in Turciam appulisset, (c) ac Citharâ suâ coram Soldano præclare lusisset, Soldanus artem demiratus, jussit petere, quod vellet, petiit illa solum mancipium quoddam aratro destinatum; at ubi domum ventum, agnovit Bertulphus suam charam liberatricem in personatâ formâ fuisse conjugem,

Ah quàm mancipiorum horum grave jugum ac insupportabile, sub quo longè magis gemunt, quàm olim Hebræi sub onere Ægypti.

Sinite ergo Citharam psalterium jucundum, personate ante thronum Dei; merces vestra erunt mancipia, quot volueritis. Alas binas addite quò ad cœlum liberè evolent; nam teste Jo. à S. Geminiano c. 9. disc. 4. sicut avis ascendit sursum duabus alis, sic animæ purgatorii Eleemosyna & Oratione ad gloriam Paradisi facile transmigrare possunt.

Hoc ipsum moriturus S. Ephrem præscripsit filiis suis & fratribus desolatis dicens: (d) *Comitamini me p-*

mis & orationibus vestris, & assidue pro mea pravitate offerre dignamini, oro vos, ne cum aromatibus me sepiatis, sed date vaporem boni odoris in domo Domini.

Sint ergo tria hæc vobis cordi: ponite panes, pelite lanam, promitte nummos, solvite lytra, tangite chordas, Cithara sonet, & ecce extinxistis impetum ignis. Nam teste Augustino serm. 14. de verbis Apostoli. Orationibus S. Ecclesiæ & Sacrificio salutari & Eleemosynis, quæ pro eorum Spiritibus erogantur, non est dubitandum mortuos adjuvari. Nil addo, quàm ut aures vestras semel adhuc tristi vellicem Odâ. *Miseremini! miseremini!*

Ad vos proinde nunc me verto animæ desolatæ: Habete fiduciam, sperate benè; impetrabitis quod desideratis: Auditoribus meis non est cor lapideum, sed carneum, compassione & misericordiâ plenum: Lamentabiles clamores vestri, moestissima suspiria ac gemitus, jam intima penetrarunt pectora Auditorum; jam commota sunt viscera charitatis in eis; luctum induunt super contritione Josephi. Sperate benè esurientes & famelicæ animæ, saturabimini micis, quæ cadent de mensa Domini: Haurietis aquas de fontibus Salvatoris: expungentur diebus istis liberali Eleemosyna debitâ, quæ contraxistis: extinguent ignes & ardores vestros calidæ & ardentes preces fidelium, excutient flammæ de fornace

(a) Ep. Jacobi c. 5. (b) Exodi 32. (c) *Jacobus Biderman. acroamat. l. 2. acroamat. 2.* (d) *Ephrem in Festo suo.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

IN FESTO S. MARTINI EPISCOPI.

Servus meus es Tu, quia in te gloriabor. Isaia 49.

NOva, nova! mirabilia nova
AA.
Hodie credere cogor quid-
piam, ad quod credendum
me 7. obesi Pharaonis boves non tra-
xissent.

Hodie testari quidquam cogor,
quod penitus falsum credebam.

Hodie cerno quidpiam, quod to-
tus Orbis obstupescit.

Hodie audio quidpiam, quod to-
tus infernus admiratur.

Hodie lego quidpiam, quod intel-
lectus meus capere non potest.

Lego hodie apud Bernardum serm.
de S. Martino sequentia; *Non fuit
Martinus*

Martinus corpus cœleste, sed nec Spiritus cœlestis: (a) non erat Martinus Christus ipse, sed tamen Christus in ipso: hoc intellectum meum transcendit.

Audio hodie ex Sulpitio Severo aliquid, (b) quodhactenus ad aures meas non pervenit: Dùm Martinus dœmoni sibi apparenti, & nimiam clementiam ob peccatores in gratiã receptos exprobranti respondit: O miser si tu ipse pœnitentiam ageres, & à malo desisteres, ego tibi quoquẽ misericordiam polliceor à Christo D. meo. Cerno hodie aliquid, quod mundus nunquam vidit: Coquam Martini agit Uxor Cæsaris; Maximus ipse Imperator Majestatis oblitus, Pocillatoris fungitur officio; ut verificetur, quod Js. 49. scriptum: *erunt Reges Nutritii tui.*

Hodie testari quidpiam cogor, quod totus mundus non credit: Martinus in bello novus Phoenix est; Miles, & tamen sanctus, probus & misericors, Liliun inter spinas, columba inter accipitres.

Tandem credere cogor quidpiam contra ipsum effatum Isaia 28: quod nimirum pallium breve cooperiat non duos tantum sed tres; Mendicum in Porta Ambianensi, Martinum in equo, Christum in cœlo: Nam teste Greg. M. in verba illa Luc. 3, qui habet duas tunicas, idcirco de dividendis tunicis datur præceptum, quia si una dividitur, nemo vestitur.

Orara! Ô mirabilia nova! AA. charissimi pallium hocce charitativum

Martini, thema unicum erit discursus mei hodierni: Vos patienter dicentem auscultate, ac festum pallii celebrate.

Varia memoranda pallia in sacris litteris invenio.

Pallium verecundum fuit, quo duo filii Sem & Japhet parentem suum Noe, vino crapulatum ac dormientem cooperuere. Gen. 9. *Sem & Japhet palliis imposuerunt humeris suis & incedentes retrorsum operuerunt verenda Patris sui.*

Pallium castum fuit, quod innocens Joseph, cum ad flagitium invitaretur, in manu sceleratæ Putipharis Uxoris reliquit Gen. 39. *reliquo in manu ejus pallio fugit & egressus est foras.*

Pallium infelix fuit, quo Jabel dormientem belli ducem Sisaram operuit; ac postmodum tempora dormientis clavo transfixit. Judic. 4. *Tulit itaque Jabel clavum tabernaculi: percussitque malleo defixit in cerebrum usque ad terram, qui soporem morti consocians defecit & mortuus est.*

Pallium mysteriosum fuit, quod Abias Silonites Propheta, in conspectu Jeroboam in 12. partes discidit, significans à Rege Roboamo Salomonis filio, decem partes seu tribus fore avellendas & scindendas 3. Reg. 11. *Factum est igitur in tempore illo, ut Jeroboam egrederetur de Jerusalem & inveniret eum. Abias Silonites Propheta in via opertus pallio novo, apprehendensque Abias pallium suum novum*

Tt 2

vum

(a) Bern. serm. de S. Mart. (b) In vita.

vum, quo coopertus fuerat, scidit in duodecim partes.

Pallium sacrum, quod Elias igneo curru ad cœlum raptus discipulo suo Elisæo assiduè nomen eius inclamanti, *Pater mi currus Israel & auriga ejus*, de cœlo cadere permisit. 4. Reg. 2. & *levavit pallium, Elie, quod ceciderat ei.*

Pallium denique admirandum & miraculosum fuit, quo S. Raymundus de Pennafort Jacobi I. Regis Aragoniæ Confessarius (jussu Regis, ne regeo excederet, omni naviglo destitutus) in mari expanso, à litore Majoricarum, Barçellonam usque centum nimirum & 60. miliaria, boris nonnisi sex antemeridianis est emensus, Scipione pro malo pallio pro navi usus. Bissel in septenariis.

At nobilius & illustrius omnibus his est Pallium Martini, quo Christus unigenitus Dei filius hodiè gloriatur & triumphat: ad quod contemplandum advocat Angelos, invitat Seraphinos, adesse jubet Thronos ac Dominationes, ac monstrando illud ait: *hæc me veste Martinus adhuc Catechumenus contexit.*

O admirandum festum Pallii, in quo lætantur Angeli, exultant Archangeli, Deus ipse triumphat, ac Martinum commendat: (a) *Servus meus es tu, in te (hodie) gloriabor.*

AA. proferte obsecro causam, cur Altissimus Deus, qui volucres cœli plumis, terram gramine & floribus,

animalia terræ vellere vestit, cur ita exultat, lætatur in frustillo ac lacinia pallii? edicite causam, cur ille, qui aliàs indutus est lumine sicut vestimento, ita in centonem hunc Martini sit inamoratus? mysterium utiq; in pallio hoc latere debet.

Novi optimè Magnum Eremitarum Thebaidis decus ac Patriarcham Antonium plurimum gloriatum in Pallio Pauli Eremitarum primi, ex palmarum foliis contexto; quo nonnisi festis solemnissimis Paschæ & Pentecostes opertus comparuit, magis in hoc gloriabundus, quam in purpura Regum.

Novi optimè Theodosium M. Imperatorem ad bellum contra Eugenium Tyrannum procedentem, Pallio sese Bemi Abbatis Sytuphii involvisse! causas habuere quisque suas; Theodosio erat Pallium Sytuphii thorax ferreus, ad hostium tela non solum excipienda, sed & retorquenda; scutum erat & umbo ad ictus hostiles evitandos;

Antonio vero Pallium Pauli, calcæcar erat ad viam virtutis currendam: Verba enim movent, exempla trahunt.

At genuinam causam, cur ita Christo arrideat Pallium Martini? cur in eo ita tripudiat: cur gloriatur? quid emolumenti ex eo Salvatore accrescat assequi nondum valeo.

Indutus

(a) *Isaias 49.* (b) *Hieronimus in vita Pauli 1. Erem.* (c) *Bexenfelder bistor. 102.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quid his fecisti, Deo fecisti, & retribuet tibi.

Placuit ergo actus ille misericordiae & charitatis in pauperem Ambianensem adeo Christo, ut veste Martini pauperi prius datâ contentus, totus gloriabundus apparuerit ac dixerit: hâc me veste contexit Martinus adhuc Catechumenus.

Et negare non possumus actionem illam S. Martini revera fuisse heroicam & generosam, probant hoc circumstantiae variae.

Prima erat, Martinus adhuc erat Catechumenus, nondum sacrâ lymphâ tinctus, Christianae militiae adhuc tyro, nondum sufficienter in sacro Evangelio instructus.

Nesciobat adhuc promissum Christi Matt. 19. de Centuplo recipiendo.

Nondum legerat, qui habet duas tunicas, det non habenti. Luc. 3.

Nondum audierat illud Prophetæ: (a) cum videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris; & tamen hæc omnia ignorans, motus misericordiam pallium discidit.

Transierunt plures, ad modum illius vulnerati in Jericho, sed nec Levita, nec Sacerdos misertus est pauperis & nudi, donec tandem advenit Samaritanus misericors Martinus.

Circumstantia altera aggravans atq; hunc actum generosorem reddens erat.

Martinus erat Miles.

Triennio sub signis Imperatorum

Constantii & Juliani militans, quid boni præsumendum? si verum illud: Regis ad exemplum totus componitur Orbis: necesse est, parum boni ab his coronatis capitebus didicisse Martinum.

Qualis Constantius & cuius notæ fuerit, abundè testatur Epistola S. Hilario Episcopo ad eum exarata, uti refert Cornelius: (b)

Ita ille scribit: Proclamo tibi Constanti, quod Neroni locuturus fuisssem, quod ex me Decius aut Maximianus audirent, contra Deum pugnas, contra Ecclesiam lævis, sanctos persequeris, Religionem tollis, tyrannus non jam humanorum sed divinorum.

Nec mitiori calamo eum depingit S. Athanasius Ep. de sol. vita.

Quis audeat Constantium Christianum appellare, ac non potius Antichristi imaginem, quid enim ex notis Antichristi huic deest? aut quid est, cur non omnibus modis Constantius Antichristus, & vicissim Antichristus Constantius habeatur.

O præclaras laudes! scilicet!

Quis Julianus fuerit, docet abundè Theodoretus l. 4. hist. Eccles. c. 25. dicens: Pueritia ejus erat commendabilis, Juventus corrupta, virilitas ætate omnibus flagitijs cooperta: Sanguinem quidem traxit à Constantino Magno, sed degener. Nepos turpissimusq; postea fidei Christianæ Apostata & desertor, probrum Cæsarum, labes Romani Imperii. de quo

(a) Isa. 58. (b) Cornelius in cap. 11. Apocal.

de quo Greg. Naz. adhuc Juvene cum studiis operam daret Athenis, (a) prophético ore dixit: Vah! quale monstrum Romanorum terra nutrit.

Sub his duobus Monstris militabat Martinus, quid ergo boni sperandum? sicut Rex, sic & Grex.

Sed splendide fallimini AA. reprobum est iudicium vestrum.

Erat quidem Martinus natus inter arma, nutritus inter tympana, educatus in Castris; at Sulpitio Severo teste in ejus vita, integer ab ijs vitiis, quibus illud hominum genus implicari solet.

Martinus miles quidem erat, sed totus dissimilis illis, de quibus Poëta ait: *Nulla salus, pietasq; viris, qui castra sequuntur.*

Miles erat Martinus, at multum dissimilis illis, qui dum omnia Elementa moverentur, contremisceret mundi Machina, Cœlum tenebras & noctem induceret, attamen in monte Calvariæ super tunicam Christi inconsutilem miserunt sortem; non rapuit Martinus aliena, sed largitus est propria.

Miles erat Martinus, de quo dici non potuit, quod refert Henricus Senensis: Milites deferunt ut plurimum cor lapideum in animâ ferreâ, sed potius illud Hieronymi, (b) miles erat, qui sub paludamento & habitu militari egit opera Prophetarum; qui dicere poterat cum Job, 31, *ab infantiâ crevit mecum misericor-*

dia, & de utero matris meæ egressa est mecum.

Apponite ad hunc actum Charitatis, actus patientiæ & mansuetudinis Martini, & elucescet, cur tantâ exultatione jubilet cœlum.

Diçteria, opprobria, scœmata erant infinita, quæ in Martinum largissimis cachinnis à Commilitonibus jaciebantur: Hi Bardum, hi stolidum, hi amentem proclamabant indignum baltheo militari: scitis qui se gesserit Martinus? Davidis instar; ludibrio habebat eum Michol, egressa in occursum ejus dicens: (c) *quàm gloriosus fuit hodie Rex Israel discoperiens se, & nudatus est, quasi si nudetur unus de scurris: quid egit David? R. idem quod Commilitonibus Martinus: vilior fiam plus quàm factus sum, & ero humilis in oculis meis.*

Notum, virtutem misericordiæ erga pauperes 3. habere gradus.

Primus est dare partem de superfluis, & partem retinere juxta id, quod Luc. 11. scriptum, (d) *quod superest, date Eleemosynam.*

Gradus secundus est, dare pauperibus omnia superflua, & retinere solum necessaria.

Gradus 3. est, impertiri & necessaria indigentibus; & hic gradus est summus.

Ad Gradum hunc pervenit Martinus, qui non contentus abdicasse se patriis bonis, reliquisse superflua, insuper & necessariis se se spoliavit, ut in ejus laudem optimè in lib. præfat.

cit;

(a) Baronius ad annum 354. (b) Hier. apud. Mons. de S. Mart. (c) 2. Reg. 6. (d) Luc. c. 11.

quid
ill.
com-
parum
bus di-
s nota
sola à
arata,
bi Con-
us suis.
Maxi-
Dum
is, lan-
a collis,
um sed
pingit
Chr. Ma-
tas anti-
rex no-
ut quid
s Con-
im Au-
arum.
teel!
tabundè
ef. c. 25.
ommen-
vitiis
perta:
i Con-
Nepos
Christia-
pobrum
Imperii.
de quo

cit. Ambrosius. O felix largitas, quâ divinitas operitur! O gloriosa divisi-
o chlamydis, quæ militem texit &
Regem! O inopinabile donum, quod
vestice meruit divinitatem! Hæc
ille.

Actus hic charitatis & misericor-
diæ lapis primus & angularis fuit to-
tius reliqui ædificii Spiritualis, quod
Martinus postea extruxit.

Teneritudo hæc animi in proxi-
mi miseriam intenta, annulus extitit
primus catenæ virtutum, quibus po-
stea Martinus toto orbe claruit ita,
ut de eo audenter dicat Laurent. Ju-
stin. serm. de S. Martino: *Ipse sacer-
dotum gloria, Præsulum Gemma, veri-
tatis defensor, propugnator fidei, specu-
lum humilitatis, pietatis exemplar, Imit-
ator Christi, Martyrum consors, cujus
animam etsi gladius persecutoris non ab-
stulit, palmam tamen Martyrii non a-
misit.*

Jam non miror plausum ac jubil-
um Angelorum, in cœlis lætâ voce
clamantium, in hoc festo Pallij: O
*Beatum virum, cujus anima Paradisum
possidet, unde exultant Angeli, lætantur
Archangeli, Chorus Sanctorum procla-
mat, turba Virginum invitât; Mane
nobiscum in æternum.*

Videbant Christum indutum Pal-
lio servi sui Martini adventum servi
fidelis præstolantem; audiebant in-
vitantem eum ad præmia cœli, Euge
serve bone & fidelis. Nudus eram,
& cooperuisti me; intra in gaudium
Domini tui, stolâ gloriæ immortalitatis induendus.

Hinc desiderantes & Martinum
alterâ partē Pallij indutum cernere
invitabant eum cū urfa cœli militia:
mane nobiscum in æternum Rosa in-
ter spinas, stella matutina inter ne-
bulas, Columba innocens inter acci-
pitres.

O sanctissimè Præsul; cujus in cor-
de ab utero crevit misericordia; qui
in vitâ tuâ benignus & misericors
ergâ omnes fuisti, aperi & super nos
viscera pietatis tuæ, ac impetra nobis
à Deo tuo, cujus nunc aspectu frue-
ris, ut & nos simus inter spinas rō-
sæ & lilia, inter accipitres columbæ,
inter lupos agni, inter malorum con-
sortia Sancti & justî.

Impetra nobis, ut licet nos cir-
cumdent ubiq; nebulæ tribulatio-
num, calamitatum, persecucionum,
adversitatum, attamen semper velut
stella matutina in omni patientiâ
per has eluctemur.

Demum quod maximum est im-
petrâ nobis, ut ante obitum & nos
exemp'o tui in cinere & cilicio pœ-
nitentiam agamus, & bonæ consci-
entiæ testimonio confisi inimico
infernali adstanti ad lectulum mor-
tualem dicere valeamus. *Quid ad-
stas: cruenta bestia, nihil in me funeste
invenies.*

Annuit Votis nostris Martinus, sed
unum illud adjicit, *vade & fac tu simi-
liter*: Imitare exempla virtutum
mearum, & etiam animam tuam,
cùm hymnis & canticis chorus cœ-
lestis excipiet ac acclamabit: Mane
nobiscum in æternum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

liquidem animos, sedant Odiā, mitigant bilem, conciliant affectum, rapiunt deniq; & captivant pectus.

Noverat hoc optimè Patriarcha Jacob, (a) unde sollicitus pro captivo filio suo Simeone in Aegypto, ad Proregis durum pectus nonnihil mitigandum ait ad filios suos, *sumite de optimis terræ fructibus in vasis vestris, & deferte Viro Munera: Modicum Resinæ & Mellis, & storacis & Stactes, & terebinthi & amygdalarum, & ite ad Virum.*

Non latebat hoc Isai Patrem David, unde cum à Saul filius ejus postularetur in Psaltem, ad aucupandam gratiam Regis, (b) *tulit Isai Asinum plenum panibus, & algenam vini, & bædum de capris unum, & misit per manum David Filii sui Sauli.*

Ponderabat hoc abundè prudens Abigail, unde Davidem, qui jam veniebat universam Domum Nabal gladio deleturus, mitigatura, (c) *festinavit, & tulit ducentos panes & duos utres vini, & quinq; arietes cocotos, & quinque sata polentæ, & centum ligaturas uvæ passæ, & ducentas massas caricarum & posuit super asinos & obviam processit ei.*

Compertissimum erat hoc Regina de Saba, quæ famâ sapientiæ Salomonis Jerosolymam tracta, ut gratiam ejus & amicitiam mercaretur, de finibus terræ ad eum cum muneribus venit, offerens ei auri & argenti grandia pondera, aromata, & lapides pretiosos nunquam Solymæ

antea visos, sapienter ratiocinata, muneribus his etiam cor sapientis incandandum.

Hæc erant præclara illa & memoranda munera, in quibus vetus gloriabatur Testamentum; Modicum Resinæ & Mellis; modicum vini, ficuum & caricarum, modicum Aromaticum, stactes, & Terebinthi; modicum Auri, Argenti atq; Gemmarum; His redimendi erant captivi, his emenda & nundinanda gratia Regis his mitiganda ira & bilis, his comparanda deniq; benevolentia & aulæ accessus.

Pudet me munerum horum meminisse, dum mente revolve Donum illud nobile, quod hodiernâ luce supremo Numini Sanctissimum par Conjugum Anna & Joachim in Tempio Jerosolymitano obtulerunt, Triennem nempe Virgunculam Mariam Donum tale, cui par offerre non possunt Cœlum & terra.

Quid enim possidet Cœlum & terra, quod ad justissimam iram altissimi erga ingratum hominum genus avertendam aut mitigandam depromere queat: Cœlum enim licet universas divitias suas perscrutetur, non aliud habeat quod offerat, nisi fortè rutilantem Comam Phoebi, vagæ Cynthiæ cornua Planetarum ac siderum scintillas, Auroræ demum & Iridis rosidos colores: nec aliud terra offerendum inveniet nisi rudes quasdam auri laminas in montibus, ex mari margaritarum conchilia

(a) Genes. c. 43. (b) 1. Reg. c. 16. (c) 1. Reg. cap. 25.

chilia ex hōrtis evanidos flosculos, ex arboribus deniq; stacten & Balsamum.

Cedant ergo cuncta dona quæ Orbis possidet hodierno glorioso muneri, de quo Epiphanius de laud. Virg. ait, *quidquid Cœlum & terrā continent boni & perfecti, id totum compendio quodam mirabili Deus collegit in Maria.*

DONUM, ut gratum sit, acceptum, & magni æstimetur, requirit Tria. *Pretium, Pulchritudinem, & Raritatem*: Pretium parit gratiam, Pulchritudo affectum, Raritas Admirationem. Obstupescere & demirari non satis potuit Imperium Sinarum Munus illud Regium & Imperiale à Ferd. III. Rom. Imperatore Sinarum Imperatori Zunchiō per Patrem Martinum Martinium Societatis Jesu Commissarium ex Europa Anno 1655. Pekinum transmissum: deerant illis sufficientes oculi ad id contemplandum, Elogia & præconia ad illud extollendum: Cur hoc? Causa erat, quia tria illa requisita in se ad amissum continebat. Pretiosum erat, quia auro, argento, gemmis, & ebano affabile cælatum: Pulchrum extitit, quia formâ & specie decorum; Rarum fuit ob exquisitam manum artificis, utpotè cui par Asia hætenus non aspexerat.

In altitudine opus hoc admirandum in octo pedes geometricos exurgebat, in formam Abaci, seu Arcæ Regiæ elegantissimè elaboratum,

quod non aurum, aut exquisitæ gemmæ, sed Ars inæstimabilis commendabat.

Insistebat Machinâ hæc quatuor pretiosis columnis, eratque in 3. partes mirabili artificio distincta. Pars inferior continebat Clavicimbalum, quod cum adstantium summo stupore sine ullius Organædi opera, aut actu diversas amabiles Odas personabat, & prout variabantur, aut ducebantur Registra, variabatur & mejos, nunc sonum testudinis, nunc cytharæ, nunc fistularum, fidiū, tiri panī & tubæ genuinè & suaviter imitando.

Pars media repræsentabat Aulam pomposam, & Theatrum regium speculis & raris picturis nobile, in cuius medio Rex Solymæus David in elevato Throno sedebat, ac ad sonitum cuius vis horæ cytharam non investigandâ arte pulsabat: per diversos tractus, & ductus in momento variebatur hæc Aula, nunc viridantes hortos, nunc frondosa nemora, nunc pomposas Urbes, nunc amœnas Valles repræsentans,

In suprema parte cernebatur artificiosum Horologium, Synicas horas amabiliter cymbalorum sono indicans: supra verò stabat Globus cœlestis, cursum Solis, Lunæ & planetarum ad amissum repræsentans: Verbo Miraculum erat, quod totus Orbis obstupesceret, describit id Schottus parte 2. lib. 6. Magiæ Musicæ.

AA. Si mentem & oculos ad Mariam vertamus ; cunctas qualitates ad donum perfectum requisitas in summo gradu in ea deprehendemus : Ipsa enim est Donum pretiosum, Donum pulchrum, Donum rarum & charum, non hominibus, sed & Angelis obstupescendum.

Audite quid de Dono hoc sentiat Gregorius Nicomediensis serm. 4. de B. V. dicens: *Hodie offerunt Altissimo Anna & Joachim triennem suam parvulam in Templo, pretiosum revera illud Donarium, ipsis Angelis venerabile supremum ac mundissimum Cymelium, in quo omnes Thesauri gratiae depositi suere.*

Altius intonat (a) D. Anselmus asserens, donum hoc esse inæstimabile simul & ineffabile, dum lib. de exor. hum. Vitæ c. 7. ait: *Nihil tibi ò Domina est æquale, nihil comparabile, omne enim quod est, aut supra te est, aut infra te est; quod supra te est, solus Deus est; quod infra te est, omne id est, quod Deus non est:* meritò proinde Maria à Petro Damiani orat 1. de Nativit. B. V. vocatur Donum donorum omnium præstantissimum simul & charissimum.

Nobile quidem & pretiosum donum extitit Machina illa Sinarum Imperatori à Romano Cæsare transmissa, at centies eam superat Maria Machina illa cœlestis & admira-

bilis, quàm non Artifex homo, sed æterna sapientia excogitavit, ac ne damnatum pateretur, septem pretiosissimis columnis fulcivit, vas verè admirabile, opus Excelsi; nam quid quid in Munere Chinesis mirandum, id & in Maria obstupescendum invenitur.

Resonat enim & in hac Arca suavissimum illud Organum non hominis manu, sed à Spiritu S. pulsatum, uti Mariam nominat Jacobus Monachus orat 6. in Mariali suo: Auditur præter alias amabiles Odas, mellifluum illud Canticum Magnificat à cœlesti hac Tympanistria compositum & modulatum.

Repræsentatur Maria (instar illius admirabilis Machinæ) nunc (b) velut Aula magnifica, & totius Trinitatis nobile Triclinium, uti B. V. Doctor Angelicus nominat.

Nunc oculis objicitur velut floridissimus Paradisus, (c) in quo plantatum est Lignum Vitæ, ut ait S. Proclus, quod omnibus fructum præbet immortalitatis.

Nunc ut Globus cœlestis apparet, cujus caput sidera coronant, cui splendoribus suis Sol & Luna deserviunt:

Nec deest Machinæ Horologium admirandum, altitudinem & declinationem Solis Justitiæ monstrans: nam in hoc Horologio (Maria scilicet) Sol Justitiæ decem lineis retro-

gressus

(a) *Anselmus de concep. Virg. apud Aug. Erbardum in mundo Symbol. l. 9. c. 14.* (b) *S. Thom. Dom. 4. in quadr.* (c) *Orat. 6. de laud. B. V.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tam sublime cœli spectaculum admissus, imposterum in lutum & cœnum terræ, obtutum figat.

Placuit Clerico quidem favor Virginis & cœleste promissum; at conditio adjecta, & metus cœcitatæ non nihil animum ejus turbârunt, ut diu hæreret dubius quid statueret: stimulat eum extremè pulchritudo Virginis, retrahebat interim mentem instans cœcitas, omnes functiones sacras uno momento imposterum deletura; & ecce in arena argutum capit consilium, multum sibi in hoc argumento complacens, ut scilicet obductâ manu sinistrum lumen occluderet, dextrum verò oculum sacro impenderet spectaculo, sic consultum fore & cœcitati & sacro amori.

Adfuit interea momentum illud millies exoptatum; cum se repente Juveni Virgo stitit, majestæ & serenitate vultus tam insolitâ, ut mox oculo dextro splendori ferendo impari nox & tenebræ sint superinductæ, quo in dispendio id unum lacrymosè lamentabatur, quod timidè nimis ac stultè sinistro pepercisset oculo, ac tanta gaudia invidisset: Sacro igitur zelo inflammatus, dabis, dabis, ajebat, pœnas mihi ocule nequam, & quia tantam cœli faventis elegantiam videre detrectasti, plectam te, ut nihil deindè terrenum aspicias, ac ad hoc solùm vivas superstes, ut in uberes fletus die noctuque erumpas: Sed quid ego pœnas, de lumine sumam, sumat illa, quam petulans oculi

despexit: accingere tu mater amabilis, pulchritudo omnis pulchritudinis, ac supplicium de eo sume; nam ex-cœcari, & extinguere hoc ipso, quod in te respicere noluit, debet: hoc tibi non operosum, mihi verò gloriolum, rebellem oculum ita vindicare: ô clemens, ô pia, ô dulcis Virgo Maria, ostende mihi faciem tuam, mille oculos spectaculo tam amœno impendam.

Perdam lumina mille, deindè centum: Perdam millia, dein secundo centum: Dein post millia multa, multa rursus optem millia luminum, in cupito visæ perdere Virginis teatro.

Secundùm has quærelas iteratò illa, etiam seipsâ velut formosior illustriorque prodiit, siderum ac gemmarum omnium splendorem suâ luce & specie extinguens, in quam dum non solùm superstite oculo, sed toto animo, totisque sensibus colimat, ac amicum lumen tenebris & secuturæ nocti dedicat, ecce tibi novos favores, in amoris filialis hostimentum non solùm detrimentum nullum sentit in oculo, sed & prius extinctum lumen reviviscit accensum de novo à stella Jacob, omnem de cœtero formam terrenam in animo ejus extinguens.

Quis jam mirètur vorum melliflui Bernardi, (a) seim 2. in adventu exclamantis ad Virginem hanc, ac in lucta ultima nil aliud expetentis quàm, *Gratosus vultus tuus B. Virgo nobis appareat in extremis formositas faciei*

(a) Apud Engelg. Fest. Immac. Concept.

faciei tuæ letificet spiritum nostrum, & sufficit nobis.

Quid amplius quæris? quid ultra requiris in Virgine? ait Valentinus Præsul Villanova, (a) solve cogitationibus habenas, dilata intellectui fimbrias, & describe apud te in animo Virginem quandam purissimam, pulcherrimam, omni gratiâ plenam, omni sanctitate pollentem, omnibus virtutibus ornata, omnibus charismatibus decoratam, Deo gratissimam, quantum potes, tantum auge, quantum vales, tantum adde, major est ista Virgo, excellentior est hæc Virgo, superior est Virgo ista.

Requisitum ultimum in munere est, ut si cupias esse charum, sit simul & rarum.

De raritate Doni Mariani lis non est intentanda, cum apertè testetur S. Proclus, (b) Nihil in mundo cum Dei Genitrice comparandum est: Res omnes conditas ô homo cogitatione peragra ac perspice, an quidquam sit, quod Dei Genitricem æquet, ac superet; terram undique lustra, mare circumspice, aërem investiga, homines animo perscrutare, virtutes omnes ab oculorum sensu remotas cogitatione complectere, ac vide, an in omnibus rebus conditis sit ejusmodi miraculum?

Donum utique rarum, quia omnis maculæ originalis expers.

Donum singulare, quia obstupe-

scente naturâ ab infœcundis & sterilibus parentibus emanavit.

Donum rarum ab æterno unigenito filio Dei prædestinatum.

Donum singulare, Matris gaudia cum virginitatis honore completens.

Opus, teste Petro Damiani, (c) quod solus Opifax supergreditur.

Portentum gloriosum, juxta S. Thom. de Villanova, (d) cunctis sæculis admirandum.

Miraculum ex mente Damasceni, (e) omnium miraculorum maximè novum.

Miraculum juxta Chrysostrum (f) magnum, quo nihil majus aut illustrius ullo tempore inventum, aut inveniri poterit: Undè sapientissimè in laudem doni hujus rarissimi concidit Hugo de S. Victore serm. 46. scribens, quæcunq; in creaturis sunt amabilia, quæcunq; suavia, quæcunq; dulcia, quæcunq; pulchra, quæcunq; pretiosa, quæcunq; laudabilia, quæcunq; admiranda, quæcunq; prodigiosa, quæcunq; sublimia, hæc sunt in Maria, hæc per Mariam, hæc Maria.

Quis nunc miretur, si donum hoc nobile, rarum & præclarum non satis admirari queant Angeli in cœlis, dum alter ad alterum clamat Cant. 8. *Quæ est ista, quæ ascendit de deserto delictis affluens, innixa super dilectum suum? quæ est ista* Cant. 6. *quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol.*

Quid

(a) Villanov. c. 2. de Nat. B. V. (b) S. Proclus ap. Jo. Damascen. Ep. de Trisagio. (c) Serm. de Nat. V. (d) Serm. 2 de Annunt. B. V. (e) Orat. 1. de Nat. V. (f) In Hipp. pant.

amabi-
lissis,
nam ex-
quod in
hoc tibi
solam,
et ocle-
Maria,
ille ocu-
impen-
de cen-
cundo
amul-
um, in
heatro,
nat il-
or illa-
nata-
ae &
um non
co ani-
nat, ac
ceturæ
sacro-
entum
um sen-
lectam
e novo
cetero
bus ex-
est flui-
tu ex-
ac in
centis
Virgo
mptas
faciei

Quid mirum, si sanctissimi Patres, ac Ecclesiae Doctores donum hoc pretiosum condigno calamo deprædicare se posse desperant? dum cum Bernardo, in deprecatione ad B. Virginem, palam fatentur in tuis laudibus, ô Virgo, omnis lingua balbutit.

Dum cum Joanne Damasceno (a) exclamant, ad te pro dignitate laudandam, omnis inops est lingua, quin & animus excelsior mundo in laude tua vertiginem sentit ô Maria.

Dum denique cum Hieronymo & Augustino (b) tenuitatem ingenii ac linguae exilitatem agnoscentes fatentur, quid nos tantilli, quid actione pusilli, quid in ejus laudibus referemus, cum etiam si omnium nostrum membra verterentur in linguas, eam tamen condignè laudare sufficeret nullus. August. serm. 2. de Assumpt.

Faceat igitur tam vetus quam novum Testamentum cum muneribus suis, dum in immensum oblatio hodierna universa reliqua dona superat, & confundit.

Obtulerit Aristobulus, Judææ Princeps (c) Cneo Pompejo Cœlesyriam obeunti pro munere vitæ auream quingentis talentis æstimatam.

Maria est hæc vitis aurea, secundum Bonaventuram, (d) botrum ferens dulcis vitis, per quam pulla mundi fitis; Vitis, de qua prodit botrus ille Cypri, in torculari crucis pressus, ex quo profluxit vinum germinans Virgines.

Transmiserit Soldanus Ægyptius Imperatori Friderico Primo, ad contestandam amicitiam, vas pellucidum ex unico Smaragdo excisum, arte & cælaturâ nobile, pretio inæstimabile, viginti unciis odoratissimi balsami repletum, uti referunt Majolus & Kranzius; ah procul procul relegate hoc Balsamum Turcicum, mephitis enim instar scætet, dum Mariam considero, quæ teste Eccles. cap. 24. sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedit: quam Sanctus Epiphanius (e) supplici genu ita salutat: Ave Maria gratia plena, quæ es urna aurea continens (& balsamum immortalitatis) & manna cœlestis: (f) Vas admirabile, opus excelsi; vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso, Eccles. cap. 50.

Obtulerit grande Gandavum nato Carolo Vto pro natalitio munere argenteam navem, velo remisq; instructam, Fortunatius est donum Maria, facta quasi navis institoris de longè portans panem, (g) cujus navis Gubernator Deus Pater, velum insufflans Spiritus Sanctus, Remiges Cherubin & Seraphin; de qua nave præclare Poëta ait:

Fortunam vebit illa bonam, vebit illa salutem:

Tuta vel in mediis fluctibus ire potest.
Sit à Maximiliano II do Cæsare pro æterna memoria miraculoso sacello Hallensi Rosarum stirps aurea in altitudine duorum pedum, ex qua mi-
nores

(a) *In Meneis, apud Wolf. Weisaupt in Lyt. Laur.* (b) *Hieron. ap. Hibernicum V. Maria.* (c) *Josephus l. 14 antiq.* (d) *Bonav. in Rbytm.* (e) *S. Epiphani. ser. de laud. Virg.* (f) *Eccles. c. 43.* (g) *Proverb. 31.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Damasceno teste (a) *omnis creatura obstricta est, per vos enim hodie Donum omnium donorum præstantissimum Creatori in templo est oblatum.*

Obstricti sunt vobis Angeli, quia per vos Reginam Angelorum recipient.

Obstricti sunt vobis homines, quia genuistis eam, ex qua salus mundi prodiit.

Obstricti sunt vobis Peccatores, per vos enim receperunt Asylum & Civitatem refugii, in dono enim vestro, Bernardo teste, Angeli lætitiæ, Justi gratiam, & peccatores invenerunt veniam. In semine enim vestro benedictæ sunt omnes Gentes terræ.

O Sanctissimi Progenitores, quam vobis debitas rependemus gratias?

Vos estis, qui genuistis nobis Matrem gratiæ, Matrem misericordiæ, & totius consolationis.

Vos dedistis nobis scalam cœli, per vos illuxit sedentibus in umbra mortis stella ex Jacob: Vos vos dedistis arcam mundo naufrago.

Claudo Elogium vestrum, ac supplici genu cum piissimo Abbate Trithemio exclamo: (b) O Joachim & Anna, digni æterna memoria parentes, qui Domino Deo in simplicitate famulantes thesaurum inæstimabilem obtulistis, quis vos dignè laudare sufficiet? & cap 8. inf. Nemo unquam tam gratum Deo munus obtu-

lit, nemo thesaurum tanti pretii unquam templo præsentavit.

Laudent ergo Vos astra matutina, quia ortum est ex vobis signum illud magnum, Mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus ejus.

Extollat vos cum fructibus suis super æthera mare, & laudes vestras prædicent abyssus; quia mundo naufrago Mariam dedistis, quæ domitur potestati maris, & motum fluctuum ejus mitigat Psal. 88.

Laudent vos universæ arbores terræ, dum diu quidem steriles tandem furculum benedictum progerminastis, ex quo fructus vitæ est decerptus.

Circumdent capita vestra flores rosarum, & lilia convallium, ex quibus prodiit lilium illud sine macula, Rosa mystica, Regina florum.

Applaudat vobis cantibus suis universus Chorus volatilium cœli, quia ex semine vestro prodiit unicus Phoenix sæculi, Maria.

Laudent denique Parentes hos gloriosos in generatione & oblatione sua Cœlites & Terrigenæ, & laudes eorum in æternum enuntiet Ecclesia Sanctorum.

Unicum hoc, ô sanctissimi Progenitores, à vobis precamur, impetrate nobis à Filia vestra patrociniū & gratiam, à Nepote verò veniam & misericordiam.

(a) Orat. 1. de Nat. B. V. (b) De laud. S. Annæ cap. 6.

IN FESTO S. CATHARINÆ VIRG. ET MART.

Non est talis Mulier super terram, Judith II.

D li vos perdant, ô execrables
 Medææ ac Drachomiræ! Glu-
 tiat vos Tartarus, ô incestuo-
 sæ Herodiades & Semirami-
 des! Sanguinem vestrum canes lin-
 gant, ô sanguinariæ Jezabeles & Atha-
 liæ! Equi vos in partes distrahant,
 stipites & exacuti pali corpora vestra

terebrent, ô maledictæ Brunichildes
 ac Romildæ Conjugum vestrorum
 Sicariæ & Homicidæ! Viperæ vos
 morsibus conficiant, ô ambitiosæ
 Agrippinæ & Cleopatæ, abyssus tur-
 pitudines vestras sepeliat, salaces ac
 libidinosæ Thaides & Floræ. Malè
 denique sit vobis sceleratæ Helenæ,

Xx 2

Bole-

un-
 tina,
 m lud
 & Lu.

 suis fu-
 rous de-
 do nau-
 toniaa-
 fluctu-

 res ter-
 tandem
 erminâ-
 est de-

 flores
 x qui-
 nacula,

 suis uni-
 ali, quia
 us Phœ-

 res hos
 oblatio-
 , & lau-
 atiet Ec.

 Proge-
 nerrate
 lum &
 nam

IN

Bolenæ & Clytemnestræ, quæ præpudiosis adulteriis vestris totum propè orbem ad arma, ad strages, ad interitum concitastis.

Vos estis, quæ toti devoto fœmineo sexui æternum infamiæ stigma inussistis. Vos estis, quæ splendorem ac gloriâ sexûs vestri ignominiosâ turpitudine contaminastis: Vos estis, quæ ob detestanda scelera vestra ansam & occasionem præbuitis, ut millenis vituperiis, opprobriis ac convitiis innocens nunc sexus proscindatur; Superbia vestra, avaritia, invidia & impuritas impulit Phocilidem Poetam, ut ex quatuor animalibus, velut ex 4. Elementis, Cane, Ape, Sue & Equo somniârit, vos esse productos: Inconstantia & levitas animi vestri causa erat, ut Simonides, vos à ventis fabricatos assereret, convenienter versui decantato.

*Quid levius fumo? flamen; quid
flamine? ventus.
Quid vento? Mulier; quid
muliere? nihil.*

Doli ac fallaciæ vestræ persuaserunt Petrarchæ, ut de vobis inquireret sedulo, quid essetis, sibi que responderet: *Fœmina tota dolus, tota ars, tota bistrio, tota venenum.* Amoro-sæ insanix vestræ in causa sunt, ut dictæ sitis naves incendiariæ, quæ veneris flammis totum incinerârunt Orbem.

Nec mitius vobiscum agunt ipsissimi Sancti Patres, quos si interrogem, quid sit mulier? mox respondet Hieron. de vita Cleric. *Mulier est janua diaboli, scorpio venenatus.* Quid est mulier? Respondet Joa. Damascenus Paral. c. 6. *Sceptra inferni, concupiscentiæ princeps, requies serpentis, Diaboli consolatio.* Quid est mulier? Respondet Anastasius Nicenus Tom. 6. Bib. PP. *Cordis lancea, vestita vipera, viri naufragium.* Quid est mulier? Respondet Chrysostom. hom. 15. in Matth. *Malum summum & acutissimum telum diaboli.* Quid est mulier? Respondet Bonaventura in diæta salutis c. 9. *Mulieres sunt Balistæ diaboli de longè ferientes.* Quid est mulier? Respondet S. Ephrem: (a). *Fons nequitiæ, thesaurus immunditiæ, perniciës oculorum, exitium animarum.* Quid est mulier? Respondet August de singu. Cleric. *Mulieris cantu tolerabilius est audire basiliscum sibilantem.* Quid est mulier? Respondet denique sapiens Eccles. c. 7. *Juveni amariorum morte mulierem, vult dicere: Sicut mors, ita longè magis mulier est omnium terribilium terribilissimum.*

O Titulos! ô vituperia! ô investivas! ô opprobria! Parcite nonnihil sexui devoto ô Venerandi Doctores, calami acrimoniam nonnihil moderamini, scelera enim unius Medæ aut Drahomiræ in omnes non redundant. Crudelitas Jezebelis aut Athaliæ, integrum sexum

ROD

(a) Ephrem ser. contra improbas mulieres.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Nata est Catharina Alexandria, nobili inò Regio (ut plures volunt) genere: studiorum gratiâ traditâ est in manus Sapiènti cuidam Philoso- pho, (a) in variis disciplinis erudien- da, sub quo ita in litteris profecit, ut passim *Gemma Græciæ* diceretur: Sa- pientissima profectò Virgo, nisi gen- tilismi tenebris fuisset involuta, ac- cidit interea, ut die quâdam (Nu- mine ita disponende) pedissequis suis comitata, (b) extra Alexandria Mœ- nia longius nonnihil secedens ad syl- vam tandè deveniret, (c) ubi in humi- li tugurio Eremicolam senio venera- bilem, in genua provolutum, ac orationi intentum offendit: admi- rata est primò insolitum Eremitæ vestitum, orantis ardorem; ac reli- giôsæ cellulæ pauperiem, sed ante omnia sacro eam horrore concussit Crucifixi, Imago ad introitum cel- lulæ erecta: utpotè similis illi, quam Pater Catharinæ Costus ex auro pri- us stupente artifice ac aliam effor- mare intendente, in Crucifixi ima- ginem transformatam aspexerat. Amorosis radiis Imago hæc ita cor Catharinæ circumfulsit, ut mox dis- pulsis Gentilitatis tenebris fidei lu- mine tota illustrata, ac ab Eremicola, altero velut Ananiâ in fide illu- strata, salutaribus tandem Baptismi undis sit abluta. En Parallelas, Per- gamus ad virtutes.

Ad virtutes si deveniamus, prima occurrit Regina virtutum charitas: hæc tantas in pectore Pauli egit ra-

dices, ut inflammato pectore exclā- marit: (d) *Quis nos separabit à chari- tate Christi? Tribulatio. An angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? certus sum, quia neq, mors, neque vita, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Christi.*

Verba hæc jure meritissimo usur- pare etiam potest Catharina, quam nec thesauri divitiarum, nec bono- rum irritamenta, nec theatra deli- ciarum, nec Imperialis purpuræ co- lor, nec coronæ regiæ splendor, nec minis armata violentia, nec instructa tormentis crudelitas à Christo sepa- rare potuit. Mansit illa velut tupes immobilis, fluctibus quidem concus- sa, at semper firma, velut sol obte- nebratus nubibus, semper tamen il- lustris; velut Adamas inter incudem & ignes semper tamen indomabilis,

Ex charitate hac resultabat in Paulo Zelus ardentissimus, divini Evangelii coram gentibus, regibus & filiis Israel disseminandi, nec for- midabat Imperii Principatum. (e) sed corde impavido cunctis prædicabat Christum, & hunc Crucifixum.

At nec in virtute hac octodecen- nis Puella quidquam Paulo cedit Ca- tharina, si enim Pâulus coram Rege Agrippa Evangelii contestatus est ve- ritatem, hæc coram Maximino Cæ- lare fidei defendit Sanctitatem.

Si Paulus disputans de Justitia, (f) Castitate & futuro Judicio tremefe- cit Judææ Præsidem Felicem. Hæc de divinis Judiciis differens Christo lu-

(a) Pelbartus in Festo S. Cath. (b) Petrus de Natalibus. (c) Atlas Mar. Imago. 577. (d) Rom. 8. (e) Act. 26. (f) Act. 24. . . crata.

crata est Prophyrium belli Ducem.

Si Paulus gloriatur Athenis in medio Areopagi magnum illum Dionysium Areopagitam à se ad fidem conversum; Catharinæ laus erit non unum sed 50. toties Græciæ disertissimos Philosophos à se errorum tenebris esse traductos.

Si Paulus gloriatur Concionibus suis concubinam Neronis à pellicatu abstractam, & fide Christianâ imbutam: Gloriabitur Catharina, non Pellicem, sed ipsam Reginam Faustianam Cæsaris Maximini Conjugem à se ad fidem esse traductam & Martyrem effectam.

Si Paulus in via ante fatalem ictû Christo adhuc peperit 3. Milites, Longinum, Acestum & Megistum:

Catharinæ laus erit ante Martyrii agonem non 3. sed ducentos milites à se conversos & Martyrio coronatos.

Si Chrysoftomus hom. 1. de laud. Pauli ait, in tantum progressus est Paulus, ut vix 30. annorum spatio Romanos, Persas & Parthos, Medos & Saracenos sub jugum mitteret veritatis.

Catharinæ laus erit non intra 30. annos, sed infra 30. dies quinquaginta sapientissimos Philosophos, ducentos strenuos milites, Imperatricem ipsam ac nobilissimum belli ducem Porphyrium stupente totâ Alexandria à se Christianæ legi subjugatos.

Verùm nil sic virtutes exornat, quàm intertextâ humilitas, quæ quò magis honorata, eò magis resplen-

det: Hanc si uspiam, certè non alibi magis quàm Lystris ostendit Paulus, (a) quò cum devenisset, ac claudum ex utero Matris in pedes iterum erexisset, exclamaverunt subito Lycaones rei novitate perculsi: Dii similes hominibus descenderunt ad nos, jamque prestò erat Sacerdos Jovis cum coronis tauros sacrificaturus illis, qui sine emplastris claudos curarent, nisi Paulus scissis vestibus in turbas exiliens voce magnâ clamasset: Viri quid hæc facitis? & nos mortales sumus similes vobis homines, sicquæ humilitatis objecta togâ divinitatem oblatam contexisset.

Sed nec hic cedit Paulo Catharina, nam & Catharinæ, jubente id Imperatore Maximino, in amplissimo foro Alexandrino, ob eloquentem sapientiam, columna cum statua jam jam erat erigenda, ut velut altera docta Pallas demisso poplite à cunctis adoraretur.

Scimus quàm pronæ sint ad laudes sceminæ, ambæ aures ad concentum illarum illis tinniunt, Exemplum præbuit Eva, quæ Deæ similis videri volens paradysi etiam delicias nihil fecit; nota sunt verba Agripinæ, occidat, modò, imperet:

Sed & hic Catharina virum se præbuit non sceminam, gravi supercilio ad insipientem Maximinum conversa, desine inclamans taliâ dicere, quæ scelus est cogitare: Unus est Deus, qui cœlum & terram gubernat, cujus ego sum demississima Ancilla, hunc adoro, hunc toto corde vene-

(a) Act. 14.

ror. O rara virtus, humilitas honorata.

Si ulterius fortitudinem in adversis; constantiam in minis, patientiam in tormentis consideremus, iterum pares eos deprehendemus, æqualem enim se in omnibus Paulo exhibet Catharina.

Si enim ad Colossenses uti & ad Corinthios in carceribus & vinculis gloriatur Paulus, (a) dum ait *in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter.*

Catharina quoque gloriari poterit, quod à Maximino contracta vinculis, detrusa in carcerem, compedibus vincata rotæque crudeli ad-

dicta. Si Virgarum fasces extollit Paulus: (b) *Ter Virgis cæsus sum à Judæis, quinque quadragenas unâ minus accepi.*

Testabitur Catharina, se non Virgis solum, sed Scorpionibus & plumbatis totam dilaceretâ, & concisam.

Si famem allegat Paulus dicens: (c) *usque in hanc horam esurimus & siti-mus, in fame, siti, jejuniis multis, frigore & nuditate.* Obtendit Catharina undecim dies sine ullo cibo aut potu in carcere à se traductos, morituram certò, ni cœlites famelicam refocillassent.

Si Paulus omnia terrena arbitratus est ut stercora; (d) & hæc coronam, scepra, purpuram, gazas, honores, favores reputavit ut nihilum.

Si Paulus ad 3. cœlum raptus audivit arana, quæ non licet homini loqui: Catharina è cœlis ad se in carcerem Angelorum stipatum choro ipsum rapuit Filium Dei.

Si incarcerati Pauli vulnera & acceptas plagas Philippis carceris custos terræ motu tremefactus lavit, ac esurienti Paulo cœnam posuit.

Nobiliores Medicos sortita est Catharina, angelos nempe, vulnera, eluentes ac perfanantes, mannaque cœlesti famelicam reficientes,

Si Paulus spectaculum factus est mundo, Angelis & hominibus, rapuit & Catharina in admirationem Cæsarem, Philosophos, Alexandriam cum universa militia cœli.

Si Paulus exultans exclamat: *Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi, in reliquo reposita est mihi corona justitiæ,* (e) Triumphanti Catharinæ applaudere cœlites clamantes veni sponsa Christi veni coronaberis, en cœli tibi-potent ostia. Repetere potest Catharina & illud, quod in alio sensu dixerat Paulus. *Hebræi sunt, & Ego, Israelitæ sunt, & Ego, ita illa dicere potest, Paulus illibata Virgo, & Ego, Paulus vas electionis, & Ego. Paulus Doctor, veritatis: & Ego Paulus pro Christo sanguinem fudit & caput dedit, & Ego.*

Sed neque in morte fuere dissimiles, quos vita & virtutes facere pares ac concordes. Paulo caput am-

putatum

(a) Coloss. 4. 2. Cor. 11. (b) 2. Cor. 11. (c) 1. Cor. 4. (d) Ad Philip. 3. (e) Antoninus p. 1. tit. 4.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

aquarum vortices se se sustentatum asseverans, applaudente aulâ, exultante universâ Ecclesiâ,

Paulus Lystris virum debilem pedibus, ac claudum ex utero Matris suæ, qui nunquam ambulaverat, solo verbo, surge super pedes tuos rectus in pedes erexit, ac arida membra vivificavit.

(Catharinæ favor ulterius est progressus, nam ipsa jam abscissa & truncata membra Sabino Episcopo Mediolanensi restituit ac redintegavit.

Placet miraculum tam celebre pro Coronide in laudem Virginis Catharinæ paulò fusius deducere: Factum hoc admirandum recenset Petrus Ravennas, ex eo, Pelbartus & Lochmayr lib. gestorum nobilium de B, Sabino Episcopo Mediolanensi.

Beatissimus hic Pontifex, Sabinus cum ex Italiâ in Palæstinam trajecisset, ac post adorata sacra Christi vestigia, salutatum sacris osculis Præsepe, suspiriis ac lacrymis humectatum sacrosanctum Christi Domini monumentum, reditum meditari in Occidentem, remoram sacram objecit Patrona Catharina, hujus enim invisendæ cupidus, in Arabiam ad montem usque Sinai sacrum iter prosequi statuit, tumulum illius ex quo tam salutare oleum stillaret, etiam invisurus. Assumpto igitur laboriosi itineris socio Cassinensi Abbate Theodorico, duobus Sacellanis, ac pro tutela adversus Arabum incursus sex corporis custodibus, aliisque 30. famulis viæ periculosa se commisit.

Vix ad Pedem montis Sinai pervenere, cum crudelissimum Saracenorum Ducem obvium habuere, hic ubi sacros eos esse peregrinos intellexit, Catharinæ visendæ studio per longa maria pellectos, torus irâ exarsuans, ascensu ulteriore negato, mox linguâ, naribus, auribus, summitatibus pedum ac digitorum mutilatos ac semianimes, camelis injectos, ad apicem montis deportari curavit, blasphemio addito Sarcasmo, visurum se, quid valeat sepulchri hujus stulta visitatio, ubi membra truncata iterum renata fuerint, tum se quoque fidei Christianæ manus daturum. Vix ad supercilium montis est perventum, cum Abbas Cassinensis dolorum vehementiâ animam egerit, Sabino Episcopo inter dolores & vota ad Virginem Catharinam semianimi relicto.

Circa medium noctis Mons Sinai totus contremuit, tantâque luce per tres horas est illustratus, ut, nox in diem, transmutata crederetur.

Et ecce! B. Catharina velut sol exoriens de sepulcho processit, ac truncata Episcopi membra inunxit, quæ statim pristinam recepere integritatem: Inde ad Sabinum sacris gaudiis delibutum, ac pedibus beatis advolutum conversa ait, Sabine Christus sponsus meus paratus est omnes, qui me honorant, honorare: manè offer Christo Sacrificium, & de oleo, quod de sepulchro meo sudat, Abbatis demortui membra inunge, & à morte resurget. Executus est cuncta fidelissimè Sabinus quæ jusserat Patrona. Interca

Interea manè factò montem etiam ipse conscendit Saracenorum Dux, non religione loci ductus, sed visurus solùm quid de mutilatis corporibus Peregrinorum actum: Ubi verò in templo Episcopum celebrantem, & Abbatem vitæ redditum aspexit, obstupuit, steteruntque comæ & vox faucibus hæsit.

Ad pedes ergò Sabini abjectus profusis lacrymis veniam & baptismi gratiam ab Episcopo flagitavit, quâ ex corde impetratâ, mox divenditis bonis, partem non modicâ fratribus montis Sinai relictâ, valesciens Arabiæ, sacros peregrinos Romam usque est comitatur, ubi post salutata sacra limina & vota exoluta, in montem Cassinum profectus, fundato prius ex residua substantia Virginum Asceterio, sanctissimè vitam in monte Cassino Monachus factus clausit, Catharinæ æternus Panegyrista.

O Catharinam stupendum Orbis miraculum! O splendidissimam gemmam Græciæ! O prudentem & sapientem Virginem! O Martyrem fortissimam! O Doctorem facundissimâ Paulò propè parem, O Speculum nobile, in quo viri & foeminae se contemplantur.

Adeste Viri, adeste Foeminae, à Catharina octodecenni parvula virtutem discite: discite honores & purpuram generoso pede calcare, regnū mundi & omnem ornatum sæculi spernere: blanditiis & illecebris non capi, supplicia & tormenta non formidare: minis & terroribus non con-

cuti, pro Christo & vitam & sanguinem ponere.

Utinam & Europa nostra similes gemmas produceret, utinam plures tales Catharinæ in Gynæcæis nostris invenirentur, cessarent Poetarum ludicra scomata, cessarent Rhetorum amarulentæ invectivæ, cessarent Patrum acerba & aculeata epitheta, non audirentur denique amplius in fames & dedecorosi versus illi.

Quid levius fumo? flamen. Quid stamine Ventus.

Quid vento? Mulier quid muliere? nihil.

Sed prò dolor dantur subindè in Europa nostra Catharinæ, sed quæ totæ dissimiles sunt Alexadrinæ? quæ irritatæ & cultros stringunt, & maritis rotam minantur.

Dantur prò dolor Magdalene, quæ unguento non pedes, sed caput acri lixivio lavant.

Dantur Dorotheæ, sed quæ non rosas offerunt, sed spinas infigunt.

Dantur Margarithæ, sed quarum lateri sæpè adstat draco infernalis.

Dantur Ursulæ, quæ Urforum more totâ die murmurant,

Dantur Agnetes, sed quas non agnus mansuetus, sed æva Tigris comitatur.

Dantur Helenæ, quæ quotidie novas cruces, quibus mariti molestantur, inveniunt.

Hæ non ad chorum Catharinæ nostræ, sed potius ad societatem proserpinæ spectant: quæ non cum Catharina cœlestes Angelos, sed atros genios habebunt Vespillones.

IN FESTO S. ANDREÆ APOSTOLI.

Loquela tua manifestum Te facit, Matthæi c. 26.

Diversum Concionatorem, his diebus evolvi & perscrutatus sum sacra volumina, varia- que gloriosa & illustria de S. Apostolo nostro ibidem deprehendi Elogia.

Nobilissimum Crucis equitem eum

proclamat, Nobilis Viennensium Ecclesiastes Don Florentius Schilling, (a) in cuius femore aureis litteris inscriptum: *Mibi absit gloriari, nisi in cruce Domini mei Jesu Christi.*

Corallio comparat Eundem Doctissimus Augustinus Paolleti, (b) quod

quans

(a) *Conc. de S. Andrea.* (b) *Aug. Paolleti Conc. de Festo.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Idioma secundum deterius est primo, quo Infernus utitur, consistens in maledictione Dei & Sanctorum, ita testatur Gerson Cancellarius Parisiensis tract. 4. conf. 2. dicens: Blasphemia est Idioma infernalis inimici ac damnatorum, loquela abominanda.

Lingua tertia est Idioma coeleste, quo utitur Curia Sanctorum, quod qui non callet, ad coeli atria non admittitur.

Audistisne aliquando lamentabilem eventum, quem memorat liber Judicum c. 12. quando post cruentam pugnam inter Galaaditas & Ephratæos, Galaaditæ vada & aditus Jordanis ita occuparunt, ut fugientibus Ephratæis omnem viam præcluserint; cumq; venisset ad ea de Ephraim numero fugiens, atq; dixisset, obsecro ut me transire permittatis, dicebant ei Galaaditæ: nunquid Ephratæus es? quo dicente non sum, interrogabant eum, dic ergo Scibboleth, qui respondebat Sibboleth: eadem littera spicam exprimere non valens, statimq; apprehensum jugulabant in ipso Jordanis transitu, & ceciderunt in illo tempore de Ephraim 42. millia.

Strages profecto lamentanda, cui solum anam dedit unica Idiomatis ignorantia; unica littera minus bene pronuntiata eos perdidit latere minimè poterant, quia loquela eos manifestos faciebat.

Ita Ita accidet nobis, cum ad portam coelorum pulsaverimus, ubi à minimo à lingua coeli aberrabimus,

dicetur nobis, quod insipientibus Virginibus: *Clausa est Janua.*

Quodnam igitur est hoc Idioma coeli? Cujus Magistrum agit Andreas?

Num loquitur Hispanicè? Non lingua enim Hispana, utpote loquela grandis ac magniloqua, in regno Coelorum; ubi sola humilitas placet; non admittitur, cum scriptum sit Psalmo 11. *disperdet Dominus linguam magniloquam*: horret enim, ait Isidorus l. 2. de serm. c. 29. æterna sapientiæ spumèum; Verborum ambitum.

Num loquitur fortè Andreas Gallicè? Non: displicet enim & illa lingua Numini, quæ aliter scribitur, & aliter profertur, cum cor & lingua apud Christianos correspondere debeant, uti Augustinus serm. 129. de verbis Domini monet: *Non aliud pectus tegat, aliud lingua proferat.*

An fortè Huronum, Casrorum ac Canibalum, Polonorum aut Russorum, Aegyptiorum, Sinarum; aut Mexicanorum utitur Idiomate Apostolus? Minimè: est enim Mexicanorum lingua pronuntiatu admodum difficilis; Sinarum Verborum copiâ & accentu vix imitabilis; Aegyptiorum ænigmatibus intricata; Russorum & Polonorum aspera & dura; Casrorum & Canibalum barbara; Huronum teproba & maledicta, tribus primariis litteris *F. L. R.* carens, dum miseri sine Fide, sine Lege, sine Rege, barbaram vitam vivunt.

Quod-

Quodnam igitur est Idioma cœli, in quo nos instruit Apostolus?

Verbo dicam: Idioma Andreæ lingua est cœli ac Sanctorum, lingua Crucis ac Passionis, lingua cunctis necessaria ad salutem.

Lingua hæc tota contraria est Alphabeto & Vocabulario mundi, sicut enim Alphabeti nostri antepenultima littera est X, ita hæc in Alphabeto cœli, est prima, totumq; Idioma his litteris abundat nimirum Crucibus.

Videtur tamen vocabularium hoc cœleste non nihil simile esse Vocabulario Atheniensium, de his enim refertur, quod pleraq; inverso & ironico modo designarint Nomina.

Sic Carnificem, *Amicum Populi* dicebant.

Sepulchrum, nominabant *splendidam domum*.

Carceri, tribuebant nomen *Palatii*. Furias, vocitabant *Venerabiles Deas*. Mortem, *beatitatem*.

Ita & in Vocabulario Cœli Idem est Crux X, ac *scala Cœli*:

Tribulatio, *favus mellis*:

Eleemolyna *Centuplum*; Paupertas *Thesaurus cœlestis*; Injuria *Lapis pretiosus*; Aurum *lutum*; Divitiæ *spina*; Gemmæ *sputum maris*; Voluptas *Vanitas* & *afflictio Spiritus*.

Audite nunc obsecro linguam hæc cœli loquentem Apostolum Andreæ:

Paucas solum syllabas profert, at oppidò multa hæc continent.

Salve ò Bona Crux, diu desiderata, sollicitè amata, (a) sine intermissione quæsitâ, securus & gaudens venio ad te.

Obstupescit hanc vocem, & admiratur summoperè Bernardus serm. de S. Andrea exclamans: *Obsecro fratres, homone est qui loquitur, an Angelus, aut nova Creatura?*

Fratres mei Ignis vibrans est non lingua loquens; & si lingua est, ignea planè est, Carbones sunt Verba ejus & ignis, quem de excelso misit Christus in ossibus ejus.

Linguam loquitur Andreas, quam non novit Mundus, nec capit, nec intelligere satagit; dura quidem videtur, sed revera est lingua Cœli, Idioma Passionis, loquela Crucis, *per multas enim tribulationes & Cruces oportet nos intrare, in regnum Dei.*

In veteri Testamento, licet linguam hanc in ventre Ceti aliquo modo addiscere conatus sit Jonas Propheta, dū clamavit ad Dominum, *circumdedunt me aque usq; ad animam, abyssus vallavit me, & cum angustiaretur in me anima mea, Domini recordatus sum;*

(b) at paulò post egurgitatus à Pisce, difficultate Linguæ hujus exterritus reversus est ad pristinum suum impatientiæ idioma, quando iratus super arefactam hæderam petiit *animæ suæ, ut moreretur.* *Jonæ cap. 4.*

Feliciores Discipulos in novo Testamento habuit Andreas, & inter primos quidem Episcopum Antiochenum ac gloriosum Martyrem Ignatium

(a) *Breviar.* (b) *Jonæ cap. 2.*

bus
Idioma
An
Non
loque
regno
placet
cum sit
his lin
sim, ait
eterna
m am
as Gal
& illa
nibitur,
& in-
endere
m. 29.
alud
rat.
rum ac
Ruffo-
m, aut
ce Apo-
Mexica-
ad no-
aborum
his; Ae-
pericata;
gera &
am bar-
maledi-
F. L. R.
te, sine
a vitam
Quod-

natum, qui in vinculis. Romam abductus ibidem in Amphitheatro paulo post obijciendus Leonibus in Epistola ad derelictas suas Oviculas scripta ita fatur.

De Syria usq; ad Romam pugno ad Bestias; in mari & in terrâ, nocte dieq; ligatus cum 10. Leopardis, hoc est Militibus; qui me custodiunt; quibus & cum benefeceris pejores fiunt: inde exclamat: Utinam fruar bestiis, quæ mihi sunt præparatæ, (a) quas oro mihi veloces esse ad interitum & ad supplicia, & alicui ad comedendum me, ne sicut & aliorum Martyrum non audeant corpus attingere; quod si venire noluerint; ego vim faciam, ego me urgebo ut devorer: Ignoscite mihi Filii, quid mihi prodest, ego scio.

Claudit deniq; Epistolam cum hoc Epiphonemate, Ignis, Crux, Bestiæ, Confractio ossium, membrorum divisio, & totius Corporis contritio, & tota tormenta diaboli in me veniant, tantum ut Christo fruar nihil me juvabunt fines mundi, nec regna hujus sæculi, melius est mihi emori propter Jesum Christum, quam imperare finibus terræ. Baronius anno Christi 109.

Auditores edicite, quid loquitur hic gloriosus Episcopus? quodnam inluctum mundo Idioma profert? Homo est, an Angelus? an alia nova Creatura? minime; homo est, similis vobis passibilis, cujus caro neu-

tiquam fuit ænea; sed quia discipulus Andreæ fuit, gloriosâ hâc linguâ Cœli ita coram Mundo peroravit.

Non absimilia Ignatio locutus est (b) S. Martyr Romanus; cum enim & is Antiochiæ ab Asclepiade Præfeto variis tormentis exerceretur, linguaq; abscissâ, latera ejus flagris, plumbatis ac mucronibus scinderentur, linguâ licet excisâ ad Præfatum conversus, *Gratias tibi ago, inquit, O Præfete, quod amplioris mihi oris patefecisti meatus, quibus Christum prædicare possim; tot ecce Deum meum laudant ora, quot vulnera.*

Audite & binos alios in hac linguâ cœli Beatissimi Andreæ versatissimos Discipulos, gloriosos nimirum Martyres Gordium & Arcadium; (c) quorum primus Gordius cum ad abscissionem capitis damnatus esset, cum amaris lachrymis exclamavit: *Heu quantum damnum patior, non potens millies pro Christo mori, ac si dicere vellet, parum est nimis, caput perdere, adeste, conterite ossa, lacerate ungulis membra; scorpionibus & plumbatis contundite, ignibus adurite, hæc unica erit consolatio mea, ut affligentes me dolore & tormentis non parcatis.*

Attendite nunc quid loquatur & Arcadius, is enim cum omnia sua truncata membra ante se jacere cerneret; in has rupit gratulabundas voces: (d) *O vos felicia membra, tam benigno oculo nunquam vos aspexi, quam*

(a) Baronius An. 109. (b) Io. Nadasi 18. Nov. anno cœlesti. (c) S. Basilius Homilia de S. Gordio. (d) Nadasi 12. Jan.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Aliorum lingua impura est & obscœna, loquens spurcitas & nequitiam.

Hæc lingua non est cœli sed Tartari, non est lingua Sanctorum, sed damnatorum; & tamen pro pudor! in Idiomate hoc maledicto quotidie nos exercemus; & linguam Sanctorum addiscere fastidimus.

Eheu quàm pauci sunt, qui ad Crucem nobis à longè imminentem cum Andrea dicunt: O Crux bona Salve.

Ah quàm pauci sunt, qui ad jacturam bonorum cum Job exclamant: *Dominus dedit; Dominus abstulit; sit Nomen Domini benedictum, sicut Domino placuit, ita factum est.*

Quis cum Seraphica Theresia modò exclamat, *aut pati, aut mori?*

Quis cum Xaverio in Tribulatione posito dicit *Amplius amplius Domine?*

Quis cum S. Cypriano, cum sub Imp. Galieno morti esset adjudicatus, ac scriba sententiam ex Tabula pronuntiaret, Thassium Cyprianum gladio animadverti placet, quis cum eo elevatis in cœlum oculis fronte serena respondet *Deo gratias?*

Quis lecto affixus, doloribus obseptus cum Martyre Arcadio ait? O vos felicia membra, nunquam vos sic amavi, quàm cum aliquid ad gloriam & voluntatem Dei patimini.

Quis cum S. Adelberto Pragensium Archiepiscopo gratias Deo pro

pugnis & verberibus agit, (a) cum enim Evangelium Barbaris prædicaret, ac à quodam fuste contunderetur, in genua est lapsus cum hoc effato: *Benedictus Deus, & benedicta misericordia Dei, si non plus accipiam pro Crucifixo meo, saltem unum idum pretiosum habeo.* Surius 23. April.

Quid hoc erat aliud dicere, quàm cum B. Gordio Martyre lamentari, Heu quantum damnum patior, non potens millies pro Christo meo mori.

Confundit nos omnes desiderium illud admirandum Gloriosæ Virginis Magdalenzæ de Pazzis, dicebat enim benedicta illa & magna anima nosse se quàm optimè in æternâ gloriâ tanta tamq; cumulata esse gaudia, ut meritò Paulus scripserit, nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ Deus præparavit diligentibus se, unicum tamen ibi deesse, nempe occasionem patiendi aliquid amplius pro Christo, hinc se se non adeò anhelare ad Cœlum, eò quod nil amplius ibi inveniat patiendum.

Unde cum aliquando sine Cruce, sine dolore, sine adversitate, totam se cœlesti consolatione perfusam persentisceret, amorosè & suaviter ita cum Christo expoſtulare cœpit:

Heu mihi Domine, ut quid à patris inter nos conventis recedis? pepigi mihi nullum mel aut dulcedinem dari, nisi fel & acetum, nullas delicias nisi tua supplicia, nullam a-

liam

(a) Surius 23. April.

liam vitam nisi in perfectissimâ conformitate cum morte tua? at ecce contra pacta saccaro consolationum me pascere cupis, absit, absit hoc à me, aut pati, aut mori. O quàm ingeniosè affectum patiendi hujus sanctæ animæ expressit Academicus ille, dum pro Symbolo ei Carduelem inter spinas & tribulos lætè saltitantem depinxit, addito lemmate: **ALIOS PUNGUNT, ME PASCUNT**; Magdalenæ enim huic pati tam dulce fuit, ut sine illo condimento vitam censuerit acerbissimam, nec aliud exercitium patientiæ cognoverit, quàm non habere materiam absq; intermissione patiendi.

O Grandem & profundam Discipulam Crucifixi & Andreæ, perfectè Idioma cœli callentem.

Hæc est ergo lingua, Auditores, quam non noveratis, docet illam hodie in Academia Crucis linguæ cœli Magister Andreas, videte, ut morigeros & dociles ejus Discipulos vos exhibeatis: Obsecro autem non sit vobis aspera aut dura hæc lingua cœli, imitamini proinde in eâ addiscenda Demosthenem Oratorem illum facundum, litteram R nulla ratione potentem efferre; ut hoc pos-

set, inclusit se, ac lapillum ore tam diu versans & rotans, donec Magister linguæ factus.

Urgete & vos ipsos, ut hæc dura vobis verba Crucis, aliquando proferre queatis animo læto & pacato; sumite exemplum & animos non à Demosthene, sed Andrea, & si fortè morbi & dolores vos molestant, si injuriis, calumniis & detractionibus nomen Vestrum proscindatur; Si persecutiones aut injustæ oppressiones vos opprimant, semper in ore vestro resonet vox illa Andreæ: **Salve Crux pretiosa, diu amata, sollicitè inquisita, agere grates Deo, qui materiam patiendi vobis ministravit, nihil enim hac linguâ sanctius, quæ in adversis gratias agit Deo, ait S. Chryost. nam teste Jo. Avila in ærumnis & doloribus plus valet unum Deo gratias, quàm sexcenta alia in rebus prosperis & bona valetudine.** Drex. in c. 31. Phaetont.

Et licet cum Mythridate Rege Ponti 20. linguis loquamini, labor vester erit inutilis, oleum & operam perdidistis: Hæc enim sola lingua Apostoli nostri Andreæ, **Salve Crux pretiosa, reserat portas Cœlorum,**

IN FESTO S. NICOLAI EPISCOPI CONF.

Non facio Tibi Iujuriam Matthæi. cap. 20.

Sapientissimè egit Ecclesia Romano-Catholica, utpotè à Spiritu Sapientiæ & Intellectus illustrata, ut præter Festa supremo Numini, ejusq; Matrî dicata, etiam memorias ac solemnitates SS. Apostolorum, Martyrum, Confessorum ac Virgnum instituerit, singulis an-

nis recolendas, idq; sine saluberrimo, ut non præteriret Mensis aut Hebdomas, in quâ non speculum alicujus Sancti nobis proponeretur, in quod intuentes Virtutem Sancti imitaremur: nam opinione D. Bernardi confundunt Festivitates istæ somnolentiam nostram, econtra excitant

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

lecto proprio pepercerit, Methaphra-
ste teste.

Instruit nos denique in castitate
tuendâ, dùm non solùm ipse illiba-
tum hunc florem conservavit, verùm
etiam, ut in aliis conservaretur, effe-
cit, clam (ne innotesceret opus bo-
num) injectis tribus globis aureis in
dotem trium filiarum, puellas jam
sceleri destinatas ab infamia præser-
vando; imò tanta castitas ejus fuit, ut
& ipsius imago ad parietem pendula
in puerperii actu foeminae cujusdam,
retrosum se verterit.

Præclara sunt ista opéra non diffi-
teor; sanctæ sunt actiones, non infi-
cior; grandia merita, non dissentio,
verùm hodiernâ die cuncta hæc san-
cta, præclara, illustra virtutum docu-
menta sepono in tempus aliud, ac in
aliquo alio opere, quod quidem pri-
mâ fronte doctrinæ Evangelicæ con-
trarium; ac tantum Sanctum dede-
cens apparet, vos hodiè imitari cupio.

Quid ergò illud? hoc: Volo, opto,
suadeo, ut Exemplo S. Nicolai proxi-
mos vestros in lingua blasphema ex-
orbitantes alapis & colaphis inflictis
coërceatis: hoc votum meum est, id
dùm pluribus vobis explico, pacien-
tiam vestram imploro,

De alapis impactis varia tradita in-
venio ab Authoribus. Fuère quædam
infelices, quædam salutare, quædam
damnosæ, quædam sanctæ.

Infelix alapa fuit, quam Boso, ulti-
mus Rex Arelatensium temerariâ

manu Episcopo loci infixit, eò quod
adventum ejus in nocte Nativitatis
Domini præstolatus non fuerit, ea
propter depositus est à Papa, & ab
Othone Imperatore regno privatus,
& securi percussus. (a)

Felix è contra & salutaris fuit illa,
quam Beata Virgo dormienti rustico
infixit, cum dicto; quid dormis? (b)
cum jam hostis terram teneat (20,
enim Turcicæ triremes propè Messa-
nam excensionem fecerant) unde ille
alapa exterritus strato relicto ad pro-
ximam confugit turrim, & arrepta
tubâ adjacenti populo signum dedit,
qui eruptione factâ Turcas nil tale
metuentes in fugam egerunt.

Damnosa fuit, quam Franciscus I.
Fratti suo Carolo Borbonio infixit;
(c) quanti Gallia steterit, hæc ala-
pa, docuit fratris ejus ad Gallia ho-
stes transitio, ac postmodum Regis
Francisci ad Ticinum misera capti-
vitas.

Sancta fuit alapa, quam Valen-
tinianus Dux militiæ, (d) cum Julia-
num Apostatam Imperatorem ho-
noris causâ ad fanum quoddam Ido-
lorum esset comitatus, ac repente
à Sacrificulo fronde roscidâ de san-
guine victimæ esset aspersus, quan-
to potuit nisu, Sacrificuli fronti im-
pegit, ac partem vestis, quæ aspersa
erat, abscidit, unde à Juliano mili-
tiâ exutus, ac in exilium pulsus est;
at Juliano occiso in Imperio eïdem
succedit.

At Lau.

(a) *Münst. lib. 2. de Arelato.* (b) *Gumpenberg in Atlante Imag. 1070.*
(c) *Le Blanc, in Psal. 3.* (d) *Cornelius in c. 5. lib. 4. Reg.*

At laudabiliorem, zeloque majori armatam non credo extitisse alapam, quam eam, quam S. noster Episcopus Nicolaus scelerato, impio & blasphemio Arrio impexit. Audite rem gestam.

Sedebant 318. Patres in Concilio Niceno congregati, interque tot rutilantia cœli astra, ceu fulgentissimum sidus Nicolaus Myræ in Lycia Episcopus, Baronio teste ad annum 325. (a)

Examinabatur causa Heresiarchæ Arrii, qui cum inter alia ore sacrilego evomeret, Jesum Christum non esse consubstantialem Patri: Nicolaus tantæ blasphemiam impatiens de sede suâ surrexit, hominemque tale nil expectantem accessit, & omnibus inspectantibus Blasphemo, quanto pondere potuit, colaphum impexit: Hinc subiti Patrum clamores extitere, exaggerantium & torquentium factum hoc in sacri Concilii ac Confessus contemptum & contumeliam. Certè Nicolaus ut percussor contra doctrinam Pauli (*Episcopus non fit percussor*) punitus est, ac deponere Mitram & Pallium Episcopale à Patribus est iussus; nec abnuvit Nicolaus, sed Patribus paruit; conquestus tamen est Virgini Mariæ identidem pœnam gravem, ob zelum iustum sibi inflictam.

Semel cum solemniter Missæ Sacrificium coram Deiparæ imagine celebraret, ardentius Virginem precatus est, ac ab eâ Pallium & Mitram, & honores Episcopales repetiit, cum illa

repentè se præsentem ex imagine stitit, Mitramque & Pallium ab Angelis allata imposuit Nicolao, quo miraculo Patres attoniti causam Nicolai cum veneratione & gloriâ extulerunt, Arriique damnationi mox subscripserunt. Ita Petrus de Natalibus & Athlas Marianus Imag. 484.

Ad Exemplum ergò S. hujus Episcopi animo cunctos Auditores, ut arment dexteram suam, ac mox ubi audierint Impium quendam, blasphemum quid eructare contra Deum, aut Sanctos ejus, os tale impium colaphis contendant.

Doctrina hæc non est mea, sed Divi Chrysostomi, qui cum hom. 2. ad pop. Antiochenum in detestationem blasphemiam graviter perorasset, sic ait: *Unam à vobis omnibus petere volo tribulationem pro Concione hac atque Sermone habito, ut in Civitate blasphemantes mibi castigetis, & si quemquam in bivio aut foro Deum blasphemantem audieris, accede, increpa, & si verbera infligere oporteat, ne recuses, ipsius faciem alapam percutite, contere os ipsius, percussione manum tuam sanctifica, & si ulli accusaverint, & si in iudicium traxerint, sequere, & si pœnam Judex pro tribunali reposcerit, dic cum libertate, quod Regem Angelorum blasphemavit, si enim blasphemantem Reges terræ punire oportet, multò magis eum, qui contumeliâ afficit Deum.*

Audistis zelosum Chrysostomum, sequimini dictam ejus. Exposcit hoc zelus Christianus; quis enim si audiat in Cæ-

(a) Athlas Marianus Imaginè 484.

sed
vatis
ca
& ab
vatus,

illa,
suffico
is? (b)
it (20.
Messa.
de ille
de pro-
arcepta
n dedit,
nil tale

scus I.
sicut;
ac ala-
alia ho-
n Regis
a capti-

Valen-
am Julia-
em ho-
tan Ido-
repentè
i de san-
s, quan-
conu im-
asperla
no mill-
sifus est;
o eidem

At lau-
152, 1070,

in Cæsarem aut Principem suum, convitia & contumelias jactari non insurgit? quis convitiantem non reprimat?

Zelosi hac in parte erant supra modum Judæi, si minimum quid, blasphemix umbram habens audiebant, mox lacerabant vestes, continebant aures, impetum faciebant in blasphemum, ac lapidum tumulo eum sepeliebant.

Et Christiani ob respectum humanum sint timidi, muti canes, non valentes latrare? conniventes oculis, ore arridentes, contumeliam Dei & Sanctissimorum non sentientes.

Prò pudor! audite, quid Bernard. Senensis tom. 1. ser. 41. dicat: O Cor lapideum & ferreum, imò durius omni durissimo Adamante, tolerare posse blasphemias Domini Dei sui. Pergit inde ac ait: Quis corde sensatus & in zeo Dei vivus, cum sentit Deum vel Virginem blasphemari, non confodiatur gladio doloris intrinsecus, & si non valet manu ulcisci Dominum, non clamet corde & ore clamore valido & lacrymis usque ad cœlum.

In propriis injuriis iterum ait Chrysostomus opere imperfecto, hom. 7. in Match. esse quempiam patientem laudabile est, injurias autem Dei dilimulare, nimis est impium.

Ne verò videatur vobis novum, quod dico, adducò vobis Angelos aliosque sanctos Viros, qui minora

peccata aut errores humanos cœlaphis castigaverunt.

Legite Bollandum, quid dicat de S. Hadeloga Virgine, Pipini Regis Filia, (a) quæ jam diu tumultata ex tumba surrexit, & Moniali cuidam in templo levitate quâdam exorbitanti insignem alapam impegit, ac in tumultum iterum se recepit.

Legite, quod Jo. Major Exemplo 15. refert de adolescente Schwollensi, quem Angelus Custos ex domo inhonestâ fugientem insigni alapâ excepit ob periculum subversionis, in quod se ob malam societatem conjecerat.

Legite, quid Vincentius Ferrerius Dom. 16. post Trin. scribat de dæmone, qui Romæ adolescenti ad elevationem hostiæ non flectenti genua, insignem alapam incussit cum dicto, Si Christus centesimam partem eorum fecisset pro nobis, quæ pro vobis fecit, nocte & die serviissemus ei genibus flexis.

Legite Historiam Bambergensem, & invenietis, quid ex zelo egerit SSma Cunegundis Imperatrix: præfecerat illa Monasterio Confugiensi Neptem suam; cum autem festivo quodam die, omissis sacris eam cum suis Monialibus pocula tractantem offendisset, tanto impetu eicolaphum impegit, ut digitorum vestigia in maxillam impressa, nullâ arte aut medicinâ curati potuerint. Hist. Bamberg.

Legite, quod Cedrenus in Compend. Hist. refert de dubitante quodam ob Centuplum. Ita ait ille:
Civis

(a) Kibler fol. 807.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Obsecro jam dicite, quis ille, quem blasphemus ore suo sacrilego impetit?

Ille, ille est, qui Isa c. 40. *appendit 3 digitis molem terræ, & librat in pondere montes & colles in statera.*

Ille, ille est, qui conclusit ostiis mare, & dixit, *usque huc venies, & non procedes amplius; & hic confringes tumentes fluctus tuos.* Job. 38.

Ille, ille est, coram quo columna cæli contremiscunt. Job. 26. *Sub quo curvantur, qui portant orbem.* Job. 9.

Ille, ille est, qui baltheum Regum dissolvit, & præcingit fune renes eorum. Job. 12.

Ille, ille est, ante cuius thronum millia millium ministrant; & decies centena milia assistunt, teste Daniele, (a) & non est numerus militum ejus. Magnus Dominus, & laudabilis nimis. Psal. 47.

Et tu maledicte blasphemare audeas eum, cui Cherubin & Seraphin sine fine Sanctus, Sanctus, Sanctus proclamant? Tu maledicas illi, quem laudant astra matutina, de cuius majestate & gloria jubilant filii Dei?

Tu maledicas illi, coram quo flectuntur genua cœlestium, terrestrium & infernorum?

Cui maledicte exprobâsti? quem blasphemâsti? contra quem exaltâsti vocem tuam? contra Sanctum Israel. 4. Reg. 19.

Maximum ergo & gravissimum peccatum est blasphemia, ratione offensi; dum Deo adimit cum Nabu-

chodonosore potentiam, & ait: (b) *Quis est Deus iste, qui possit vos eripere de manibus meis?*

Dum cum maledicto Cain ipsi negat misericordiam dicendo: (c) *Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear.*

Dum cum impiis Atheis adimit ipsi Providentiam, juxta id, quod Job. 22. scriptum: *Quid novit Deus? quasi per caliginem judicat; nubes latibulum ejus, nec nostra considerat.*

Dum cum superbo Rege Aragoniæ Alphonso sugillat Dei Sapientiam quasi in creatione Universi non omnia rectè ordinâset, cum tamen Sap. c. 11. scriptum: *Omnia in mensura, & numero & pondere disposuisti.*

Dum cum ingrato & incredulo populo Israeli negat Dei liberalem manum & providum succursam Psalmo 77. *Nunquid poterit Deus parare mensam in deserto, nunquid panem poterit dare, & parare mensam populo suo?*

Dum cum illis impiis Job. 21. abnegat bonitatem remuneratoriam Dei: *Quis est omnipotens, ut serviamus ei? & quid prodest nobis, si oraverimus eum?*

Dum denique malè loquitur de Deo, & adimit ei justitiam dicendo Jeremiæ 12. *Quare via impiorum prosperatur: Benè est omnibus, qui prævaricantur & iniquè agunt?*

Gravissimum demum ratione veniæ. Nam blasphemiam peccatum irremissibile esse, ipsamet prima & æterna veritas, quæ nec mentiri, nec fallere potest suo proprio benedicto

ore

(a) Daniel, cap. 7. (b) Danielis cap. 3. (c) Gen. c. 4.

ore edixit, spiritus autem blasphemiae non remittetur. Matth. 12. id est, secundum universos DD. difficulter.

Hinc Hieronymus Epist. 32. ait: Blasphemiae peccatum est veniam indignum.

Agnovit hoc Heli 1. Reg. c. 2. dicens: *Si Vir peccaverit in Virum, placari ei potest Deus, si autem peccaverit in Dominum, quis orabit pro eo?*

Occluduntur mox aures Salvatoris, occluduntur portae misericordiae: hoc ipsum attestati sunt caeli, qui nec in captivitate, nec in flagellatione aut coronatione tenebris sunt obducti, nisi solum, ubi pendente in cruce Christo Judaei blasphemus ore eum despexerunt, ibi petrae scissae ac tenebrae factae super universam terram.

Propterea ne decipiaris o homo, impossibile est enim manus effugere Creatoris nostri, ait S. Ephrem (a) qui blasphemis difficulter ac vix veniam concedere solet.

O linguas serpentinis! O voces stygias, quibus aer inficitur, caelum turbatur, Conditor caeli & terrae in-honoratur.

O Temporum nostrorum miseriam! O perversitatem morum!

Cuncti honoris sui sunt zelatores, eumque tuentur ferro & armis, solius Dei honor impunè laeditur: in hunc velut ad metam tota die impia tela volant juxta lamentum Isa. 52. *Tota die nomen meum blasphematur.*

Surgite ex tumulis vestris o Reges & Principes, zelatores honoris divini linguas impiorum clavis perterebrate, frontibus eorum cauteria inurite, ad transtra relegate, carceribus includite, lapidibus denique haec impia monstra tumulate. Quid agitis, quid connivetis? Videtis, auditis scelus, & tacetis? O Magistratus inanès! an neleitis mandatum Altissimi: (b) *Qui blasphemaverit nomen Domini, morte moriatur, lapidibus eum opprimet omnis multitudo populi.*

Agite, administrate justitiam, punite scelus, hoc statuunt Concilia Ecclesiae, hoc mandat Lex Civilis & Canonica, hoc praescribunt Constitutiones Imperiales, hoc jubet ipse Deus, deleantur de libro viventium, & cum justis non scribantur. Psal. 68.

Certe cum Rupertus Rex Romanorum 1400. Spiram venisset, (c) ac ingens numerus proscriptorum confluxisset, veniam a Caesare petiturus, ac remissionem criminum; omnes absolvit, excepto solo civè, qui ludo incalescens Deum aliquoties blasphemaverat, hoc solo in exilium misso dixit, ceteri in homines solum, hic autem in Deum ipsum peccavit.

Credite mihi, non cessabunt belladonec expientur maledicae haec linguæ, institute Processiones, exponite Venerabile, volvite Rosaria, non audientur preces vestrae.

Accidet vobis, quod Regi Roberto (d) Hugonis Capeti filio oranti Au-

Aaa 2

reliis

(a) Ephrem Paranesi 43. (b) Levit. cap. 24. (c) Jo. Nider l. 4. fam. c. 3. (d) Nicolaus Baerius deus 301.

reliis in templo S. Crucis, ubi ex Crucifixo vox illa audita, non est, cur pacem regno tuo speres, si non radicitus inde avellas blasphemias, nam teste Gersone Tom. 4. cons. 4. Peccatum blasphemiae est magna causa pestilentiarum, bellorum, famis, & aliarum tribulationum in Christianitate.

Unde si haec scelera non plectit justitia Magistratum, adest manus Dei, & severè justitiam administrat. Nunc repentinà morte blasphemos extinguens, quandoque tradit eos potestati dæmonum dilacerandos; sæpè fulmine exanimat aut alio terribili exitu, nunc peste, fame & bello terram percutit.

Uti contigit Simoni de Tornaco, Doctori Parisiensi 1239. (a) qui ore sacrilego ausus est dicere: Tres impostores extitisse, à quibus totus mundus sit infatuatus. A Moyse Judæos deceptos, à Christo Christianos,

à Mahomete Turcas & Saracenos. Vix hæc dixerat, cum in terram corruit, oculis contortis, bovis instar, mugitum edens.

O quàm benè dixit Augustinus Tract. 10. super Joann. flagellatus est quidem Christus flagellis Judæorum, sed non minus flagellatur blasphemis Christianorum.

Aliter nos docuit Sanctissimus Martyr Polycarpus, (a) qui cum jam jam in ignem injiciendus esset, & urgeretur ad maledicendum Christo, Respondit: *86. annis servio ei, & nihil me laesit, quomodo ergò possum maledicere & blasphemare Regem meum?*

Claudo cum Chrylostomo hom. 2. ad Pop. Antioch. Obstruamus ergò ora tanquam fontes mortiferos, occludamus, ut evanescant mala, quæ Civitatem comprehenderunt.

(a) Cantiprat. c. 48. (b) Lipelloo 26. Jan.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

reis litteris Homeri Ilias ac Odisea inscripta fuere, uti Beirlinck memorat verbo Bibliotheca.

Nec illam splendidam, quæ in Capitolio Romano ad ostentandam urbis magnificentiam à Romanis Imperatoribus est erecta; quam Eusebius, de rebus Commodi Impl. agens, sufficienter deprædicare nequit.

In nullam harum aditus nobis patet, cum nec minima memoria earum superfit: Alexandrina enim Bello civili sub Julio Cæsare est exusta: Bizantina sub Zenonis imperio in cineres redacta: (a) Capitolina tempore Commodi Imp. fulmine tacta in favillam abiit, teste Orosio. (b)

Et quid mirum, si conflagrarunt ac interierunt Gentilium hæ Bibliothecæ: dignæ erant ignibus, quia tot puralmentes, lectione impurâ ad illicita inflammantur:

Dignæ erant æternâ oblivione, quia oblitæ veri Dei, falsa solum Numina & Idola celebrabant.

Dignæ fumo & flammâ, quia mendaciis & fucis plenæ, veritate autem & sapientiâ erant vacuæ:

Dignissimæ demum favilliâ & cinere, quia nil continebant, nisi somnia Pythagoræ, deliria, Anaxagoræ; stultitias Democriti, insanias Zenonis, nugas Chryssippi, Mendacia Virgilii, spurcicias Propertii, Fabulas demum & Metamorphoses Nasonis.

Sed nec Christianorum mihi hodie arrident Bibliothecæ, cum & illæ non sat innocentes ac puræ à nævis existant.

Continent hæ subindè plus speculationis, quàm devotionis: plus subtilitatis quàm utilitatis: plus vanitatis, quàm veritatis: plus politicæ, quàm virtutis.

Tradunt quidém hæ Bibliothecæ Ethicam, sed non bonos mores? docent scientias, sed simul inquietant conscientias; disputant de cursu siderum, sed non monstrant viam ad cælum.

Displicent supra modum hæ Bibliothecæ, ubi inter sanctos Patres velut Sathan inter filios Dei, stant Cornelii Agrippæ, Bodini, Scaligeri ac Boccacini.

Ubi in fronte prostant, auro illinitæ Decades, Livii de gestis Romanorum; in angulo verò pulvere obrita jacent acta Apostolorum.

Ubi plus æstimantur scripta Taciti & Machiavrelli, quàm sacre Epistolæ Hieronymi & Pauli.

Pereant & æternùm claudantur Bibliothecæ hæ scandalosæ; ad nihilum enim valent, nisi ut mittantur foras, & conculcentur ab hominibus.

Bibliotheca, ad quam AA. meos hodie invito, est sancta, innocens, impolluta, cæteras omnes raritate & nobilitate antecellens, toto cælo ab aliis Bibliothecis distincta, tota quanta illis dissimilis.

Non gloriatur in multitudine & farragine librorum; sed unicum monstrat librum, cui calamus scribæ velociter scribentis unicum inscripsit verbum, per quod facta sunt omnia.

Nec

Nec liber hic alius est, quàm liber Generationis Jesu Christi, purissima scilicet & immaculata Virgo Maria; Liber prodigiosus, & incomprehensibilis, qui verbum Patris mundo legendum exhibuit, uti testatur S. Epiphanius. (a)

Liber Puritatis digito Dei intus & foris scriptus, ut eam nominat S. Thomas de Villanova, obsignatus sigillis septem. (b)

Liber, in quo quot sunt litteræ, tot sunt virtutes teste Richardo à S. Laurentio. (c)

Liber denique, in quo nil emendandum nil, corrigendum, nil expungendum.

Author hujus libri est, non divinus Plato, aut profundè doctus Aristoteles, sed increata Dei Sapientia, quæ toti mundo in evulgatione hujus libri, specimen bonitatis, sapientiæ, & omnipotentia dare volens; per totam æternitatem in eo conscribendo, concinnando & limando occupata fuit, juxta id, quod Proverb. 8. *Scriptum, Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio; nondum erant abyssi, & ego jam concepta eram.*

Charta hujus libri est immaculata Virginis anima, tota pura, tota candida, tota munda, tota Virginea; in qua macula non est.

Involucrum libri est corpus sanctissimum Virginis, tam pulchrum, tam nobile, tam formosum, ut Dionysius Areopagita Epist. ad S. Paulum

(a) Epiphanius, orat. de laud. Virg. (b) Villanova con. 2. de annunt. Virg. (c) Rich. à S. L. S. de N. B. V. (d)

lum scripserit, testor Deum, qui aderat in Virgine, nisi mealiter divina docuissent eloquia, pro Dea eam adorassem,

Clausura libri, Murenulæ aureæ vermiculatae argento Cant. 1. omnis denique lapis pretiosus operimentum ejus Ezechielis. 28. *non est factum tale opus in universis regnis.* (d)

Finis autem editi libri hujus non aliud fuit, quàm Salus & Redemptio nostra: Si enim Maria ab æterno non fuisset in Matrem Dei prædestinata, mundus nunquam redemptus fuisset; & si ullam maculam peccati incurrisset, digna non extitisset, quæ in Matrem Dei eligeretur.

Aperiamus nunc librum sacratissimum, & evolvamus folia ejus, lustremus oculis, quid contineat? ut video paucis constat foliis, sed innumera continet mysteria.

Folium primum exhibet nobis in imagine ad artem opticam adumbrata, *Regionem terre Huss*, ac lamentabilem stragem, quam passus est Hussæus Princeps, dum à Sabæis & Chaldæis abacta pecora, Pueri percussi gladio, igne cœlesti in cineres redactæ oves cum Pastoribus; domus denique à 4. ventis diruta, oppressaque omnes liberi, unico solum nuntio semper evadente qui stragem nuntiaret. (e)

Figura hæc prima fuit, immaculatae Conceptionis Virginis testimonium præbens.

Ah (b) Villanova con. 2. de annunt. Virg. 3. Reg. cap. 10. (e) Job cap. 1.

Ah quàm verè, quàm benè dicere poterat Maria ad cœlestem Patrem: Pater mi! filiis tuis & filiabus, Adamo & Eva, in Paradiso vescentibus pommo vetito, corruens Domus (natura scilicet humana per peccatum) oppressit eos, & mortui sunt: Et efugi ego sola.

Cùm ignis concupiscentiæ ac fomes peccati inflamarent cunctas animas, evasi ego sola incendium universale, ita ut nec scintilla minima me tangeret.

Cùm à Sabæis & Chaldæis infernalibus cuncti mortales in duram servitutem, velut mancipia raperentur (qui enim peccatum facit, servus est peccati) evasi ego sola crudeles manus eorum.

Cum omnes fierent filii iræ, evasi ego sola, & amica permansi altissimi.

Folium secundum exhibet nobis *Mare exasperatum, ac miserandum naufragium*, ubi mare & littus mortuorum corporibus tabulatum, & universa classis aquis hausta, unicam solum ad portum enatante naviculam, cujus velo inscriptum, *communis discriminis expers*.

Et hæc figura Mariam denotat: Est enim Maria arca illa Noëtica; quæ universam Adami sobole diluvii undis submersam, communis discriminis expers, sola enatavit, ac super montes Armeniæ requievit.

O quàm benè dicere Maria poterat, factum est diluvium peccati

super omnem terram, abyssi operuerunt eos, descenderuntque in profundum quasi lapis, & evasi ego sola, (a) *quia leva ejus sub capite meo & dextra illius amplexata est me*. Unde præclare S. Bernard: in quodam sermone post lib. Epistolarum ait, arcam Noe, ut diluvium evaderet, fabricavit: istam (Mariam) Christus ut humanum genus redimeret, sibi præparavit: per illam paucorum facta est liberatio, per istam humani generis saltatio.

In folio tertio depicta cernitur *fornax ignis ardentis*, quam Rex Nabucodonosor septuplum succendi iussit, flammam in altum cubitis quadraginta novem eructans Daniel. c. 3. in hanc cum nobiles illos tres pueros Rex efferus conicii iussisset, in cinerem & favillam eos redacturus, expertus est contrarium, ambulabant enim hi in medio flammæ laudantes Deum? *Angelus quippe Domini descendit in fornacem & excussit flammam ignis de fornace, & fecit medium fornacis quasi ventum roris flantem, & non tetigit eos ignis, neque contristavit, nec quidquam molestiæ intulit*.

Et hæc fornax quoque immaculatæ Virginis puritati adstipulatur: ita aperte sentit Joannes Damascenus. (b) Quid? an non te fornax illa designavit, quæ ignem simul & refrigerantem & inflammantem ostendebat, divinique illius ignis in te habitantis typum gerebat: profecto

(a) Exodi cap. 15. (b) Jo. Damascenus orat. de dor. B. V.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ante; in & post partum Virgo inviolata permansit.

Lex est, ut corpus mortuum resolvatur in cineres juxta id quod Genesis 3. scriptum *pulvis es & in pulverem reverteris*; exempta est Maria per pietatem filii & ab hac lege; quidni similiter eximatur à filio à lege contrahendi labem originariam? nam legale quoddam axioma est, ejus est solvere legem, cujus est condere; unde sequitur vel non potuisse vel noluisse Matrem ab hac maculâ eximere: si primum; detrahitur divinæ potentia; (a) si secundum; labes & ignominia affricatur ejus bonitati & pietati, quod horret animus; si autem voluit, ergo immaculatam eam præservavit, nam secundum D. Cyprianum de Cardin. Christi operibus non sustinebat justitia, ut illud vas electionis, communibus lacefferetur injuriis, quoniam plurimum à cæteris differens, naturam comunicavit non culpam: hinc S. Ildephonus lib. de partu Virg. exclamat, quid est, quod legem naturæ requirant in Maria, ubi totum, quod in ea est, possedit Spiritus S. O Maria non pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est: Mensura enim privilegiorum Virginis secundum Valentiam, Potentia Dei dicitur; (b) unde potentia Patris est exempta, sapientia Filii redempta, benignitate Spiritus S. præventa. Sicut enim Assverus videns casuram Estherem festinus de folio exiliit, ac ulnis su-

stentavit, ita Christus videns Mariam necessario casuram in peccatum originale, ni juvaretur, festinus accurrit gratiâ suâ sustentans eam ne caderet, sceptrumque tangendum porrigens, quo vi crucis & passionis Christi secururæ à lapsu est præservata.

In folio quinto visenda occurrit, *arbor spectiosa, & excelsa nimis, foliis & fructibus nobilis, quam cum ascis suis mors & dæmon junctis viribus succidunt, folia & ramos decutiunt, fructusque dispergunt: Arborem hanc Dan. cap. 4. Nabucodonosor in visione nocturnâ vidit; estque nobilissima figura immaculatam conceptionem Mariæ nobis repræsentans, uti Pererius docet.*

Erat hæc arbor plantata in medio terre, magna nimis, cujus proceritas contingebat cælum, folia ejus pulcherrima, & fructus ejus nimius: cum subito vox audita est, succidite arborem, & præcidite ramos ejus, excutite folia ejus; & dispergite fructus ejus; veruntamen Germen Radicum ejus in terra finite.

Per hanc proceram & elegantem arborem juxta mentem Lyrani & Pererii, (c) Adamus humani generis primus Parens designatur, hic enim in medio Paradyfi velut sublimis & nobilis arbor stetit, florens & affluens omnibus bonis; vertice suo cælos tangebatur, quia à Deo ad Beatitudinem creatus, cælestibusque donis & gratiis abundè cumulatus.

Rami in varias partes sese diffundentes

(a) *Bcon in quodlib. cap 4.* (b) *Valentia Tom. 4. in 3. q. c. 2, q. 1. punct. 2.* (c) *a Lyranus Pererius in cap. 4. Danielis.*

dentes numerosam humani generis propaginem, quæ se per universam terram erat extensura, designârunt.

Per frondes & fructus arborem adornantes, dona, merita & virtutes, quibus felix ille innocentia status nobilitabatur, intelligebantur.

Ubi verò primus parens noster, divini præcepti immemor legem est prævaricatus, ac Deo factus inobediens & rebellis; mox terribilis illa vox de cælo insonuit, succidite arborem, decutite ramos, dispergite fructus ejus, sicque nobilis hæc arbor unâ cum ramis suis, usque ad radicem (per quam Pererius intelligit Deiparam ab originali labe præservatam) excisa in barathrum perditionis corruit; nam huic à vigile cæli parci est jussum, veruntamen germen radicem ejus in terrâ finite: quasi diceret, intacta remaneat arboris hujus radix, utpote sancta, quæ à ferro exempta maledictioni non est obnoxia, Radix bonarum omnium, ut eam vocat Chrysippus orat. de Deipara Radix æternæ benedictionis ut eam nominat Methodius orat. de Hypapante. Radix nimirum Jesse, ex qua Isaiâ teste aliquando egredietur Virga, & flos de radice ejus ascendet super quem requiescet Spiritus Domini. Hinc merito Ecclesia eam salutat salve Radix, salve porta ex quâ mundo lux est orta. Minimè ergo decebat, ut Radix hæc sancta toxico inficeretur originali, aut ferrum pertransiret animam ejus. *Molleus enim & securis, & omne ferramentum non tetigit Mariam.*

Folium sextum monstrat nobis in bella imagine depictas binas columnas & in capitellis earum stantes duos vitulos aureos, quos universus populus à maximo usque ad minimû supplici genu veneratur: His tamen ut poplites curvet, aut thus adoleat, cæcus quidam adduci nullâ ratione potest.

Laus hæc est Tobia senioris; de quo scriptura memorat Tobia cap. 1. *cum irent omnes ad vitulos aureos, quos Jeroboam fecerat Rex Israel, solus fugiebat consortia omnium, & cum omnes ederent ex cibis Gentilium, iste custodivit animam suam, & nunquam contaminatus est in escis eorum.*

Laus sanè præclara, sed quæ magis immaculatæ Virgini Mariæ debetur, utpote quæ potiori jure ad cælestem Patrem dicere potuit; una universa propago generis humani in lumbis Adami latens (quorum voluntates voluntati ejus erant adunatæ) prævaricaretur præceptum Domini, & auscultarent potius sibi lo serpentis, quàm voci Dei; ego obstruxi aures meas, & non consensi voluntati eorum: Cum parentes nostri affectarent similitudinem quandam Divinitatis, persuasione serpentis delusi, eritis sicut Dii scientes bonum & malum, ego detestata sum superbiam eorum, & permansi ancilla humilis, ac demissione meâ caput superbi contrivi serpentis.

Cùmque omnes ederent de cibo vetito, ego custodivi animam meam, & nunquam contaminata sum in esca eorum, & non permisit me Dominus ancillam suam coinquinari: quia in Ma-

trem filii sui me ab æterno elegit.
Supereſt folium ultimum, quod nobis quidem repræſentat *aulam regiam, ſed crudeli ac barbarâ lanienâ abominandam*, in qua nil niſi regius cruor fuſus, ac corpora ſceptro digna jugulata.

Lanienam hanc non ſcelerata Jeza- bel ſed matre peior filia Athalia Jeroſolymæ ſpectandam dedit lib. 4. Reg. c. 11. dum velut altera Medæa videns filium ſuû Ochoziam à Jehu occiſum, interfecit omne ſemen regium, quod ab Ochozia deſcenderat. Cernens hanc funeſtam tragœdiam Joſaba filia Regis Joram, uxor Jojadæ ſummi Sacerdotis, miſericordiâ mota juvenem Principem Joas clanculum furata eſt de medio filiorum Regis, qui interficiebantur, cædiq̄ue ſubdu- ctum à facie Athaliæ abſcondit, & ſex annis clam in domo Domini oc- cultavit.

Laniena ſimilis, imò longè fune- ſtior contigit poſt peccatum Adæ, ſi Auguſtino credimus dicenti (a) *dum in peccato concipimur, à diabolo ju- gulamur*: heu quanta humani generis eſt facta ſtrages, quanta laniena! ^{nu}lli parcitum, in omnes promiſcue læ- vitum, ita ut cum veritate de hâc laniena dici queat, quod Hierony- mus apud Alberici conc. de immac. Concept. de Hunnorum crudelitate memorat: *non vagientis miſerebantur infantia, cogebantur mori, qui nondum vivere cœperant*: miſerandam hanc cladem unica evaſit Maria, destina- ta ab æterno in Reginam cœli & ter-

ræ, quam Joſaba (divina Providentia) Regis Joram, hoc eſt EXCELSI filia à ſtrage communi ſubduxit, ac ani- mam immaculatam in ſcisculo viven- tium cuſtodivit.

Sed hoc credere nolunt adverſarii noſtri, objicientes nobis ſemper iliud Pauli Rom. 5. *Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum, intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes ho- mines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt.*

Ad objectionem hanc præclarè re- ſpondet Anſelmus: (b) Vas electio- nis S. Paulus dixit omnes in Adam peccaſſe, vera utique ſententia, & cui contradicere nefas eſſe pronuntio: ſed cum eminentiam gratiæ Dei in te Maria Virgo conſidero, ſicut te non infra, ſed ſuper omnia, quæ facta ſunt, ineffabili modo contueor, ita & te non lege naturæ aliorum in tua con- ceptione delectâ fuiſſe opinor. Vult dicere cum limitatione *Li omnes*, (c) eſſe intelligendum; uti illud Pauli: *Omnes quæ ſua ſunt quaerunt, non quæ Jeſu Chriſti*; & illud Jeremiæ 6. à mi- nimo uſque ad maximum omnes avaritiâ ſequuntur; Item illud Pſalmiſtæ pſal. 13. *omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti ſunt*; idem illud Eſther 15. *non pro te ſed pro omnibus hæc lex conſtituta eſt*, Omnes igitur in Adam peccaverunt, potentiâ vel actu concedit; Maria ſub hâc particulâ *Omnis* comprehen- ditur limitativè, concedit minorem: ergo peccavit in Adam diſtinguit conſequens potentiâ concedit, actu negat.

Instant

(a) Aug l. 1. de Genes (b) Anſelm. in officio ejus c. 4. (c) ad Philipp. cap. 2.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

·mni naxvo & liturâ, totum charita-
te deauratum, gemmis Virtutum
distinctum, signatum sigillis. 7.
hoc est septenis figuris puritatem
Mariæ ab omni originariâ labe ad-
umbrantibus.

Cavete autem ne accidat vobis
id, quod contigisse refert Dilectus
Christi Discipulus Joannes, quando
vidit in dextera sedentis super thro-
num librum scriptum intus & foris
signatum sigillis septem, & Ange-
lum clamantem voce magnâ, *quis est
dignus aperire librum, & solvere sig-
nacula ejus, & nemo poterat, neq; in cœ-
lo neq; in terra, neq; subtus terram a-
perire librum & respicere illum.*

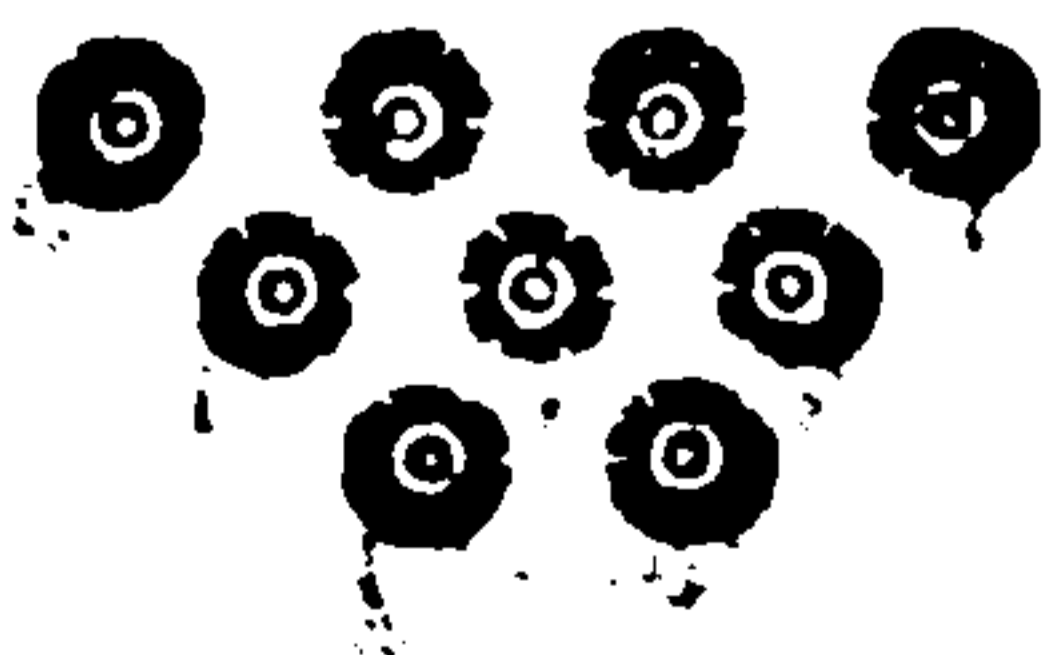
Nè ergo & vobis idipsum contingat,
sed ut digni inveniamini aperire librū
hunc immaculatum, & solvere sig-
nacula ejus, sequimini illustre exem-
plum Imperatoris Sinarum.

Transmiserat Serenissimus Bava-
riæ Elector Maximilianus per Pa-
trem Martinum Martini Soc. Jesu Sa-
cerdotem Indias iterum petentem
Imperatori Sinarum inter alia me-
moranda dona librum auro, argen-
to, & gemmis illustrem, in quo per
septuaginta & octo Icones vita
Christi exquisitissimis coloribus

summâ arte depicta erat, è latere ve-
rò caractere Sinico sacra Evange-
lia aureis litteris descripta, liberq;
aureâ telâ involutus: antequam er-
go Imperator librum in manus su-
meret, ac signacula reseraret, jussit af-
ferri aquam, ac manibus lotis, (quod
ab omnibus adstantibus etiam fieri
jussit) in genua procumbens, oscu-
lo prius volumini impresso, summâ
cum reverentiâ folia ejus aperire ac
revolvere cœpit, ac lectum in the-
sauros regios reponi.

Idem & vos præstate, non solùm
manus, sed & pedes & caput prius la-
vate, & quidquid macularum in
corde vestro residet expurgate, &
lacrymis detergite: Immaculatus e-
nim liber cor & manus puras postu-
lat; nam in malevolam animam
non intrabit sapientia, nec habitabit
in corpore subdito peccatis. Loqi
ergo & mundi librum in manus su-
mite, folia virtutum volvite & re-
volvite, & quod in eo legistis & an-
notastis opere imitari studete.

Felix ille secundum Rich. de S.
Laurentio lib. 12. de laud. V. felix
inquam est, qui de libro isto lectio-
nem quotidie memoriæ
commendabit.

IN FESTO S. THOMÆ APOSTOLI.

NON CREDAM, Joan. 20.

Cognomina hominibus nequam casualiter aut fortuito sunt imposita; ex motivis diversis, ex causis variis hoc evenit. A defectu naturæ dictus est Horatius Cocles, Artaxerxes Longimanus, Hermannus Contractus, Michael Balbus, Carolus Calvus.

A formâ corporis nominatus est Fridericus Barbarossa, Philippus Pulcher, Philippus Longus, Curtius Dentatus, Bertholdus Niger, Carolus Crassus. Scientia & doctrina fecit, ut diceretur Carolus Sapiens Albertus Magnus, Plato Divinus, Thomas Angelicus, Antonius Philo-

ve.
ge.
berq.
mer.
nes fu.
ffical.
s, quod
am fieri
s, oscu.
summa
erire ac
in the-

a solus
prius la-
rum in
ate, &
lacus e-
postu-
nam
abitabit.
i. Loq.
pous su-
e & re-
s & an-
e.
h. de S.
V. felix
o lectiq.
iz

IN

Philosophus, Alphonſus Astrologus. A Triumphis & belli gloriâ vocati ſunt Magni, Pompejus, Conſtanti- nus, Carolus, Theodoſius, Alexan- der & Otho Imperatores, grandes & magni.

Ob virtutem dictus eſt Ludovicus Pius; Alphonſus, Caſtus, Ferdinan- dus Catholicus, Philippus Bonus, Joannes Eleemoſynarius, Dominicus Loricatus, Job patiens, Jacobus pœ- nitens.

Quin & ipſa vitia mortalibus ig- nominiôſa peperere agnomina. Hinc dictus Conſtantiſ Copronymus, Leo Iconoclaſta, Petrus crudelis, Henricus rixoſus, Ludovicus ſeve- rus, Wenceslaus ignavus, Julianus Apoſtata.

Nec aliter accidit Thomæ, cui in- creduli nomen, uſq; in hodiernam diem adhæret: Cauſa hujus extitit grandis ejus infidelitas, quæ tantis tenebris cor ejus ſaſcinavit, tot er- roribus animum implicavit, ut nec Magdalenæ, nec Petro Apoſtolorum Principi, nec Joanni Chriſti dilectiſ- ſimo Diſcipulo, nec duobus euntibus in Emaus, nec toti inſuper congre- gato Apoſtolorum Collegio, quibus viſibiliter Chriſtus apparuerat, ac pacem apprecatus erat, crediderit ſemper ſuum ſolemne inſonans, niſi videro & tetigero, non credam: (a)

Magdalenæ aiebat, non credo, quia tœmina eſt decipi facilis & deci- pere Petro non credo, quia tertio jam perjurus extitit in Magiſtrum ſuum

Joanni fidem non habeo, quia Juve- nis ſupplantationi proximus.

Diſcipulis euntibus in Emaus non aſſentior, quia vino fortè turbati, Apoſtoliſ reliquis fidem non adſtruo, utpote timore conſternatis, & aliàs Chriſtum ambulantem ſuper aquas jam phantaſma eſſe credentibus, ma- net altâ mente repoſtum: niſi videro & tetigero, non credam.

O Infidelem Apoſtolum! O in- credulum Thomam! O Diſcipulum obſtinatum! nihil ominus AA. Cha- riſſimi hodiernâ die nil magis ex cor- de & animo opto ac voveo, quàm ut Thomiſtæ ſitis, ac Thomæ ſequa- mini veſtigia, ejusq; imitatores toti increduli, ac ſemper ubi de proximo veſtro convitia ſpargi, peccatâ ejus errores ac defectus propalari auditis, dum nunc laſcivus adulter, jam fur & injuſtus raptor, nunc mendax ac periurus, jam ſeducor & rebellis audit & traducitur, ſemper dicatis exemplo Thomæ: *niſi videro & tetigero, non credam*, nam teſte Laurentio Juſtiniano (b) per unius increduli- tatem, univerſam voluit Dominus erudire Eccleſiam.

Plurima licet in Orbe ſint vitia, nul- lum ramen invenitur communius, quod omni loco nidificat, minùsq; curatur, quàm judicium temera- rium.

Superbia communis frequentat Aulas & Palatia Principum. Avaritia & Uſura ſtationem ponit, inter tabernas Mercatorum & Inſitorum:
Luxuria

(a) Joan. 20. (b) Laurent. Juſtinian. ſer. de S. Thoma.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

habet admistum caliginis; Judicium quidem est primus, at primus omnium errat.

Solem & stellas subindè contem-
plamur, & secundùm judicium no-
strum pugnum aut Orbem vix exce-
dere credimus, cùm tamen minima
stellula 18. vicibus magnitudine su-
peret ipsum Orbem terrarum, Sol
verò major Orbe existat 166. vici-
bus; uti Cornelius & Alii sentiunt.

Solem insuper credimus instar
tardæ testitudinis moveri ac serpere,
cùm tamen plusquam sagitta aut ful-
gur quavis horâ 58800. Milliones
milliarium conficiat. Iridem & tri-
gonum videmus, & pulcherrimos in
eis colores admiramur; at umbra
solum sunt & nihilum, nil aliud
quàm nuda & pura solis reflexio in
nubem roridam. Speculum inspici-
mus, & ecce oculus dexter fit sinister,
sinister verò occupat dexterâ; falla-
cia grandis. Naves cum velis agun-
tur, autumamus stare, Urbes verò re-
cedere, Turres juxta aquas credimus
inverfas, stellas noctu de Cœlo ca-
dere, cuncta hæc figmenta sunt &
fallaciæ oculorum.

Expertus est fallaciam hanc ocu-
lorum Pausanias lib. 1. in Atticis ut
Bartholi refert in Promontorio Ca-
pharzo. Fingunt Poetæ, ait ipse,
Niobem immanitate doloris ob in-
teremptos filios in saxum mutatam,
atq; in medio eorum etiamnum ne-
cem deplorare recentibus lachrymis.
Ego, ait Pausanias, cùm diffiderem e-

minùs certius aliquid asseverare,
Nioben ut viderem, Sypilum mon-
tem ascendi, audite nunc totum ali-
ud, quod ibi invenit. Silex & præ-
rupta crepido eminent, quæ propè
adstanti, neq; mulieris, neq; lugen-
tis formam ostentat, qui verò procul
aspexerit lachrymantem & mœren-
tem sibi videre videtur Nioben.

Consulite Microscopium, videbi-
tis ibi pulicem instar muscæ gran-
dem. An non stultissimi Mexicani,
qui conspectis Equitibus Hispanis,
crediderunt eos esse Centauros; æquè
nos desipimus, si secundùm visum &
apparentiam judicamus. Ex visu
temerè judicavit Totia, videos S.
Cassium Episcopum Narniensem ru-
bicundâ facie incedentem, ac existi-
mans vini appetentiosem, sed ubi
vidit à scutifero suo dæmonem, qui
eum obsederat à S. Virò expulsum,
cum rubore ipse agnovit errorem.

Idem fecere prius Judæi, judicantes
in Pentecoste Apostolos musto ple-
nos desipere. Idem evenit Eremi-
colæ illi, qui viso S. Basilio in orna-
mentis Pontificalibus magnificè splen-
dentem, ejus Virtutibus occultè de-
traxit, cui tamen paulò post Deus o-
stendit Basilium in omni pompâ hu-
miliorem circumferre animum,
quàm in rigido cilicio Eremicola
mentem.

Procedamus nunc ad Auditum:
si verum illud Plauti in milite glo-
riosa, Pluris est oculatus testis unus,
quàm auriti decem; quantum non

fallet

fallet & hic sensus, quantis non erroribus erit obnoxius?

Docet hoc Mediolani villa Simonetta, Arsenalis Ticini, Sepulchrum Cæcilie Metellæ Romæ, ubi Echo admirandis modis hominum auribus illudit, & unica vox prolata, jam octo, nunc decem, jam 24. vicibus repetitur. Expertus est Italus ille Echonis fallaciam, ut refert Cardanus l. 18. de subtilitate, qui cum iter ageret juxta flumen, nec Vadum invenire posset, exclamare cepit Oh! cui latens Echo respondit Oh! ille existimans hominem esse, interrogat Italicè ulterius Onde debo passa? passa respondetur, tum ille debo passa. Qui replicatur. Qui debo passa. At ibi profundo gurgite aquæ admodum perstrepebant unde ille territus secundo interrogabat, devo passat qui? Echo respondit Passa qui; cui sæpius interroganti idem, idem respondebat Echo, quare cum Italus iste inter metum & necessitatem natandi esset, noxq; intempesta urgeret, dæmonem aliquem ratus, qui sibi illuderet, ac ut in torrentem sese præcipitaret persuadere velet, insidias Orci veritus, aliò iter intendit. Kircher in Phonurgia.

Quàm splendidè decepti sunt Americani, qui audientes in monte quodam littoris Maris Quatamalenfis in novâ Hispaniâ Euro flante Organi sonum, concluderunt Deorum suorum hunc existere chorem: Harpam seu testudinem tu oppone venito de nocte, eundem experieris so-

num: aut si placet, accipe stilum ferreum 2. circiter vel 3. pedum; appende hunc ad aures digitis duobus clausas, ferrumq; pendulum lapidi aut ligno illide, campanam credes te audire majorem, quam quæ Erforti existit. Lepidissimum est id, quod Strada teste tempore Ducis Albani Legioni Wallonicæ in Belgio acciderat, qui cum in propinquo adventantem hostem crederet, ad arma concurrens, cum risu depræhendit nil aliud hostile adventare quam Nuptias rusticas belli securas.

Idem accidit Moyfi & Josue, quorum posterior dicebat sonum belligerantium se audire, alter verò existimabat vocem esse cantantium.

Sensum tertium si lustremus, depræhendemus & Gustum esse totum vitiosum & fallacem: fatetur hoc clarissimè Berzelai Senex Octogenarius 2. Reg 19. quem cum David Jordanem transiens invitaret Jerosolymam ad menlam regiam, respondit *Octogenarius sum hodie nunquid rigent sensus mei ad discernendum suave & amarum.* Ah quoties æger ex corruptione palati fel credit esse, dum mel propinatur, quoties suspicatur cibum absynthio plenum, qui tamen laccaro est conditus; An non Hebræi murmurare sunt auditi de Manna cibo cœlesti, in quo omne delectamentum erat repositum? nauseat anima nostra super cibo isto levissimo. Et quid non tentant Coqui, ut Dominorum suorum gulas novis inventionibus irriterent.

Putabitis vos subindè gustare sapidissimam ferinam, bubula solùm est aceto macerata. Diebus interdictis ab esu carniùm credes, tibi apponi intestina aut farcimina; at erras, solùm ad illudendum simplicibus arte confecta sunt ex piscibus: An non & Isaac Benedictionem Ultimam Esau primogénito daturus, à Jacob deceptus, pro ferinâ gustavit hædinam? & quoties pro vino Hispanico propinatur Mullum Dantiscanum?

Referrì sæpius audivi, Morionem quendam, cui à Viro Principe olus ex lactucis parùm honestè distillatis appositum erat, ita excanduisse; ut in omnem ultionem similem intentus, tandem Principi suo clam unam de Chirotecis ipsius perfumatis ablatam ac minutim concisam ac aromatibus probè conditam manducandam apposuerit; fides sit penes Authores. En quantum gustus nobis illudere queat!

Nec odoratus noster melioris est conditionis, non sumus Salomones, ut discernere possimus à veris arte confectos flores à Regina Saba attendandum eundem allatos, quos ut naturales à fictitiis discernere posset, ad alveare Apum detulit.

Non sumus Philippi Nerei, aut Catharinæ Senenses, ut ex odore luxuriosas ac peccatrices animas discernere possimus, erramus ergo & in odoratu millies.

Tactum quod attinet, errare eum

splendidè probant depictæ Uvæ Zeuxidis aves ad se ultrò pellicientes: Cortinâ Parrhasii, quæ ipsum Magistrum Zeuxem fefellit; Aurum Alchimisticum, Gemmæ ex vitris, Margaritæ ex conchis marinis, poma Sodomæ tam fallacia quàm pulchra.

Gypsum si super carbones in vase ponatur, adeò stridet, ut ardere credas, impone manum, & totam frigidam extrahes. Tivoli in Italia reperiuntur, lapilli, qui intuentibus apparent dulcoratæ & saccaro obductæ amigdalæ, quibus si dentem infixeris, senties lapidem: quibus meritò pro lemmate adscribi potest!

Scena, non Cœna.

Tactu delusus est ipse Patriarcha Isaac, quem deceperunt pelles appositæ manibus & collo Jacob, ut existimaret eum Esau primogenitum. Unde Lyranus ait: Isaac auditui non credidisse, dum dixit vox Jacob, sed certiore sensum explorasse per tactum, at & in eo esse delusum.

Si ergo omnes sensus nostri sic turpiter errant, si nos non aliundè quàm ex sensibus judicamus? quàm stolidi judices sumus, qui secundum falsas apparentias decernimus, Cor autem non intuemur.

Ah, quoties sub modesto vultu cor latet libidinosum: quoties demissè

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ut videatis & censuretis cogitationes hominum, exspectate, donec veniat Dominus, (a) qui *Et illuminabit abscondita tenebrarum; Et manifestabit consilia cordium.*

Per Superos rogo vos, audite vel unicam historiam, & ex eâ prutitum vestri; temerarii iudicii corrigite.

Anno 1604. Ordinem Annuntiarum (Viro prius è vivis sublato) instituit Maria de Victoria, Matrona Genuensis. (b) Hæc inter alia pietatis opera, gaudebat servire ægrotis, ut passim ægrorum Consolatrix & Mater diceretur. Accidit aliquando, ut intelligeret Puellam quandam de corporis & animæ sanctitate desperatam, morti jam vicinam decumbere, advolavit ergò, & invenit spectaculum miserandum, quarta enim jam die duraverat extremæ desperationis & insanix scena, circumstantium comploratio, & ut fieri solet, variæ conjecturæ de ægrotâ.

Alii existimabant miseram exiisse de mentis potestate, alii autumabant illam occultis turbari conscientix stimulis, alii credebant ob graviora scelera eam esse promeritam, cur Deus vultum ab eâ & gratiam averteret; accessit, quod visa sit omne, quidquid Amici boni in aurem ingererent, extremè averfari.

Inter cœtera exhibebatur miseræ Christi in cruce pendentis effigies, sed averfatur illa Servatorem, quem nequè oculis aspicere dignabatur: ju-

bebant eam saltem osculo venerari sacra vulnera, sed os & oculos illa occludebat, quin (quod horrendum) in lacram effigiem, cum omnium adstantium tremore, sæpius turpia exspuebat phlegmata, denique omni gestu & nutu ostendebat se odisse extremè, qui pro ipsâ extremâ esset passus: neminem interstantes Tragœdia hæc magis cruciabat, quàm Mariam Victoriâ, quæ ut miseræ à Deo impetraret gratiam, non prius à genibus surrexit, donec sibi reddita est: interrogatâ ab amicis cur ad eum à Salvatoris effigie abhorruisset, ac sputa in eam ejecisset; Respondit se intimo corde semper Christum adamasse, verùm adfuisse dæmonem sibi adspectabilem, qui sese inter crucem & ipsam interposuerit medium, & loco Crucifixi osculum sollicitârît, cui cum nollet consentire, nec posset, factum esse, ut in detestationem petiti improbi, sputa in eum conjecerit, fugatum paulò post Victoriæ precibus turpe monstrum, seque sibi à Deo restitutam. En quantum humana iudicia errent, dum nec oculis nec auribus cœterisque sensibus tutò credere possumus.

Concedendum fortè vobis esset iudicium, si ita felices essetis in iudicando, uti perhibetur esse S. Apostolus Thomas. Audite, quid de eo scribant Dionysius Carthusianus, Ribadeneira & Pelwartus de Temeswar. (c)

(a) 1. Cor. 4. (b) Ita refert in vita ejus P. Ferdinand. Melsio S. J. Confessarius Victoria. (c) Barnabas Kearns in Fest. S. Thom. In

In India Civitate ULNA excelsa est Ecclesia in summitate montis, in quâ corpus gloriosi Apostoli, tanquam vivens & erectum cernitur. Ante ipsum lampas pendet aurea, balsamo piena, quæ semel accensa ab anno ad annum sine diminutione Luminis ac Balsami lucet, quo Balsamo omnes ægri sanantur. Est autem Apostolus talis formæ: Facies ejus ac fidus rutilat, capilli rubei usque ad humeros descendunt, barba ruffa ac crispa, vestis dura ac integra, mons ipse lacu circumdatur profundissimo, neque ulli transitus liber est, nisi semel in anno, idque diebus octo ante Festum ejus, cum aqua decrevit, ut accessus adventantibus pateat, qui undique in magnâ frequentiâ conflunt. Die itaque ejus solemni Patriarcha cum Suffraganeis Pontificalibus indutus (locato prius in Episcopali sede super altare Sancti corpore) post celebrationem Missæ hostias consecratas in patenâ genibus flexus offert

Apostolo, qui miraculosè manum aperit, & singulis cœlesti Epulum porrigit: Si accedit infidelis aut alius mortali scelere obstrictus peccator, manum retrahit, donec ille convertatur, vel subito moriatur: peracto officio & corpore Apostoli reposito populus cum Jubilo ad propria remeat, & lacus redundans montem, ut prius circumdat. Hæc Patriarcha Joannes in propriâ recitavit personâ, & eadem à Rege Indiarum postmodum Calixto II. Pontifici sunt relata.

Claudo, & cum S. Augustino super Psal. Beati Immac. dico: (a) *Judicet ille de alterius errore, qui non habet, quod in seipso condemnet, judicet ille, qui non agit eadem, quæ in alio putat esse punienda, ne dum de alio judicat, de seipso sententiam ferat.*

Mementote obsecro semper Apostoli increduli, & exemplo ejus dicite: **Nisi videro & tetigero, non credam.**

(a) *Ambrosius in Psal. 118.*

IN FESTO NATIVITATIS DOMINI.

Erunt oculi tui videntes Præceptorem tuum. Isa. cap. 30.

Sillete sacri Oratores, qui instar tubæ exaltatis vocem vestram, ut annuntietis populo scelera eorum: (a) Sacris hodiè valedicite pulpitis, digitumque imponite ori vestro. Mundus enim, licet argumentis vestris ponderosis se convictum fateatur, attamen id, quod zelosis vestris adhortationibus eidem persuasistis ad opus posse deduci, clamat esse impossibile, ac cum Averroë firmiter tenet Legem Evangelicam

(a) *Isai. 58.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Bethlehem, ubi avidè nos præstolatur carne indutus humanâ Divinus Ecclesiastes, transeamus in Bethlehem, ubi infans vagit in cunis, sed præ Tullii facundiâ, imò præ eloquiis Angelorum ille vagitus est eloquens, (a) ac audiamus, quid loquatur nobis Dominus. Non diu Auditores, oculi nostri sunt circumgirandi, ut vel cathedram vel sacrum Oratorem contemplemur: ad primum intuitum illabitur nobis Augustum Domini præsepe, magna sanè cathedra, ut eam vocat Thomas Villanovanus Conc. 1, de Nat. ex quâ cunctis mortalibus Dei loquitur Sapia, ac finitam humilitatem filii Dei proclamat.

Clamat stabulum, ubi natus, (b) clamat Præsepe, in quo repositus, clamant panni, quibus involutus, clamant universa, discite à me, quia mitis sum & humilis corde, quidquid enim oculis objicitur nostris, humilitatem spirat, ac infinitam demissionem filii Dei deprædicat:

Ecce relicto cœli folio ad terras descendit parvulus iste totus incognitus, (c) *Et mundus eum non cognovit*; veit alter Alexius domo paternâ exul sub scalis Bethlehemiticis delitescit: Immortalis apparet in carnè mortali, quem cœli capere non poterant, angustiis concluditur præsepis. Divinitatem abscondit sub naturâ humanâ: Sapienciam velat sub infantia, majestatem occultat in sta-

bulo, fortitudo delitescit sub fasciis, divitias tegit sub pauperiè, omnipotentiam celat in fragilitate, majestatem deponit inter pecudes. O demissionem infinitam! O humilitatem inauditam! verè verè dicere potes: O parvule! *Ego autem humiliatus sum nimis.* (d)

Adeste nunc insensati filii Adam, inflati velut pilæ, elati sicut cedri, tumentes velut bullæ, superbi velut pavones, nil tamen aliud, quàm cadavera dealbata, cinis & lutum; pedes vestros pavoninos aliquando respicite, fastum & arrogantiam dediscite.

Si miseræ, tribulationes & peccata vestra ad humiliandum vos nondum sufficiunt, erubescite saltem esse superbi, postquam Deus factus est humilis; *Ergone adhuc tu magnus es in oculis tuis, postquam Deus parvulus factus est sub oculis tuis*, ait Guaricus Abbas: (e) Vide, inquit Augustinus serm. 21. de Nativitate, quid pro te factus est Deus, doctrinam humilitatis tandem agnosce etiam nondum loquente Doctore: Auribus percipe doctrinam, quam tibi inculcat Divinus Ecclesiastes: (f) *Discite à me non mundum fabricare, non cuncta visibilia & invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, aut mortuos suscitare, sed quia mitis sum & humilis corde.* Vani sunt honores, vanæ sunt pompæ sæculi, mendaces & fallaces tituli: En Ego sum
æter-

(a) Adam Parsen. de Nat. (b) Bernard serm. 5. de Nativitate. (c) Joan. 1. (d) Psalmo 115. (e) Guaricus serm. 1. de Nativ. (f) Aug. serm. de Verb. D.

æterna Sapientia Patris, qui scio reprobare malum & eligere bonum, sum veritas infallibilis, qui non decipio, mihi credite, & mendaces pompas sæculi, fumos honorum, umbras dignitatum aliquando spernite; qui se humiliat, is exaltabitur.

Si honores in me consideretis? (a) *Amictus eram lumine sicut vestimento, pauperibus fasciis & centonibus nunc me stringi & cingi sino, purpuræ ac vestium osor; Cinctus eram Angelorum choris, (b) millia millium mihi ministrabant, & decies millia centena millia assistebant mihi, nunc hiæ pedes admittō ad aulæ meæ obsequia, ut mihi præstō sint & famulentur; Regum ac Principum luxum integrōs greges famulorum post se trahentium damnans ac exhibilans.*

Stellæ cœli lucebant mihi cum iucunditate, vocatæ dixerunt adsumus; (c) laudabant me Astrâ matutina, & jubilabant ante me omnes filii Dei: (d) his derelictis de cœlo descendi, è tantâ maiestate, è tantâ gloriâ, è tantâ amplitudine ad terras me dejeci, curaturus vestram superbiam vitæ; & quia cernebam vos semper ad honores, ad titulos, dignitates & eminentias ascensum tentare, ego descendi, quia vos nil aliud, quam splendor, applausus ac pompam sæculi sectati adverti, ego depressionem ac contemptum elegi, ac memetipsum ex-

inanivi, ut appaream quasi nihil, sine quo tamen factum est nihil: *Discite ergo, quia mitis sum, & humilis corde, erubescite esse superbi, postquam Deus factus est humilis.*

Alienatur à se totus, & obstupescit hanc infinitam demissionem & humilitatem S. Cyprianus, (e) dum exclamat: Non me ita tenet universi orbis machina, non terrarum varietas, Oceani vastitas, ventorum potentia, cœlorum magnitudo, pulchritudo siderum, sed illud spectaculum, quo Univerforum Dominus ita in stabulo neglectus despectusque procumbit, hoc me rapit attonitum.

Nec dum satis à nobis est perlustratum præsepe, nam præter infinitam humilitatem, etiam extremam nobis ob oculos ponit paupertatem Filii Dei. Unde Bernardus ait: (f) Paupertas non inveniebatur in cœlis, porro in terris abundabat, & nesciebat homo pretium ejus, hanc itaq; filius Dei concupiscens descendit; ut vel suâ æstimatione faceret pretiosorem.

Excussit olim Gregorio XIII. Pontifici Maximo amaras lachrymas extrema paupertas Andreae Oviedi, Patriarchæ Abyssinorum, (g) qui ad tantam egestatem & pauperiem est redactus, ut sacro oleo de ipsis manibus aratrum duceret, ac felicem progressum in fide Ecclesiæ suæ

D d d 2

novel-

(a) Psal. 103. (b) Daniel. cap. 7. (c) Baruch c. 3. (d) Job cap. 38. (e) S. Cyprianus de Nat. Domini. (f) S. Bernard. Jerm. 1. de Nativ. (g) Cornelius in Actis Apost.

scis,
omni-
ma-
es. O
milita-
dicere
m. lumi-

Adam,
cedri,
bi veit
quã
lacum;
quando
iam de-

s & pec-
m vos
ice sal-
m Deus
e ad hoc tu

am Deu
tais, ait
inquit
civitate,
doctri-
agnosce
Doctore:

n, quam
fies: (f)
fabricare,
illa crea-
facere,
ia milla
tant ho-

culi, me-
Ego sum
æter-

e) Joan. 1.
v. 1. D.

novellæ Romam perscripturus, non aliam chartam ad manum haberet, nisi segmenta quædam parvula resecta ex breviario, ex quibus filo colligatis Epistolam consarcinare est coactus, inops & pauper Patriarcha.

Infinites major, extitit paupertas Filii Dei, qui cum dives esset, propter nos pauper factus est, ut illius inopiã ditaremur, ait S. Ambrosius in Lucam. Exclamavit quidem olim Propheta: (a) *O Israel, quàm magna est domus Dei, & ingens locus possessionis ejus!* At contrarium, hodiè experitur parvulus cœlo extorris & in terrâ exul, dum non est locus ei in diversorio, (b) & sui eum non receperunt: Qui olim dicebat: (c) *Meus est orbis terræ & plenitudo ejus, nunc ubique exclusus, non habet, ubi caput reclinet.*

Admiratur tantam pauperiem S. Bernadus, & lachrymans exclamat: *O mira paupertas Christi nascentis! filius pastoris nascitur, & ei Cullinus substernitur, filius autem Dei nascitur, & in prælepio super fœnum reclinatur.*

Ingredimini quæso parumper beatam specum, & attento oculo eam considerate. Videte parvuli pauperes cunas, spectate, ad quam extremitatem Dominum cœli & terræ redegerit sancta paupertas: Cernite suppellectilem curtam, semilaceras falcias; exulat hîc purpura, abest sericum. Antrum est pervium ventis, conspersum nivium floccis; Tapetes

sunt araneæ telæ; Suffitus & odoramenta, fœtor jumentorum; deauratus thronus rigidum præsepe; Aulici bruta; Jacet in fœno nudus, qui volucres plumis, vellere oves, purpurâ flores, virore fœnum vestit & ornat: Famem patitur, (d) qui cunctis animalibus terræ dat escam in tempore suo, & implet omne animal benedictione: In tenebris delitescit, (e) qui Solem suum facit oriri super bonos & malos; inter jumenta collocatur, cui in cœlo millia millium & decies centena millia ministrant. (f)

O pauperem Lazarum ad portas Bethlehemiticas mendicantem miccas, quæ cadunt de mensâ Domini: O Prodigum divinum in regione longinquâ peregrinantem, cujus universa substantia est dissipata, qui ex totâ cœlesti hæreditate; uti olim Saladinus, nil nisi laceros pannos monstrat & ostentat! O excessum paupertatis! (g) O abyssum inopiæ, verè verè vir es, videns paupertatem tuam, vinctus funibus paupertatis.

Et quid obsecro AA. clamat, quid perorat hæc paupertas Christi? nisi *filii nolite diligere mundum, nolite coacervare aurum, corradere argentum, piscari gemmas, præterit enim figura hujus mundi, horretis quidem paupertatem ut leprosam, nauseatis eam ut infamem & abjectam, sed nescitis pretium ejus.*

Audi-

(a) *Baruch c. 3.* (b) *Jo. c. 1.* (c) *Psal. 49.* (d) *Psal. 144.* (e) *Matth. c. 5.*
(f) *Dan. 7.* (g) *Tbren. 3.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

dum ait : Me infantis Christi vagientis abluit fletus, lacrymæ illius mea delicta lavant. Congruentiæ optimæ ; sed meo sensu lachrymarum harum alia non videtur esse causa, nisi bina præsepe Domini circumstantia animalia homines in jumenta transmutata repræsentantia. Hæc enim ubi conspexit parvulus, mox in uberes solutus est lachrymas.

Hæccine dicens sint animæ ad imaginem & similitudinem Dei creatæ ? quomodo in irrationalia transiire jumenta. Hæccine speciosæ illæ Creaturæ, quibus præparaverã omnia bona cœli & terræ, & quomodo, (a) obscuratum est aurum, mutatus est color optimus ? comparati sunt (propter libidinem suam) (b) jumentis insipientibus & similes facti sunt illis, (c) ac computruerunt in stercore suo.

Obstupefcite cœli super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer. (d)

Hæc igitur fletus Christi, hæc lachrymarum ejus causa. Te te deplorat Christus ò libidinosè, qui pro momentaneâ voluptate regnum vendis cœlorum & gaudia Paradisi; his lachrymis impuros ardores tuos extinguere cupit. Te te deplorat Christus ò Avarè Euclio, cui charius aurum & argentum, quàm infiniti Thesauri cœlorum. Te deplorat Christus ò superbe, qui pro exili umbrâ honoris, & fumo gloriæ terrenæ, gloriam æternam perdis. Te deplorat

Christus ò vindicative, qui cum filius Dei esse posses injurias & maledicta remittendo, te filium diaboli constitutis vindictam expetendo. Te deplorat Christus ò Gulosè, qui pro cibo & potu velut alter infelix Esau vendis mensam cœlestem & manna absconditam. Jam pro te ò obdurate peccator fundit lachrymas Christus in cunis, in cruce postea sanguinem fusurus.

Effluxit hora, versa est clepsydra, finem habet Concio divini Ecclesiastis. O nobilem Concionem, ò Concionatorem divinum, qui tacendo perorat: qui sine voce docet, sine argumentis movet, sine minis terret, sine precibus flectit.

Perorasti optimè Puffio Divine, nunc fatigatos claude oculos, dormi, quiesce & respira, claudantur oculi tui, ne videant scelera & iniquitates nostras, cor tuum interim vigilet pro nobis.

Utinam divino nostro Ecclesiasti contingat hodie, quod olim concionanti B Francisco Borgiæ accidisse memorat Ribardeneira in vita ejus. Concionabatur aliquando Borgia, postquam relicto sæculo, spretu ducatu Gandiæ ac valere jussu titulo pro regis Cataluniæ in societatem Jesu noviter erat adscriptus: Concionabatur inquam extra urbem in planicie patentissimâ ob incredibilem hominum turbam ex circumjectis oppidis affatim confluentem, cumque nec audiri à remotionibus,

(a) *Tbren 4.* (b) *Psalms, 48.* (c) *Joel, 1.* (d) *Jeremis capite 2.*

imò nec intelligi posset à proximioribus, quod regionis linguam non calleret, fluebant tamen ab oculis omnium magno pietatis sensu lachrymæ; interrogati quid lachrymarerentur, cum quæ dicerentur non intelligerent. Fletus inquebant, quia Sanctum Ducem concionantem intuemur.

Quid existimatis Auditores, an non eodem motus in animo nostro excitet flebilis Concio Ducis nostri parvuli? (a) *cujus principatus super humerum ejus, Ducis, per quem Reges regnant, in cujus femore scriptum: (b) Rex regum, Dominus dominantium.* An non ergo fletus vestros provocet, dum Concionantem, imò & flentem auditis filium Dei: Eritne possibile, ut inveniatur inter Christianos cor ita durum, cujus fibras non penetrent hæ lachrymæ? sitne pectus adeò axasperatum, cujus duritiem non emolliant hæ sacræ & jugiter manantes guttæ? sitne Magnes aut marmor adeò rigidum, cujus duritiem non frangat benedictus hic liquor. O infortunati peccatores terræ, siccine vestri causa plorat Christus, & vos rideatis? plangat Deus & suspiret, & vos jubiletis? an non lachrymæ hæ provocent & vestras? dum dicitur vobis: ubi est Deus tuus? in stabulo, in rigido præsepi, in humilitate & paupertate, in fletu & planctu.

Deus sit obediens hominibus, & vos refractarii Deo? Deus sese de-

jiciat, humiliet, & homo se exaltet? Deus sit pauper & inops, & vos sectemini divitias & thesauros sæculi? Deus sit vilibus fasciis cinctus, & vos induiti purpurâ & serico? Deus ploret & vos exultetis? Non, non dilectissimi; si adhuc corda vestra nondum sunt liquefacta, ut dilectus vester est locutus: si nondum falsis madetis lachrymis compunctionis, ad minimum sit vestro cordi hodie incisum & infixum illud Genesis: (c) *No. ite peccare in puerum, quia caro & frater noster est.*

Tu superbe noli noli peccare in puerum, qui ut te exaltaret, sese humiliavit, qui ut tu ascenderes in cœlum, ad terras descendit, suâ demissione superbiam tuam curaturus.

Tu Avaræ noli peccare in puerum, qui pro te totus est depauperatus, ut tu cœli possideas thesauros.

Tu luxuriose noli peccare in puerum, qui amaris lacrymis deplorat insaniam & impuros ardore tuos, parce contaminare & maculare carnem tuam, quam tecum communem habet pugio divinus.

Tu iracunde & vindicative noli peccare in puerum, qui princeps est pacis, ac pacem mittere venit in terram, & non gladium; cujus manus non sagittas tenent, quibus feriat peccatores, sed fasciis constringuntur, constringantur ergo & manus tuæ his fasciis, nec inlurgens in

fratrem.

(a) *Isaie 9.* (b) *Apoc. cap. 19.* (c) *Gen. cap. 42.*

fratrem tuum hostili eas contamine sanguine, Nolite peccare ò peccatores in puerum, quia caro & frater noster est.

Claudit Concionem D. Bernardus cunctos adhortans: (a) *Obsecro vos dilectissimi, considerate diligentius, quantum fecerit Deus pro vestra exhortatione & salute, ne infructuosus inveniatur in vobis sermo tam vivus & ef-*

ficax, sermo Christi non tam oris quam operis, qui, secundum Augustinum, filius hominis hodie est tactus, ut homo fieret filius Dei: Gloria igitur sit in excelsis Deo, & in terrâ pax hominibus. Ite ergo in pace, & nolite peccare in puerum, quia caro & frater noster est.

(a) *D. Bernardus sermone tertio de Nativitate,*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Nunc se præsentant Castellorum Munimenta, nunc longo ordine superba urbium palatia, nunc amœna hortorum viridaria ac sylvarum gratiosi labyrinthi, jam splendida theatra, mille scenis & columnis, justâ symetria ad regulas opticae vivis suis coloribus adumbrata, ut nihil simile humanaproducere videatur posse industria, uti oculatus testis Athanasius Kircherus in arte lucis & umbræ l. 10. p. 2. c. r. testatur.

Relinquamus spectacula hæc, statim nobis hodie sufficit spectare theatrum duplex, unum in valle Josaphati, alterum in cœlesti Solyma; quorum primum est detestandum, alteri applaudendum.

Terrestre est funestum, crudele & barbarum.

Cœleste è contra lætum, jucundum & beatum.

In terrestri, spectantur poenæ & tormenta:

In cœlesti triumphus & palmæ.

In terris amarum strident Judæi dentibus:

In cœlestis exultant gaudiis cœlites.

Hic lapidum imbre membra sepe liuntur Levitæ Stephani:

Ibi lapides vertuntur in gemmas, ex quibus diadema capiti imponitur Martyris.

Hic ejicitur Stephanus extra civitatem, ibi aperiuntur cœli portæ ad recipiendum cœli civem.

Hic terra repletur clamoribus:

Ibi cœlum resultat Sanctorum jubilis.

Hic vestes deponuntur & custodiendæ traduntur sævienti Saulo:

Ibi paratur stola gloriæ injicienda coronando Stephano:

Curramus ergo fratres ad spectaculum, admonente nos Petro Damiani Conc. de S. Stephano, ad quod currit, qui exultat ad currendam viam ut Gigas.

Videamus cur cœlestis urbs Jerusalem obviam prodeat Laureato Martyri: quid causæ existat, cur atria cœlorum aperiuntur Stephano, cum tamen solum patuerit ostium Joanni Apostolo Apoc. 4.

Varias hujus cœlorum aperturæ causas assignant Ecclesie Patres & Doctores.

Mens venerabilis Bedæ est, idcirco divisa cœli laquearia, ut Stephano dulcorarent lapides torrentis, roremque cœlestem depluerent, quo Martyr Christi refocillatus, ictus lapidum non reformidaret; hinc in c. 7. Act. apud Glossam ait: *Ad confortandam ergo Martyris patientiam cœlestis Regni janua panditur; & ne homo lapidatus in terra titubet, Deus homo Crucifixus apparet in gloria; Unde apposite Laurentius Justinianus in festo S. Stephani scribit: non jacentem, non sedentem vidit Dominum, sed stantem, paratum videlicet ad sibi impendendum suffragium: nam teste Gregorio M. hom. 29. sedere est judicantis, stare verò pugnantis vel adjuvantis.*

Matta de Haro in die Cin. ait: in hoc theatro mundi personatum egit S. Stephanus Protomart. qui dum lapidaretur, actum adeo illustrem & tragediam adeo insignem exhibuit, ut Monarcha æternus, & tota curia cœlestis, si pariis cœlorum retractis spectatum accurrerit.

Unde discipulus serm. 7. de S. Stephano ait: apertum namque est cœlum, ut Rex gloriæ, & tota cœlestis curia videret militem legitime certantem.

Doctissimus Benedictus Fidelis dū in suo Paradyso SSrum, Stephanum fortissimo Giganti comparat, & ex Breviario Gallicano eum vocat Martyrem Paradoxum: Ave Martyr Paradoxe, qui inter agmina plebis Judaicæ firmus in Christi fide velut lampas ardentissima apparuisti, persuasum habet, ideo cœlum patefactum, cœlique Inquilinos cum sertis & coronis egressos, ut viderent, simulque coronarent Martyrem hunc Paradoxum ac Athlantem novum, qui plenus gratiâ & fortitudine signa magna & prodigia hæctenus fecisset in populo, ac si dicerent: *Benedictus qui venit in nomine Domini.*

Econtra mens Ecclesiæ est, cœlos patefactos Stephano, tanquam Primogenito Christi, qui teste Eusebio Emilleno serm. de S. Stephano fumentem adhuc Dominici victimam sanguinis primus recenti sacrificio passionis honoravit; unde in responsorio 8. Ecclesia canit: Patefactæ sunt januæ cœli Christi Martyri Ste-

phano, qui in numero Martyrum inventus est primus, merito proinde à Chrysologo serm. 154. vocatus Primicerius Martyrum utpotè qui in cœlos purpuratum Martyrum duxerit exercitum.

Aliter sentit Vaticanæ aulæ Ecclesiastes Albericus in testo S. Stephani dicens: ad illos jactus lapidum aperiantur januæ cœli, ut dum sanguis Martyris ex hoc miserabili exilio oculos conjicit in amatam Patriam, clarissimi splendores, qui super eum emicant, dissipatis tenebris ei rectam viam monstrant, & ille anticipatâ visione præparatæ coronæ confortetur.

Aliam devotam cogitationem in medium profert Drexelius l. 2. de rect. intent. c. 2. nimirum per patientes cœli valvas prodiisse cœlites obviam Stephano, tanquam negotiatori habenti bonas Margaritas, ac venales lapides pretiosos; protulisse autem Martyrem, non Adamantes, aut Saphiros licitandos, sed duros filices sanguine & cruore suo tinctos ponderandos, qui tamen Curia cœlesti placuerunt super omne aurum & topazion.

Ego totus aliter sentio, ac rationem prorsus aliam ex textu Evangelii desumo. Censent communiter DD. Christum in cruce pendentem vicibus 3. validè exclamasse.

Primò quando pro crucifixoribus deprecatus est Patrem: (a) *Pater dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.*

Secundò cum totus desolatus ad

E e e 2

Patrem

(a) *Luc. cap. 23.*

(1) . 5

rum
culo:
enda
pecta-
ro Da-
quod
vi,
Jeru-
creato
cur
phano,
strum
ura
&
ido
phano
s, ro-
at, quo
tus la-
hinc in
Ad con-
ant am
; & ne
et, Deus
ia: Un-
Evarius
on ja-
Domi-
videli-
ragium:
29. le-
o pug-
Matta

Patrem clamavit: *Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* (a)

Tertio demum, quando in manus Patris Spiritum consignavit, ac (b) *clamans voce magnâ emisit Spiritum.*

Ad quos clamores excitata est tota Universi natura, cunctaque Elementa sunt commota.

Velum templi scissum est in duas partes: (c) Terra mota, petre scisse, monumenta aperta sunt; corpora Sanctorum, qui dormieran, surrexerunt.

Vidensque Centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans exspirasset, (d) ait, verè hic homo Filius Dei erat.

Simile quid accidisse mihi videtur in morte D. Stephani; ad clamorem enim morientis: *Domine Jesu suscipe Spiritum meum*, ad insolitam vocem ignoscentis: *Domine ne statuas illis hoc peccatum*, (e) excitatum est subito universum cœlum, scissaque sunt in duas partes cortinæ aulae cœlestis, (clavis enim cœlorum est dilectio inimicorum, ait S. Hilarius Arelat. ferm. de Stephano) surrexere cuncti cœlites de sedibus suis, quin & ipse Christus tractus voce tam amabili, è throno assurrexit suo, interrogans: *nunquid hæc vox tua fili mi?* Acclamavit mox universum cœlum certanti Martyri: *sonet vox tua in auribus nostris: vox enim tua dulcis, & facies tua decora:* (f) Non est vox similis hæctenus audita in terra nostra; non insonuit deprecatio unquam tam amorosa in cœlo, nisi dum

filius Dei in cruce pendens pro inimicis deprecatus est Patrem; (g) *Pater ignosce, illis quia nesciunt quid faciunt.* Echonem ergo amabilem agis Jesu Christi o Martyr Laureate, dum vocem imitaris filii Dei, ac pro lapidantibus exoras Dominum: *Domine ne statuas illis hoc peccatum.* (b)

Sonet ergo vox tua in auribus cœli & terræ, resonet in cordibus omnium Fidelium amabilis Echo Jesu Christi Crucifixi. Uti Echo communiter cuncta verba non repetit, sed unam aut alteram syllabam resorbet; ita & Stephanus: Christus orans pro inimicis, protulerat verba septem.

Pater. Dimitte. Illis. Quia. Nesciunt. Quid. Faciant.

Martyr tanquam Echo Christi, sex solum reponit verba.

Domine. Ne. Statuas. Illis. Hoc. Peccatum.

Et in rei veritate fateti cogimur Stephanum, in vita, in miraculis, in Passione, & in morte Echonem semper extitisse Salvatoris. Mente solum revolvite & perpendite acta singula inter Christum & Stephanum, & vera hæc esse testabimini.

De Christo memorat Matth. c. 4. *circuibat Jesus totam Galileam docens in Synagogis eorum, & predicans Evangelium regni, & sanans omnem languorem & omnem infirmitatem in populo, omnisq; turba querebat eum tangere, quia virtus de illo exibat & sanabat omnes.*

Luc. 6.

Idem

(a) Matth. 27. (b) Ibidem (c) Matth. cap. 27. (d) Marci cap. 15. (e) Actorum cap. 7. (f) Cant. 2. (g) Luc. 23. (h) Actorum 27.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

confundebat cunctos Adversarios suos, interpretando divinas Scripturas, declarando Oracula Prophetarum, intricata dubia legis solvendo & elucidando: objectiones & errores solidis argumentis elidendo: Jesumque Salvatorem Mundi ac Promissum Messiam ex legi & Prophetis demonstrando.

Unde August. serm. 6. de S. Stephano, hoc Elogium dat: Stephano Martyri & pulchritudo erat Corporis, & flos ætatis, & eloquentia fermocianantis, & Sapientia sanctissimæ mentis, & operatio Divinitatis.

Combineat nunc Zelum Christi & Stephani, recolligite in cumulum invectivas Amborum in Judæos & Phariseos, & invenietis iterum, Christum esse Verbum, Stephanum vero Christi Echoem.

Christus verbis acerbis aggreditur Judæos & Phariseos. Matt. 23.

Væ vobis quia clauditis regnum cælorum ante homines, ipsi non intratis, nec alios finitis intrare.

Væ vobis, qui circuitis mare & aridam ut faciatis unum Profelytum, & cum fuerit factus, facitis eum filium Gebenne. Matt. 23.

Væ vobis, qui decimatis mentham & anethum, & relinquitis que graviora sunt legis, judicium & misericordiam.

Væ vobis quia mundatis quod de foris est calicis, & paropsidis, intus autem pleni estis rapina & immunditia.

Væ denique vobis Scribæ & Pharisei, qui edificatis sepulchra Prophetarum &

ornatis monumenta Justorum; Et vos implete mensuram Patrum Vestrorum serpentes & genimina viperarum, quomodo fugietis à Judicio Gebenne.

Ad Minutum toni correspondet Echo invectivarum Stephani, cum voce Christi.

Actorum 7. Viden quomodo Stephanus sine omni palpo, sine hæsitacione sine ullo pavore & timore impiis Judæis exprobret duriciem cordis eorum: *Dura cervice & incircumcisis cordibus & auribus, vos semper Spiritui Sancto resistitis sicut Patres vestri, ita & vos quem Prophetarum non sunt persecuti Patres vestri? & occiderunt eos, qui prænuntiabant de adventu Justi, cujus vos nunc proditores & homicidæ fuistis. Act. 7.*

Si veniamus ad accusationes & falsa testimonia quas passus est Christus, inveniemus eas proflis æquales & similes in Stephano.

Matthæus dum c. 26 eas recenset ait: *Principes autem Sacerdotum & omne Concilium querebat falsum testimonium contra Jesum, ut eam morti tradèrent; novissime autem, venerunt duo falsi testes & dixerunt: Hic dixit, possum destruere templum Dei & post triduum reedificare illud: Quæ iterum blasphemavit quid adhuc egemus testibus, ecce nunc audistis blasphemiam, quid vobis videtur? & illi responderunt reus est mortis.*

Jam audite quid Stephano contigerit. Actorum cap. 6. *Submiserunt Principes Sacerdotum viros, qui dicerent se audivisse, eum dicentem Verba blasphemie*

phemia in Moysen & in Deum, commoverunt itaq; plebem & Seniores & Scribas, & concurrentes inaperuerunt eum & adduxerunt in Concilium, & statuerunt falsos testes, qui dicerent: Homo iste non cessat loqui. verba adversus locum sanctum & legem, audivimus enim eum dicentem, quoniam Jesus Nazarenus hec destruet locum istum, & mutabit traditiones, quas tradidit nobis Moyses.

Unde eos consulentes pulchrè introducit August. Serm. de S. Stephano: Venite. Consilium faciamus in unum, & confirmemus falsum testimonium, sicut fecimus contra Dominum; exterminemus eum de terra viventium, & nomen ejus non memoretur ultra, cur hic stamus? quare tardamus? Si non dubitavimus Magistrum cruciare, ne dubitemus Stephanum lapidare.

Sed uti apud Christum, ita apud Stephanum non erant Convenientia testimonia, & mentita est iniquitas sibi.

Si causam & Originem necis Christi ac Stephani, consideremus ambæ ex invidia processerunt: patet hoc apertè in Christo: nam cum Pharisæi & Judæi vidissent cæco nato à Christo oculos apertos; leprosos, mundatos, dæmones expulsos; Lazarum à mortuis suscitatum; invidiâ tabescentes interitum ei struere cœperunt, teste Evangelista Joan. 11.

Collegerunt ergo Pontifices & Pharisæi Concilium, & dicebant, quid facimus? quia hic homo multa signa facit, si di-

mittimus eum, sic omnes credent in eum: Inde à Caipha conclusio facta, expedit vobis, ut unus moriatur pro populo: ab illa ergo die (pergit textus) cogitarunt, ut interficerent eum.

Obsecro dicite, quid aliud factum in Stephano? quid eum neci dedit? Videbant Judæi Stephanum plenum gratiâ & fortitudine, plenum gratiâ & Spiritu S. facientem prodigia & signa magna in populo, Virtutes ex Angelica ejus facie resplendebant: hinc dissecabantur cordibus hinc præ invidia stridebant in eum dentibus.

Miracula ergo & prodigia invidiam peperere, invidia enixa est mortem. Et sicut contra Christum concitata omnis multitudo confurxerunt, & ad mortem eum depoposcit, clamans: Tolle, tolle, Crucifige, eduxeruntq; eum in locum Calvarie, ubi Crucifixerunt eum. Joan. 19.

Alta audientes Stephanum in Concilio disserentem: Luc. Act. 7. dissecabantur: cordibus suis, & stridebant dentibus in eum, & exclamantes voce magna continuèrunt aures suas, & impetum fecerunt unanimiter in eum, & estantes eum extra Civitatem lapidabant.

Unde rectè ait Petrus Damiani serm. de S. Stephano: extra portam Civitatis passus est Dominus, extra eam lapidatur, & fervus: exiens ad eum extra Castra & portans similitudinem improperii ejus.

Non viventem solum sed & morien-

ros
pro
cum
ha
more
ficiem
fieri
imper
es ve
en non
5 occi
de ad
diores
es &
Chri
quales
eren et
n & o
a testi
a morti
reant
i dixit
& post
ite in
a testi
m quid
derant
o conti
nigerunt
dicerent
ha blas
phemia

rientem Salvatorem imitatus est Stephanus, uti enim morti proximus Christus, æterno Patri suo animam recommendavit: *Pater in manus tuas commendo Spiritum meum*:

Ita similiter Stephanus inter turbines lapidum Spiritum suum in Magistri sui manus consignavit Act. 7. *lapidabant Stephanum invocantem & dicentem: Domine Jesu suscipe Spiritum meum*, ac si diceret teste Augustin. in c. 7. Actor. Tibi vixi, Tibi morior, accipe Spiritum meum de manu, qui, oderunt eum, Tu fecisti me Victorem, suscipe me in triumphum, illi persequuntur, Tu suscipe, illi ejiciunt, Tu intromitte, dic Spiritui meo: Intra in gaudium Domini tui.

Et hæc dicens *obdormivit in Domino*, molliori culcitra nunquam usus, quam lapidibus torrentis Cedron.

O felicem somnum, quem comitari *requies æterna! O beatam requiem, quam coronat gloria infinita!*

Suaviorem tamen Echonem non dedit Stephanus, nisi quando imitatus est Verba Salvatoris sui in Cruce pendentis, unde ait Thom. Villanov. Con. 4. de S. Stephano: Quam bellè, quam mirè certantis Domini vestigia miles sequitur. Clamat Dominus: *Pater dimitte illis*: Clamat miles: *Domine ne statuas illis hoc peccatum*, & quod valdè mirandum est, qui stando submissè pro se oravit,

cum clamore valido pro inimicis genua flexit:

Admiratur hoc velè maximè S. Maximus hom. de S. Stephano dicens: videte affectum Viri beati, videte magnam & admirabilem Charitatem: in persecutione positus erat, & pro persecutoribus supplicabat, atq; in illa lapidum ruina, quando alius obivisci poterat etiam Charissimos suos, ille Deo commendabat inimicos.

Hinc Fulgentius ait: (a) Ictibus lapidum corpus ejus quatiebant Judæi; at Stephanus in genua cadit, & pro eis orat, contundebatur homo exterior, & supplicabat interior, desiderans orando acquirere, quos nequiebat moriendo convertere.

Hæc attentè considerans Eusebius Emis. c. 7. ait exclamat non mireris, si audias Stephanum orantem pro inimicis suis lapidantibus in valle, Domine ne statuas illis hoc peccatum; quia didicit Levita à Sacerdote Magno clamante in Cruce: Pater ignosce. Et sicut guttur Jesu felle licet & aceto potatum amaritudinem, & tamen non eructavit, ita & duri silices pectus S. Martyris erga persequentes non durum effecere.

Manet ergò Verbum fuisse Christum, Verbo ut Echonem respondisse Stephanum.

O Felix Echo, quæ inauditâ voce cœctum in admirationem adduxisti, terram verò sacrâ consternatione ad amorem hostium incitasti: felicior longè

(a) Fulgent Hom. de S. Steph.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

introducet in Aulam Sanctorum, ubi Sancti Omnes Echonem agunt, ac in æternum clamant : Sanctus, Sanctus, Sanctus:

Claudio & autumo probabiliter idem obtigisse B. Stephano, quod Venerabili Bedæ; hic enim cæcus

cum ductus esset ad habendam Concionem, eamq; finiisset: R. Iaxa Amen V. Beda. Ita & clamanti ad Christum: Domine ne statuas illis hoc peccatum, Credo acclamasse omnia dura marmora

Amen Venerabilis Levita.

IN FESTO S. JOANNIS EVANGELISTÆ.

Hic est Discipulus Ille, Joan. 21.

INter alia deliria Poëtarum somniavit stulta Gentilitas Comitia Deorum aliquando à Jove indicta, atq; in iis libertatem cuiq; Deorum concessam, volucrem ex cunctis volatilibus cœli seligendi, quæ imposterum æternum sibi foret sacra. Placuit cunctis Diis conscrip-

tis liberale indultum supremi Numinis, nullâq; interpositâ morâ sacro Dearum Gynæceo in electione primæ datæ sunt.

Junoni, postquam oculos curiosè hinc inde girasset, ex cunctis alitibus placuit oculatus pavo.

Palladi e contra arrisit *Noctua*, quæ

Fff 2

aliis

aliis dormientibus, & stertentibus
vigilat, Symbolum accommodum la-
boris & studiorum.

Venus ad palliandam turpitudi-
nem suam selegit castam *columbam*.

Latona *Ortygometram* Coturni-
cum ducem.

Proserpinæ tenebrarum principi
placuit lucis osor *Vespertilio*.

Saturnus Deorum Senior, gravi-
tate plenam assumpsit *ciconiam*.

Mars è contra rapacem *Vulturem*.

Apollo candidum & sonorum Cy-
gnum.

Mercurio placuit vigilans *Gallus*.

Baccho garrula *pica*.

Neptuno tempestatum prodroma
alcyon.

Plutoni niger & crocicans *corvus*.

Jovi deniq; tanquam supremo Nu-
mini, Regalis *Aquila*, volatu, visu,
aliisque qualitatibus, cæteris avibus
superior, juxta versum illum :

*Ales sacra Jovis, magnarum glo-
ria rerum,*

*Inter aves omnes regia scep-
tra gero.*

Auditores ! Si juxta interpretatio-
nem Hugonis Cardinalis in Psal. 77.
per volatilia cæli intelliguntur servi
Dei pennis virtutum ad cælum ten-
dentes ; fateri cogimur harum sa-
crarum volucrum diversissimas spe-
cies in mundo extitisse, dignissimas
electione, & amore Numinis.

Habuit mundus Pelicanos solitu-
dinis Psal. 101. *habitantes in desertis*

*torrentium, & in cavernis terre, man-
ducantes herbas & arborum cortices,
& radix juniperorum erat cibus eorum.*
Job. c. 30. (Elias. Filii Prophetarum,
Anachoretæ in Thebaide.)

Extiterunt struthiones in deserto.
Job. 30. Augustiati, afflicti, quibus
dignus non erat mundus, *facientes
plandum velut draconum & luctum ve-
lut struthionum* : quorum lamentabi-
li sono montes & vales resonabant
(Pœnitentes primæ Ecclesiæ.)

Inveniebantur Mancodiatæ cœle-
stes, quorum conversatio non in terra,
sed in cælis erat.

Aderant passeres solitarii in tecto &
Nidificoraces in domicilio, inter quos
se ipsum David numerat. Psal. 101.

Aderant *Milvus, Hirundo & Cico-
nia custodientes tempus adventus sui.*
Jerem. 8.

Aderant gemebundi Turtures &
castæ *Columbæ, quarum penne dear-
gentate, & posteriora dorsi in pallore
auri* Psal. 67.

Aderant candidi *Cygni, Vigiles
Grucæ, dulces Philomelæ septies in
dielaudem Domini decantantes* Pl. 118.
*sed in nullâ harum beneplacitum e-
rat Domino; non has elegit Domi-
nus, sed regalem Aquilam Joannem,*
hic invenit gratiam in oculis Domi-
ni, ut esset Discipulus ille, quem dili-
gebat Jesus.

Præclarum quidem Elogium exti-
tit, quod altissimus attribuit Noe:
*Noe Vir justus atq; perfectus erat in ge-
nerationibus suis.* Gen. 6.

Titulus grandis, quo Patriarcham
Abra-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Felix & honoratus discipulus ille fuit, qui sui capitis reclinatorium habuit tam venerabile pectus scilicet Jesu Christi. Vix favorem hunc & gratiam capere potest Doctissimus Josephus Mansi in suo promptuario de S.S. unde discursu 3. de S. Joanne ait: *Altius homo exurgere nequit, quam si pro lectulo quietis illud sibi pectus illiusq; sinum vendicet, de quo dicitur Unigenitus, qui est in sinu Patris.* Joan. c. 1.

O quam securè in sinu hoc requievit aquila nostra; securius utique quam infelix Samson in sinu Dalilæ suæ:

Suavius itaque, quam Miles ille semimortuus in regiâ sella Alexandri.

Securius, quam Passer ille ab accipitre infestatus, in sinum Xenocratis delapsus.

O quam verificatum hinc fuit, quod Ezech. c. 17. prædictum: *Aquila grandis magnarum alarum venit ad Libanum, & tulit medullam Cedri.*

Fortunatus quidem extitit Baptista, qui verticem Salvatoris meruit Jordanis tingere lymphâ.

Felix Magdalena, cui pedes Salvatoris lachrymis rigare concessum:

Fortunatus Thomas, cui datum videre loca olavorum, & mittere manum in latus Domini:

At omnibus his felicior Joannes, cui supra pectus Domini nidificare & requiescere concessum.

Inter alias præclaras dotes aquilæ, extollit vel maximè Aldrovandus l. 1. Ornithol. *Volatum illius sublimem*, utpotè quæ nulli volucrum volatu cedit. Consentit Greg. M. l. 9. mor. c. 16.

dicens: Aquila alto volatu suspenditur, & annisu perpeti ad æthera libratur: & hic volatus non aliarum volucrum more fit per giros, sed tramite recto.

Hinc Homerus aquilam nuncupavit avium Ducem: Claudianus Alitem Jovis: Josephus l. 3. de bello Jud. Avium Regem; nam quod leo est inter quadrupedes, cedrus inter arbores, rosa inter flores, aurum inter metalla, adamas inter gemmas, Sol inter sidera, hoc est inter volucres aquila: unde de ea versus ille Ornithol.

Ales sacra Jovis, magnarum gloria rerum.

Inter aves omnes, regia sceptrâ gerit.

Laus & præconium hoc tuum est ô cœlestis Aquila, quæ non minus felix fuisti in nidificando, quam ad æthera sursum evolando.

Cedunt tibi palmam ipsæ volucres cœlestes, sex alis licet tectæ, quas tu volatu tuo infra te reliquisti: Doctrina & mens hæc est Augustini, dum serm. 150. de temp. ait: Joannes transcendit nubes, transcendit sidera, transcendit & Angelos, transcendit omnem creaturam, & pervenit ad Verbum, per quod facta sunt omnia.

Augustini dicta roborat S. Proclus orat. 15. dicens: Evangelista Seraphinis ipsis inventus est sublimior, quandoquidem illi corusco concussi fulgore facies velant suas, at hic ex gratia spectans tum generationem, tum substantiam expressit divinam: imò teste Chrysostomo hom. 11. super Joannem, Angeli plura mysteria didicerunt

runt à Joanne, impletumque est illud Apostoli Ephes. 3. *Ut innotescat Principatibus & Potestatibus in Cœlestibus per Ecclesiam multiformis Sapientia Dei.*

Si quis inter sacras cœli volucres gloriosis pennis sese extulit, præstitit id magnus Doctor Gentium Paulus, (a) raptus usque ad tertium cœlum, sed & hic Joanni palmam cedere cogitur: Probationem desumo ex Origene hom. 2. de diversis, in verba illa scio hominem &c. ita Paulum alloquentem: In tertium cœlum raptus es ô beate Paule, sed non es raptus super omne cœlum & paradysum: Joannes omne cœlum conditum omnemque creatum paradysum, hoc est omnem humanam angelicamque transgreditur naturam. Nam teste Thomæ de Villanova serm. de S. Joan. Paulus cum illam gloriam perambulasset, quæ vidisset interrogatus, nescit dicere, nisi vidi arcana verba, quæ non licet homini loqui; Joannes verò vidit & scripsit. 1. Joan. 1. *Quod fuit ab initio, quod audivimus & vidimus oculis nostris, quod perspeximus, & manus nostræ contrectaverunt de verbo vite, & vita manifestata est, & vidimus, & testamur, & annuntiavimus vobis.*

O volatum sublimem! O raptum extaticum, transcendentem cunctas sphaeras cœlorum!

Cedit prærogativam hanc Joanni ipse Simon Petrus, qui quidem teste Origene in Matth. apud Joseph. Mansi disc. 4. de S. Joan. Christum Deum & hominem jam factum in temporibus cognoscens & dicens: *Tu es Christus Filius Dei vivi*, altissimè volavit; sed

(a) 2. Corintb. c. 12.

Joannes altiùs illo, qui eundem Christum, Deum de Deo, ante omnia tempora genitum intellexit, dicens: *In Principio erat Verbum.*

Cedunt & Joanni palmam Evangelistæ reliqui, de quibus ait Augustinus tract. 36. in Joann. Cœteri Evangelistæ in terrâ ambulabant, de Divinitate ejus pauca dixerunt: Istum autem quasi piguerit in terrâ ambulare, erexit se non solum super terram, sed super omnem exercitum Angelorum, & pervenit ad eum, per quem facta sunt omnia dicendo, in principio erat Verbum:

Unde ait S. Gregor. in cap. 1. Ezech. Locus Aquilæ non juxta, sed desuper describitur, quia Joannes super cœteros Evangelistas sese extulit. Hinc S. Germanus ait: Matthæum si vis interpretari, mel est, Marcus vinum, Lucas lac, Joannes oleum ubique supernatans.

Manet igitur inconcussum privilegium Joannis, quod volatu nemini cedat, cœteris altiùs volet, & quidem tramite recto; unde meritissimo jure symbolum meretur, quod olim usus Carolus Dux Geldriæ, qui aquilam pinxit ultra nubes evolantem, infra quam jacebat globus terræ, adjuncto lemmate, *Altiora peto.*

Non minus Præconium ac Privilegium aquilæ est *perspicax ejus visus*, dum irretortis oculis Solem in suâ sphaerâ contemplari non reformidat, cujus tamen radios aliarum volucrum pupillæ in minimo non tolerant; in ô Augustino teste lib. 2. c. 25. de moribus

Mani-

ores,
scalla,

ra peto
tum e
us f
ama ad

volucres

quas tu

Doctri-

, dum

estrans-

sidera,

ascendit

venit ad

omnia.

Proclu-

Seraphi-

or, quan-

cassi ful-

ce ex gr-

em, tum

im: imò

super Jo-

ria didice-

runt

Manichæorum, acies oculorum ejus tanti est vigoris, ut cum super maria immobili penna fertur, nec humanis patet intuitibus, latentem sub frutice lepuleculum, sub fluctibus nantem pisciculum videre comperta sit; confirmante id Hussæo Vate c. 39. *Aquila de rupibus contemplatur escam, & de longè oculi ejus prospiciunt.*

Omni jure deberi hunc titulum Joanni, attestatur Rupertus dicens: *Aquila rectè dicitur Joannes, qui Divinitatem irreverberatis oculis contemplari, & adhuc in carne positus in illum Solem apertos oculos figere meruit, ac videre in illo splendore gloriæ; Mysterium æternæ Generationis: In principio erat Verbum.*

Filii distantiam à Patre ac Personalitatem: *Et Verbum erat apud Deum.*

Verbi cum Patre Consubstantialitatem: *Et Deus erat Verbum.*

Assumptam Humanitatem: *Verbum caro factum est.*

Familiaritatem denique ejus: *Et habitavit in nobis.*

Fuit ergo Joannes Scrutator Majestatis Divinæ, sed non oppressus est à gloriâ. Vidit splendorem paternæ gloriæ, sed oculi ejus non caligaverunt, imò, ut ait B. Petrus Damian. serm. 1. de S. Joan. ad tantum gratiæ proventus est privilegium, ut omnem transgrediens creaturam, illud acie mentis attingeret, quo non Propheeta, non Patriarcha, non deniq; quispiam, ab ipso primordio cognoscatur in carne positus aspirasse.

Magna quidem mysteria viderunt

in spiritu Patriarchæ & Propheetæ, sed in comparatione eorum, quæ penetravit oculus aquilæ nostræ, umbra solum, & ænigma extitere.

Vidit quidem Patriarcha Abraham Gen. 15. *cum sopor irruisset super eum, & horror magnus, fumantem clibanum, denotantem servitutem & afflictionem, quo Ægyptii semen ipsius per annos quadringentos erant oppressuri; sed ad calamitosa illa tempora AntiChristi, quando homines abscondent se in speluncis & in petris montium, quando desiderabunt mortem, & mors fugiet ab eis, Apoc. c. 9. Oculus Abrahami seculo non extendit.*

Vidit quidem Moyses Exod. 3. *visionem illam magnam, Rubum incombustum, sed non vidit signum illud magnum, Mulierem amictam Sole ac coronatam stellis, Apoc. 12. quam Rubus ille designabat.*

Vidit quidem Haïas c. 6. *Dominum sedentem super solium excelsum, & Seraphim circumstantes: sed non vidit ut Joannes ostium apertum in cælo, & Seniores 24 super thronos suos sedentes circumamictos vestimentis albis, & in capitibus eorum coronas aureas, Apoc. c. 4. multo minus in dextra sedentis super thronum, librum scriptum intus & foris signatum sigillis 7. Apoc. 5.*

Vidit quidem Jeremias *virgam vigilantem, & ollam succensam à facie Aquilonis, Jerem. 1. sed non vidit Angelos illos septem, habentes phialas aureas plenas iracundiâ Dei viventis in secula seculorum. Apoc. 15.*

Vidit quidem Zacharias c. 4. *candelabrum aureum totum, & lampadem super*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Non defuere Joanni serpentes similes & dracones : Pestifer draco erat Ebion ; exitialis coluber Cerinthus ; virulentus serpens Marcion , venenata vipera Menander.

Adimebant scelesti hæc capita Christo Divinitatem, negantes, eum ante Mariam extitisse, explodebant distinctionem Personarum in Divinis: pernegabant æqualitatem Filii cum Patre: eructabant ore blasphemò, in Chi istum tum primùm, cum in Jordane baptizaretur, in specie columbæ descendisse Spiritum Sanctum, a volâsse vero iterum, cum in cruce pateretur. Mentiebantur deniq; in phantastico solum corpore Christum in terris conversatum. In has proinde viperas insurrexit Aquila nostra, rostro & unguibus, calamo & verbis generosè cum eis decertans: Non tulere impetum cœlestis Aquilæ venenosi hi serpentes, sed mox ut clangentem audire: *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum*, velut fulmine icti fugam iniere, ac in pestilentibus latebras abdidere se suas.

Negabant quidem scelesti Christum Filium Dei extitisse ab æterno, at probavit id clarè Joannes dicens: *In principio erat Verbum.*

Explodebant distinctionem personarum in divinis, at apertè id remonstravit Joannes: *Et Verbum erat apud Deum.*

Posuere hi impii duo principia, unum bonum, alterum malum, asserentes à primo creatum quidquid boni, ab altero vero quidquid mali; reprobavit hoc Joannes, & statuit uni-

cum, dùm ait: *Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil.*

Mentiebantur illi Christum in phantastico solum corpore apparuisse; falsum hoc esse docuit Joannes, dum dixit: *Verbum caro factum est, & habitavit in nobis: & sic mentita est iniquitas sibi.* Vicisti Aquila, vicisti! fugati sunt per te venenati serpentes & hydra; eliminasti & eradicasti ex Ecclesiæ viridario enascentes hæreses & zizania: doctrinæ tuæ radiis in fugam actæ infames noctuæ & vespertiliones: defendisti novellæ Ecclesiæ pullos non aliter quàm *Aquila super eos volitans, & expandens alas tuas Deut. 32.*

Ad te proinde Benjamin à Jesu plurimum dilecte, qui in tanta gratiâ extitisti apud Altissimum, ut in sanctissimo ejus pectore requiescere tibi sit concessum, trepidanter confugimus, opem & patrocinium tuum demissè flagitantes. Eja Aquila cœlestis respice & nos ab alto, ac alas patrocinii tui super afflictissimum Imperium Romanum expande: protege & defende Augustissimum Imperatorem nostrum Leopoldum, ac hostium undiq; insidiis petito, de cœlo succurre, sicuti olim Imperatori Theodosio ad fauces Alpium cum Eugenio tyranno de Imperio dimicanti una cum Apostolo Philippo candida veste indutus equo sublimis in adiutorium venisti, ac inaudito miraculo tela hostium in propria eorum capita retorristi, ita & nunc ad adjuvandum festina, ac nutantem Imperii fortunam restitue.

Si Boanerges es, & filius tonitru, fulgura coruscationem, & dissipa gentes,

quæ bella volunt; contere brachia eorum, confringe potentias arcuum, scutum, gladium & bellum: gladius eorum intret in corda eorum, & arcus eorum confringatur, Pl. 36. Eja Aquila sacra excute alas, acue rostrum & ungues, sustolle clangorem, nam *(probat.*

Dum clangunt Aquilæ, vultur pallere Aut si fortè peccata & iniquitates nostræ ad iracundiam provocaverunt Altissimum, ut gladium, nostro inebriandum sanguine, in nos strinxerit, Tu iratum Numen intercessione tua mitiga, & gladium à cervicibus nostris amove, sicuti ferrum à Sanctuli cervicibus admiranda virtute avertisti.

Erat hic Sanctulus Nussinæ Ecclesiæ Presbyter, uti Gregor. Dial. lib. 3. c. 37. & Baronius ad an. Chr. 573. testantur, miraculis clarus, in persecutione Longobardorum, quæ totam Italiam vastavit, velut stella matutina in medio nebulæ. Huic Sanctulo Longobardi die quadam captivum quendam à se craftino interficiendum in custodiam tradidère, sed conditione appositâ, ut si is fugeret, ipse profugitivo hostia fieret. Accepit libenter conditionem Vir Dei, ac prædictum captivum in suam fidem recepit, quem nocte concubiâ (barbaris somno oppressis) excitans fugam inire justus reposuit alter, fugere Pater non possum, quia si fugerem, pro me sine dubio gladium recipies: cui mox sanctus Presbyter surge & vade, te Omnipotens Deus eripiat; nam ego in manû ejus sum, tantum solum in me poterunt facere, quantum ipse permiserit: ad verba ergo ista fugam iniit alter.

Manè adsunt Barbari, captivum repositum; ubi fugisse audiunt, mox Virum Dei vincientes educunt in campum gladio feriendum: Sequitur ille velut agnus ad victimam, solumq; rogat, ut paucula momenta morturo donent, quibus animam Deo commendet; quod cum concessissent; in terram prostratus, exitum suum Deo commendabat: cum verò preces protraheret, interfector eum calce pulsans jussit, ut flexo genu cervicem porrigeret: Surrexit igitur Vir Dei, genuq; flexo cervicem extendit, cumque evaginatum gladium contra se micantem cerneret, altâ voce hoc unum exclamavit: Sancte Joannes suscipe illum; cumque licitor elevatâ manu ictum in cervicem intentaret, brachium subito dirigit, ac inflexible in aere remansit: territi hoc facto Longobardi, ne quid deterius ipsis contingeret, surgere jubent Sanctulum, omnesq; captivos ei donant, hoc unum rogantes, ut sibi brachium pristinae sanitati restituat, quod ille non aliâ conditione spondit, quam si stipulatâ manu promitteret, se ferro illo nulli in posterum Christianorum nociturum.

Age igitur Discipule, quem diligebat Jesus, audi lamenta congregati populi, attende suspiria, exaudi preces flentium, & manum Altissimi flagellis ulticibus in nos armatam patrocínio tuo siste; deprecare pro nobis Dominum, & precibus tuis flagella iracundiæ à nobis averte, & cum

Sanctulo, Joannis laudes in æternum cantabimus.

IN FESTO SS. INNOCENTIIUM.

Herodes iratus, occidit multos Pueros. Ecclesia.

Non sola Africa Monstrorum est parens; gignit & monstrosos Thessalia Hippocentaurus; habet Ægyptus salaces Faunos & Satyros; parturiunt monoculos Polyphemos, quibus aures ad terram usque pendulae sunt; arenosa Californiæ littora; progerminant deformes Sterlochos, quibus tres in fronte portentosi oculi, petrosa Arabiæ deserta; An Indum fluvium canino capite & latratu infames habitant Cinocephali; Griphis capite & collo metuenda spectra glaciales producant Valles Scythicæ. Turpia naturæ excrementa, quibus non alibi quàm

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quid de hoc vulpino capite dicat. (a) *Herodes dominabatur arte, calliditate regnabat, imperabat fraude, præsidebat dolis, simulatione pollebat.*

O vulpinum caput, o verticem fraudulentum! Lisandro utique hâc iniarte fallendi usus est Præceptore, :cujus effatum illud: si pellis leonina non sufficit, vulpina est adhibenda. Nec alia axiomata monstro huic fuere, quibus regnum moderabatur, quam quæ & nostro sæculo Principibus observanda præscribit Machiavellus pessimi metalli homo; red vivus ex Herodiano putri cinere phoenix. Audite binas solum Magistri hujus monstrosas Maximas.

Princeps qui opes suas augere, (b) ad imperii fines propagare cupit, artem fallendi addiscat necesse est, imaginæ quidem ad fallendum simulationes, dissimulationes, & perjuria sunt adhibenda, sed Princeps, qui ad id natura & arte factus erit, prosperos semper inceptorum exitus habebit: dicere cupit, jura, perjura; affirmare, negare, blandire, odi, simulare, dissimulare; viola fidem, invertite pacta, si irebus conducatur tuis. Nec alterum dissimile est Axioma, (c) nullum tibi ex animo amicum existimes, sed neque tu sis ulli, sic tamen comis & blandus esto singulis, quasi neminem non ames: lauta blandè, complectere peramanter; lauda affatim; pollicere largiter, mel profer ore, tel serva in corde: His principis mundus regitur, his vivitur præ-

ceptis, hæc bases regni, poli gubernationis tabulæ legis.

Idem inculcat Tacitus in Jul. Cæs. dicens, Principi nihil injustum quod fructuosum. Quod libet, licet. Jus est in armis. In summa fortuna, id æquius quod validius. Principi sufficit pro ratione voluntas. Quid quid utile, id honestum.

Nunc Auditores videte, quam bel- lè in praxin deduxerit binas has Maximas scelerata hæc vulpes. Ecce appellunt Hierosolymâ peregrini tres Reges, inquirunt de recens nato Judæorum Rege, (d) *ubi est qui natus est Rex Judæorum?* ad hoc testandum nova cœli producunt phœnomena: *vidimus stellam ejus in Oriente.* (e) Quid faciat vulpecula fallax? Irrigit aures, turbatur, stupet, hæret, gannit, & nescio quid secreto secum fremit.

Ergone, inquit, tantum supinus for- bebis probrum? Rege vivo a ius in Regia quærat Princeps? siccine terre filius mea invadat sceptrâ, rapiat, cotonam? spurcissimi fabri, filius in stabulo natus Rex adoretur? Reges peregrini in aula regia hos rumores serant? Conjuratio! Conjuratio o milites? *Successor instat pessimus: Satelles, ferrum rape, perfunde cunas sanguine;* si vivis diu non vivat ille, cujus a vitâ tuâ pendet ruina.

At! at! replicat cum profundo gemitu fallax monstrum: *St. fite anime! quo ruis? Leonis terrent exuviam, vulpina est assumenda pellis, ira fraudes induat, tutius lævit fu-*

ror

(a) Chrysol. serm. 19. (b) Machiav. l. 2. Comment c. 13. (c) Idem l. 2. disp. de reipub. c. 13. § 14. (d) Matth. c. (e) Matth. c. 2.

ror amore tectus, fera cum catulis est capienda. Vultu igitur ad omnem humanitatem composito clam evocatis magis diligenter explorat tempus stellæ, Concilium Doctorem cogit, rimatur, inquit, indagat, ubi Christus nasceretur, anxius magis ubi esset, quem mactaret, quam ubi nasceretur, quem adoraret. Audit regias cunas futuras in Bethlehẽ, sic enim scriptum est, *Et tu Bethlehem terra Juda (a) nequaquam minima es in Principibus Juda, ex te enim exiet Dux, qui regat populum meum Israel.* Benè est ruminat secum monstrum, fera jam casses induit; Mox ad reges peregrinos reversus, *Itē itē,* ait, reges magnanimi, locus patet: *ite in Bethlehem, Et interrogate diligenter de puero, Et cum inveneritis, renuntiate mihi, ut Ego veniens adorem eum.* (b) O dolosa vulpes, o fallax Sinon, mel spirant verba, sed felle plenum est pectus; Syrenem agis, suaviter cantas, sed in te immanissimum paras: verè de te dici potest illud: (c) *Vidi aliam bestiam ascendentem de terra, Et habebat cornua, duo similia agno, Et loquebatur sicut Draco.* En quomodo parricidum animum velat, quam pulchrè structas insidias occultat, quam bellè se Sathan in Seraphinum transformat, ut & ego veniens adorem eum; simulabat se adorare velle, quem conabatur occidere, ait Augustinus serm. 2. de Innoc. O detestandum & execrandum caput vulpinum, quod humilitatis pallio deicidium tegit: O

lupum improbum, qui ovina amictus pelle cœlesti insidiatur agno. Unde S. Chrysostr. hom. 7. super Matth. ait: devotionem promittit, sed gladium acuit, & malitiam cordis depingit colore humilitatis. O vulpem sceleratam!

Consideremus jam corpus huius monstri quod Tigris refert? Tigris animal est, quò in orbe sævius & ferocius non existit, quod & natis suis sibique ipsi, si furore exardescat, non parcat. Nec Nero, nec Diocletianus aut Caracalla ita fuit efferus ut Herodes.

Audite obsecro, quid Idumæa hæc Tigris non ausa fuerit. Ut regnum suum stabiliret, Hircanum Judæorum summum Pontificem injustis calumniis circumventum trucidari fecit. An non rabida Tigris? Sanedrîm, id est Senatum sacrum 70, Judicum sibi obstantem interneccione delevit, unico reservato Baba filio Barach, cui tamen & binos eruit oculos.

An non furibunda Tigris? Quot quot de stirpe Davidica superesse suspicabatur Regios surculos, omnes excidit & eradicavit. An non effera Tigris? nec in suos catulos mitior extitit Herodes.

Pheroram fratrem Germanum, sororem suam Salomen, Mariamnem uxorem propriam gladio feriri iussit, solâ & unicâ suspicione adductus. Hircanum Levirum, quod gratus populo esset dolo in piscina mergendum curavit: Alexandrum & Aristobulum

(a) Matth. cap. 2. (b) Matth. cap. 2. (c) Apoc. 13.

audi. Quid
cau-
arit,
ait,
usfor-
los in
reter-
apat
tes in
Reges
mores
domi-
Sati-
gunt,
nus a
Agg-
3. i.
t exu-
pellis,
vit fu-
ror
l. 2.

Iam Mariannes extinctæ filios Romam reduces, ne fortè Matris mortem ulciscerentur regni insimulatos laqueo necari præcepit. Antipatrum denique ex filiis suis natum maximum, regni jam hæredem declaratum in vincula coniecit, ac quinque diebus antequam exspiraret, quod de Patris obitu juveniliter exultantem audisset, occidi mandavit.

An non furibunda Tigris? hinc merito vox illa Augusto erupit: *malle se esse Herodis porcum, quàm Filium.* Nec fuso tanto sanguine saturata sitis furibundæ Tigridis. Morti enim proximus, cum obitum suum nulli flebilem, omnibus verò plausibilem futurum ominaretur, ut lugubrem & lamentabilem redderet, cunctos nobilium filios in circo Hierichuntis inclusos, simul ac exspirasset, telis & jaculis extingui iussit, crudeli ad id & abominando vesanæ Tigridis testamento.

O monstrum crudele & barbarum! ò ferocem Tigridem, ò belluam metuendam! hinc optimè Bosquier in festo Innocentium ait: Nullius Curia illius propè angulus proprii sanguinis fusi maculam vacavit, ferus in uxorem, truculentus in fratres, crudelis in liberos, sævus in omnes. Simile prorsus monstrum Caligulae, qui universo populo Judaico unicam cervicem optabat, quam unico ictu demeteret.

Auditores! inspeximus hætenus vulpinum caput Herodis, ac Idumææ Tigridis ventrem, consideremus &

nunc postremâ partem Draconem. Nec malè Herodes Draco dicitur, cum & ipsum nomen ejus Herodes id exincat, juxta Syriacam interpretationem, nil aliud significans, quàm ignitum Draconem; Bosquier teste in Legato Apostolico cap. 1. quid vetò per Draconem designetur in Scriptura, annotavit optimè Le Blanc. in p. 73. dum in verba illa contribulasti capita Draconum, in aquis ait Draconem esse typum omnium scelerum & vitiorum.

Ad stipulatur illi Greg. 20. Moral. cap. 29. dicens: Quid Draconum nomine nisi impiorum hominum vita designatur? Hinc Rex Pharaon Ezech. 29. ob superbiam & impietatem Draco magnus vocatur.

Sceleratam vitam si desideretis venenati Draconis nostri, eam in breve compendium & Epitomen redegit aureus Chrysologus serm. 127. dum ait: *Herodes ipse est, qui profanavit templum, Sacerdotium sustulit, temeravit regnum; Herodes sicarius in cives, in nobiles latro, in domesticos prædo, interemptor p'ebis, occisor filiorum, homicida in extraneos, in proprios parricida, inebrians cruore terram.* An non Draco impietate magnus? sceleribus grandis, crudelitate abominandus? cui ad summam crudelitatem & impietatem præter Deicidium nihil abfuit sceleris, voluntas tamen non defuit. An non pestilens Draco, qui cum videret sibi a Magis illusum, iratus furore grandi tale quidpiam designavit in Palestina, quale Niloticus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

lestium toti immemores? an non alii caput in ventre habent repositum, quorum Deus venter est & gloria in confusione? an non aliis caput est caninum, quod die noctuque per detractiones non cessat allatrare proximos. An non & Centauri existunt inter Christianos, exteriori forma homines, moribus autem bestiae? Quot sunt, qui capite vulpino incedunt? qui habent cornua similia agno, & loquuntur ut Draco? qui jurant; perjurant, fingunt, simulant, Amicos se vendunt, donec proximum sternant, quorum os stagnum mendaciorum, falsitatum abyssus, fraudium & dolorum officina; qui dicunt Euge, euge, & annunt oculis, ovina pelle incedunt, intus autem sunt lupi rapaces. Ah quot furibundae inveniuntur Tigrides, quae minimo verbo irritatae, mox omnia discerpere tentant, furiosae plane Tigrides, quae non nisi proximi sanguine saginantur, quibus nulla musica jucunda, nisi lamentabilis vox proximi insonet, quibus nullus cibus sapidus, nisi proximi intinctus sanguine, quibus nulla nova grata, nisi ruinam & interitum proximi contineant. Quot monstrosos & virulentos dracones est invenire, qui cauda sua venenata, perversa inquam societate, exemplo scelerato, dogmatibus perversis & malitiosis tertiam partem stellarum, id est innocentium animarum de caelo, de innocentia in barathrum trahunt infernalis abyssi.

(2) *Metaphrastes 30. Septemb.*

Non homines sunt tales; sed informia monstra: Hinc pulchre in similes invehitur S. Chrysof. bom. 213. ad Pop. Antioch. neque enim homo es, ait hic Doctor, cum tanquam asinus recalcitres, lascivias ut taurus, tanquam equus post mulieres hinnias, ventri tanquam ursus indulgeas: ut mulus carnem impingues, malum memoria retineas ut camelus tapias ut lupus, ut serpens irascaris, ferias ut scorpius, subdolis ut vulpes, quomodo igitur te hominem commemorare valeam, cum talis in te nulla naturae intuear signa?

Danielis 4. de Nabuchodonore refert Scriptura, *cor fere ei datum*, mutatumque in bestiam ob superbiam, post 7. tamen annos agnovisse omnipotentem Deum, ac pristinam formam iterum recepisse.

Utinam haec monstra, quae non per septennium, sed 10. 20. 30. annos jam computruere in stercore suo ad formam etiam pristinam reducerentur.

Utinam adesset magnus Armeniae Episcopus Gregorius, ac in puris & luxuriosis poreis formam pristinam restitueret, sicut restituit Teridati regi Armeniae, qui insanens amore impuro in Ripsimem & Gaianam Deo dicatas Virgines justo judicio Dei in porcum est transformatus. (2)

Utinam adesset S. Patricius & omnes Politicos hujus temporis restitueret in formam pristinam fidelium Christianorum, sicut restituit fraudu-

dulca-

duentum & versutū Cereticum nomine, qui ob fraudes & dolos in vulpem prius erat transformatus. Niremb. lib. 2. de mirab. Europæ.

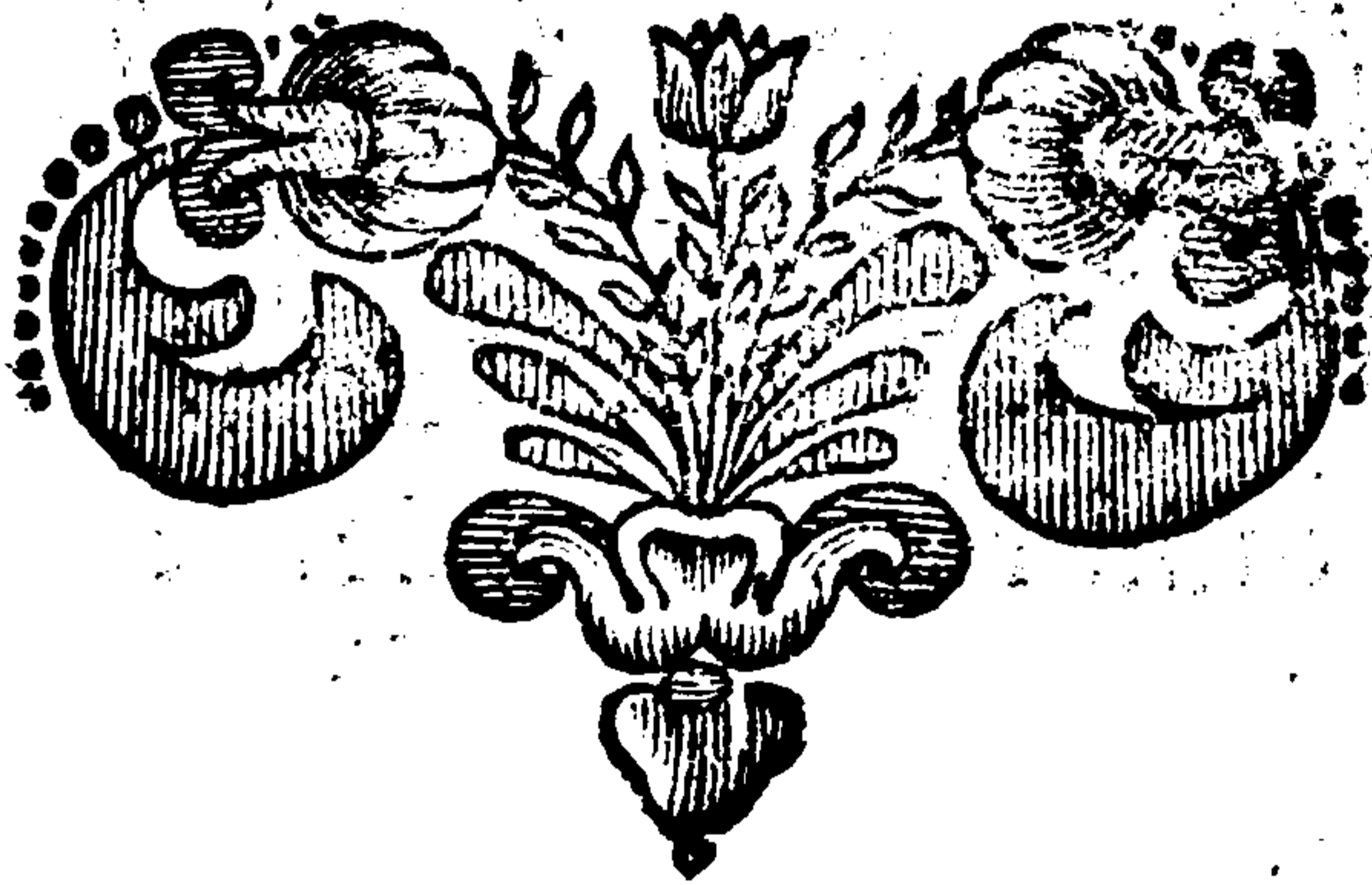
Utinam S. Hilarion discipulus magni Antonii præstò foret, ac cruce factâ restitueret omnes eos, qui similes facti sunt equo & mulo, sicut restituit filiam illam per præstigiâs in Equam transformatam.

Mortui sunt hi: quomodo ergo deperditam formam restituemus? docet id nos suo exemplo Andreas Corsinus, qui Ecclesiam Carmelitarum intrans ex lupo, quod mater de ipso somniarat, in innocentem mox agnum est transmutatus.

Ibi, ibi ex lupis fiunt oves, ex hircis agni, pœnitentia unicum est emplastrum, quod amissam gratiam & formam restituere potest.

Exemplo suo id docuit Petrus nobilis ille Dynasta Cæsar-Augustanus, qui nigrior Orco velut monstrum quoddam Ecclesiam ingressus? cunctis formam ejus fugientibus, precibus tamen S. Dominici ac lachrymis fuis belluicam formam exiit, ac per pœnitentiam Deo, sibi ac Ecclesiæ est restitutus.

Sola sola pœnitentia primam innocentiam, formam & nitorem amissum restituit, quam qui cum Herode non agit, non aliud Epitaphium, quàm quod Herodes, hæreditare meretur: Hic situs est N. qui 20. annis in volutabro scelerum velut porcus jacuit, jam quiescit in pice & sulphure, tu viator sepulchrum insputa.

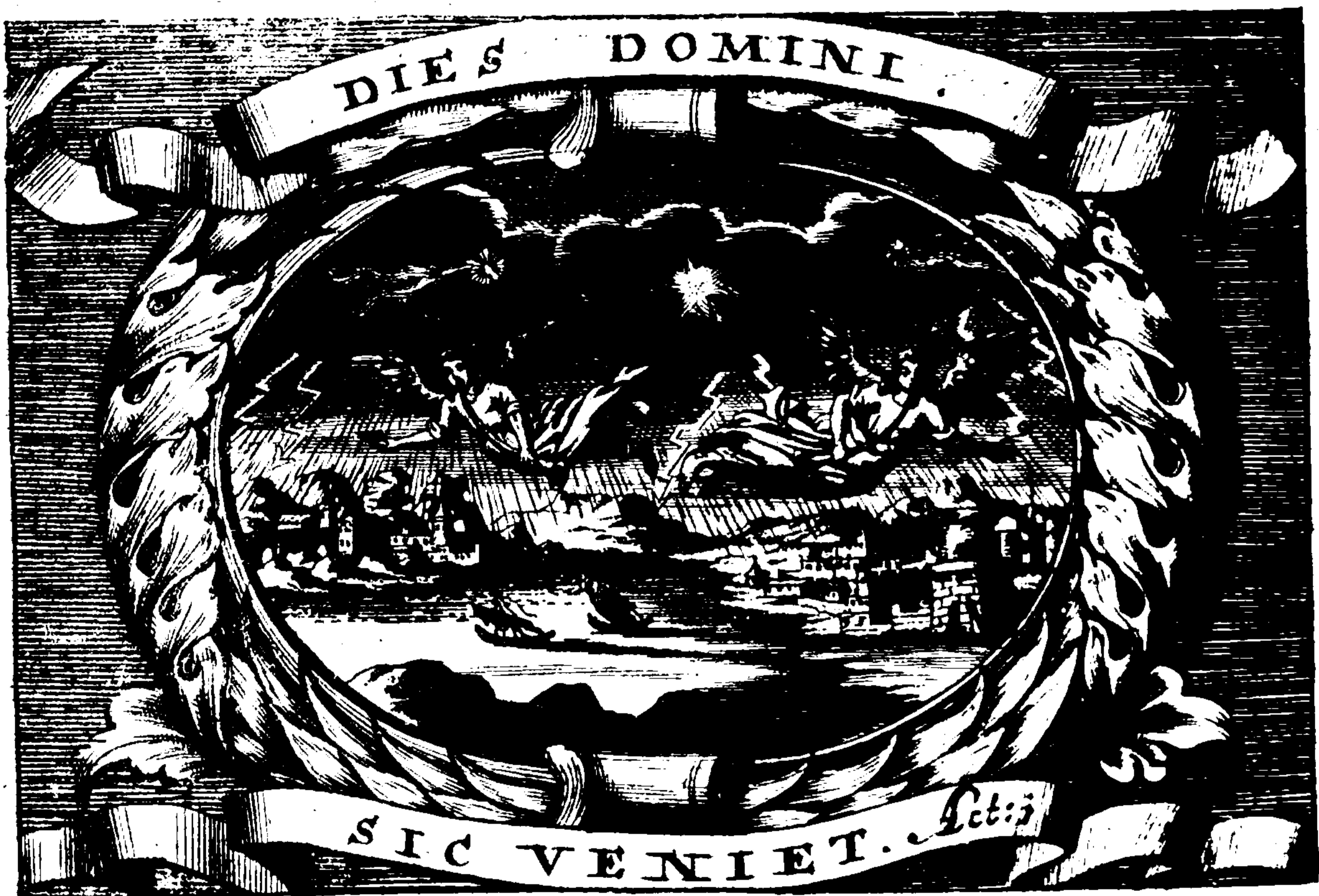
cum

perbi-
oville
tinam

non per
annos
suo ad
ceren-

renia
puris &
stis
feriduti
amore
am Deo
e Dei in
(3)
s: om-
refitu-
delum
lic frau-
dalen-

IN FESTO ASCENSIONIS DOMINI.

Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum?
Actorum I.

Satiat tandem vos mundo amatores mundi! Gaudete & exultate, excessit enim rigidus ille mundi Magister, qui vitam vestram toties carpsit, tot centena vestrâ in capita vestra fulminavit, semper

contrarius operibus vestris. Excessit ille, nubes suscepit eum ab oculis eorum: (â) Terra, quam calcabat pes vester, nunc vestra est, cœlum cœli Domino.

Gaudete & vos ambitiosæ aquilæ, ascendite

(â) Actorum capite I.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quo Portæ misericordiæ æternum claudentur, (a) sic veniet quemadmodum eum vidistis euntem in cælum.

AA. Conabor ego hodie Veniã vestrã diem hunc vobis non nihil adumbrare: sed scitote, quod quid quid dixero, metuendæ hujus diei solùm Umbra erit. Depingam igitur Auroram ejus, describam Meridiem, Cavete ne nox illã tremenda vos occupet;

Ah cœli! quàm horribilis est dies hæc in ortu suo! (b) *obscurant eam tenebræ, occupat eam caligo*; Stellæ cœli, & splendor earum non expandunt lumen suum, obtenebratur Sol in ortu, Luna convertitur in sanguinem; Stellæ de cœlo cadunt, formidandi apparent Cometæ, extimescenda hinc inde in cœlo cadunt meteora; personant venti lugubri gemitu; murmurat Cœlum formidando tonitru, (c) virtutes Cœlorum commoventur & agonizant.

O Augurium terribile; ò prognosticum, metuendum! Ah quid peccastis creaturæ delectabiles? An lucidissima mundi lampas, ediffere Luna noctis decor, Vosq; firmamenti scintillantes Carbunculi causam nobis reddite: an in vos quoq; Judicis tremenda ira desæviet? an Deus, qui Creationem mundi à lumine exorsus, illius ruinam ab ejusdem subtractione auspiciari tentat? an tota mundi machina dissolvetur.

Eheu respondet cœli oculus: Lu-

geo peccatorem miserum & cœcum, & quia me participem feci scelerum, quæ in conspectu meo commisit, nec retraxi radios meos, dum offendebatur Creator meus, ideò pœnitens cilicio induot, peploq; tenebroso lumen & radios meos obvelo, lugubri hoc: schemate etiam peccatorem provocans ad pœnitendum.

Respondet Luna, rubore tota suffundor, sanguineas pro rore spargens lachrymas, dum abominanda scelerã, quæ sub nocturno meo regimine patrata homines æternum sepaltã crediderunt, hodie in conspectu Orbis propalare cogor: (d) *Revelabunt enim Cœli iniquitatem eorum, & terra consurget adversus eos*. Respondet deniq; stellarũ turbatus Chorus lacrimas quærimus, ut abscondamus nos à tremendo vulnũ irati Judicis, fœtor & pestilens exhalatio peccatorum, lumen nostrum obfuscat, ac è sede & statione firmamenti depellit; Personant interim venti tristi gemitu, ut mortalium eliciant suspiria, murmurat Cœlum gravi tonitru, ut cor peccatoris concutiat metu, virtutes Cœlorum commoventur, ut ferreum hominis commoveant pectus.

Væ væ tibi Munde! metuo enim, ne aurora hæc fatalis secundum mentem Hieronymi magis formidanda, (e) post se spectacula trahat. Nec fallor: Audistisne horribiles illos tremittus, stridores tremēdos, ac tumultuosos fragores? exasperatum mare est,

quod

(a) Act. c. 1. (b) Isa. 13. (c) Luc. 21. (d) Job. c. 20. (e) 9. Hieron. cit. à S. Bonavent. in dicta salutis Tit. 9.

quod cubitos 40. supra celsissimos montes veluti murus formidabilis, cum terrore totius Universi stat erectum mox impetu summo in immanissimum relapsurum. (a) *An non arescent homines præ confusione sonitus maris & fluctuum ejus.*

Audit ille boatus illos terrificos, mugitus immanes, latratus horrendos? Monstra sunt marina, portentosa Balænae Delphinis mixtae, quæ formidandis sublatis capitibus; per ingentes siphones, torrentes quosdam undarum in auras egurgitant, & ferali murmure interitum sibi & orbi denuntiant. Quis non extimescat?

Cernite ibi in arboribus, turribus & tectis congregata universa volatilia cœli, regales aquilas, superbos pavones, Candidos cygnos, rapaces vultures, suaves lusciniæ, gemebundos turtures, en ut pennas demittunt, & ore quærulo pro cantu in lachrymosos erumpunt sonos, funebreque sibi & mundo concinunt nœniam: quis non plangentibus adgemmat?

Ex alterâ parte, spectate in unum congregata animantia terræ, plena formidine & tremore: concidunt præ metu turriti Elephantes; Leones ad nihil aliud pavidi, semi corruunt mortui; stant stupefactæ tigrides; fugam intentant timidi cervi; balant lamentantes oviculæ; abstinent cibo, abstinent potu, fune-

stam Orbis Catastrophen expectantes. Cujus cor non palpitet?

Elevate ulterius oculos & spectate umbrosas arbores, elatos Cedros Libani, robustas quercus Basan, virides Lauros, triumphales Palmas, pingues Olivas, Platanos, Terebinthos, Cypressos, & universa germina terræ, en ut ventorum procelloso turbine concussæ tristes demittunt ramos, en ut præ metu fatiscunt, aguntque violentas rimas, non balsama sudant, non fructus non baccas progerminant, sed stupente naturâ ex universis Poris rubicundum stillant cruorem; cuius sanguis non congeletur?

At hæc Prodromi solum sunt dolorum, Prologi Tragediarum! Heu nos! Quid agitis o Cœli, o Astra! num in ruinam nostram simul conjurastis? (b) *Eheu jam ignis ante Judicem præcedit, ut inflammet in circuitu inimicos ejus: exæstuant velut bullientes fornaces Aethna, Hecla, Vesuvius, Ternate, centeni que alii Sulphure & incendiis famosi montes; Vasto hurgite eructant torrentes igneos, quibus velut ignito diluvio totum incinerant Orbem: Montes sicut cera liquecunt, volant per aërem ardentes flammæ, discurrunt mugientia tonitua ab Oriente in Occidentem, horrido terræ motu superbaruunt Palatia, sternuntur fulmine cœlo proximæ turres, rediguntur in cineres famosæ Urbes, colliduntur ad invicem Petræ, in 4. partes diffi-*

(a) *Luc. 6. 21.* (b) *Psal. 96.*

cas.

pal.

in, &

nos

tor

rum,

è sede

; Per-

mitu,

mar-

ut eor

reutes

terre-

tas.

enim,

lijunt lapides, montes & colles terræ æquantur, aurum, argentum, gemmæ & Margaritæ in spumas abeunt & cineres; non remanet lapis super lapidem. (a)

Vah! ubi nunc mundus? ubi urbes? ubi regna? ubi sceptrâ, ubi Coronæ? transierunt omnia tanquam umbra. (b) Ah miseri filii Adam, videte nunc Idolum vestrum, quod ita adorastis, cui genua curvastis; videte mundum, quem ita adamastis, cui ita ardentè inserviistis, pro quo cœlum perdidistis: Ecce cinis, favilla bustum & nihil: (c) *cecidit Babylon cecidit!* O deploranda facies! O theatrum funestum! O excidium miserandum!

Exite nunc de cavernis vestris mortales, inquitte spolæa, ad quæ confugistis, non abscondent illa vos à facie venturi Judicis, sepulchra & tumulos vobis potius effodite, nam ignis, quò mundum jam ardere & conflagrare cœnitis, paulò post terram ipsam & vos in favillam rediget, redivivos tamen postea ad meridiem diei hujus magnæ in vallem Josaphat fatalis citabit tuba.

Adest Meridies Magnæ Diei Domini, rutilat in cœlo velut Sol signum filii hominis, tuba tremenda insonat: *Surgite mortui, venite ad judicium.* Evigilans Deus, qui dormire peccatoribus hæctenus videbatur, (d) accingit se ad judicium, ut reddat unicuiq; secundum opera ejus:

Tota vallis Josaphati repente fit tragicum Divinæ Justitiæ theatrum: adest in nubibus Cœli Judex tremendus cum virtute multa & majestate; (e) adstat à dextris Filii Regina cœli, candido stipata Virginum Choro, cingunt latus sinistrum ceu Assessorès, mixti Prophetis & Patriarchis Judices Orbis Apostoli, circumstat cum Palmis laureatus Martyrum exercitus, cæteraq; multitudo Militiæ cœlestis.

Formidabiles interim Libri rationum aperiuntur, (f) libri non atramento, sed vestigiis delictorum, & flagitiorum inquinamento scripti, in quibus quid quid scelerum hæctenus Tyaræ Pontificum, Coronæ Regum, Paludamenta Principum, Insignia Nobilium, Cassides Militum, Mitræ Abbatum, Pilei Ecclesiasticorum, Caputia Religiosorum, Vela Monialium, dolosi vultus Politicorum, fraudulentæ pennæ Juristarum, fucatus Zelus Vindicativorum, mendaces frontes adulterarum, simulatæ virtutes Hypocritarum operuere mundo, id omne si p̄atio nunc remoto toti patecet Orbi. (g) *Scrutabitur Dominus Jerusalem in Lucernis.*

O Miserandam Conditionem Peccatorum! O Confusionem extremam! O Pudorem morte acerbiorè! frustra cavernas quæritis, frustra montibus dicitis cadite super nos; (h) invanum irati Judicis vultum subterfugere tentatis: Agite sistite

VOS

(a) *Marci. 13.* (b) *Sap. c. 5.* (c) *Apoc. c. 14.* (d) *Matth. c. 16.* (e) *Luc. c. 21.* (f) *Ambrosius in Psal. 1.* (g) *Sophon. c. 1.* (h) *Luce. c. 23.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ampliare studuistis; pro minimo terræ puncto, Mare, Terram, aërem inquietastis: Mare onerastis navibus, Terram vexastis militibus, aërem tormentis inquietastis. Quot bella ob punctum honoris suscitastis? ob vestram ambitionem regna ever-
sa, Provinciæ devastatæ, Civitates succensæ, templa terræ æquata, Altaria diruta, Imagines truncatæ, Virgines defloratæ, populus exactionibus depauperatus, sanguis innoxius, fusus, multi millions ad tartara detrusi. Aulæ vestræ Officinæ erant scelerum, abyssus vitiorum, ibi quidquid libuit, licuit: Pudor, Fides, Veritas exulare iussæ. Consilarii vestri proditores Legis Dei, qui non alia vobis lege vivendum suadebant, quam eâ, quam maledicta ratio Status ac Regulæ Machiavelli præscripsissent. Hinc nomen Vestrum aliorum interitu propagastis, purpuram innocenti sanguine colorastis, pro terre his Diis coli & adorari vos permisistis, cœli immemores, in terrâ paradysum vestrum quæsiistis: En vox sanguinis & lachrymæ subditorum clamant ad me vindictam debitam postulantes: arguam vos in virga furoris mei: quantum vos glorificastis, (a) tantum dabitur & vobis tormentum, recedite.

Adeste & vos Principes, Duces, Comites, Nobiles & Equites, qui de nobiliori limo terræ vos productos somniastis, qui sanguinem vestrum coloris generosioris, quam aliorum

hominum esse credidistis: quid hoc audio de vobis? vosne estis? qui iniustis vestris exactionibus, coloratis collectationibus æraria vestra ditastis? vosne estis? qui ex subditorum oculis lachrymas, ex venis sanguinem, ex ossibus medullas, ex bursis aurum & argentum expressistis? ut magnifica vobis surgerent Palatia, Arces, Horti, Vineæ & Pomœria, labore, & sudore ut novi Pharaones subditos propè enecastis: ut ad luxum & pompam vivere possentis frivulentis vestris debitis plurimos creditores ad extremam egestatem adduxistis. Vos estis, qui subditorum iustas quærelas de ferarum damnis præfectorum rapinis, exactionibus nimis, sæpius carcere, exilio aut injustâ confiscatione multastis; minimum vobis injuriosum Verbum gladio, aut sclopeto ulti estis, ad blasphemias verò mihi & Sanctis illatas, & alia gravissima scelera connivistis, aut ad summum multâ pecuniariâ absolvistis, magis de bursa vacua, quam facta mihi injuriâ solliciti.

Vos estis, quibus chatiores erant Canes & Equi, quam pauperes & mendici: clamabat ante arces vestras mendicus & nudus, sed non erat, qui eum tegeret, parietes interim serico, pavimenta marmore vestiebatis Lazari immemores: computruerunt frumenta vestra in horreo, reliquias mensæ absumebant canes, dum interim fame contabescerent pauperes. Vos estis, qui sacerdotum,

Con-

(a) Apoc. c. 18.

Concionatorum, Religiosorum vitam simplicem, æstimabatis insaniam: Religio vobis pallium erat nequitiae: Hypocritæ eratis, foris Catones, intus Nerones: Jejunia, Præcepta Ecclesiae, Excommunicationes velut bruta fulmina explosistis, vobis ipsis fidem novam vestro accommodam compilastis: recedite à me vasa iniquitatis, & condignam vestris meritis expectate sententiam.

Adeste & vos Magistratus, Judices, Assessores Advocati & Causidici, Ego justitias vestras judicabo. Justitiam Virginem vobis despondi, vos eam cuiq; venalem prostituistis, potestate judicandi, autoritate definiendi, jurisdictione exequendi turpiter abusi. Leges & Canones Juris, rectissima perpendicula justitiae, obliqua torsione, interpretatione sinistrâ curvastis; causa præponderabat illa, cui plus auri appensum, ob cognationes, Affinitates, respectum humanum oculos veritati clausistis: Vestra fortuna aliorum erant infortunia; calamus vester non nisi unctus decreta scribebāt, manus vestra non nisi argento tincta recessus obsignabat, lingua non nisi auro potabili soluta sententiam pronuntiabat, pedes nec gressum fecere nisi illac, ubi substrati filices argentei; suffragia vestra non audiebantur, nisi prius perorasset crumena. Quot insontes ex male suadâ passione, sinistrâ informatione, falsa suspitione, ignorantia crassa sub Justitiae specio-

so titulo in carcerastis, eorumq; causas ita prolongastis, ut miseri inter opera misericordiae recenserent cito posse mori? Latrones facultatum vitae & famæ eorum: ubi miseri portum sperabant, ibi fecere naufragium: Crudeles Crocodili, qui simulatis lachrymis & suspiriis funera eorum prosequeremini; recedite nunc maledictæ sanguisugæ, harpijæ Stygiæ, rapaces vultures, pauperum, viduarum & pupillorum argento & sudore gravidæ, (a) *Judicium durissimum erit his, qui præsumunt.*

Adeste & vos Negotiatores, Mercatores, Institores & Opifices, reddite rationem negotiationis vestræ. An non vos estis, qui millenis fraudibus, dolis & circumventionibus emptoribus illusistis? An non vos estis, qui ex usuris & lucris injustis marsupia vestra ditastis? An non vos estis, qui centenis execrationibus, juramentis falsis, effrontibus mendaciis animam vestram dæmoni oppignorastis? pondera vestra erant dolosa, mensuræ vitiatæ, ulnæ decurtatæ, merces adulteratæ. O insensati trapezitæ! quid prodest vobis univèrsum Orbem esse lucratos, animæ verò detrimentum fecisse? recedite à me mendaces filii hominum in stateris. *Statera enim dolosa abominatio est apud Dominum, (b) quâ mensura mensi estis, eadem remetietur vobis.* Luc. c. 6.

Et vos Agrorum ac Vinearum Cultores, Rustici & Agricolaë reddite rationem, villicationis vestræ. Vos

accusat terra, quam inter continuas imprecationes, execrationes & blasphemias aratro sulcastis: Vos accusat cœlum, quod nunquam influentiis suis & temperamento, stolido vestro capiti satisfecit. Vos accusant templa, quæ rarò frequentastis, vos accusant Sacerdotes, quorum Concioniones non curastis, agri & præta, quorum decimas defraudastis: Vos reos faciunt jumenta & pecora, ob quæ millenas superstitiones patrastis. Væ vobis, quibus major cura erat, de educatione vitulorum quam filiorum, major observantia Nundinarum quam Ecclesiarum, major cura terræ quam cœli. Quid prodest nunc vobis in sudore vultus laborasse septimanâ totâ, nec festis quidem diebus requiem defesso induisse corpori, si pro labore & sudore vestro non aliud refrigerium, quam ignis æternus vos expectat? (a) *Amen dico vobis quia recepistis mercedem vestram.*

Adeste vos sceminæ, pavones superbæ, Viperæ venenatæ, Basilisci virulentî, sepulchra dealbata. Quid hoc audio de vobis? siccine pulchritudo vestra erat rete, quo incautos illaqueastis? oculi venenatæ sagittæ, quibus insipientes vulnerastis? Caro vestra ignis, ad cuius contactum amantes incinerastis? lingua vestra ferra, quâ aliorum nomini detraxistis? cur facies vestras ad imaginem Dei creatas pigmentis adulterastis? Cur pudorem vestrum pro exigua discretionem venalem exposuistis? Cur

ad jejuniî nomen, pœnitentiæ vocabulum expalluistis? reddite rationem tot millenarum animarum, quas vestra nuditate, jocis & illecebris infelices Orci stipendiariæ ad tartara detrusistis: reddite rationem illorum nefandorum scelerum, quibus in templo spectaculum non angelis, sed hominibus factæ occasionem & ansam præbuitis: reddite rationem tot abortuum infelicium, quos pro pudiosis saltibus & maledictis antidotis procurastis: Hypocritæ! castas Susannas, pudicas Penelopes vos simulastis, occulta interim & incæstuola Veneris Mancipia. Recedite sepulchra dealbata, Nescio vos.

Adeste tandem, obstinati, perfidi, ingrati peccatores terræ, quibus infernus tabula, Judicium extremum Iulus, Paradyus Ænigma, qui fidem Christianam quidem professi, Turcis ipsis & Saracenis nequiores extitistis.

Adeste luxuriosi Capri, ex quorum oculis nil nisi lasciva Venus prospexit, ex quorum ore nil nisi spurcitæ & fœces egressæ, ex quorum tactu nil nisi obscœnitates emanarunt, recedite, nil enim coinquinatum intrabit in regnum cœlorum. (b)

Adeste Vindicativi ac rabidi canes, progenies viperarum, carnibus & sanguine inimicorum vestrorum saginati, recedite, (c) *judicium sine misericordiâ ei, qui non fecit misericordiam.*

Adeste ambitiosæ Aquilæ, quæ semper in altum per omne fas & nefas

(a) *Matth. c. 6.* (b) *Apoc. c. 21.* (c) *Jacobi. c. 2.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

patrem vestrum, *discedite à me in ignem æternum*, discedite, faciem meam amplius non videbitis.

Ite ad stridores, gemitus, suspiria & tormenta, à felicitate ad miseriam, à lumine gloriæ ad æternas tenebras, à torrente voluptatis ad stagna sulphuris: Ignis & sulphur, glacies & spiritus procellarum vestræ erunt epulæ, fel draconum & absynthium vestra erunt massica, sodales & socii monstra tartarea & infernales furia, paradysus vester ignis æternum ardens. Actum est! sententia est lata: (a) *Cælum & terra prius transibunt, quam verba mea prætereant*. Discedite à me vasa iniquitatis, maledicta turba, quam diu Deus erit Deus, tam diu ad æternos ardores flammæ & cruciatus vos damno. Discedite.

O fulmen terribile, petras & infernum chaos penetrans, ô tonitru formidandum! ô decretum ferale! ô separatio miseranda! ô iter lamentabile!

Ridete nunc Amatores mundi si placet; ad feralis hujus tubæ sonitum saltate si lubet, agite dies lætitiæ, dicite, musto pieni sunt, qui nos figmentis sacris terrere, deliriis piis infatuare conantur: Ah parcite, joci non sunt, quæ procedunt de ore Dei, audite in vos graviter detonantem D. Hieronymum: (b) An putatis Fratres, quod Prophetæ jocando prædicent, ridendo loquantur Apostoli, Christus infantiliter comminetur, sed

joci non sunt, ubi supplicia intercedunt: Veritas suprema est; (c) *sic sic veniet, quemadmodum eum vidistis euntem in cælum*. Et quis ergo inter mortales tam profundos cum Jona rinchos trahat, ut ad naufragium & interitum totius universi non evigilet? quis tam gravi lethargo mergatur, ut eum tremenda tuba non excitet? cujus animuserit ita obfirmatus, ut ad coruscationem fulgurantis gladii non consterneretur? cujus cor ita durum & obstinatum, ut ad stellarum præcipitiâ, Solis & Lunæ obfuscationem non concutiatur? quis ita projectæ frontis, ut eum tremendi Judicis vultus non examinet, processus rigidus non consternat, lententia ferenda pilos in altum non erigat?

Ignoscite Fratres, quod dico: aut Sancti erant fatui, aut vos impudentes & insensati, quibus tam exigua judicii cura & respectus.

Hieronymus, prodigium illud pœnitentiæ, de se fatetur: (d) Sive comedam, sive biham, semper videtur tuba illa auribus meis insonare: Surgite mortui, venite ad judicium.

Augustinus grandis illa & sancta anima judicium considerans in tristitia illa erupit verba: (e) *Væ mihi misero, cum venerit dies judicii, cum aperti fuerint libri conscientiarum, quid faciam, cum cœli revelabunt iniquitatem, & terra consurget adversum me; ecce nihil respondere potero, sed demisso capite*

plenus

(a) *Matth. c. 24.* (b) *Hieron. ad Pon. & Ocean.* (c) *Actor. 1.* (d) *Hieron. cap. 5. in Matth.* (e) *August. lib. medit. c. 38.*

plenus confusione stabo trepidus & confusus.

Arsenius ille Illustris Aulæ Cæsareæ profugus, (a) Eremitarum speculum nobile, sinu strophium semper gerebat, ad siccandas juges lachrymas, quas ipsi iudicii memoria quovis momento excutiebat.

Bernardus (b) passus Christi vulnere, lactatus Virginis ubere, iudicii diem secum ruminans altum exclamat: O lachrymæ, ubi vos subtraxistis, ubi ubi estis fontes lachrymarum, fluite super faciem meam, rigate maxillas meas, Deus meus quid faciam, cum venerit iudicium tuum? Paveo gehennam, paveo iudicis vultum, ipsis quoque tremendum angelicis potestatibus; contremisco ab ira potentis, à facie furoris ejus: quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, ut præveniam fletibus fletum & stridorem dentium. Heu me mater mea, ut quid me genuisti filium doloris, filium amaritudinis, & indignationis. Hæc Bernardus, serm. 17. super Cantica.

Nunc vos concludite Auditores, si Sancti & Iusti ad hujus tubæ tremendum sonitum ita cohorrerent, ut in solitudines & spelæa sese abdiderint, socii draconum & struthionum facti in deserto, an non & peccatores jure

merito hoc tonitru concutiat, hoc fulmen exanimet, hæc tuba consternat? Si columnæ cœli contremiscunt, quid facient arundines vento agitata? Si stellæ cœli non sunt mundæ in conspectu ejus, quid erunt illi, qui quasi aquam sic iniquitatem bibunt? (c)

Ah peccatores, peccatores! melius erit vobis hic cum Hieronymo conferre siliç, quam ibi exclamare: (d) Montes cadite super nos, & colles operite nos. Melius erit hic plangere in valle lachrymarum, quam in valle Josaphati erumpere in lamenta non profutura. Melius erit hic procumbere ad thronum misericordiæ, quam ibi stare in parte sinistrâ ad thronum justitiæ: melius erit dicere in vitâ, pereat dies, in quâ peccavimus, quam ibi exclamare, (e) pereat dies, in quâ nati sumus: melius erit in vita per meditationem seriam descendere in infernum, quam post iudicium illuc præcipitari in æternum. Nil addo, quam ut cum Angelis repetam: Cavete mortales, quemadmodum vidistis eum euntem in cœlum, sic veniet, nec triumphaturus, sed iudicaturus.

(a) *Ruffinus num. 163.* (b) *Bernard. serm. 17. super Cant.* (c) *Job. c. 15.* (d) *Luc. 23.* (e) *Job. c. 3.*

IN FESTO PENTECOSTES.

Factus est repente de cœlo sonus. A& 2.

Variæ & admirandæ Visiones in veteri Testamento oblatae sunt Patriarchis & Prophetis, quibus à Supremo Numine, velut in occultâ imagine diversâ erant descripta & adumbrata Mysteria. Ita Genesis cap. 28. vidit Patriarcha Jacob portentosam illam scalam ad cœlos usque pertingentem, ac in eâ ascendentes & descendentes Angelos. Ita Genesis 37. vidit in somnio Joseph Solem & Lunam, ac undecim stellas se adorantes. Ita Exodi 3. Moyses cum stupore vidit rubum ardere nec consumi. Ita Jerem. c. 1. vidit virgam vigilantem & ollam succen-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

refectionem sufficit, cui tamen totus orbis non sufficit. Si mare denique intumescit & exardescit etiam Isaia teste cap. 57. existunt peccatores & impii quasi mare fervens, quod quiescere non potest. Ecce Cordis & Maris convenientiam!

Sed quid ventorum pugna designat. Respondet citatus Victorinus: (a) Ventorum fortis impulsus est vehementia tentationum; diversitas autem ventorum cœli, contrarii sunt affectus animi; aliter enim spirat concupiscentia, & aliter flat iracundia: ecce pugnam ventorum, quam in nobis verius experimur; & sæpius quam legamus in libris. Hæc ille.

Ego autem bonam veniã tanti interpretis existimo non incongruè per vento Danielis denotari & significari ventos, quos mundus, caro & demon emittunt ad turbandum & inquietandum cor hominis; per ventos verò Ezechielis significari 4. ventos, quos Spiritus S. emittit de thesauris suis, qui suaviter & fortiter simul concutiant hoc mare, & immutent in melius corda mortalium. Hoc dum vobis pluribus ostendo, patientiam solitam exposco.

Ventorum; quibus mare commoveri, fluctus excitari, navia jactari ad scopulos & lyrtes allidi solent, tam multa sunt genera, quam multæ in in ipso terrarum circulo sectiones fieri possunt: numerant alii 12. alii 14. Ego morem Scripturæ secutus omnes reduco ad 4. illos; quos Car-

dinales vocant, eo quod ex præceptis mundi 4. plagis exoriantur.

Eurus spirat ab Oriente, Favonius flat ab Occidente, Austro strepit à Meridie, Aquilo intonat à Septentrione. Ventorum, qui cor hominum turbant, huc & illuc impellunt, numerus non liquet, teste Joanne Climaco grad. 26. dum ait: Sævum reverà & immane Pelagus trajicimus multis ventorum turbinibus, procellis & syphonibus redundans: quot enim vitia hominem circumagunt, tot venti eum turbant. Quatuor tamen sunt præcipui, qui cor hominis impugnant; huc illucque impellunt, nunc enim elevatur, & intumescit à superbiã, nunc spumat ab irã, nunc fluctuat per carnem, nunc turbatur ab avaritiã.

Orientalis, ait Panagirola fer 4. Cin. spirat superbiam; Occidentalis avaritiam, Meridionalis luxuriam, Aquilo demum iram & vindictam.

Primus igitur est Subsolanus seu Eurus ab Oriente spirans, Ambitio nimirum & Superbia, Hoc flante vento intumescit ac elevatur cor hominis, dum nobile stemma, generosam propaginem, sanguinem illustrem, grandes titulos, honores, dignitates, officia, gratiam & favorem Principum, scientiam, divitias, facta heroicamente suã revolvit: hinc adeo intumescit ac elevatur, ut secundum Innoc. III. Pont. 1. 2. de contemptu Sæculi c. 30. præsumat se meliorem, quia crevit in superiorem, priores dedignetur

(a) Victorinus in c. 7. Dan.

netur amicos, notos ignoret hesternos; vultum avertat, visum extollat, cervicem erigat, fastum ostendat, grandia loquatur, sublimia meditetur.

Hinc præclare Chrysostronus hom. 43. ad Pop. Ant. ait: Quemadmodum enim sævi quidam venti in tranquillum mare delati, totum ab imo subruunt, ut & arena cum undis misceatur, sic superbia & ambitio animam subeuntes omnia subvertunt; plenis hi & tumescentibus velis currunt; nunc in cœlum efferuntur, mox ad tartara ima deprimendi, ac ut Isaias c. 57. ait, redundant fluctus eorum in conculcationem & luctum. Exemplo sit Alexander Macedo, de quo Scriptura Machab. cap. 1. ait: *Et factum est, postquam percussit Alexander Philippi Rex Macedo Darium Regem Persarum, exaltatum & elevatum est cor ejus, ita ut hominem esse ultra eum tæduerit, ac detestando ambitu Jovis filius imposterum dici voluerit; etiam in regium symbolum assumpto fulmine; sed fulmine opus non erat ad Jovein hunc de cœlo dejiciendum, unicus venenatus pulvis eum in lutum & pulverem redegit, ac naviculam infelicem expansis carbasis volantem in tartara traxit & demersit.*

Testantur id ipsum Cæsar Pompejus, Sæjanus, Stilico, Rufinus, Belisarius, centeniq; alii, quorum cor rebus prosperis & secundis exaltatum est & elevatum, à vento hoc superbiæ & vanitatis huc illucque pilæ instar jactatum, dum tandem ad scopulos impingens naufragio lædo, initia læta

corruptit, ac cum sonitu memoria eorum periit.

O ventum, ô turbinem, ô fluctus infelices, qui quò altiùs levant, eò profundius postea mergunt, ut verè cum Psalmista dicere queant: (a) *Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.* Tolluntur in altum, ut lapsu graviore ruant.

Ventus secundus, qui corda hominum turbat & inquietat, flat ab Occidente, vocaturq; amabili nomine Favonius seu Zephyrus, sed periculis est plenus; nam ventus hic, teste Cluverio, est frigidus atq; humidus, adeoq; ad ciendas tempestates pronior; per ventum hunc designatur avaritia, quæ licet homini appareat amabilis, tamen plurimas tempestates & naufragia causat, & navem huc illuc in scillas & præcipitia agens, nunquam quiescere sinit, quod probè intellexit Chrysostr. dum hom. in Matthæum ait, quemadmodum sine fluctibus mare non conspicitur, sic animum avari, absque sollicitudine, tremore, turbatione, curis, periculis nunquam reperies; ac pergit alio loco in illud Psalmi 38. sed & frustra conturbatur homo. Commorentur aquæ, & iterum sedantur, movetur terra, & iterum subsidit, venti impelluntur, & tandem quiescunt, flamma excitatur, & consumpta materia denique extinguitur, at verò homo cum semel pecuniæ cupiditate agitari cepit, nunquam quiescit, nunquam desinit, cum hoc accepit, ad illud cupiditate rapitur, & cum illud assecutus est, ad aliud

(a) *Psalmo 68.*

icipuis
ronius
tà Me-
tione,
ta tur-
umerus
imaco
verà &
multis
ls & sy-
nim vi-
cventi
en lunt
impug-
t, nunc
à super-
ductuat
ab aya-
2 ser 4
identalis
xuriam,
ctam,
nus seu
bitioni-
re vento
hominis,
sam pro-
m, gran-
tes, offi-
ncipum,
heroica
tio intu-
edum In-
tptu Sa-
rem, quia
es dedig-
netur

impellitur, fluctus unus alterum trudit, una procella excitat secundam. In similes avaros merito cadit, quod Jerem cap. 14. ait: *Traxerunt ventum quasi dracones*; infelices utique dracones, qui diu noctuque aurea sua poma custodiunt, ac velut laboriosæ aranæ aurea sibi retia & funes texunt, quibus ultimo constringantur, nam Ambrosio teste Tractatu de bono mortis, laqueus est in auro, viscus in argento, dum aurum quærimus, strangulamur, dum argentum cupimus, in visco ejus hæremus. Expertus est hoc M. Crassus, (a) cui à Parthis capto aurum in os infusum addito infelici dictorio: *Satia te auro, quod ita avidè sitisti. Expertus Emmanuel Sola, (b) qui rediit ex India cum immensis Gazis ad promontorium bonæ spei naufragium & jacturam omnem divitiarum fecit, non auro tumulo, sed sabulo & arena maris cum uxore & liberis sepultus.*

Attendite proinde ad auram sibilantem venti hujus avari Eucliones, ac cavete, ne nimio pondere auro oppressa navis subito subsidat, ac vos in profundum demergat abyssi, (c) *qui enim volunt divites fieri, incidunt in tentationem & laqueos diaboli.*

Ventus Tertius, qui mare hoc magnum inquietat, ac cor hominis exasperat, est Aquilo flans à Septentrione, ventus durus, asper & impetuolus, vel ipso Ovidio teste l. 6. Metam, dum de eo ait:

*Et freta concutit, nodosaq; rotas
bora verto,
Induroq; nives, & terras
grandine pulso.*

Et quid quæso AA. per hunc ventum turbinis aliud designatur, nisi ira & vindicta hominis. Hic ventus ubi insurgit, mox exasperatur cor hominis, excandescit ac despumat; strident procellæ, elevantur fluctus passionum, accenduntur fulgura odiorum, reboant tonitrua rixarum & contentionum, tremunt scopuli, concutuntur littora, & uti olim domum Job à 4. angulis concussam evertit. Ita & impetus hujus turbinis non cessat, donec & hostem & seipsum unâ ruinâ, uno naufragio opprimat; ac quod maximè stupendum est; ventum hunc turbulentum unicum subinde verbum sinistrè prolatum, unicus torvus obtutus, unica suspicio, unicum convitium suscitare potest; uti pulchrè S. Aug. Tract. 49. in Joan. cap. 11. docet, dicens: *Audisti convitium, ventus est, iratus es, fluctus est, vento igitur flante, fluctu surgente periclitatur navis, periclitatur cor tuum, fluctuat cor tuum, audito convitio vindicari desideras, & ecce vindicatus es, & malo alieno cedens fecisti naufragium, & quare hoc? quia dormit in te Christus, quid est dormit in te Christus? oblitus es Christum. Blanc Tom. 4. fol. 417. Oblitus es consilii ejus: Diligite inimicos &c. benefacite his &c.*

(a) *Sabellicus lib. 7. (c) Pet. Mass. hist. Ind. lib. 16. (c) 1: Timoth. cap. 6.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Etum in contumeliam, genitus per immunditiam, vivens in miseriâ, moriturus in angustia. (a) Heu quid sum vas sterquilini, Concha putredinis, plenus foetore & horrore, cæcus, pauper, nudus, pulvis, cinis & nihil. Unde ergo superbiat terra, cinis & nihil, cujus conceptus impurus, nativitas misera, ortus lugubris. Quid ergo se elevat cor tuum ô homo, & quasi magna cogitans attonitos habes oculos, quid tumet contra Deum Spiritus tuus, terra es, & in terram reverteris.

Nunquam Societas Jesu Gaudiæ Ducem, & Cataloniae Proregem acquisivisset Generalem, nisi orientali hoc vento Spiritus S. fuisset aliquando afflatus: (b) Nam ut Sachinus in vitâ ejus refert, cum Isabellæ Augustæ Caroli V. Imperatoris Conjugis sepeliendæ cura ipsi ab Imperatore Carolo esset demandata, ac Franciscum cupido incesset antequam terræ mandaret, venustatis illud miraculum dum viveret, etiam post mortem contemplandi; ubi ergo velo remoto gratiosa illa duo lumina, quæ omnium oculos ad se quondam converterant, clausa, faciem pallidam, genas lividas, corpus denique jam putrescens est intuitus, sacro horrore precibus mox in cubiculum pessulo januæ obducto se abdidit, humique prostratus lacrymis gemitus miscens in has voces erupit. O misera mortalium vota, ô fallaces hominum spes, ô vana desideria!

En illa Augustarum pulcherrima, ut in funere deformata jacet, en quo evanuit venustum illud formæ decus, hæccine Isabella gaudium & splendor universæ terræ! quousque tandem diligimus vanitatem & quaerimus mendacium; expergiscere anima mea expergiscere, sat Principi mortali datum, immortalideinceps erit serviendum: Sint antea acti anni dati Carolo, reliquum tempus transcribatur, si sapias, Deo: valete Principatus: valete purpura, servire Deo regnare est. Dixit, & accepto calamo arcana pectoris transcribens Romam Ignatio, purpurâ & Ducatu Gaudiæ relicto ad Societatem admitti petiit.

Ventus secundus quem Spiritus S. emittit de thesauris suis, ab occidente spirat & occasu solis, tacito ac tristi sibilo singulis propè boris mortalibus insonans illud Isaïæ: (c) *Morieris tu & non vives.*

Morieris infallibiliter, sed quando, in quo loco, in quo animæ statu incompertum tibi, latet enim ultimus dies, ait Augustinus 1. 50 hom. 13. ut observemus omnes. Morieris certò ad vitam non revocandus, nisi ubi ultima tuba te citaverit; Mors te subito spoliabit omnibus in quibus lætaberis, ac tollet universam substantiam tuam in quâ confidebas; solæ virtutes & opera bona mortuorum comitabuntur!

Longam ne spera vitam, breves enim dies hominis sunt, & anni eorum

(a) Soliloq. cap. 2. (b) Sachinus in vita lib. 1. cap. 7. (c) Isa. c. 38.

rum sicut umbra prætereunt, ut somnium nocturnum evanescunt, ut aquæ dilabuntur, ut spuma denique dissipantur, & nihil superest nisi scrobs & sepulchrum.

Stulte quæ parasti cujus erunt? quid profunt, ait S. Ambros. in psal. 1. innumeræ possessiones, publicæ sunt, non tuæ, hodie tu tenes, cras alius, cum tu exieris, alius intrat: in auro confidis? stulte quid est aurum, nisi massa flava, quam color & opinio hominum distinguit à terrâ, cui pretium infania mortalium fecit; quid est aurum nisi lutum, quid sunt gemmæ nisi sputum, & hæc amas, hæc adoras? stulte nudus egressus es ab utero matris tuæ, & nudus reverteris, quæ parasti cujus erunt, ex cunctis divitiis, ex universis bonis tuis lacerum solum tibi remanet linteum mortuale, *Viri divitiarum* ait David psal. 75. *dormierunt somnum suum, & nihil invenerunt in manibus suis.* Id optimè Spiritu S. utique afflatus advertit & mundum docuit morti proximus Philippus II. (a) Cum enim ad ultimam luctam oleo sacro esset inunctus, adstantem filium Philippum postea III. Sic est allocutus, Deus tibi magnam gratiam fecerit, (b) si te ad eum gloriæ apicem, in quo me vidisti, evexerit, & te sicut me prosperavit, Te ergo cum id assecutus fueris, ex animo obtestor, ut lecti hujus, in quo me vides, memineras, viden o Princeps, huc om-

nis mundi gloria, huc utriusque orbis deliciae reciderunt, Ita Florimundus Remondus.

Ventus tertius Spiritus est procellarum, & ab aquilone spirat, cum homo considerat acerbiteratem judicii & poenarum gravitatem; signat enim Aquilo timorem judiciorum, Auster verò præmiorum, ne ille à malo revocet, iste ad bonum invitet, ait Godfridus in cap. 37. Ezech. describit hunc ventum Ezechiel cap. 1. *Vidi ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone, & nubes magna signis involvens;* ventus hic uti olim domum Job à quatuor angulis, ita & cor hominis ab imo concutit, ventus utique vehemens, veniens à regione deserti: Ventus terribilis, qui sternit cedros Libani & quercus Basan, id est, qui terret Sanctos & Justos viros, qui cum Hieronymo clamant, sive comedam sive bibam, semper in auribus meis insonat tuba illa feralis, surgite mortui, venite ad Judicium, ventus vehemens concutiens deserta mundi, ut cum Brunone in claustris & voluntariis carceribus sese concludant, fugientes à venturâ itâ; ut cum Bogore Bulgarorum rege; Guilielmo Aquitaniæ Duce; cum Josaphato deponant coronas, relinquunt sceptrâ, inhabitent spelæa araconum, facti socii struthionius.

Extinuit supra modum ventum hunc S. Augustinus, unde l. medit. cap. 38. exclamat: *Væ mihi misero*

cum

(a) Io Rbo. in exemplis Virt. pagina 560. (b) Florimundus Remondus.

ca,
po
cus,
len-
can-
ari-
ani-
ncipi
ceps
anni
tran-
Prin-
Deo
cala-
is Ro-
ducatu
m ad-
eus S.
occi-
racito
è horis
ix: (c)
quan-
auctu
im uli-
o hom.
Mor e-
candus,
rit; Mors
in qui-
iverlam
E-ebas;
mortu-
breves
anni eo-
rum
12. c. 38

cum venerit dies Judicii, & aperti fuerint libri conscientiarum, cum dicetur de me, ecce homo & opera ejus, quid faciam tunc Domine Deus meus, cum cœli revelabunt iniquitatem meam & adversum me terra consurget. Ventus hic vehemens conterit naves Tarsis, & sicut Aquilo dissipat pluvias, (a) similiter & hic omnia peccata nostra; (b) flabit Spiritus ejus & fluent aquæ.

Ultimus demùm ventus, quem emittit Spiritus S. de thesauris suis est Auster, reminiscencia nimirum æternorum gaudiorum, nam secundum Godfridum in cap. Ezech. 35. Aquilo significat timorem Judiciorum, Auster verò desiderium præmiorum. Ventus hic omnia tormenta, cruces, dolores, adversitates & desolationes convertit in ventum roris flantem. Unde optimè ait Sanctus Gregorius in psal. 7. pœnit. Si consideremus fratres charissimi, quæ & quanta sunt, quæ nobis promittuntur in cœlis, vilescunt omnia, quæ habentur in terris. Hinc in verba psal. 15, delectationes in dextera ejus usque in finem, ait Hugo de S. Victore, (c) in temporalibus bonis delectationes quidem sunt, sed non usque in finem, quia in hac vitâ semper gaudium nostrum sequitur dolor, & ejus delectatio amaro fine terminatur; in dexterâ autem Dei delectationes usque in finem, quia in vitâ æternâ nec gau-

dia in mœrorem, nec delectationes in dolorem mutari possunt. Hic ventus ubi cor nostrum aspirat, mox facit nos cum Paulo exclamare: Cupio dissolvi, & esse cum Christo; cum Ignatio cogit nos fateri: Heu quàm sordet mihi terra, cum cœlum aspicio. Hic ventus ubi nos afflat, mox insilit in nos Spiritus Domini, & mutamur in virum alium; cunctæ voluptates & gaudia hujus sæculi reputantur ut absynthium, sunt mera poma Sodomæ, existunt mera vanitas. Hic ventus ubi cor nostrum tetigerit, mox detestamur siliquas porcorum, & anhelamus ad panem Angelorum; mox nauseamus flumina Babylonis, & anhelamus ad torrentem voluptatis; mox detestamur omnem nebulam & fenum honoris, & solam gloriam concupiscimus æternam; nam teste Gregorio: Mentem, quam Spiritus S. replet in amaritudinem temporalium & delectationem æternorum commovet.

Proindè verissimè fatetur Richardus Victorinus de Pentecoste dicens: audacter affirmo, quod sola una hujus mellis stilla potest, quod totus mundus non potest.

Ad te nunc sunt vota nostra O Spiritus Sanctissime: Naviculæ instar in medio tumidi maris fluctuamus, agitati nunc à fluctibus mundi, nunc à carne impulsî, nunc à superbiâ ad scopulos allis: Mergitur eheu navis,

(a) Proverbiorum capite 25. (d) Psal 147. (c) Hugo in psal. 15.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

IN FESTO SANCTÆ TRINITATIS.

Quid retribuam Domino? Psalmo 115.

Solem nitas hodierna obmutescere facit universam facundiam Oratorum; Labiaque eorum ad normam Alexandri M. annulo divino obsignans, ad humile & devotum silentium condemnât, nilque dictionis illis indulget, quàm

ut cum Jeremia cap. . exclament; *A. A. A. Domine Deus, ecce nescio loqui, quia puer ego sum.*

Digitum proinde hodiernâ die cum Tullio & Demosthene ori vestro imponite facundi & disertis Rhetores, nam teste Evagrio, (a) quod ineffa-

(a) *Socrates hist. tripart. cap. 21.*

ineffabile est, silentio tantum adorandum est.

Intellectum vestrum cum Origine & Augustino in captivitatem ac obsequium fidei red gite sacri & profundi Theologi, monente vos Syracide cap. 3. *Altiora te ne quasiēris, & fortior te ne scrutēris; qui enim scrutator est in festatis, opprimetur à gloria*(a)

Obmutescite cum Pythagora & Platone sapientes Philolphi hujus mundi, impossibile enim est, ait Angelicus Doctor i. p. q. 32. a. 1. per rationem naturalem ad cognitionem Trinitatis divinarum personarum pervenire; *Sapientia enim bujus mundi stultitia est apud Deum*: Paulo teste i. Cor. 3.

Diffringite cum Archimede & Anaximandro Sphæras & Quadrantes vestros ingeniosi Geometræ & Astronomi; neque enim possibile est, ut circinis vestris & calculatione, altitudinem, aut profundem sapientiæ & scientiæ Dei depræhendatis, cum Paulus vos dehortetur Rom. c. i. i. dicens: *O altitudo sapientiæ & scientiæ Dei, quàm incomprehensibilia sunt judicia ejus, & investigabiles viæ ejus.*

Valedicite ergo speculationibus vestris, linquite docta & ingeniosa somnia, ni cum Phaetone fulmine sterni, aut cum Icaro inter procellas abyssi perire velitis.

Audite minitantem Augustinum serm. 21. si inscrutabilia scrutari venisti, & investigabilia investigare, crede jam peristi: *Mysterium enim hoc SS. Triadis abyssus est inscrutata-*

(a) *Proverb. cap. 25.*

bilis, profundum sine fundo, quod nec intellectus humanus capere, nec lingua mortalis effari potest.

Splendor hujus divini Trigoni ita coruscat, ut nulla oculorum acies radiis ejus intendere queat.

Perplexitas Mysterii hujus ita est implicata, ut nullum Alexandrum M. in toto orbe inveniat, qui nodum hunc Gordium ritè dissolvat.

Unde Bern. l. 1. de Confid. ad Eugen. ait: Sacramentum hoc Trinitatis magnum est, venerandum non scrutandū, scrutari hoc temeritas est, credere pietas, nosse vita æterna.

Si ergo facundis Oratoribus ligatæ sunt linguæ, illisque silentium indicit Augustinus scribens in psal. 85. *Quid quæris ut ascendat in linguam, quod secundum Paulum in cor hominis non ascendit.*

Si Theologorum subtiles speculationes reprobat devotissimus Thomas à Kempis l. 1. c. 1. dicens, quid prodest tibi alta de Trinitate disputare, si careas humilitate, unde displiceas Trinitati.

Si in Philosophos invehitur Ambrosius lib. de Job. c. 9. hoc mysterium intellectu suo comprehendere cupientes, ac ait, non licet vobis curiosius investigare, quæ in terris geruntur, & curiosius inquiritis quæ super cælum aguntur; timete; qui scrutator est majestatis, opprimetur à gloria.

Si ipsi Seraphini stant coram throno Dei & contremiscunt ac facies suas præ intima reverentia alis suis con-

LII 2

tegunt?

tegunt? Cur non & nos miseri Exemplum hoc Angelicorum Spirituum sequamur?

Claudamus ergo oculos, obtegimus facies, amplectamur silentium, humili mente mysterium veneremur, firma fide id profiteamur, semperque collimemus quâ ratione erga Triadem sacram grati & devoti esse possimus, juxta consilium BBmi. Joannis Landspargii, qui Dominicâ 1. post Trinitatem sic nos instruit: Vos igitur filii Trinitatem, quia non potestis perfectè capere, hanc amate, illi servite, illam adorare, illi vos commendate, atque per omnia illi placere studete, & si forte normam, quomodo hæc fieri queant, desideratis, eam sequenti discursu vos docebo.

Ad donum condignum, quod divinæ Majestatis oculis placeat, non opus est, ut mactemus victimas & holocaustomata, hircos aut vitulos, vel accendamus suaveolens thymiamama, quod odoretur Dominus; cum id Isaia cap. 1. aversetur dicens: *Ne offeratis Sacrificium ultra, incensum abominatio est mihi.* Quid ergo offerendum? nolite solliciti esse de munere, digito id vobis à longè demonstrat Augustinus in psal 50. scribens: In te habes quod offeras, noli extrinsecus thura comparare, sed dic, in me sunt Deus vota mea; noli extrinsecus pecus, quod mactes inquirere, habes in te, quod occidas.

Et si nondum rem capitis patescer

(a) *Cornel. in c. 23. Proverb.*

illa omnimodè ex ænigmatico quodam versu Poetæ dicentis:

Tolle caput Corvi, caput Ovis, viscera Cervi:

Offer. ista Deo, inde beatus eris.

Aut si Poetæ non creditis, auscultate solùm quid solitario Anachoretæ contigerit; hunc, cum prius assiduis precibus & suspiriis sollicitasset Dominum, ut revelare sibi dignaretur, quid potissimum ab homine Numeri reperceret, quid maxime gratum & acceptum ipsi foret, exaudivit tandem Altissimus, at solùm per submissum Genium in ænigmate sequenti ei respondit.

*Dimidium Luna, Solem cum Principe
Roma,
Postulat à nobis supremus Conditor Orbis.*

Nec opus est Oedipo in binis suis his Logogryphis explicandis.

Caput Corvi est prima littera C
Caput Ovis est itidem prima littera O
Viscera Cervi denotant med. litt. R
Quas si jungatis, innotescet vobis mox exoptatû munus Deo offerendû

COR

Idem significat alterum ænigmæ Eremitæ submissum.

Luna decrescens exhibet litterâ C
Sol assimilatur litteræ - - - O
Romæ Princeps littera, signat R
conjugite has ternas litteras, & iterum prodibit.

COR

Et hoc est, quod à nobis expetit Altissimus Proverb. 23. dicens: *Fili prabe mihi cor tuum.*

Unde

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

re cogetur, quod non sit aliud, quàm cadaver putridum, esca vermium, (a) vas sterquilini, concha putredinis, ut loquitur Augustinus in suis soliloquiis; genitus per immunditiam, vivens in miseria, moriturus in angustia; (b) natus de muliere brevi vivens tempore, repletus multis miseriis, (c) Secundum Aristotelem fortunæ ludus, inconstantia imago, corruptionis speculum, temporis spoliurn.

Secundum Clarevallensem Abbatem, (d) sperma foetidum, saccus stercoreum, esca vermium; An non ergo satis causæ habet homo, ut penas demittat, & sese humiliet, ut pote cujus conceptio culpa, (e) nasci pœna, labor vita, necesse mori.

Econtra si oculos defigat in Speculum alterum ac mente perpendat incomprehensibilem potentiam, incircumscriptibilem sapientiam, infinitam ac ineffabilem bonitatem, aliaq; attributa Dei, mox in se descendet, ac cum Francisco exclamabit: Quis Tu Domine, quis ego?

Tu abyssus omnis boni: ego abyssus omnis vanitatis & miseriæ.

Tu sapientia æterna; ego stultissimus virorum.

Tu Sanctitas & puritas infinita; ante cujus conspectum etiam cœli non sunt mundi Job. 15. Ego econtra in peccatis conceptus, in peccatis natus, qui quasi aquam sic iniquitatem bibo.

Tu Majestas immensa & terribilis, coram quo columnæ cœli contremiscunt: Job. 26. Ego lutum, cinis, pulvis, umbra & nihilum.

Tu fortitudo ineffabilis, qui tribus digitis appendis molem terræ (f) librans in pondere montes, & colles in statera. Ego arundo mobilis, vitrum fragile, (g) folium quod vento rapitur, nunquam in eodem statu permanens: Ex duplici igitur consideratione hac, resultabit necessario conclusio ista: (h) non apponat ergo se homo magnificare super terram, (i) *quid ergo elevat te cor tuum, ut quid tumet contra Deum Spiritus tuus?* (k) pulvis es, & in pulverem reverteris, (l) Magnus verò Dominus & laudabilis nimis & magnitudinis ejus non est finis.

Tibi Domine gloria, laus & honor; (m) nobis autem confusio faciei nostræ.

Et hoc est cor humile agnoscere immensitatem Dei, & sui nihilum penetrare.

Post oblatum cor humile æterno Patri; offerendum est quoq; Filio cor contritum. Si inquiratis in quo consistat cor contritum, Respondet vobis mox Augustinus serm. 7. de temp. dicens, cor contritum est; quando sic pœnites, ut tibi amarum sapiat in anima, quod antea dulce fuit in vita; & quod prius obiectabat in corpore, ipsum nunc te cruciat in mente.

Si nunc

(a) August in soliloqu. (b) Job c. 14. (c) Aristoteles apud Stobæum. (d) Bernard. l. med c. 3. (e) Ber. ibidem. (f) Isaie. 40. (g) Job. c. 13. (h) Psal. 9. (i) Job. c. 15. (k) Gen. c. 3. (l) Psal. 144. (m) Dan. c. 9.

Si nunc amara existunt tibi gaudia & voluptates sæculi, quibus antea avidâ mente inhiabas.

Si omnia, quæ in mundo sunt, nisi aliud tibi videntur, quam vanitas & afflictio Spiritus.

Si aurum reputas ut lutam, gemmas ut sputum, dignitates, honores & universam pompam sæculi ut fumum summè nocentem oculis.

Si recogitare incipis in amaritudine animæ tuæ delicta juventutis tuæ.

Si cum Hieronymo cor tuum ferias lapide, semperq; in auribus tuis insonet tuba illa : surgite mortui, venite ad iudicium.

Si cum Davide cum cinere manducas panem tuum, & stratum tuum lachrymis rigas ; Si ita firmum & sanctum est propositum tuum, non amplius Deum offendendi, ut exclames : O Deus ! in quacunq; hora manum meam extendam ad illicita, precor te, ut prius exarescat illa, melius enim est mancum & debilem ad vitam ingredi, (a) quam duas manus habentem, mitti in ignem æternum.

O Deus ! in quocunq; momento oculus meus deprædari volet animam meam, eruant eum corvi, melius mihi erit absq; lumine in vitam æternam intrare, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis.

O Deus ! antequam lingua mea petulans iterum fortè erumpat in

maledicta, & scurrilia ; in detractiones sese effundat, rogo ut prius instar piscis obmutescat.

O Deus ! antequam te iterum mortali peccato offendam, rogo, ut prius rumpatur cor meum, & Corpus meum in cineres abeat.

Si sic pœnitetis, cor contritum possidetis. Ita testatur August. serm. 7. de tempore : Ista est filioli vera pœnitentia, quando sic convertitur quis, ut non revertatur, quando sic pœnitet, ut non repetat ; inanis enim est pœnitentia, quam sequens culpa coinquinat.

Sed nec hic sistit, ulterius pergit, teste Augustino l. de pœnit. c. 15. pœnitentiæ medicina : non enim sufficit mores in melius commutare, & à factis malis recedere, nisi etiam de his, quæ facta sunt, Satisfactio Deo per pœnitentiæ dolorem, per humilitatis gemitum, per contriti cordis sacrificium præstetur.

Hoc ad amissim præstitere illi Eremitæ pœnitentes, de quibus oculatus testis Joannes Climacus memorat gradu 5. de pœnit. Cum pervenissem ad pœnitentiæ locum, quosdam vidi noctibus totis sub dio stare pervigiles : alios miserabiliter in cœlum intuentes, & illinc adiutorium cum gemitu & suspiriis petentes : Alios reorum in modum vincitis post terga manibus humi facies inclinantes, indignos se, qui in cœlum aspicerent, vociferantes : alios in pavimento strato cilicio & cinere seden-

(a) *Math. c. 18.*

sedentes; alios jugiter pectora tundentes & amaris lachrymis vitam anteaſtam deplorantes: Hi utiq; omnes cor contritum Salvatori exhibuerunt, nam teſte Gilberto: (a) vulnerati & contriti cordis ſigna ſunt lachrymæ ob peccata fuſæ; pœnitentiam enim certam nil facit, niſi odium peccati & amor Dei, ait S. P. Auguſtinus ſerm. 7. de tempore.

Aliter longè conſtitutus fuit Nobilis ille, quem cum Robertus Bellarminus extremè ægrotantem inviſeret, ac admoneret, in hoc periculoſo rerum articulo, nil meliùs ac gratius Deo offerri poſſe, quàm cor contritum, (b) cum David teſtetur: Cor contritum & humiliatum non deſpicias. Replicavit æger, quid eſt cor contritum? non capio. Regebat Bellarminus, hoc eſt Cor contritum; quod ex toto corde doleas, ac tibi diſpliceat omne id, quod in Deum peccaſti, & ex hoc tempore ſtatuas ex puro amore Dei, qui tót beneficiis te prævenit, eum non amplius offendere; hoc eſt cor contritum: Reſpondit iterum Aeger, non intelligo, & ſic paulò poſt infelicem animam in Orcum tranſmiſit.

O quàm benè ſcripſit D. Auguſtinus dicens: (c) *Hac animadverſione percutitur peccator, ut in morte oblivifcatur ſui ſuaq; ſalutis, qui vivens oblitus eſt Dei.*

Cor deniq; 3tium ſacro πνεύματι

offerendum eſt cor mundum & immaculatum.

- Mundum ſecundùm Janſonium, & Cajetanum ab omni falſitate, deceptione, fraude & dolo, nam Sap. c. 1. *Spiritus discipline effugiet fictum.*

Mundum juxta mentem Salazar ab omni odio, rancore & vindicta, pacificum & quietum, nam Chryſoſtomo teſte, (d) non habitat Spiritus Sanctus ubi furor & iracundia.

Mundum ſecundùm Ven. Bedam ab omni impuritate, (e) immunditia mentis & corporis; Spiritus enim Sanctus odit ſordes.

Mundum ex mente Ambroſii & Baſilii, ab omni macula & turpitudine peccati, *non enim habitabit Spiritus Sanctus in corpore ſubdito peccatis*: Sap. 1.

Mundum deniq; ſecundùm Bernardum Epift. 256. quando omnis cogitatio terminatur in Deum, giratur & circumſectitur ſuper eum, nihilq; vult poſſidere penitus præter eum, ubi omnis amor & affectus eſt alligatus Deo.

Tale cor fuit ſacerdotis illius Romani, de quo Paulus Barrī refert, la faveur de JESUS c. 2. devot. 4.

Obierat Romæ Sacerdos mirè addiſtus Cruci Chriſti ejuſq; cruciatibus, tantoq; affectu in Cruce contemplanda ferebatur, ut in eam cor animuſq; commiſſe jure dicerentur: Hic eigò cum magna Sanctimoniz

(a) Gilbertus ſuper Cant. (b) Pſal. 50. (c) S. Auguſt. ſerm. 3. de Innocent. (d) Chryſoſt. hom. 3. ad pop. (e) Bern. S. 3. de Pentec.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

*Lava quod est sordidum,
Riga quod est aridum,
Sana quod est saucium.*

Fac demùm ò SSme Spiritus, ut si-
cut in corde gloriosi tui Martyris

& Episcopi Ignatii à Trajano Leo-
nibus objecti nomen JESU aureis
litteris exaratum, est inventum, ita
& in cordibus nostris sic scriptum
nomen Patris & Filii & Spiri-
tus Sancti Amen.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

Hic est Panis, qui de Cœlo descendit. Joan. 6.

REferunt antiqui Historici Plutarchus lib. 1. Symp. Macrobius lib. 7. Sat. Aulus Gellius Noct. Attic. lib. 6. cap. 13. Morem perquam laudabilem extitisse Athenis inter Philosophos & Sapientes eorum, qui statutis temporibus post occasum solis convenien-

tes, noctis partem non minimam, inter docta colloquia, Philosophicos discursus, & ingeniosa Aenigmata transegerunt: vocabanturq; Colloquia hæc Cœnæ sapientium.

Horum nonnulla Aenigmata ex Venerabili Beda collecta, doctissimus Cornelius à Lapide in expositione

capituli 16. Proverbiorum nobis consideranda, & elucidanda proponit: quorum primum est, *Qui sunt, qui sani egrotant?*

Alterum: *quâ ratione homo non lassatur?*

Tertium: *quid est longissimum?*

Quartum: *quid est brevissimum?*

Quintum: *quid Regi & mendico commune?*

Sextum: *quid optimum & pessimum?*

Septimum: *quid deniq; illud, quod aliis placet, alius displicet?*

Inde sapienter prædicta Aenigmata ita dissolvit, ac ait:

Vitam esse, quæ aliis placet, aliis displicet.

Linguam esse optimum, si homo illa benè utatur; pessimum verò si abutatur.

Regi & mendico communè esse nasci & mori.

Brevissimum esse memoriam beneficiorum, quia velox eorum oblivio; longissimum è contra, memoriam injuriarum, quia immemoriali tempore non deletur.

Hominem nunquam minus lassari, quàm lucrum faciendo.

Deniq; non esse alios, qui sani malè habent, quàm invidos, quibus si aliis benè est, his è contra est malè.

Videntur mihi hæ Philosophicæ Cœnæ originem suam desumpsisse ex ipsissima sacra S. riptura: patet hoc partim ex Eldræ lib. 3. dum in Cœna illa magnifica Regis Darii disputatione factâ à Regis Ephæhis,

tot ingeniosis argumentis inquisitum, quid nam in Orbe esset, & fortissimum: partim Judicum c. 14. dum fortissimus ille Samson nuptiali Cœnæ assidentibus hospitibus, ingeniosum illud Problema dissolvendum proposuit: (a) *De comedente exivit cibus, & de forti egressa est dulcedo.* **O**mni præcomio, & laude dignæ erant hæ Sapientum Cœnæ, utpotè quæ non irritamentis gulæ, sed doctis discursibus condiebantur, non corpus, sed mentem saginantes.

Cœnam magnam proponit & nobis hodie Ecclesia Catholica, ad illam cunctos humanissimè invitans; (b) *Homo quidam fecit cœnam magnam; & vocavit multos.* Hanc igitur Cœnam magnam, ingenioso Aenigmate hodie condire mihi est animus: propono ergo vobis problema. Edicite Auditores, quisnam ab Orbe condito extitit nobilissimus ac deliciosissimus Bolus?

Respondetis mihi utiq; cum Macrobio lib. 3. Saturn. cap. 17. pretiosiore, & deliciose Bolum nulli regiæ mensæ esse illatum, quàm Unionem illum, cui similem magnitudine & specie hæctenus non viderat Orbis, æstimatum tercenties sestertium, id est, ut Adrichomius supputat, ducentis quinquaginta milibus coronatorum, quem Cleopatra Regina Aegypti, cum Marcum Antonium convivio excepisset magnificentiam suam monstratura, ab aure detractum ac aceto liquefactum,

(a) *Judicum c. 14.* (b) *Luc. 14.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

suarum, subjiciens pedibus ejus oves & boves, (a) & omnia pecora campi; mandans insuper angelis suis, ut custodiant eum in omnibus viis suis. (b)

Tertium, quando unigenitus Dei Filius, sinu paterno relicto, è cœlis ad terras descendit, (c) *formam servi accipiens, & habitu inventus ut homo.*

Quartum, quando non contentus naturam humanam suscepisse, insuper nobis factus est Doctor & Magister, exemplum & prototypum omnium virtutum, (d) *Via, Veritas & Vita.*

Quintum, quando pro salute nostra, innumera tormenta passus, chirographum debiti, quod per peccata nostra contraxeramus suo sanguine delevit, affigens illud cruci, ad Coloss. 2.

Sextum verò gradum ait esse complementum omnium præcedentium, quando nimirum homini carnem suam dedit in cibum, sanguinem in potum, animam in pretium, deitatem in condimentum, ut loquitur Albertus Magnus. (e) Unde Concilium Tridentinum Sess. 13. vocat Sacramentum, in quo divitias divini sui erga homines amoris velut effudit.

In primo gradu amoris manifestavit Deus suam Omnipotentiam, dum unico verbo gradem hanc orbis machinam, cœterasque sphaeras

cœlestes ex nihilo produxit, (f) ubi fecit magna, qui potens est.

In secundo gradu eluxit ineffabilis Dei Providentia, quando fragili homini, ut inter millena pericula hostium visibilium & invisibilium securus & tutus consistere posset, nobilissimam custodiam angelicam assignavit.

In tertio gradu enituit Sapientia æterna, à quâ ad inventum medium, quo reparatio fieret perditum hominis, & aditus per Incarnationem tierum aperiretur ad cœlum.

In quarto eluxit iterum summa Bonitas Dei, quæ Filium proprium pro Magistro & Instructore speculoque virtutis & perfectionis humano generi submitit juxta id, quod Isaia cap. 30. scriptum, *erunt oculi videntes præceptorem tuum.*

In quinto concertarunt invicem in Passione Christi justitia & misericordia, nec cessarunt, donec ambabus per mortem ejus satisfactum, ac Justitia misericordiæ osculum pacis impressit.

At in sexto amoris gradu omnia attributa divina resplenduerunt. Resplenduit Potentia Dei in exhibitione tot miraculorum, siquidem secundum D. Thomam Opusc. 59. cap. 1, in illa verba memoriam fecit mirabilium suorum, in hoc Sacramento videre est.

Miraculum in Substantia, quia panis transit in substantiam Christi.

Mira-

(a) Psal. 8. (b) Psal. 90. (c) Ad Philip. cap. 2. (d) Johann. cap. 14
(e) Albertus M. d. 1. T. 1. cap. 1. (f) Luc. cap. 1.

Miraculum in Accidentibus, quæ manent extra subjectum, nec insunt ei, nec inhærent.

Miraculum in Quantitate, quia secundario privatur effectu, non se extendit, nec locum occupat.

Miraculum in Qualitate, quippe in parva hostia tam magnus, sicut fuit in cruce, & modo est in cælo.

Miraculum in Relatione: Christus enim novam acquirit dependentiam, non tamen novum esse.

Miraculum in Actione, quia verba vim habent productivam, unoquoque enim momento secundum Anselmum cap. 1. de Sacramento Altaris, qui ad dexteram Patris sedet in cælis obediens voci hominis sacrificatur in mensa Altaris.

Miraculum in Passione, quia manducatur, nec consumitur, *sumit unus, sumunt mille, tantum iste, tantum ille, nec sumptus consumitur.*

Miraculum in Tempore, quia simul in instanti corpus Christi è cælo est in terra.

Miraculum in Motu, quia simul inferius est & superius, simul movet, & quiescit.

Miraculum in Situ, quia caput non longè abest à pedibus, cum sit indivisibiliter, membra tamen sibi ipsis aptè connexa.

Resplendet iterum Sapiencia Dei cooperans in hoc Sacramento, dum modum adinventit ineffabilem, quomodo nimirum mediante hæc es eâ divinâ, totus homo unietur Deo juxta mentem Augustini lib. 7. conf. cap. 1.

dicentis, manducabis me, nec tu me in te mutabis, sicut cibum carnis tuæ, sed tu mutaberis in me; nam teste Cypriano Cathedesi 4. sumpto corpore & sanguine Christi ei participes & divinæ naturæ consortes efficiamur.

Sapientia excogitavit rationem, ut eo modo, quo mors in mundum intravit, intraret & vita: Sicut enim ejus ligni vetiti mortem nobis intulit, ita panis Angelorum vitam mundo dedit, & sicuti primo nostro Parenti dictum est Genl. 2. *In quocunque die comederis ex eo morte morieris*, ita è contrario nobis dicitur Joann. cap. 6. *nisi manducaveritis carnem Filii hominis, & biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis.*

Sapientiæ inventum denique fuit, cibum hunc cœlestem ita condire, ut de eo verè dixerit Urbanus 5. summus Pontifex de instit. Festi: *Cibus est, qui reficit & impinguat non corpus, sed Cor, non carnem, sed animam, non ventrem sed mentem,*

Resplendet & in hoc Sacramento Immensitas Dei dum in omni loco præsens est, *ubi sacrificatur, Domino & offertur oblatio munda Malach c. 1.*

Resplendet Infinitas Dei per Durationem, dum juxta promissionem Christi Salvator nobiscum manet in hoc Sacramento usque ad consummationem sæculi.

Resplendent Bonitas & Misericordia Dei, dum memoria faciant mirabilium suorum, & escam cœlicam præparant timentibus se.

At AMOR

ubi
effabi-
fragili
scicula
lum se-
et, no-
tam af-
sipientia
edium,
homi-
tionem
Summa
roprium
speculo-
umano
d ista
viden-
ovixem
miseri-
ambu-
ctum,
lum pa-
la omnia
unt Re-
hibitione
m secun-
9. cap. 1,
cit mira-
ramento
quia pa-
tristi.
Mira-
1. cap. 14

At AMOR velut Victor triumphat ac secundum Albertum Magnum dist. 1. Tom. 1. cap. 1, palmam refert, dum nobis hodie corpus Christi in cibum, sanguinem in potum, animam in pretium, Deitatem in condimentum, atque perenne charitatis monumentum subministrat, quasi, ut ait Sanctus Bernardus, (a) non suffecerit amantissimo Jesu ad inebriati amoris sui ostentationem, quod seuel sacrum sanguinem pro nobis effuderit in ligno, nisi nobis quotidie effunderet eundem in sacramento.

Unde in Sacramenti hujus amorosa Institutione impletum esse videtur, quod Gen. 2 scribitur: *Complevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat, & requievit die septimo ab universo opere quod patrarat*: Postquam enim Sacramentum hoc tanquam ultimum complementum Omnipotentiae, Sapientiae & Bonitatis Dei est institutum mox Potentiae Divinae praefixi sunt termini; Sapientia aeterna requiescere iussa, amoris demum divino Columnae Herculeae sunt positae, quibus aureis litteris inscriptum *non plus ultra*; consummatum est.

Ita apertè testatur D. Augustinus tract. 84. in Joannem. (b) *Audeo dicere, quod Deus, cum sit omnipotens, plus dare non potuit; cum sit sapientissimus, plus dare nescivit; cum sit ditissimus, plus dare non habuit*. Unde appositè concil. Trident Sess 13, ait; Salvator no-

ster discessurus ex hoc mundo ad Patrem, Sacramentum hoc instituit; in quo divitias d vini sui erga homines amoris velut effudit.

Quis nunc calamum devotissimi Abbatis Guarici Ierm 1. de Pente-coste temeritatis accusabit, dum scribere est ausus: O Deum! si fas est dicere prodigium sui, qui non solum sua, sed & seipsum impendit: parum erat illi, ait praedictus Abbas alio serm. de prodigo, viscera miserationis suae non claudere miseris, in ipsa sua eos viscera trahit, suisque inserit membris Vera dixit, locutus est, ut genuinus Augustini discipulus.

Sic Deus dilexit mundum, (c) ut filium suum unigenitum daret! o datum optimum! o donum perfectum, (d) aescendens à Patre luminum. O amorem interminabilem! o charitatem inestimabilem! o dilectionem inscrutabilem! o cibum ineffabilem! o ignem immensae charitatis, cujus flamma, non ut ignis ille fornacis Babylonicae per 49 cubitos, sed per cuncta attributa Dei erumpit & effunditur ad accendenda corda mortalium in amore Numinis.

Quod olim Eldiae lib. 4. dictum ab Angelo, idem & nobis hodie inculcatur à Domino, *vade pondera mihi pondus ignis hujus caelestis, metire amorem hunc infinitum, exhauri oceanum hunc charitatis; omnes librae, cunctae statera, universae bilantes ac mensurae*

(a) Bernard. serm. 64. in Cont. apud Rotam in Parasceve (b) Item lib 2. in Isa. apud Rotam ser 6. Parasceves. (c) Joann cap. 3. (d) Jacob, cap. 1. ■

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Mortuæ sunt Reginae Angliæ, venenata ulcera Maritorum, linguâ suâ exurgentes. (a)

Mortuæ sunt Evadnes, quæ in ignes & rogos cum maritis in cineres abituræ, sese coniecêre. (b)

Dantur écontra novæ Semiramides, quæ facîle in capita Maritorum conspirant. (c)

Vivunt Ariadnæ, quæ Zenones adhuc viventes tumulant. (d)

Vivunt Messalinæ, quæ viris suis venenatos boletos porrigunt. (e)

Dantur Danaides, quæ non verentur in lecto dormientes maritos strangulare. (f)

Regnant Neronæ, qui Poppæas gravidas ictu calcis occidunt. (g)

Regnant Herodes (h) & Ludovici Severi, qui innocentes, scelerisq; puras Conjuges gladio carnificis subiciunt. (i)

Vivunt adhuc crudeles Othones, qui ardenti rogo uxores suas injiciunt incinerandas. (k) O amorem fallacem! o bilanciæ nullius ponderis!

Si bilantes hæ binæ aberrant, quid sperandum de tertiâ, quanti ponderis erit demùm amicorum amor & dilectio?

Quod de amicis Octaviani Augusti narrat Bartholi, de omnibus universim id dici potest: (l) Ad ami-

cos quod attinet, si numerare nominæorum voluisset, innumeros habebat, si ad factorum bilanciæ illos appendere, inveniebat non plures duobus.

Numerat quidem mundus amicos aliquot, qui fideles usque ad aram in amore perstitere: sed rari sunt nantes in gurgite vasto: Si enim Pyladem & Orestem, si Nisum & Eurialum, si Damonem & Pythiam, si Davidem & Jonatham demas, extitere cæteri solum hyrundines & vagæ ciconiæ in tempore tentationis avolantes, amicorum nomine indigni; quorum amor appensus in statera nil aliud erat nisi sal volatile, quod dum aperitur mox evaporat.

O amorem evanidum! quem verbulum unicum inconsideratius prolatum, secum in auras tollit & dispergit!

O amorem vanum! quem torvior vultus aut minax oculorum nictus mox turbat, & in frementum agit.

O amorem miserum, quem leviuscula suspicio sæpius extinguit.

O amorem fragilem, cujus nodus ad minimæ offensæ speciem mox disrumpitur, ac ex animo infensum hostem efformat!

Abite abite volatiles amores mundi, qui pondus sanctuarii non habetis,

(a) Rodericus Santius p. 1. hist. Hisp. c. 4. (b) Virgil. 6. Æneid. (c) Ælianus lib. 7. de varia hist. cap. 7. (d) Zonaras Tom. 3. Ann. (e) Suetonius in Claudio cap. 45. (f) Ovid. lib. 4. Metam. (g) Tacitus annal. lib. 16. (h) Josephus lib. 15. cap. 11. (i) Raderus p. 2. Ban. S. (k) Crantius lib. 4. cap. 24. (l) Daniel Bartholi in Promont. Capbareo.

tis, non amor estis, sed fumus & amurca dilectionis.

Aliter constitutus est amor ille divinus, quo miseros mortales altissimus complectitur: excedit ille ac superat infinities omnem amorem mundi coepit is ab origine mundi, & durabit usque ad consummationem saeculi.

O mi Deus amorose! tabescit in me cor meum, cum amorem tuum considero. O quam longus est iste amor tuus, quam immensus, quam excessivus, quam indefessus, quo tu Deus lutum, Creator creaturam es complexus!

Quis unquam Pater aut Mater ita tenerè dilexit filium, ut eidem corpus suum in escam, sanguinem in potum sic elargitus?

Quæ unquam hæreditas pinguior relicta est filiis, uti illa quam in cælo præparavit diligentibus se?

Quis Maritus uxorem suam in scelere deprehensam ita dilexit, ut scelere omni condonato in antiquam gratiam & thronum receperit? & tu! ò anima mea, quoties spreto Deo adhæxisti amatoribus tuis, mundo, carni & dæmoni, & tamen semper tibi inclamat Deus revertere: revertere & ego suscipiam te, dicit Dominus.

Quis denique amicus tanta tormenta tanta opprobria, tot pœnas, tot ludibria sustinuit pro amico, uti Salvator noster pro inimicis & pec-

catoribus; in veritate factus amicus noster usque ad aram crucis?

Vade nunc, mi homo, pondera hanc charitatem, metire hunc amorem: longus est, quia ab æterno te dilexit, latus est, quia non habet finem, profundus est, quia à creatura attingi non potest.

O amorem excessivum, quem nec ipsi ardentissimi in amore Seraphin penetrare aut comprehendere valent!

Sic Deus dilexit mundum, (a) ut filium suum unigenitum daret!

Dicite nunc obsecro AA. mei, quid mundus pro hoc amabili dono, pro hoc pretioso munere, pro hoc cœlesti pane, pro infinito hoc amore reponit, quomodo se gratum exhibet, quâ ratione gratiam hanc agnoscit, quo pacto amantem redamat?

O Deus! ò infinite amor! quam asperè, quam barbarè ab homine tractaris! verè Domine tu es peregrinus ille, qui in forma peregrina velatus incidisti in latrones.

Horresco dicere, capilli eriguntur, tremunt ossa, dum recogito, quid pro dilectione tua rependat tibi mundus, nimirum odium pro dilectione, aversionem pro gratia, injurias & contemptum pro dignatione & favore.

Non conqueror, quod perfidi Judæi in panem hunc cœlestem ferro & igne sæviant, acubus & cultris transfigant, pedibus conculcent, manibus discerpant, progenies est vi-

N n n 2

perarum

(a) Joann 3.

nomi-
tesha-
cem il-
on plu-

aticos
aram in
at nan-
n Pyla-
e Euria-
n, si Da-
exitere
egz ci-
is avo-
ndigni,
atera nil
ad dum

em ver-
tus pro-
lit & di-

m torvi-
rum ni-
mentum

tem levi-
guit,
pius no-
nem mox
insum

presmun-
ta habe-
tis,

(c) Eli-
tonius in
(h) Jo-
2 cap. 24

perarum, soboles diaboli, gens à Deo maledicta.

Non lamento, quod Turcæ & Saraceni mysterium hoc divinum detestentur & blasphement; extra Ecclesiam sunt, exclusi ab ovili Christi, in tenebris ambulant.

Hoc lugeo, hoc conqueror, quod filii rebelles macti hoc Sacramentum oppugnent, cum Michol irrideant, ut honores illi exhibitos ringantur & dentibus strideant.

Hoc defleo, quod Magi & Arioli, Sacramentum hoc terræ infodiant, in simeta abjiciant, corporibus insuant, sputis contaminent, ad mille præstigias eo abutantur.

Hoc conqueror, hoc lamento, quod Christiani, Christi redempti sanguine, prætestinati ad gloriam, pasti toties carne & sanguine filii Dei, amorem hunc excessivum, non æstiment, flocci pendant, ore polluto; corde coinquinato panem Angelorum in peccatis manducare præsumant, cum Augustinus dicat, (a) non est minus detestabile in os pollutum, quam in lutum mittere Dei Filium.

Hoc lugeo, quod Christiani dum ex hoc immortalitatis pharmaco fructus vitæ decerpere deberent, fructus mortis sibi procurent.

Hoc cum Cæsario serm. 33. defleo, Christiani quod cum peccatis parvis subindè intrent Ecclesias, & cum magnis & palmaribus revertantur.

Hoc detestor, quod Christiani non aliter ac ut Job cap. 1. refertur, velut Sathan stent inter filios Dei, oculos non in Deum, sed Dei filias levant, dum ex templis faciunt speluncas latronum & lupanaria diaboli, ubi excoquantur, secretò peccata, quæ ubi ad lares est reditum, executioni mandantur.

Hoc defleo, quod Christiani ad hoc convivium pacis & amoris subindè accedant iram & vindictam in corde suo masticantes.

Hoc lamento, quod Christiani toties frequentent hoc Sacramentum, & tamen ex sumptione illius nullum gustum, nullam gratiam, nullam emendationem reportent, in antiquo luto semper hærentes, superbi, avari, impuri, vindictivi.

Hoc doleo, quod os Christi sanguine recenter tinctum mox ad impura oscula, scurrilitates, detractiones imprecationes & blasphemias redire non vereatur.

O scelera detestanda! o barbariem inauditam! o ingratitude execrandam! (b) *obstupescite Cæli super hoc & portæ ejus desolamini vehementer.* (c) Quænam nobis excusatio erit, ait Chrysost. cum carne Christi pasti iterum peccamus, ac lupi evadimus lacerantes agnum.

Ecce AA. sic Pater æternus dilexit mundum, ut unigenitum filium suum daret; Ità amavit vos filius, ut sanguine

(a) Augustinus cit apud Engelgram D. 2. post Pent. (b) Jerem. c. 2. (c) Chrysost. hom. 60. ad pop.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

IN FEST. DEDICATIONIS TEMPLI.

Vade & ostende Domui Israel **TEMPLUM**, ut confundantur ab iniquitatibus suis. Ezechielis. c. 43.

Varia vota ac diversa desideria Mortalium extiterē. (a) Crudele ac barbarum votum erat Imperatoris Caligulæ, qui universo Populo Romano unicum cer-

vicem optabat, quam uno ictu demeteret.

Vanum & inane votum extitit Octaviani Augusti, (b) dum à Diis precatus est fortitudinem Scipionis, Benevolen-

(a) *Xiphil. Suetonius in Calig.* (b) *Suetonius in Aug.*

nevolentiam Pompeji, fortunam Cæsaris.

Curiosum erat Alphonsi Regis Castellæ, (a) dum ad fictos amicos discernendos fenestram in pectore humano desideravit, per quam, quid intus ageretur, pateret.

Impudens votum erat Philoxeni (b) Epicuri de grege porci, qui non solum collum gruis, sed & Balæna fieri desideravit; modo Mediterraneum mare verteretur in nectar Malvasiacum.

Sanctiora vota habuerunt servi Dei. De Magno Ecclesiæ Doctore Augustino refert Possidonius in vita, triplex fuisse eidem votum; videre nimirum Christum in terris conversantem; antiquam Romanam triumphantem: ac Paulum denique Concionantem.

Gertrudis, grandis illa ac Sancta anima, (c) divino ardore succensa optabat, ut tota caro ipsius in ceram, ossa in lychnum, anima vero in lucidam verteretur flammam, ut corpore & anima velut coruscans facula ad honorem Dei arderet & consumeretur. Vita.

Hugonis de S. Victore votum erat, (d) ut cibus ultimus Eucharistia, cogitatio postrema de passione Domini, verbum denique ultimum foret Jesus, quo vitam clauderet, ac animam Deo commendaret. Sancta sunt hæc amorosa & Christiano pectore dignissima vota & desideria.

Verum si mihi hodiernam luce vendi foret potestas, non aliud optarem, quam ut filii hominum filio Dei, exemplo Zachæi parvulam domum, aut tugurium exile concederent, in quo quietè sine turbis residere posset, nec imposterum inde eum exturbare præsumerent.

Notum est nobis, quam munificus & liberalis erga homines extiterit Deus, dum in habitationem eorum grandem & pomposam mundi machinam, velut palatium extruere est dignatus: Fundamentum hujus posuit super tres lapides angulares, Omnipotentiam, Sapientiam & Bonitatem. Machinam hanc grandem, ne ruinam ageret, veluti tecto pretioso aut fornice texit, firmamento cœli, ac siderum gemmis undique celavit. Muri 4. sunt quatuor elementa Orbis.

Montes cœlis æmuli, excelsæ sunt columnæ ex marmore & alabastro elaboratæ palatium hoc sustentantes: Diversæ aulæ ac cubicula, diversa sunt regna ac Provinciæ; Cellæ & penus frugiferæ sunt valles vino & frumento gravidæ: Tapetes & aulæa, virides sunt Sylvæ & gratiosi horti: Fontes & piscinæ sunt maria & flumina: quaternæ demum portæ palatium hoc claudentes sunt quatuor Orbis partes, Europa, Asia, Africa & America.

Absolutam hac admirandam structuram, sibi satisfecisse ac complacuisse

visus

(a) G. Stengel. de Jud. div. c. 4. n. 2. (b) Brussius l. 3. c. 1. (c) Penequin p. 1. fol. 165. (d) Lyreus de imitat. Christi pat. f. 520.

visus est Deus, ut concluderet & suam hic sedem & tentorium figere: Verum pro dolor eò jam deventum est, ut ipsemet Architectus Deus ubiq; exclusus, nec angulum invenire queat, ubi liberè quiescat, ne peccatis vicinorum polluat, non enim ei est locus in diversorio.

Ex aulis Regum & Principum, fallax & subdola eum expellit Politica: Ex urbibus inimicitiae Civium; ex arcibus fastus & arrogantia Nobilium: Ex villis & pagis brutalis vita rusticorum; Ex Asceteriis dissensiones & invidiae fratrum; Ex tribunalibus & curiis proscribunt eum iniquae partialitates & iniustitiae Judicum; Ex foro depellitur ab usuris & fraudibus mercatorum: Ex popinis extrudunt eum lufores, heluones, & bibones; Ex hospitalibus abigunt eum quotidianae rixae & murmura vetularum: Ex agris & vineis maledicta & imprecationes rusticorum; Ex aquis pellitur à blasphemis Nautarum; Ex sylvis & saltibus à superstitionibus, & praestigiis Venatorum: (a) Verbo vulpes foveas habent, & volucres caeli nidos, *filius autem hominis non habet locum, ubi reclinet caput suum*: Solae Ecclesiae ac templa remanserunt, in quibus resideat Deus, sed & ex his conantur eum suis intolerandis impudentiis ac enormibus irreverentiis proscribere, & in exilium mittere sacrilegi peccatores.

Votum igitur meum non est aliud, quam ut mortales locum hunc Deo dicatum & sanctificatum non attingant temerè, sed Deo cedant, ac profundè cordi suo insculpant, ideò Deum tot templa sibi elegisse, ut hocce medio cunctos peccatores velut funiculis charitatis ad se trahat, ita quidem ut vel solus aspectus & seria consideratio templi sufficiens sit ad conterendum cor peccatoris.

Dum pluribus discursum hunc prosequor, vos auribus & animis favete.

Varios modos mundum in maligno positum ad se reducendi excogitavit sapientia aeterna: Cernens enim Deus post Creationem Orbis, (b) *quod multa malitia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis eorum intenta esset ad malum*, ut eos à malo retraheret, naturam imitatus est duri ac rigidi Magnetis, totus rigidus & austerus factus, cuncta timore ac terrore complens, ac ut Bern. Serm. 29. de triplici dilect. Dei, ait, comminatus tenebras aeternas, vermem immortalem, ignem inextinguibilem, unde meritò à Davide vocatus, (c) *Deus ultionum Dominus*.

Vix sceleratas manus ad vetitum pomum extenderunt Protoparentes nostri, & ecce timor & tremor venerunt super eos, dum ad unicum sonitum vocis (d) deambulantis Domini in Paradyso consternati foliis

(a) *Math. c. 8.* (b) *Genes. c. 6.* (c) *Psal. 92.* (d) *Genes. c. 3.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

pereos, non reliquit (a) hominem nocere eis, hostes eorum in (b) fugam egit, reges fortes occidit, integros populos & regna in gratiam eorum extirpavit & delevit, donec introduxit eos in terram lactet mellem manantem; nec alio fine hæc fecit, quàm ut mundus, tot favoribus & gratiis cumulatum populum Dei cernens in se rediret ac diceret: Venite, revertamur à viis nostris pessimis, & serviamus Domino tam benigno & misericordi, qui sic magnificè tractat, fovet ac protegit cultores suos.

Sed nec sic resipuit mundus, sed spreto Deo Idolis & concupiscentiis suis adhæsit, relinquens fontem aquæ vivæ, (c) & fodiens cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas.

Unde appositè D. Bernardus introducit Deum sic secum differentem. (d) Quid faciam? Eccè nec minis nec promissis proficio, mundus in sua duritia & pertinacia perstat, flagella contemnit, beneficia averfatur, sed vivo ego dicit Dominus, (e) quia mihi curvabitur omne genu; esto contemnat ingratus mundus oblatas gratias; averfetur beneficia; flocci pendat illata flagra, timore non concutiatur; restat tamen funiculus tertius, vinculum amoris, quò vel renitentem tandem ad me traham: ut autem suavius & amorosius traham, filium meum

Unigenitum mittam, deseret hic finum æterni Patris, in terras descendet, immortalis carne mortali vestietur, innocens pro nocentibus & reismortem subibit, ac sanguine suo eluet peccata mundi. Hoc vinculo charitatis ad me traham refractarios filios Adam, his vinculis constricti mortales, obstinatas tandem dabunt manus, & ne iterum variabiles aliò delabantur, ero cum illis usq; ad consummationem sæculi, (f) in omnibus finibus terræ erigam tibi sanctificata templa & aras, inhabitabo in illis, precès eorum & gemitus exaudiam, necessitatibus medebor, vulnera & plagas sanabo, peccata remittam, & pœnas committas condonabo: his vinculis ad me traham peccatores terræ.

Templa hæc erunt illis vexilla veniæ, Civitates refugii, Scholæ virtutum Piscinæ Salutis, in quas quicumq; intraverint, ab omni infirmitate curabuntur, quorum sola consideratio & aspectus tantæ erit virtutis, ut & marmore durius cor hominis ad pœnitentiam emollire queant, ac fortiori motu, quàm olim aspectus serpentis in deserto venenosos morsus peccatorum personare valeant.

Si probationem hujus desideratis, legite solum 43. capitulum Ezechielis Prophetæ, & vera esse fatebimini quæ dixi. Innumera scelera ac enormia peccata patrarant Israël,

(a) Psal. 104. (b) Psalmo 134. (c) Jerem. c. 2. (d) D. Bern. apud Thom. Villanovam T, de Adventu Domini. (e) Isaia c. 45. (f) Matth. c. 28.

litæ, dereliquentes Deum factorem suum, ac Idolorum cultu ad justam iracundiam Justitiam divinam provocantes, (a) sed Altissimus, qui non vult mortem peccatoris, sed ut magis convertatur & vivat, ut eos in viam reduceret Justitiæ; ut ad pœnitentiam provocaret; ut ad compunctionem invitaret, melius & accommodatius medium non invenit, quàm ut mandaret Prophetæ suo Ezechieli, ut populo scelerato ac filiis nequàm solàm ostenderet fabricam templi Jerosolymitani: (b) *Tu autem fili hominis vade & ostende Domui Israel Templum, ut confundantur ab iniquitatibus suis, & metiantur fabricam, & erubescant ex omnibus, quæ fecerunt.* Deum, immortalem! quomodo possibile, ut unicus aspectus templi sceleratos hos Israelitas ad frugem reducat, ad pœnitentiam invitet?

Optimè: nam aspiciendo templum mox recordabuntur acceptarum inde gratiarum, pacti fœderis cum Deo, in memoriam illis veniet portentosa Virga Moysis, quâ mare divisum; Manna cœeste, quo 40 annis in deserto pasti; Arca testamenti, quâ Muri Jericho dejecti; Tabulæ deniq; Legis digito Dei scriptæ, scelera eorum condemnantes; indelachrymæ, inde confusio, inde gemitus ac suspiria sequentur: Vade & ostende domui Israel templum, ut confundantur ab iniquitatibus suis. Videte quantam vim, qua-

le pondus in solo aspectu Templi ponat Deus: Rationem pleniorum desumere potestis ex Libris Regum. 1

Quam causam existimatis fuisse, cum fugitivus David à facie Absolon Filii sui rebellis Arcem Syon, (c) regale illud Palatium, propugnaculum fortissimum, decem solùm imbellibus Concubinis custodiendum reliquerit. An fortè ex gente erant Amazonum? Generosæ Semiramides, fortes Zenobiæ, aut imperterritæ Thomyrides? Minime, cur Vallis & propugnaculis non munivit; sagittariis & fundibulariis custodiendam non tradidit? cur Cerechi & Pheberi robur sui exercitus non imposuit? Stratagema hoc erat insolitum: Audite Chrysostrum in Plal. 7. Regiam tenendam dedit filio rebeli, ut cum videret domum, in qua educatus fuerat, ac cerneret patris signa, ad pœnitentiam veniret. Nam prudentissimus Rex David ita secum ratiocinabatur: quamprimùm filius meus Absolon palatium regium intrabit, mox rebellis ejus conscientia evigilabit; quot cubicula pede teret, tot conscientia aculei eum lacinabunt, & ad meliora disponent.

Quamprimùm intrabit Triclinium, ubi regij principes educati, in mentem ei veniet: hic oculi tibi aperti, hic primam auram spirare cœpisti, hic singultibus tuis primis Davidem salutasti, hic sericis fasciis

O o o 2

à matre

(a) Ezechiel. c. 33: (b) Ezechiel. c. 43. (c) Lib. 2. Reg. c. 15.

à matre es involutus. Ubi regium coenaculum subjerit, occurret animo: hic cum Patre mensæ affidebas, ac de manu ejus dulces capiebas cibos, hic ex eodem poculo cum eo bibe-
tis.

Ubi pede teret aulam Regiam, mox oculis obversabitur thronus Davidis, ac conscientia clamabit, in hoc regali triclinio ob interfectum fratrem iterum amanter à parente irato in gratiam es receptus, hic te su viter iterum est amplexus, variisq; doctrinis imbuit. Ubi attigerit cubile Davidis occurret ipsi. En locum, ejus pavimentum pœnitens parens sæpius lachrymis madefecit, quem suspiriis & gemitibus replevit, orationibus ac divinis laudibus sanctificavit: Ergone possibile, ut tu hostiliter patrem optimum audeas infectari? ergone ita ingratus existis, ut regno exuere tentes? Ergone ita maledictus, ut in fugam agere non formides, ac patricidali dextrâ necem inferre moliaris illi, qui tibi vitam dedit? Absit! absit! siste, siste, quo tendis? Vivat Pater, regnet David! Si ergo juxta mentem Chrylostomi David Regiam tenendam dedit rebelli filio, ut cum videret domum in qua educatus erat ac creverat ad patris signa ad pœnitentiam veniret; quid non præstabit aspectus & intuitus Ecclesiæ, Regiæ omnipotentis? quos motus sacros in animo non concitabit? Revera, quamprimum Christianus pedem sacro limini imponit, & at-

tentè domum Dei considerat mox conscientia perorare incipit.

Ecce hic est Baptisterium, ubi esse Spirituale accepisti, ubi à peccatis es lotus, & Diabolo abrenuntiasti: Attende quid promiseris: In illa mensa sacri Altaris sanguine & corpore filii Dei sæpius es passus & sanguinatus, ubi gratitudo debita? prope hos gradus Oleo chrismatis in militem Christi es inunctus: quàm fortiter hactenus adversus inimicos Domini pugnavisti? In illa sede Confessionali sæpius clementissimè tibi Deus remisit scelera tua & delicta, quibus millies eum offendisti, ibi æternos ignes ac supplicia millies promerita tibi condonavit. Ubi emendatio vitæ? Ex hac Cathedra mille documenta salutis, legesq; sanctè vivendi sunt tibi incutæ: aperuisti ne aures tuas voci Domini?

Si pedem ulterius moveat, ac altius oculos levet, mox occurret in alto cruci affixus Deus, ad cor peccatoris loquens. Infelix creatura leva oculos tuos, & aspice eum, qui pro te sanguinem & vitam dedit. En spineam hanc coronam capiti meo imposuit superbia tua & elata ambitio: Hæc vulnera & plagas cruentas inflixit corpori meo, petulans tua caro & Luxuria: His impuris sputis faciem meam divinam deformarunt obscœni sermones & discursus, tui. Linguam meam amaro felle & aceto potavit temulentia
tua

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

B. V. speculum sine macula intueatur, an turpe aliquid designare poterit? an impuræ imagines & phantasiæ animo illius hærebunt? Si Stephanum inter lapidum imbres orantem pro inimicis attendat, an vindictam & iras spirabit? Si fortè Joan. Baptistam vestitum pilis camelorum, locustas & mel sylvestre comedentem cernat, an non sobrietatis & abstinentiæ recordabitur?

Si Apostolos virgis cæsos, persecutionem passos, Martyres suppliciis & tormentis consumptos consideret, an non & patientiæ studebit? An non Cœmiterium, Tumuli ac Epitaphia hinc inde per templa appensa tumorem ac superbiam mortalium allident. *Verè, verè terribilis est locus iste &c.* Vade, ostende domui Israel templum, ut confundantur ab iniquitatibus suis.

Jam non miror tot honorificos titulos, quibus passim à SS. PP. templa sunt illustrata, dum Chrysostrabus hom. 1. in Genes. ait: Ecclesia locus quidam est medicinæ spiritualis, & eos, qui huc veniunt, non decet, ut domum redeant, nisi contra remedia acceperint. Dum Ambrosius in 1. Timoth. 8. Ecclesiam vocat sanctitatis domicilium & sacrarium Trinitatis. Dum S. Bernardus (a) eam vocat non domum, sed æterni Regis oppidum. Dum Eusebius venerandam & augustam virtutum scholam eam intitulat l. de vit. Constant. c. 46. Dum

Bernardinus Senensis ait: Ecclesiam esse parvulum Paradysum Tom. 1. Serm. 20. Dum Augustinus asyllum peccatorum, aram miserationum nominat, dum ultimo Chrysostr. hom. 36. in Ep. 1. ad Cor. ait: Ecclesia est locus Angelorum, locus Archangelorum, regia cœli, cœlum ipsum.

Ah parcite gloriosis titulis ô Venerandi PP. vocantur quidem domus Dei, sed an non creditis renovati, ut se Jesus ibi abscondat, & exeat de templo: sunt quidem secundum Chrysostr. locus medicinæ spiritualis, sed quot sunt, qui secundum Augustinum (b) sibi in ea fructus mortis procurant? Vocat quidem templa Eusebius venerandam virtutum scholam, sed dicite, an non & ipse dæmon sapiens ibidem magisterium suum exercent? Sunt quidem secundum Ambrosium (c) Aræ miserationum, sed & secundum eundem multi cum parvo peccato Ecclesiam accedunt, & cum peccatis multis de Ecclesia recedunt. Sunt quidem secundum Bernardinum parvulus Paradysus, sed quot non Adami inveniuntur, qui etiam in Paradyso peccare non erubescunt? Sunt secundum Chrysostratum ac S. Germanum regia domus Dei, cœlum terrenum, sed & plures digni existunt, ut cum Lucifero cœlum prophanante ad tartara detrudantur. Balnea quibus plures turpiter in illis inquinantur. Portus sunt & refugia non diffiteor, sed plures

(a) Bern serm. 3. de dedic. (b) August. serm. 24. de temp. Item l. 3. Conf. c. 3. (c) Ambros. ser. 33.

res naufragium ibi patiuntur, ubi auxilium quærendum. Fontes sunt salutare: verum est, sed multi etiam venena inde hauriunt: Ex domibus Orationum fiunt speluncæ latronum & peccatorum, in quibus latitantes peccatores stant in conspectu Domini non aliter, quàm sicut Sathan inter filios Dei.

Vah quas spurcitas & abominaciones videret nostris temporibus Propheta Ezechiel, si foderet parietem & muros Ecclesiæ, quot Senes insensatos cerneret levare oculos in prætereuntes Susannas, quot Dominas videret adorare Adonidem, & terga vertere Deo: sonant quidem campanæ, ardent luminaria, sed tepent corda, frigescent animi. Majus silentium subinde in foro, ubi Histrones nugantur, quàm ubi in altari Sacerdotes sacrificant: & quid putatis? an maneat locus Deo in tali diversorio, licet per omnipotentiam ubique sit, attamen ubi has abominaciones cernit, necesse est, ut se abscondat per gratiam, & exeat de templo. Væ nobis, non solum *Ninivite*, sed & Sacerdotes Dagon prostrato capite idola sua venerantes nudis pedibus Deorum limina transeuntes *surgent & condemnabunt generationem istam*: Surgent Bonzii Japonum mystæ, surgent Turcarum Poppæ & Mufti, qui calceos ponunt, ubi delubra sua intrant, surgent publicani, non audentes oculos aut faciem in altum intendere præ confusione scelerum suorum; hi uno ore

coram ultimo tribunali irreverentias & abominaciones in templis factas Christianis ad confusionem eorum objicient & improperabunt.

Adest præsens, qui tribus digitis universum orbem rotat, adest, qui scrutatur renes & corda nostra, adest cum tremore Angeli, tremunt ad præsentiam Dei & ipsa SS. sacra lipšana, accineres sanctorum Martyrum, admonent nos excessuum nostrorum & irreverentiarum Sanctorum statuæ & imagines hinc inde per templa depictæ; & possibile sit, ut intuitu horum non resipiscat peccator? ex marmore & chalybe fusum inveniatur cor, quod non conteratur & mollescat, adeò sint effrontes peccatores, ut ex loco propitiationis, ara miserationum tentent facere speluncam latronum. O deplorandam sortem mortalium, O excessus & impudentias execrandas, ac amarissimis lachrymis deflendas! Heu Auditores, ubi mens nostra, ad templa venimus, ut rei læsæ majestatis absolutionem criminum impetremus, & joculari, confabulari, oculos hinc inde audacter circumgirare audeamus? Silent paludes, tacent ranæ, exclamat D. Ambrosius, (a) & miseri mortales ori frœnum non imponant.

Aliter, aliter Dilectissimi, nobis est agendum, aliæ & sanctiores cogitationes, quàm hæctenus nobis de templo sunt formandæ, (b) terribilis est enim locus iste, neque aliud quàm domus Dei & porta cœli, non popina

AUC

(a) *Ambros. l. 3. de Virg.* (b) *Genes. c. 28.*

aut conſtrina, æterni Regis Aula regia, (a) coram qua curvantur, qui porrant orbem: Si ergò deſideratos fructus & cœleſtes gratias ex templo referre deſideratis, Conſilium B. Nili non vobis diſpliceat, qui Paræn. 2. in Sentent. ait: Eccleſiam non ſecus, ac cœlum frequenta, nihil in ea aut loquere aut age, quod terram ſapiat. Mox igitur ubi campanis convocatur populus, citari te ad audientiam à Deo crede; Inde cum Moyle (b) calceamenta inordinatarum tuarum paſſionum ſolve, locus enim, in quo ſtas, terra ſancta eſt: Inde cum D. Bernardo (c) cogitationes univerſas, quæ Deum & cœleſtia non ſapiunt, ad limina templi præſtolari & exſpectare jube, ac illud Abrahami intona: *Exſpectate hîc cum Aſino, donec adoraverimus, poſtea revertemur ad vos. Cum intratis cœli atrium, ingredi vos credite, ac cum Davide exclamate: (d) Quàm dilecta tabernacula tua Domine virtutum? adorabo ad templum ſanctum tuum in timore tuo. Pſal. 51.*

Dum faciem luſtrali aſpergitis aqua,

& pectus ſimul mundate, mox reverentiâ factâ, oculis cum Publicano demiffis, erratorum veſtrorum veniam à Numine petite, inde in ſilentio arcana cordis veſtri pandite, adverſitates & tentationes aperite, gratiam & fortitudinem his reſiſtendi, ac illas æquanimiter tolerandi petite; ſacra de novo propoſita formate; cum cereis ardeat & cor veſtrum: Credite mihi, ſi tali modo Eccleſiam frequentetis, amoroſo & ſacro templum oculo luſtretis, videbitis, quos motus in cordibus veſtris conſideratio hæc ſit excitatura; experiemini, veriſſimum eſſe medium ad conterendum peccatorem; undè meritò ad Ezechielem dictum à Domino: (e) Vade, oſtende domui Iſrael templum, ut confundantur ab iniquitatibus ſuis; Fatebimini demùm cum Chryſoſtomo, Eccleſiam non aliud eſſe, quàm Aſylum peccatorum, Aram miſerationum, Regiam inhabitantis gloriæ Dei, Portam cœli, ac Domum, cui hodiè à Deo ſalus facta eſt.

(a) Job. c. 9. (b) Exodi c. 3. (c) Bernard. in medit. apud Jobn. tit. Oratio. (d) Pſalmo 83. (e) Ezechiel c. 43.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

surrexit, (a) qui fratri suo Thyesti abominandam cœnam apponens, scelere inaudito Phœbum cum quadriga sua in fugam egit?

An uti olim contra Sisaram, (b) ita & nunc contra hostes Numinis in prælium exurgitis, ac stantes in custodiis vestris sagittas acutis impiorum inebriandas sanguine?

An exemplo Sem & Japhet inducti, (c) tenebroso peplo obvolvitis Filium Dei, ac nuditatem pendentis in cruce operitis?

An lucidissimus mundi oculus sese obvelat in meridie, (d) dum ad horam nonam Sol Justitiæ suos claudit oculos, ac in tenebris suum sternit lectulum? Job cap. 17.

An Dei filius, miti Timus ille agnus, hodiè in feralem crucem actus in causa est? qui ut Patri suo prober, Crucifixores suos nescire quid faciant, (e) Luce sideribus subtrahat, ac nocte de super inducta scelera eorum tenebris tegere ac sepelire parat?

An æternus Pater, ob filium suum adeo crudeliter in terris habitum, uti olim irritatus clamore Sodomorum, (f) ita & nunc provocatus inaudito scelere Judæorum, ad supplicia condigna sumenda descendere parat?

Et quid vobis sepulchris dealbatis causæ? ut loculos vestros tot annis obferratos subito rumpatis? (g) an Dei filium moriturum ad tumulos & mansollæ vestra invitatis? an cœtera

cadavera ejicitis, ut novo hospiti locus sit in diversorio? (h)

An quia sanguine libertas orbi hodiè parta, mortis carceribus detentos, liberos dimittitis, ac in libertatem filiorum Dei asseritis?

An à morte surgitis, ad famam atrocissimi hodierni spectaculi? dum à condito orbe, nullares similis accidit in Israel? (i)

An ex tot signis & portentis visis, extremum diem suspicamini, & tuba novissima nondum audita, iter paratis ad vallem Josaphat?

Et quid vos asperas rupes, ac dura marmora impellit, (k) ut violentis scissuris diffindamini? an ora blasphemia prætereuntem Judæorum juxta Canones Legis lapidare conamini? Levit. c. 24.

An per compita Solymæ aspersus cruor immaculati Agni, adamantum instar vos dura rumpit marmora?

Tuque o solida terra, quid causæ tibi, ut fundamenta orbis concutias, ac columnæ tuæ contremiscant? an æternus Pater vocem Filii sui in cruce exaudivit de templo sancto suo, (l) & clamor ejus introivit in aures ejus? & hinc commota est, & contremuit terra, quia iratus est eis.

An præsumptuosus quis Dathan aut temerarius Abiron de novo terrâ est obruendus? (m)

An qui coelos palmo ponderavit, & appendit, digitis molem terræ, (n) nunc

(a) Seneca in Thyeste. (b) Jud. c. 5. (c) Genes. c. 9. (d) Matth. c. 27. (e) Lucæ c. 23. (f) Genes. c. 18. (g) Matth. c. 27. (h) Lucæ c. 2. (i) Judic. c. 19. (k) Matth. c. 27. (l) Psalmo 17. (m) Psalmo 105. (n) Isaie c. 40.

nunc 3. trabalibus clavis affixus cruci, grande pondus non sustinet?

Tuque o velum templi, cur a summo usque deorsum in duas partes scinderis? (a) an finis & consummatio legis advenit?

An Liber ille portentosus septem validissimis sigillis obsignatus, ab Agno, qui occisus est, tandem est resignatus. (b)

An quia Sacerdos ille magnus secundum ordinem Melchisedech hodie lamentanda nece obiit, luctum induisti?

An Deus, qui intra VELUM hactenus absconditus latebat, nunc templum suum execratus, hostibus diripiendum, velut speluncam latronum reliquit?

Aperite obsecro perturbatae creaturae portentorum horum causas: apparet enim ac si Solyma, uti olim maledicta Pentapolis igne caelesti sit absumenda; Judaea novo diluvio inundanda, templum cum turribus, velut maledicta Jericho subvertendum; crudelis hatio ut Dathan & Abiron a terra absorbenda.

Respondentem pro vobis audio Bethlehemitici antri incolam Hieronymum, cujus mens est ideo moveri terram, dissilire petras, orbis fundamenta concuti, ut quia Creatoris mortem voce detestari non possunt, id faciant insolita & terribili concussione. Verba ipsius sunt sequentia: (c) *Omnis Creatura morienti compatitur Christo, Sol & Luna obscurantur, terra*

tremis; petrae scinduntur; velum templi dividitur, sepulchra aperiuntur, solus miser homo non compatitur, pro quo solo Christus patitur.

Itane ergo Sol radios suos tenebroso obvelet peplo; Luna erubescat, a splendoribus suis in umbris sepeliat; sepulchra concutiantur; terra tremat; petrae pro compassione scindantur; & infelix homo petris sit durior, marmore insensibilior, cor habeat aeneum, viscera gerat ex chalybe?

Absit absit! si enim ictu virgae suae Moyses (d) ex durissima rupe copiosas elicere potuit aquas; an non virgae & flagra, quibus immaniter concisus Redemptor noster, eliciant integros torrentes & flumina lachrymarum? (e)

Quis dabit capiti nostro aquas, & oculis nostris fontem lachrymarum! Flete Sacerdotes & Ministri Altaris! quia amisistis Pontificem magnum, qui poterat compati infirmitatibus vestris: (f) *Lachrymamini Reges! quia cecidit corona capitis vestri:* (g) Plorate languidi & infirmi! quia sublatus est Medicus vester, qui sanabat omnem languorem & infirmitatem in populo: (h) Flete & ululate pauperes, dum vinculis constrictae sunt manus illius, quae dabat omnibus affluenter: (i) Totus mundus eat in lachrymas, dum Salvator mundi patitur.

Auditores! Lugebimus ergo hodie Filium Dei unigenitum, Apostolis & Discipulis illius non similes, qui omnes relicto eo fugerunt: verum comitabimur

Ppp 2

mur

(a) Matth. c. 27. (b) Apoc. c. 5. (c) Hieron. super Matth. (d) Num. c. 20. (e) Jerem. c. 9. (f) Hebr. c. 4. (g) Tber. 5. (h) Matth. 4. (i) Jacobi c. 1.

mur eum per cuncta tribunalia, in quibus reus agetur, usq; ad luctuosum Calvariae verticem, ubi in lectulo crucis morituro assistemus, audituri, quid loquatúr nobis Dominus, quale Testamentum ac Hæreditatem nobis relinquat: Speratè benè: nemo indonatus abibit: Lamentabilis interim Tragediæ scenam, lachrymoso oculo, in silentio spectate.

Captus est ergò Redemptor noster, vincula induit, qui venit solvere vinculos corde: Triginta argenteis venditum est pretium mundi; Magister, ab infami proditus discipulo.

Triumphum nunc celebrat Solyma; exultant Pharisei, jubilat Scribæ, non aliter ac Philistæi Samsonem capto: funibus eum stringunt, catenis vincunt, armis stipant, trahunt, trudent, clamant, furunt; vociferantur.

Vah si olim Orator Romanus exclamavit: (a) Scelus est vincire Civem Romanum, quale scelus erit ligare vinculis Regem Angelorum?

Ah benignissime Jesu! in arietasti prius in horto unicâ mansuetâ voce tuâ (Ego sum), cohortem integram militum in terram, cur modò fortissime Samson non rupisti vincula, dilacerasti funes, ac existi de medio eorum?

Scio, scio: captus eras in funiculis Adam, in vinculis charitatis; non Judæus, sed AMOR tibi vincula injecit, & uti in præsepi fasciis, ita & hic funibus & catenis te strinxit: Unde Lau-

rentius Justinianus exclamat: (b) O charitas, quàm magnum est vinculum tuum, quo Deus ipse ligari potuit!

Interea mansuetissimus Agnus, velut fera capta per noctis tenebras cum clamore valido, collucentibus per fenestras ubique facibus ac funalibus ad Annæ domum deducitur judicandus.

Sedet ille in sublimi peggmate, gravitate plenus, cano capite venerandus, ac viso Christo quamprimùm exorditur examen, de doctrina ac discipulis ejus, inquiring.

Tunc ille præclarus Doctor, ac Propheta, qui conturbas Israel? qui contra Legem Domini doces? quæ est hæc tua nova & insolita doctrina? quâ totam Judæam commovisti.

Videone te inimicum hominem, qui zizania super seminasti bono tritico: nonne successisset tibi doctrina, & lex Moyfi; cur nova dogmata fingis? an nescis maledictum, qui mutat verba legis? (c) Cur cum tantâ pompâ ante paucos dies Jerosolymam ingressus, passus es vestimenta tibi à populo velut Regi aut Principi substerni? Ad quid duodecim otiosos Piscatores ac septuaginta duos Discipulos conduxisti, qui te comitarentur? Seditio-nem, & turbas olet res ista: Ubina illi hærent? quibus latebris se continent? (d) An non unus gladius exemit, seque Superiorum & Principum ministris ausus est opponere? quam excusationem prætendis astutum caput?

Christi

(a) Cicer. orat. 6. in Verr. (b) Laur. Justin. l. de ligno vite. (c) Deut. 1. 6. (d) Joan. 8. 18.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

qui tot tantaque Christum sustinuisse non ignoramus. Discite ergo à Christo quia mitis sum & humilis corde: perpendite seriò id quod vos Beatissimus Ephrem serm 1, de compunctione admonet: Tametsi in terra mille annos viveremus, ne pro uno colapho quidem condignas gratias referre possemus.

Ut video mi Christe Innocentia tua ac mansuetudo in hoc execrando Tribunali parùm curantur: hinc inveteratus senex dierum malorum invidiâ fremens, vinctum te ceu morte dignum ad aliud forum remittit: *Misit eum Annas ligatum ad Caipham Pontificem*: (a) Comites tibi erimus & ad forum istud, forsitan innocentia tua securius ibi patrocini-um & asylum nanciscetur.

Ad secundum ergo stamus tribunal, ubi cum Caipha Sacerdote summo congregati sedent Seniores populi, Scribæ & Pharisei, graves aspectu, canitie venerandi.

Adducitur ergo Christus oculis in terram demissis, quem mox gravi supercilio, asperisque verbis alloquitur Caiphas.

Adesne Seducor populi? in castes tandem nostros præda petita venisti? nunc finem habent præstigiæ tuæ, imposturæ tuæ deductæ sunt ad exitum.

Videsne Concilium hoc venerabile congregatum, id tuam causam nunc tite decidet, ac pro merito

castigabit: Adeste proindè testes incorrupti, proferte testimonia, in lucem date impostoris hujus scelera.

Prodit primus, ac accusat eum de multiplici transgressione legis ac neglectu Sabbati: (b) *hic homo custodit Sabbatum.*

Prodit alter & sigillat eum de Sacerdotibus, (c) Scribis & Phariseis pessimè traductis, testaturque eos ab ipso contumeliosè hypocritas, (d) se pulchra dealbata, serpentes & gemina viperarum, semen insuper Diaboli vocitatos.

Jurat tertius, eum à Belzebub obsessum, ope Tartari invisibilem se præstitisse, centenisque præstigiis hucusque illusisse populo.

Post hos insurgunt duo alii testes iniqui, nequiores prioribus, (e) jurantes, eum excidium minitatum esse ultimum Salomonis Templo: allegant verba, *possum destruere Templum Dei; an igne, vel aliâ strage, sibi non constare; verum credere se igne & ferro id devastandum, cum apertè dixerit, (f) ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur; quin & addidisse (g) non relinquetur lapis super lapidem.*

O inconvenientia Testimonia & Testes fallaces! ò canes per juros! ò Synagogam Sathanæ! Sentinam mendaciorum, Conciliabulum invidiæ! Consistorium iniquitatis! verè de vobis prophético ore vaticinatus est David, *insurrexerunt in me testes*

(a) Joann cap. 18. (b) Joann cap. 9. (c) Matth. cap. 23. (d) Joann cap. 9. (e) Matth. cap. 26. (f) Luc. cap. 12. (g) Matth. cap. 24.

testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi psalmo 26.

Neque tandundem irascor falsis his testibus, quam iniquissimo Sacerdoti, qui, cum advertisset allata testimonia minus valida, ad adjurationem innocentis Christi devenit: (a) *adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus.*

Salvator ne negare se, & Patrem videret, fassus est ultrò se Christum, utpotè quem prius æternus Pater, (b) voce de cœlo lapsâ: *Hic est Filius meus dilectus* (c); quem mare pedibus calcatum; venti & turbines, quibus imperavit; (d) Miracula, quæ patravit, quin & ipsi dæmones confessi erant Christum, (e)

Vix verba hæc Christo è benedictis labiis exciderant, cum furore exæstuans, vestibus scissis exclamat iniquus Judex, *blasphemavit! quid adhuc egemus testibus, ecce ipsi nunc audistis blasphemiam, quid vobis videtur?*

Videte obsecro Auditores perverfam judicii formam?

Decretum fertur priusquam veritas indagetur: Non audiuntur partes; non ponderantur quærelæ; non discutuntur testimonia; testium numerus, non fides attenditur; quæ postrema solet esse judicii sententia ordine præpostero omne antecedit judicium: contra legem Sacerdotales dilacerantur vestes, jactantur convitia, finguntur calumniæ, emun-

tur falsa testimonia, colaphis cœditur reus, sputis deformatur innocens; iidem sunt, qui accusant, testantur, & sententiam ferunt.

Pereat sacrillegus sacerdos pereant impii Assesores, pereant falsi & iniqui testes, pereant carnifices innocentiae; persecutores veritatis, ministri iniquitatis.

Veniet & aderit tempus, cum hic quem reum nunc agitis, in nubibus cœli veniet cum majestâte & potestate multâ, ac vos cœterosque injustos Judices æternis addicet ignibus.

Sed actum est, ubi authoritate & iniquitate mendacio, solum pugnetur, ibi æquitas & innocentia succumbunt.

Vix Aurora mundo lucem attulerat (nocte inter mille convitia sanctas & opprobria transactâ) cum ingenti clamore ac vociferatione tumultuans populus, denuò per plateas & compita Jerusalem, ad Prætorium Pilati innocentem agniculum, viribus exhaustum, catenis oneratum pertraxit.

Audito clamore tumultuantis turbæ, egreditur ad eos Pilatus ac ait (f) *quam accusationem habetis ad versus hominem hunc?* illi tanquam phrænetici mox arroganter respondent; *Si non esset hic malefactor, non tradissemus eum.*

Replicat Pilatus, Domini mei, Judex sum ego, innocentem & inauditum

(a) *Matth. cap. 26.* (b) *Matth. cap. 17.* (c) *Matth. cap. 14.* (d) *Matth. cap. 8.* (e) *Marci cap. 1.* (f) *Joann. cap. 18.*

tum damnari apud Romanos nefas est maximum; si igitur scelus, aut facinus quoddam vobis est comper- tum, proferte illud; *quam excusationem habetis adversus hominem hunc?* Rabidi hi canes, coacti ad particula- ria descendere mox eum accusant de negato tributo ac rebellionem in Cæsarem, de seductione populi, ac affectato titulo Regis & filii Dei: (a) *Hunc invenimus subvertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dari Cæsari: commovet populum docens per universam Judæam, dicens se Christum Regem esse.*

Pilatus auditâ hâc accusatione velut prudentissimus Præses mirabatur insignem malitiam Judæorum apertè perspicens, quod per invidiam tradidissent eum, unde ad eos sic fatur.

Percepi abundè capita accusationis vestræ, sed vix fidem adhibeo; nam quod rebellis sit Cæsari, aut tributa prohibeat, contradicunt Herodiani nuntiantes apertè eum dixisse, (b) reddite Cæsari quæ sunt Cæsaris; quin imò trajiciens mare Galilææ staterem debitum pro se & Petro ritè persolvit: (c) quod populum seducat, nec hoc credo; eum cunctos hortetur ad pacem, pertransiens velut Medicus universam Judæam, (d) benefaciendo & sanando omnes: quod autem Regem se dicat stultitiæ & dementiæ potius,

quàm malitiæ erit adscribendum; cum Rex sit sine regno, Princeps sine sceptro, Monarcha sine subditis: adde, quod mihi certò comper- tum, non semel illum regios honores oblatos fugisse, (e) in montium cavernis hinc indè sese occultando. Unde domini mei alias oportebit adferri accusationes ad reum hunc damnandum: (f) *Ego enim non invenio in eo causam.* Maſte Pilate! hoc verum Judicem decet, afflictis & oppressis esse Patronum, fluctuantibus anchoram, miseris asylum: imitaris hoc factum Alexandrum Magnum, qui Matri Olympiæ necem alicujus infantis flagitanti respondit, aliud pete o Maſte, nam vita hominis nullâ mercede compensari potest.

Judæi interim responso mitiori exacerbati, instant, tumultuant, clamant, furunt, necem infantis deposcunt; ac leges suas allegant:

Pilatus ut mitiget furentes per ac- cutè replicat. (g) *Accipite eum vos, & secundum legem vestram judicate eum;* nam homo Romanus sum, ego nescio; quid vos de legibus vestris disceptetis; accipite ergo eum vos, & secundum legem vestram judicate eum: cum verò nec sic acquiesce- rent, sed reclamarent, (h) *nobis non licet interficere quenquam,* Homo Po- liticus invidiam judicii declinare cu- piens stratagema quoddam aggredi-

(a) Luce c. 23. (b) Matth. cap. 22. (c) Matth. cap. 17. (d) Actuum cap. 10. (e) Joann. cap. 6. (f) Joann. cap. 18. (g) Joann. cap. 18. (h) Joann. cap. 18.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

tam conditionem cederet, ac major tumultus fieret in populo, politicam suam de novo inspicit, ac iniquissimum aliud medium excogitat, protinùsque jubet expediri virgas, parari flagra, ac flagellis in fontem addicit, dicens, (a) *emendatum ergo eum dimittam.*

Stultissime virorum! quid obsecro emendabis in eo, cui universus populus non semel acclamavit *omnia bene fecit.* Stulte & insipiens prætor innocentem fateris, & ad pœnas deposcis; nullius culpæ affinem pronuntias, & tormentis subjicere paras? ò Judicem, iniquum, impium barbarum & crudelem!

Rapitur interea à cohorte militum intra Prætorium Christus, nudatur vestibus, alligatur columnæ, vibrantur flagella, virgæ strident, catenæ sonant; laceratur virginalis caro, sanguinis rivi per atrii pavimenta hinc inde largo imbri defluunt.

Ò flebile spectaculum! ò dolenda scena! ò Tyrannis inaudita! *obstupescite cœli super hoc, & Portæ ejus desolamini vehementer.*

Ille ille Deus, cujus dextera virgis armata esse deberet, ut peccata mundi castigaret, ille hodie ob scelera hominum Virgis cœditur, flagellis laceratur: (b) *à planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas,* ut merito cum afflictissimo Jobo exclamare queat, (c) *Pelli meæ consum-*

ptis carnibus adhaeret os meum, & derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos: miseremini mei, miseremini mei saltem vos amici mei, quia manus non Domini, sed impiorum tetigit me.

Sistite nunc crudeles Tigrides, sanguisugæ maledictæ; si non pietas, moveat saltem Justitia: an ignoratis legem, quam vobis Deus præscripsit, (d) *pro mensura peccati erit & plagarum modus, ita duntaxat, ut quadragenarium numerum non excedant, ne fœdè laceratus ante oculos tuos abeat frater tuus:* ac crudelitas vestra terminum nescit, dum non quadraginta, sed multis millibus ictuum fœdum in modum insontis corpus dilaniastis. (e) *Quis audivit unquam horribilia, quæ fecit nimis Virgo Filia Sion?*

Sed quid hoc? AA. à flagris ac spinas transitur, à catenis ad arundines, dolor dolori additur: Regi gloriæ ignominiosa simul & dolorosa ex spinis pungentibus imponitur corona: Arundo fragilis pro sceptro traditur, lacera purpura in contemptum ei injicitur, velantur oculi, sonant alapæ, ludit & subsannat æternam sapientiam impietas.

Verè Domine incidisti in latrones, (f) *qui plagis impositis te semivivo relicto abierunt.* Liliū quidem es candidissimum, sed inter horridas spinas.

Hocine ergò tandem est illud diadema

(a) *Luce cap. 23.* (b) *Isaia cap. 1.* (c) *Job cap. 19.* (d) *Deut. cap. 25.* (e) *Jerem. cap. 16.* (f) *Lut. cap. 10.*

dema? hoc sine sceptrum, quod Synagoga Salvatori suo in die desponsationis imponit? Ah dilecti! quis nobis tribuat, ut harum spinarum aculei nostra penetrent corda, & si non sanguinem, saltem ex oculis lacrymas ex corde eliciant suspiria!

Adesto nunc Pilate, ac intueri, quid in captivum tuum attentarit crudelitas licitorum; monstra & ostende eum populo: si tigrides non sunt, formam hanc lugubri conspectu exuent odia, induent viscera miserationis.

Obsequitur Pilatus, manuque chlamide coccinea non nihil distentam monstrat Populo caput spinis cruentatum, faciem sputis deformatam, genas alapis contusas, manus funibus ligatas, corpus totum flagris laniatum: ac præ stupore se ipsum non capiens exclamat *Ecce Homo!* in quo nec species, nec ullus decor: Inde vultu ad turbas severiore conversus inquit: satiare tandem tragico hoc & cruento spectaculo turba effera: si quid reus per levitatem de regno somniavit, satis hoc sermo spineo, lacero purpuræ amictu, arundine dedecorosa est expiatum: aculeata ipsius dicta in Phariseos scribas & legis peritos satis superque vindicarunt spinatum aculei: Machinationes ejus si quæ fuerunt in Rempublicam, abundè luit totam corporis laceratione.

Quod de Elephantis narrat Plinius, humano viso sanguine eos esse

rari in rabiem, id Ego de Judæis asleverare possum. Vix enim species adeo deformati Jesu oculis eorum est oblata, cum mox velut efferati Molossi monstro quopiam viso in latratus majores proruperunt, spectaculo hoc lugubri magis efferati! unde de novo magnis vocibus infontem ad poenas, ad tormenta, ad crucem, ad mortem depostularunt; *Tolle tolle crucifige, gravis enim est nobis ad videndum: si hunc dimittis, non est amicus Cæsaris, omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari: Tolle tolle crucifige eum.*

O voces Sathanam inspirante prolatas! o Telum fatale, quo Romani Præsidis pectus contractum & emortuum! o arietem maledictum, à quo columna justitiæ est prostrata! En ut Judex pallefcit, ut titubat, ut vacillat? oculis perspicit innocentiam, manibus palpat invidiam, sed animus terrore percussus æquum judicare formidat, spes & timor in corde ejus duellant! hoc ariete admoto, tremat justitia, nutat conscientia, labitur æquitas, succumbit innocentia: fit inimicus Dei, ne fiat hominum, Cæsarem anteponit Numini, interesse proprium justitiæ, (a) cum audisset hos sermones adjudicavit fieri petitionem eorum.

O maledictum interesse! quod auctori vitæ vitam eripit; o venenum insanabile favor & gratia Principum! o Judicem iniquum! o arundinem vento agitatum! o vexillum auram

Q 99 2

popu-

(a) Luca cap. 23.

populari circumactum! ò Præsidem
impium! apud quem plus potuit ami-
citia Cæsaris, quàm innocentia Filii
Dei.

Lava nunc manus tuas injustissime
Judex, sanguinem innocentis ab-
sterge si potes! Icelus & facinus tu-
um nec Jordanis, nec mare Gali-
lææ eluet.

Siste Pilate, quo ruis? quid Ro-
manum Præsidem deceat perpen-
de. Ergone in necem insontis, de
nullo scelere convicti te resolvis?

Feci quod Judicem decet, populo
tumultuanti resistere periculosum.
Moriatur!

Ergone in crucem agatur, qui to-
tam Judæam pertransiit benefacien-
do, & sonando omnes infirmitates
terræ?

Odium, & invidia flamma excre-
vit nimium, morte solùm extingue-
tur incendium.
Moriatur!

Ergone occidatur ille, qui aliis vi-
tam dedit? nec barbarus Schyta hoc
approbabit.

Necessitate compulsus decerno
mortem; expedit ut unus moria-
tur, quàm respublica periclitetur:
Moriatur!

An conscientia te non remordet,
an non repræhendit te cor tuum?

Judex, qui secundùm allegata &
probata procedit, non errat: con-

demnarunt eum jam prius Pontifi-
ces ac Seniores populi.
Moriatur!

Sed justitia reclamationat.
Interesse publicum justitiæ leges
& statuta ponit.
Moriatur!

An insonti sanguine contaminare
manus non horres?

Justè funditur sanguis unius, si ti-
menda laniena plurium.
Moriatur!

Audi obsecro uxorem, (a) nihil tibi
& Justo illi, multa enim passa sum ho-
die per visum propter eum.

Somnia non curat Prætor;
Moriatur!

Audi Judam: Peccavi tradens san-
guinem justum.
Testimonium desperati nullum.

An non tu ipse innocentem di-
xisti? Dixi, sed non subseri si. Mo-
riatur! Adesdum Satelles sententiam
publica.

Nos Pontius Pilatus in Hieroso-
lymis ac universa Judæa Præses, Je-
sum Nazarenum conspectui nostro
adstantem, subversorem Gentis, Con-
temptorem Cæsaris; falsumque Re-
gem Israel, (c) ut majorum gentis suæ
testimonio probatum est, condemna-
mus, ducatur itaque ad communis
supplicii locum, & cum ludibrio re-
giæ majestatis, in medio duorum
latronum in crucem agatur. J Li-
ctor, expedi cruces.

Væ tibi

(a) Joann. cap. 27. Matth. cap. 27. (b) Adricbon in Terra
santa

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Valeto Civitas misera, quia *non remanebit lapis super lapidem;*

Valeto Templum, olim sedes Dei, *nunc Spelunca Latronum;* in favillam & cineres redigeris.

Vale Popule ingrata, faciem meam amplius non videbis, donec in nubibus Cœli venero, ac te cum cœteris reprobis æternis ignibus addicam: *Sanguinem meum de manu vestra requiret Pater meus cœlestis:* parcite nunc lachrymis, *nolite flere super me, sed super vos ipsos plorate,* nam Ego in interitu vestro ridebo.

Vix, post casus plures & deliquia ad montem Calvariæ, Theatrum crudelitatis pervenit defatigatus Jesus, cum de novo Tigrides furiosæ in eum irruunt, ac vestes sanguine implicatas vi magna diripiunt, largissimo imbri sanguinis de novo defluente: Hi crucem terebrant; hi scrobem effodiunt; hi clavos acunt; hi funes parant; hi nudum deniq; Salvatorem in Crucem deiciunt, manus pedesq; trabalibus clavis affigunt; ac Crucem summo cum júbilo in altum levant.

O Cœlum! O terra! O Angeli!
O Homines! O Petræ! O Saxa!
O nunquam ab orbe condito visam
tragœdiam!

Adeste nunc Mortales; huc curre Orbis, valedicturus Mundo ultima verba faciet Salvator tuus: *defecit in dolore vita ejus, & anni ejus in gemitibus;* congregamini ergo, Filii Jacob, & audite Israel Patrem, ve-

strum: adeste, paratus est vobis benedicere, hæreditatem distribuere, Testamentum ejus percipite, (a) nam Ambrosio teste Author pietatis in Cruce pendens Testamentum condidit singulis pietatis opera distribuens. Bonum testamentum, non pecuniæ, sed vitæ æternæ, non atramento, sed sanguine Filii Dei descriptum: neq; dubitandum est de valore, solemne erat, Notarius Joannes: Testes septem omni exceptione majores,

Sol obscuratus,

Terramota.

Petra disrupta.

Velum templi scissum.

Monumenta aperta.

Centurio Deum glorificans.

Turba percutientes pectora.

Audiamus igitur attentis animis Testamentum Creatoris nostri.

Huc adesto afflictissima Mater, (b) *prior in donis, maior in imperio.* En lego tibi pro me in filium & ultimum solamen amantissimum meum Discipulum Joannem, & tibi vicissim dilecte Benjamin, lego Margaritam cui cœlum & terra æqualem non habet, Genitricem nimirum meam desolatam: *Ecce filius tuus! ecce Mater tua!* revere eam, dilige ac venerare.

Age Disma ad latus meum pendule Latio, quia in ipsis etiam tormentis confessus es filium Dei: en lego tibi regnum cœlorum: (c) *hodie mecum eris in Paradiso.*

Huc

(a) *Hybernicus in Floribus V. Passio.* (b) *Genes. c. 49.* (c) *Luce c. 23.*

Huc adeste-præ metu & timore dispersi & fugitivi Apostoli, & vobis Passionis meæ Calicem lego: bibite & inebriamini Charissimi. (a)

Huc adeste Martyres purpurati, vincula, funes & catenas meas vobis dono: (b) Sed scitote vincitum esse propter Christum illustrius esse quàm cœlos inhabitare, aut super duodecim thronos sedere Judicem.

Huc adeste sacerdotes mei, qui portatis vasa Domini: candidam vestem, in qua mihi ab Herode est illulum, vobis dono, ut memineritis puritatis debitæ; ut si forte & Vobis illudat Mundus, memineritis Magistri, *cujus faciem cooperuit opprobrium & confusio.*

Huc adeste Religiosi & Cœnobi-tæ, en clavos, quibus manus & pedes mei Cruci sunt affixi, vobis lego; ut per vota vestra sitis & vos semper Christo confixi; & licet Mundus subindè inclamet descende de Cruce, exempli mei memores, obturetis aures ad sibilos Basilisci.

Huc adeste Tentati, quos Caro, Mundus & Dæmon infestat; en mea vulnera vobis pandò: erunt hæc vobis Civitates refugii, Turres & Asyla, ex quibus pendent mille Clypei, & omnis armatura fortium.

Adeste Reges & (c) *Principes gentium, qui dominamini super bestias*: En lego vobis Purpuram Cruore meo conspersam: Cavete ne aliquando vestras subditorum tingatis sanguine: lego & vobis sceptrum, sed a-

rundineum: Coronam addo, sed spinam, ut discatis omnia Regna mundi esse vacua ac sine medulla; à quolibet fortuna, aut vento huc & illuc agitari; ut discatis Coronas vestras licet aureas & gemmis interpunctas mille tamen Curis esse circumseptas.

Huc huc Avari Evulsiones, qui diu noctuq; corraditis aurum, & coacervastis argentum: en lego vobis Loculos Judæ, quos Mercator ille pessimus pœnitentiâ ductus retulit: agite negotiamini cum iis prout libet. Vendite me iterum, si placet, en præsto sum: at cavete, ne eundem finem sortiamini, & pecunia vestra sit vobis in laqueum & perditionem.

Adeste luxuriosi capri, principium dolorum meorum: lego vobis flagella & Virgas, quibus adeo miserè sum concisus & deturpatus: Libido vestra hæc mihi inflixit vulnera; turpitudines vestræ ita me deformatunt: arripite flagra hæc, & quoties caro concupiscet adversus spiritum, toties castigatè corpus vestrum, ac in servitutem redigite.

Huc huc Vindicativi, qui hostium vestrorum sititis sanguinem: Ah quoties admonui vos, *diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos*; sed aures vestras ut venenatæ aspides obturastis: Ecce defecit in dolore vita mea; inter tormenta, inter blasphemias in cruce modò desertus pendeo, & cum manus clavis affixas solvere nequeam, ut iis hostes meos amicè complectar, lin-

guam,

(a) Cantic. 5. (b) Chrysof. in Epist. ad Ephes. c. 4. (c) Baruch. c. 2.

be.
re,
(a)
tatis
cum

non
na a-

a de
is Jo.

nis Te.

r, (b)

En

simum

a Dic-

ticissim

paritam

non ha-

am de-

Mater

c vene-

m pen-

im tor-

dei: en

(c) bo-

Huc

22: 23.

guam, quæ sola sine vulnere permansit, substituo, eamq; ad Patrem meum dirigo, ac altum cum lachrymis exclamo Pater Sancte, ignose illis, quia nesciunt quid faciant: Si tamen adhuc spirantes minarum & cædis in hostes vestros non nisi sanguine inimicorum deliniri potestis, en lego vobis lanceam, petite cor inimici, fodite pectus, sed scitote tangendo eum, tangi & pupillam oculi mei: Quod si tamen cruor placet, bibite ex latere meo sanguinem aquam mixtum, attemperabit hic sitim & iras vestras. Spongiam addo, quam injurias vobis ab hostibus illatas generoso pectore deleatis, nisi & vos deleri velitis de libro viventium.

Huc huc potatores, ac temulentæ hydræ, en propino vobis, sed fel & acetum, quo causam vestrum potatus; gustate & videte; remedium erit saluberrimum temulentæ vestræ temperandæ.

Adeste invidi Canes, rixosi molossi, inimici pacis, concordiæ & felicitatis alienæ: hæreditas vestra sit Tunica mea inconsutilis; cavete, ne eam per dissensiones & discordias vestras scindatis; Vestis enim hæc erit vobis vestis amoris & mutæ coherentiæ, sine qua, si ad nuptias æterni Regis comparere præsumatis, (a) scitote vos in tenebras exteriores ejiciendos, ubi erit fletus & stridor dentium.

Huc & vos Filia Jerusalem pro-

perate, quæ parum pudicè obtegitis corpora vestra, ac scandalum ponitis filiis Israel: En lego vobis Velum Veronicæ, hæc sindone tegite nuditatem vestram, & respicite in faciem Christi, qui olim denudabit abscondita cordium vestrorum.

Et vos in fide nutantes & instabiles arundines, adeste, Columnam, quam alligatus eram, vobis lego; sit hæc anchora vestra, ne hæresum aut diffidentiæ fluctibus abrepti, infelix à fide patiamini naufragium.

Adeste & vos in peccatis vestris obstinati peccatores terræ, Talos vobis & aleas lego, quibus super vestimenta mea milites miserunt sortem; jacta est enim de vobis alea, aut enim Paradisus cum Disma si respiscatis, aut æternæ flammæ cum reprobo latrone vos expectant: in manu vestra nunc est eligere, aut ardere, aut poenitere.

Vobis deniq; omnibus, qui hæc luce convenistis, ut memoriam Passionis meæ devoto corde ac contrito animo recolatis, Thesaurum unicum, quem ab incunabulis meis toto corde dilexi, lego, Crucem nimirum meam; hæc enim scala est, quam ad æterna gaudia ascenditur: hæc clavis est, quæ Paradisum referat: hæc Clypeus est, qui in periculis vos tuetur: hæc Turris est, quæ inimicos arcet: hæc sit portio vestra & hæreditas in æternum: in Cruce enim omnis salus & felicitas vestra consistit.

Terræ

(a) Matt. c. 22.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

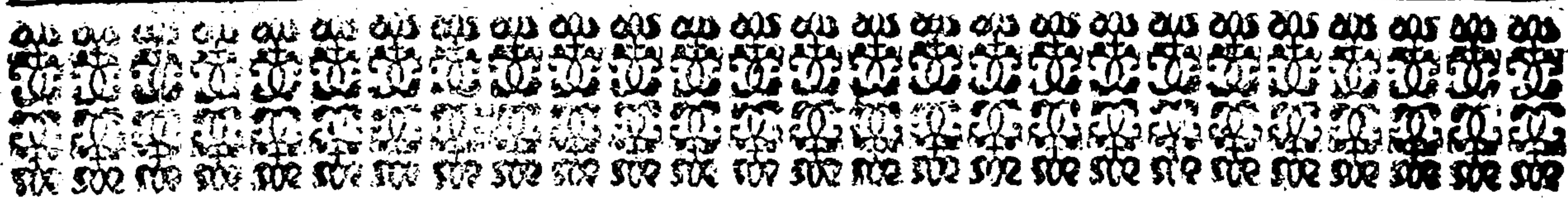
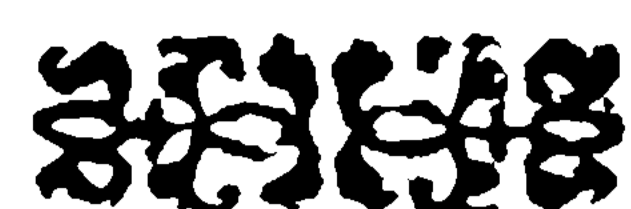
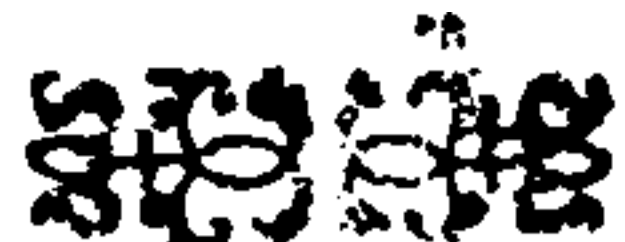
ut vincula, catenas, virgas & flagra, pœnas & tormenta in deliciis numeraret suis, sitim eorum ne quidem in Cruce restinguere valens: ut vitam tibi daret, vitam in Cruce suam posuit; ut te redimeret, pro lytro proprium sanguinem dedit; ut te de peccatis tuis emundaret & ablueret, ex latere aquam & sanguinem stillavit.

Responde ergo Deo & Salvatori tuo amore pari; ex oculis lachrimas, ex corde singultus & suspiria deprome; *deducant oculi tui quasi torrentem lachrymas per diem & noctem, & non taceat pupilla oculi tui: (a) Omnis enim anima, quæ afflicta non fuerit die hac, peribit de populis suis.* Inspice acclamat tibi Augustinus l. de Vir-

gin. inspicere vulnera pendentis, sanguinem morientis, pretium redimentis: caput habet inclinatum ad osculandum; cor apertum ad diligendum, brachia extensa ad amplexandum, totum Corpus expositum ad redimendum: hæc quanta sint cogitate, hæc in statera cordis vestri appendite, ut totus vobis figatur in corde, qui totus pro nobis fixus fuit in Cruce. Votum meum non restat aliud, quàm ut vobis pro benedictione apprecer *Oculos Magdalene lachrymis madidos: faciem Discipuli pallidam & mœrentem, Cor denique dolorose Matris doloris gladio transfixum, Ite in pace.*

(a) Levit. 23.

INDEX COPIOSISSIMUS

Rerum Memorabilium, hoc Opere contentorum.

A.

A <i>Adolescentes</i> immorigeri taxantur	fol, 19
<i>Advocati</i> mali taxantur	20
<i>Alphabetum</i> Inferni	44
<i>Alphabetum</i> Vitiorum nostrorum	52
<i>Alphabetum</i> Caroli M.	268
<i>Alape</i> Variæ felices & infelices	366
item	368
<i>Alexandram</i> occisam in puteo vivam tamen servat B. V.	191
<i>Ambitio</i> Mundi in excitandis ædificiis	
Turri Babel	} 125
Muris Babylonis	
Templo Dianæ	
Colosso Rhodio	
Pyramidibus Ægypti	
Mausolæo	
Turri Pharos	} 463
Aurea Domo Cyri	
<i>Amoris</i> varii gradus in Deo	4
<i>Amor</i> impurus periculis plenus	82
<i>Angelica</i> salutatio quantæ sit Virtutis	291
<i>Angelorum</i> Beneficia	285
<i>Angelorum</i> Enconomia	

fortitudo	288. & 289
<i>Angelorum</i> Gaudium	292
Origo, nobilitas & aliæ dotes	286 & seq.
Vigilantia	289 & seq.
<i>Angelis</i> quid grati grati præstare possimus, quid alii præstiterint	291
<i>Andree</i> varia Elogia	356
<i>Andreas</i> Magister Linguae novæ	357
<i>Andree</i> Discipuli Ignatius Martyr, Romanus, Gordius, Arcadius, Symphorosa. Eorum Vox.	360
<i>Anima</i> hominis civitati comparatur	286
<i>Anna</i> & Joachim laudes & gratiarum actio pro Præsentatione B. V.	346
<i>Anna</i> bona sua trifariam partitur	188
<i>Anna</i> Clienti suo cum filia apparet, & in agone consolatur	193
<i>Anna</i> excellentia	192
<i>Anna</i> Elogium maximum si compareremus eam sacro Pesci, in quo claves cœli inventæ	186
<i>Anna</i> Uranoscopio comparatur & cur? ibidem.	187
<i>Anna</i> nomine in dorso signati Pisces capiuntur à Siculis Piscatoribus S. Annam invocantibus	187

1000

Index

<i>Anna</i> desolata in horto ob sterilitatem		lis Minoritæ	116
	187	<i>Antonium</i> vocat Æmilia non mandu-	
<i>Annæ</i> Oratio ad DEUM	188	cantem Joannem	116
<i>Annæ</i> apparet Angelus ac nuntium		<i>Antonii</i> Abstinentia & Jejunium	116
apportat de prole nascitura	189	<i>Antonium</i> vocat Forum Livii Doctore	
<i>Annæ</i> comparationes variæ	185	absconditû & Moyfi comparat	117
<i>Adbortatio</i> ad cultum S. Annæ abba-		<i>Antoniûs</i> ab Arimino vocatur novus	
tis Trithemii.	193	Arion ob Concionem piscibus ha-	
<i>Annulus</i> Dei est S. Franciscus sculptus à		bitam	117
Christo in monte Alvernæ	251	<i>Antonius</i> à Greg. IX. vocatur Arca	
<i>Annulo</i> Conradinus est proditus	251	Testamenti	118
<i>Annulo</i> Davidis periit Urias	251	<i>Antonius</i> Ezelinum Tyran. domat.	
<i>Annulus</i> Jezabelis causa mortis Na-		119. Unde domitor monstrorum	
both:	251	vocatur.	
<i>Annulus</i> S. Ittæ à corvo raptus	251	<i>Antonius</i> Neapoli ad montem Vesu-	
<i>Annulus</i> , quem in ludo à Maximo lu-		vium dæmones adjurat & à dam-	
cratus est Val. Imp. ruina est Imp. ib.		nato syngrapham prius rustico ne-	
<i>Annuli</i> Tragœdias. varias mundo de-		gatam extorquet	119
derunt:	250	<i>Antonii</i> varia Miracula	120
<i>Annuli</i> varii, quas habuerint formas		<i>Antonius</i> titulo Gregorii Thavma-	
	254	turgi condecoratur ab Urbe Lemo-	
<i>Annulo</i> S. Francisci possumus ob signa-		vicensi	120
re omnes petitiones nostras	255	<i>Antonio</i> tempore tempestatis concio-	
S. <i>Antonius</i> de Padua inardescit ad		nante, pluvia prohibetur madefa-	
Martyrum. corpora allata ex Afri-		cere audirores	120
ca:	98. item 115	<i>Antonio</i> ab Indis & Antipodibus datur	
<i>Antonii</i> laudes. deprædicant Urbes		titulus Petri secundi	121
primariæ Europæ:	114	<i>Antonii</i> statua lignea ab hæreticis in	
<i>Antonius</i> velut Habacuc transfertur		mare abjecta, inter fluctus maris	
à Olyssiponem, ubi Parentem suum		mirabiliter progreditur ad por-	
bis à sententia mortis absolvit	115	tum	122
&:	116	<i>Antonii</i> cum S. Petro comparatio	122
<i>Antonio</i> Conimbrica dat titulum		<i>Antonius</i> Ticini Juveni pedem abscis-	
Martyris in desiderio, & comparat		sum restituit	122
eum S. Martino	116	<i>Antonii</i> laudum compendium	123
<i>Antonius</i> ventis contrariis pellitur ex		<i>Annus</i> præsens quomodo corrigendus	
Africa Messanam	116	& sanctè transigendus	9
<i>Antonii</i> humilitas in Refectorio Mes-		<i>Apostolorum</i> contentio de primatu	413
lanensi	116	<i>Aquile</i> Joannes comparatur	413
<i>Antonio</i> Messana Titulum dat humi-		<i>Arborum</i> Comitia sacra & profana	103
		<i>Arborum</i>	

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

<i>Caligule</i> Imp. duo mysteriosi pugillares	5	<i>Cbunegundis</i> ad ignitos vomeres stantis Oratio	59
<i>S. Catharinae</i> encomium	349	<i>Cbunegundis</i> , passio comparatur cum aliorum M.M. tormentis	59
<i>Catharinae</i> comparatio cum S. Paulo. In Vita, Virtutibus, morte, & miraculis	349. & seq.	<i>Cbunegundis</i> vita in Asceterio post mortem Henrici traducta	60
<i>Catharinae</i> miracula in regis Angliæ filio & Sabino Episcopo	353. & 354	<i>Cbunegundi</i> corona triplex debita, prima ex rosis & liliis, altera ex gemmis, tertia ex stellis	61.
<i>Catharinae</i> modernæ quàm dissimilis	355.	<i>Clare</i> Laus	213
<i>Causa</i> cur latro in Cruce conversus	150	<i>Clare</i> applicatur elogium illud signum magnum apparuit in caelo, mulier &c.	213. & seq.
<i>Causæ</i> festinationis B. V. in visitanda Elisabeth: dantur variæ	149	<i>Clare</i> ortum antecedunt calamitosa tempora	214
<i>Causa</i> præcipua, ut Titulum refugii peccatorum mereretur	149	<i>Clare</i> corona Stell. 12 ex gemmis	215
<i>Causæ Variæ</i> cur Stephano cœli portæ apertæ	403	<i>Clare</i> corona alia ex 12. stellis scilicet regiarum Principum quæ Claram sunt secutæ	217
<i>Christiani</i> mali taxati	18. item 21	Stella 1. Agnes Reg. Bohemiæ	217
<i>Christus</i> natus Concionat. novus	393	Stella 2. Chuneg. Reg. Ung. filia	218
<i>Christi</i> nati humilitas perorat ad superbos & ambitiosos	394	Stella 3. Eleonora Lusit. Reg. filia	218
<i>Christi</i> nati pauperas perorat ad Avaros	396	Stella 4. Chuneg. Frid. III. Imp. filia	218
<i>Christus</i> cur in præsepio lachrymatus? causæ hujus	397 & seq.	Stella 5. Maria Coronat	219
<i>Christus</i> cur lachrymatus ad sepulchrû Lazari, causæ hujus variæ	29	Stella 6. Margarita Maximil. II. Imp. filia	219
<i>Cbunegundis</i> laudes difficulter describi possunt	54.	Stella 7. Coleta filia Rudolphi I.	220
<i>Cbunegundis</i> comparatur variis gemmis	54	Stella 8. Salomæa Polon. Reg.	ibid.
<i>Chunegundis</i> coronæ Catbunculus Martyrii adjicitur	55	Stella 9. Isabella Reg. Galliæ	ibid.
<i>Cbunegundis</i> certat cum cœlesti Gyneceo	56	Stella 10. Sancia Reg. Siciliæ	ibid.
<i>Cbunegundis</i> Martyr probatur	57	Stella 11. Elisabeth. Reg. Lusitan. ibid.	ibid.
<i>Chunegundis</i> sub 3. Tyrannis passa	57	Stella 12. Elisabeth Ducissa Thuring.	ibid.
<i>Cbunegundis</i> calumniâ gravissima im-	58	<i>Claves</i> in flumen abjectæ ne captivo carcer aperiri posset	189
		<i>Claves</i> à Mauritio Ep. in mare abjectæ ac post septennium iterum in ventre Piscis inventæ	190

<p>Claves à Matrona pœnitentiæ cau- sâ in Athesin abjectæ etiam in pis- ce post plures annos repertæ fol. 190</p> <p>Claves Cœli inventæ in benedicto Ventre S. Annæ, nempè B. V. 191</p> <p>Clepsidra circa quam formicæ discur- runt, Symbolum temporis 7</p> <p>Clerici taxantur 20</p> <p>Clémentia & mansuetudinis laus 163</p> <p>Cœli aspectus quid præstare possit in homine 207, item 210</p> <p>Cœli varii tituli II. ac descriptio 314 & seq.</p> <p>Cœlum grandis liber 11</p> <p>Cognomina cur hominibus indita? causæ hujus variæ 383</p> <p>Colaphi variis impacti 366 item 368</p> <p>Cohortatio ad Cœli gaudia possiden- da 319</p> <p>Comœdia in die Nativitatis B. V. spe- ctanda proponitur 241</p> <p>Comœdia Goxæ exhibita cum Saltu 241</p> <p>Comœdia Marianæ periochæ & scenæ 242</p> <p>Cometarum varia significatio. 12</p> <p>Cometæ Xerxi, Dario, Romanis, a- liisq; regnis fatales 13</p> <p>Cometa ultimus an non sit stella illa, cujus nomen absynthium 17</p> <p>Comitia arborum sacra & profana 103 item voluceum 411</p> <p>Concionatores taxati 20</p> <p>Concionatorum Zelus Chrysofomi } 85 Barth. Salutii } & 86 Capistrani }</p> <p>Concionator novus advocatus de fini-</p>	<p>bus terræ 393</p> <p>Concio ejus mirabilis, quæ solum in- ctari, non audiri debet 205</p> <p>Concionatores cœteri in-festo Nativ- tatis Domini tacere jubentur 393</p> <p>Concertationes Variæ in mundo 221</p> <p>Concertatio inter Alexandrum & Da- rium</p> <p>Concertatio inter Græcos & Trojanos</p> <p>Concertatio inter Aeneam & Turnum</p> <p>Concertatio inter Junonem, Venerem & Palladem.</p> <p>Concertatio Cœli & terræ pro Maria retinenda 222</p> <p>Concertatio inter Justitiam & Miseri- cordiam 75</p> <p>Congregatio Zelosa Japonum, regulæ ejus & Leges 99</p> <p>Contentio Apostolorum, de Primatu, 23</p> <p>Consolatio desolatorum ob medium inventum pellendi cunctas tribu- lationes 231</p> <p>Cor hominis mari comparatur, & cur? 441</p> <p>Cor humiliatum, contritum, immacu- latum quid sint 455 & seq.</p> <p>Cor hominis petit Deus 454</p> <p>Cor mortui Sacerdotis Crucifixo ad- hæret 458</p> <p>Cor Usurarii inter aurum inventum 459</p> <p>Corpora Sanctorum incorrupta 227 & 295</p> <p>Crudelitas Barbarossæ in Mediola- num. 162</p> <p>Theodosii Imp. in Thessalonicenses 161. Tamerlanis 3. Pyramides ex- occisorum Calvariis Damasci exci- tantis.</p>
--	---

60
 d. fig.
 cœlo,
 & seq.
 nitosa
 214
 is 215
 felicitet
 Naram
 217
 217
 218
 218
 p. filia
 218
 219
 l. Imp.
 219
 l. 210
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 an. ibid.
 haring.
 ibid.
 proprio

I N D E X.

<p><i>tantis</i> fol. 162</p> <p><i>Crudelitas</i> Jacobi Regis Angliæ Comiti Atholiæ coronam ferream candentem imponentem 160</p> <p><i>Crudelitas</i> Torquati, Epaminondæ, Othonis Imp. Bogoris. Irene, Clotharii, Sigismundi, Solymani 302 & seq.</p> <p><i>CruX Christi</i> Arbor dignissima coronâ 104</p> <p><i>CruX Christi</i> pretiosior & excellentior est</p> <p>Cedro incomputribili } Platano Xerxis. Lauro triumphali Arbori Calambo } 105 Tetlariæ seu Guão Arbore Mexicanâ } Arbore Sancta Palma Indica. } 106 Gariophillo regio }</p> <p><i>Cruces</i> præconia 106 & 107 ac 3. tituli ad Coronam.</p> <p><i>CruX Christi</i> particulæ miraculosè multiplicatæ 109 convitia hæreticorum in Crucem Domini refeluntur ibid.</p> <p><i>CruX Christi</i> Gloria in ultimo die 108</p> <p><i>Cruces</i> & tribulationes à Deo nobis immissæ sunt æq; honorandæ 110</p> <p><i>Cultus</i> nominis Jesu & Mariæ 9</p> <p><i>Cupidinis</i> adumbratio 4</p> <p><i>Currus</i> memorabilis Stevini 97</p>	<p><i>Descriptio</i> Amoris impuri 4</p> <p><i>Descriptio</i> Avaritiæ 3 item 259</p> <p><i>Descriptio</i> B. V. per montana ad Elisabeth festinantis 146</p> <p><i>Descriptio</i> Comœdiæ in honorem Natæ Virginis habitæ 242 & seq. Scenæ Comœdiæ explicantur 244</p> <p><i>Descriptio</i> Chunegundis super ignitos Carbones ambulantis 58</p> <p><i>Descriptio</i> Invidiæ 5 item 86</p> <p><i>Descriptio</i> Inferni 44</p> <p><i>Descriptio</i> Laurentii ad Martyrium properantis 204</p> <p><i>Descriptio</i> Legationis flebilis 73</p> <p><i>Descriptio</i> Muneris Regii à Ferd. 3. Imp. ad Regem Sinarum transmissi 339</p> <p><i>Descriptio</i> Morganæ circa Urbem Rhegium 401</p> <p><i>Descriptio</i> Montis Alvernæ & impressionis Sacrorum stigmatum 252</p> <p><i>Descriptio</i> Obsidionis Assisy à Saracenis 215</p> <p><i>Descriptio</i> Ominum in Nativitate Domini 16</p> <p><i>Descriptio</i> Prælagiorum 12. ante diem Judicii 17</p> <p><i>Descriptio</i> Periculorum incumbentium Joanni in corripiendo Herode. 131</p> <p><i>Descriptio</i> statuarum miraculosarum Chilenfis 39</p> <p><i>Descriptio</i> Temporis 2. item 7</p> <p><i>Descriptio</i> temporis miserandi in Ecclesia tempore S. Francisci 252</p> <p><i>Descriptio</i> terribilis horæ mortis 277</p> <p><i>Describitur</i> extremi Judicij Aurora, Meridies & nox terribilis 430</p> <p style="text-align: right;"><i>Descriptio</i></p>
---	--

D,

<i>Damnatorum</i> Quærela 47
<i>Damnatorum</i> Valedictio terribilis 49
<i>Daniel</i> Draconem bolo interficit, 94

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Francisci petitio ad Deum nobilior fuit & sapientior petitione Salomonis 198 & 199
Franciscus quas causas habuerit indulgentias Portiunculæ à Deo petendi 199
Franciscus natus Orbem complet admiratione, stupent Angeli, ululat orcus 249
Franciscus Moyse major qui non aquam, sed vinum sitientibus elicit 249
Franciscus parvulum ahenò mersum resuscitat 249
Franciscus Salamandra in igne. 250
Franciscus in nudè lucida velut stella matutina cœlos ascendit 250
Francisci Vita renovatio Orbis. 253
Franciscus novus stylites 294
Franciscus post mortem stat. Testimonium hujus stationis 294
Francisco cur post mortem stare hucusq; concessum? Causæ variæ 295 & seq. Ratio Authoris. ibid.
Francisci invocatio 300
Franciscus mortuus rejicit à manu sua Annulum aureum à Papa devotionis ergo sibi inditum 254. & iterum adactus obedientiâ eundem resumit. ibidem

G.

Gariophillum regum cœteræ Arbores in India adorant. 106
Gilimer cum exercitu suo à Bellisario in montibus Numidiæ conclusus tria petit 325

Grues stantes in Circulo, occasio templi construendi. 152
Gule damna 6
Gustus sæpè decipit homines 387
Gynecæi cœlestis Symbola varia 56

H.

Hastiludium in Anglia celebratum ubi Proceres variis scutis armati comparuerunt 55
Heretici calumniantur multiplicationem particularum S. Crucis 109
S. Henrici Imp laudes & Titulus Mirabilia mundi 156
Henricus velut Liliū in spinis & carduis adolevit 158
Henrico Aula non solum non nocuit, sed gradum ad Virtutes præbuit 158
Henrico prædicit cœlum Imperium 159
Henrici humilitas in tumultando B. Romualdo Abbate 159
Item Bambergæ in confessu Episcoporum ubi in terram prostratus, à Willegiso Electore Moguntino est erectus 159
Humilitas ipsius dum Heribertum Episcopum Coloniensem detractâ purpura est deprecatus 159
Henrici Clementia & mansuetudo erga
Hermanum Ducem Sueviæ }
Hezilonem Ducem Franconiæ } 160
Boleslaum Reg. Poloniæ } 161
Brunonem fratrem uterinum } 163
Civitates Ticinum & Trojam }
Conradum Salicum }

Henrici

I N D E X.

<i>Henrici</i> peroratio ad rebelles	161 & 162	suam super ignitos vomeres probantis	58
<i>Henrici</i> Oratio ad parvulos Trojanos	162	<i>Historia</i> Cerei prodigiosi Regiensis	37
<i>Henricus</i> in Conjugio ad mortem usq; Virgo	163	<i>Historia</i> de Camelo mirabilis	264
<i>Henricus</i> ante mortem Chunegundem propinquis reddit Virginem	164	<i>Historia</i> Conversionis Latronis in monte Aethna	151
<i>Henrici</i> Liberalitas erga Ecclesias	164	<i>Historia</i> Clerici à B. V. edocti Rosario addendi unum pater & Ave in honorem S. Matris Annæ	192
<i>Henricus</i> ob verba ille Post sex, in pariete templi apparentia sex intergris annis ad mortem se præparat	159	<i>Historia</i> Crucifixi Americanum Regulum cum suis torvis oculis aspicientis & ad terram deijcientis	262
<i>Henrici</i> encomium	164	<i>Historia</i> alia Crucifixi in Coelis apparente, quæ contigit, ad Urbem Indiæ Thaman	262
<i>Herodes</i> monstrum deterrimum	421	<i>Historia</i> Francisci rejicientis à se anulum post mortem manui inditum à Papa	254
Caput habet Vulpinum	422	<i>Historia</i> Hugolini Girardesci à Gibellinis capti, ubi claves in Arnum projectæ 189 applicatur generi humano.	
Corpus Tigridis	423	<i>Historia</i> Laurentii Fucci digitum ad candelam comburentis.	39
Caudam Draconis	424	<i>Historia</i> Marcelli Mastrilli	39
<i>Herodis</i> acta destanda	421 & seq.	<i>Historia</i> militis desperati de patibulo	40
<i>Herodis</i> Mors & interitus	425	<i>Historia</i> de S. Materno Ep. jam 40. diebus tumulato ac per baculum à S. Petro submissum resuscitato	138
<i>Historia</i> de S. Antonio Paduano patrem suum bis ab instante gladio eripientem	115	<i>Historia</i> Ep. Maurilli perditas claves post septennium in ventre Piscis inventientis	190
<i>Historia</i> S. Antonii ad montem Vesuvii dæmonem ratione singraphæ adjurantem	119	<i>Historia</i> Metronis pœnitentis Claves compedum in pisce inventientis	190
<i>Historia</i> S. Antonii Juveni pedem abscissum restituentis	122		
<i>Historia</i> statuæ lignæ S. Antonii mirabiliter super aquas maris ambulantis.	122		
<i>Historia</i> Bartholomæi Saluzii Romæ in templo Aræ Coeli	85		
<i>Historia</i> Clerici pro videnda forma B. M. V. oculos amittere parati	341		
<i>Historia</i> Chunegundis innocentiam			

nati
 55
 atio-
 109
 Mi-
 156
 is &
 158
 ocuit
 261
 158
 erium
 159
 do B.
 159
 pilco-
 arus, à
 untino
 159
 tum E-
 extracta
 159
 uetudo
 160
 161
 163
 Henri

I N D E X.

<i>Historia</i> de nobili per Salutationem Angelicam ab infidiis Orci liberato	82	<i>Jacobus</i> adolescentem ab incendio liberat	182
<i>Historia</i> nobilis alterius repente mortui, ac ope S. Michaelis à dæmonibus erepti	281	<i>Jacobus</i> captivos è carcere educit	182
<i>Historia</i> Portiunculæ	189	<i>Jacobi</i> Corpori recipiendo rupes liquescit & se expandit	183
<i>Historia</i> de Rege Ramiro à S. Jacobo in pugna adjuto.	179	<i>Jacobi</i> sepulchrum gloriosum	183
<i>Historia</i> de S. Sabino Ep. à B. Catharina miraculosè curato	354	<i>Jacobi</i> laudes dum comparatur Moyfi	183
<i>Historia</i> de Sanctulo à S. Joan. Evang. gladio Longobardorum subducto	419	Sambsoni } Elisæo } 184	
<i>Historia</i> de miraculosa statua Chilenfi	34	<i>Jacobi</i> baculus contra hostes nostros expolcitur	184
<i>Historia</i> admiranda de S. Thoma Apostolo	391	<i>Japonum</i> Zelosa congregatio	99
<i>Historia</i> memorabilis ratione temerarii Judicii	390	<i>Idioma</i> mundi, inferni, & cœll	357 & 358
<i>Historia</i> de Vetula Japonensi	9	<i>Invitatio</i> peccatorum ad indulgentias <i>Portiuncule</i>	202
<i>Humilitatis</i> elogium in Joanne	130	<i>Imago</i> Jesuli gruem manu tenentis è terra eruitur	152
<i>Hominis</i> miseria describitur	456	<i>Inferni</i> Alphabethum atq; ejus descriptio	44
		<i>Inferni</i> tormenta	46
		<i>Infernales</i> quærelæ	47
		<i>Invidia</i> descriptio s. item g 6. comparatur Tigridi, Nocturæ, Phœnici, Basilisco, Draconi	87
<i>Jacobus</i> Apostolus cur pingatur cum baculo? causæ.	177	<i>Invidia</i> mala	88
<i>Jacobi</i> potestas in omnia elementa more Moysis	178	<i>Invidia</i> ubiq; regnat	89
<i>Jacobus</i> Ramiro Regi in acie succurrit, & Mauros sternit.	179	<i>Invidia</i> strages	90
<i>Jacobus</i> Juvenem suspensum servat	180	<i>Invidia</i> remedia	91
<i>Jacobi</i> Corpus impositum navi absq; velo & remis feliciter portum Flavix Illyrix tenet.	181	<i>Invidi</i> & avari petitum	5
<i>Jacobus</i> Hermogenem Magum convertit	181	<i>Invektiva</i> in obstinatos peccatores	50
<i>Jacobi</i> potestas in dæmones	182	<i>Invektiva</i> in blasphemos.	369
		<i>Invektiva</i> in mulieres	347
		<i>Invektiva</i> SS. PP. in eadem	348
		<i>Inventiones</i> novæ in omni scientia	96
		<i>Joan. Bapt.</i> triplex miraculum orbis	126
		<i>Joan.</i>	

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

I N D E X.

<i>Judicium</i> temerarium peccatum est		<i>Legatio</i> Judæorum ad Joan.	129
Luciferi	389	<i>Legatio</i> M. Popilii ad Regem Antiochum	74
<i>Judicii</i> temerarii exemplum mirabile	390	<i>Legatio</i> Scytharum ad Regem Persarum: cum munere mysterioso	285
<i>Judicii</i> ultimi terror	9	<i>Legatio</i> Patrum in Limbo	74
L.		<i>Legatio</i> tristis puerorum ad Imperatorem Hæricum dum Trojam obsideret	73. item 162
<i>Lacrime</i> Christi in præsepio, & quid portenderint	398	<i>Liber</i> prodigiosus est Maria immaculatè concepta	375
<i>Lacrime</i> Christi in morte Lazari: ad quid	29	<i>Libri</i> hujus Mariani quot folia, & quid in illis depictum	375
<i>Lapides</i> laudes & præconia S. Othonis loquuntur	269	<i>Liber</i> Ducis Bavarix ad Regem Sinarum missus	ibid.
<i>Latro</i> in cruce cur conversus	150	<i>Lingua</i> mundi & inferni	357. 358
<i>Latro</i> in monte Æthna conversus mirabiliter ope B. V.	151	<i>Lingua</i> cœli Magister S. Andreas	357
<i>Laurentius</i> ad Martyrium trahitur	204	<i>Lingua</i> moderni mundi destructa	362
<i>Laurentius</i> ignem non sentit: Causæ hujus	205	<i>Lingua</i> amorosa SS. Xaverii, Cypriani, Arcadii, Adelberti, Gordii & Magdalenzæ de Pazis	362. 363
<i>Laurentio</i> aspectus cœli robur dedit 207. quanta Vis & Virtus hujus aspectus	ibid. & seq.	<i>Litteræ</i> defunctorum ad vivos & tenor earum	321. seq.
<i>Laurentii</i> invitatio ad æternam gloriam	210	<i>Luna</i> encomia Paulo applicantur	140
<i>Laus</i> humana & honor comparantur cum Manna	128	<i>Lunam</i> plenam allatrant canes	143
Melle	ibid.	<i>Luna</i> 3. visæ in cœlo in nativitate B. Sædonii: Thomæ Aquinatis, & Jacobi de Meyania	13
Musica	ibid.	<i>Lupus</i> Eugubii à S. Francisco cicuratur	85
Liquore	ibid.		
Thure	ibid.		
<i>Laudis</i> humanæ periculûm	128	M.	
<i>Laus</i> S. Joannis Baptistæ	128	<i>Magdalena</i> comparatur Calisto	167
<i>Legationes</i> variæ	73	<i>Magdalene</i> Antitheses	168
<i>Legatio</i> Angelorum	74. & 77	<i>Magdalena</i> Iris 4. colorum	169
<i>Legatio</i> Gabrielis	74. & 79	<i>Magdalene</i> conversioni occasionem præbuit	
<i>Legatio</i> Japonum ad Gregorium XIII	74		

I N D E X, I

præbuit resuscitatio adolescentis in Naim	169	<i>Mariæ</i> Ingressus in domum Elisabeth fuit similis Arcæ illatæ in Tem- plum Dagon.	149
<i>Magdalene</i> lamenta	169	Item Domui Obededom, cui benedi- dixit Dominus	ibid.
<i>Magdalene</i> spes in colore viridi ad- umbratur	169	<i>Maria</i> non solum in Montanis Judææ promerita est titulum Refugii pec- catorum, sed etiam in monte Cal- variaræ ob latronem conversum confirmatus est titulus ille	150
<i>Magdalene</i> humilitas per colorem cytrinum denotata	170	<i>Maria</i> causa conversionis Latronis illius	150 seq.
<i>Magdalene</i> Threni	170	<i>Maria</i> etiam in monte Æthna pro- merita est Titulum Refugii pecca- torum	151
<i>Magdalene</i> adaptatur symbolum Va- lentinæ Uxoris Ducis Aurelianen- sis	170	<i>Maria</i> Latronem metamorphosi su- bitaneâ in Eremitam transmutat	151, 152
<i>Magdalene</i> amor in colore puniceo repræsentatur	171	<i>Mariæ</i> mandato Civitas Acim Tem- plum B. V. molitur in loco ubi grues in circulo stabant	152
Amor ille fuit	} 171 & } seq.	<i>Mariæ</i> imago ibidem miraculosè è terrâ eruitur	152
Insuperabilis		<i>Mariæ</i> Dies Natalitius solverè jube- tur	238
Inseparabilis		<i>Felicitas</i> illius diei	ibid.
Infatigabilis		<i>Maria</i> Advocata præmissa in cœlum	228
Invariabilis		<i>Mariæ</i> pulchritudo, pro ea contem- planda Clericus licitatur binos oculos	141
Infatiabilis		<i>Cum Maria</i> in Orbe nil est compa- randum	343
Insociabilis	<i>Maria</i> Liber prodigiosus & immacu- latus	375	
Inaccessibilis	Author Libri	175	
<i>Magdalene</i> lamenta ad sepulchrum Domini	172	Charta	ibid.
<i>Magdalene</i> pœnitentia locus & tem- pus	174	Involucrum	ibid.
<i>Magdalene</i> pœnitentia nostræ debet esse forma	174	Clausura	ibid.
<i>Magdalena</i> cœterique pœnitentès no- bis à Deo dati sunt in exemplum	175		Finis
<i>Magorum</i> stella lingua cœli	12		
<i>Mariâ</i> festinat ad Elisabeth	148		
Causas hujus festinationis dant			
Ambrosius	147		
Bonaventura	148		
Beda	ibid.		
Cyrillus Alexand.	ibid.		
<i>Maria</i> hac festinatione titulum Re- fugii peccatorum est promerita	149		

375
 Sina-
 ibid.
 17. 318
 as 317
 362
 ypria-
 ordi &
 363
 s & te-
 1 seq.
 tur 140
 143
 tate B.
 ais, &
 13
 sicura-
 85
 167
 168
 169
 Bonem
 200

I N D E X.

<i>Finis Libri</i>	375	<i>Memorabilis Gurrus Stevini</i>	97
<i>Mariæ immaculata conceptio per varias figuras & argumenta pro- batur</i>	375, 381 seq.	<i>Memorabilis Tubus Kircheri</i>	96
<i>De S. Martino nova varia</i>	330	<i>Mensa variis lancibus & Xenius one- rata</i>	2
<i>Martini Pallium cur ita à Christo di- laudatum? causæ hujus</i>	333	<i>Metamorphoses variaz</i>	167
<i>Martinus miles sub Imperatoribus Juliano & Constantio, quales hi fuerint</i>	334	Lycaonis in Lupum	} 167
<i>Martinus lilium inter spinas, Miles inter perverfos</i>	335	Terei in Upupam	
<i>Martini misericordia</i>	335	Hipp. & Athal. in Leones	
in gradu summo.		Hecubæ in canem	
<i>Martini Elogia</i>	336	Actæonis in cervum	
<i>Martyres confortantur aspectu cœli.</i>		Daphne in Lautum	
209. patet id in		Narcissi in florem	
2. Nobilibus Japoniis	209	Plejadam in stellas pluvias	
Matre Machab.	ibid.	Calisto in Ursam majorem	
Matrona Anglicana	ibid.	<i>Michaelis grandia beneficia</i>	276
<i>Martyrum variaz pœnæ</i>	235 item 27	<i>Michael Amicus noster usq; ad mor- tem</i>	277. Solus amicus fidelis mo- rientis
<i>Matthæus velut monstrum ad Urbem Capharnaum lustratur Diogenis lucernâ</i>	258	<i>Michaelis patrocinium expertus est Osbertus</i>	280
<i>Matthæus comparatur Harpyæ ac Draconis custodienti poma aurea</i>	258	<i>Item alius Nobilis noctu derepentè</i>	
<i>Matthæus Camelus gibbosus</i>	258	<i>Michaelis Imaginem in agone semper oculos habere voluit Camillus de Lellis</i>	282
<i>Matthæi repentina mutatio</i>	259	<i>Michaelis invocatio</i>	282
quæ causa hujus?	260	<i>Midas ob petitum stultum aures asininas ab Apolline accepit</i>	3
<i>Matthæus debet conversionem suam oculis Christi</i>	261	<i>Milonis & Sambsonis fortitudo</i>	288
<i>Matthæi Symbolum Horologium so- lare</i>	263	<i>7. Miracula Orbis ab antiquis cele- brata</i>	125
<i>Matthæus similis illi Camelo submisso cum pecuniis à regina Galliæ</i>	264	<i>Miracula Sanctorum</i>	128
<i>Magnus. Titulus datus variis ob cau- sas varias</i>	269	<i>Greg. Thaumaturgi montem trans- ferentis</i>	128
<i>Memorabilia varia</i>	97	<i>Raimundi Pennafort pallio mare sulcantis</i>	ibid.
		<i>Episcoporum Africæ abscissa lingua tamen concionantium</i>	ibid.
		<i>Francisci hyeme rosas ex vepribus decerpentis</i>	158
			Petri

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

<i>S. Nioclus</i> in Concilio Nicæno Ar- rio alapam infligit	367	<i>Othonis</i> Encomia	268
<i>Noctua</i> Symbolum Invidorum	5	<i>Othonis</i> Laudem lapides loquuntur	269
<i>Numæ</i> Pompilii Speculum mortuale	2	<i>Ab Othone</i> plurima Monasteria ædi- ficata & restaurata	269
<i>Numismata aurea.</i>		<i>Otho</i> verè Sacerdos Magnus	269
Constantini M.	62	<i>Othonis</i> magnitudo unde desumatur	ibid.
Philippi Cæsaris	63	<i>Otho</i> ex Comitibus de Andex natus	269
Antonini Pii	ibid.	<i>Othonis</i> humilitas Ratisbonæ	270
Cæcilii Metelli	ibid.	<i>Othonis</i> humilitas major Bambergæ	270
Vespasiani Cæsaris	ibid.	<i>Othonis</i> humilitas Romæ	270
Marci Lepidli	ibid.	<i>Otho</i> pro pœnitentia à Sacerdotibus se flagellari voluit	271
<i>Numisma</i> cufum in honorem Card. Richelieu applicatur S. Josepho	63	<i>Othonis</i> paupertas in abundantia	271
O.			
<i>Oculorum</i> Christi Virtus & efficacia	261. 263	<i>Otho</i> aurum submissum templo S. Michaelis offert	271
<i>Odoratus</i> errat	388	<i>Othonis</i> vestitus, Lectus &c. omnia paupertatem sapiunt	271
<i>Omina</i> varia Nativitatem Christi an- tecedunt	14	<i>Othonis</i> dictum memorabile de bonis Ecclesiasticis	271
<i>Omina</i> hæc quid significarint:	14	<i>Otho</i> operimentum pretiosum à du- ce Poloniæ transmissum, paraliti- co remittit	272
<i>Omina</i> hæc omnia Passionis erant prognostica	15	<i>Othonis</i> frugalitas & abstinencia in mensa tanta fuit, ut fassus sit nun- quam ad satietatem se comedisse in Episcopatu	272
<i>Oratio</i> deprecatoria Misericordiæ ad Deum pro homine	75	<i>Othonis</i> Charitas erga pauperes & mortuos tempore famis	273
<i>Oratio</i> Justitiæ contra hominem	76	<i>Otho</i> Tobiaë similis propriis manibus mortuos terræ mandans, exem- plum hujus memorabile	273. seq.
<i>Oratio</i> Terræ pro Mariæ corpore re- tinendo 223. rationes.		<i>Othonis</i> Charitas & Zelus bis in Po- meraniam proficiscentis, ad infide- les Deo lucrandos	274
<i>Oratio</i> cœli pro Maria retinenda in cœlo 225. rationes.			
<i>Oratores</i> in Nativitate Domini tace- re jubentur	392		
<i>S. Othonem</i> Ep. ut laudare queat Au- thoris triplex votum	267		

I N D E X.

<i>Quæ</i> ibidem p̄ssus	ibid.	<i>Petrus</i> Maternum submisso baculo à morte suscitatur	139
<i>Ottonis</i> mortui encomium	274	<i>Petrus</i> Simonem Magum ex volatu dejicit	139
<i>Otii</i> turpitude & taxa	7	<i>Petri</i> maculæ	140
P.			
<i>Pallia</i> varia	331	<i>Petri</i> incarceratio & liberatio perfecta adumbrat peccatorem	202
<i>Pallium</i> Martini à Christo dilaudatum		<i>Pblebotomia</i> Sacræ	95. 97
332. Causæ hujus	333	<i>Pblebotomiâ</i> Sacrâ peractâ quid faciendum?	102
<i>Passionis</i> omina in Nativitate Domini	15	<i>Pictores</i> laudantur simul & taxantur	176
<i>Paulus</i> Lunæ comparatur	140	<i>Pictores</i> rogantur cur S. Jacobum cum baculo pingant? causæ hujus	177
<i>Paulus</i> Petro per omnia similis	141	<i>Pisces</i> rosis circumdati quid significant?	4
<i>Pauli</i> miracula	142	<i>Pisces</i> audiunt concionantem Antonium	117
<i>Pauli</i> Statua lachrymatur ante necem Andronici Comneni	142	<i>Pisci</i> sacro comparatur S. Anna	186
<i>Pauperes</i> taxantur	19	<i>Piscis</i> assus dicitur Christus atque Martyr Laurentius	186
<i>Paupertas</i> Christi in præsepi descripta	396	<i>Piscatores</i> facti supplices S. Annæ in egestate, mox grandem numerum piscium capiunt signatorum nomine S. Annæ	157
<i>Peroratio</i> Christi in præsepi ad superbos & avaros	396. seq.	<i>Piscibus</i> volantibus in freto Aniani similes sunt homines	285
<i>Peccatum</i> blasphemie quàm magnum	370	<i>Portiuncula</i> sacellum felix & nobile	200
<i>Peccati</i> descriptio	80	<i>Portiuncula</i> festum cur secundâ die Aug. à Christo celebrari jussum?	201. 203
<i>Peccati</i> damna	81	<i>Processiones</i> variæ	33
<i>Pelvi</i> aureâ excœcatur Italiæ Rex Bernardus	160	Lamentabilis Messanensium	33
<i>Periculum</i> Aulæ	130	Humilis Romana	34
<i>Pericula</i> multiplicia hominum	285	<i>Processio</i> Constantinop. Maj estate plena	34
<i>Pedem</i> abscissum Juveni restituit Antonius de Padua	122		
<i>Petro</i> & <i>Paulo</i> Statuæ ponendæ	135		
<i>Petrus</i> & <i>Paulus</i> 2. mundi luminaria	136		
<i>Petrus</i> Soli, <i>Paulus</i> Lunæ comparatur	137. seq.		
<i>Petri</i> miracula	138		

I N D E X.

<i>Processio</i> admirabilis in magna Cana- ria	34	<i>Quid</i> significant 4. Venti Danielis	441. seq.
<i>Predicatores</i> taxantur	20	<i>Quid</i> offerendum SS. Trinitati	454
<i>Predicatores</i> in Festo Nativitatis Do- mini tacere jubentur	392	<i>Quid</i> sit cor contritum humiliatum & immaculatum?	455. seq.
<i>Praelati</i> taxantur	20	<i>Quid</i> sit homo?	456
<i>Præfagia</i> 12. ante ultima tempora	17	<i>Quid</i> fuerint Cœnæ philosophicæ Athenis?	461
<i>Præsepè</i> Domini cathedra peccato- ribus prædicans Christi humilita- tem, paupertatem & amorem	394 seq.	<i>Quis</i> ab Orbe condito nobilissimus ac deliciosissimus bolus	462
<i>Pugillares</i> duo post necem Caliguæ inventi, quid denotarint	6	<i>Quale</i> spectaculum naturæ circa Rhe- gium sit Morgana?	461
<i>Pugillares</i> Lud. XII. Regis Galliæ, in quibus ad nomina inimicorum cruces apposita	7	<i>Quomodo</i> Sancti fieri possimus	95
<i>Pulvis</i> Sympatheticus Dichbei	97	<i>Quomodo</i> vetus homo in novum sit transformandus?	95
<i>Purgatorii</i> poenæ descriptæ	323	R.	
<i>Purgatorii</i> poenæ maxima, poenæ da- mni	324	<i>Radices</i> ariæ arborum sanguine hu- mano tinctæ-reflorescunt	97.
<i>Purgantium</i> animarum clamores & preces ad Vivos	324	<i>Reliquiæ</i> variæ nobis à B. M. V. in hoc mundo relictiæ	227
<i>Purgatorii</i> animæ ad modum Gili- meris tria à vivis postulant	325	<i>Religio</i> Martyrium diuturnum	60. seq.
<i>Consolatio</i> animarum purgatorii	325. seq.	<i>Religiosi</i> taxantur	21
		<i>Rugosa</i> Vetula A. A. pro Xenio datur	9

Q.

<i>Querele</i> damnatorum	47
<i>Querele</i> Christianorum	393
<i>Questiones</i> quædam curiosæ Ven. Be- dæ	462
<i>Questiones</i> intricatæ ratione Evan- gelii de Visitatione B. M. V.	146
<i>Quid</i> peractâ sacra phlebotomia a- gendum	102

S.

<i>Sacellum</i> Portiunculæ felix & nobile.	200
<i>Sacella</i> varia B. M. V.	227.
<i>Salomonis</i> magnificentia & divitiæ	196
<i>Salomoni</i> dicitur da huic locum	196.
	<i>Salomo-</i>

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

I N D E X.

<i>Statua</i> Nabucod. non quadrat	136	<i>Suspirium</i> ad cœlum	312
<i>Statua</i> & Columnæ Herculis non placent	137 uti etiam Jachin & Booz	<i>Symbola</i> Procerum Angliæ in hastiludicio	55
<i>Statua</i> S. Pauli lachrymatur ante cædem Andronici Imp.	142	<i>Symbola</i> cœlestis Græcæi in Vexillis & scutis collata cum S. Chune-gunde	56
<i>Stella</i> Magorum Lingua Cœli	12 quid illa clamârit	<i>Symbolum</i> Cupidinis piscis & rosa	4
<i>Stelle</i> variis regnis fatales	13	<i>Symbolum</i> invidorum Noctua	5
<i>Stella</i> ortum Caroli V. antecedens omen felix domui Austriacæ	13	<i>Santos</i> terret ultima Tuba	9
<i>Stella</i> super tectum descendere visa, S. Francisci de Paula Sanctitatem portendit	ibidem	T.	
<i>Seculorum</i> omnium ab orbe condito certa epitheta	95	<i>Tactus</i> errat	388
<i>S. Stephano</i> aperiuntur januæ Cœlorum; causæ cur?	402	<i>Tarantularum</i> morsus musicâ curantur	233
<i>Stephanus</i> Echo Christi Crucifixi	404	<i>Taxantur</i> Ambitiosi & superbi	2
<i>Stephanus</i> Christo similis.	ibidem	<i>Taxantur</i> Avari	3. item 19
<i>Strenæ</i> pro novo anno	2	<i>Taxantur</i> Arborea in Comitibus	104
<i>Speculum</i> mortuale Numæ Pompilii Regibus & Principibus donatum	2	<i>Taxantur</i> Adolescentes immorigeri	19
<i>Lanx</i> aurea cum Midæ auriculis data avaris	3	<i>Taxantur</i> Bibliothecæ Christianorum	374
<i>Lanx</i> ex Chrystallo cum pisce & Tubo optico data Amasiis	4	<i>Taxantur</i> mali Christiani	18 & 21
<i>Lanx</i> alia cum bubone & aliquot sanguinolentis oculis, data invidis	5	<i>Taxantur</i> Epulones	6
<i>Lanx</i> cum locustis & melle Sylvestri data epulonibus	6	<i>Taxantur</i> Invidi	5
<i>Lanx</i> pelle Tigridis tecta cum pugillaribus & spongia data Vindicativis	6	<i>Taxantur</i> Indices mali	20
<i>Lanx</i> cum clepsydra Otiosis	7	<i>Taxantur</i> Luxuriosi	4
<i>Lanx</i> cum tuba S. Hieronymi & lapide obduratis peccatoribus	8	<i>Taxantur</i> graviter Mulieres	347
<i>Rugosa</i> Vetula cunctis Auditoribus	9	<i>Taxantur</i> otiosi	7
		<i>Taxantur</i> Pauperes	19
		<i>Taxantur</i> Prædicatores	20
		<i>Taxantur</i> Prælati & Clerici	20
		<i>Taxantur</i> Religiosi	21
		<i>Taxantur</i> Senes	18
		<i>Taxantur</i> Vindicativi	6
		<i>Tempestas</i> excitata à Dæmone Concionante S. Antonio nil nocet Auditoribus	120
		<i>Tempo-</i>	

I N D E X.

<i>Temporis pretium.</i>	7	<i>Tuba S. Hieronymi</i>	9
<i>Theatrum duplex in morte S. Stephani</i>	402	<i>SS. Trinitatis Festum omnibus concionatoribus os claudit</i>	452
<i>Temporis redemptio</i>	10	<i>SS. Trinitati quid offerendum: Patri offerendum cor humiliatum, Filio cor contritum.</i>	454
<i>Timpanum fatale duorum militum</i>	231	<i>Spiritui S. cor mundum & immaculatum</i>	455
<i>Timpanum Alexandri Farnesii</i>	231		
<i>Timpanum Job</i>	231	V.	
<i>Timpanum Ciskæ</i>	231	<i>Valedictio Damnatorum</i>	49
<i>Timpanum obductum Pelle S. Bartholomæi potens ad cunctos dolores temperandos</i>	231	<i>Vetula donatur AA. pro Xenio ad informandos nos quomodo annus recens transigidebeat</i>	9
<i>Tituli varii Regum & Imperatorum S. Henrico adaptati</i>	156	<i>Veritas à Joanne ad ultimum ietum defensa</i>	132
<i>Tituli S. Crucis ad Coronam</i>	107	<i>Ventorum pugna in mari magno quid denotârit</i>	442
<i>Tituli dati S. Antonio à Variis Civitatibus</i>	115 & seq.	<i>Venti principales quatuor 442 quid significant? ibidem</i>	
<i>Tituli vani Regum</i>	67	<i>Venti quos emittit Spiritus S. etiam sunt quatuor</i>	445
<i>Tituli Marii Cœli</i>	11	<i>Visis errores multiplices</i>	386
<i>Titulum refugii peccatorum B. V. est merita in montanis Judææ, in monte Calvariæ titulus hic est confirmatus, in monte deniq; Aethna Orbi universo publicatus</i>	153	<i>Vita Christi universa Crux fuit & Martyrium</i>	16
<i>Titulus S. Henrico Imp. datus ab Authore Mirabilia Mundi 157. Unde Titulus hic Originem sumat? ibidem</i>		<i>Volucres à Diis electæ</i>	411
<i>Tormenta MM. atrocita 27 S. Thomæ dictus infidelis: cur?</i>	384	<i>Volucres sacræ & variæ in electione Dei 412 at aquila medullam Libani tulit, id est Joannes. ibidem.</i>	
<i>Thomæ incredulo omnes vult esse similes Author</i>	384	<i>Vota Arborum data in Comitibus</i>	104
<i>De S. Thoma Histõria stupenda</i>	391	<i>Votum Authoris</i>	93
<i>Tubus artificialis Kircheri</i>	96 item 112	<i>Votum hoc videtur impossibile multis.</i>	94
<i>Tubus artificiosus aëre solùm oneratus</i>	97	<i>Visiones [variæ Prophetarum</i>	440
		<i>Xenia</i>	

I N D E X.

X.

Xenia varia distributa concione pri-
ma per totum

Z.

Zelus S. Chrysofomi: Salutii & alio-
rum in concionando . 85

Zelus Chrysofomi adversus blasphem-
mos 368

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

